

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

11

12

HOMERI CARMINA.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

I.

ILIAS.

PARS PRIOR. Carm. I—XII.

ACCEDUNT PROLEGOMENA ET TABULAE QUINQUE.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt:

Prof. J. van Leeuwen J.f. , Enchiridium dictionis epicae. Partes II.	f	8.60
— Aristophanis Vespae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Ranae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Nubes. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Equites. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Acharnenses. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Aves. Cum prolegomenis et commentariis.	„	4.25
— Aristophanis Lysistrata. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Thesmophoriazusae. Cum prol. et comment.	„	2.90
— Aristophanis Plutus. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Ecclesiazusae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Pax. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Prolegomena ad Aristophanem	„	5.90
— Bloemlezing uit Aristophanes voor Nederl. Gymnasia, met korte inleiding en aanteekeningen. Eerste stuk f 1.20, Tweede st. f 1.20, I et II.	„	2.25
— Menandri quatuor fabularum fragmenta nuper rejeta Cum prolegomenis et commentariis. Editio secunda	„	3.—
— De Boogschutter en de Weefster. Opmerkingen over de Odyssee	„	1.50
J. van Leeuwen , Carmina Latina. Post mortem poetae collegit filius.	„	1.90
Prof. H. van Herwerden , Euripidis Helena, recognovit et adnotavit. Accedunt analecta tragica.	„	2.50
— Aristophanis Pax, recognovit et adnotavit. Pars prior (Praefatio, textus cum scholiis metricis et adnotat. critica)	„	3.25
— Pars altera (Commentarius et indices)	„	4.90
— Lexicon Graecum suppletorium et dialecticum	„	17.50
— Appendix ad Lexicon.	„	6.—
— Collectanea critica, epicritica, exgetica sive Addenda ad Theodori Kockii opus Comicorum Atticorum fragmenta	„	4.80
— Vindiciae Aristophaneae.	„	2.—
Prof. H. van Herwerden et Prof. J. van Leeuwen J.f. , Aristotelis quae fertur <i>ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ</i>	„	3.60
Prof. J. J. Hartman , De Terentio et Donato commentatio	„	3.50
— Epistola Critica (continens annotationes ad Odysseam).	„	2.—
— De Emblematis in Platonis textu obviis	„	2.50
— Caroli Lévêque libellus aureus de Plutarcho mentis medico.	„	1.50
— Genestetiana, Petri de Genestet carmina selecta ligat.	„	2.50
— Decennium Poeticum	„	1.30
Prof. K. Kuiper , Studia Callimachea I. De hymnorum I—IV dictione epica	„	3.50
— Studia Callimachea II. De Callimachi Theologumenis	„	2.50
Prof. C. M. Francken , M. Annaei Lucani Pharsalia. Adiecta sunt specimina phototypica Ashburnhamensis, Montepessulani, Vossiani primi. Vol. I (libr. I—V)	„	5.—
— Vol. II (libr. VI—X). Adiectae sunt Lucani vitae antiquae	„	6.85
Dr. P. C. Molhuysen , De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis.	„	2.50
Dr. Jos. Schrijnen , Inleiding tot de studie der vergelijkende Indo-germaansche Taalwetenschap.	„	3.—
Dr. J. Vürthelm , De Aiakis origine, cultu, patria. De Amazonibus. De Carneis. De Telegonia	„	3.60

HOMERI CARMINA

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

I.

ILIAS.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

Homerus

ILIAS.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

ACCORDUNT TABULAE QUINQUE.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

PA 4019

A2

1906

v.1

PIAE MEMORIAE
CAROLI GABRIELIS COBET

MAGISTRI VENERANDI

TERTIAM HANC RECENSIONEM

OPERIS

QUOD VIVO OLIM DEDICAVIMUS

SACRAM ESSE VOLUIMUS

GRATI DISCIPULI

PROLEGOMENA.

Cap. I. De huius editionis ratione et consilio.

Cap. II. De librorum manuscriptorum fide et utilitate.

Cap. III. Librorum manuscriptorum recensio.

A. Papyri: § 1 Ilias, § 2 Odyssea.

B. Codices: § 1 Ilias, § 2 Odyssea.

PROLEGOMENA.

CAPUT I.

De huius editionis ratione et consilio.

Tertiam carminum Homericorum editionem adornandi ¹⁾ vix erat spes — an metum dicamus? Sed divendita fere esse secundae editionis exemplaria proximo anno dixit Bibliopola, Vir egregius. Quem cum ad philologorum studia adiuvanda paratissimum saepe essemus experti, petivimus ut duas simul editiones, minorem et maiorem, evulgandi iam fleret facultas. Re haud difficulter impetrata in minorem, quam Gymnasiis destinavimus, solum textum carminum recepimus, omissis locis parallelis notisque criticis, commentarios sermone patrio conscriptos et lexicon si fors tulerit posthac subiuncturi ²⁾.

In maiore hac editione, ut in prioribus, indicavimus locos parallelos ³⁾, diligenter distinctis locis ubi consimiles leguntur versus versuumve partes (=) a locis qui vocabulo uno pluribusve inter se differunt (cf.). Nonnulla autem quae afferri poterant praetermisimus, e. g. versiculos passim repetitos: τὸν (τὴν) δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη vel: τὸν (τὴν) δ' ἀμείβετ' ἔπειτα.

Zenodoti Aristophanis Aristarchi aliorum veterum grammaticorum ἀθετήσεις ceterasque observationes criticas ⁴⁾ suo loco com-

¹⁾ Editio prima in lucem prodit a. 1887—1890, secunda a. 1894—1897.

²⁾ Lexici veluti epitome nuper est edita hoc titulo: Index Etymologicus dictionis Homericæ, composuit M. B. Mendes da Costa, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1905.

³⁾ In hoc opere occupatis utilissimus fuit liber Caroli Eduardi Schmidt: Parallel-Homer Goettingen 1885.

⁴⁾ Cf. A. Ludwich Aristarchs Hom. Textkritik Leipzig I 1884, II 1885.

memoravimus singulas, item codicum lectiones selectas — paucissimas ex ingenti abundantia — et coniecturas quae probabiles videbantur. Quae ipsi tentavimus asteriscum (*) habent. Cruce (†) quae hic illic sunt notata nonnisi uno loco Homérico reperiuntur.

In textu — non in notis criticis, neque in versibus qui in calcem paginae sunt reiecti — signis « # indicavimus ionicum éta illud, cuius sonus in aliis regionibus fuit α, e. g. μᾶνισ.

Sedulo autem cavimus ne maior haec editio etiam iusto maior evaderet ¹⁾. Itaque delevimus quaecunque ad interpretationem spectantia apparatus criticus editionis secundae admixta habebat, pauciora quidem quam vellemus, nimis multa tamen, illic enim non erat iis locus. Ea sola servavimus quae ad textum constituendum pertinebant. Neque notulas quales sunt: „vs. 100—102 del. Bentley” vel: „forma novicia, cf. § 60” iam adscripsimus, nisi ut significaremus *sequendum* videri Bentleium vel noviciae formae priscam et genuinam videri substituendam.

Permulta praeterea ex apparatu critico removimus ad *orthographiam* spectantia. Abunde est eiusmodi quaestionum in crisi carminum epicorum; quae sive solvi possunt sive nequeunt, — nam de multis in partes diversas ad hunc usque diem acerrime disputatur, — hac utique ratione sunt tractandae ut re accurate perpensa de cunctis qui in censum veniant locis una eademque feratur sententia. Nihil dein prodesse poterit singulis locis adscripsisse quid habeant codices. Cuiusmodi varietatem si quis cognoscere eupit, in editionibus Larocheii Ludwichii Leafii Monroi τοῦ παναπλόου Allenique enotata inveniet quae expetiverit; nos hic in praefatione quae ad eiusmodi quaestiones spectant breviter indicabimus ²⁾, in annotatione de iis tacituri.

Litteram ∫ scripsimus ubicunque et opus videbatur et per numeros licebat ³⁾,

¹⁾ A duobus hominibus hoc opus cum non videretur satis commode posse peragi et alter nostrum aliis officiis detineretur, solus id in se recepit van Leeuwen, qui et haec prolegomena scripsit.

²⁾ Data opera singula sunt tractata in *Enchiridio dictionis epicae* scr. J. van Leeuwen J. f. I 1892, II 1894, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff (LXXII et 606 p.).

³⁾ Cf. *Enchirid.* § 40—42.

non solum igitur *ῥάναξ ῥέργα* similia,
 sed etiam *ἄρέκων, ῥάνασσε, ῥάνδανε, ῥεραδε, ἄρερυσαν, ἔκρερύναι,*
ἐκρερέω, (ἐ)ρείδει, ῥέρεκτο, (ἐ)ρερόλπει, (ἐ)ρερόργει, ῥοινοχόει, ῥερεισε, δέδρια
 pro traditis *ἄκων, ῥνασσε, ῥήνδανε, εὔαδε, αὐέρυσαν, ἔξερύναι, ἔξερέω,*
ῥιδει, ῥέκτο, ἰώλπει, ἰώργει, ὠινοχόει, ῥ(δ)δεισε, δείδια,
 et δ' *ῥειδ', τε ῥιδεῖν, -οισι ῥιδεῖν* pro δ' *ῥδεν, τ' ῥδέειν, -οισι ῥδέειν,*
 item *ῥέργα* (*κεδνά, λυγρά, πάντα, ταῦτα*) *ῥιδυῖα* pro vitiosis *ῥεργ'*
εἰδυῖα ceterisque ¹⁾,
 et με (*σφε, τε, γε, πολλὰ, ὅκα, φημι, ῥύφρηνε, -οισι, -ντο*) *ῥέπεσσι* pro
 μ' *ἐπέεσσι, εὔφρην' ἐπέεσσι, -οισι ἐπέεσσι, ceteris* ²⁾).

Multa vitia, quorum causa fuit prisca litteratura neque sonos
 ε - η - ει neque ο - ω - ου distinguens neque consonas geminans, taciti
 correximus. Scripsimus igitur:

κόμεν ³⁾, *βῆω, μεθήω, κικήω, ἐφήω, μιγήησι, θήομεν* ⁴⁾, *τεθνηώς* ⁵⁾,
ῥαται ⁶⁾, *ἀκαχάτο* ⁷⁾, *χρηώ, χοῆος* ⁸⁾, *χέρεα* ⁹⁾, *ῥος, τῆος* ¹⁰⁾ pro *κεόμεν,*
μιγείησι, χέρεα, ῥως (εῖως), τέως (τεῖως), ceteris,

sed *εῖρετο* ¹¹⁾, *τελείσασα* ¹²⁾, *θυεῖσι, κοτεῖσι, ὄφειλε oportebat* ¹³⁾ pro
 traditis *ῥετο, τεληέσασα, θυήσι, κοτήσι, ὄφειλλε,*

et licentiam metricam, qua tres syllabae breves deinceps positae
 pro integro pede habentur, oculis non indicavimus, quoniam litteris
 apte fieri id nequit ¹⁴⁾; scripsimus igitur *ἑνοσίγαιος, ἑνατέρης, ἑνοσί-*
φυλλος, ἐν ἀγορῇ ¹⁵⁾, *Περίθωος, πολυβότειρα, δολιχόδειρος, Δολιχίον, ὀλό-*
μενος, βοτιάνειρα, Ὀρεῖθνια, Ὀαρίων, similia, quae in codicibus litteris
ει (vel *ἐνν-*) et *ου* vel *ω* solent scribi ¹⁶⁾; quamquam ne in codicibus
 quidem rara sunt *βοτιάνειρα, Πολυδάμας,* alia eiusmodi, et recte in
 omnibus tradita sunt *ἐπίτονος* et *ἀπονέεσθαι*.

In pronominum personalium et possessivorum formis non serva-
 vimus varietatem lege exemptam, quam exhibet textus traditus, sed —

¹⁾ Cf. § 160⁷.

²⁾ Cf. § 60.

³⁾ Cf. § 177.

⁴⁾ Cf. § 122.

⁵⁾ Cf. § 160.

⁶⁾ Cf. § 220.

⁷⁾ Cf. § 240.

⁸⁾ Cf. § 190.

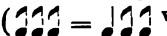

⁹⁾ Cf. § 87.

¹⁰⁾ Cf. § 323.

¹¹⁾ Cf. § 264.

¹²⁾ Cf. § 69.

¹³⁾ Cf. § 273.

¹⁴⁾ Potest sane superscribi *signum metricum*: ἀπονέεσθαι, ἐπίτονος, διθανίσι, ὀλόμενος, sed ne sic quidem quid rei sit recte indicatur; nam eiusmodi tribreves singulas syllabas habent ita distentas ut coniunctim quatuor moras impleant (= vel).

¹⁵⁾ Cf. § 315⁵.

¹⁶⁾ Cf. § 21.

exceptis locis paucissimis, quibus non sinebat metrum — scripsimus:

ἡμε, ὅμε, ἡμεσ, ὅμεσ, ἡμασ, ὅμασ, σφασ, ἡμων, ὅμων, σφῶν, ἡμι(ν),
ὅμι(ν), ἡμός, ὅμός,

pro formis ἄμμε, ὅμμε, ἡμεῖσ, ὅμεῖσ, ἡμέασ, ὅμέασ, σφέασ, ἡμῶν, ὅμῶν,
σφέων, ἡμῖν, ὅμῖν, ἄμμι(ν), ὅμμι(ν), ἄμός, ceteris, quae in codicibus
reperiuntur.

Metrica ars in hoc labyrintho haerentibus praebuit filum Ariad-
naeum ¹⁾.

Contractis nominum verborumque formis substituimus apertas,
ubicunque per metrum licebat ²⁾. Vitia metrica verborumque monstra
complura sic sunt sublata. Exemplo sint quae sequuntur.

Scripsimus:

ἀάτη, χ' ὀράτη, ἐάουσι, στροφάουσα
θάρσει, ἀφαιρέεται, δαινύεται, ταρβέει
οὐδὲ, ἔεν
σπέεος, δφέος, σπέει, σπέεισι, Σπειώ,
κρεάων
ζαχραέες, ζαχραέων
-κλέα, -κλέασ, -κλέεος, -κλέει, -κλε-
έωσ, -κλέειος, -κλέεια, ἐυρρεέος
προέφαινε, προέχοντι, σκηπτόχοσ
ιδριήν, νηπιήν

pro traditis:

ἄτη, κεν ὀράι, εἰῶσι, στροφῶσα ³⁾.
θάρσει, ἀφαιρεῖται, δαινύη, ταρβεῖ
οὐδὲ ⁴⁾, ἦν ⁵⁾.
σπείουσι, δείουσι, σπηῖ, σπέσι, Σπειώ,
κρεῖων ⁶⁾.
ζαχρηεῖσι, ζαχρεῖων ⁷⁾.
-κλήα, -κλήασ, -κλήος, κλήι, -κλεῖασ,
-κλείωσ, -κλήειος, -κλεία, ἐυρρεῖος ⁸⁾.
προφύαινε, προύχοντι, σκηπτοῦχοσ.
ιδρεῖη, νηπιέη.

In finalibus praesertim syllabis grassata est haec labes. Quamquam
nonnulla, quae corrupta videntur, revera recte tradita esse apparet,
simodo recte interpretemur litteras quas exhibent libri manuscripti:
ἔγχει ἔλασσε e. g. revera valet ἔγχει more prisco plene exaratum, quod
ἔγχε' igitur est scribendum si eam sequimur rationem qua nunc
elisis solet indicari ⁹⁾.

Scripsimus igitur:

ἔγχε', δέπα', πόλι'
κρέα', δυσκλέε'

pro traditis:

ἔγχει, δέπαι, πόλει ¹⁰⁾.
κρέα, δυσκλέα ¹¹⁾

¹⁾ Cf. § 92 sq. et 95.

²⁾ Cf. § 7.

³⁾ Cf. § 191.

⁴⁾ Ibid.

⁵⁾ Cf. § 802.

⁶⁾ Cf. § 71 sq.

⁷⁾ Cf. § 73.

⁸⁾ Ibid.

⁹⁾ Cf. § 13.

¹⁰⁾ Cf. § 71, 74.

¹¹⁾ Ibid.

μετατρέπε', γνώσε', βάλλε', ἐπεφρά- σα', ἔσσ'	μετατρέπηι, γνώσηι, βάλλευ, ἐπεφρά- σω ¹⁾ , εἶς ²⁾ .
Πηληϊάδ᾽, τοῖ', ἐμεῖ' vel ἐμέ'	Πηληϊάδεω ³⁾ , τοῦ ⁴⁾ , ἐμεῦ ⁵⁾ .
αἰδῶα, -όος, -όι	αἰδῶ, -οῦς, -οῖ ⁶⁾ .
τιν(ι)	τωι ⁷⁾ .

Verborum figuras *διεκτεταμένους* sive *distortas*, quas multis locis praebet textus traditus ⁸⁾, non toleravimus, sed substituimus genuinas. Prisci vates dicebant ἀντιάουσα et canebant. Recentioris vero aevi rhapsodi cum carmina vetusta proferrent, in suae aetatis dictionem necopinantes delapsi canebant

quae verba cum scripto sunt mandata, duos sonos musicos sive tres moras uni syllabae tribuendos esse indicatum est scribendo ἀντιόωσα. *Musicae* igitur artis est illud -ω-, non *grammaticae*, neque ferenda sunt talia in textu notis musicis carenti, non cantaturis scripto sed recitaturis oculisve usurpaturis. Nam sinceris verborum Graecorum figuris nihilo magis sunt similia quam κλειεύς, ἀγλαός, ὑμνῶν, ἐφρουούρει, quaeque plura huiuscemodi praebet priscus paeon Delphicus lapidi incisus ⁹⁾, vel etiam Aristophaneum illud quod omnes meminimus εἰεἰεἰεἰεἰλίσσειν ¹⁰⁾. Ista qui probat, scribat etiam in carminibus hodiernis:

Du Ring an meinem Finger

vel:

Allons enfants de la patrie.

Eadem est ratio soni *a* geminati in verbo ἐφαάνθη et in superlativo φαάντατος, geminati soni *o* in nominibus οόος, φόως, Αἰνείω ¹¹⁾, ἀστυβοώτης. Scripsimus igitur ἐφαένθη, φαέντατος, σάος, φάος, Αἰνείας, φαστυβοήτης.

¹⁾ Cf. § 117. ²⁾ Cf. § 302. ³⁾ Cf. § 57.

⁴⁾ Cf. § 59. De his locis solis loquimur ubi genitivi terminum -ου sequitur vocalis.

⁵⁾ Cf. § 92. ⁶⁾ Cf. § 77. ⁷⁾ Cf. § 99. ⁸⁾ Cf. § 191.

⁹⁾ Mus. Script. Graec. ed. O. Janus p. 434 sqq.

¹⁰⁾ Ar. Ran. 1314. ¹¹⁾ Sic Zenodotus E 268, 328.

Augmentum scripsimus ubicunque sinebat metrum ¹⁾, e. g.: οὐδ' ἐδύναντο, πόλλ' ἔπαθον, φρίσ' ἔθηκε, ἄγχιςτ' ἐφεοίκει, διεστάνην, ὠπλίσατο, ἡιδεσθεν, ἡδδον ²⁾, ἔβαλ', ἐξέταμ', ἔφιδ', similia ³⁾.

Infinitivi terminum -(έ)μεν(αι) restituimus ubi aut utile videbatur aut necessarium. Scripsimus e. g.: χραισμέμεν', βαλέμεν, ἔμεναι pro χραισμεῖν, βαλέειν, ἔναι ⁴⁾.

Pro ἄν scripsimus κε(ν) ubi licebat, item αἵ κ' et ἐπεὶ κ' pro ἦν et ἐπήν, nec nisi iis locis, ubi inutilis particula deleta est aliave ratione textus traditus est mutatus ut restitui posset κε(ν), rei fecimus mentionem ⁵⁾.

Adverbiis ποῦ, που, αὐτοῦ, ἀγχοῦ, ὕποῦ, τηλοῦ ubi per numeros licebat substituimus antiquiora πόθ(ι), ποθ(ι), αὐτόθ(ι) vel αὐθι, ἀγρόθ(ι), ὕπόθ(ι), τηλόθ(ι) vel τῆλε ⁶⁾.

In subiunctivo aoristi -σηι -σωσι scripsimus pro -σει -σουσι ⁷⁾.

Scripsimus 'ῥεῖπες, non εἰπας ⁸⁾, item ἐβήσετο, ἐδύσετο, -σοντο, ἀφείλεο, etiamsi pars codicum vel omnes haberent -σατο, -σαντο, -λαο ⁹⁾. Sed ἤρετο et ἤρεο pro -ρα(τ)ο ubi scripsimus ¹⁰⁾, in annotatione rem commemoravimus, licet eadem horum vitiorum sit ratio.

In thesi μέν, non μὴν scripsimus ¹¹⁾.

Perpetua est sonorum στεν- et στον- in codicibus confusio. Analogiam verborum λέγω, λόγος, λογίζομαι secuti scripsimus στένω-στενάχω, στόνος-στοναχή, στοναχίζω, στοναχῆσαι.

Pro ὑπαί et παρὰ scripsimus ὑπό ¹²⁾.

Locis dubiis εἰς, non ἐς scripsimus ¹³⁾.

¹⁾ Exceptis igitur locis ubi caesura feminina in masculinam mutanda vel spondeus pro dactylo substituendus fuisset. Caesuram post 4um trochaeum neque toleravimus (e. g. F 205 Σ 98, ubi ἔρ' ἡμιλλων legitur in codd.) neque inveximus; cf. § 8.

²⁾ Quae ab ου diphthongo ordiuntur verba in codd. plerisque locis carent augmento, sed ἡδδοντο I' 296 habet pap. Hibeensis 19, ἡδδς Δ 88 pap. Hibeensis 20, ἡδδον Ω 678 habent pap. 114¹ 128¹ (εὐδον pap. 114² 128²), ἡδδοντο ο 222 est in G, ἐπηδδοντο h. Ap. 362 in omnibus. Cf. etiam Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.³ 136¹¹⁹⁴.

³⁾ Cf. § 130—132.

⁴⁾ Cf. § 125 sq.

⁵⁾ Cf. § 326.

⁶⁾ Cf. § 322.

⁷⁾ Cf. § 122 p. 313, 3.

⁸⁾ Cf. § 153.

⁹⁾ Cf. § 152^{2,3}.

¹⁰⁾ Cf. § 284.

¹¹⁾ Cf. § 18.

¹²⁾ Cf. § 315².

¹³⁾ Cf. § 315⁴.

φερυσσ-, μαχεσσ-, οισσ-, γίσσασσι scripsimus pro ἐρυσσ- ¹⁾, μαχησ- ²⁾, οἰσ- ³⁾, ἴσασσι ⁴⁾

κεῖνος, non ἐκεῖνος scripsimus ubicunque licebat; taciti igitur scripsimus καὶ κεῖνος, καὶ κεῖθι, ἐμὲ κεῖνος, τεύχεα κεῖνοι, similia, etiamsi tradita essent καὶ ἐκεῖνος vel κἀκεῖνος, κἀκεῖθι, ἔμ' ἐκεῖνος, τεύχε' ἐκεῖνοι ⁵⁾.

Pro δῆπειτα scripsimus δὴ ἔπειτα ⁶⁾, item ἐμῆ pro 'μῆι ⁷⁾.

Negleximus praeterea varietatem passim obtinentem vocum: οἷ-τοί, αἷ-ται, ὄν-των, οὔσ-τούς, ὄν-τόν, -οῖν-οῖσιν, σοί-τοι, δύω-δύο, ὃ σφιν-δσ σφιν aliaque in quibus ὅ(σ) positione est productum, εἰ-αἰ, νεός-νεώς, Ἄρεος-Ἄρεως, ὄβριμος-ὄμβριμος, γίγνεται-γ(ε)ίνεται, ἐμπλήπληθι-ἐμπίπληθι, ποτὶ-πρωτὶ, πόλεμος-πτόλιμος, πόλις-πτόλις, ἐκέλευε-ἐκέλευσε, κέ τι-κ' ἔτι, (οὐ)δέ τι-οὐδ' ἔτι.

Ephelcysticum ν nonnisi metro flagitante scripsimus.

Spiritum asperum tribuimus vocibus ἀθρόος, ἄμαξα, ἀμαξιτός, ἀμόθεν, ἴρηξ.

Cetera quae ad signa prosodiaca spectant nunc mittimus, sed de vocum κέρυξ et Φοῖνιξ accentu quam brevissime possit fieri disputandum videtur. Quae voces licet in genitivo ceterisque casibus longum habeant sonum ν et ι, hodie a plerisque editoribus cum in Homeri tum in ceterorum poetarum scriptorumque Graecorum operibus exarari solent κῆρυξ et Φοῖνιξ ⁸⁾. Idne suadet analogia? Minime! nam vocabula, quorum sonus sitne longus an brevis oculis dignosci potest, etiam in nominativo longum eum servant: θώρηξ, οἷξ, πῆληξ, Φαίηξ, μύρμηξ, ἀπορρώξ, κώληψ, Κύκλωψ, μύωψ... quid plura! Non enim est dictionis Graecae minuere vocalem in nominativo, sed vel augetur vocis ἄλωπεκ- sonus brevis: ἄλώπηξ. Cur igitur προπερισπᾶται hodie κῆρυξ vel Aristophaneum δοῖδυξ? Quia fieri sic iussit Herodianus! At sero nati huius grammatici voluntas si pro ratione debet stare, quidni etiam in genitivo ceterisque casibus cor-

¹⁾ Cf. § 293.

²⁾ Cf. § 291.

³⁾ Cf. § 292*.

⁴⁾ Cf. § 160⁷.

⁵⁾ Cf. § 97.

⁶⁾ Cf. § 9.

⁷⁾ I 654.

⁸⁾ Eandem controversiam movit vox πολυαῖξ E 811.

ripimus sonum *v*? Idem enim homo κήρυξι Ἡπυλίδηι iussit proferri ¹⁾. Itaque eius aetate tantum valuisse videtur accentus ut syllabarum barytonarum soni longi a brevibus vix etiam discreparent, utilis igitur est eius observatio de historia accentus Graeci disputantibus; sed nihil haec ad Homerum vel Aristophanem.

Incertum est αὔδα sitne contractum an flexioni athematicae accensendum; illa opinio si recte habet, αὔδαι praestat scribere; sin haec, αὔδῃ ut scribatur fert ratio. Item ὄρατο an ὄρητο sit scribendum sub iudice lis, aliaque eiusmodi ²⁾, quae neque mutavimus neque singulis locis notavimus, sed ut in re dubia silentio praeteriimus.

Pro κτεῖναι fortasse olim fuit κτάμεναι, pro ὠτειλῆς fortasse ὀατειλῆς, pro -ιν compluribus locis videtur -ιδ'(α) scribendum ³⁾.

Articulum in locos quales sunt ἔδξεισεν δ' ὁ γέρων, ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρων, ἐπέτελλ' ὁ γέρων, τοῖς δ' ὁ γέρων, ὅφρ' ὁ γέρων aliosque bene multos postmodo irrepsisse veri est simile; sed cum non plane certum sit, — obstant enim loci complures ⁴⁾, — praestat talia non sollicitare, in annotatione autem singula indicare inutile.

Neque satis constat quas in dictione epica partes egerit genitivi terminus -οο ex -οιο correptione metrica natus ⁵⁾; itaque licet veri simile ducamus *H* 235 e. g. fuisse μή τι με' ἤντε παιδὸς ἀφανυρόο (pro -ροῦ) περιήτιζε, talia non sumus sectati neque in notis criticis tetigimus.

CAPUT II.

De librorum manuscriptorum fide et utilitate.

Subsidia, quibus hodie licet uti in Iliadis Odysseaeve textu constituendo, in capite tertio indicaturi sumus. Nos grato animo, admodum tamen parce — pro huius editionis ratione et consilio — usi sumus copiis ingentibus, quas viri docti infinito labore collegerunt et disposuerunt.

¹⁾ *P* 324. Simillimo errore περιήκσει probavit η 114.

²⁾ *Cf.* § 195. ³⁾ *Cf.* § 66. ⁴⁾ *Cf.* *A* 645, 703 Ω 279, 326 al. ⁵⁾ *Cf.* § 59.

Sed si quis putet tot vetustis recentioribusque exemplaribus excussis multo praestantiorē quam erat evasisse textum, procul a vero aberret. Propius ad verum accedat qui perhibeat traditum Iliadis Odysseaeve textum cognoscere cupientibus quodlibet exemplar satis bonum esse, etiamsi recens sit admodum mendisque oppletum. Nam si negligimus vitia tralaticia, quae nemo non currente calamo corrigat si vel mediocriter artis metricae dictionisque epicae sit peritus, et interpretamenta in locum verborum genuinorum recepta ¹⁾, iis potissimum locis inter se discrepant libri manuscripti, ubi duae pluresve voces poetae erant praesto ad rem indicandam aequae commodae totidemque moras explentes. Exempla quaedam proferemus:

ὀξεί δουρί — δουρί φαιινῶι — ὀξεί χαλκῶι Δ 490 Δ 421.

μείλινον ἔγχος — ὄβριμον ἔγχος — χάλκεον ἔγχος Τ 272, 259.

πόνον ἀλλαστον — πόνον ἀμέγαρτον Β 420.

κρατερὴν... ἐνιπὴν — χαλεπὴν... ἐνιπὴν Ε 492.

ὀρυμαγδῶι — ἀλαλητῶι Φ 256.

ἐν αἰνῇ δηϊότητι — ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Ν 207.

κατὰ δῶμα — ἐνὶ οἴκῳ Χ 478.

μεγαθύμῳι (-μου) Πηλεΐωνα (-νος) — Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος Ρ 214.

τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θέλοιο — τεύχεσι λαμπόμενον μεγαθύμου Πηλεΐωνος Ρ 199.

παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς — π. θ. ποδάρκης δ. Ν. Τ 40.

ἀριστῆες Παναχαιῶν — ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί Η 385.

ἱππόμαχοι — ἱππόδαμοι Κ 481.

γέρων ἱππῆλᾶτα — γερῆνιος ἱππότα ΙΙ 196.

παρ' αἰδοίῃσι ἀλόχοισι — παρὰ μνηστῆσις Ἄ. Ζ 250.

δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος — μέγας καὶ εἶδος ἀγῆτος — δέμας καὶ ἀτειρεὰ φωνήν Ω 876.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς — τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Ε 764 (cf. Ε 814 Κ 168).

Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι — Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Β 484.

ἦρχ' ἀγορεύειν — ἀντίον ἠΰδα Η 347.

ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευε — ἔ. πτερόεντα προσῆυδα Φ 121, 427 Ψ 535.

ἀνώγει — κελεύει Τ 102.

¹⁾ Ε. g. διδιδάχθαι pro διδασθαι Δ 831.

δαΐζέμεναι — κατακτάμεναι Φ 83.

τετελεσμένον ἔσται — τελέεσθαι ὁίω A 204 I 810.

Praeterea γε τε δέ, δέ τι et δ' ἔτι, κεν et ἄν, γάρ et περ, ὅς et ὥς, ὅτε et ὅτι, τοί et οἷ, -σονται et -σωνται, -σουσι et -σασι, -ει et -ηι, -ωμι et -οιμι, -ειη et -ηηι, -ηται et -οιτο, -εσθαι -σεσθαι -σασθαι, -εμεν et -ειν, -τατος et -τερος, -οιιν et -οισιν, μαχέσσομαι et μαχήσομαι, ἔμεναι et ἰέναι, ἔκανον et ἔκοντο, ἔχευαν et ἔχευον, εἶλε et ἦιραι, ὀρούσας et ὀρούων, ἐνάριζε et ἐνάριξε, εἶρετο et ἦρετο, ἐκέλευε et ἐκέλευσε, ἐλέησε et ἐλέαιρε, ἔειπες et ἔειπας, ἀΐξαντα et ἀΐσσοντα, ἐλών et ἔχων, ἔθηκε et ἔδωκε, τρέψε et στρέψε, καὶ κεῖθι et κάκῃθι, στήθεσσιν et στήθεσφιν, πτολεμ. et πολεμ., ἀντίος (-οι) et ἀντίον, ἀσπάσιος et ἀσπασίως, χειρὶ et χερσί, πρῶτα et πρῶτον, οὐτως et αὖτως, ἀγήραος et ἀγήρως, δῖος et θεῖος, ἐν et ἐνί, προτί et ποτί, πόνοος et φόνοος aliaque quae sunt eiusmodi passim variant, duo modo duali modo plurali numero indicantur, subiecta neutr. plur. modo singularem modo pluralem verbi adsciscunt, augmentum in aliis codicibus additur in aliis omittitur. Qualia sedulo cum pulvisculo corrasisse nihil prodest. Nam singulis locis quid sit legendum ut constet, non codices sunt consulendi, sed dictionis epicae leges ex ipso Homero cognitae; quarum ope si qua solvi nequit quaestio, solvendi spes est nulla, sed dubii haeremus et haerebimus, etiamsi mille explorentur codices.

Nempe carmina HomERICA primitus quidem, cum in ore cantorum vivebant potissimum, liberrime pro re nata sunt mutata, concisa, adaucta, postea vero per longum temporis intervallum religiosa veneratione culta perinde atque aliarum gentium libri sacri a mutandi libidine tuta fuerunt, ita ut vel transversum digitum a litteris traditis discedere nefas videretur; id quod in dies melius perspicitur, dum ex Aegypti sepulcris in lucem protrahuntur fragmenta voluminum quae circa Christi natales sunt scripta. Idem errores, eadem vitia vetustis illis exemplaribus inhaerent atque codicibus recentioribus. Textum receptum si quis cognoscere vult, vix quicquam interest XV^{ne} saeculi exemplar adeat an Xⁱ an IIⁱ. A pueris cum Iliade et Odyssea consuescebant Graeci; singulos versus, singula verba et sonos recens recipiebat memoria tam falsi pravique tenax quam pervia vero et obscurissima quaeque firmiter retinens: adulti ne dubitabant quidem quin fide digna essent quae primis annis didicissent.

Fuere tamen Alexandriae, fuere Romae, fuerunt inter recentiores philologos qui aliis oculis vetusta illa carmina adspicerent neque caeca veneratione abrepti sacrove horrore stupentes pro sinceris verisque haberent quae respueret ratio, sed textum traditum ea severitate examinarent qua aliorum poetarum opera perscrutarentur. Ita nata est ars grammatica, nata est ars critica. Sed ea est huius artis natura ut infesti ei sint omnes quos tenet religio; et quoniam pauci fuere semper qui ingenii acumine praecllerent, permulti qui iurarent in verba aliena, extra scholas non multum valuerunt criticorum conamina. Textus carminum Homericorum licet identidem a grammaticis sit repurgatus, extra exemplaria quibus ipsi eorumque discipuli utebantur vix manavit eorum doctrina; vulgus aspernabatur libros illos correctos sive — ut ipsi loquebantur — corruptos, neque „suum sibi eripi Homerum” passum est. Aristarchi magnum nomen quis non dixit! — et tamen uno post eius mortem saeculo in oblivionem abierant quae ad textum Homericum emendandum contulerat. Quapropter Augusti aevo spissi libri scripti sunt de Aristarchi studiis Homericis, spissior scriptus est nostra aetate de Didymi studiis Aristarcheis, et post mille fortasse annos — si etiam tunc Homerus et litterae Graecae hominibus cordi erunt — spissiore etiam libro comprehenduntur quae tunc temporis sciri poterunt de Lehrsii vel Ludwichii studiis Didymeis. Sed ad vulgus Homerum legentium nihil aut antehac attinuerunt Aristarchorum Bentleiorum Cobetorum studia aut nunc attinent.

Ergo quae difficilia sunt in carminibus Homericis — et sunt per multa in iis difficillima — codicum ope expediri nequeunt. Dictioni epicae quae repugnant verba verborumve figurae, in carmina vetusta maximam partem prius irrepserunt quam concrevit et veluti obriquit textus receptus, quem nunc nos manibus tenemus, ante nos tenuerunt Zenodotus Aristophanes Aristarchus; cunctae ut sedulo componantur cunctorum codicum lectiones, probabilis textus ad horum fidem edi non potest.

Itaque a coniecturis ne cautissimi quidem editores abstinerunt. Exemplaribus manuscriptis si fides habenda esset, § 101 etiamnunc talis esset excudendus qualis in cunctis fere extat exaratus:

ἀλλ' ἀποπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμησ,

idque editores usque ad Bentleium repeterunt, nihil mali fortasse suspicati. At id quod magnus ille criticus restituit ἀπο<πα>πτανέουσιν si verum videtur, non quod in lexico Hesychiano id sit repertum. neque quod in codice Iliadis Vindobonensi L vel apud Platonem alicubi ¹⁾ felici casu sit servatum, neque quod vitiosae lectioni iustum interpretamentum adscriptum habeat codex A: „περιβλέπονται”, sed eam solam ob causam quod poscant id numeri et ipsa lingua, certo indubitatoque hoc exemplo constat vitium et manifestum et absurdum in omnia fere quae ad nos pervenerunt exemplaria irrepsisse. Neque desunt alia.

Reduplicatione a stirpe ὅπ' ἴτ' ὅπωπα, a stirpe ἀχ ἀκαχμένος, a stirpe ἐχ-ὄχ ὅκωχα. Aperta haec et certa; nisi autem φέπεινγα et χεκώρηκα satis videantur probabilia, ferri nequit ab homine Graece docto id quod de Thersite dicitur in Iliadis textu tradito (B 217 sq.):

τὼ δέ οἱ ὄμω

κυρτώ, ἐπὶ στήθεσς συνοχωκότε.

Non tulisse igitur Valckenaerios Cobetosve vix est quod dicamus. Bene autem factum quod ex Hesychio proferri potuit quod unum admittit lingua: συνοχωκότε, et ab editoribus plerisque hodie in textum: id... non admittitur quidem, sed in annotatione certe critica commemoratur inter varia variorum codicum papyrorumque vitia. Spes tamen est fore ut etiam in ipso textu suum aliquando recuperet locum; certe apud Thucydidem et alibi et noto quodam loco ²⁾ olim legebatur quod vitio cognato debetur ἀνακωχή, certatim autem emendarunt id critici ἀνοκωχή scribendo ³⁾, multi tamen aurem praebere noluerunt: at nunc in papyro id ipsum inventum (ΑΝΑΚΩΧΗC) receptum est ab Hudio editore cautissimo.

Φ 587 nulli socii Troiae sumus — Agenor ait —

οἷ' κε πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν

Φίλιον εἰρυνόμεσθα —

immo: οἷ' καὶ πρόσθε, qui etiam..., et sic scribendum esse docuit Aristarchus. In cunctis tamen codicibus ineptum illud κε(ν) extat.

¹⁾ Plat. Leg. 706e.

²⁾ Thuc. IV 38 § 1.

³⁾ Etiam olim sic praecipiebant grammatici prudentiores: „ἀνοκωχὴν διὰ τοῦ ὁ τὴν ἀνοχὴν λέγουσι, πολὺ δὲ ἴσται παρὰ Θουκυδίδη” Anecd. B. 406 = Hesych. = Phot. s. v.; in iisdem tamen lexicis etiam vitiosa ἀνακωχή et ἀνοκώχουον reperiuntur.

Ξ 396 in libris manu scriptis est:

οὔτε πρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰδομένοιο.

Testibusne allatis demonstrandum est praepositionem *ποτὶ* vitio natam esse, *verbum* autem eius loco esse scribendum? Felici casu alicubi servata est lectio sincera *γε πέλει* vel *πέλειται*.

Non *sub fluviiis* sed *ad fluvios* habitare solent mortales, et tamen Φ 87 Altes fertur regnasse Pedasi ὑπὸ Σατνιόεντι. Strabo praebet id quod poscit sana mens: *ἐπὶ*.

γ 305 et 304 ordine inverso leguntur in omnibus codicibus. Suo loco collocatos legebat is qui ad Sophoclis Electr. 267 eos attulit.

δ 71 sqq. in omnibus codicibus sic sunt perscripti:

φράζω, Νεστορίδῃ, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένῃ θυμῷ,

χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχήμεντα

χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἢδ' ἐλέφαντος.

Arena sine calce videtur? Id quod poeta dederat *κατὰ* (vel *κάδ*) δώματα ἡχήμεντα restituit Barnes, idque extat in scholiis ad Ω 828 ¹⁾.

Hi igitur codicum nostrorum errores ex auctoritate testium veterum correcti sunt. Sed dubiane magis videtur res σ 854 sq., ubi Eurymachus Ulixem his verbis irridet:

ἔμπης μοι δοκεῖ δαῖδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ

καὶ κεφαλῆς — ?

Immo idem vitium Barnes agnoscens eodem remedio sanavit, scripsit enim: *καὶ κεφαλῆς*.

Duo hi loci, ubi particula *καὶ* locum praepositionis *κατὰ* obsedit, multum valent ad verum tuendum II 106 in verbis:

᾿βάλλετο δ' αἶετ

καὶ φάλαγ' εὖ ποιητά,

ubi lectio altera *καὶ φάλαγ'* licet Aristarcho placuerit, sensu tamen damnatur.

¹⁾ Cf. etiam h. Cer. 104 et Matro in parodia Athen. 185 b.

Quid autem ζ 269? Nemo est tam ἀθαλάττευτος ἀσαλαμίνιος ut nesciat *remum* exire in *palmulam* sive πλάτην, quae aquam prius secet dein repellat, et recordamur τῶν πλατουμένων κωπέων, quorum mentio fit apud comicum ¹⁾. Non *acuuntur* igitur remi, sed *levigantur*, — et tamen usque ad Bentleium in cunctis Odysseae exemplaribus quae quidem innotuerint l. l. lectum est ἀποξύουσιν ἐρετμά, neque post eum ab omnibus certatim editoribus correctum est ἀποξύουσιν!

Aliquanto etiam absurdus est quod in optimo quoque codice legitur ρ 496:

εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέκος ἡμετέρησι γένοιτο

pro τέλοσ!

Masculinum genus a feminino quomodo Graeci distinxerint scire nobis videtur? In optimis tamen codicibus Σ 477 est ῥαισιτῆρα κρατερήν, in omnibus ὁλοώτατος ὁδμή δ 442 et ἀικελίωι ἐνὶ κοίτῃι τ 341, in plurimis δεινὸς ἀήτης O 626, quibus locis neque per numeros neque per linguae leges obstat quicquam quominus scribatur ῥαισιτῆρα κρατερόν et ὁλωτάτη ὁδμή et ἀικελίωι ἐνὶ κοίτῃι ²⁾ et δεινὸς ἀήτης vel δεινὴ ἀήτη.

Nihilo melioris notae est quod in optimos codices irrepsit T 99: ἰθὺς βέλος pro ἰθὺ βέλος (ιυυ), ad quem versum in codice A annotatum est: „ἐν ἄλλωι ἰθὺ χωρὶς τοῦ σ“, quasi haud ita certum videretur utra praeferenda esset lectio!

Ψ 751 pro dativo substantivi quod nullum fuit λοισθήϊ Aristarchus recte scripsit λοισθήϊ'(α): priscum tamen errorem etiam nunc servant codices omnes aut fere omnes.

Neque facile metricum aliquod vitium tam absurdum excogitaverit quispiam quin ostendi id possit in optimis Iliadis Odysseaeque codicibus loco honorificentissimo collocatum. Hiatus ab arte metrica alienos scimus? At μή με ἕα, Ἴσα ὄρεσσι, τοιόσδε ἐών, περὶ ξέλοιο ἐρέσθαι aliaque eiusmodi bene multa praebent codices omnes. Longas syllabas pro brevibus, breves pro longis habitas vitia ducimus? At passim et in omnibus legitur ἔως ὁ ταῦθ' ὁρμαινε versuum initio, legitur ἔως

¹⁾ Ar. Ach. 552.

²⁾ κοίτη nonnisi hoc loco reperitur, ceteris est κοίτα.

ἴκοιο (LXXV) τ 367; passim et in optimo quoque legitur ὀρθόγμᾶδος et κλυτός et νωνύμους.

Codices si sequendi, legendum est Εὐρύαλον LXXII 411, μέγ' ἔαχον Δ 506 P 317, μόρσιμον LXXIII T 302, ἔκωμαι φίλην LXXIV I 414, δινούσ τε δρύφθη LXXV ε 426, ὅστις LXXVI β 350 θ 32, ἐκατέρω pro ἐκαστέρω η 321, ἀχέων pro Ἀχαιῶν β 87, ubi additum est scholion: „ἀχέων ἡγοῦν τῶν θλίψεων· ἡ ὀξεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει" ¹⁾.

Exemplaria scripta omnia exhibent bellos hosce hexametros:

ἀσβέσται. οὐδ' υἷὸν λάθην Ἀτρεΐος ὀξὺ βοήσας. P 89

ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκίῳ ἔστασαν οὐδῶι. η 89

ἐσθλαὶ τετρακύκλοι ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν. ι 242

Tantum non omnia hos:

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας. ξ 478

ὅς ἄρα τοῦ ἔνδον ὕλάττει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα. υ 16

μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι παιδόθεν φίλοι εἰσίν. ν 295 ²⁾

Textui talibus vitiis inquinato aut hisce locis aut similibus anxie inhaerere malle quam suo stare iudicio, non prudentiae profecto id foret, non religionis, sed merae superstitionis et imperitiae, neque quisquam hodie est philologus cui istiusmodi placeat ratio.

Ergo editoris officio ut rite quis possit perfungi, paratissimus sit semper necesse est ad id quod sana ratio suadeat etiam invitis omnibus papyris codicibusque quotquot inventi sunt aut invenientur in textum recipiendum. Id unum singulis locis quaerendum est satisne certae videantur coniecturae quae litteris traditis substituantur. Latus autem hic patet campus singulorum philologorum opinionibus, neque fieri poterit unquam ut de omnibus quaestionibus, quae huc in censum veniunt, omnes idem sentiant. Ne id quidem praestare poterit criticus quantumvis cautus, ut semper sibi constet ipse; nam in diversa identidem trahimur dubique passim haeremus,

¹⁾ Similia sunt ἰδαῖς et αἰδαῖς pro ἰδαῖς Ω 129, αἰνίσματα pro ἰναῖς Ω 425 • 190, alia multa; nec non simile est, licet diversum videatur, μύθαις pro μυθίαις(αι) β 202 θ 180.

²⁾ Sive παιδόθεν hic legendum sive gravius subest mendum. Quod vitium invasit etiam lexicon Hesychianum: παιδόθεν] ἀρχήθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Ubi prius παιδόθεν dein παιδέθεν explicatur.

quid non sanum sit perspicientes, cur corruptum sit fortasse intelligentes, sed certum remedium non tenentes.

Aliquid tamen hac via attingi potest, multumque adeo assequimur cum discernimus quid vitium crepet, quid sincerum sit; quid antiquam linguam deceat, quid aetatem prodat recentiore. Nihil autem utilius est ad sensum pulcri acuendum, nihil magis conducibile ad iuniorum praesertim effringenda ingenia facultatemque criticam confirmandam, quam tale studium carminum Homericorum, quo singula verba singulaque enuntiata sedulo pensitentur et ad dictionis epicae metricae leges exigantur, quae sensim multorum acumine indefessoque labore sunt indagatae.

Vero autem agnito si quis litteras vitio natas servet in textu tradito, eam solam ob causam quod sint traditae, caute agat sane, sed non satis consulat legentium commodo. Itaque hac in re probanda non videtur Iliadis editio quam curavit Leaf, opus multis nominibus laude dignissimum. Qui vir doctus passim annotavit talia: „μή με ἔα] read μή μ' ἔαε" X 339, „ὀφθαλμῶν] ὀφθαλμῶ vLeeuwen, rightly no doubt" X 466, „ὥς δὲ λέβησ ζεῖ ἔνδον] ζεῖ read ζέει: the contracted form is not only un-Homeric but unmetrical" Φ 362, „ἑπενήνεον] Payne Knight conj. ἐπενήεον, which is doubtless right" H 428. Videt meliora probatque nec veretur proloqui quid verum censeat, et tamen deteriora illa, quae vitiosa palam vocet ipse, fovet in textu, statim fortasse abiecturus si in XVIⁱ vel XVIIⁱ saeculi codice aliquo reperiantur quae nunc XVIII° demum vel XIX° saeculo manum emendatricem invenisse videantur. Nonne „ἢ γὰρ χελώνησ κρέα φαγεῖν ἢ μή φαγεῖν"? Certum et verum si quid videtur, nonne in textum id recipi omnino oportet? — At fallax editoris iudicium? Ita est: homines sumus, omnes in multis et saepissime erramus — et tamen editoris est decernere, lecturis optio non est relinquenda.

Multum autem prosunt verum indagentibus variae lectiones sedulo e papyris codicibusque collectae, multum grammaticorum veterum observationes, — dummodo caute et prudenter iis utamur. Et, quod plurimum valet ad animos cum ceterorum philologorum tum vero eorum, qui duro ingratoque codicum explorandorum labori incubuerunt, confirmandos et erigendos, — multi versus, ubi verum olim perspexit criticorum acumen, tales quales ab iis e coniectura emen-

dati erant postea inventi sunt in optimis vetustissimisque exemplaribus. Luculenta quaedam exempla e magna copia selecta hic videntur afferenda ¹⁾.

Quod agnita est vis qua in lingua epica utitur sonus \mathcal{F} , Bentley ingenio immortalis acceptum id referimus: id unum a parte philologorum etiam negatur, *imaginem* illius soni in nostro textu oculis esse ostendendam. Ille postquam docuit quid rei esset, plura pluraque reperta sunt indicia, unde apparuit in textum epicum volventibus annis varias passim litteras particulasque insertas esse aliaque adhibita esse remedia, ad sananda vitia metrica quae nulla essent. Sic Z 498 in codicibus legitur:

παῖσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῖοι ἐγγεγάσιν,

sed *Fίλιον* urbis nomen fuisse cum docuisset Bentley, hoc loco ne neglegeretur \mathcal{F} Hoffmann collatis locis parallelis scripsit:

παῖσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ (F)ιλίωι ἐγγεγάσιν.

At meram coniecturam in textum quis reciperet! — Apud Epictetum versus ita scriptus reperitur: nunc satis certa res? Minime, obstabat enim codicum Homericorum maior auctoritas! — En anno 1903 reperiuntur fragmenta voluminis praestantis signisque Aristarcheis instructi, quod II° vel III° post Chr. n. saeculo est exaratum: — id ipsum exhibet quod coniecerat Hoffmann ²⁾. Nunc nimiae fortasse temeritatis non fuerit versum sic emendatum edidisse.

Deorum nuntia apud Homerum *Fίρις* vocatur: ergo Bentley Ψ 198 pro

ὠκέα δ' Ἴρις

ἀράων ἀΐνυσα μετάγγελοσ ἦλθ' ἀνέμοισι

scripsit ὠκα δὲ *Fίρις*, non metro tantum sed et ipsi contextui verborum optime sic consulens. Per saecula duo emendatio a cautis editoribus aut omnino est spreta, aut in apparatu critico litteris exiguis est indicata: — en id, quod mentis acie dudum viderat Bentley, anno

¹⁾ Mittimus nunc carmina Hesiodica, de quibus similia possunt observari.

²⁾ Felicissimus casus tulit ut hic versus cum tribus vicinis integri paene servarentur, nam ceterorum exiguae tantum partes perniciem effugerunt.

1897 oculis etiam obtusissimis ostendit libri qui saeculo ante natum Bentleium vigesimo exaratus est fragmentum forte fortuna servatum: ΩΚΑΔΕΙΡΙC ¹⁾. Nunc licetne? An ne nunc quidem licet?

Agnos non ἄγνας sed φάγνας vocabant cantores epici: ergo οἴσετε φάγν' scripsit Bentley pro traditis litteris οἴσετε δ' ἄγν' Γ 108. Fortasse et antehac eius invento uti satius erat: nunc si quis non utatur, non solum summo critico sed etiam testi omnium longe vetustissimo fidem deneget, nam οἴσετε ἄγν' extat in papyro IIIⁱ post Chr. n. saeculi.

B 316 τὴν δὲ φελιξάμενος pro τὴν δ' ἐλελιξάμενος legendum edixerunt Bentley Dawes Cobet, ... temere nimirum confisi ingenio? Accedat igitur testis locupletioris — si quidem libris potissimum fides habenda videtur — auctoritas; nam in ea quam modo diximus papyro legitur: ΤΗΝΔΕΛΙΞΑΜΕΝΟC, elisa — vitio pervulgato — vocula δέ.

Non ἔπος sed φέπος dixere vates: ergo ὅς φέπεα Bentley e conjectura scribebat B 213 pro: ὅς ϕ' ἔπεα. Nunc id praebet eadem papyrus, metrica productione ita indicata ut olim fieri solebat, geminata littera σ: ΟCCEΠΕΑ.

Non ἔργον sed φέργον, non ἔοργα sed φέροργα est priscae artis verbum: ergo Φ 399 ὅσσα φέροργας pro ὅσσα μ' ἔοργας scripsit Bentley: — octoginta annis post eius mortem innotuere fragmenta codicis Ambrosiani picti: ὅσσα ἔοργας in egregio illo IIIⁱ vel IVⁱ saeculi codice legitur, et — quod etiam utilius fortasse est veri studiosis — alia manu appictum est molestum illud με.

Domus Homero est φοῖκος, ergo ϑ 408 pro ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι propositum est ἀπόπροθι: e codice U id attulit la Roche et anno 1896 in Odysseae codice G omnium antiquissimo invenit Molhuysen.

¹⁾ Cf. vLeeuwen *Mnemos.* 1897 p. 279.

Hiatum ut expleret simulque versui redderet caesuram Barnes π 142 pro

αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γε ὤχεο νηῖ Πύλονδε

scripserat σὺ γ' ἀπώχεο: — in G iam repertum est σὺ γ' ἐπώχεο, vitio quo nullum frequentius scripta littera ε pro α.

Ulixes rus ad patrem abiturus regiam omniaque sua bona his verbis credit uxori ψ 861:

σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω πινύτῃ περ ἐούσῃ.

Ubi cuncti cum codices exhibere viderentur vitium metricum ἐπιτέλλω, a plerisque editionibus recentibus exulabat id quod in Florentinam et Barnesianam olim receptum fuerat et postea a Cobeto ¹⁾ denuo commendatum: ἐπιστέλλω. Scilicet fide carebat illud sigma, codicum quam artis metricae maior habebatur auctoritas: infinita copia locorum, ubi in quovis codice litteris minusculis scripto permutantur litterarum signa τ et ζ, parum valebat ad tutandam emendationem... e coniectura videlicet in textum Homericum invectam. Nunc in codice G extare ἐπιστέλλω apparuit.

Simul sic confirmata est emendatio, qua Brandreth correxit versum contrario vitio laborantem Δ 384:

ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδεΐ τειῖλαν Ἀχαιοί,

ubi Τυδῆ vel Τυδεΐ στείλαν est in libris manuscriptis.

In versum κ 244

Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν

particulam αἶψα invito poeta irrepsisse sentiens Barnes substituit ἄψ, quacum vocula passim permutatur: — nunc ἄψ repertum est in codice D.

Epitheton ἀγκυλομήτεω in Odyssea nonnisi semel obvium, φ 415:

ὅττι ρά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

sed in Iliade saepius lectum, triplici incommodo laborare sensit Nauck: neque enim genitivi terminum -εω pro -αιω neque duorum sonorum synizesin -εω priscae fuisse artis, neque a voce μῆτις sine vitio derivari potuisse adiectiva in -μήτης desinentia. Scribebat igitur

¹⁾ Misc. Crit. p. 429.

ἀγκυλόμητις . . . temere? En in codice G extat ἀγκυλομητις prima manu scriptum, quod in -μήτεω postmodo est mutatum ¹⁾).

In verbis Ulixidis κ 274:

ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀπήϊον ἠδὲ θαλάσσης

quomodo insulae interiora et Circae aedes petivisset narrantis non *abeundi* sed *progradiendi* verbum requiri cum sensisset Payne Knight, e coniectura — vel potius e versu vicino 146 — restituit ἀΝήϊον ²⁾): iam repertum est ἀνήϊον in praestantissimo codice P.

Nihili verba esse ρ 281 sq.:

πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων

πλευραὶ ἀποτρίψουσιν,

non enim scamna lateribus sed latera scamnis atteri neque verba ἀμφὶ κάρη et πλευραὶ ita inter se iuncta posse verti, multi senserunt, πλευρά (τ' vel γ') conicientes: — legitur πλευρὰ in codice P.

η 86 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα.

Vitiosa forma ἐληλέδατ' vel ἐληλάδατ' contaminata est e duabus lectionibus, quarum altera ἐρηρέδατ' irrepsit e versu vicino 95, altera ἐληλέατ' extat in codice P; haec recipienda est, nisi quod ἐληλάατ' duplici alpha scribere praestat.

Praeterea in versus initio officit synizesis; quod incommodum quomodo esset removendum olim suspicari poteramus, nunc demonstrare. Nam in codice P cum legatur χάλκεοι γὰρ τοῖχοι, in G et F χάλκεοι μὲν τοῖχοι, apparet alteram utram voculam legendam esse, non ambas; contextui autem cum multo aptior sit particula μὲν, non est dubitandum quin poeta id dederit quod omissa littera iota praebent G et F: χάλκε<ι>οι μὲν τοῖχοι.

Mirificum illud νήδυμος quibus ferendum videatur pauciores fortasse hodie sunt philologi quam fuerunt olim ³⁾), sed tamen etiam hac in

¹⁾ Cf. tabula nostra III.

²⁾ Emendationem perfecit Nauck ἀνήϊα scribendo, non enim ferendus videtur in Homero terminus -ιον, quem peperit studium vitandi hiatus.

³⁾ Cf. Enochirid. § 41².

re auctoritas codicum apud nonnullos aliquid valet: — μ 311 ἐπήλυθεν ἥδυμος ὕπνος est codicum optimorum G P lectio.

ρ 345 sqq. panem carnesque Ulixi afferre Eumaeum his verbis iubet Telemachus:

ὁδὸς τῶι ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτλεῖν μάλα πάντασ' ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

Ultima verba obscura: requiritur quod utile sit ad mendicum cohortandum: *pudor non conducit viro egeno*. Id quod inest lectioni quae e codice G anno 1896 innotuit:

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
pudor non est utilis ad virum egenum nutriendum. Idem legitur Hes. Oper. 317, ubi vitium crepare id quod codices fere omnes habent κομίζει dudum — sed frustra — docuit G. Hermann, in versu autem simillimo Oper. 500 codex M servavit verum:

ἔλπις δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
spes inanis nihil prodest ad sedandum stomachum ieiunum. Quo loco si scribitur quod ceteri praebent codices κομίζει, inepta ¹⁾ haec nascitur sententia: *non bona est spes quae virum egenum fovet*. Odysseae autem l. l. lectionem vitiosam pepererunt verba vicina Eumaei Telemachi mandatum perferentis:

αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.

Verbi εἶμι futurum εἶσομαι nullum fuisse plus semel contendimus: nunc e paucis illis locis, ubi traditum esse videbatur, duo sunt correcti ex auctoritate optimorum codicum: ο 218 ἔζεται G F] εἴσεται Ω, ο 504 ἐπελεύσομαι G] ἐπισίσομαι F P.

Non satis inter se concinere perfectum κέχονδα et futurum χείσομαι olim sensere viri docti et fuit qui χήσομαι ideo rescriberet; prudentior Fick poscebat formam κέχονδα invitis libris manu scriptis: iam vero ... ONΔΕΙ extat Ω 192 in saeculi Iⁱ ante Chr. n. papyro.

¹⁾ Non fugit hoc Peppmuellerum.

Genitivus praepositioni ἀμφὶ nonnisi semel et iterum in dictione HomERICA reperitur additus. Quapropter θ 267, ubi Demodocus carmen

ἀμφ' Ἄρεος φιλότιτος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης

dicitur inchoasse, propositum est φιλότιτα ¹⁾. En id ipsum praebet G.

A stirpe κῶαν ductum esse verbum κρααίνειν, itaque κράαινε, non κράλαινε, sinceram esse imperfecti formam, olim docebat sana ratio ²⁾, nunc B 419 et Γ 302 docent etiam papyri.

Non ἦνυτο sed ἦνετο sinceram esse verbi formam ε 248 observarunt Cobet et Nauck: codicis G manus altera scripsit ἦνετο.

Ω 241 verum videtur quod praebibat Aristarchus ὀνόσασθ', vulgata lectio οὔνεσθ' quin vitiosa sit dubitare nequit quisquam; lenior autem coniectura a Buttmanno est proposita οὔνοσθ' (imperf.): en ΟΥΝΟCΘ' extat in papyro Iⁱ ante Chr. n. saeculi.

Estne vitiosum ἄν praesenti temporis indicativi iunctum? Ita ratus Paech — et quis obloquatur! — δ 672 pro

ὥς ἂν ἐπισμυγεῖσθαι ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός

restituit subiunctivum aoristi ναυτίλῃται ³⁾. In codice F ναυτίλλεται iam legitur.

Ξ 190 optativum purum in verbis

ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο;

non ferens Nauck scripsit: ἦ ῥά κε, id in ἦ ῥ' ἄν dein in ἦ ῥά νυ abiisse ratus. Temeraria visa est coniectura: — iam litteras HPANMOI praebet saeculi Iⁱ post Chr. n. liber ⁴⁾.

Scribendum esse θυμαουρούς et πυλαουρούς Φ 580 X 69 Ω 681, non -ωρούς, quod praebent codices, dudum fuere qui contenderent: iam ex auctoritate testis omnium antiquissimi ita scribere licet, nam Ω 681 extat ΠΥΛΑΟΥΡΟΥC in Iⁱ ante Chr. n. saeculi papyro.

¹⁾ Cf. Enchirid. § 316¹.

²⁾ Cf. Enchirid. § 267.

³⁾ Cf. Curtius de verbo Graeco II° p. 88.

⁴⁾ Cf. vLeenwen Mnemos. 1898 p. 338.

Nomen *Ἀρκησιάδαο* δ 755 a verbo *ἀρκέσαι* repetens Pick scripsit *Ἀρκησιιάδαο*. Nimia haec audacia visa est, quoniam nonnisi in XVI saeculi codice q reperta erat ea lectio: nunc scimus etiam in G eam extare, et cum levi vitio (*Ἀρκησιάδαο* vel *-σιδαο*) in D U W.

Olim λ 387 sqq. ad codicum fidem sic edebantur:

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀγρυμμένη περὶ δ' ἄλλαι ἀγῆγέραθ', ὄσσαι ἤμ' αὐτῶι
οἴκωι ἔν Αἰγίσθοιο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσπον.

Pro *ὄσσαι* Bekker requirebat *ὄσσοι*, non enim *animas* sed ipsos *viros* ab Aegistho esse necatos. Id ipsum nunc praebet G, qui praeterea habet *ἄλλοι* et in fine versus *ἄριστοι*, fortasse recte. Loco autem parallelo ω 21 e codicibus F M n idem restitui potuit.

Pronominis *ἐός* quin brevis esset syllaba prior dubitari nunquam potuisse dixeris, et tamen

οὐδ' ἐοὺς παῖδας ἔασκε

in cunctis codicibus legitur B 832, legitur loco parallelo A 330. Quod vitium metricum postquam complures coniecturas infelices in lucem vocavit, item e coniectura — si coniectura haec vocanda — emendatum est οὐδὲ (ς)οὺς παῖδας ἔασκε: nunc litteras traditas recte ita diremtas (ΟΤΛΕΟΤC) altero loco ostendit testis omnium et optimus et antiquissimus, papyrus Oxoniensis saeculi post Chr. n. IIⁱ.

Genitivos in *-εω* sero irrepsisse in textum carminum epicorum, integros in *-αο* desinentes passim substitui et posse et debere, non *Πηληιάδεω* igitur sed *Πηληιάδα' Ἀχιλῆος* iram cantaturum se priscum vatem profiteri carminis initio, id dudum intellectum est ¹⁾, sed etiam nunc in codicibus minime raros esse eiusmodi genitivos prisco more plene perscriptos, id ultimis demum annis luculenter apparuit. Sic *Λαέρταο*, *Λαερτιάδαο*, *Πηληιάδαο* codex P habet ι 505 π 104 ω 15: — quis iam ibi aequo animo ferat vulgata illa: *υἷὸν Λαέρτεω Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα* et: *ἔλθῶν εἰς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος* et: *εἶθρον δὲ ψυχὴν Πηληιάδεω Ἀχιλῆος*, quis similia aliis locis Homericis toleret, postquam suo pretio aestimare didicerit! Similia sunt *Μενοι-*

¹⁾ Cf. Enochirid. § 55.

τιάδαο Σ 98 in A aliisque, Ἄλταο Φ 86 in C, Αἰνείαο E 584 in compluribus; alia praetermittimus, ne inutiliter nunc cumulemus exempla.

Quae genitivos in -εω, eadem causa secundas personas in -εν in lucem protulit. Itaque pro πείθευ e. g. πείθε'(ο) scribendum esse dudum fuere qui perhiberent ¹⁾, nunc aptissimus ad fidem faciendam est versus Σ 235, ubi Ἰ post Chr. natum saeculi liber revera πείθεο habet ἐκ πλήρουσ perscriptum, πείθε est in codice D, — recte, si modo litteras traditas aliter interpretati accentum mutemus et virgulam addamus, — πείθευ est lectio vulgata.

Pro genitivi termino -ον cur multis locis Homericis scribendum sit -οι(ο) fuse saepius est expositum ²⁾. Nunc ἐκ πλήρουσ scriptum extat πολέμοιο ὥς Γ 428 in exemplari quod ceteris quae hactenus reperta sunt novem fere saeculis est vetustius. Sic δ 587 Αἰγίσθοιο plene perscriptum habet G, ρ 296 ἀποιχομένοιο F H. Ipsam virgulam elisionis signum haud uno loco iam ostendit Bacchylidis nobile volumen ³⁾ saeculi ante Chr. n. Ἰ.

Elisio haec genitivi ne olim quidem plane inaudita erat; sed novi quid invexisse videbatur Payne Knight α 70 pro δοῦ κλέος scribendo δο κλέος, quae licet speciem haberet correctio, aversabantur tamen eam cautiore critici: — excussus est codex P et apparuit primam manum ibi id ipsum scripsisse quod Knightiana illa temeritas in lucem protulisset.

Formis quales sunt ἐννοσίγαιος, εἰλάτινος, πολυβότειρα, ὠλεσίκαρπος substituissse genuinas ἐνος- ἐλ- πολ- ὄλ- non magnae audaciae fortasse erat antehac, nobis certe non videbatur ⁴⁾; sed in optimo quoque codice ea ipsa quae critici poposcerant passim extare, immerito igitur a multis editoribus praeferrri sonos productos, id ultimis demum annis clare apparuit. Cuius rei hoc loco exempla proferre inutile videtur.

¹⁾ Cf. Enchirid. § 117.

²⁾ Cf. ibidem § 59.

³⁾ Bacchyl. V 62 ἀπλάτοι' Ἐχίδνασ, XI 120 Πριάμοι' ἐπελ, XVII 42 ἀμβρότοι' ἱερὰνδον.

⁴⁾ Cf. Enchirid. § 21.

ἐν Ἰθάκῃ eadem lege tenetur qua ἐνοσίγαιος, reiciendum igitur vulgatum εἰν Ἰθάκῃ: — in G³ F. M ἐν Ἰθάκῃ legitur v 185.

Elisione imminutum esse illud εἶς, quod pro εἴσι hic illic praebent carmina epica, sensit Payne Knight, ceteros locos conformans ad exemplum versus ρ 278, ubi traditum est εἴς: — nunc accedit codicis G auctoritas, in quo α 170 δ 371 alibi legitur εἶς non recte quidem scriptum, sed tamen ita ut elisione imminutam esse formam significetur.

Artis epicae non fuisse particulam ἄν multoque minus contracta illa ἦν et ἐπήν primus sensit Brandreth et prolocutus est: nemo aurem praebuit, intermortuus eius liber abiit in oblivionem ¹⁾. Denuo in eandem rem inciderunt Fick et vLeeuwen ²⁾. Excussi dein sunt Odysseae codices antiquissimi G F P et multa in iis reperta sunt quae hanc ob causam e coniectura fuerant proposita: pro ἦν σ 318 in F est εἶ, pro ἐπήν δ 222 est ἐπεῖ in G, λ 119 in F P, σ 269 in F, ἐπεῖ χ' in F χ 254, pro ὄφρ' ἄν χ 377 in F est ὄφρα κ', pro οὐκ ἄν ρ 268 in G est οὐ κεν, al.

Non ferendum esse quod praebant codices ξ 326 ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο, dativis enim in -οισι et -ησι, non decurtatis in -οις et -ησι usos esse priscos poetas, perspexerat Nauck, μεγάροις ideo scribens ³⁾: nunc μεγάροις in G repertum est.

Elisionis signum dativis in -ησι et -οις a Nauckio aliisque passim additum diu visum est recentium criticorum inventum: nunc comperit habemus id et in aliis codicibus non rarum esse et in Odysseae codice G frequens ⁴⁾.

¹⁾ Nisi exemplar Iliadis Brandrethii (Lond. 1841) perhumane nobis dono misisset Leaf, fortasse ne nunc quidem ea editio nobis innotuisset.

²⁾ Cf. Mnemos. 1887 p. 75 sqq. Enchirid. § 326. — Mira hic illic fuit Leeuwenii cum Brandrethio synemptosis. Qui quod ambo f(υ) compluribus locis inseruerunt et similia passim proposuerunt, id non est quod magnopere quis miretur; sed quod I 304 e. g. pro νῦν γάρ χ' "ἔκτορ' ἔλσι, ἐπεῖ ἄν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ Brandreth proposuit ἔλσι, ἐπεῖ ἄρ'... ἦλθῃ, vLeeuwen ἔλσιθα, ἐπεῖ... ἦλθῃ, id notatu magis dignum.

³⁾ Cf. vLeeuwen Mnemos. 1889 p. 240, 1 et 1901 p. 285, 1.

⁴⁾ Ἀθανάτιος α 47, 55 (item H), αἰδοίης κ 11, εὐφροσύνης κ 465, κοίλης α 211 σ 181, νύμφης ν 355 (item T), ξυστής μ 172, παντοίης δ 725, προχοῆς λ 242, τῆς δ 721, τοῖς χ 261, ὥμοις ν 224, al. — In P μυλίσιας est ι 493.

Neque novi quid est elisionis signum infinitivis in *-μεν* additum ¹⁾. E. g. *ἔμμεν'* habet G ι 455 (item T et l. a. in P H K) λ 364 § 332 (item F P H D U L W) π 419 (item P H D W) τ 289 (item F P H D U) ζ 210 (item F H D U L W) ²⁾.

Itaque ne ii quidem, qui talibus quoque in quaestionibus codices interrogandos censent, habent cur virgulam illam aspernentur, sed de ea quoque valet quod subridens olim dixit qui res humanas bene cognitae haberet: veri si quid proferatur, a multis statim novum sed non verum dici, mox verum quidem videri sed non novum.

CAPUT III.

Librorum manuscriptorum recensio ³⁾.

A. PAPYRI.

§ I. Ilias.

In priscis ad Iliadem Odysseamque scholiis praeter editiones ab Antimacho Rhiano Zenodoto Aristophane Aristarcho aliis viris doctis curatas hic illic commemorantur vetustae quaedam papyri, quae criticis Alexandrinis praesto fuerunt ⁴⁾: Massiliensis, Chia, Argiva, Cypria, Sinopica, Cretensis, Aeolica, quibus a patria unde Alexandriam delatae essent nomen inditum esse apparet; praeterea ἡ „πυ-

¹⁾ Cf. Enchirid. § 125.

²⁾ Alia exempla e G haec collegimus: ἀκονίμεν' μ 49 (item K), ἀμυνίμεν' φ 195, ἀποπυμπίμεν' τ 316, δοιδίμεν' κ 381, εἰπίμεν' ρ 106 τ 222 (item H D) ψ 76, 265, ἐλθίμεν' ε 99 ξ 374 ρ 509 (item H) σ 188 (item D) τ 569 χ 432, ἔμεν' κ 416 (item P U K T) τ 64 (item F), ἱμεν' ρ 365 (item H) τ 429 χ 179, 400, κατθίμεν' ω 44, δατρυνίμεν' π 152, πεμπίμεν' ο 15 (item D), ποιησαίμεν' (-σίμεν') φ 399 (cf. tabula nostra III), ῥιγασίμεν' ξ 481, τεθνδάμεν' υ 317 φ 155, τείμεν' ο 548.

³⁾ Cf. J. la Roche die Hom. Textkritik im Alterthum 1866, P. Couvreur Revue de Philologie 1896 p. 165 sqq., C. Häberlin Centralblatt für Bibliothekswesen 1897, F. G. Kenyon Palaeography of Greek Papyri 1899; T. W. Allen The text of the Iliad, Classical Review 1899 p. 110 sqq. et in praefatione Iliadis a Monro ipsoque editae; A. Ludwig Festschrift für O. W. F. Müller 1900 p. 31—81 et in editionis Odysseae 1889 et Iliadis 1902 praefationibus; W. Leaf in Journal of Philology 1890 et 1891 et in Iliadis² (1900) praefatione; P. O. Molhuysen de tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1896.

⁴⁾ Cf. Enchirid. p. XLVIII sq.

κλική" sive *vulgata*, ἡ „πολύστιχος", quae fortasse ¹⁾ textum exhibebat multis versibus auctiorem quam ceterae editiones, ἡ „ἐκ μουσείου".

Illorum librorum aetatem paene attingunt fragmenta quaedam quae etiamnunc extant, III° ante Chr. n. saeculo exarata ²⁾:

Papyrus Hibeensis 19 libros B et Γ olim complectebatur, pap. Hib. 20 libros Γ—E, pap. Hib. 21 librum Θ, pap. Hib. 22 libros Φ—Ψ. Libri X versum ultimum nullo spatio titulove intermisso excipit versus 1 libri Ψ; apparet igitur Iliadis hanc editionem non fuisse diremtam in rhapsodias quas novimus viginti quatuor. Sic in fragmento quod mox commemorabimus Genavensi rhapsodiae A subiunctum est initium rhapsodiae M.

Papyrorum 20, 21, 22 fragmenta quaedam iam prius innotuerant:

Papyrus 689a Musei Britannici (= Hib. 21) praebet partem versuum Θ 217—219 et 249—258, insertis versibus duobus, qui aliunde non sunt cogniti ³⁾.

Fragmentum 689b (= Hib. 20) habet media verba versuum A 109—118 ⁴⁾.

Fragmenta Oxoniensia Bodl. gr. b 3 (= Hib. 22) rhapsodiarum Φ 387—Ψ 229 partes aliquas — versus fere 250 — praebent non sine multis lectionibus a textu vulgato discrepantibus ⁵⁾.

Saeculo ante Chr. n. II° potius quam III° adscribendum est fragmentum Dublinense ⁶⁾ sive Mus. Brit. 486 d, in quo supersunt unius paginae, quae versuum fuit 20, margo dexter (A 502—517) et sequentis, in qua versus 19 scripti fuerunt, margo sinister (518—537), cum paucis singulorum versuum litteris. Textus versibus spuriiis compluribus est interpolatus.

¹⁾ Ut papyri nonnullae, quarum etiamnunc supersunt fragmenta.

²⁾ B. P. Grenfell and A. S. Hunt The Hibe papyri, I 1906.

³⁾ Grenfell-Hunt New classical fragments, Oxford 1897. Cf. vLeeuwen Mnemos. 1897 p. 265.

⁴⁾ Grenfell-Hunt ibidem.

⁵⁾ Grenfell-Hunt ibidem, vLeeuwen ibid. p. 267—280.

⁶⁾ J. H. Mahaffy on the Flinders Petrie-Papyri, Dublin 1891, tab. III 4. Cf. tabula nostra I, vLeeuwen Mnemos. 1892 p. 127 sqq., I. Menrad in Actis Ac. Bav. 1891 p. 539 sqq. (eodem tempore hi commentarioli prodierunt ambo).

Eiusdem aetatis est fragmentum (Genavense ¹⁾), quod paginis tribus versuum 27, 28, 28 exhibet *A* 788 — *M* 11, additis versibus spuriiis tredecim, qui aliunde non sunt cogniti. Et textus et ductus litterarum hunc librum Dublinensi cognatum testantur. Inter rhapsodias *A* et *M* neque spatium intercedit neque titulus ²⁾.

Pagina secunda (*A* 810 — 834) integra fere extat, primae superest margo dexter cum singulorum versuum decem fere litteris, tertiae margo sinister cum initialibus versuum litteris.

In saeculi ante Chr. n. Iⁱ papyro Berolinensi 9774 ³⁾ scripta olim fuit rhapsodia Σ ; superest fragmentum in quo post versum 608 inserti leguntur versus tres Hesiodi.

Quae praeterea hactenus reperta sunt fragmenta papyrorum, et recentiora sunt et eum fere praebent textum qui etiam aliunde est cognitus. Non cuncta sed potiora indicaturi sumus.

Saeculi ante Chr. n. Iⁱ papyrus Mus. Brit. 128 ⁴⁾ cum integer erat, pedum erat fere 25; paginis 48 versuum 40 tunc continebat rhapsodias Ψ et Ω . Nunc paginae complures desunt, aliarum nonnisi pars potest legi ⁵⁾. Centesimo cuique versui signum numerale est allitum ⁶⁾, paragrapho indicatae sunt loquentium vices ⁷⁾, signa prosodiaca multa adiecta sunt manu altera, signa Aristarchea locis compluribus reperiuntur ⁸⁾.

¹⁾ I. Nicole *Revue de Philologie* 1894 p. 101—111, H. Diels in *Actis Ac. Bor.* 1894 p. 349—357, I. Menrad in *Actis Ac. Bav.* 1894 p. 165—182.

²⁾ Cf. quae supra de Hib. 22 sunt observata.

³⁾ *Epiache und Elegische Fragmente*, bearbeitet von W. Schubart und U. Wilamowitz-Moellendorf 1907 p. 18—20. — Ibidem p. 3—7 enumeravit Schubart multa alia fragmenta partes aliquas Iliadis vel Odysseae exhibentia, sed vix quicquam ex iis attulit, quae autem attulit exigui sunt momenti.

⁴⁾ F. G. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 (cum exemplis arte phototypica expressis). Contulit W. Leaf *Journal of Philology* 1892 p. 17 sqq., totum excerpit Kenyon *Journal of Ph.* 1893 p. 296—343. Cf. tabula nostra I (ubi depicti sunt Ψ 446—454).

⁵⁾ Desunt Ψ 80—401, 634—637 Ω 84—99, 244—247, 283—336, 352—381, 388—400, 480—489, 521—535, 549—558, 580—595, 658—670, 730—736, 744—753, 760—804, multorum autem versuum paucae tantum litterae apparent.

⁶⁾ Cf. infra p. XLI, 5.

⁷⁾ Cf. Plat. Rep. 393 a, b et infra p. XXXVIII pap. 114.

⁸⁾ *Diple* appicta est versibus Ψ 486, 550, 551, 574, 680 (debebat 679), 850, 863. 872 Ω 115, 228, 282, 544, *asteriscum* habet Ψ 657. De his signis cf. infra p. XLIII sq.

Eiusdem fere aetatis est papyrus ¹⁾ Mus. Brit. 107 (1 et 2). Scriptus est hic liber a librario stolido et socordi, cuius errores alia manus correxit. Olim complectebatur rhapsodiam Σ, nunc duo supersunt fragmenta, quorum alterum quinque paginis exhibet vs. 1—218 ²⁾, alterum fragmentum est paginarum septem, quae praebent vs. 311—finem ³⁾. Versus 219—310 interciderunt, versuum 172—218 frusta tantum aetatem tulerunt. Singulae paginae sunt versuum 41—45, una 49.

Saeculi post Chr. n. Iⁱ papyrus Mus. Brit. 732 ⁴⁾ exhibet rhapsodias Ν et Ξ, sed lacunosas admodum. Singulae paginae sunt versuum 38—40. Bonae notae volumen codicibus Syriaco et Genavensi cognatum est.

In saeculi post Chr. n. Iⁱ papyro Oxyrh. 21 ⁵⁾ leguntur B 745—764.

In saeculi post Chr. n. Iⁱ vel IIⁱ papyro Parisina Louvre 3 ⁶⁾ extant frusta quaedam rhapsodiae Ν. Litterae rotundae, satis elegantes; signa prosodiaca hic illic adscripta.

Praeterea in Museo Parisino asservantur fragmenta tria Louvre 3 bis et ter ⁷⁾, quorum primum exhibet versuum Z 1—39 prima verba,

¹⁾ *Harrisianus* dicitur hic liber a nomine inventoris A.C.Harris, qui annis 1849 et 1850 eum repperit in vico Aegyptiaco Manfalut. Paginam unam ostendit tabula 64 Societatis Palaeographicae, ultimas duas tabula 1 Catalogi veterum manuscriptorum Musei Brit., quem curarunt Thompson et Warner, I 1881, sed ita ut vix quicquam possit dispicere.

²⁾ Omissis vs. 132 et 140 sq. (quos supplevit corrector) et vs. 200 sq. (quibus etiam codex Syr. caret).

³⁾ Omissis vs. 360, 459, 507^b sq.^a (quos supplevit corrector), 381 (item A D), 427 (item Syr.), 441, 604.

⁴⁾ Hunt Journal of Philology 1898 p. 25 sqq., Kenyon Palaeography of Greek Papyri p. 97 et tab. 19.

⁵⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1898 p. 47.

⁶⁾ In Elephantina insula reperta papyrus e collectione Drovetti pervenit in Museum Parisinum. Imagines fragmentorum, in quibus Ν 6—47 (qui paginae versus est ultimus) et vs. 143—175 ex parte supersunt, arte lithographica expressas exhibet tabula 12 operis Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale tome XVIII, seconde partie, papyrus Grèce du Louvre et de la Bibliothèque Impériale 1865. Versuum 143—175 imaginem hinc repetivit et supplevit Silvestre Paléographie pl. 55, 2.

⁷⁾ In l. l. tabula 49 sunt depicta.

secundum versuum Σ 475—498 exitum et versus Σ 518—535 tantum non integros, in tertio extant Σ 544—561.

Saeculi post Chr. n. Iⁱ (vel IIⁱ) papyrus Mus. Brit. 136 ¹⁾ continet Γ 317—finem Δ , sed usque ad Δ 352 frustatim est divulsa. Singulae paginae sunt 46 fere versuum.

Saeculi post Chr. n. IIⁱ papyrus Oxoniensis bibliothecae Bodleianae ²⁾ habet rhapsodiam *B* litteris praegrandibus pulcherrime pictam signisque prosodiaceis passim allitis; praeterea insunt nonnulla signa critica et scholia Aristarchea. Singulae paginae fuere versuum 22, sed nulla superest integra ³⁾. Praestantissimum hoc volumen in loculo corpus mulieris nobilis continente sub huius capite est repertum.

Saeculi IIⁱ post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 114 ⁴⁾ litteris nitidis accurate est perscripta. Superest pars postrema, quae complectitur Ω 127—finem paginis 16 versuum 42—44. Loquentium nomina ⁵⁾ praescripta sunt *Ἀχιλλεύς*, *Πηλεΐος*, *Ποιητής*, alia, signa prosodiaca addidit corrector atramento usus pallidiore et calamo obtuso.

Saeculi IIⁱ post Chr. n. papyrus, quam edidit Goodspeed ⁶⁾, habet initium rhapsodiae Θ (vs. 1—68).

¹⁾ Kenyon Classical Texts etc. tab. 7 et Palaeography of Greek Papyri p. 96 sq.

²⁾ W.M.Flinders Petrie, Hawara, Biahmu and Arsinoe, London 1889, tab. 23 et 24. Of. Leaf Iliad. IIⁱ p. XV, Kenyon Palaeography of Greek Papyri tab. 20 et p. 101. In nostra tabula I verba aliquot sunt depicta. Quinto post Chr. n. saeculo tribuerat Thompson.

³⁾ Servati sunt versus *B* 1—6, 45—49, 111—115, 155—157, 200—205, 223—228, 245—252, 289—292, 331—337, 345—382, 391—404, 411—422, 433—446, 454—470, 472—486, 488—492, 494—510, 516—531, 538—559, 562—598, 601—621, 624—686, 692—731, 735—753, 755—841, 843—877.

⁴⁾ *Bankerianus* dictus est hic liber a nomine inventoris W.J.Banker, qui anno 1821 Elephantinae in Aegypti urbe eum emit. Primus contulit G. Cornwall Lewis Philological Museum 1831 p. 177 sqq., ultimus Leaf Iliad. IIⁱ p. XIV sq.; cf. etiam la Roche Textkritik p. 439 sqq. — Paginae duas (vs. 649—735) exhibet tabula 153 Societatis Palaeographicae, ultimas duas (vs. 736—804) tabula 6 catalogi Thompsoniani, aliam paginam (vs. 516—560) depinxit Leaf in fronte Iliad. IIⁱ, versus 538—560 reddidit Wattenbach Schrifttafeln tab. 1, in nostra tabula II dedimus versus 759—767.

⁵⁾ Quarum vices antiquius volumen 128 solis paragraphis habet notatas.

⁶⁾ E.I.Goodspeed American Journal of Archaeology 1898 p. 347 sqq.

In saeculi IIⁱ post Chr. n. papyro Bodl. gr. d 20 ¹⁾ extant Θ 96—110 et verba quaedam versuum 64—75 et 111—116.

Saeculi IIⁱ fere post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 127 ²⁾ praebet rhapsodiarum E, Z, Σ fragmenta nonnulla.

Saeculi IIⁱ fere post Chr. n. papyrus Oxyrh. 20 ³⁾ praebet B 730—828. Singulae paginae versuum sunt 23—25, litterae pulcherrimae.

Saeculi IIⁱ vel IIIⁱ post Chr. n. papyrus Oxyrh. 445 ⁴⁾ rhapsodiae Z exhibet partes aliquot misere mutilatas. Liber egregius, cuius exiguae tantum laciniae duae supersunt ⁵⁾, signis criticis est ornatus.

Saeculi post Chr. n. IIIⁱ papyrus Mus. Brit. 126 ⁶⁾ foliis 18 — nam in codicis formam est compacta — continet B 101—A 40, consulto omissis B 494—877 sive navium recensione. Signis prosodiacis verba passim sunt ornata; singulae paginae tenent versus 48—50.

Saeculi post Chr. n. IIIⁱ papyrus Oxyrh. 223 ⁷⁾ exhibet E 1—208 et ceterorum huius rhapsodiae versuum fragmenta. Singulae paginae sunt versuum 25 vel 26.

In IVⁱ post Chr. n. saeculi papyro Bodl. gr. e 21 ⁸⁾ leguntur versuum M 178—198 verba nonnulla.

§ 2. Odyssea.

Odysseae exemplaria manu scripta et nunc multo rariora sunt quam Iliadis et olim fuisse apparet, nam nonnisi pauca Odysseae fragmenta sunt reperta in papyris quae hactenus effossae sunt:

¹⁾ Grenfell An Alexandrian Erotic Fragment and other Greek Papyri, Oxoniae 1896.

²⁾ Kenyon Classical Texts p. 98 et Palaeography of Greek Papyri p. 139.

³⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1898 p. 46, tab. 5.

⁴⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1903 p. 84 sqq.

⁵⁾ In his extant singulorum versuum 173—194 et 445 sqq. aliquot litterae.

⁶⁾ Kenyon Classical Texts et Palaeography of Greek Papyri p. 105 sq. — Ex eodem loco unde papyrus 107 prodiit ab Harrisio eruta haec papyrus et in Britanniam delata, anno demum 1888 philologis innotuit ex eius hereditate a viris qui Museo Britannico praepositi sunt emta.

⁷⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1899 p. 96 sqq.

⁸⁾ Grenfell Erotic Fragment.

Saeculi ante Chr. n. IIIⁱ papyrus ¹⁾Hibeensis 23 olim librum v complectebatur ²⁾, nunc superest versuum v 41—68 pars altera.

Saeculi Iⁱ post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 271 ³⁾ praebet rhapsodiae γ partem alteram (γ 267 sqq.) cum signis prosodiacis scholiisque nonnullis. Libri litteris uncialibus pulcherrime exarati ⁴⁾ singulae paginae versus complectuntur 34—36. Aetatem paginae sex tulere, sed sola ultima est integra.

In IIIⁱ post Chr. n. saeculi papyro Bodl. gr. g 7 extant versuum s 346—353 verba ultima ⁵⁾.

In IIIⁱ post Chr. n. saeculi papyro Oxyrh. 448 leguntur rapsodiarum χ et ψ aliquot partes mutilae ⁶⁾.

Papyrus Genavensis ⁶⁾ exhibet γ 364—375 et 384—402.

In papyro Berolinensi 154^a rhapsodiae ξ versus fere 70 leguntur ⁷⁾.

B. CODICES.

§ I. Ilias.

Codicum in membrana scriptorum antiquissimus idemque formosissimus et praestantissimus est.—immo fuit! — Ambrosianus Mediolanensis F 205, qui saeculo III° vel IV° litteris quadratis nitide admodum est scriptus et imaginibus haud contemnendae artis ornatus; textus est optimae notae, paragrapho indicatae sunt vices loquentium, paginae quae nullas habebant imagines fuerunt versuum 25. Cuius codicis egregii vix vigesima pars superest, nam eae tantum — eheu! — particulae aetatem tulerunt, quae in dorso imaginum erant

¹⁾ Grenfell-Hunt The Hibeh papyri, I 1906.

²⁾ Kenyon Journal of Philology 1894 p. 238 sqq. et Palaeography of Greek Papyri p. 16 sqq. et 88 sq., ubi in tabula 15 pars versuum γ 462—492 est depicta.

³⁾ „Longe omnium pulcherrimum” vocat Kenyon.

⁴⁾ Grenfell Erotic Fragment.

⁵⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1903 p. 94 sqq.

⁶⁾ Nicole Revue de Philologie 1894 p. 101 sqq.

⁷⁾ H. Landwehr in Philologo 1885 p. 585—591.

exaratae; has enim manus barbara exsecuit, cetera abiecit. Sic rhapsodiarum *A*, *B*, *A—P*, *Φ—Ω* fragmenta 51 sunt servata, quae versus continent 810 ¹⁾.

Codex VIⁱ fere saeculi Syriacus rescriptus Mus. Brit. Add. Mss. 17210 ²⁾ foliis 59 continet magnam partem rhapsodiae *M* et sequentium ³⁾. Singulae paginae sunt versuum 33 egregia cura litteris quadratis pictorum.

Inter codices integros nullus maioris est momenti quam *A* sive Venetus Marcianus 454 saeculi XIⁱ singulari cura nitide admodum et emendate scriptus in membranis praegrandibus ⁴⁾. Foliis 316 (12—327) continet textum Iliadis cum scholiis vetustis; Aristarchi signa critica in fronte versuum habet appicta. Singulae paginae sunt versuum 25, duplicia igitur folia versus habent centenos ⁵⁾, totidemque erant in paginis exemplaris quod excripsit librarius. In nonnullis tamen paginis plures inveniuntur versus, quibus locis margo archetypi versus aliquot habuit additos; in aliis paginis sunt versus pauciores, quibus locis in archetypi textu versus aliquot deletos fuisse patet ⁶⁾.

Interciderunt folia 19, in quibus scripti erant *E* 336—635, *P* 277—577, 729—761, *T* 126—326, *Ω* 405—504 ⁷⁾.

¹⁾ Phototypice edidit U. Hoepli Mediolani 1905 curantibus A. M. Ceriani et A. Ratti. Primus publici iuris fecerat A. Mai Mediolani 1819; ex cuius editione pretiosissima sed parum accurata quae notatu digna videbantur anno 1821 excerpsit Buttmann in addendis ad scholia ad Odysseam p. 579 sqq.; cf. la Roche Textkritik p. 450 sqq. et tabulae 39, 40, 50, 51 Societatis Palaeographicae.

²⁾ In monasterio Aegyptiaco repertum edidit W. Cureton 1851; cf. la Roche Textkritik p. 454 sqq., Thompson Catalogus p. 6, qui versuum Σ 224—256 exhibet imaginem in tabula 9. In nostra tabula II cernitur versuum Σ 241—248 initium.

³⁾ Supersunt *M* 273—471 *N* 138—265, 333—398, 465—580, 668—728, 797— Σ 20, 159—419 *O* 158—223, 356—421, 491—557 *Π* 199—264, 331—397, 664—731, 798—862 Σ 93—358, 426—492 *T* 136—268, 335— χ 172, 306— Φ 397, 465—*X* 113, 181—378 Ψ 57—323, 457—589, 656—788, 856— Ω 20, 285—483.

⁴⁾ Imaginem phototypam edidit A. W. Sijthoff 1901 cum praefatione Dominici Comparetti (cod. Graeco. et Lat. photographice depict. duce S. de Vries, Tom. VI). Duarum paginarum *I* 302—326 et *K* 327—351 imagines exhibet editio scholiorum Dindorfiana, in tabula nostra II cernuntur versus *K* 343—351 (omissis scholiis marginalibus).

⁵⁾ Cf. p. XXXVI, 6.

⁶⁾ Cf. v. Leeuwen Mnemos. 1904 p. 447—450. Quae observatio cum alibi haud inutilis tum *Z* 89. Rem ita se habere et alibi videre est et luculenter apparet Ψ 622.

⁷⁾ Saeculo XV° textus hae lacunae ex alio codice sunt expletae, sed nullis additis scholiis. Quorum supplementorum recentium auctoritas nulla.

Scholia III° p. C. saeculo ab erudito aliquo viro sunt excerpta ex *Aristonici*, qui sub Augusto vixit, libro *de Aristarchi notis criticis* ¹⁾, nec non e libris *Didymi*, qui Aristonici fuit aequalis, *de Aristarchi recensione* ²⁾, *Herodiani de prosodia Homerica* ³⁾, *Nicanoris de Homeri interpunctione* ⁴⁾. Herodianus filius Apollonii Dyscoli grammatici notissimi Romae floruit sub Marco Aurelio, Nicanor sub Hadriano ⁵⁾.

E quatuor his libris excerpta scholia ad Iliadem et Odysseam postea ab indoctis librariis in breviorē breviorēque formam sunt contracta, tum intermixtis Porphyrii verbosis annotationibus aliorumque observationibus futilibus vel etiam plane absurdis in immensum sunt aucta. Multae autem vetustorum criticorum observationes aut omnino interciderunt aut ita mutilatae ad nos pervenerunt ut verum sensum vix iam possimus divinando assequi. E Genavensi codice (de quo infra dicetur) nonnulla, quae veteres critici ad rhapsodiam Φ annotaverant, melius innotuerunt anno 1891, et anno 1899 in papyro Iⁱ vel IIⁱ post Chr. n. saeculi Mus. Brit. 221 ⁶⁾ reperta sunt scholia ampla ad Φ Herodiano antiquiora, in quibus citantur Didymus Aristonicus Seleucus Aristarchus Aristophanes Zenodotus. Inter paginas 10 et 11 huius papyri legitur: „*Ἀμμόνιος Ἀμμόνιου γραμματικὸς ἐσημειώσαμην*”. Qui vir doctus aliunde non est cognitus.

Signorum criticorum, quibus Aristarchus in Homeri editione usus erat, exponebatur ratio ab Aristonico in operis sui praefatione; quae praefatio — in brevius fortasse contracta, fortasse etiam in fine decurtata — textui codicis A est praemissa ⁷⁾.

¹⁾ *περὶ σημείων τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς*. In scenicorum mellicorumque poetarum editionibus alius erat signorum usus, teste Hephæstione p. 133 sqq. Gaisf. — Veterum, etiam Romanorum, notas criticas exhibent Reifferscheid in ed. Sueton. p. 137—144 et Gardthausen Palaeogr. p. 288 sqq.; cf. etiam Sengebusch Diss. Hom. I p. 25 sq.

²⁾ *περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως*.

³⁾ *περὶ τῆς Ἰλιάδος προσωδίας*.

⁴⁾ *περὶ στίγμης*.

⁵⁾ Disertis verbis hos fontes codex A indicatos habet in fine singularum rhapsodiarum: „*παράκειται τὰ Ἀριστονικοῦ σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχεῖου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιάδος προσωδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ Νικάνορος περὶ τῆς Ὀμηρικῆς στίγμης*.”

⁶⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1899 p. 52 sqq.

⁷⁾ Rem perepexit Cobet anno 1843 (cf. Naber Vier Tijdsenooten p. 230), indicavit Mnemos. 1873 p. 27.

Temporis iniuria abscissa periit pars prior, in qua ratio reddebatur τῆς διπλῆς. Hoc enim signum (>), id fere quod „σημείωσαι” sive „*nota bene*” valens, Aristarchus praescribebat versibus ubi occurreret vocabulum difficile vel lectio diversa vel aliquid quod utile videretur ad alios locos recte constituendos. E. g. A 32: „ὅτι τὸ σαώτερος ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ”.

Deinde Aristonicus exposuit quae esset vis τῆς περιεστιγμένης διπλῆς (>). Quo signo Aristarchus utebatur ad notandos errores Zenodoti, e. g. B 289: „ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῦ” (pro *ἐο*). Et hic initium habet fragmentum quod diximus ¹⁾:

<φῆ ὥς> ἦ, τὸ ἐφη. ὃ δὲ τοῦτο μὴ νοήσας ἀλλὰ λαβὼν πάλιν τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπέταξεν ἐκ περισσοῦ πέφραδὲ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἡῦδα.

σημειοῦται δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπεριστίκται διπλῆι τὰς ὁμωνυμίας ἀπάσας, ὅτι οὐ νοήσας τὸ τοιοῦτον ἔγραψεν ὅτι μὲν Πυλαιμένεα ὅτι δὲ Κυλαιμένεα.

πρὸς μὲν δὲ Ζηνόδοτον αὐτῷ ἡ παράθεσις τῆς περιεστιγμένης διπλῆς ὥς ⁴⁾ πρὸς ἐκάστην γραφὴν ἀκριβέστερον θεωρεῖται. τὸν δὲ ὀβελὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς Ζηνοδότου διορθώσεως παρελίθει δὲ αὐτὸν τοῖς ἐκβαλλομένοις ἐκ τῆς ποιήσεως

... „φῆ” (Σ 499) circumflexum habet, ut ἦ, et id quod „*aii*” significat. Quod cum non intellexeret Zenodotus, nunc quoque (ut B 144) φῆ interpretatus „*quemadmodum*” verba perperam sic iunxit:

„ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν πέφραδὲ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἡῦδα”.

Sed etiam diiple punctis carenti ad refellendum Zenodotum usus est Aristarchus; nam quod homonyma cuncta hoc signo indicavit ²⁾, Zenodoti fecit habita ratione, qui homonymia non agnita altero loco (E 576) „*Pylaemenem*” scripsit, altero (N 643) „*Cylaemenem*” ³⁾.

Zenodoti igitur erroribus notandis inseruit diiple periestigmene, quemadmodum singulis locis infra in ipso libro accuratius exponetur. Obelum vero (—) Aristarchus ex ipsius Zenodoti editione critica desumptum habet. Hic enim versibus quos e textu eiciebat obelum solebat apponere, quemad-

¹⁾ Cf. vLeeuwen Mnemos. 1902 p. 179—188.

²⁾ Cf. schol. A 320 B 517, 837, 851 A 228, 295 Θ 114 A 620 al. — Et omnino passim τῆς διπλῆς indicantur versus, qui utiles sunt ad refellendos errores quos *alii* commisit Zenodotus; e. g. I 616 vel 638.

³⁾ Cf. quae ad Θ 114 annotavimus.

⁴⁾ *ὥς] om. A.

στίχοις, ὡς τοῖς νεκροῖς τῶν ἀν-
θρώπων.

τῆς δὲ ἀθετήσεως αὐτῷ διττός
ὁ λόγος. ὃ μὲν γάρ ἐστι σημαίνων
ὅτι οὐχ Ὀμήρου τὸ ἔπος, ὡς ἐν
λ¹⁾ ἐπὶ τοῦ „τέρπεται ἐν θαλίῃ
καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην“. ἀδύ-
νατον γὰρ τὴν διηγεῖσθαι παρθένον
παραδεδομένην γεγαμησθαι. ὃ δὲ
αἰτίαν ἐπιφέρει ὡς τοῦ ποιητοῦ
μὲν ὄντων²⁾, ἐν τῇ τάξει δ' ἡμαρ-
τημένων³⁾, ὡς ὅταν⁴⁾ ὁ Ἀγαμέμ-
νων λέγῃ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα „αἰεὶ
γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε
μάχαι τε“, ἐνταῦθα ἠθετησθαι φησι,
 χάριν τοῦ βασιλέως ὀφείλοντος, εἰ
τοιούτος ἐστὶν ἐν πολέμῳ ὁ κατ'
ἐπικουρίαν ἦκων. διόπερ ἐπὶ μὲν
τοῦ λεγομένου ὑπ' Ἀγαμέμνονος
ὀβελὸς παρακρίσεται, καὶ πρὸς τού-
τῳ⁵⁾ ἀστερίσκος· δηλοῖ δὲ τοῦτο,
ὅπου ἂν ἦ κείμενος σὺν τῷ ὀβε-
λῳ, ὅτι Ὀμήρου μὲν ἐστὶ, φανυῶς
δὲ ἐνταῦθα κεῖται.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῆς
ἀθετήσεως, ὅταν τοῖς αὐτοῖς στίχοις
πολλάκις χρῆται, ὅτε μὲν οἰκείοις
περιτιθεῖς προσώποις τὰ λεγόμενα,
ὅτε δὲ οὐ. ὡς ἔχει τὰ τοῦ Κύνκλω-

*modum hominum cadaveribus <apponuntur
stelae>.*

*Duplex autem obeli adhibendi ratio Ari-
starcho fuit. Hoc enim signo aut significat
versum non esse Homeri, exempli
gratia ad versum (λ 608):*

*„τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον
[Ἥβην],*

*quod nupta esse non potuerit quae perpetua
virginitate frui tradatur, aut versus Homeri
quidem esse, sed non suo loco collocatos.
Sic cum Agamemnon ad Achillem dicit:*

*„αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε
[μάχαι τε]”*

*isto loco versum damnat Aristarchus, talis
enim si in bello sit is qui regi auxilio
venerit, id gratum huic esse debere. Itaque
huic versui ab Agamemnone dicto infra
in textu (A 177) appictum invenies obelum,
addito asterisco (✕); qui obelo additus signifi-
cat Homeri quidem esse versum, sed ab hoc
loco alienum. <Ubi vero ab Iove eadem verba
dicuntur E 891, solus asteriscus est adscri-
ptus, hoc loco versum recte habere significans,
sed alibi perperam esse adhibitum.>*

*Aliam ob causam⁶⁾ obelo notati sunt
loci quidam, ubi personae non aptae
tributi sunt versus, quos aptae personae
poeta tribuit alibi. Ut cum Nestor pruden-
tissimus mortalium Telemachum allocutus*

¹⁾ *ἐν λ] ἀλέγετο A. Abiit ἐν λ (λ) in ἀλέγετο.

²⁾ *τοῦ ποιητοῦ μὲν ὄντων] τῶν ποιημάτων A; in archetypo fuit ἡ ποιημάτων. Cf. nota 1 pag. seq.

³⁾ *δ' ἡμαρτημένων] διημαρτημένων A.

⁴⁾ *ὡς ὅταν] ὅταν δ' A.

⁵⁾ τούτῳ] τοῦτο A.

⁶⁾ Non *tertium* aliquod genus significatur, sed alterius in quo versamur generis duae distinguuntur species; alia enim *ad* personam parum aptam dicuntur, alia *a* parum apta.

ποσ τοῦ ἀνημερωτάτου ῥήματα ὑπὸ τοῦ συνειτωτάτου Νέστορος λεγόμενα πρὸς Τηλέμαχον „ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὄγρ' ἀκίλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε, οἷά τε ληϊστῆρες ὕπαιρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι“ ¹⁾. ταῦτα γὰρ ἤρμoxεν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος Ὀδυσσεὺς εἰρησθαι, οὐχ ὑπὸ Νέστορος Τηλεμάχῳ.

(γ 71 sqq.) *utitur verbis immanis illius Cyclopiæ* (ι 252 sqq.):

„ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὄγρ' ἀκίλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε, οἷά τε ληϊστῆρες ὕπαιρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι <κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες>“

Quae Polyphemo Ulixem alloquenti conveniunt optime, non vero Nestori Telemachum ²⁾.

Hic finem habent quae ex Aristonici praefatione aetatem tulere. Paginae pars inferior vacat.

Nobis restant indicanda ἀντίσιγμα (J) et στιγμή (.) *dubitationis signa*, quae Aristarchus appingebat locis ubi bis deinceps legitur idem, ita ut alteros utros versus delendos esse appareat, utri tamen spurii sint non constet. Prioribus tum adscribebat antisigma, posterioribus punctum. Cf. Θ 532—534 et 535—537 ³⁾, K 397—399.

Bonae notae sunt praeterea hi Iliadis codices:

Florentinus Laurentianus XXXII 8 saeculi XIⁱ sive C. Textum praebet nitide et emendate scriptum.

Florentinus Laurentianus XXXII 15 saeculi XIⁱ sive D. Item sedulo et accurate est scriptus, sed lacunosus est admodum ⁴⁾. In singulis paginis sunt versus 33. Consulto praetermissa est navium recensio B 494—877, qua carent etiam papyrus 126 et codices Townleianus, Angelicus C. I, 2 saeculi XIIIⁱ, Genavensis.

¹⁾ παρθέμοι A; in archetypo fuit παρθέμοι.

²⁾ Hoc est quod Thucydides diu ante Aristarchum dixit, apud priscos poetas „πανταχοῦ ὁμοίως“ interrogari nautas appropinquantibus, praedone sine sint an mercatores (Thuc. I 4 § 2).

³⁾ Quo loco erravit librarius codicis A.

⁴⁾ Desunt P 28—159 (duo folia); alia folia, quae item pridem interciderunt, postmodo sunt suppleta: A—A, Θ 390—525, N 96—160, P 359—Z 192, 326—393, 538—T 38, ψ 652—719, 854—Ω 85, 219—848, 754—804.

Ex archetypo codicis D, quod in singulis paginis habuit versus 22, exscriptus est etiam Genavensis 44 saeculi XIIIⁱ, ad cuius codicis fidem Henricus Stephanus Iliadem edidit anno 1566 ¹⁾.

Codex Townleyanus saeculi XIⁱ ²⁾, Brit. Mus. Burney Mss. 86. Folia habet 281, singulae paginae sunt versuum 27.

Venetus Marcianus 458 saeculi XIⁱ sive B ³⁾.

Ex T et B fluxere scholia L (codicis Lipsiensis) et V (codicis Victoriani Monacensis 16, qui scholia sine textu continet).

Multa praeterea ad Iliadis textum rectius constituendum confert saeculi XIVⁱ codex Vindobonensis 5 (L), Iliadem Q. Smyrnaeum Odysseam complexus.

Quocum adeo conspirat Parisinus 2766 saeculi XVⁱ exeuntis, ut ex eo descriptus esse videatur.

Arte cum L cohaeret etiam Lipsiensis 1275 saeculi XIVⁱ ⁴⁾, cuius posterior tantum pars (P 90—Ω fin.) aetatem tulit, prior aliunde postmodo suppleta neque notatu digna.

Hic illic etiam commemorandi erunt Parisini codices: 2767 saeculi XIIIⁱ ⁵⁾, et saeculi XVIⁱ codices gemelli 1805 ⁶⁾ et Supplément Grec 144.

Restant indicandi:

Eust. = lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae. Quas qui post Larocheum summa denuo cura excussit M. Neumann

¹⁾ Cf. J. Nicole les scolies Genevoises de l'Iliade 1891.

²⁾ Sic Lehmann Maass Monro Allen. Saeculo XIV° adscribit Gardthausen, XIII° Thompson in annotatione tabulae 67 Societatis Palaeographicae subiuncta. Quae tabula exhibet imaginem paginae in qua Z 206—232 sunt exarati. Duae paginae depictae sunt in Maassii scholiorum Townl. editione.

³⁾ Paginae H 395—418 continentis imaginem exhibet scholiorum editio Dindorfiana.

⁴⁾ Cf. Leaf Journal of Philology 1890 p. 181 sqq.

⁵⁾ Caret versibus A 1—119, 202—234, Ω 674 sqq.

⁶⁾ Cf. Omont Facsimilés de Ms. Grecs des XVe et XVIe siècles tab. 21.

demonstravit Eustathium usum Iliadis exemplari quod codicibus I. et G. esset cognatum ¹⁾).

Harleianus Mus. Brit. 5693 saeculi XIVⁱ ²⁾, codici C cognatissimus.

Vindobonensis 39 saeculi XIVⁱ sive G.

Vindobonensis 117 saeculi XIIIⁱ sive H.

Cantabrigiensis 800 Iliadem et Odysseam habet.

Stuttgardiensis 5 saeculi XVIⁱ sive Z, Cantabrigiensi proxime cognatus ³⁾, foliis 810 Iliadem et Odysseam complexus cum versione Latina ⁴⁾. Exaravit Ioannes Sophianus.

Vratislavienses et Moscovienses apud Heynium.

Vaticanus (vel -ni) apud Heynium.

Sed multo plura Iliadis exemplaria extant et ab editoribus sensim sunt adhibita. Barnesii Bentlei Heynii codicibus nonnullos addidit la Roche ⁵⁾, alios his annis addiderunt Leaf ⁶⁾ et Ludwich ⁷⁾, ingentibus denique copiis usus est Monroi τοῦ παραπύλου socius T. W. Allen ⁸⁾. Qui ferrea industria intra paucos annos codices centum et triginta... non totos quidem cum pulvisculo excussit, cui labori exantlando vix tota sufficiat unius hominis vita, sed tamen sedulo consuluit, dein immanem illam congeriem ita disposuit ut ordinis aliquid intercederet et familiae quaedam codicum prodirent, quae brevibus signis in apparatu critico possent indicari. Itaque, ut exemplum proferamus, ex Monroi Allenique ad A 531 annotatione „διέτμαγεν Ar. c d egilpr ABC Ge Mc al.: διέτμαγον cet.” discimus — non id solum quod et antea notum fuit, in codicibus compluribus esse διέτμαγον, in melioribus vero διέτμαγεν et hanc fuisse lectionem Aristarchi, sed philalgebraice, vix enim etiam philologice, edocemur: „cum Aristarcho

¹⁾ Of. M. Neumann Eustathios als kritische Quelle für den Iliastext (liber separatim editus et in Fleckeisen's Jahrb. 1893, 20^e Supplementband p. 143—340).

²⁾ Hunc olim *Williamum* (la Roche Textkr. p. 474 n° 101) dictum esse suspicatus est Heyne II. III p. xcvm, demonstravit Leaf Classical Review 1889 p. 295.

³⁾ Ex ipso Cantabrigiensi Iliadem exscriptam arbitratur Leaf Journal of Philology 1890 p. 187.

⁴⁾ Iliadem vertit Leontius Pilatus, Odysseam Manuel Chrysoloras.

⁵⁾ Ilias ed. la Roche 1878, 1876.

⁶⁾ Ilias ed. Leaf 1886, 1888, ed. altera 1900, 1902.

⁷⁾ Ilias ed. Ludwich 1902, 1907.

⁸⁾ Ilias ed. Monro et Allen 1901.

„consentire codices A, B, C, Laurentianum 32, 6 a. 1465, Ambrosianum I 98 sup. saeculi XV—XVI, Estensem III D 4 saeculi XV, Vaticanum 27 a. 1465, Laurentianos 32, 8 saeculi XV, 32, 11 saeculi XIII, 91 sup. 2 saeculi XIII, Vaticanum 29 a. 1292, Vaticanum Ottoboni 58 saeculi XV, Laurentianum 32, 10 saeculi XV, Laurentianum 32, 38 saeculi XIV, Laurentianum conv. suppr. 189 a. 1291, Ambrosianum H 77 sup. saeculi XV, Marc. cl. IX 2 saeculi XVI, Vaticanum Urbinatem 186 saeculi XV, Laurentianum 32, 25 saeculi XVI, Laurentianum 32, 47 saeculi XIII, Ambrosianum E 35 sup. saec. XV, Ambrosianum L 116 sup. saeculi XII—XIII, codicem bibl. Riccardianae 30 K 2, 10 saeculi XIII, Vindobonensem 117 saeculi XIII, Marcianum 9, 33 saeculi XV, Vratislaviensem d, Marcianum 456 saeculi XV, Vaticanum Urbinatem 187 saeculi XV, Parisinum 2766 saeculi XV, Parmensem bibl. com. H H 2, 27 saeculi XV, Perusinum bibl. com. E 48 saeculi XV, Bodleianum Ms. Auct. 2, 7 saeculi XII, Vaticanum 30 saeculi XIV, Vaticanum Urbinatem 188 saeculi XV, Genavensem 44 saeculi XIII [bibl. Montis Casinatis S 94 per errorem est additus] alios.” Inter „alios” illos est T (Townleianus) teste Ludwich.

§ 2. Odyssea.

Codicis saeculo IV° in membrana scripti duo fragmenta nuper sunt reperta ¹⁾, in quibus leguntur partes versuum 34 rhapsodiae ε ²⁾. Notatu quod dignum sit haec fragmenta nihil praebent.

Minuscula litteratura exaratos Odysseae codices quadraginta sex anno 1866 enumeravit la Roche ³⁾, plures extare addens, sed quot qualesque essent nesciri; quae autem commemoravit exemplaria, eorum vix tertia pars tunc temporis explorata erat, et neglecta in

¹⁾ Cf. Seymour de Ricci Comptes rendus des séances de l'Ac. des Inscr. et Belles-lettres 1905 p. 215 sq.

²⁾ ε 200—209, 228—234, 301—308, 324—332. Dolendum est versus 232 solas litteras *ουσιδομονατα* superesse.

³⁾ Homerische Tekstkritik p. 474—487.

bibliothecis iacebant meliora aliquot et antiquiora ¹⁾. Anno sequenti ad fidem codicum quindecim, quorum nullus XIII° saeculo vetustior, Odysseam edidit ²⁾.

Melius innotuit Odysseae textus traditus postquam novam recensio- nem evulgavit Ludwich ³⁾. Qui complures codices non iisdem literis quibus la Roche designavit, ne alia — ut olim — codicum signa valerent in textu, alia in scholiis afferendis ⁴⁾. Qua in re nos eum secuti sumus.

Saeculi exeuntis fere XIⁱ codex Florentinus Laurentianus XXXII 24 sive G, omnium qui hactenus innotuerunt antiquissimus et prae- stantissimus, foliis 232 complectitur Odysseam usque ad ω 108 una manu perscriptam. Librarii nomen ignoratur; ultima folia perierunt. Singulae paginae sunt versuum 25 aut 26 ⁵⁾.

Nonnulla emendavit et glossas hic illic ⁶⁾ adscripsit Ioannes quidam monachus, qui in fronte rhapsodiae ζ et in rhapsodiae τ fronte et calce „Domini servum” saepius se vocavit. Multo plura deinde correxit manus tertia, multasque glossas nec non scholia quaedam adiecit ⁷⁾. Praeterea duae pluresve manus recentiores nonnulla addiderunt.

¹⁾ L. l. p. 485 commemorat codicem G, de quo mox dicetur.

²⁾ Ipse la Roche contulerat Venetos Mik n, Vindobonenses XY b l q, Monacensem U, praeterea adhibuit codices ab aliis exploratos H J O Z W.

³⁾ Odyssea ed. Ludwich 1889, 1891. Usus est Ludwich codicibus duodeviginti, quorum sex (F P H D T U) excussit totos cum priore parte codicis K et parte altera codicis L, duos (G X) festinanter excoerpsit, quatuor (M N S Y) passim inspexit, quatuor (J O Z W) ex aliorum auctoritate attulit.

⁴⁾ Sic Larocho S est codex Stuttgardiensis, Dindorfio in scholiorum Odys. editione Parisinus. Dindorfii scholia B et Q in Ambrosianis leguntur, apud Larocho litteris B et Q indicantur codices Vindobonenses. Apud Larocho V dicitur codex Vratsiensi- viensis: Dindorf ea littera designat scholia „Vulgata” ab Aldo Manutio curante Asulano edita ex codice hodie deperdito (quem Bodleiano saeculi XIⁱ fuisse simillimum demon- stravit Dindorf in schol. Odys. praef. p. XVII sqq.). Larocho D est Vindobonensis 56: in scholiorum editione Dindorfiana ita audit Parisinus 2408. Littera P apud Dindorfium significat Palatinum, apud Larocho Meermannianum.

⁵⁾ Legitimum, ut in Iliadis codice A, sic in hoc codice numerum esse 25, auctum identidem hunc numerum esse ob eam causam quae supra p. XLII, 6 indicata est, fortasse re explorata apparebit.

⁶⁾ Cf. in tabula III φ 406 κῖθ' (κῖθάρα). 407 ἀπὸ τοῦ κολλῶν εἴρηται. — τῷ ξυλῷ ἐν δὲ τανύονται αἱ νεύραι. — τὸ νεῦρον. 408 δῆσας. 417 τῆς θήκης. 419 τῷ τοῦ τόξου κίρατι.

⁷⁾ Huic debentur ceterae glossae quae in tabula III extant.

Ex archetypo litteris minusculis exarato exscriptum errores quidam testari videntur ¹⁾.

Codici G cognatus est Hamburgensis bombycinus saeculi XIVⁱ sive T ²⁾ inprimis propter scholia notabilis ³⁾. Huius quoque paginae singulae sunt versuum 25 vel 26 (nonnullae paulo plurium). Altera fere pars periit; supersunt folia 114 (α 1—μ 220 et ν 310—ξ 67).

Saeculi XIⁱ vel XIIⁱ codex Florentinus Laurentianus 52 ⁴⁾ sive F foliis 296 totam Odysseam complectitur una manu perscriptam, exceptis ω 527—548, quos supplevit manus recentior, cum ultimum folium periisset, et σ 388—392, quos addidit corrector a librario propter homoeoteleuton casu praetermissos. Singulae paginae habent versus 20—24 nitide et emendate exaratos cum paucis interpretamentis interlinearibus ⁵⁾. Etiam exemplar quod librarius secutus est litteris minusculis fuisse perscriptum videtur testari versus δ 249, ubi pro ἀβάκησαν legitur ἀνάκησαν ⁶⁾.

¹⁾ Primus totum contulit P.C.Molhuysen De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis, Lugd. Bat. 1896 (cum tabulis V); ante quem libros α β γ ζ ceterorumque locos aliquot perlegerat Aem. Gotschlich (cf. Fleckeis. Jahrb. 1876 p. 21—27) et Ludwig temporis angustia prohibitus quominus codicem totum excuteret festinantius lectione transcurrens excerpserat. Folii 131^r imaginem (ν 334—361) exhibent Wattenbach et vVelsen Exempl. cod. Graec. tab. 38, folii 212^v (φ 399—423) Molhuysen l. l. et nos in tabula III.

²⁾ Codicibus G et T communes sunt e. g. hae lectiones, quae aut in his solis sunt repertae aut nonnisi in recentibus codicibus (i, k, n) recurrunt:

δ 212 παρ, 222 ἐπι, 251 ἀναιρώμεν, 354 περιπλύσσει, 458 sq. ordine inverso, 466 πάντα, 519 καὶ ἐκείθεν, ε 386 ὥσ, ζ 8 δὲ (cum Ar.), 190 τὰ γε ὅσα, η 117 ἐπιλείπει, 162 δὴ τὸν ζῆτον, θ 124 δ', 154 ἐπι, 412 addunt versum, 422 δόμοις, 436 ἔχον, 450 εἰς (pro ἰς ἐ'), 476 υἷος (pro ὀδός), 488 μοῦσα δίδαξε, 499 ἤρξατο, 522 δὲ δεῦν, 538 πω, 560 ἴσασσι, 574 πόλιος, ι 138 -κεν αὐτίαν, 198 ἰρεῦς, 242 ἐχλίσσειαν, 261 νισ(νισσ-)όμενοι, 359 τὸ γ', 414 ἐξηπάτησον (metro invito), 430 ἔρεος (sine sensu), 455 ἡμεν'.

In libris α—γ et κ—μ rara sunt communis originis indicia, in his tamen quaedam satis memorabilia, e. g. β 366 ἀλλογνώσαν, κ 453 ἰσάντα, 528 στείψας, λ 179 μὲν, 544 ἀφροσύνη (cum Ar.).

³⁾ Cf. Ludwig Aristarch. II p. 693 sqq.

⁴⁾ Olim fuit Abbatiae Florentinae 2768. Primus eum consuluit Ludwig, dein Molhuysen; specimen scripturae praebet Wattenbach Schrifttafeln II tab. 40, folii 232^r (ε 63—83) imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos repetivimus in tabula IV.

⁵⁾ Praeterea nonnullis versibus rhapsodiarum λ—ω adscriptae sunt litterae α, β, γ cett. ordine alphabetico se excipientes, quae quo consilio sint additae non apparet.

⁶⁾ Confusis igitur more solito σ et κ. Idem error est in O et Z, in D eiusdem generis est vitium ἀνάμησαν.

E codice F exscriptus est ¹⁾ codex Berolinensis Phillippicus 1585, olim Meermannianus 307, Larocho P, Ludwichio O.

Etiam saeculi XVIⁱ codex Stuttgardiensis 5 sive Ludwichii Z ²⁾, Larocho S, codici F simillimus est, licet eius filius esse non videatur, et impune iam potest neglegi.

Nec non saeculi XVIⁱ codex in membrana scriptus Venetus Marcianus 456, Larocho K, cum F constanter fere concinit ³⁾. Foliis 538 Iliadem, Quinti Smyrnaei Posthomerica, Odysseam, Hymnos, Batrachomachiam complectitur pulcre et accurate scriptus ⁴⁾. Ut semel et iterum eum afferre possemus ⁵⁾ littera k notavimus.

Versus ω 479—492 in FZk ita sunt dispositi: 479, 81, 3, 5, 7, 9, 91, 80, 2, 4, 6, 8, 90, 92; in O: 479, 81, 83, 82, 84—91, 80, 92. Videtur igitur archetypum, unde fluxerunt FZk, hos versus in margine habuisse additos duobusque ordinibus dispositos ⁶⁾.

Codex Heidelbergensis Palatinus 45 sive P foliis 284 Odysseam et Batrachomachiam complectitur cum scholiis ad rhapsodias $\delta \epsilon \zeta \eta$ uberrimis, ad ceteras rhapsodias rarioribus et deterioribus ⁷⁾. Singulae

¹⁾ Varias lectiones ex eo enotavit anonymus Classical Journal 1825 et 1827, unde Ludwich intellexit codicis F esse umbram; ex hoc ipso exscriptum esse utroque inspecto demonstravit Molhuysen Mnemos. 1897 p. 76 sqq.

²⁾ Etiam Iliadem hic codex complectitur (cf. pag. XLVII). Ex Odyssea varias lectiones edidit J. Rieckher in progr. schol. Heilbronn. 1864.

³⁾ Hanc ob causam Ludwich nullam eius rationem habuit. Cum codicibus O et Z artissime eum cohaerere demonstraverat la Roche Odyss. Proleg. p. XVII et XIX. In Iliade Harleiani 5693 umbra esse dicitur.

⁴⁾ Versus η 1—9 speciminis loco depingendos curavit la Roche Odyss. tab. V.

⁵⁾ E. g. ω 409 ζ 209.

⁶⁾ Sic Molhuysen Mnemos. l. l. — In margine codicis F ita additi sunt

η 134 135
136 137
138 139,

quos codicis O librarius hoc ordine inde exscripsit: 134, 6, 8, 5, 7, 9.

Totum archetypum binis columnis fuisse exaratum, simile igitur fuisse codici S vel Euripidis codici Laurentiano XXXII 2 Aristophanisve codicibus A et F, statuerunt la Roche et Ludwich; atqui — sic Molhuysen — si ita per totum archetypum dispositi fuissent versus, fieri vix poterat ut librarius, qui codicem F inde exscripsit, circa ipsum finem operis ea re in errorem abriperetur.

⁷⁾ Scholia anno 1821 edidit Buttmann simulque pauca quaedam e textu attulit. Hunc primus excusavit Ludwich, iterum Molhuysen l. l.; folii 55^r (η 96—126) imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos repetivimus in tab. V.

paginae sunt versuum 27—30. Scriptus est codex annis 1201 sq. ¹⁾ a quatuor librariis; quorum unus Palaganus nomine ²⁾ totas fere rhapsodias $\alpha-\eta$ et $\pi-\omega$ et Batrachomachiam exaravit. Archetypum et ipsum litteris minusculis fuit perscriptum ³⁾, singulis autem paginis habuisse versus 22 testantur duae textus lacunae, quarum altera est versuum 22 ⁴⁾, altera versuum 88 sive duorum foliorum ⁵⁾. Bonae frugis permulta habet hic codex, qui licet recentior sit quam G, utilitate tamen hunc aequat, fortasse superat.

Artissime cum P cohaeret saeculi XVI ⁶⁾ codex Vindobonensis 56 bombycinus Y, Larochio D ⁷⁾, et saeculo XIV° ex P exscriptus est Vindobonensis 5, Larochio L, nobis I ⁸⁾.

Impune neglegi possunt ambo postquam excussus est P.

Saeculi XIIIⁱ codex membranaceus Harleianus Mus. Brit. 5674 sive H foliis 150 totam Odysseam cum scholiis complectitur. Paginae sunt versuum 41 ⁹⁾. Unum folium (κ 316—372) amissum sed a scholarum scriptore suppletum est.

Codicis H umbra est Venetus Marcianus 457 chartaceus saeculi XVI, la Roche I, nobis I. Foliis 189 Odysseam sine scholiis continet ¹⁰⁾.

¹⁾ Errabant igitur Dindorf schol. praef. p. XII et la Roche Textkritik p. 487 saeculo XIV° adscribentes.

²⁾ Urbis *Ἰδρούσα* civem se vocat in Odysseae subscriptione, filium Pelegrini comitis *ἡσ* *Ἰδρούσα* alius librarius dicit in calce Batrachomachiae. Cf. H. Schrader Porphy. Quaest. Hom. ad Od. pertinentium reliq. p. 164, Molhuysen l. l. p. 9 sq. et tab. IV sq.

³⁾ E. g. κ 227 *ἀμφιβέβηκεν* habet P pro *-μύμυκεν*, κ 588 *καταμήραι* pro *-βήραι*.

⁴⁾ ϕ 9—31, omisso versu 27, quo etiam G alique codices carent.

⁵⁾ ζ 224—316. Nam versus 312—315, quibus G F alii carent, quin etiam in archetypo codicis P defuerint non est dubium; praeterea versus 244 sq., quos damnabat Ar., in eo omissos fuisse apparet.

⁶⁾ Cf. Ludwig Indic. Lect. Aestiv. 1888 Regim. p. 1 et Odys. Praef. p. XI. Subscripta sunt haec: *«ἐλλῆς βιβλος τέσσα πύμπτη μαῖου | ἰνδικοῦντι ἐπὶ δεκαετίαι δ' ἔμα»*, quibus manus recentior addidit: *«ἔτι ζωῇ»* sive *anno mundi 6808 = 1300*. Ipsi codicis aetatem his verbis indicari putabat la Roche Odys. Proleg. p. VI, sed videntur ex codicis Y archetypo esse repetita. — Specimen scripturae praebet la Roche tab. III (ϕ 482—491).

⁷⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XIV sq., Ludwig Odys. Praef. p. XIV sq.

⁸⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XV, vLeenwen Mnemos. 1889 p. 206 sq. — Specimen codicis dedit la Roche tab. VI (λ 1—8). Etiam Iliadem hic codex complectitur (Iliadis L, cf. supra p. XLVI).

⁹⁾ Prima pagina (fol. 2^r) versus habet 39. Codicem contulere Porson Dindorf Ludwig; unius paginae (σ 390— τ 2) imaginem praebet tabula 85 Soc. Pal.

¹⁰⁾ Specimen exhibet la Roche tab. IV (ϕ 1—10).

Saeculi XIIIⁱ codex chartaceus Venetus Marcianus 618 sive **M** foliis 802 Odysseam et Batrachomachiam exhibet cum scholiis uberimis. Singulae paginae sunt versuum 18, 20, 28; agnoscuntur manus quatuor ¹⁾.

Artissime codici **M** cognatus est Cracoviensis 548 sive **K** anni 1469 ²⁾.

Ex eodem fonte fluxit codex hodie deperditus Vespasiani Gonzagae di Columna, unde Nicolaus Heinsius lectiones quasdam enotavit ³⁾, Ludwichio **J**, Larocho **G**.

Saeculi XIIIⁱ codex bombycinus Venetus Marcianus 647, Larocho **N**, nobis **n**, foliis 95 exhibet : 541— ω fin. cum scholiis ⁴⁾ et Hesiodi Opera et Scutum usque ad vs. 827. Multas habet lectiones quae neque aliunde sunt cognitae ⁵⁾ neque ex exemplari vetusto desumptae videntur sed a docto ingeniosoque aliquo homine excogitatae, minime igitur contemnendae sed coniecturarum magis minusve probabiliū loco habendae ⁶⁾.

Saeculi XIIIⁱ codex Vindobonensis 138 sive **X**, Larocho **C**, olim complectebatur totam Odysseam cum scholiis eadem manu scriptis; nunc interierunt folia 83, quae autem extant 147 (ϵ 45— ω 51) madore et vermibus ita sunt peresa ut vix possint dispici. Singulae paginae sunt versuum 82 vel 84 ⁷⁾.

¹⁾ Contulere Cobet et la Roche, Ludwich obiter tantum inspexit nec nisi raro laudavit. Specimina exhibet la Roche in tab. VII sq.: 1^{ae} manus δ 570—572, 2^{ae} θ 144—146, 3^{ae} σ 353—355, 4^{ae} ϕ 338—340.

²⁾ Scripsit Demetrius Tribolus Spartanus, cf. Ludwich Odyss. Praef. p. XV.

³⁾ Adscripsit Heinsius eas lectiones exemplari editionis Aldinae anni 1524, hinc edidit Villosion Epist. Vinar. Turici 1788 p. 40 sqq.; cf. la Roche Odyss. Proleg. p. XV sq.

⁴⁾ Praemissa sunt folia chartacea 47, in quibus leguntur α 1— ζ 190 saeculo XIV° ex eodem apographo atque codex i exscripti. Cf. la Roche Odyss. Proleg. p. IX et XVI sq. et tab. IX (ϵ 1—12). Haec igitur codicis pars nullius est momenti.

⁵⁾ Cf. π 84. λ 249, 364, 518, 580, 622 μ 205 ξ 6, 324, 396 \omicron 497 π 145, 487, 468 σ 64, 88 al.

⁶⁾ Nonnulla inde excerpit Cobet, dein totum contulit la Roche, qui specimen dedit in tabula X (ϕ 160—171).

⁷⁾ Contulit la Roche et specimen (ξ 199—209) dedit in tabula II; praeterea cf. Ludwich Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 5 sqq., qui textum festinantius transcurrisse se scribit Odyss. Praef. p. XII.

Cum codice X passim consentit Parisinus bombycinus saeculi XIIIⁱ 2403 sive D. Miscellaneus hic codex foliorum 810 in fol. 177 sqq. exhibet Odysseam cum scholiis; singulae paginae sunt versuum fere 56, interciderunt χ 259—485 et ω 810 sqq. ¹⁾.

Cum D cognationis aliquo vinculo cohaeret etiam Parisinus bombycinus saeculi XIIIⁱ exeuntis fere 2894 sive S, ambo enim omitunt versus λ 607 sq. (cuius erroris causa fuit homoeoteleuton). Foliis 321 (196 + 125) complectitur Iliadem et Odysseam cum scholiis rarioribus, quae e codice M postmodo sunt excerpta ²⁾. Singulae paginae habent versus 44 duobus ordinibus versuum 22 dispositos. Ultima Odysseae pars saeculo demum XV° scripta est.

Saeculi XIVⁱ codex Monacensis vel Augustanus 519^b bombycinus sive U (Larochio A) foliis 258 continet Odysseam et Batrachomachiae partem priorem (vs. 1—161); singulae paginae sunt versuum 23, dein 25. Multas lectiones egregias hic codex praebet; minoris pretii sunt quae allevit manus altera (U²) ad fidem exemplaris alicuius quod cum codice q arta propinquitate coniunctum fuit ³⁾.

Saeculi XVⁱ codex Vratislaviensis 28 sive W (Larochio V) Odysseam continet sine scholiis ⁴⁾.

Patrem eundem quem W ⁵⁾ habuit saeculi XVⁱ codex Vindobonensis 50 sive q, Larochio Q, qui foliis 219 textum Odysseae sine scholiis continet ⁶⁾.

¹⁾ Propter scholia notatu dignum consuluit Ludwich, qui cf. in Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 8—10. Verum praebet hoc exemplar β 280 γ 56.

²⁾ Cf. la Roche Textkritik n° 108, Dindorf Schol. Odys. Praef. p. XIV, Ludwich Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 3—5.

³⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XXI sqq. et tab. I (π 153—168). Verum U² praebet δ 646.

⁴⁾ Cf. la Roche Textkritik p. 486 (ubi Vratislaviensem A eum vocat). Scripsit Michael Apostolius homo Byzantinus in insula Creta „μετὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ πατρίδος ἔλθειν πάλαι συζῶν“, sed inesse vetustiora quaedam et pulcrius exarata: λ 147—204, 567— μ 43, ν 59—77, 129—170, \omicron 196—316, π 1— ϕ 146, inesse etiam recentiora: α 1— β 27, η 240—347, ν 78—128, ξ 142—192, ait Ernesti, qui solus eo usus est (cf. Homeri editio Olarkiana V p. VIII—XI et Addend. p. 23 sqq.). Videtur igitur codex concinnatus esse e tribus partibus, neque una omnium fuisse origo.

⁵⁾ Exceptis codicis W partibus quas non ipse Apostolius scripsit.

⁶⁾ Scripsit Antonius Damila Cretensis; cf. la Roche Odys. Proleg. p. XX sqq. et tab. XI (ζ 1—8).

Denique indicandi sunt:

Saeculi XVIⁱ codex Florentinus Laurentianus XXXII 4 sive L, Iliadem Odysseam Batrachomachiam Hymnos complexus foliis 484 nitidissime scriptis et optime servatis; praemissa sunt folia 42, in quibus vita Homeri et Dionis Chrysostomi de Homero oratio (LIII) sunt exaratae ¹⁾.

Saeculi XIIIⁱ codex Florentinus Laurentianus XCI 2 sive N ²⁾.

Saeculi XVⁱ codex Florentinus Laurentianus LVII 32 sive R ³⁾.

Saeculi XIVⁱ codices Mediolanenses Ambrosiani 99, 89, 88 sive B, E, Q.

Saeculi XVIⁱ codex chartaceus Vindobonensis 307 sive b, Larocho B, foliis 90 continens α—ζ.

Lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae.

¹⁾ Cf. la Roche Textkritik p. 478; Odysseae partem posteriorem (ν—ω) contulit Ludwig.

²⁾ Passim inspexit Ludwig.

³⁾ Cf. Dindorf Praef. Schol. Od. p. XIII.

INDEX PAPYRORUM ET CODICUM

in notis huius editionis a nobis commemoratorum.

(I. = <i>Iliadis</i> .	a. = <i>anni</i> .	Mediol. = <i>Mediolanensis</i> .
O. = <i>Odysseae</i> .	Ber. = <i>Berolinensis</i> .	Oxon. = <i>Oxonensis</i> .
p. = <i>papyrus</i> .	Brit. = <i>Musei Britannici</i> .	Oxyrh. = <i>Oxyrhynchi reperla</i> .
c. = <i>codex</i> .	Cant. = <i>Cantabrigiensis</i> .	Par. = <i>Parisinus</i> .
s. a. O. = <i>saeculi ante Christum n.</i>	Flor. = <i>Florentinus</i> .	Ven. = <i>Venetus</i> .
s. = <i>saeculi post Christum n.</i>	Hib. = <i>Hibernensis</i> .	Vind. = <i>Vindobonensis</i> .

A. I. c. Ven. 454 s. X.	H. O. c. Brit. 5674 s. XIII.
Aeol. Prisca p. Aeolica.	Harl. I. c. Brit. 5693 s. XIV.
Ambr. I. c. Mediol. F 205 s. III—IV.	i. O. c. Ven. 457 s. XV.
Arg. Prisca p. Argiva.	J. O. c. Columnae apud Heinsium.
B. I. c. Ven. 453 s. XI.	K. O. c. Craoviensis 543 s. 1469.
— O. c. Mediol. 99 s. XV.	k. O. c. Ven. 456 s. XV.
b. O. c. Vind. 307 s. XVI.	κυκλική. Prisca p. sic dicta.
C. I. c. Flor. 32, 3 s. XI.	L. I. c. Vind. 5 s. XIV.
Cant. I. et O. c. Cant. 300 s.?	— O. c. Flor. 32, 4 s. XV.
Chia. Prisca p. Chia.	l. O. c. Vind. 5 s. XIV.
Cret. Prisca p. Cretensis.	Lips. I. c. Lipsiensis 1275 s. XIV.
Cypr. Prisca p. Cypria.	M. O. c. Ven. 613 s. XIII.
D. I. c. Flor. 32, 15 s. XI.	Mass. Prisca p. Massiliensis.
— O. c. Par. 2403 s. XIII.	Mosc. I. codices Moscovienses apud Hey-
E. O. c. Mediol. 89 s. XV.	nium commemorati.
Eust. Lectiones ab Eustathio in commen-	N. O. c. Flor. 91, 2 s. XIII.
tariis ad I. et O. commemoratae.	n. O. c. Ven. 647 s. XIII.
F. O. c. Flor. 52 s. X—XI.	P. O. c. Heidelbergensis 45 a. 1201 sq.
G. I. c. Vind. 39 s. XIV.	Pap. 107. I. p. Brit. s. a. O. I (Σ).
— O. c. Flor. 32, 24 s. X.	— 114. I. p. Brit. s. II (Σ 127 sqq.).
Gen. I. c. Genavensis 44 s. XIII.	— 126. I. p. Brit. s. III (B 101—493 et
H. I. c. Vind. 117 s. XIII.	I' 1—A 40).

- Pap. 127.** I. p. Brit. s. II (K Z Σ).
 — **128.** I. p. Brit. s. a. O. I (Ψ Ω).
 — **136.** I. p. Brit. s. I—II (Γ 317—finem Δ).
 — **271.** O. p. Brit. s. I (γ).
 — **689 a.** I. p. Brit. s. a. O. III (Θ 217 sqq.).
 — **689 b.** I. p. Brit. s. a. O. III (Δ 109—113).
 — **732.** I. p. Brit. s. I (N Ξ).
 — **Ber.** I. p. Ber. s. a. O. I (Z).
 — **Bodl. b 3.** I. p. Oxon. s. a. O. III (Φ 387—Ψ 229).
 — — **d 20.** I. p. Oxon. s. II (Θ).
 — — **e 21.** I. p. Oxon. s. IV (M 178—198).
 — — **g 7.** O. p. Oxon. s. III (ε 346—358).
 — **Dublin.** I. p. Brit. 486 d s. a. O. II (Δ 502—537).
 — **Gen.** I. p. Genavensis s. a. O. II (Δ 788—M 11).
 — — O. p. Genavensis s.? (γ).
 — **Goodspeed.** I. p. quam edidit Goodspeed s. II (Θ 1—68).
 — **Hib. 19.** I. p. Hib. s. a. O. III (B Γ).
 — — **20.** I. p. Hib. s. a. O. III (Γ—E).
 — — **21.** I. p. Hib. s. a. O. III (Θ).
 — — **22.** I. p. Hib. s. a. O. III (Φ—Ψ).
 — — **23.** O. p. Hib. s. a. O. III (υ).
 — **Oxon.** I. p. Oxon. s. II (B).
 — **Oxyrh. 20.** I. p. Oxyrh. s. II (B 730—828).
 — — **21.** I. p. Oxyrh. s. I (B 745—764).
- Pap. Oxyrh. 223.** I. p. Oxyrh. s. III (E).
 — — **445.** I. p. Oxyrh. s. II—III (Z).
 — — **448.** O. p. Oxyrh. s. III (χ ψ).
 — **Par.** I. p. Par. Louvre 3 s. I—II (W).
Par. I. c. Par. 2766 s. XV exeuntis.
 — **144.** I. c. Par. Suppl. Grec 144 s. XV.
 — **1805.** I. c. Par. 1805 s. XV.
 — **2767.** I. c. Par. 2767 s. XIII.
πολύστιχος. Prisca p. sic dicta.
Q. O. c. Mediol. 88 s. XV.
q. O. c. Vind. 50 s. XV.
Ricci. O. c. quem ed. Ricci s. IV (ρ).
R. O. c. Flor. 57, 82 s. XV.
S. O. c. Par. 2894 s. XIII.
Sinop. Prisca p. Sinopica.
Syr. I. c. Brit. Add. 17210 s. VI.
T. I. c. Brit. Burney 86 s. XI.
 — O. c. Hamburgensis s. XIV.
U. O. c. Monacensis s. XIV.
Vat. I. c. (vel codices) Vaticanus (-ni) apud Heynium commemoratus (-ti).
Vrat. I. codices Vratislavienses apud Heynium commemorati.
W. O. c. Vratislaviensis 28 s. XV.
X. O. c. Vind. 133 s. XIII.
Y. O. c. Vind. 56 s. XV.
Z. I. et O. c. Stuttgardiensis 5 s. XVI.
 Ω = Vulgo, id est: (papyri et) codices aut omnes (ceteri) aut potiores.

**Notarum criticarum in hac editione a nobis adhibitarum quae
sit ratio ostendunt exempla quae sequuntur:**

A 123. ε' ζρ (τάρ) A] γάρ Ω.

In codice A est *τάρ*, quem nos secuti sumus ita ut duas particulas *τα* et *ζρ* scriberemus, non unam quae ita ex his concrevisset ut *γάρ* ex *γσ* et *ζρ*. Ceteri codices — certe meliores — habent *γάρ*.

A 156. μσσηγύ(σ) Bekker] μεταξύ.

Traditum est *μεταξύ*, Bekker scripsit *μσσηγύσ*, quem secuti sumus, omissa tamen littera finali -σ.

A 166. ε' § 326] ην.

A 530. ἐφίλιξεν § 41³⁴] ἀνίλιξεν.

In codicibus est *ην* et *ἀνίλιξεν*, nos dedimus *ε'* et *ἐφίλιξεν* — sive nostro Marte sive alios secuti — ob causas quae in Enchiridii dictionis epicae § 326 et § 41³⁴ sunt indicatae.

A 241. τότε Ar. A] τοῖς Ω (cf. § 60).

In codice A est *τότε* idque olim legebat Aristarchus; vulgo — id est in codicibus aut cunctis aut potioribus — scribitur *τοῖς*, quae cur reicienda sit lectio apparet inspecta Enchiridii § 60.

A 495. *ἐπεμῆσ] ἐπεμύων. Cf. § 56.

Pro tradito *ἐπεμύων* e nostra coniectura scripsimus *ἐπεμῆσ*. Mutationis causa indicata est in Enchiridii § 56.

B 54. Πυλογενεία A] Πυλγγ. O.

Alii codices, in his A, habent *Πυλογενεία*, alii, in his O, *Πυλγγενεία*.

ILIAS.

ΙΛΙΑΣ.

λοιμός.

- A** μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
 ὀλομένκνυ, ἢ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψε
 3 cf. A 55
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἰλῶρια 'τεῦχε κύνεσσιν
 5 οἴωνοῖσι τε πᾶσι, — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, — 5^b = 2 297 cf.
 ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστῆκτον ἔρσαντε Cypri. fr. 1
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 τίς τ' ἄρ' σφωι θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Ἀκτοῦς καὶ Διὸς νόος. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακόν, — ὀλέκοντο δὲ λαοί, —

1. Apelliocontis exemplar testibus Orate et Nicanore hoc habebat exordium: Μούσας αἰεῖν καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, aliud Iliadis exordium commemorabat Aristoxenus: Ἰσπερ τοῖν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν (= B 484) | ἔπικος δὲ μῆνις τε χόλος δ' ἦλε Πηλεΐωνα | Ἀητοῦ<σ ε'> ἀγλαὸν νόον ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς (Anecd. Rom. p. 5, ubi pro Ἀπαλλικόντος scriptum ἀπ' ἀλικῶνος, em. Nauck).

3. ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod.; cf. A 55 (α 343 1 549). Vulgatam sequitur Euripides Hel. 52.

4 sq. Zen. —

5. πᾶσι] sic Ar. (cf. Soph. Ai. 880 Aristoph.

Av. 1117), Zen. δαῖτα (ut Aesch. Suppl. 801 Eur. Ion. 504). Cf. Ω 48 B 388 Soph. Philoct. 957 Eur. Hec. 1077 Aristoph. Thesm. 1028 Herodot. VI 19.

— βουλῇ] βουλῆς Nicanor alii apud Eust.

6. διαστῆκτον ἔρσαντε] διὰ στήτην ἔρσαντο quidam olim, propter feminam risati sunt interpretati (!), Eust. 21, 44 Bekk. Anecd. 785, 2. Hinc fluxit nihili vox στήτα pro femina Theocr. Syring. 14 Dosiad. Ar. 1 (cf. Enochir. dict. ep. LVIII).

8. σφωι] σφωί Zen.

9. Ἀητοῦς καὶ Διὸς] Ἀητοῦς ἀγλαὸς Nauck (ut h. Merc. 314, 500 et l. a. A 1 α 38; cf. etiam δ 188 al. et § 77).

οδυνηκα τὸν Χρῦσιν κτίμασεν ἀρηγήρα
Ἄτρεϊδης.

- ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 12sq. cf. Ω 501sq.
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερεῖσι' ἄποινα, 13-16 = 372sqq.
 στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶ γεκκβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσέωι ἄν σκῆπτρῳ, καὶ ᾿λίσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἄτρεϊδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν
 „Ἄτρεϊδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί, 17 cf. Ψ 272, 658
 ὅμιν μὲν θεοὶ δοῖεν ᾿Ολύμπια δώματ' ἔχοντες, 18-21 cf. h. Cer. 135 sqq.
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐν δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι,
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἀξόμενοι Διδσ υἷα γεκκβόλον Ἀπόλλωνα.“
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφάμησαν Ἀχαιοὶ 22-25 = 376sqq.
 αἰδέσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα, 23^b = h. Ven. 141
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεϊδιν Ἀγαμέμνονι ᾿γάνθανε θυμῷ,
 25 ἄλλα κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε 25^b = 326 II 199
 „μή σε, γέρον, κοίλκισιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχῆω,
 ἢ νῦν δεκθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χαίσιμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο. 28^a cf. 566
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι
 30 ἡμετέρῳι ἐνὶ φοίκῳ, ἐν ᾿Αργεῖ, τηλόθι πάτρης
 ἱστὸν ἐποιχομένῃν καὶ ἔμδν λέχος ἀντιάουσας.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νήηαι.“
 ὧς ἔφατ', ἔδρυσεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπειθeto μῦθῳ, 33 = Ω 571
 ᾿βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 33^a = Ω 689
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἱρᾶθ' ὁ γεραιὸς 34 cf. I 182 + 220 h. Merc. 341

11. τὸν] *φοί? δὴ vel ἄρα Heyne, τοὶ Knight, τοῦ Nauck. Articulus nomini proprio additus † (dissimiles sunt loci qualis est B 106).

14. στέμμα τ'] στέμματ' Ar.; cf. vs. 28.

15. ἄν Lehrs] ἀνὰ Ω, item vs. 374. Cf. § 18 et 61.

16. Ἄτρεϊδα] sic (-αῖδα) Ar., alii olim -δας.

18. sq. Aetatis recentioris sunt θεοὶ (cf. § 8) et οἴκαδ' pro φοίκαδ' dictum.

20. λύσαιτε — δέχεσθαι] λύσαι τε φίλην καὶ ἄποινα δέχεσθαι Apio et Herodorus apud

Eust., quos secutus Wolf λύσαι τε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι, Bentley λύσαντες φίλην τὰδ' ἄποινα δέχεσθαι.

21. υἷα Bentley] υἷδν.

23. αἰδέσθαι § 289] αἰδεῖσθαι.

24. Ἄτρεϊδιν Ἀγαμέμνονι] -δων -ρος Zen.

29-31. Ar. — (iure oblocutus est Cobet Misc. Crit. p. 280).

31. ἀντιάουσας] ἀμφιέπουσας vGent, ἐντυνουςαν Naber (coll. ψ 289 Apoll. Rh. III 40). Vulgatam sequitur Soph. Ai 491.

34. ἀκίων] ἀχίων Zen.; cf. p 311.

- Ἀπόλλωνι γάνακτι, τὸν ἡύκομος ἔτεπε Λητώ· 36^b cf. T 413 λ 318
 „κλυθί μοι, ἀργυρότοξ’, ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας 37 sq. = 451 sq.
 Κίλλαν τε ξαθέην, Τενέδοιό τε γῆφι φανάσσεις,
 Σμίνθει· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὶν ἔρεψα, 39-41 cf. ρ 240
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλόνα μηρὶ ἔκκα sq.
 ταύρων ἢδ’ αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐφέλδωρ· 41^a = 316
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.“ 41^b = 504
 ὅς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων 43 = 457 II 527
 ’βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο κρήνων χωόμενος κῆρ, 44 cf. B 167
 45 τόξ’ ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ’ ἄρ’ οἱστοὶ ἐπ’ ὤμων χωόμενοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος δ’ ὅ’ ἦε νυκτὶ γεραικῶς. 47^b cf. λ 606
 ἔξετ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ’ ἰὸν ἔηκε·
 ὀφεινὰ δὲ κλαγγὰ γένετ’ ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώιχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτοῖσι βέλος ἔχευεν κλῶ ἐφεισ
 ’βάλλ’· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμναίαι.

μήνισ.

- ἐννεῦμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦιχετο κῆλα θεοῖο,
 τῆι δεκάτῃ δ’ ἀγορήνδε καλίσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 τῷ γὰρ ἐνὶ φρέσ’ ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ’κῆδετο γὰρ Δαναῶν, οὔτις ἔα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἷ δ’ ἐπεὶ οὖν ἔγερθεν ὀμφηγερέες τ’ ἐγένοντο, 57 cf. Ω 790
 τοῖσι δ’ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεϊδῃ, νῦν ἤμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω 59 sq. cf. ν 5 sq.

37. μοι olim quidam] μου Ar. et Ω; cf. § 92.

39. Σμίνθει Nauck] Σμινθεῦ (cf. § 14).

41. τὸ δέ] sic Ar.. τὸδε Herodianus alii.

42. τίσειαν] Zen. τίσειεν (τίσαιεν Wolf, τίσειαν Ludwig, Aristarcho τίσαιεν tribuens coll. Ω 38).

46 sq. Zen. —

47. γεραικῶς] ἀνυσθαί Zen.

53. Caesura caret versus, item Γ 205, 220 K 458 Σ 191 δ 544; cf. etiam l. a. Φ 82 ο 227.

55. ἐνὶ Heyne] ἐπὶ. Cf. Eust. et II 83 T 121 (v. l. 154 ρ 414 : 99 λ 146 μ 251 ν 398) § 227 (v. l. ο 234) π 282, 291. Error, cuius causa fuit litterarum N et II sibi similitum figura, reddit Z 213 Θ 218 Ψ 876 ο 427 σ 158 φ 1 h. Ap. 534 Ven. 15, contrarius est error π 99. Cf. etiam A 747 M 211 N 104, 485 II 71, 488 Σ 58, 476 X 115, 360 Ω 240, 359, 421 π 438 et ἀνάγω — ἀπάγω permutata O 29 alibi, ἀν- et ἀπ- Φ 2.

56. ὄρατο] Zen. ορητο (i. e. ὄρητο? cf. Σ 37), item vs. 198. Cf. § 5 et § 343.

- 60 ἄψ ἀπονοστήσειν, αἶ κεν θάνατόν γε φύγωμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμόσ τε δαμῆαι καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἱερῆα
ἣ καὶ ὄνειροπόλον, — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστι, —
ὃς φεῖπῃ δ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
65 εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' ἐτόχωντο ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης, 65 cf. 93
αἶ κέν πως φαρῶν κνίσκῃς αἰγῶν τε τελείων 66^a = Ω 34
βούλητ' ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“
ἦ τοι δ γ' ὅς φεῖπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 68 = 101 B 76
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἔριστος, 69^b = Z 76
70 ὃς ἔφειδει τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἕλιον εἴσω
γὰν διὰ μαντοσύνην, τήν φοι' πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. 72^a = Α 353 cf.
ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 0 441
„ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, γεκατηβελέταο γάνακτος
τοιγὰρ ἐγὼ φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον 76 cf. Z 334
ἣ μὲν μοι πρόφρων γέπῃσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἣ γὰρ ὀλομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ φοι' πείθονται Ἀχαιοί.
80 κρείσσω γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσει,
ἐν στήθεσσι ἐροῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσῃς.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
85 „θαρσύνῃς μάλα φειπὲ θεοπροπέων δ τι φοῖσθα·

60. αἶ] οἱ (οἷ) Zen.

— φύγωμεν Naber] -οιμεν.

61. το δαμῆαι] *δαμάει? Cf. § 147.

62. ἐρήομεν] ἐρώμεθα Nauck (cf. § 133),
vulgatam tuitus Schulze refert ad aoristum
quendam ἐρῆαι et Α 611 scribit ἱερῶν. Cf.
§ 264.

63. Zen. —

64. (φ)εἰπῃ LH¹] εἰποι Eust., κ' εἰποι Ω.66. κνίσκῃ] sic Ar., alii olim κνίσκῃς (cf.
N 12).67. βούλητ' § 122] βούλεται. An *ἀντιάσας
ἡμῖν βούλητ' (cf. § 19)?68. κατ' ἄρ' ἔξετο] Zen. ἐκαθίστατο. Cf. Α 611
0 716 (γ 402?) § 1.

69. Κάλχας] μάντις Zen.

73. Zen. ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπα πτορόντα
προσηύδα.

80. Zen. —

— κρείσσω] κρείσσω (l) Zen.; cf. Α 249
Γ (11), 71, 92 H 114 (K 252) II 688 p 180.

83. φράσαι] φράσον Zen.

85. θεοπροπίων Nauck] θεοπροπίων (ut Z
438). Cf. Α 109 B 322 p 184.— φοῖσθα] sic (οἶσθα), non οἶσθας, Ar.;
cf. a 337.

- οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὃι τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἔμευ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο 88 sq. cf. π 438 sq.
 σοὶ κοίλῃσι παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει 88^a cf. π 378
- 90 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' αἶ κ' Ἀγαμέμνονα φείπῃς,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.“ 91 cf. B 82
- καὶ τότε δὴ 'θάρσῃσιν καὶ κῆδ' ἀμύμων'
 „οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης, 98 cf. 65
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρετῆρος, δν ἠτίμασ' Ἀγαμέμνων,
 95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἔποινα'
 τούνεκ' ἄρ' ἄλλ' ἔδωκε φεγκβόλος ἡδ' ἔτι δάσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀπάσσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι φεικώπιδα κούρην
 ἀπριάτῃν, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὸν ἐκατόμβην
 100 εἰς Χρυσήν· τότε κέν μιν ἱασσάμενοι πεπλῖθοιμεν.“
 ἦ τοι ὃ γ' ὅς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 101 = 68
 ἥρωσ Ἰφιδέως εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 102 = H 322 N
 ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα 112
 'πίμπλαντ', ὅσσε δέ φοι πυρὶ λαμπετάοντ' ἐφεικτῇν. 108 sq. = δ 661 sq.
- 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσόμενος προσέειπε
 „μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὐτε τί πω 'φείπεις φέπος οὐτ' ἐτέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι φεγκβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρην Χρυσυῖδος ἀγλά' ἔποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἔπει πολὺ βούλομαι αὐτὴν

86. Κάλχαν] sic Ar., Κάλχα Zen.; cf. N 68, 222. Eodem vitio laborant Πολυδάμα M 231 N 751 Ξ 470 Σ 285 et Λαοδάμα Σ 141, 153.

88 sq. Recentioris dictionis sunt ἔμευ (§ 92), ζῶντος (§ 194), κοίλῃσι (§ 57). Coll. π 439 verum ducimus: “οὐ τις σοὶ παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει | ζῶντός γ' ἐμὶ θέν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

91. Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Ar. Sosigenes] ἐνὶ στρατῷ Ω; cf. B 82.

94. ἠτίμασ' § 144] ἠτίμασ' vel ἠτίμησ'.

96. Ar. —

97. Sic Ar. cum Rhiano et Mass.; λοιμότη βαρείας χεῖρας ἀφίξιν Zen. Ω (cf. Φ 548).

100. τότε] .αἶ Zen.

106. εἶπας] neglecto ς.

107. τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα] articulum ut removeret, Naber probabiliter φίλον ἐστὶ κακὰ, coll. A 541 A 372. Pluralis tamen φίλα etiam A 345 q 15 extat ita adhibitus.

108. οὐτ'] sic, non οὐδ', Aristoph. Ar.; cf. A 553.

110. Ar. —

- φοῖκοι ἔχειν. καὶ γὰρ γε Κλυταιμῆστρου προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχοι, ἐπεὶ οὗ γεθὲν ἔστι χειρῶν 115 cf. § 168
 115 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι φέρρα. 115^a = 212 γ 210
 ἄλλὰ καὶ ὥς γ' ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον. h. Ap. 465
 115^b cf. δ 264 ρ 313
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σάον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι! 117 cf. Θ 246
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος 117^b cf. I 230
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ γέβοικε·
 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλνι.^a
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς
 „Μτρεῖδν κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς τ' ἄρ τοι δάσουςι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που γίδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ,
 125 ἄλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐ τι γέβοικε παλλίλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶι πρόεσ' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆι τετραπλῆι τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 128^b = Z 526 δ
 34 μ 215 γ 252
 129^b = Θ 241
 δῶισι πόλιν Τροίην ἐντειχία ἐξαλαπάξει.“
 180 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοφεικέλ' Ἀχιλλεῦ, 131 = T 155
 κλέπτε νόωι, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχησ γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸς
 ἥσθαι δευόμενον, κέλει δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 185 ἄλλ' εἰ μὲν δάσουςι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται... —,

113. γε Bentley] ἔα...

— Κλυταιμῆστρου] -μνηστρου A, -μνήστρου Ω. Nomen redit γ 266 λ 422, 439.

116. *γ' addidimus.

117. Zen. —

— σάον Apoll. de Coni. 489] σῶν Ar., σόν Ω. Cf. § 62.

122. κύδιστε] κίρδιστε (ut Z 153) Bentley.

— φιλοκτεανώτατε] -νίστατε Aristoph.

123. τ' ἄρ (τάρ) A] γάρ Ω.

124. που Aristoph. Ar. Sossigenes] πῶ Ω.

125. Dictioni epicae non convenit τὰ... τὰ eo quo &... τὰ sensu dictum (cf. tamen δ 349), πέρθειν autem (sive ἐκπέρθειν) de urbe, non de praedia dicitur.

126. *οὐ τι γέβοικε] οὐκ ἐπίοικε Ω, οὐδὲ γέβοικε Heyne (cf. vs. 119). Idem requiritur remedium B 233 Φ 379.

129. δῶισι πόλιν] δῶησι Knight (cf. vs. 137). Novicium est δῶισι (cf. § 122), quod Zoilus et Chrysippus miro errore pro plurali habebant (cf. inscriptio Ohia 5658 Collita), et insolite dictum est πόλιν Τροίην (quae tamen λ 510 redit locutio). Ipsam Troiam significari, non vicinam aliquam urbem (sic Ar.), testantur particulae αἶ κε ποθι et epitheton ἐντειχία. — ἐντειχία § 83¹⁰ -ον.

133 sq. Ar. —

136. ἄρσαντες] ἄρσαντες Ar. A, item ἄρσαν Ar. II 211.

- εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 137 cf. 324
- 138 ἦ τεδὼν ἦ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἦ Ὀδυσῆος.
- 140 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, [scq.
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, 141-144 cf. 308
141 cf. 334 π 348
ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτενδῶς ἀγείρομεν, εἰς δ' ἐκατόμβην
θόρομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρμιον
βῆσομεν, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλνφόρος ἔστω,
145 ἦ Αἴας ἦ' Ἰδομενεὺς ἦ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἦέ σὺ, Πηλεΐδην, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 146^b = Σ 170 γ
389
ῥοφ' ἤμιν φεικόμενον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ᾧ μοι ἀναιδεῖν ἐπιφειμένε, κερδαλέοφρον, 149^a cf. I 372 h.
Mero. 156
150 πῶς τίς τοι πρόφρων φέπεισιν παύεται Ἀχαιῶν
ἦ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἦ' ἀνδράσι φῖφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχεσόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοι εἰσι·
οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἔππουσ,
155 οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῳ ἐριβώλακι βοττανεῖρην
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηγύ,
οὔρεά τε σκυρόντα θάλασσά τε φηχέσσαν·
ἀλλὰ σοί, ᾧ μέγ' ἀναιδέες, ἄμ' ἐσπόμεθ', ῥοφρα σὺ χαίρησις,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάωι σοί τε, κυνῶπα,
160 πρός Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπε' οὐδ' ἀλεγχέεις 160 cf. M 238
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὣς ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, ὅσας δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε φῖσον ἔχω γέρας, ὀππότε Ἀχαιοὶ

139 ἄξω ἰλῶν δ' ὅτι κεν καχλώσεται, ὅν κεν ἴωμαι.

139. Ar. —. Displicet ἰλῶν post ἴωμαι, vitiosum autem est κεν futuro adiunctum (cf. § 122; eoquid *ῥην?). Etiam verum 138 abesse malimus; infra demum (vs. 184) his minis sūns est locus.

141. ἐρύσσομεν] neglecto ς, item 334 π 348; ᾧα ῥοφ' ἀγέρομεν] Fick coniecit probabiliter. Alienum hinc est epitheton ὀρνισσὸς μέλαινα.

142. ἔν (ἐν) Ar.] ἐς Ω; cf. vs. 309.

148. Zen. —

156. μεσηγύ(ς) Bekker] μεταξύ (cf. μέτασσαι : 221). Etiam Hes. Oper. 394 in codice hodiernos itrepsit recentioris dictionis adverbium μεταξύ, ubi verum (μέταξ) e prisca grammaticis est restitutum.

157. σκυρόντα] σκυρόντα Ar. (i. e. σκυρόντα, § 191). Similis est controversia γ 290 δ 227 ζ 87 ν 435 ω 227.

159. ἀρνύμενοι] -νοσ Zen.

160 Zen. —

163. ὀππότε] οὐδ' ὅτ Zen.

- Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναιόμενον πολίεθρον· 164 cf. B 188 A
33 Θ 288 I 402
H 380 Φ 433
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουνσ', ἀτὰρ εἴ ποτε δασμὸς ἔκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστι 169^b = μ 109 φ
154 cf. A 56, 307
Θ 144 K 557 r
135
- 170 φοῖκαδ' ἔμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀλέω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ' ἡμέλβετ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„φευγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν. παρ' ἐμοὶ γε καὶ ἄλλοι
175 οἳ κέ με τιμήσωσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεὺς.
176 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων. 176^b cf. E 890
178 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς ποθὶ σοὶ τό γ' ἔδωκε. 178^a cf. 280
φοῖκαδ' ἴδων σὺν νηυσὶ τε σῆις καὶ σοῖδ' ἐτάροισι 179 cf. γ 823
180 Μυρμιδόνεσσι γάνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180^b sq. cf. O
106 sq.
180^b = Θ 477
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
ὥς ἔμ' ἀφαιρέεται Χρυσκίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι 183 cf. : 173
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρχιον
185 αὐτὸς ἴδων κλισίηνδε, τὸν γέρας, ὅφρ' ἐν χειρὶ
ἔσσαν φέρτερός εἴμι σέθεν, στυγέηι δὲ καὶ ἄλλος 185^b sq. cf. Φ
487 sq.
[O 183
187^a = O 167 cf
187^b = γ 120
εἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“
ὥς 'φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος 'γένετ', ἐν δέ τοι ἦτορ 189^b = Θ 167 N
455
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα 'μερμηριξε,
190 ἡ δ' οὐ γε φάσγανον ὀξὺ φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ

177 αἰεὶ γάρ τοι ἦρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε.

177 = E 891

166. A § 326] ἦν.

168. ἐπεὶ κε κάμω Ar. A²] ἐπὶν κακάμω Ω.
Of. H 5.169. Φθίηνδ'] sic Zen. Ar., alii olim Φθίην.
Of. α 88 ρ 52.

— φέρτερον] λῶτον Plat. Hipp. min. 870c.

170. φοῖκαδ' ἔμεν] *ἔψ ἔμεναι (cf. § 126)?

175. τιμήσωσι § 122] -σουσι.

177. Ar. —

179. νηυσὶ τε σῆις] νῆι τε σῆι Nauck (ut
γ 328); cf. § 57 et A 188 : 178. An deletiohoc versu verba „Μυρμιδόνεσσι γάνασσε“ sunt
interpretanda: „tuus militibus iussu da, ne
mihi!“ (cf. vs. 288)?185. τὸν Knight] τὸ σὺν. Intactum evasit
τὸς pronomen locis compluribus (A 282
N 287 Φ 340 γ 368), sed revocandum est
etiam A 207 Z 407, 490 II 40 Σ 457 α 356
γ 92 δ 322 : 266 λ 376 ξ 185, 512 φ 350,
item εἰς pro τὰ δ Θ 430 etc.; cf. praeterea
Θ 360 Φ 82 X 280, 286 Ψ 585 β 97, 403
(l. a. γ 368).

- τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι,
 ἥτ' ὅλον παύσειεν ἐρπύσειέ τε θυμόν.
 ἥος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, [106 sto.
 193 = A 411 P
 193^a = K 507
 εἵλετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195 cf. 208
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 196 = 209
 'στῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 'θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, — δφεινὸν δέ τοι ὅσσ' ἐφάενθεν, —
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα φέργα φίδησ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω· 204 cf. 212 B 257
 205 φῆι ὑπεροπλῖνι τάχα κέν ποτε θυμὸν ὀλέσσει.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τέδν μένος, αἶ κε πύθηναι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 208 cf. 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 209 = 196
 210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισόν, ὥς ἔσται περ.
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 212 = Θ 401 ψ
 672 sto. cf.
 Θ 286 ψ 410
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἄμιν.“
 215 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἤρῃ μὲν σφωϊτερόν γε, θεά, ἔπεος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον.

192. Ar. —. Si omittatur (necessarium non esse apparet coll. Θ 167 sq.), in vs. 190 scribatur *ei δ γε* (§ 327).

195 sq. Ar. —

197. ξανθὴν δὲ κόμην ἔλε Πηλεΐωνος l. a. ant.

198. ὄρατο] cf. vs. 56.

200. δφεινὸν] δφεινὸν Naber; cf. T 17 (Γ 342 A 37 O 18 ψ 477 al.).

203. φέργα vGent] ὕβριν Ω hiatu vitioso et neglecta littera φ verbi φίδησ. Cf. v. l. π 86 et Herod. Mimiamb. III 48.

— (φ)ίδησ Zen.] ἰδῆι (i. e. φιδῆ', § 117) Ar. Ω. Cf. A 205 N 449 i 94.

204. τελέεσθαι ὀίω Ar.] τετελεσμένον ἔσται (ut vs. 212) Zen., τετελέσθαι ὀίω Ω. Conferatur I 310.

205. φῆι ὑπεροπλῖνι τάχα κέν § 326] ἦσ' ὑπεροπλῖνι τάχ' ἄν.

207. τὸν] cf. vs. 185.

208 sq. Zen. —

212. τετελεσμένον ἔσται] τετελέσθαι (τελέεσθαι Gobet) ὀίω Zen. Cf. vs. 204.

- ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπεύθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“ 218 cf. ζ 185^b
- ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ 'σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 ἄψ δ' εἰς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσε
 μύθῳ Ἀθηναίησ' ἢ δ' Οὔλυμπόνδ' ἐβεβήκει
 δώματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖσι γέπεσσι
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὗ πω 'λῆγε χόλοιο·
 225 „φοινοβαρέε, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον ἔμα λαῶι θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἔμειναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν 227 cf. H 277 (Φ
 35 sqq.)
 τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κἄρ γαίνεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λῳόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 229^b=A 484 B 439
 230 ὁδῶρ' ἀποαίνυσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία γαίπηι. T 196 cf. A 478
 A 209 Ω 199
 δημοβόρος βασιλεύς! ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι γανάσσεις
 ἦ γάρ κ', Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λαβήσαιο. 232 = B 242
 232^b cf. v 119 x 78,
 134
 ἀλλ' ἔκ τοι γερῶε, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, — τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζουσ 233^b = v 229
 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λείλοιπε,
 οὐδ' ἀναθκλήσει, περὶ γάρ ῥά γε χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοιόν, νῦν αὐτὲ μιν υἷος Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃ φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· —
 240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἔξεται υἷας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας. τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀγνύμενός περ 241 sq.^a cf. 588 sq.
 χραισμέμεν', εὐτέ κε πολλοὶ ὕψ' Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χαόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐ τι ἔτισας.“ 244 cf. 412 H 274
 245 ὥς 'φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον 'βάλε γαίῃ
 χρυσεόῃσ' ἄλλοις πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός· 245^b = ρ 80
 246^a = A 633

218. Fortasse postmodo insertus (damnat Leaf); cf. I 68 sq.

— κε] τε Monro.

— τ' ἔκλυον αὐτοῦ] τοῦ κλύον αὐτοῖ vGent, τοι κλύον αὐτοῦ Naber.

219 sq. ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μίγα ξίφος οὐδ' ἀπίθῃσε Zen.

222. Ar. — (?). Cf. vs. 424.

225—233. Zen. —

239. ἀποαίνυσθαι Naber] ἀποαιρείσθαι Ω, hiatus et contractiones suspectae; cf. vs. 275.

— ἀντία Bentley] ἀντίον.

238. παλάμῃ Nauck] -μαίς. Cf. § 57 et E 594.

241. τότε Ar. A] τοῖς Ω (cf. § 60).

244. οὐ τι § 100] οὐδὲν.

- Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμάνει. τοῖσι δὲ Νέστορ
 γυνοῦσσι ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ.
 260 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ φοι πρόσθεν ἔμ' ἔτραπον ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἁγαθένι, μετὰ δὲ τριτάτοισ' ἐφάνασσε.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέρπει·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰάνει. 254 = H 124
 255 ἦ κεν γυθῆσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖα θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πείθεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμῷ.
 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὅμιν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθίριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ῥίθον ἀνέρας, οὐδὲ ϋίδωμαι,
 οἷον Περίθουν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 264 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 266 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων ῥάφον ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισ' ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόιοις, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίνσ γαίης, — καλέσαντο γὰρ αὐτοί, — 270 cf. Γ 49 η 25
 καὶ ῥαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ. κείνοισι δὲ κ' οὐ τις π 18
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέσαιο. 272* cf. E 804 M
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνειν ῥαίθοντό τε μύθωι. 388, 449 Y 287
 ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὅμεις, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

265 Θησία τ' Αἰγείδην, ἐπιφαίκελον ἀθανάτοισι.

265 = Hes. Scut. 182

249. γλυκίων] γλυκίω Zen. (cf. vs. 80).
 251. οἳ] αἳ Zen. (cf. II 281).
 251 et 266. (Ἰ)τραπον § 149¹⁰³ τραπον.
 258. βουλὴν Α] sic Ar. et liber „πολύστι-
 χος“, βουλῆς Ω.
 260. ὅμιν Zen.] ἡμῖν Ar. A.
 265. Omittunt Ω, sed afferunt Dio Chrys.
 LVII § 1 et Pausanias X 29 § 10. Cf. Γ 144
 1 631.

268. ὄρεσκόιοις § 169] ὄρεσκόνοιοις. Item
 155.
 271. ἔμ' αὐτὸν] ἐμμετὸν Zen.; cf. Ξ 162
 et § 9.
 272. μαχίσαιο Platt] μαχίσαιο. Cf. Α 344
 Α 539 simm. et v. l. Y 171.
 273. μευ βουλέων] *μοι βουλῆς? Cf. § 92
 et 56 et Α 495, Γ' 273.
 — ξύνειν Ar. Α] ξύνειν Ω.

- 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίνυσο κούρην,
ἀλλ' ἔα', ὥς σοι πρῶτα ὀδύσαν γέρας ὕϊες Ἀχαιῶν,
μήτε σὺ, Πηλεΐδην, θεῖλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ 277 cf. B 247
ἀντιβίην· ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοῖος ἔμμορς τιμῆς
σκηνπτόχορος βασιλεύς, ὧς τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε ἑλίναιο μήτηρ, 280^a cf. 178
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι φανάσσει.
Ἄτρεΐδην, σὺ δὲ παῦε τὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσι
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.⁶
285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ φανάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσσεσθαι ὀλω.
290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τούνεκά σοι προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;⁶
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἀμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἦ γὰρ κε θειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ σοὶ πᾶν γέρον ὑποφείξομαι, ὅττι κε φείπησι.
295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε.
297 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι.
χεροὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοὶ οὔτε τιν' ἄλλωι, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες·
300 τῶν δ' ἄλλων ἃ μοὶ ἐσσι θεοὶ παρὰ νηὶ μελαινῇ,
τῶν οὐ κέν τι φέροις ἀνελὼν ἀγέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὲν, πείρησαι, ἵνα γνῶσσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ.⁶ 302 cf. Θ 18
302^b = Ψ 610
303 cf. π 441

296 σήμαιν', οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσσεσθαι ὀλω.

275. ἀποαίνυσο Nauck] ἀποαίρεο (vitiose pro ἀφαιρέω); cf. vs. 230.

277. Πηλεΐδην, θεῖλ' *Πηλείος υἱέ? Verbi formam *trisyllabam* iure poscens Ar. orasin sumebat (πηλεΐδῃς) A alii; cf. § 8 sq.). Cf. o 317 h. Ap. 46 l. a. A 554.

288. πᾶσιν δὲ Bentley] πάντεσσι δ'.

291. προθέουσιν] corruptum. Expectatur: *permiittunt* (dii) vel: *concessum est*.

294. εἰ... ὑποφείξομαι Knight] εἰ δὴ... ὑπειξομαι (cf. μ 117).

296. Ar. —

299. μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες] ῥ' ἰθὺλως ἀφελίσθαι Zen.

302. εἰ δ' εἰ (α) Of. § 328⁶. Item A 524 Z 376 Θ 18 I 167 II 667 P 685 T 108 X 381 Ψ 579, 581 α 271 ρ 178 δ 882 ε 37 μ 112 φ 217 χ 391 ψ 35 ω 336, et εἰ δὲ I 262 εἰα?

- ὅς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω φεπέεσσι
 305 ἀνστήκην, ἔλυσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐξίσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ φοῖς ἑτάροισι,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἔλαδε προφέρουσσε, 308-311 cf. 141
 ἔν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐρείκοσιν, εἶς δ' ἑκατόμβην 899.
 310 ἔβησε θεῶι, ἀνὰ δὲ Χρυσήνιδά καλλιπάρημιον
 εἶσεν ἄγων· ἔν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 οἷ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα, 312 = o 474 cf.
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγε. d 842
 οἷ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον,
 315 ἔφερδον δ' Ἀπόλλωνι τελείεσσας ἑκατόμβας 315 cf. B 306 @
 ταύρων ἤδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυνέτοιο· 548 + 350
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκε φελισσομένη περὶ καπνώϊ. 316^a = 41
 ὅς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων 318^b sq. cf. v 125^b.
 ἔλγ' ἐρίδος, τὴν προῦτον ἐκπείλῃσ' Ἀχιλλῆϊ, 127^a
 320 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 τῷ φοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράποντες·
 „ἔρχεσθον κλισίῃν Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος,
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρημιον.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 324 cf. 137
 325 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό φοι καὶ δόλιον ἔσται.“
 ὅς φειπὼν προῖται, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. 326^b = 25
 τῷ δ' ἀφίκοντ' ἐβήτην παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυνέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκίσθην. 328 = I 185 cf.
 τὸν δ' ἡδρὸν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ I 652
 330 ἦμενον, οὐδ' ἄρα τῷ γε φειπὼν ἔγκθησεν Ἀχιλλεύς. 329 cf. K 74 N 267
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 ἑστήκην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 332^b sq. = @ 445
 αὐτὰρ ὅς ἔγνω φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, ὦ φώνησέν τε· 333 cf. X 296^{sq.}
 „χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν· 334^b = H 274
 335 ἄσσον ἔτ'· οὐ τί μοι ὕμεσ ἐπαῖτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶϊ προῖται Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

309. ἴν (ίν) Ar.] ἴσ Ω. Cf. va. 142.

332. τ:] sic Ar., τε olim alii.

333. ὅς § 15] δ.

336. σφῶϊ] σφῶϊν Zen. Apoll. Synt. 166.

- ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκληες, ἔξαγε κόρυν
 καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων 339 cf. i 521
 340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπκνέουσ, εἴ ποτε δ' αὖτε
 χρητὴ ἐμεῖο γένηται ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς' ἄλλοις· ἥ γὰρ ὁ γ' ὀλοῖσιν φρεσὶ θυλί,
 οὐδέ τι φοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσσω καὶ ὀπίσσω, 343^b = Γ 109
 ὀππὼς φοὶ παρὰ νηυσὶ σάοι μαχέονται Ἀχαιοί.
 345 ὧς 'φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπαπειθεῖ' ἐταίρῳ,
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίῃς Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
 'ὄθκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἔτν παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἦ δ' ἀγέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ 'κλεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,
 350 θῖν' ἔφ' ἄλδς πολιῆς, ὀράων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον· 350^a = N682,531
 πολλὰ δὲ μυτρί φίλῳ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγγύς· 351^b cf. X 37
 „μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκέσ γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὀφείλειν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισε. 354^b cf. Hes. fr. 189^a
 355 ἥ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀποφράς.“ 356 = 507 B 240
 ὧς 'φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλδς παρὰ πατρί γέροντι. 358 = Σ 36
 καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἄλδς ἡνὶ ὀμίλῃν,
 360 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· [485 etc.
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος; 361 = E 372 Z
 361^a = v 288
 362 sq.^a = Σ 73
 ἐξάυδα, μὴ κεῖθε νόωι, ἵνα φείδομεν ἄμφω.“ 363 = II 19^{sq.}
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 364 = Σ 78

340. ἀπηγίος] ἀναιδίας liber „πολύστιχος”.

342. θυλί § 286¹⁰] θυλί.

344. μαχέονται Thiersch] μαχέονται. Vitiosum est -χέου- pro -χοι-, epicum non est -οινο pro -οίαστο, alienus hinc est optativus. Cf. vs. 272 et § 109.

350. ἐπὶ φοῖνοπα] ἐπ' ἀπείρονα Δγ.

351. χεῖρας ὀρεγγύς] χεῖρ' ἀναπνέας Zen. (χεῖρας ἀναπνέας A, prius autem -as signo solito indicatum; correxit Cobet coll. 2 392); χεῖρας ἀνασχών (ut E 174 v 355) alii in schol.

356. ἠτίμασεν § 144] -μῆσεν.

— ἀποφράς § 150⁵] ἀπούρας.

- 366 „φοῖσθα· τίη τοι ταῦτα φιδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
 αἰχόμεθ' εἰς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν ἡτερίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομεν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσειδὰ καλλιπάρημον.
- 370 Χρῦσης δ' αὖθ', ἱερὸς φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων ἑ ἀπερείσι' ἄποινα, 372-375=13 sq.
 στέμμα ἑ ἔχων ἐν χειρὶ φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσῶι ἂν σκῆπτρῳ, καὶ ἄλσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,
 376 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶω, κοσμήτορι λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφάμησαν Ἀχαιοὶ 376-379=22 sqq.
 αἰδέσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι γάνθανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειλλε.
- 380 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὤχετο, τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένοι' ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα φοι φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 'θνηῖσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἤμι δὲ μάντις
- 386 εὖ φειδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας φεκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος ἔλαβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπειλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ φελίκοις Ἀχαιοὶ
- 390 εἰς Χρῦσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα γάνακτι·
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κέρυκεσ ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἐῆος·
 ἔλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δῆ τι
- 396 ἦ γέπε' ὦνησας κραδίην Διὸς ἡέ τι φέρῃαι.

366—392. Ar. —

373 sq. Cf. vs. 14 sq.

377. Cf. vs. 23.

381. μάλα] βῆ νυ Cypria et Oret., item Theagenes.

388. ἠπειλήσεν μῦθον] μῦθον ἐπηπειλήσεν

Nauck (ut v 127 et supra vs. 319), metri causa. Cf. tamen Γ 348 O 197.

393. ἡῆος] εἰς (εἰς) Zen. Cf. O 188 Σ 71, 138 T 342 Ω 422, 550.

396. τι Bentley] καὶ. Cf. E 379 et supra vs. 115.

- πολλάκι γάρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἔκουσα 396 sq. = cf. Φ 475
 εὐχομένησ, δὲ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι sq.
 οἷν ἐν ἀθανάτοισιν ἄρεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἥρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δαεσμῶν,
 ὃν ἑκατόγχιρα καλέσας εἰς μακρὸν Ὀλυμπον, — 402-406 cf. Hes.
 δν Βριάρεν καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Theog. 617 sqq.
 Αἰγαίον, — ὃ γὰρ αὐτὲ βίβητο πατρός ἀμείνων.
 405 ὅς σε παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδ' ἑ γαίῳ.
 τὸν καὶ ὑπέδρευσαν μάκαρες θεοί, οὐδὲ γ' ἔδρσαν. 405 cf. E 906
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρεῖξο καὶ λαβὲ γούνων, 405^b = Θ 51 A 81
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι, 407^b cf. 500, 557
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἔλλα γέλλαι Ἀχαιοὺς 409^b = Σ 294
 410 κτεινομένονους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνώμη δ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 411 sq. = Π 273
 γὰρ ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὗ τι ἔτισε. 412 cf. 244
 τὸν δ' ἁμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα 413 = Σ 428 cf.
 „ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; Σ 94
 415 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὗ τι μάλα δρῆν. 416^b = Ν 573 X
 νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων 473
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι φερέουσα γέποσ Διὶ τερπικραύνωι
 420 εἰμ' αὐτὰ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πύθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μῆν' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

396—406. Zen. —

400. Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος Ἀπόλλων Zen.

402. ἑκατόγχιρα Par. 2767] -ρον. Cf. § 83.

403. *Βριάρεν] Βριάρεων. Cf. § 62; genitivo
 Βριάρεω usus est Ibycus (Etym. M. 213, 23).

404. βίβη. Zen. Ω] βίην Ar.; cf. Γ 193.

— τοῦ πατρός ἀμείνων] πολὺ φέρτατος ἀπάν-
 των ὀππόσοι ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐράωντα

scripsisse Zen. corrupte traditur; ἦεν (δοει?)
 πάντων οἱ HStephanus, ἦεν τῶν ὀππόσοι Oobet,
 ἄλλων ὀππόσοσι Duentzer.

406. *γ' τ'. Cf. § 92.

411. γνώμη δ' § 122] γνώμῃ δὲ καὶ. Cf. Ω 688.

412. οὐ καὶ § 100] οὐδὲν.

423. μετ' ἀμύμονας] μετὰ Μίμνονας quidam
 olim.

- χθιζὸς ἔβη κατὰ δαίτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 425 δωδεκάτην δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
 καὶ τότε' ἔπειτά τοι εἶμι Λιδὸς ποτὶ χαλκοβατέσ δῶ,
 καὶ μιν γονάσσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὀίω.“ 426^b=Φ438,505
 ὧς ἄρα φωνήσας' ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐθι 428 cf. B 85
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, 429^b=Ψ 760
 430 τὴν ῥα βίηι ἀΐκνοντα ἀπέτραον. 430 cf. δ 646

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- εἰς Χρύσην ἔκτανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἔκοντο, 432 = π 324
 ἰστία μὲν ἑστειλάν τε ἑθέσαν τ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὀφέντες 434 = h. Ap. 504
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἔρετμῳ. 435-437 = ο 497
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν 436 cf. ι 187^{sq.}
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, 437 = h. Ap. 505
 ἐκ δ' ἑκατόμβην ἑβῆσαν ἐκκρόλῳ Ἀπόλλωνι, cf. ι 150, 547 μ 6
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς ἑβῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χέρσ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπε 441 cf. 585
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβωι θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἑλᾶσόμεσθα γάνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκε.“

424. κατὰ] sic Aristoph., Ar., Callistratus, Dionysius Sidonius, Ixion, cum libris Antimachi Mass. Sinop. Cyp., item Apoll. lex. s. v. κατὰ, cf. etiam schol. Aristoph. Av. 1178; μετὰ Ω. Cf. A 484 B 163, 179 et B 143 I 54 P 149 T 346 π 419 χ 352.

— ἔποντο] ἔπονται frustra olim quidam, ut cum vs. 222 conciliarent versum, sic interpretati: ceteri dei cum (hodie) sequuntur = post eum eunt. Non nisi comitantes dicuntur ἔπεισθαι.

430. ἀΐκοντα Ahrens] -ντος. Cf. Y 414 δ 646 ρ 267 (ο 273?) χ 388, 448, 471 sq.

— ἀπίτραον § 150²] ἀπηύραον. An *ἀπίτρασαν?

432. ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

438. ἑστειλάν τε ἑθέσαν τ' Wakefield] στείλαντο θείσαν δ'. Medium hinc alienum (cf. β 287 γ 11 ξ 247 sq. π 853), simillimum vitium est B 410 μ 356; cf. etiam α 112.

434. ὀφέντες Zen. Ω] ἀφέντες Ar.

435. προέρεσσαν Ar. cum Sosigene et libris Arg. et Sinop.] προέρεσαν Ω. Cf. ι 73 ρ 279 ο 497.

— ἔρετμῳ Nauck] ἔρετμοις Ω, item ρ 22 ο 497. Cf. § 60 et δ 580.

438. ἐκκρόλῳ Ἀπόλλωνι] Ἀπόλλωνι φαειργῶι vGent. Etiam h. Ap. 177 f sic neglectum est.

444. Ar. —

- ὃς φειπὼν *φ'* ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων 446 = Ψ 624, 797
 παῖδα φίλιν. τοὶ δ' ὅκα θεῶι ἱερὴν ἐκατόμβην cf. Ψ 565 ο 130
 ἐξείκω ἔστησαν ἐν δμητὸν περὶ βωμόν, 446^a = ϑ 406 ο
 120 cf. γ 51
 'χερνύψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρῦσος μεγάλ' ἠϋχετο, χεῖρας ἀνασχών. 450^b = Γ 275
 „κλῦθί μοι ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσὸν ἀμφιβέβηκας 451 sq. = 37 sq.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε γῆφι φανάσσεισ'
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμείο πάρος 'κλύες εὐξαμένοιο, 453 cf. Π 236
 'τίμυσας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἔψαο λαὸν Ἀχαιῶν, 454 sq. = Π 237
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐγέλωρ. 455 cf. Θ 242^{sq.}
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“
 ὃς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 457 = 43 [sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ἠϋξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 458-461 = B 421
 ἀφγέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, 458 = γ 447
 458^a = μ 359
 459^b = μ 359
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460 sq. = μ 360
 δόπτρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν. 460^b-465 = γ 457^{sq.}
 'καίε δ' ἐπὶ στήθεσσι δ' ἔργων, ἐπὶ δ' αἶθοπα φοῖνον [sq.
 'λείβε' νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσί. 464-469 = B 427
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 464sq. = μ 364sq.
 465 cf. ξ 75, 430
 465 'μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, [sq.
 ὥπτεσάν τε περιφραδέως, 'φέρυσαντό τε πάντα. 466-468 = H 318
 466 = Ω 624 ξ 431
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'παύσαντο πόνου 'τετύκοντό τε δαῖτα, 467 cf. π 478
 'δαίνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃς. 468 sq. = Ψ 556sq.
 π 479 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 468 = 602 ε 425
 469 = H 323 I 92,
 222 Ω 628 γ 67,
 470 κοῦροι μὲν κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 473
 'νώμυσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάσσει, 470 cf. I 175 α 148
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, γ 339 φ 271
 471 = I 176 γ 340
 473 καλὸν αἰέδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν. φ 272 cf. η 183
 473 cf. X 391
 475 ἥμος δ' ἡέλιος κατέθυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε, 475 = ι 188, 558
 κ 185 etc.

474 μέλποντες φεκάφεργον· δὲ δὲ φρίνα 'τέρπει' ἀκούων.

446 sq. ὃς εἶπεν (sic Wolf pro εἰπών), τοὶ δ' ὅκα θεῶι ἱερὴν ἐκατόμβην Zen.

446. *φ'(οι)] addidimus.

447. ἱερὴν Zen. Ar.] κλειτήν Ω. Cf. vs. 99, 131, 443.

451. μοι l. a. ant.] μου Ar. Ω. Cf. § 92.

453. ἡμὲν δὴ schol. Σ 75] ἦδη μὲν Ω; cf. II 236.

— *ἐμείο πάρος 'κλύες] ἐμὲ πάρος ἔκλυες. Cf. II 76 et § 92.

474. Ar. —. Quem verum vidisse testatur molesta tautologia.

- δὴ τότε ἔκοιμάσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός. 476 cf. μ 32
 ἥμος δ' ἡριγένεια ᾠάνῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 477 = Ω 788 β 1
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 478^b cf. 229
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἔειξε φάρμακον Ἀπόλλων. 479^a = β 420 ο 292
 480 οἳ δ' ἰστὸν ἑτάσαντ', ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ ἐπέτασαν 480 cf. ι 77 x 506
 ἐν δ' ἄνεμος ᾤρησεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα 480^b = δ 788 x 54
 στεῖρην πορφύρεον μέγ' ἐφίφαγε νηὸς ἰούσης. 481 cf. β 427
 482 sq. = β 428 sq.
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, 484^b = 229
 485 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροι' ἐφέρυσσαν 485 = π 325 cf.
 ὑψόθ' ἐπὶ ψαμάθοιο, ὑπὸ δ' ἔρματα μάκρ' ἐτάνυσσαν, π 359 h. Ap. 488
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίᾳς τε νῆας τε. 486 = h. Ap. 507
 cf. Hes. Oper. 624 sqq.
 αὐτὰρ δ' ὁ μῆνις νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 διογενὴς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὰν ᾠωλέσκετο κυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἐφθινύθεσκε φίλον κῆρ 491^b cf. x 485
 αὐτοὶ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε. 492^b cf. Z 328 Π 68

λιταί.

- ἀλλ' οὔτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἥώς, 498 = Ω 31
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες 494^b = Φ 518
 495 πάντες ἔμα, Ζεὺς δ' ἄρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμῆς
 παιδὸς ἑοῖ', ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κύμα θαλάσσης, [394
 ἡερὶ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε. 497^b cf. E 750 Θ
 ἦδρεν δ' εὐρύροπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων 498^a cf. O 152 Ω 98
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο, 498^b sq. = E 758
 500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 499 = Θ 3
 500^b cf. 407

479. ἱμενον] dubiae originis participium
 fuitne *ἱμενοσα*, ut ad verbi *ῥέω* stirpem
 sit referendum? Redit β 420 ι 7 μ 149 ο 292.

482. πορφύρεον] πορφύρεον Barnes (cf. E 16
 Φ 551 δ 427, 572 x 309), et sic Aratus Phaen.
 296 videtur legisse; loco parallelo β 428
 in nocturni itineris descriptione (cf. β 388)
 minus apte commemoratur fluctuum color.

— μέγ' ἐφίφαγε (μέγα f.) Bentley] μεγάλη
 ἱαχε Ω (item x 29, 228 Φ 10 β 428).

484. κατὰ Ar.] μετὰ A. Cf. A 424.

488—492. Zen. —, 491 om.

489. Πηληϊός] sic Ar. II 21, -ίος vel -ίως Ω.
 Error, cuius causa fuit prisca litteratura,
 reddit Π 21 T 216 λ 478 (Πηληϊός) et B 566
 ψ 678 (Μηκιστός). Cf. § 17.

495. *ἐφετμήσ] ἐφετμῶν. Cf. § 56. Singu-
 larem numerum suadent x 216 Φ 299.
 Eodem vitio laborat δ 353, simili E 818.
 praeterea cf. A 278 et I' 273.

- σκαιῆι, δεξιτερῆι δέ γ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα 501^a cf. Φ 490
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα γάνακτα·
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνυσσα
 ἦ γέπε' ἦ γέγωι, τὸ δέ μοι κρήνην ἐξέλωρ· 504^b = 41
 505 υἱὸν μοι τίμησον, δς ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀποφράς. 507 = 356
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
 510 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ γε τιμῆι.“
 ὥς ᾠότο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς, 511 cf. A 401 F
 ἀλλ' ἀπέων δρῆν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων, 512 cf. O 76
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὐτίς·
 „νημερτές μὲν δὴ μοι ὑποσχέο καὶ κατάνευσον,
 515 ἦ ἀπόγειπ', — ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέξομαι, — ὄφρ' ἐν γείδω 515 cf. X 19
 δσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.“ [454
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 517 = A 30 cf. H
 „ἦ δὴ λολύγια γέργ', ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεισ 517^a = Θ 208 O
 Ἥρην, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδεῖοισι γέπεσσι. 184 ± 97
 520 ἦ δὲ καὶ αὐτὼς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 518^a = 573
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρην· ἐμοὶ δέ γε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῆι κατανεύσομαι, ὄφρα πεπολῇσι·
 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν πάλιν ἀγρετὸν οὐδ' ἀπατληδὼν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῆι κατανεύσω.“ 528 = P 209
 ἦ, καὶ κυανέουσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· 528^b cf. O 75 h.
 Cer. 467

501. *δὲ γ' δ' ἄρ' (item Φ 490).

505. υἱὸν (υἱά) μοι τίμησον Nauck] τίμησόν μοι υἱόν (cf. § 14 et vs. 510). An *τίμησόν μοι παῖδα (coll. Ξ 236)?

507. ἠτίμασεν § 144] ἠτίμασεν.

— ἀποφράς § 150^b] ἀπούρασ.

519. Ἥρην] Ἥρην Ar.

— ἄν] noviciūm (§ 326).

520. αἰὲν Hermann] αἰεὶ Ω, item I 322. Cf. α 341 β 22 x 464 μ 64 ν 255 φ 146, vitium

autem contrarium est A 827 α 68 τ 591.

521. νεικεῖ καὶ τί μέ φησι μάχη] *ναικαίει καὶ φησιν ἐμὴ? Cf. § 191 et B 134 sq.

522. τι Ar. alitque veterum] σε Ω.

523. γε vHerwerden] κα.

524—527. Hi versus videntur postmodo esse additi.

524. εἰ δ'] cf. A 302.

— κατανεύσομαι] sic Ar., ληνεύσομαι l. a. apud Athen. 66c; cf. vs. 528.

- ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο γάνακτος
530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐφέλιξεν Ὀλύμπου.
τῷ γ' ὥς βουλευόμεντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἔλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δ' ἔε γόν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδάων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
535 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἕσταν ἅπαντες.
ὥς δ' μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρην
ἡγνοίησε γιδοῦς, ὅτι φοι συμφράσσαστο βουλὰς
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομοῖσι Δία Κρονίωνα προσκῦδα·
540 ἥ τίς δ' αὖ τοι, δολόμητι, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῖ' ἅπο νόσφιν ἐόντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πά μοι
πρόφρων τέτληκας φειπεῖν γέπος ὅττι νοήσῃς.“
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
545 Ἥρην, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπιτέλλω μοῦθου
φειδῆσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἰούσῃ.
ἀλλ' ὃν μὲν σ' ἐπιφεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν γείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
550 μὴ τι σὺ ταῦτα γέκαστα διείρω μηδὲ μετάλλα.“
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
ἥ αἰνότεατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκνηλος τὰ φράζεαι ἄσ' ἐθέλησθα.
- 530^a cf. Ξ 177^b
530^b cf. Θ 199
531 = γ 439
532^b = Ν 243 ν
108
534^b sq.^a cf. Χ 251
sq.
536^b sq.^a cf. ε 77
sq.
538 = 556
538^b = Ω 562 δ
365
540 cf. ε 462
541^b cf. σ 268
549 cf. Θ 10
551 = Α 50 Π 489
Σ 360 Υ 309
552 = Α 25 Θ 462
Ξ 380 Π 440 Σ 361

530. κρατὸς] κρατὸς Zen.
— ἐφέλιξεν § 41²⁴] ἐλίλιξεν.
531. διέτμαγεν] sic Ar., -γον G.
532. ἄλλα ἔλτο] ἄλ' ἔλτο Knight; cf. Θ 85.
Bentley ἄλ' ἔλτο (cf. π 351).
533. δ' ἔε γόν Brandreth] δι' ἔον Ω duplici
vitio, vix enim tolerabilis est hiatus (cf. § 44)
neque aptum est zeugma.
534. ἐδάων] ἐδάων G, item vs. 581; cf. ε 56
et § 56.
535. ἴσταν] ἡλθον quidam in schol. BT.

540. δολόμητι § 83¹⁰] -μήτα. Cf. α 800 al.
547. σ' Wakefield] κ'. Cf. E 481. Minus
officit omissum ἡμ Α 477 ο 394.
548. τὸν Bentley] τὸν γ'.
549. ἐθέλωμι Par. 2767¹] -λοιμι Ω. Cf. Θ 28
et § 112.
553. οὔτε] sic Rhianus Aristoph. Ar., οὐδέ
(οὐκ εἶρομαι οὐδέ Brugmann) olim alii. Cf.
Α 108.
554. ἄσ' sic Ar., ὅττι (ἐθέλησθα) Dionysius
Sidonius. Cf. Α 277.

- 555 νῦν δ' αἰνῶς δέδωκα κατὰ φρένα μὴ παρέξειπε 555^a = α 358 cf.
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος Κ 538
ἡερίη γάρ σ' ἦ γε παρέξετο καὶ ἴλαβε γούνων. 556 = 538
τῇ σ' ὁίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Μχιλῆα 557^b cf. 407
τιμάσεις, ὀλέεις δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Μχαιῶν. 559 cf. B 4
- 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„δαιμονίη, αἶετ' μὲν ὀλίσσῃ, οὐδὲ σε λήθω. 561^b cf. Κ 279 ψ
πρῆξαι δ' ἔμπης οὗ τι δυνάσσαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ 562^a = ρ 191⁶⁴⁸
μᾶλλον ἔμοι ἔσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
- 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ 566^a cf. 28
ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτουσ χεῖρας ἐφῆω. 567 cf. O 105
ὥς ἔφατ', ἔδρυσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα κάθηστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
- 570 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες 570^a = O 101
τοῖσιν δ' ἑφαιστος κλυτοτέχνης ἥρ' ἀγορεύειν,
μυτρί φιλῆι ἐπὶ γῆρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
„ἦ δὴ λολύγια φέργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά, 573^a = 518
εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
- 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολαιδὸν ἐλαύνετον· οὐδὲ τι δαιτὸς 575^b sq. = α 403^{sq.}
ἔσθλησ ἔσσεται ἥδουσ, ἐπεὶ τὰ χερσεύονα νικᾷ.
μυτρί δ' ἐγὼ παράφηνμι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ, 577^b cf. ψ 305
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ γῆρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὲ
νεικελήσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ
- 580 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπυτῆς

555. παρίειπε Naber] σε παρίειπε Ω, σε παρίειπε Bentley (praestabat σε παρίειπε, nam requiritur indicativus; cf. α 300), an *παρίειπε (ΣΕΠΑΡΕΠΕΙ—ΠΑΡΕΠΕΙΣΕ) coll. Z 61 H 120 N 788 ψ 606?

557. σ' ἦ Bekker] σοί. Of. § 13.

559. τιμήσεις... ὀλίσις vHerwerden] -σησι... -σησι. Of. § 147 et 284.

— πολὺς] sic Zen. B 4 (h. l. πολὺς ei tribuitur in schol.), πολίσις Ar. Ω. Of. § 83^b.

560. δ' ἀπαμ.] δι' μίγ' ὀχρήσασ l. a. in A.

567. ἰόνθ'] ἰών Bentley (ante ἄσπον inter-pungens).

— ἀάπτουσ] sic Ar., ἀείπτους Aristoph. (cf. N 318).

572. ἰπὶ γῆρα] una voce Ar., item vs. 578. Of. Ξ 132.

— λευκωλένῳ Ἥρῃ] τειχημένη ἦτορ mavult quidam in schol. T.

576. ἥδουσ] neglecto ς (§ 41^b); Bentley ἵσται γῆδουσ, Ναυοκ ἵσσεται ἱσθλήσ γῆδουσ, alii ἱσθλήσ ἵσσαι' ἱσθλήσ.

ἐξ ἐδέων στυφελίξαι . . . , ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστι
ἀλλὰ σὺ τὸν γε γέπεςσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσι·
αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμιν·“

- ὥς ἄρ' ἔφην, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
585 μκτρί φίλνι ἐν χεῖρ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585 cf. 441
„τέτλαθι, μήτερ ἐμὴ, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ, 586 cf. E 382
586^b cf. H 110
μή σε φίλνιν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι γίδωμαι
θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀγνόμενός περ 588 sq.^a cf. 241
χραιομένην· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι. sq.
590 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590^a = Ξ 249
ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βυλοῦ θεσπεσίοιο. 591 cf. O 23
πᾶν δ' ἤμαρ φερόμενν, ἅμα δ' ἑλλῶι καταδύντι 592 cf. Hes. Theog.
κάππεσον ἐν Ἀθήνῳι, ὀλλύσθ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν· 722 sqq.
592^b = Σ 210 T
207 π 366
ἔνθα με Σίντις ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα·“
595 ὥς φάτ', ἐμείδουσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595 = Φ 434 cf.
Ξ 222
μειδόσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χεῖρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ δ' τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσι
ῥοινοχοεῖ, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσι, 599 = ϑ 326
600 ὥς γίδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 601 sq. = τ 424 sq.
ῥαίνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς ἐρίσης, 601 = ι 161, 556
x 183 etc. cf. T
162 Ω 713
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων, 602 = 468
603 cf. Ω 63^a
604 cf. ω 60 h.
Μουσάων θ', αἷ ἄειδον ἀμειβόμεναι φοπὶ καλῇ. Ap. 189
605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἥελιοιο, 605^b = E 120 Θ 485
606 = γ 896 η 229
οἷ μὲν κακκείοντες ἔβαν φοῖκόνδε γέκαστος, v 17 cf. ψ 58 α 424
ἥχι γεκαστῶι δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυγέεισ
Ἥφαιστος ποίησε γιδυλίσι πραπίδεσσι, 608 = γ 12 cf.
η 92

581. στυφελίξαι] -ξαι Bentley. Cf. A 135
Φ 556 al.

— φέρτατος] φέρτατος Aneod. Par. III 109.

585. χυρ(ι) Aristoph. Ar. Sosigenes Mass.
(ut vs. 598)] χερσὶ τίθει Ω (ut vs. 441).
Cf. K 328 Ψ 568 β 37 γ 51, 443 ι 359
v 57, 225 φ 59 Hes. Theog. 174. Vitium
contrarium in codd. omnibus aut nonnullis
est (K 461?) T 251 o 120, 124, 130 Ψ 695,
761 δ 287.

593. ἐν Ἀθήνῳι] sic Ar., alii olim ἐς Ἀθήνας.
Cf. Θ 485 O 588, 624, πεδίωι πῖος E 82,
χάμαι πῖος saepius.

599. γέλος § 63] γέλωσ.

600. ποιπνύοντα] -σαντα olim „αὶ πᾶσαι”
(schol. T; sic Ar.?).

606. κακκείοντες] δὴ κείοντες olim „πᾶσαι”
(schol. T; sic Ar.?). cf. τ 48.

607. ἥχι Ar.] ἥχι Ambr. A. Cf. Γ 326
A 76 γ 87.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέγος ἦτ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 610 ἔνθα πάρος 'κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 ἔνθα καθυῖδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

610 = ε 49
 610^b cf. : 333

ὄνειρος.

- B** ἄλλοι μὲν ἦα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἱπποκορυσταὶ
 ἡδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε φάδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμᾶσαι, ὀλέσαι δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 5 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη 'φαίνεται βουλή,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βᾶσ' ἴθι, οὐλοσ' Ὀνειρε· θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἔλθων εἰς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν' ὥς ἐπιτέλλω.
 θαρσύνει γὰρ κέλευε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίνι· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγχιαν
 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπύγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.“
 ὅς 'φάτ', ἔβη δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 'βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανε
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος 'κέχυνθ' ὕπνος
 20 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶι νῆι γεροικῶς,
 Νέστορι, τὸν ἦα μάλιστα γερόντων 'τὶ' Ἀγαμέμνων·

1 sq.^a = Ω 677 sq.
 1 sq. cf. K 1-4

4 cf. A 559

5 = K 17, 161 cf.
 , 818, 424 1 230
 5^b = H 325 I 94
 = 52

8^a cf. Θ 399 A
 186 O 158 Ω 144

10^b = I 369

11 sq. cf. 28 sq.

13-15 = 80 sqq.

16 cf. ρ 348, 551,
 574
 17 = 168

20^a = 59 ψ 68
 etc.

619. δν] Zen. δ, i. e. HOA(A)EXOZ, littera
 n prisco more assimulata vicinae (cf. § 10
 et II 231). — Neglectum est f, Bentley δὲ
 πρὸς λέγος (numerosius Nauck δὲ ποιεῖ λέγος),
 alii aliter.

611. ἐνθα καθυῖδ' ἐνθ' ἐκάθευδ' Zen.,
 item ζ 1. Cf. A 68.

1. ἄλλοι] ἄλλοι Zen. (cf. K 1 et § 9).

2. φάδυμος § 41³ νήδυμος Ar. Ω.

4. τιμᾶσαι(·) A³ et l. a. in schol.] τιμᾶσαι Ω

— ὀλέσαι Voss] ὀλέσαι. Cf. § 118 et II 650
 A 158 al.

— πολὺς Zen.] πολῖας Ω. Cf. § 83°.

8. οὐλοσ § 51] οὐλο. Cf. A 189. Nisi οὐλοσ
 adiectivum e vs. 6 irrepsit.

— Ὀνειρε] Ὀνειρε, ... Ἀχαιῶν Nicanor. Cf.
 Θ 399 A 186 O 158 Ω 144.

12. πανσυδίν] sic Ar., πασσ. G.

— ἔλοι] sic Zen., Ar. ἔλωσ, ut vs. 29 (ora-
 tione directa, ut A 303 ψ 855 α 40)?

15. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται] διδομεν (διδό-
 μαι Hippias Thas.) δι' οὐλοσ ἀρίσθαι (ut
 Φ 297) l. a. apud Aristot. de Soph. el. 4
 et Poet. 26.

- τῷ μιν φεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 „εὐδεις, ἤτριος νῆε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο;
 οὐ χρη παννύχιον εὐδειν βουλκφόρον ἄνδρα,
 25 ὦ λαοί τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεσ ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἄνυσθεν ἰὼν μέγα κέδεταί ῥ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντασ Ἀχαιοὺς
 πανσυδίνῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοισ πόλιν εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κέδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διὸς. ἀλλὰ σὺ σῆισιν ἔχε φρεσί, μὴδέ σε λήθῃ
 αἰρεῖτω, ὅτε κέν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήγῃ.“
 35 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τέλεσθαι ἔμελλον.
 ὦπ' γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδέ τὰ ῥεῖδε' ἃ ῥα Ζεὺς ἔμελλε φέρειν
 40 θησέμεναι γὰρ ἔμελλον ἔτ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὁσμήνας.
 ἤγχετο δ' ἐξ ὕπνου, θεὸν δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα ῥάλλετο πᾶρος·
 45 ποσσὶ δ' ὕπῳ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ῥάλλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ἥτως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φάος φέρουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι·
 50 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις ἐκέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομάοντασ Ἀχαιούς.
 οἷ μὲν ἐκῆρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.

22. φεισάμενος § 212⁵] *φεισάμενος*.
 — θεῖος] οὐλος Δ² (θεῖος e versu 56 irre-
 pere potuit).

27. Δρ. —
 34. ὅτε κέν § 326] οὐτ' ἄν.

36. ἔμελλον Δρ. G] ἄλλοις Zen. Ω.

39. θησέμεναι γὰρ ἔμελλον Kr Nauck] θῆσαι
 γὰρ Kr ἔμελλον in Ω. Suspectum est γὰρ ictu
 productum licet conferri possint Δ 342
 Δ 690 (?) Ξ 30 (?) P 408 (?) T 49 λ 580
 (cf. § 19). Nauckii correctionem nunc con-
 firmat pap. Hib. 19 Γ 302.

22^a = Π 720 P 326,
 585 γ 82 cf. B
 795 Γ 389 ζ 24
 28-38^a = 60 sqq.
 28 cf. Δ 370 Δ 450

26 cf. Ω 188
 26^b sq. = Ω 178 sq.

28 sq. cf. 11 sq.

30-32 = 18 sqq.

35 cf. Δ 428

38^a cf. γ 466

42 cf. K 21 α 487
 42^a = ψ 285

44 = K 22, 132
 Ξ 186 etc. cf. Ω
 340 ο 550 ρ 2
 45 = Γ 834 Π 135
 T 372 cf. ρ 416
 45^a = E 738 Δ 29
 46^b sq. = 186 sq.

50 cf. 442 I 10
 ψ 39 β 6
 51 = ρ 7 cf. B 443
 52 = 444 ρ 8

- βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
Νέστορένι παρὰ νηϊ Πυλολιγενέος βασιλῆος.
- 55 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν 55 = K 802
 „κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος 56 = ξ 495
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίωμι
 φρεσὶν τε μέγεθος τε φῦν' ἵ' ἄγχι στ' ἐξεοίκει 58 of. ζ 152 [α 374
 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε· 58^a = λ 337 σ 249
 59 of. ψ 68 etc.
 59^a = 20
 60-70^a = 23 sqq.
- 60 ,εὐδεις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
 οὐ χρεὴ παννύχιον εὐδειν βουλκφόρον ἄνδρα,
 οἷ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμῆθεν ξύνεσ' ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.
- 65 θωρήξαι σ' ἐπέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυνδίνῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας
 Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
- 70 ἐν Διὶ. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· — ὧς δ' γε φειπὼν
 ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἄνθηκε.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν. 72 = 88
 πρῶτα δ' ἐγὼ φέπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
- 75 ὅμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρπύτειν φεπέεσσι.“
 ἦ τοι ὅ γ' ὧς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 76 = Α 68
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο Φάναξ ἔεν ἡμαθόθεντος·
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες, 79 = I 17 K 533
 etc. of. ψ 573
- 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον· 81 = Ω 222
 νῦν δ' ἔϊδ' ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι. 82 of. Α 91

53. βουλὴ Aristoph. Ar.] βουλὴν Zen. Ω. Of. Ω 553.

54. Πυλολιγενέος A] Πυλῆ. O. Of. ψ 303 et § 48.

55. Zen. αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἤγαγεν ὁμηγερέας
 τ' ἐγίνοντο, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων
 Ἀγαμέμνων.

56. Φαίος] Φαίον Zen.

60—70. Zen. sic contraxit: ἠρώγει σε πατὴρ
 ὑπνίζουσα, αἰθέρει ναίων, | Τρῶες μαχήσασθαι
 πρὸς Πύλον. ὧς δ' μὲν εἰπὼν.

64. Ar. —

70. γ. Bentley] μὲν.

76—83. Ar. —, versum 84 ad Agamemnonem referens.

82. Ἀχαιῶν] ἐνι στρατῷ. L. Of. Α 91.

ἀλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.⁶⁶ 88 = 72

ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι.

85 οἷ δέ τ' ἀνέστησαν 'πέιθοντό τε ποιμένι λαῶν,
σκηπτόχοι βασιλῆες ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

διάπειρα.

ἥνυτε γέθνε' ἴασι μελισσάων ἀδινάων,

πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,

βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσι φεαρινοῖσι·

90 αἷ μὲν τ' ἐνθα γάλισ πεποτκάται, αἷ δέ τε ἐνθα·

ὥς τῶν γέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 91 = 464

κῆνός προπάροιθε βαθείης ἐστιχάοντο

φιλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφίσι Φόσος' ἐδεδήει

ὀτρύνουσ' ἵμεναι, Διδὸς ἄγγελος· οἷ δ' ἤγροντο.

95 'τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὅπῃ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα

λαῶν ἰζόντων, ὁμαδος δ' ἐν· ἐννέα δέ σφας

κάρυκες βοάοντες ἐρύττων, εἴ ποτ' αὐτῆς

σχολατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφίαν βασιλῆων.

σπουδῆι δ' ἔξετο λαός, ἐρύτνυν δὲ καθ' ἔδρας 99 = 211

100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν ἔτφαιστος 'κάμε τεύχων.

ἔτφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίῳ γάνακτι,

αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς 'δῶκε διακτόρῳ Ἀργεῖφόντῃ,

'Ερμείας δὲ γάναξ 'δῶκεν Πέλοπι πλεξίπῳ,

105 αὐτὰρ ὃς αὐτε Πέλοψ 'δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν,

Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύγαρν Θυέστιν,

αὐτὰρ ὃς αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι 'δῶκε φορῆναι,

πολλῆισιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ γανάσειν.

τῷ δ' γ' ἐρεϊσάμενος γέπε' Ἀργεῖοισι μετνύδα· 109 of. Θ 496

85. δὲ τ' ἀνέστησαν Cobet] δ' ἀπανάστησαν
Ω (asurgens, verbum neque alibi apud
H. inventum neque huic loco aptum).

87. γέθνε' ἴασι Bentley] ἴθνεα εἴσι. Cf.
Π 180.

90. δὲ τῷ *δ' ἄρα τ' (cf. § 329)? Hiatus
vitiōsus.

94. *ἤγροντο] ἀγίροντο Ω, item Σ 37, 245

§ 321 λ 36 ν 277 et ἀγίρεσθαι leg. ἀγρίσθαι
ρ 385. Cf. § 149⁴⁴.

103. διακτόρῳ] -ρε pap. 126. Cf. Φ 497
α 84 al.

105 et 107. ὃς § 15] δ.

107. (')δῶκε Julian. 51 δ Priscian. XVII 208]
λαπς. Requiritur aoristus (ut vs. 102—106),
nisi fuit Ἀγαμέμνονι Ἀτρείος υἱ.

- 110 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτνι ἐνέδθησε βαρεῖνι,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτνι βουλευέσαστο, καὶ με κελεύει
 115 δυσκλεεῖ Ἄργος ἐκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθίσθαι,
 120 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄφροντον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάρχεσθαι
 ἀνδράσι πανροτέροισι· τέλος δ' οὗ πῶ τι πέφανται.
 εἰ περ γὰρ τ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆες τε
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 125 Τρῳῆες μὲν λήξασθαι, ἐφέστιοι δέσσοι ἔασι,
 ἡμεῖς δ' εἰς δεκάδας διακοσμηθήμεν' Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἑκάστοι ἐλοίμεθα φοινοχοεύειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίλατο φοινοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 130 Τρῳῶν, οἳ ναλοῦσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίνουροι
 πολλέων ἐκ πολλῶν ἐγγεσπάλοι ἄνδρες ἔασι,
 οἳ με μέγα πλάζουσιν καὶ οὐκ εἰδούσ' ἐθέλοντα
 Φίλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον.
- 110 = Z 670 733
 T 78 [sq. q.
 111-118 = I 18
 112 cf. M 236
 112^b = δ 60335 cf.
 N 3680 374 v 133
 118 = 288 E 716
- 116 = Ξ 69 cf. N
 226
- 118^b cf. I 39 N 484
 Ω 293 α 70 α 4
 119 cf. ω 433
 119^b = X 3051 76
 φ 255
- 123^a = Θ 205
- 133 cf. A 164

111. μέγας Ar. Callistratus Dionysodorus Ammonius] μέγα Zen. Ω, item I 18 (ut A 78 A 340 Σ 561 etc.), quod moleste praemit-
 titur adiectivo βαρεῖνι.

112—118. Zen. —

113. ἐντειχέα § 83¹⁰] οὐτειχέον.

119. αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' [λῶβη γὰρ τόδε γ' Zen.

123. ε' Par. 1805] x' Ω. Cf. B 597 H 387 Θ 205 β 246 (N 288); particulae γὰρ τε innotae extant A 81 I 406 γ 147 al.

124. Ar. —

125. Τρῳῆες Ar.] Τρῳῆες Ω (ut λήξασθαι eligere valeat).

— λήξασθαι ἐπίστιοι] λήξασθ' ἐπιφίστιοι? Etiam ceteris locis (γ 234 h. Cer. 489 et

post levem mutationem η 248 ψ 55) scribi potest ἐπιφίστιος et φίστιη (pro ἱστίη), nunquam tamen necessarium est φ (cf. § 41⁹ et ἐπίστιον ζ 265). Hoc autem loco fortasse λήξαιατ' ἐπίστιοι (et διακοσμηθεῖμεν va. 126) dedit poeta.

126. διακοσμηθεῖμεν' Vind. 49] -θῆμεν vel -θεῖμεν Ω.

127. (φ)έκαστοι Ar.] ἑκάστοι Demetrius Ixion Ω.

130—133. Ar. —

131. ἱασι] ἱνασι Callistratus et Ar. in ed. altera (cf. E 477 Φ 586).

133. (F)ίλιον Ar.] Ἰλίου Ω (cf. B 538 A 33 E 642 H 345 Φ 128 α 2 ο 193 etc.). Accusativus extat B 501 et passim.

- ἐννέα δὴ βεβᾶσαι Διὸς μεγάλοι' ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσκηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἱ δέ ποθ' ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 ἦατ' ἐνὶ μεγάρῳ ποτιδέγμεναι· ἡμὶ δὲ γέρον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ γείπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν·
 ὥς 'φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρине
 πᾶσι κατὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 'κινήθη δ' ἀγορὴ φηὶ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 145 πόντου Φιναρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρώς τε Νότος τε
 ὠρορ' ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λίκιον ἰλθών,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύῃ ἀσταχύεσσι,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ 'κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλκτῶι
 150 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίην
 ἴστατ' ἀειρομένῃ· τοὶ δ' ἀλλήλοισ' ἐκέλευον
 ἄπιεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν' εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκᾶθαιρον· ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἔκε
 φοίκαδε γειμένων ὑπὸ δ' ἦιρον ἔρματα νηῶν.
 155 ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίῃν Ἥρην παρὸς μῦθον ἔειπε·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυνώνη,
 οὕτω δὴ φοῖκόνδε, φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 151^a = Ψ 366 of.
 Φ 327
 [Ξ 60
 153^b = M 338 of.
 154^a of. γ 160 :
 261
 156 sq. of. Θ 426
 sq.
 157 = E 714 Φ 420
 of. Θ 352
 157^b = E 1153 762
 ζ 324
 158 = 174 , 204
 159^b = Θ 511 γ
 228 γ 142 etc.

134 sq. Dubium est sintne vicinis recentiores hi versus et 291—298, 313, 325, 327—329^a, — quod arbitramur, — an cum tota hac Iliadis parte (τῇ διαπείρῃ) aut servandi sint aut delendi. Postmodo utique inserti (aut mutati) et hi sunt Iliadis versus et ceteri quibus bellum dicitur sumiturve diutius iam esse gestum. Cf. A 521 γ' (126—128? 157?) 205 (Z 124? 419?) I 408 (A 139?) M 15 Σ 434 sq. T 334—336 Ω 765 sq. (1).

137. μεγάροι Nauck] -ροι Ω, item ζ 62 η 190 ρ 42 (l. a. ρ 432) x 5 (l. a. λ 374

ξ 326) ο 77, 94 (231?) π 33 (l. a. ρ 391) χ 218 (l. a. 370) 417. Cf. § 60.

141. Olim in quibusdam libris deerat.

143. Ar. —

— *κατά] μετὰ. Cf. A 424.

144. φῇ Zen.] ὡς Ar. Ω. Cf. Ξ 499 et h. Mero. 241 (?).

148. ἐπαιγίζων] ἐπαίσεων Aristoph., item ο 298.

— ἡμύῃ] -ει Ω (cf. Θ 340), Caener δ' ἡμύει (of. A 156).

156. Zen. εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου, om. vs. 157—168.

- 160 καὶ δὲ κεν εὐχολῶν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160 sq.^a cf. A 173
 Ἀργεῖν Ελένῃν, ἥσ' εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν 160 cf. 176 [sq.
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλῃσ' ἀπὸ πατρίδος αἶψα. 161 sq. = 177 sq.
- 163 ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 163 cf. 179
 165 μηδ' ἔαι νῆας ἔλαδ' ἐλκόμεν' ἀμφιγελίσσας. 165 = 181
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 166 = E 719 H 43
- 167 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρχήνων ἀΐξασα. 167 = A 74 X 187
 169 ἥδ' ὅρην ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, etc. cf. A 44 H 19
 170 ἔσταότ' οὐδ' ὃ γε νηὶς ἐυσσέλμοιο μελαίνῃσ' 169 = 407
 ἥπειτ', ἐπεὶ μιν ἄχως κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε. 169^b = K 137
 ἀγχόθι δ' ἴσταμένῃ προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη 172 = o 9
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 173 sq. = 203 sq.
 οὕτω δὴ Φοικόνδε, φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν, 174 = 158
- 175 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες; 175 cf. N 742
 καὶ δὲ κεν εὐχολῶν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιε 176 cf. 180
 Ἀργεῖν Ἐλένῃν, ἥσ' εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν 177 sq. = 161 sq.
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλῃσ' ἀπὸ πατρίδος αἶψα.
 ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει 179 cf. 163
- 180 σοῖσ' ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα γέλαστον, 180 sq. = 164 sq.
 μηδ' ἔαι νῆας ἔλαδ' ἐλκόμεν' ἀμφιγελίσσας. 182 = K 512
 [ὧς 'φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεῶσ' ῥόπα φωνησάσῃς, 182^a = O 442
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε τὴν δ' ἐκόμισσε 182^b = o 585 cf.
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὃς φοι δῆκε. r 380
- 185 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδ᾽ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
 'δέξατό φοι σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ 186^b sq. = 46 sq.
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς
- 190 „δαιμόνι', οὗ σε γέροικε κακὸν ὧς δεδρίσσεσθαι,

164 σοῖσ' ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα γέλαστον,

164 = 180

168 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

164^a = Ω 772^b

168 = 17

160—162 et 164 Ar. —

161. Ἀργεῖν] Ἀργεῖν S' Zen.

163 et 179. κατὰ Ar. A] μετὰ pap. 126.

Cf. A 424.

164 et 180. σοῖσ' Aristoph. Ar.] σοῖσ' δ' Ω.

168. Om. pap. 126 Oxon. A O T.

172. ἀγχόθι δ'] *ἄγχι δὲ ς'(oi)? Item B 790

Γ 129 A 92, 203 E 123 A 199 N 462, 768

Ξ 356 O 173, 243 Π 537 P 684 Σ 169

X 215, 228 Ω 87 δ 25 o 159 o 9 e 349,

552 χ 100 h. Cer. 347. Cf. § 318.

187. ἔβη] sic Ar., βάσ Zen.

- ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρου λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα φοῖσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος
νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ἔψεται υἱας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπες;
195 μῆ τι χολωσάμενός ῥέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ γε μητιέτα Ζεύς.“ 197^b cf. h. Merc.
ὅν δ' αὖ δῆμοι ἄνδρα γέλοι βοάοντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
200 „δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε
οἷ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
205 εἷς βασιλεύς, ὃς ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμῃητις.“
207 ὥς δ' οὖν κοιρανίων διέπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορκῆδε
αὐτίς ἐπεσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 208^b = 91
γῆγῃ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης 209^b = Z 347
210 αἰγιάλῳ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρκτυθεν δὲ καθ' ἔδρασ"] 211^b = 99
Θερσίτης δ' ἔτι μῦθον ἀμετροφειῆς ἐκολώια,
ὃς εἴπεα φρεσὶ γῆϊσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τ' ἐξείδει,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσι, 214^a = E 759 γ
215 ἀλλ' ὃ τί σοι γείσαιο γελόιον Ἀργεῖοισι 188
ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε·
φολκὸς ἔεν, χαλδὸς δ' ἔτερον πόδα, τῷ δέ σοι ὤμω
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοκωχότε· αὐτὰρ ὑπερθε

206 σκηπετρὸν τ' ἤδη θίμισσας, ἵνα σφίσι βουλεύησι.

206 cf. I 99

192—197. Om. Xenoph. Comment. I 2 § 56; vs. 193—197 Ar. —, et 203—205 malebat post 192 collocatos.

192. Ἀτρεΐωνος Aristoph. Ar. Dionysius Sidonius Demetrius Ixion L] Ἀτρεΐδης Ω.

194. ἔειπε:] colon scribunt alii, utramque interpungendi rationem novit schol.

196. διοτρεφέος βασιλῆος Ar.] -φείων -λήων Aristot. Rhet. II 2 Zen. A (cf. δ 691).

198. ἄνδρα Δ'] τ' ἄνδρα Ω.

204. ἀγαθὸν] ἀγαθὴ pap. Hib. 19.

205. ἀγκυλόμῃητις § 55 et 83¹⁰] -μῃητις.

206. Habet Dio Chr. I, om. pap. 126 Oxon. A D T.

209. γῆγῃ, ὥς] vitium metricum (cf. § 14).

210. μεγάλῳ] -λα Bentley.

213. ὃς εἴπεα Bentley] οσσεῖα pap. 126, ὃς ῥ' Ω.

216. δι] δὴ (ut A 266 Z 185 H 155 μ 258) Ahrens.

218. συνοκωχότε Valckenaer ex Hesychio] συνοκωχότε Ω; cf. § 135.

- φοξὸς ἔεν κεφαλῇν, ψεδνὰ δ' ἐπανήνοθε λάχνη. 219^a = K 134
- 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἔεν ἡδ' Ὀδυσῆϊ·
τῷ γὰρ ἐνεικεῖεσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖωι
ὀξεία κεκληγῶς 'λέγ' ὀνειδεα' τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ 222^a = P 88 cf.
ἐκπάγλως 'κοτέοντο, 'νεμέσσκηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ. M 125
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα 'νεῖκεε μύθῳ·
- 225 „Ἄτρεϊδν, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεται ἡδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες 226^a cf. I 71
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσ' ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτε πτολίεθρον ἔλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοὶ' ἐπιδεύει, ὅν κέ τις οἴσῃ
- 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Φιλίου υἱὸς ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἡὲ γυναῖκα νέκν, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότῃν,
ἢν τ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχει; οὐ τι ῥέξοικε
ἀργὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν' υἷας Ἀχαιῶν.
- 235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκ ἐτ' Ἀχαιοὶ
ῥοῖκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τὸν δ' ἑάωμεν 235^b = H 96
αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ γέρε πεσσέμεν', ὄφρα ριθῇται 236^a = Π 205
ἦ ῥά τί σοι χῆμος προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί·
ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ῥέο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
- 240 ἠτίμασσαν· ἔλῶν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπορῥᾶς. 240 = A 856
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθῆμων·
ἦ γάρ κ', Ἄτρεϊδν, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“ 242 = A 232
ῶς 'φάτο νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὅκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

219. *ἐπανήνοθε] ἐπανήνοθε Ω, item K 134
9 865. Cf. A 266 et v. l. ρ 270 et § 135
et 149.

220—223. Zen. —

221. τῷ] sic Ar., τοῦ pap. 126.

225. δ'] sic Ar., δὴ Zen.

226. πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλεῖαι δὲ γυναικῶν
Zen. omisiss vs. 227 sq.

228. αὐτὸς § 108 et 326] αὐτ' ἄν.

229. οἴσῃ G] οἴσει Ω.

231—234. Zen. —

232 sq. μίσγειαι... κατίσχει] cf. § 17.

233. οὐ τι Christ] οὐ μὲν Ω, οὐ σε Bentley,
οὐδὲ Heyne. Cf. A 126.

236. τὸν δ' ἑάωμεν Knight] τόνδε δ' ἑάωμεν.
Cf. § 191.

238. χῆμος] *ἥμος? Cf. § 9 et 14. An
*ἦ τι καὶ ἥμος σοι (sed cf. § 329^b).

— οὐκί] sic Ar., οὐχι olim alii.

239. ρέο] ἰσο Zen., item T 384 η 217 et
οὐ Y 261 Ω 293 (= 459?). Vitium peperit
prisca litteratura.

240. ἠτίμασσαν § 144] -μῆσαν.

— ἀπορῥᾶς § 150^b] ἀπούρας.

- 245 καὶ μιν ὑπόδρα ριδὼν χαλεπῶι ἠνίπαπε μύθωι·
 „Θεοσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητῆς,
 ἴσχεο, μῆδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσι.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Φίλιον ἤλθον.
- 250 τῶι οὗ κεν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ρίδμεν ὅπως ἔσται τάδε φέργα,
 ἦ ἐν ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἱεσ Ἀχαιῶν.
 τῶι νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι ροι μάλα πολλὰ διδοῦσι
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἐκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετλεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 μῆκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὁμοισιν ἐπείη,
 260 μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένους εἴην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα ρεῖματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶα ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀρεικέσσι πλεγκῆισι.“
- 265 ὥς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὦμῳ
 πλεγκῆεν· ὃ δ' ἰδὼν ὦθη, θαλερόν δέ ροι ἐκπεσε δάκρυ. 266^b = π 16
 σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσέοι· ὃ δ' ἄρ' ἔζητο ἄρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ. 269^b cf. ρ 304
- 270 οἷ δὲ καὶ ἀγνύμενοί περ ἐπ' αὐτῶι ρηδὸν ἔγλασσαν,
 ὦδε δὲ τίς ῥεῖπεσκε ριδὼν εἰς πηλὸν ἄλλον· 271 = Δ 81 X 372
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ φέροργε,
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξε,
 275 ὅς τὸν λωβητῆρα ρεπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὗ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγάνωρ

249. Ἀτρεΐδης] -δη pap. 126¹.

252—256. Ar. —

258. x'] δ' Zen. (?)

— κινήσομαι] κηχίομαι Ptolemaeus.

— ὥς νύ περ ὦδε] ὥς τὸ πάρος περ Sinop.,

ἔσται αὐτίς Mass., ἐν Δαναοῖσιν Philemon.

262. αἰδῶα] αἰδοί' Knight.

264. πεπληγὼς] -γὼν l. a. ant.

266. ἔκπεσε] ἔκφυγε Ar.; cf. Δ 493.

269. ἰδὼν] neglecto f. Philetas ἰδῶν (l).

νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείουσι γέπεσαι.“

277 cf. Φ 480

ὥς ἔφασαν πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

ἔστιν σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

280 γειδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἄνωγε,

ὥς ἅμα γοι πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν

μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσάμετο βουλῇν.

ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·

„Μτρεῖδῃ, νῦν δὴ σε, γάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεςσι βροτοῖσι,

οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὀπόςχεσιν, ἢν περ ὕπαιταν

286^b cf. π 483

ἐνθάδ’ ἔτι στείχοντες ἀπ’ Ἄργεος ἱπποβότοιο,

Ῥίλιον ἐκπέρσαντ’ ἐντειχέα ἀπονέεσθαι·

288 = 113

ἥύτε γὰρ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες

290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται φοῖκόνδε νέεσθαι.

ἦ μὲν καὶ πόνοος ἐστὶν ἀνίη τ’ ἐνθ’ ἀνέχεσθαι!

καὶ γὰρ τίς θ’ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ γῆς ἀλόχοιο

ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι

χειμέριαι γέλλωσιν ὀρινομένην τέ θάλασσα·

295 ἤμιν δ’ εἵνατός ἐστι περιτροπάων ἐνιαυτός

ἐνθάδε μμνόντεςσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ’ Ἀχαιοὺς

ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης

αἰσχρόν τοι δειρρόν τε μένειν κενέον τε νέεσθαι.

τῆτε, φίλοι, καὶ μέιναντ’ ἐπὶ χρόνον, ὄφρα γίδωμεν

300 ἢ ἔτεδν Κάλχας μαντεύεται ἥε καὶ οὐκί.

εὗ γὰρ δὴ τότε γίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες

μάρτυροι, οὗς μὴ κῆρεσ ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι

302^b = ε 207

278. ἔφασαν Nauck] φάσαν ἦ.

— δι pap. 126¹] δ’ ὁ Ar. Ω. Cf. K 363.

280. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

281. (γ)οι Nauck] γ’ ol.

284. δῆ] γὰρ Ar.

288. ἐντειχέα § 83¹⁰] ἐντειχέων.

289. ἥύτε γὰρ Nauck] ὥς τε γὰρ ἦ.

291—298. Recentissimae sunt originis, certe versus 295; cf. vs. 184 sq.

291. ἦ μὲν] νῦν γὰρ l. a. ant. Cf. I 57.

— ἀνίη τ’ ἐνθ’ (α) Freitag] ἀνιθίνεα.

Adverbium ἐνθα oppositum voci φοῖκόνδε,

nomen ἀνίη ita adhibitum ut η 192, v 52.

— ἀνίχεσθαι Spengel] νέεσθαι. Verbum ἀνίχεσθαι absolute usurpatum est, ut in locutione τίελαθαι καὶ ἀνασχίε.

293. δν Α] ἦν O.

294. γέλλωσιν § 265] ὀλλύωσιν.

297. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν] μίμνοντες < ἐπὶ νῆ>σσ’ Zen. duali abusus.

299. ἐπὶ] ἐτι Zen.

— γίδωμεν Brandreth] δαώμεν (cf. § 122).

300. ἦ Ar. A T] εὐ Ω (cf. § 327).

302. μάρτυροι] -ρες Zen. (cf. § 63).

- χθιζά τε καὶ πρωΐζ· δι' ἐς Ἀυλίδᾳ νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 305 ἡμεῖς δ' ἄμφι περὶ κρήνην ἱεροῦς κατὰ βωμοῦς
 'φέρδομεν ἀθανάτοισι τελειέσσας ἑκατόμβας,
 306 cf. A 315 καλῆι ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφουίνος,
 σμερδαλέος, τὸν δ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάσσδε,
 310 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσε.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζωι ἔπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑπο πεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἔεν, ἥ 'τέκε τέκνα. 313 = 327
 ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποτᾶτο ὀδυρομένη φῖλα τέκνα·
 τὴν δὲ φελιξάμενος πτέρυγος 'λάβεν ἀφρφαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, 317^b = 326
 318 τὸν μὲν αἰζήλον 'θήκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε,
 320 ἡμεῖς δ' ἑσταότες 'θανυμάζομεν οἶον ἐτύχθη.
 320^a = Ω 394 ὃς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 ,τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομάοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον ὄψιπέλεστον, ὃο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325^b = h. Ap. 156
 ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, cf. H 91 = 196
 326^b = 317 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἔεν, ἥ 'τέκε τέκνα, 327 = 313
 ὃς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν. 329^b = 141

319 ἔαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις.

319 cf. M 450
319^a cf. v 168

313. Postmodo insertus ineptum reddit ostentum, item vs. 327—329^a. Cf. vs. 134 sq.

314. τετριγῶτας] τιτίζοντας Zen.

316. διὲ φελιξάμενος § 41²⁴] δελιξαμένος pap. 126, δ' ἀλιξάμενος Ω.

— ἀφρφαχυῖαν Ahrens] ἀμφιαχοῦσαν Ambr. (quae aoristi foret forma; cf. § 229), ἀμφιαχυῖαν Ω.

318. αἰζήλον Ar. Ambr. Apoll. lex.] αἰρίζηλον Ω, αἰδηλον Etym. M. (cf. Hesiod. fr. 112), αἰρίδηλον Zen.

319. Ar. —

— ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -μήτω.

325. Recentissimae hic versus est originis; cf. vs. 134 sq.

— ὃο § 59] δου.

327—329. Postmodo videntur inserti versus 327 sq. (cf. vs. 318 et 134 sq.), et in vs. 329 scribendum videtur *ὃς ἡμεῖς Τροίην pro traditis verbis τῷ δεκάτῳ διὲ πόλιν (cf. vs. 141). In versu 328 recentem originem testatur vocis φῖτα digamma neglectum.

- 330 κείνοσ τῶσ ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 = Ξ 48 σ 271
 ἀλλ' ἄγε μέμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτόθι, εἰς δ' κε γάστρῳ μέγα Πριάμοιο γαλήνη.
 ὥσ' ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐξέβραχον, — ἀμφὶ δὲ νῆεσ 333^a = 394
 σμερδαλέον 'κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, — 334 = Π 277
 335 μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύῃσθε θεῖοιο. 334^a cf. B 466 N
 τοῖσι δὲ καὶ μετέβριπε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 498 O 648 Φ 593
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πῶσι φεροικότεσ ἀγοράεσθε ρ 542
 νηπιάχοισ', οἷδ' οὗ τι μέλει πολεμήϊα γέργα.
 πῆι δὴ συνθεσθαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἕμιν;
 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιά, ἥισ' ἐπέπιθμεν· 341 = Δ 159
 αὐτῶσ γὰρ γεπέεσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχοσ 342^b sq.^a cf. μ 392
 εὔρεμεναι δυνάμεσθα, πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες. sq.
 Ἄτρεϊδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥσ' πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 345 ἄρχε' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰσ ὁσμήνας, 345 cf. E 200
 τοὺσ δ' ἔαε φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ', — ἄνυσισ δ' οὐκ ἔσsetαι αὐτῶν, —
 πρὶν Ἀργοσδ' ἵμεναι, πρὶν καὶ Διὸσ αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσιs εἴ τε καὶ οὐκί.
 350 φημί γὰρ οὐδ' κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἕματι τῷ δτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 352 Ἀργεῖοι, Τρῶεσσιν φόνον καὶ κῆρα φέροντες. 352 cf. δ 273 ε 513
 354 τῷ μὴ τίς πρὶν ἐπειγέσθω φοῖκόνδε νέεσθαι,
 355 πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχοι κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάσ τε. 355 cf. 590

353 ἀστράπτων ἐπὶ δεξι', ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.

353^b cf. I 236

330. τῶσ (τῶσ) Ar.] 9' ὡs Herodian. et Ω (item σ 271 et l. a. Ξ 48), τόσσ' Aristarcho tribuitur Anecd. Ox. I 234. Litteras igitur ΤΟΣ alii aliter olim sunt interpretati. Cf. Γ 415.

332. γαλήνη Bentley] ἡλωμεν.

333. *ἐξέβραχον] μίγ' ἔλαχον.

335. ἐπαινέ(σ)σαντες pap. Oxon. L] -νή-σαντες Ω. Cf. § 295.

340 sq. Ordine inverso collocat Nauck.

340. γενοῖατο] γεμοῖατο Naber coll. B 780 ψ 177.

341. ἀκρητοί] ἀκραντοί Peppmueller h. l. et vs. par. (coll. Γ 270); non extat ἀκραντος apud postam, sed cf. ἀκράντος B 138 etc.

342. γὰρ D] γὰρ δ' A.

346. τοὺσ δ' ἔαε Bentley] τοὺσδ' δ' ἔα. Cf. vs. 165 et § 191.

353. Del. Heine; versum ex I 236 con- fectum arguit anacoluthia.

355. τίνα] τίτι Bentley.

— παρ] παρ Ar. (? — sensu caret haec lectio nisi scribatur παρσκιμηθῆναι).

— Τρώων] Τρωῖσι Naber.

- εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει ροῦκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτεσθω ρῆς νηὶς ἐνυσσέλοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. 359^b = O 495 r
 360 ἀλλὰ, γάναξ, αὐτός τ' ἐν μῆδεο πείθεό τ' ἄλλωι 337 cf. ω 31
 οὗ τοι ἀπόβλητον γέπος ἔσσεται, ὅττι κε φείπω
 κρῖν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρόντρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρόντρη φρόντρηφιν ἀρήγηι, φύλα δὲ φύλοισ.
 εἰ δέ κεν ὧς φέρῃσι καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνῶσε' ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφὰς γὰρ μαχέονται.
 γνῶσαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίην πόλιν οὐκ ἀλαπάξεισ
 ἣ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 τὸν δ' ἐπαμβρομένους προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 370 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορήι νικᾷς, γέρον, υἱὰς Ἀχαιῶν.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 371 = A 288 H
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφοράδμονες εἴεν Ἀχαιῶν! 132 etc.
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο γάνακτος, 373 sq. = A 290
 χειρὶν ὕψ' ἡμετέρησις φαλοῦσά τε περφομένη τε. 374 = N 816 sq.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγλόηος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ξριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε 'μαχессάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοισι γέπεσιν, ἐγὼ δ' ἄρχον χαλεπαίνων
 εἰ δέ ποτ' εἶς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἦ βαιόν.
 νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα. 381 = T 275
 εὔ μιν τις δόρυ θηξάσθω, ἐν δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὔ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὔ δέ τις ἄρματασ ἀμφὶ ριδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 385 ὅς κε πανημέριοι στυγερόνι κρινώμεθ' Ἄρῃ. 385 cf. Σ 209

368. Spurius videtur; non enim id debet esse Nestoris consilium ut curiae tribusque inter se opem ferant, sed ut φρητίρας φρητίρῃσι καὶ φυλάται φυλάτῃσιν ἀρήγῃσι. Insolitum est φρητήρηφιν dativi vice fungens (cf. § 46) et recentis est dictionis φύλοισ pro -οισι (§ 60). Naber coniecit ὥς φρητήρη φρητήρη, φύλον δὲ τε φύλοι ἀρήγη.

367 sq. Postmodo additi videntur.

367. δ'] del. Barnes; cf. § 117.

— εἰ... ἀλαπάξεισ] ἣ (§ 327: -ας, non ei)... ἀλαπάξεισ Bekker (cf. vs. 436); sic vero καὶ languet.

370. ἀγορήι] ἀρετῇ schol. B ad vs. 350.

375. ἔδωκε] ἔδωκε pap. 126¹ Dion. Hal. Eust.

384. ἄρματασ] -ει? Cf. § 316¹.

— ἀμφὶ § 316¹] ἀμφισ.

- οὐ γὰρ παυσωλὴ γὰ μετ' ἔσσεται οὐδ' ἡ βαίον,
εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
φιδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφι
ἀσπίδος ἀμφιβρότησ, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
390 φιδρώσει δέ τε ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ φοι ἔπειτα
ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέμεν κύνας ἢ οἶωνούς·
ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐρίερχον, ὥς οὔτε κῆμα
395 ἀκτῆι ἔφ' ὕψηλῃ, οὔτε κινήσῃ Νότος ἑλθῶν,
προβλήτῃ σκοπέλωι· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, οὔτε κ' ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὥροντο κεδασθέντες κατὰ νῆας
'κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
400 ἄλλος δ' ἄλλωι ἔρεξε θεῶν αἰγιγενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ δ' βοῦν ἱέρευσε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πλέον πεντεξέτηρον ὑπερμενέει Κρονίωνι,
'κίκληισκεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαϊῶν,
405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα γάνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῶω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ φοι ἦλθε βοὸν ἀγαθὸς Μενέλαος·
φαίδει γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείετο.
410 βοῦν δὲ περιστῆσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
» Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφέες, αἰθέρι ναίων,

388 cf. M 401

389^a = M 402 r

281

390^b cf. M 58

391 cf. Θ 10 O 348

392^a = K 549394^a = 383402 sq. cf. H 314
sq.407^b = 169410^a cf. μ 356

388. στήθεσφι] -σιν pap. 126 et l. a. in schol.; similis varietas est M 401 π 174, cf. etiam E 594. Ubi vox στήθεσ non transfertur scribendum esse στήθεσφι, non στήθεσαι (B 416, 544 Γ 332 Δ 420 E 317 M 401 al.; cf. K 95) probabilis est Dronckii opinio.

391. ἐθέλοντα] πτόσσοντα Aristot. Eth. Nic. III 11.

394. *ἐρίερχον] μέγ' ἱαχον.

397. γένωνται] sic Ar., γένηται l. a. ant.

398. ὥροντο § 284] ὀρίοντο (ὀρίοντο, ὀρόωντο).

401. τε φυγεῖν καὶ] γε φυγεῖν (an φυγίμαι;) κατὰ Meineke.

408. πεντεξέτηρον] πενταετηρον Ω.

409. Quidam olim damnabant teste Athen. 177 c.

410. περιστῆσάν τε Bekker] -σαντο Ω, item μ 356. Cf. Δ 532 et Α 433.

412. Sic Ar., alii olim Ζεῦ πάτερ Ἰδῆσαι μεδίων (κύδιστε μέγιστε), ut Γ 320.

- μη πρὶν ἥλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέμεν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηλοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσφι δαΐξαι 416^b = Π 841
 χαλκῷ φωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 417^b = Θ 587
 πρηνέες ἐν κονίευσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ ροι ἐπεκράαινε Κρονίων, 419 cf. Γ 302
 420 ἀλλ' ὃ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὕφειλε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠϋξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 421-424 = Α 458
 ἄψφρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, sqq.
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δόπτρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 435 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σφίξιουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον ἑταῖστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο, 427-432 = Α 464
 ἴμιστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, sqq.
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἑρφύσαντό τε πάντα.
 480 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου ἑτεύκοντό τε δαῖτα,
 ἴδαινυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐρίσκη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γεγρήνιος ἱππότη Νέστωρ·
 „Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, γάναις ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 434 = Γ 96, 163,
 485 μηκέτι νῦν δρᾷθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 485^a cf. Ν 292
 ἀμβαλλώμεθα φέρον, δὲ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἥμας δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 439^b = Α 229

418. πρὶν Duentzer] πρὶν ἐπ'. Of. § 18.
 415. πρῆσαι] πλῆσαι Ar. et olim alii; cf. I 242 γ 471.

416. στήθεσφι schol. B ad 538] -σαι Ω (cf. vs. 388).

419. ἐπεκράαινε pap. Oxon.] -κράαινε pap. 126, -κράαινε Ω. Of. Γ 302 et § 267.

420. ἀμέγαρτον] ἀλλίστον Ar. „διὰ τοῦ (ἐν τῷ?) ἃ τῶν ὑπομημάτων”.

428. κνίσῃ] κνίσῃ (= κνίσσα) Porphyrius in schol. (cf. Φ 363).

435. νῦν δρᾷθ' αὖθι] sic (δρᾷθ') Ar., δὴ νῦν αὖθι Callistratus, νῦν δὴ αὐτὰ Zen. (cf. Ν 292 γ 244 γ 296), ... δηῖαυτα pap. 126¹.

436. ἐγγυαλίζει Apoll. Rh. Aristoph. Ar.] -ζει Ω. Praesens et futurum permutata sunt etiam Ν 374, 644 Ο 179 Π 830 Γ 85 Φ 463, 477 Χ 310 γ 204 ξ 251 ρ 387 σ 15 (ζ-ξ), Γ 683 (κ-ξ), Θ 508 (ζ-σ), Ν 9 ζ 241 (γ-ξ), Ο 73 ρ 170 γ 84 κ 516 μ 290 ο 309 (-ω-ομαι-σω-σομαι), Θ 246 Γ 506 Κ 38 Ο 270 Τ 120 Υ 370 Φ 262, 530 γ 94 π 459 ψ 16 (verba liquid.).

- 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρῃα.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 441 = Ψ 895
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισ' ἐκέλευσε 442 cf. 50
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς. 443 cf. 51 T 69
 οἳ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 444 = 52
- 445 οἳ δ' ἄμφ' Ἰφιδάνα διοτρεφέες βασιλῆες
 'θῶνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε 447^a cf. O 361
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσοιο κερέθονται, 447^b cf. M 323 P
 πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιοσ δὲ γέκαστος. 444
- 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
 ὀτρύνουσ' ἱμεναί· ἐν δὲ σθένος ὥρσε φεκάστωι 451 cf. A 11
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάρχεσθαι. [sqq.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων 'γένετ' ἥ ἐνέσθαι 452-454 = A 12
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν. 452 = E 152
- 455 ἥνυτε πῦρ ἀτδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὄλυν
 οὔρεος ἐν κορυφῇ, γέκαθεν δὲ τε φαίνεται ἀνθή, 451 cf. A 11
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ [sqq.
 αἴγλῃ παμφανόουσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε. 452-454 = A 12
 τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν γέθνεα πολλά, 452 = E 152
- 460 χινῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 460 = O 692
 Ἰσίοι ἐν λειμῶνι Καῦστρέου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἐνθα καὶ ἐνθα πέτονται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγυδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν γέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 464 = 91
- 465 εἰς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 σμερδαλέον 'κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων. 466^a = N 498 cf.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι B 384 O 648
 μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη. 468 cf. i 51

448. ἠερίθονται Ar. A] -ντο Zen. T (cf. E 724—789).

456. κορυφῇ G] -φῆσι Ω. Cf. ξ 57 et N 179 II 634. Nauck κορυφῆσι, ἐκὰς (cf. E 791 N 107). Certum est γέκαθεν q 25.

I 461. Ἰσίοι O G] sic legit Verg. (Georg. 388 sq. Aeu. VII 702 sq.), Ἰσίων (genit.) Ar. Ptolem. Aso. Herodian., cf. Herodot. IV 45);

462. *πέτονται] πέτονται Pseudoplat. vit. Hom. 45 (cf. vs. 89), ποτῶνται Ω. Subiunctivum dedimus coll. vs. 475.

— ἀγαλλόμενα Ar. A] -ναι C.

463. λειμῶν] γαῖα olim quidam (Zen.? In papyro Oxon. versus 464 habet dipten perieestigmenen, quod signum ad versum 463 videtur esse referendum).

- ἤνυτε μυιάων ἀδινάων χέθνεα πολλά,
 470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήλον ἡλάσκουσι
 ὦρην Φαρινῆι, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 471 = Π 643
 471^a = σ 367 χ 301
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες. 473^b = Α 713 Ρ 727
 τοὺς δ', ὅς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 476 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶι μίγνῃσι,
 ὅς τοὺς ἡγεμόνες διεκόμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὀσμίνηνδ' ἔμεναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν κρίκελος Διὶ τερπικραύνῳι,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 480 ἤνυτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων,
 ταῦρος, ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένιυσι, 481^b cf. ε 172
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην ὅηκε Ζεὺς ἥματι κελίῳι,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσι.

κατάλογος τῶν νεῶν.

- ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, — 484 = Α 218 Ξ
 508 Π 112
 485 ὕμεις γὰρ θεαὶ ἔστε πάρεστε τε εἵστε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος Ὀλον ἀκούομεν οὐδέ τι εἶδμεν, — 486 = b. Merc.
 277
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 487^b = 760^b
 πληθύν δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 488^b = δ 240 λ
 328, 517
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴην, 489 cf. μ 78
 490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκειον δ' ἦτορ ἐνέη.
 493 ἀρχοὺς αὖ νηῶν φερέω νῆάς τε προπάσας.

491 αἶ μὴ Ὀλυμπιάδῃς Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.

470. ἡλάσκουσι] εἰσάσκονται pap. 126. Cf. N 104.

471. ὦρην Bentley] ὦρην ἐν Ω, item Π 648 σ 367 χ 301. Cf. σ 485 Hes. Oper. 494, 524.

481. ἀγρομένησι Δ] -νοισι C.

484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι] sic Ar., Ὀλυμπιάδῃς βαθύκολποι Zen. (ut Pind. Pyth. I 23); cf. l. a. E 424 et παθύζωνες I 594.

485. πάρεστε] παρήστε quidam (Zen.?) olim.

488—493. Olim quidam damnabant, de- fendit Ar. coll. μ 78.

490. *χάλκειον δ'] χάλκειον δέ μοι. Of. § 61 et Hes. Theog. 764.

491 sq. Del. Heyne. Etiam versum 493 utpote post vs. 487 molestum damnavit Knight.

- Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεος καὶ Λήϊτος ἄρχον
 495 Ἀρκεσίλαός τε Προθοόνηρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ἑλίκην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἑτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Ελλέσιον καὶ Ἐρύθρην,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἥδ' Ἑλκνὴν καὶ Πετρεῶνα,
 Ὀκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Κόπας Εὐτερησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποικίλνθ' Ἀλάρκον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ἑποθάβας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀρχηστὸν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος, 506 cf. h. Ap. 230
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατάουσιν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κλον, ἐν δὲ ἑκαῶσιν
 510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα ἔβαινον.
 οἳ δ' Ἀσπληδόν ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινυεῖον,
 τῶν ἄρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὸς Ἄρηνος, 512 cf. I 82
 οὗτος τέκε Φαστυόχην δόμωι Ἄκτορος Ἀγείδαο,
 παρθένος αἰδοίην, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, 514^b = 101 + 594
 515 Ἀρηνὶ κρατερῶι· ὃ δὲ φοι παρελῆξατο λάθρηι 515^b cf. II 184
 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο 516 = 680, 733
 αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἄρχον,
 υἱέε Φιφίτῳ μεγαθύμῳ Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθωνά τε πετρήεσσαν
 520 Κριῖαν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα,

494—877. Omittunt pap. 126 D(rec.) T Gen.

494. Πηνέλεος § 62] -ωσ Ω (item Ξ 496 II 335, 340 P 597). Cf. N 92 Ξ 489. Simili errore littera ω in genitivum Πετρεῶν irrepsit (cf. B 552).

496. Ἑ' Ἑλκνῆν] olim quidam Θυρίην. Hyria nomen certum est Hes. fr. 132 et 143.

502. Θίσβην] sic Ar., Μίσσην Zen. (cf. vs. 582).

507. Ἄρνην] Ἀσκήνην Zen. (H 9 vero

Ἄρνην), Τάρνην (i. e. Φάρνην?) quidam olim (cf. Strab. 413).

508. Νίσαν] Ἰσον, Κρεῦσαν, Φαράς, Νύσαν l. a. apud Strab. 405.

516. τῶν Α] τοῖς Ar. (cf. vs. 680, 733 et § 60).

517. Φωκῆων] sic et -κίων Ar. (cf. O 516).

518. υἱὸς Bentley] υἱέος. Cf. M 128.

— Φιφίτῳ § 59] -του.

520. Πανοπήα] Πανόπτεων Zen. (pro molosso igitur nomen habens?).

- οἷ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,,
οἷ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἷ τε Αἰλαίαν ἔχον πυγῆϊδ' ἐπὶ Κηφισοῖδ'
τοῖς ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 524 = 747 of. 534,
525 οἷ μὲν Φωκῆων στήλας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 545 etc.
Βοιωτῶν δ' ἐμπλυν ἐπ' ἀριστερὰ ᾠορῆσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὗ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων. ὀλίγος μὲν ἔεν, λινοθώρηξ,
530 ἐγγεῖναι δ' ἐπέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοῦς.
οἷ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπότεντά τε Καλλίαρὸν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὔγειάς ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ζέεθρα
τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο 534 = 545 etc.
535 Λοκρῶν, οἷ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης. of. 524
οἷ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες, 536^b of. Γ 8 A 508
Χαλκίδα τ' Ἐρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολιέθρον,
οἷ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἷ Στύρα ναιετάεσκον,
540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφάνωρ, ὅζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων. 541 = A 464
τῶι δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομάοντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίμινι
θώρηκας ῥῆξαι δαῖτων ἀμφὶ στήθεσφι
545 τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545 = 534

521. Ἀνεμώρειαν] Ἀνεμώλειαν l. a. apud Strab. 424.

524. τοῖς(') L] τοῖς δ' Ω (of. § 60).

527. Ὀϊλῆος] sic Ar., δ' Ὀλῆος Zen. (of. M 365 N 203, 712 O 333 Ψ 759). Nominis formam (Φ)ιλία adhibuit et ab adiectivo Ἰλῆος repetivit Hesiodus fr. 116; of. etiam Pind. Ol. IX 167 et ΑΙΙΑΣΙΑΙΑΔΕ[Σ] in VI° saeculi quodam vase, Uhlig ad Dion. Thrac. p. 152 a.

528. Zen. —, Ar. vero vs. 529 sq.

532. Βῆσσαν] sic Ar., Βῆσαν Zen.

536 sq. Sic contractos affert Strabo 40 et 453: οἷ δ' Ἐββοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Ἐρέτριάν τε.

538. Δίου] Διον Bekker (coll. vs. 501, 505, 546, 569, 584). Of. vs. 133.

544. ῥῆξαι (ῥῆξε) schol. Dion. Thr. 836] ῥῆξαιεν Ω, ῥῆξαιεν Strab. 449. Verbo μέμονα sive οὐρίο infinitivus futuri apte adiungi non potuit, licet reperiaturs etiam H 36 M (198), 200, 218 Ξ 89 O 105 Φ 482 (X 195) o 522 ω 395, item verbo μενεαίνω adiunctus v. l. Φ 176 φ 125, verbo ἀπορμάσμαι v. l. φ 399, verbo λιλαιόμαι Hes. Scut. 114, verbo φράζομαι v. l. T 401 (of. etiam K 127). Cum sperandi nimirum verbis sunt confusa.

— στήθεσφι schol. Dion. Thr. l. l. L] -σαι Ω (of. vs. 388).

- οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐν κτίμενον πολλέθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 ἔθρεψε Διὸς θυγάτηρ, — τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, —
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃσι εἶσεν, ἔξω ἐνὶ πλοῖν νηῶι.
 550 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοισ' ἱλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν 551^b cf. Θ 404^b,
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευεν υἷος Πετσοῖο Μενεσθεύς. 418^b 2295^a ξ 294^a
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος ἔγνετ' ἀνὴρ 553 cf. Ψ 632
 κοσμήσαι ἱππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. 554 cf. Π 167
 555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα πεντάκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας,
 ἔστῃσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
 οἱ δ' Ἄργος ἔ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἑρμῖονκιν Ἀΐνκιν τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίξην ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἱ δ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἷος·
 565 τοῖσι δ' ἔμ' Εὐρύαλος τρίτατος ἦκε, μισόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἷος Ταλαϊονίδαο γάνακτος. 566 = Ψ 678
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἔμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 568 = 652

548 sq. In papyro Oxon. prior obelo notatus, alter omissus.

552. ἡγεμόνευεν Nauck] ἡγεμόνευ. Cf. § 17.

— Πετσοῖο § 62] Πετσοῖο Δτ., Πετσοῖο Ω (item Δ 327, 338 M 331, 355 N 690). Cf. vs. 494.

553—555. Zen. —

557 sq. Megarenses quidam sic afferbant: Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νῆας ἐκ τε Πολλύνης | ἐκ τ' Αἰγυρίουσσης Νισαίης τε Τριπόδων τε (Strab. 394). Versum 558 (item vs. 547—551 et 553—555?) Soloni tribuebat Dieuchidas scriptor Megarensis saeculi IVⁱ teste Diogene Laertio in vita Solon. (2 et) 9; cf. Plutarchus Solon. 10, Porphyrius in schol. ad B 494 et 557. Gentinum versum 558 duxit Aristoteles Rhet. I 15: „Ἀθηναῖοι Ὀμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος”.

Aristarchus omittēbat ut cum Δ 273 sqq. N 681 sqq. pugnāntem. Olim in quibusdam lectum esse — in multis igitur defuisse — scribit Aristonicius ad I' 230, nunc omittunt pap. Oxon. A. Poetae hymni Cereris notum fuisse censet Platt (cf. h. Cer. 385).

562. οἱ δ' ἔχον] νησόν τ' Cert. Hom. et Hes. et v. l. apud Strab. 376.

563. In Cert. subiungitur versus: Τυδαῖδης οὐ πατὴρ εἶχον μῖνος Ολνείδαο.

565. Εὐρύαλος] Εὐρύπυλος Cert.

566. Μηκιστῆος] cf. Δ 489.

567. συμπάντων] ἐκ πάντων Cert.

568. In Cert. subiunguntur versus: ἐν δ' ἄνδρας πολλοὶμοι δαήμονες ἰσυχόωντες | Ἀγγεῖοι λινοθάρηχοι, κέντρα πτολίμοιο (posterior versus = Orac. Hendess. 178, 6; λινοθάρηξ cf. vs. 529, κέντρα ita non dicitur alibi).

- οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐν κτίμενον ποτλίεθρον,
 570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐν κτιμέναις τε Κλεωνάς,
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Φαραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευε,
 οἱ δ' Ὑπερσίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλῆνην τ' εἶχον ἥδ' Ἀλγίον ἀμφενέμοντο
 575 Ἀλγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλλήνῃ εὐρεΐαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἥρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι 577^a = 817
 λαοὶ ἔποντ'. ἔν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν 578^b = A 16
 κυδιάων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσι,
 580 οὕνεκ' ἄριστος ἔεν, πολὺ δὲ πλείστους ἔγε λαούς.
 οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κατετάεσσαν 581 cf. δ 1
 Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μίσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Λύγειας ἐρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον ποτλίεθρον, 584^a = h. Ap. 410
 585 οἱ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν φοι ἀδελφεὸς ἥρχε, βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ξεῖμάκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ ὀφωρήσσοντο.
 ἔν δ' αὐτὸς ἔκλε ἤμφι προθυμίῃ πεποιθὼς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μάλιστα δὲ ἔλετο θυμῷ 589^a = F 383 cf.
 590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590 cf. 356 T 69
 οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐν κτιτὸν Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσάκοντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον 592 = h. Ap. 428
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἐνθα τε Μοῦσαι
 595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θορήκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίηος
 ὅστευτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν', εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο

571. Φαραιθυρήν] Παραθυρήν Zen. (litera Π e P nata? cf. Z 203).

578. Γονόεσσαν] olim („ante Pisistratum“) Δονόεσσαν scriptum fuisse perhibet Pausanias VII 26 § 18.

579 sq. Zen. —

579. πᾶσιν δὲ Zen. et Ar. in altera ed.] καὶ πᾶσι H, δει πᾶσι Ar. in altera et Ω.

581. κατετάεσσαν Zen.] κατέτασσαν Ar. Ω (item δ 1).

582. Μίσσην] Θισσην Max Tyrius XVI § 7 (e vs. 502).

585. Οἰτυλον] οἱ Τύλον Tyrannio.

588. ἤμφι προθυμίῃ § 46] ἡσι - ησι.

597. παρ' ἄν] τί παρ? Male abundat particula ἄν. Cf. § 326.

- αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν ᾿θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὸν
 600 θεσπεσίην ἀφέλονται καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεγκόντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο.
 οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἐν' ἀνέρες ἀγχιμαχταί,
 605 οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἄρχ' Ἀγκαίοιο πάς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 γεξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ γεκάσται
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολυμήλειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλμους περάειν ἐπὶ φοῖνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια γέρον' ἐμεμήλει.
 615 οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἴλιδα διὰν ἔναιον,
 ὅσων ἔφ' Ὀρμίνην καὶ Μύρσεινος ἐσχατάουσα
 πέτρην τ' Ὀλενίην καὶ Ἀλῆσιον ἐντὸς ἐξέργει, 617^a cf. A 757
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ γεκάσται
 νῆες ἔποντο θαλά, πολέες δ' ἐνέβαινον Ἐπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620 cf. 870
 νῆες δ' μὲν Κτεάτιοι, δ' δ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκιδῆος ἄρχε κρατερὸς Διῶρησ'
 τῶν δὲ τετάρτων ἄρχε Πολύξεινος Θεοφειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀθηνιδάδοι γάνακτος.
 625 οἱ δ' ἐκ Δολιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήσων, αἱ ναίουσι πέτρην ἁλός, Ἴλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Φυλειδῆς, ὃν ἔτικτε Διὶ φίλος ἱππότης Φυλεύς,

609. Fuisse qui versus aliquot hoc loco insererent, in quibus *Stenioris* fieret mentio, ait schol. E 785.

612—614. Zen. —

616. Ὀρμίνην] -νη Zen., ... νεσ pap. Oxon.

617. Ἀλῆσιον Steph. Byz. apud Eust.]

Ἀλ(ε)σίον Ar. Ω. Cf. A 757. Civitatis nomen

(cf) Ἀλασση extat in inscript. Collitz. 1167.

621. Κτεάτιο Barnes] -του.

— δ' C et schol. ad N 185] δ' ἄρ' Ω.

— Ἀκτορίωνε Ar. Δ] -νος Ω.

622. ἄρχε κρατερὸς Διῶρησ] [Διῶρησ ἡρχον
 ἀ]μύμων pap. Hib. 19.

626. αἱ] οἱ Zen.

- ὅς ποτε Δολιχίονδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς· 629^b = o 254
 630 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630 = 534
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἳ δ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον ἑνοσίφυλλον, 632^b = i 22^a
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 635 οἳ τ' ἥπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Αἰὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο θυώδεα μιλτοπάρῃοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἥδ' Πυλὴνην
 640 Χαλκίδα τ' ἀγγέλιον Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν.
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νῆες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔεν, ὅτανε δὲ ξανθὸς Μελιάγρος,
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο γανασσέμεν' Αἰτωλοῖσι.
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 644 = 534
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλκτον τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐν ναιεταούσας,
 ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδροφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 651 cf. H 166 Θ
 264 P 259
 652 = 568
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἦύς τε μέγας τε 653 cf. E 628
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἦγε Ῥοδίων ἀγεράχων,
 655 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἰνδὸν Ἰνλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 δν' ἔσκε Φαστυόχεια βίηι Ἡρακλεεῖνι,
 τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῖ' ἄπο Σελλήεντος, 659^b = o 531
 660 πέρσας γάσταε πολλὰ διοτρεφέων αἰζητῶν. 660^b = A 280
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν ἔραφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πηκτῷ,

634. Σάμον] Σάμην („metro in-vo“) Zen.
 teste Aristonico. Cf. α 246 π 249 al.
 641 sq. Zen. —

641. Οἰνῆος] neglecto f.
 651. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)ιφόντῃ.
 659. τὴν ἄγει'] τηλόθεν Strab. 328, 339.

- αὐτίκα πατὴρ δὲ ξροῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἤδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄργος.
 αἶψα δὲ νῆας ἐπύξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 665 'βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον' ἀπειλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 υἷες υἱωνοὶ τε βίης Ἑρακλεείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δ' ἐξοίκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φανάσσει.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς αὖ Σύμμηθεν ἔγχε τρεῖς νῆας ἐρίσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἷος Χάροπός τε φάναντος,
 Νιρεὺς, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Φύλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔεν, παῦρος δὲ φοι εἵπετο λαός.
 οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κρόν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φειδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἷε δ' ὧν Ἑρακλεΐδαο φάναντος·
 680 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχάνοντο.
 νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον,
 οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπκην οἳ τε Τρηχὶν ἐνέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἔεν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσνηχέος ἐμνάοντο,
 οὐ γὰρ ἔεν ὅς τις σφιν ἐπὶ στήχας ἡγήσαιο
 'κείτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

674 = P2802470,
551 = 18

680 = 516

665. φεύγων] sic Ar., -γυν pap. Oxon. in marg.
 — γὰρ] γάρ Ar. Ω.
 667. αὐτὰρ] sic Ar., αἶψα δ' Zen.
 669. Ar. — (vs. 670 secundum schol.
 Pind. Ol. VII 62).
 672. Νιρεὺς] *νύμφη? Nimis molestum
 est Νιρεὺς ter positum nomen, in hoc autem
 versu inutile. Plus quam mulierem fuisse
 matrem apparet; simile vitium vs. 865?
 — Χάροπός τε Brandreth] -ποιά τ' Ω, -που
 τε Bentley. Of. A 426.
 673 et 675. Zen. —, vs. 674 om.

675. εἵπετο] ἔσπε[ιτο] pap. Hib. 19.
 677. Κρόν Nauck] Κρόν. Cf. Ξ 265 O 28
 Hes. Theog. 983.
 680. τῶν pap. Oxon. A] τοῖς OT (cf. vs. 516).
 681. Zen. οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικόν,
 οὐθάρ ἀρούρησ (cf. I 141).
 682. Ἀλόπκην] Ἀλιούτ' l. a. apud Strab. 432.
 686—694. Zen. —
 686. πολίμοιο δυσνηχέος] -μου δυσφ. Knight,
 item (πολίμου αὐτ θανάτου) H 376, 395 A 524,
 590 N 535 II 442 Z 307, 464 X 180. Sed
 servanda potius caesura feminina.

- κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
 690 τὴν ἐκ Λυρνηκσοῖ' ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνηκσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
 νείεας Εὐφρηνοῖο Σεληπιάδαο γάνακτος.
 τῆς δ' ἔκειτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλε.
 695 οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δάμκτρος τέμενος, Ἴωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντρωῖνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖν,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 ζωίδος ἑών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· 703 = 726
 ἀλλὰ σφας ἰκόσμησε Ποδάρκης, ὄξος Ἄρης,
 705 Φιφίλοιο' νίδος πολυμήλου Φυλακίδαο,
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 δπλότερος γενεῆς, ὃ δ' ἄμα πρότερος καὶ ἀρεῖων 707 = ε 184
 ἦρας Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος. οὐδέ τι λαοὶ 707^b of. ψ 588
 'δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα.
 710 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710 = 534
 οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνῃ,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐν κτιμένῃ Ἰαολκόν,
 τῶν ἥρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὅπ' Ἀδμήτῳ ἔτεκε δῖα γυναικῶν
 715 Ἄλκηστις, Πελλίῳ θυγατρὶν ρεΐδος ἀρίστη. 715^b of. Γ 124 Z
 οἳ δ' ἄρα Μηθῶνκν καὶ Θυμακίην ἐνέμοντο 252 N 365, 378
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν,

690. ἐκ Λυρνηκσοῖ'] ἐν Λυρνηκσῶι Zen.

694. ἀνστήσεισθαι] sic Ar., ἀστήσεισθαι Zen.
(ἀνατίσασθαι A)? Cf. II 231 et § 10.

697. ἀγχιάλον] ἀγχιάλην Zen. (of. vs. 640).

701. Δάρδανος ἀνὴρ] φαίδιμος Έκτωρ De-
metrius Scopsius apud Tzetzam ad Lycophr.
531, cum Cypriis et Sophocle (fr. 443 Dind.)
consentiens. Cf. II 807.

707. ἄμα Ar.] ἄρα Ω.

ILIAS, MAJOR.

711. παρὰ Βοιβηΐδα λίμνῃ] ἰδὲ κρήνην Ὑπεί-
ρην I. a. in schol. Pind. Pyth. IV 221 (cf.
vs. 734). Vulgatam sequitur Enr. Alc. 590.712. καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυράν Steph.
Byz. s. v. Βοίβη.

-- Ἰαολκόν] Ἰαωλκόν Ω; cf. λ 256.

716. ἐνέμοντο] ἱραταινὴν pap. Hib. 19.

717. Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v.
Ὀλιζών.

- τῶν δὲ Φιλοκτίτης ἤρχεν, τόξων ἐν χειρώσ, 718^b = A 196, 206
 ἐπτα νεῶν ἐρέται δὲ φεκάσθην πεντήκοντα E 245 M 350, 363
 cf. B 720
- 720 ἐμβέβασαν, τόξων ἐν χειρότεσ ἴφι μάχεσθαι. 720 cf. 718^b
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ 'κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχω, 721 cf. A 13, 395
 Λάμνωι ἔν ἡγαθέη, ὄθι μιν 'λίπον υἱεσ' Ἀχαιῶν 722^a cf. Φ 58, 79
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶι δλοόφρονος ὕδρου.
 ἔνθ' ὃ γ' ἔκειτ' ἀχέων, τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
- 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτίτας φάακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, 'πόθεόν γε μὲν ἀρχόν' 726 = 703
 ἀλλὰ Μέδων 'κόσμησεν, 'Οἰλῆος νόθος υἱός,
 τόν ρ' ἔτεκε 'Ρήνη ὅπ' 'Οἰλῆι πτολιπόρθωι.
 οἱ δ' εἶχον Τρώεσσι καὶ 'Ιθώμην κλωμακόςσαν,
- 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλῖν, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος,
 τῶν αὐθ' ἡγεσθην Ἀσκληπιδό δύο παῖδε,
 ἱκτῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων
 τῶν δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέεσ ἐστιχάοντο. 733 = 516
 οἱ δ' ἔχον 'Ορμένιον οἷ τε κρήνην 'Υπέρειαν,
- 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, 'Ευαίμονος ἀγλαὰς υἱός' 736^b = H 167
 τῶι δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆεσ ἔποντο. 737 = 584
 οἱ δ' Ἀργίσσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 'Ορθην 'Ηλώνην τε πόλιν τ' 'Ολοσσόνα λευκάν,
- 740 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόλεος,
 υἱὸς Περιθόοιο, τὸν ἀθάνατος 'τίκετο Ζεὺς' 741^b cf. E 434 Φ 2
 τόν ρ' ὅπ' Περιθόωι 'τίκετο κλυτὰς 'Ιπποδάμεια
 ἡματι τῶι ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχρήντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ᾤσε καὶ Αἰθίνας' ἐπέλασσε'
- 745 οὐκ οἶος, ἄμα τῶι γε Λεοντεύς, ὄξος Ἀρηος, 745^a = 822 Ω 573
 υἱὸς ὕπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο' ρ 11 cf. I' 143
 ο 100
 τοῖς ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆεσ ἔποντο. 747 = 524

718. Zen. τῶν αὐ<θ> ἡγεμόνευε Φιλοκτίτης ἡσ ἀγὰς ἀνδρῶν.

719. δι Heyne] δ' ἔν.

720. ἴφι] neglecto ρ; Bentley ἡδὲ.

724 sq. Zen. —

727. ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

729. κλωμακόςσαν] κλῆμ. A Pausan. IV 9
 § 2 Etym. M. 470, 9, κλῆμ. G. Vox ignota.

731. Ἀσκληπιδό § 59] -πιόθ. Sed neque
 -π̄ suspicione caret (cf. § 19); sine vitio
 dici potuit e. g. δοῖα Ἀσκληπιδό υἱε.

733. τῶν] τοῖς Ar. Ω; cf. vs. 516 et § 60.

741. ἀθάνατος] -τον Zen. (item Φ 2).

744. Αἰθίνας] Αἰθιόπες(ι) Democritus
 quidam (absurde).

747. τοῖς] τοῖς δ' Ω; cf. § 60 et vs. 524.

- Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δ'ύω καὶ γείκοσι νῆας·
 τῶι δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
 750 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἶκ' ἔθεντο,
 οἳ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιτάρησσαν γέργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' εἰς Πηνειὸν προῖε καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὃ γε Πηνειῶι συμμίσγεται ἀργυροδίννι,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡύτ' ἔλαιον·
 755 ὄρκου γὰρ ὀφεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755^b = x 514
 Μαγνήτων δ' ἤρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοσ υἱός,
 οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πάλιον ἐνοσίφυλλον
 ναιέσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θαὸς ἡγεμόνευε,
 τῶι δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 759 = 534
 760 οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολίφανοι ἦσαν. 760^b = 487
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔεν, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἧδ' ἱππῶν, οἳ ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδάκεας ὄρνιθας ὅσ,
 765 ὄτριχας ὀφέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐξίσας·
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔεν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς ἔμνηεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 Ἴπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770 cf. K 323
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι 771 sq. = H 229
 κείτ' ἀπομνηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 771 cf. r 182 [sq.
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ζηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν ἔεποντο καὶ αἰγανέκισιν ἔεντες 774 = δ 626 r 168
 775 τόξοισιν θ', Ἴπποι δὲ παρ' ἄρμασι φοῖσι γέκαστος 775^b = θ 544
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἑλεόθρεπτόν τε σέλινον 776^a = i 97
 ἔστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα ἑκίτο φανάντων
 ἐν κλισίῃσιν. οἳ δ' ἀρχὸν Ἀργεῖ φίλον ποθέοντες

749. Ἐνιῆνες] ἔρ' Ἰωλῶι Steph. Byz. s. v. Ἰωλῶι.

750. οἶκ'] neglecto f. Bentley δυσχείμερα φοικί'.

751. Τιτάρησσαν Bentley] Τιταρήσιον. Cf. Lucan. VI 876 et E 706.

753. ἀργυροδίννι] -νησ Bergk.

765. ὀφέτεας Bentley] ολίτεας. Cf. § 21.

766. Πηρείη pap. Oxon.] Πηρείη Δ, Πιερική Ω, Φηρ(ε)ίη Valckenaer cum Macrob. I 17, 44 aliis (cf. Φηρητιάδης vs. 763 Ψ 376).

777. φανάντων] ἀνακτος pap. Oxon.

- ῥοίταον ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 οἷ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὕπεστονάρχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνουσι
 782 χωομένωσι, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἱμάσσει.
 784 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγ' ἐστοναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρηκτον πεδίοιο. 785 = I' 14 cf.
 ψ 364

- Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Φίρις
 παρ Διδὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἷ δ' ἀγορᾶς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες δμκγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 789^a = H 415
 789^b = I 36
 790 ἀγγόθι δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις, 790 = I' 129 A
 199 Ω 87
 ῥεῖσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὅς Τρῶων σκοπὸς Ἰξε, ποδωκεῖνφιν πεποιθώς,
 τύμβωι ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Χαιροί·
 795 τῷ μιν ρεῖσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις· 795^a cf. B 22
 „ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσι,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνῃσ' πόλεμος δ' ἀλίσστος ὄρωρε. 797^b cf. I 31
 ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπαπα·
 800 λῖν γὰρ φύλλοισι ρεφοϊκότες ἦ ψαμάθοισι

783 ἐν Χρίμοισ', δει φασὶ Τυφώϊσ ἔμμεναι εὐνάσ.

783 cf. Ω 615

782. χωομένωσι] sic Ar., χωόμενος l. a. in pap. Oxon.

— Τυφώϊ Τυφώϊα pap. Oxon.

783. Delevimus ut postmodo insertum. Typhoeus ubi degeret quae sive posteri: vati ibi est ubi terram telis suis ferit Iuppiter. Simile emblemata est Ω 615; hoc loco fuere qui insuper insererent versum: χάραξ ἐν ὀρυμένῳ, ὅδῳ ἐν πίοι δῆμι (cf. I 385) teste Strabone 626.

790. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

791—795. Ar. —. Nempe in contextum parum quadrant, si iam dudum bellatum esse creditur; sed cf. B 134 sq.

792. ποδωκεῖνφιν § 46] -ησι. Cf. A 303.

793. Αἰσυήτῳ Αἰσυήτῳ pap. Oxon.

— γέροντες] ἄνακτος pap. Oxyrh. 20.

794. ὁππότε] εἴ ποτε Naber (ut B 97, item K 189; cf. etiam I' 180). Cf. Σ 524.

— In pap. Hib. 19 subiungitur versus: εἰς πεδῖον Τρῳάσσι φόνον κα[ὶ κῆρα φέροντας] (cf. vs. 352).

795. μιν] σφιν pap. Oxyrh. 20.

— (ρ)εῖσαμένη pap. Oxon.] ἄρ' εἰδομένη pap. Hib. 19, εἰσαμένη Ω. Cf. § 212³.

— προσέφη A O] μετῆφ pap. Oxon. D.

797. ποτ' ἐπ' τῇ ποτ' pap. Oxon., το ποτ' ἐπ' pap. Oxyrh. 20, [τῇ ποτ' εἰρήνῃ pap. Hib. 19.

798. ἥ μὲν δὴ] ἡδὲ μὲν Ar.

— In pap. Oxyrh. 20 sequitur: εὐθὰ εἶδον π[λείστους Φρύγας ἐ]νιρῶσ αἰσ[λοπάλους], = I' 185.

- ἔρχονται πεδίοιο μαχессόμενοι προτὶ γάστρῳ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι,
 πολλοὶ γὰρ κατὰ γάστρῳ μέγα Πριάμοι' ἐπίκουροι,
 ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 803 τοῖσι γέκαστος ἀνὴρ σημερινέτω οἷσι περ ἔρχει,
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολικίτας.⁴
 ὧς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' οὐ τι θεᾶς Ῥέπος ἠγνοίησε,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο,
 πᾶσαι δ' ὠῖνονντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυντο λαός,
 810 πεζοὶ θ' ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔστι δὲ τις πόλις προπάροιθ' αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἥ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσι,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 815 ἔνθα τότε Τρῳῆς τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.
 Τρῳαὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαιόλος Ἐκτορ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἐθωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχεῖνισι.
 Λαρδανίων αὐτ' ἔρχεν ἐὺς παῖς Ἀγχιλαο,
 820 Αἰνείας, τὸν ὅπ' Ἀγχιλῆι τέκε δι' Ἥφροδίτῃ,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶι εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν γειδότε πάσσης.
 οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὕπαι πόδα νείατον Ἴδης,
 825 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδαρ μέλαν Αἰσθήποιο,
 Τρῳῆς, τῶν αὐτ' ἔρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ὧι καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε.
 οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεῖος ὄρος αἰπύ,
 830 τῶν ἔρχ' Ἀδρηστιάς τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ,
 υἱε δύω Μέροπος Περικασίου, ὅς περὶ πάντων

802^a cf. μ 217804^a = ε 175808^b cf. ω 466809^{sq.} = Θ 58^{sq.}

810 = ω 70

811 cf. Δ 711

817^b = 577821^a = Δ 105822^a = 745 [sq.]822^b sq. = M 99823^b = E 11, 549831-834 = Δ 329
sqq.

801. προτὶ Zen. Aristoph. Ar.] περὶ Ω.
 803. κατὰ] pap. Oxyrh. 20 [εἰρ? an ριάμου
 turbato verborum ordine?].

811. πόλις προπάροιθ(ον) Apoll. lex.] προ-
 πάροιθ= πόλις (πολις pap. Oxon.) Ω. An
 πρόσθεν πόλις (ut X 464)? Cf. Φ 567.

823. ε'] om. pap. Oxyrh. 20.

826. Τρῳῆς, τῶν αὐτ' ἔρχε] [τῶν αὐτ'
 ἡγεμόνευε pap. Hib. 19.

828. Ἀδρήστειαν] εἰρ' Ἀδρ. pap. Hib. 19 et A.

— ε' εἶχον] να[ρον] pap. Hib. 19.

829. Πιτύειαν ἔχον] Πιτύαν εἶχον Strab. 587.

᾿φείδεε μαντοσύνας, οὐδὲ φούς παιδας ἔασκε
 στειχέμεν' εἰς πόλεμον φθισκνορα. τῷ δέ φοι οὐ τι
 ᾿πειθίσθην' κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.

- 835 οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐτ' Ἴτρακίδης ἤρχ' Ἀσίος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσίος Ἴτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν ᾿φέρον ἵπποι
 αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος.

837 cf. M 110

838 sq. = M 96 sq.

- 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Ἀάρισαν ἐριβόλακα ᾿ναιετάεσκον
 τῶν ἤρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄξος Ἀρηος,
 νῆε δ' ὡς Ἀθήοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

841 cf. P 172

- αὐτὰρ Θρήϊκας ἥγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωσ,
 845 ὅσσους Ἑλλάσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐξέργει.

Εὐφρημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ξεν αἰχμητῶν,
 νῆος Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραλῆμος ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,

848^b cf. K 428[sq. 849^b sq. = Φ 157849^b = Π 288

850 cf. λ 239

- 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένειος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἷ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

- 855 Κρωμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὕψηλούς Ἐρυθίνους.

αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδίσος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχων

832. οὐδὲ φούς] οὐδὲ δύο recte pap. Oxon.,
 οὐδ' ἰούς (vitio metrico) Ω, item versu parall.

848. In E(uripidis?) aliisque recensio-
 nibus olim subiungebatur versus: Πηλέγονός
 3' υἱὸς περιδείξιος Ἀστυνοπαῖος (cf. schol. pap.
 Oxyrh. ad Φ 156, schol. T ad Φ 140, Eust.
 1228, 37).

849. Ἀμυδῶνος] Ἀμυδῶνος Steph. Byz. s. v.

850. αἶαν] αἶημ l. a. apud Eust., Αἶα
 (rivulus) Eudoxus (Porphyg. ad λ 239), ὡς
 κ. ὁ. ἰ. Αἶησ olim alii apud Strab. 330,
 turbidum enim esse Axiū.

852. Ἐνετῶν] Ἐνετῆς Zen.

854. δώματ' ἔναιον] ἱερὸν ἐνέμοντο Strab. 590.

855. τ' Αἰγιαλόν] Κρωβιῶν l. a. apud Strab.
 545 et Steph. Byz. s. v. Αἰγιαλός, Apoll.
 Rh. II 942 Κρωβιῶν Κρωμνάν τε, ubi schol.
 ait Κρωβιῶν in Homero scripsisse quosdam.

— Post hunc versum Callisthenes adde-
 bat: Καύκωρος δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλῆος υἱὸς
 ἀμύμων (Ἀμειβος schol. γ 329), | οἱ περὶ
 Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. Cf.
 Strab. 542.

856. Ἀλιζάνων] l. a. Μλαζάνων (cf. Herodot.
 IV 17) et Ἀμαζώνων apud Strab. 550. Hoc
 legebat Ephorus, versum 857 sic mutans:
 ἀλθόντ' ἐξ Ἀλόνης, 33' Ἀμαζονίδων γένος ἰστί
 (Strab. l. l., Steph. Byz. s. v. Ἀλόνη).

- τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλην.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής 858 cf. P 218
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860 sq.^a = 874 sq.
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας 'κεραίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοφειδής
 τηλ' ἐξ Ἀσκανίης 'μέμασαν δ' ὕσμινι μάχεσθαι.
 Μήκισιν αὖ Μίσθλην τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 865 υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ 'τέκε λίμνη,
 οἷ καὶ Μήκιοινασ ἦγον ὑπὸ Τρώλῳ γεγαῶτας.
 Νάστις αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἷ Μίλκτον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 869 Μαιάνδρου τε ῥοᾶς Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα· 869^b = h. Ap. 41
 872 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἥτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί σοι τό γ' ἐπάρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, 873^b cf. Z 16 Y
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 289 δ 292
 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 874 sq.^a = 860 sq.
 Σαρπητῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων 876 cf. Ξ 426
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθοι' ἄπο δινήεντος. 877 cf. E 479

ὄρκοι.

Γ αὐτὰρ ἐπεὶ 'κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσι ἑτάστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,

870 τῶν μὲν ὄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἡγησάσθην
 Νάστις Ἀμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.

870 cf. 620

857. Ἀλύβη] Ἀλόπη, Ἀλόρη, Χαλύβη
 l. a. apud Strab. 549 sq., Ἀλόβων vel Χαλύβων
 apud Eust.

859. ἐρύσατο pap. Oxon.] ἐρύσσατο A. Of.
 § 164.

860 sq. Ar. —, quod in libro Φ non
 commemoretur Ennomus; eandem ob cau-
 sam vs. 874 sq. damnabat. In pap. Oxon.
 etiam vs. 859 habet obelum.

864. Μίσθλη] l. a. Μίστρης apud Eust.

865. Γυγαίη] Γυγαίη Mass. et l. a. in mar-
 gine pap. Oxon.

— λίμνη] sic Ar., λίμνη (ad lacum) Ohaeris
 et Diodorus Aristophanis discipulus, quod
 lacus mater vix apte dicatur. Neutra lectio

satis apta: *νύμφη? Cf. vs. 672 et Y
 384-391.

866. In Euripidis libro addebatur: Τρώλῳ
 ὕπο νιφέντι Ἵδης ἐν πίορι δέμῳ (Y 385),
 teste Eust.; cf. Strab. 626.

867. Νάστις] Μάσθλης Strab. 661.

— Καρῶν] Καίρων Lugebil (coll. feminino
 Κάρις, item K 428).

870 sq. Post vs. 867 molestos del. LMuel-
 ler, Simonidem eos non legisse ratus propter
 Aristonici ad vs. 872 observationem, pro-
 nomen δσ ab Aristarcho ad Amphimachum
 esse relatum, a Simonide vero ad Nasten.

874 sq. Ar. — (cf. vs. 860 sq.). In pap.
 Oxon. vs. 875 sq. habent obelum.

- ἤνυτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλετ' οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶν' ἔφυγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο βροάων
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόβον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 κέρια δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. 7^b cf. A 529 ζ 92
 οἷ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Χαιιοί, 8^b = A 508 cf. B
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν' ἀλλήλοισι. 586 Ω 364
- 10 ἦν' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 ποιμέσιν οὗ τι φίλην, — κλέπτει δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,
 τόσσον τις τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἔησι, — 12^b cf. ν 114
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὥρνυτ' ἀφολλήσ
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο. 14 = B 785
- 15 [οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωσὶν μὲν προμάχίζεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς, 15 = E 14, 630
 etc.
- 17 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα.
- 21 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηϊ φίλος Μενέλαος 21^a = 30 A 581 o
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλον, μακρὰ βιβάντα, 59 cf. I 396 E 95,
 711 H 17 A 575
 ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, Φ 418
 23 cf. Hes. Scut.
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα 24^b = O 271 [426
- 23 πεινάνων· μάλα γάρ γε κατεσθίει, αἶ κέ περ αὐτὸν 25 cf. Φ 24
 σεύωνται ταχέος τε κύνεσ θालεροί τ' αἰζηοί. 26 cf. A 414 sq.
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοφειδέα

18 καὶ ἔλφος· αὐτὰρ δ' δοῦρα δὴ κορυθμίνα χαλκῷ 18 cf. A 48 x 125
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχίσσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι. 20 = H 40, 51

8. πέλετ' § 375] πέλει.
 — οὐρανόθι] -θεν l. a. apud Apollonium
 Adverb. 608.

10. ἦν' ὄρεος] εὐτ' ὄρεος Ar. Ω, ἤνυτε ὄρεος
 Ohia Mass., ὥς τ' ὄρεος G (ut Aristoph. T
 386). Priscoe linguae neque ὄρεος est (cf.
 § 71) neque ἤνυτε (vel εὐνυτε) pro trisyllabo
 ἤνυτε dictum (cf. § 324^a et T 386). Id quod
 ὀπότε hic valere εὐνυτε (ut A 735 ν 93) olim
 sumebant quidam, sic vero non decurrit
 oratio.

11. ἀμείνων l. a. in schol.] ἀμείνω Ω. Cf.
 A 400 Σ 106 A 80 et § 85.

13. κονίσσαλος] -σάλου (... ἄλλα?) Aristoph.
 — ἀφολλήσ] ἀελλῆς Ω. Singularis †, sed
 cf. plur. ἀφολλήεις (E 498 al.).

18—20. Zen. —, Ar. solos versus 19 sq.,
 versum 18 autem servabat deleto pronome
 3, quod omiserunt etiam Aristoph.
 Callistratus Demetrius Ixion.

18. δοῦρα] δοῦρε Ω, item A 43, cf. etiam
 E 495 N 435, 617 Φ 116 λ 211 π 15
 (II 139 x 125).

22. βιβάντα] -ῶντα Ω. Cf. H 213 M 277 N
 371, 807 O 307, 686 II 609 λ 539 o 555 ν 14.
 25. *φε] τε.

- ὀφθαλμοῖσι φιδῶν, φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτν. 28^b of. v 121
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 29 = E 494 etc.
 30 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς cf. A 419
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἥτορ. 30 = A 581
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείντων. 30^a = 21 [566 etc.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα φιδῶν παλίνροσος ἀπέστη 32 = A 585 N
 οὐρεος ἐν βήσσικισ', ὅπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα, — 32^a = N 533 of. N
 35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, — 34^b of. E 506 Ω
 ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων 170 σ 88 ω 49
 δφείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς.
 τὸν δ' Ἔκτωρ ἔειπεν φιδῶν αἰσχροῖσι φέπεισι. 38 = Z 325
 „Δύσπαρι, φειδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά, 39 = N 769
 40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.]
 καὶ κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν 41 of. λ 358 υ 316
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἢ ποθὶ καγαλάουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστεῖα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 45 φειδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τίς ἀλκή.
 ἢ τοῖός περ ἔων ἐν ποντοπόροις νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίφηντας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' ἐυφειδέ' ἀνήγεσ
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν, 49 of. A 270
 50 πατρί τε σῶι μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δῆμῳ,
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείν δὲ σοὶ αὐτῶι; 50^b = Ω 706
 οὗ κεν δὴ μείνειας Ἀφρῇ φίλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἶον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν. 51 of. Ψ 342
 οὗ κέν τοι χαλίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, 53^a of. υ 237 φ 202
 55 ἢ τε κόμη τό τε φειδος, ὅτ' ἐν κονίεσι μιγήησι. 54^a of. A 387

28. τίσεσθαι A] -σασθαι Ω. Cf. Γ 112,
 366 p 373 σ 565 υ 173 υ 121.

— ἀλείτν] sic Ar., ἀλείτας Zen. (ut υ 121).

35. παρῆς] παρῆς Herodianus (Ar.),
 item Demetrius Ixion, pro duali fem. id
 habens; παρῆς Dionysius Sidonius. Of. X
 491 Ω 794 σ 200.

40. Dionysius Scytobrachion subiungebat:
 μηδὲ τι γούνασιν οἷσιν ἐφίσσασθαι φίλον υἱόν
 (of. I 455), male intellectis verbis poetae.

42. ὑπόψιον] ἐπόψιον (conspicuum) Aristoph.

46. τοῖός περ Bentley] τοῖόσδε. Vitii indicia
 sunt hiatus et τοῖόσδε ad 2^m personam re-
 latum; similis error est Ω 375. Cf. vs. 159
 et § 97.

51. κατηφείν] sic (-είν) Aristoph. Ar.
 Sosigenes Arg., κατηφείη Zen.

54. κίθαρις] sic Ar., alii olim κίθαρις
 (pila, of. Poll. VII 58).

55. μιγήησι § 122] μιγήησι.

- ἀλλὰ μάλα Τρῶες αἰδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα φέρορας.⁶⁶
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 58 sq. = Z 332 sq.
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέκλεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν· —
 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί. 63 cf. x 329
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. 65 cf. r 265
 67 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθεςον Τρῶας καὶ πάντα Ἀχαιοῦς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσωι καὶ Ἀργεῖ φίλον Μενέλαον 68 = H 49
 69 sq. cf. 90 sq.
 70 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε φοίκαθ' ἀγέσθω· 71 = 92 σ 46 cf. σ 83
 72 = 93
 οἷ δ' ἄλλοι φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 73 = 256 cf. 94
 ναίετε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων 74 cf. 257
 75 Ἄργος ἔσ' ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.⁶⁷ 75 = 258
 ὥς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὖτε ἡγάγετο μέγα μῦθον ἀκούσας, 76-78 = H 54
 σ 83.
 καὶ ῥ' εἰς μέσσον ἰὼν Τρῶων ἀνέφερε φάλαγγα,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄνυσεν φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· 82 cf. ω 54
 σεῦται γάρ τι φέπος φερέειν κορυθαίολος Ἐκτορ.⁶⁸
 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ' ἐγένοντο 84 = ω 57

66 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, φεκῶν δ' οὐ κέν τις ἦλοιτο.

56. αἰδήμονες Kaibel] δειδήμονες Ar. 52, ἐλεήμονες Zen., δειλήμονες T, γε μεθήμονες coniecerat Nauck (cf. B 241 ζ 25), δὴ δαίμονες Fick.

57. ἔσσο] sic Zen. Aristoph. Ar., εἶσο pap. 126. Neglectum est f.

66. Del. Knight. Aptum non est φεκῶν, noviciū autem est δῶσι pro δώσι dictum

(cf. § 122; Brandreth coni. ὅσ' αὐτοὶ δώσιν). 68. κάθισον § 220²] κάθισον.

71 et 92. κρείσσων] κρείσσω Zen.; cf. A 80.

74. ναίετε] sic Ar., ναίοιμεν Zen. pap 126¹.

78. Om. A (item eius archetypum), propter homoeoteleuton (ἀλαγγας—ἅπαντες)?

— ἰδρύνθησαν pap. 126 H] ἰδρύνθησαν 52. Cf. H 56.

- 85 ἐσσυμένως Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσωι καὶ Ἀργὶ φίλον Μενέλαον
 οἶους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀπότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναικὰ τε φοίκαδ' ἀγέσθω·
 οἷ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“
 95 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῷ· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς.
 ἡμῶν δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρίνῃτε τάχιστα.
 οἴσσετε φάρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆι τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίβν, ὄφρ' ὄρκια τάμνῃ
 αὐτόσ, ἐπεὶ φοι παῖδες ὑπερφύαιοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 108 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται.“
 111 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 γελπόμενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο.

109 οἷς δ' ὁ γέγων μετήγισιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λούσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

109^b = A 343

86. μοι § 92] μιν.
 — In OT additur versum: ὄφρ' εἴπω τά
 με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (= H 349).
 99. Ἀργείους καὶ Τρῶας] —οι καὶ Τρῶας Zen.
 — πέπασθε Ar.] πέποσθε Ω. Cf. § 160¹⁰.
 100. ἀρχῆς] ἄτης Zen. (sed epicum foret
 ἀάτης). Cf. Z 356 Ω 28.
 102. διακρίνῃτε Gen.] διακρι(ν)θεῖτε vel
 —ητε Ω. Cf. K 444 ω 532.
 108. οἴσσετε pap. 126] οἴσσετε δ' Ω.

104. Dictionis recentioris sunt Γῆ pro
 Γαῖα (§ 58) et ἡμεῖς pro ἡμεσ (§ 92); *Γαίῃ
 γ' Ἥελίῳ θ' ἡμεσ δὲ Δι' Sed postmodo
 insertus videtur versum. Cf. T 259.
 108—110. Ar. —. Versum 108 satis
 tuetur locus similis Z 352, sed vs. 109 sq.
 iure damnavit Ar.
 109. οἷς δ' δ] ὅς δὲ Nauck, εἰ δὲ Christ;
 cf. § 60.
 112. παύσεσθαι] —σασθαι Ω. Cf. vs. 28.

- καὶ ῥ' ἱππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στήλας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 115 πλινσίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἔεν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἔκτωρ δὲ προτὶ γάστρῳ δῶμα κήρυκας ἔπειπε
 καρπαλίμως γάρνασ' τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖτι κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵμεναι, καὶ γάρν' ἐκέλευε
 120 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖω.

τειχοσκοπία.

- Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθε,
 φειδομένη γαλόωι, Ἀντινορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντινορίδης εἶχε κρείων Φηλιάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρὸν φειδος ἀρίστην. [365 sq.
 124 of. Z 252 N
 124^b = N 378 of.
 B 715
 125 τὴν δ' ἡδ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰσθὸν ὕφαινε,
 δίπλακα πορφυρέην, πόλεος δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους 126 cf. X 441
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 127 = 131, 251 Θ
 οὗς φέθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων. 71
 ἀγχόθι δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 129 = B 790
 130 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα φέργα φίδῃαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 131 = 127
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖτο λικαιόμενοι πολέμοιο·
 οἳ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπανται —
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπνυε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηϊ φίλος Μενέλαος 136 = 258
 137 μακρῆισ' ἐγγεῖνισι μαχέσσονται περὶ σείο.“ 137 sq. of. 254 sq.
 139 ὥς φειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκῆων.
 αὐτίκα δ' ἀργεννήϊσι καλυψαμένη ὀθόνηϊσι

138 τῷ δὲ κα νικήσαντι φίλῃ κεκλήσε' ἄλοισι.

138^a of. Ψ 702

119. καὶ Knight] ἡδ'. Cf. vs. 103.

126—128. Postmodo additi (cf. B 134 sq.)?

126. πορφυρεῖν Zen. Aristoph. Ar. L.] μαρ-
μαρίην Ω (ut s 480). Cf. X 441.

129. ἀγχόθι δ'] cf. B 172.

138. Del. Köchly (cum vs. 136 sq.). Imi-
tatore proposit molestia particula κα.140. ἄστεος] neglecto γ, Ἄργεος Brandreth
(coll. Verg. Aen. X 782). Versus videtur
postmodo additus.

- ὥρμάετ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 143 οὐκ οἶν, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο. [cf. ζ 84 τ 801
 143^a = α 331 σ 207
 143^b cf. B 745
- 145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἔκτανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμόλκην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντίνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλινσι,
 150 γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορευταὶ
 ἐσθλοί, τετίγισσι φεικόμετες, οἳ τε καθ' ὕλιν
 152 δένδρε' ἐφεζόμενοι γόπα λειριόεσσαν ἰεῖσι. 152 cf. Hes. Scut.
 394 Oper. 583
 154 οἱ δ' ὥς οὖν ἔλιδονθ' Ἐλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν, 154^a = θ 251
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 155 cf. Ω 142
- „οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐκνέμειδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆιδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτισι θεῆισ' εἰς ὅπα φέροικε.
 ἀλλὰ καὶ ὅς, τοῖν περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 μῆδ' ἤμιν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λείποιο.“
- ὅς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἐλένην ἐκαλίσσατο φωνῇ·
 „δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξε' ἐμείω,
 ὄφρα γέλῃς πρότερόν τε πόσιν πκούς τε φίλους τε.
 οὐ τί μοι αἰτίν' ἐσσί· θεοὶ νύ μοι αἵτιοί εἰσι,
 165 οἳ μοι ἐφάρμικσαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
 ὅς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήκηισ,
 ὅς τις δδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡῦς τε μέγας τε. 167^b = 226 ψ 664
 , 508
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ' ἔλιδον ὀφθαλμοῖσι,

144 Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

153 τοῖσι ἔρα Τρῶων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

144. Ar. —, cf. Plut. Thes. 34. Bata et suspecta apud Homerum sunt ancillarum nomina (cf. σ 182), βοῶπις autem deae priscum epitheton hinc est alienum (cf. tamen H 10 Σ 40). Aethra Thesei fuit mater (cf. Pausan. V 19 et X 25 sq.). Thesei autem apud Homerum non fit mentio nisi in versibus paucis et suspectis A 265 et 322. 681.

152. δένδρε(ι) Zen.] δένδρε(ι) Ar. Ω Of. § 71.

153. Del. vHerwerden; noviciū est ἦντο pro ἦατο (ut vs. 149; cf. § 119), neque aptum est τοῖσι.

154. ἔλιδονθ'] (ε)ῖδον pap. 126.

155. ἦκα] ὅκα Zen. Crates. Cf. υ 801.

157. πολὺν χρόνον ἄλγεα] *πόνον καὶ πῆματ' Of. B 134 sq.

163. (ε)ἰδῆς Zen. pap. 126] ἰδῆ Ar. A (cf. § 117).

165. Ἀχαιῶν] Ἀρηος pap. 126¹.

- 170 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ φέροικε.“ 170^b cf. α 253
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δία γυναικῶν 171 cf. 228
 „αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε φρενέ, δεινός τε.
 ὥς μ' ὄφελεν θάνατος φιδέμεν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 υἷϊ σῶι ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμνικίην ἐρατεινήν.
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτκα.
 τοῦτο δέ τοι φερέω, ὃ μ' ἀνείρει· ἡδὲ μεταλλᾶισ' 177 = η 243 ο 402
 οὐτός γ' Ἄτρεϊδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνωνι, cf. τ 171
 179 ἀμφότεροι, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.“
 181 ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἀγάσσατο φώνησέν τε·
 „ὦ μάκαρ Ἄτρεϊδῃ, μοιρηνγενέε, ὀλβιόδαιμον,
 ἡ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήκατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 185 ἐνθ' ἔϊδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπάλοισι, 185^b cf. h. Ven. 138
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο· 187^a = Δ 378
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέγμων
 ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἷ τόσοι ἦσαν ὅσοι φελίκαipes Ἀχαιοί.“
 δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα φιδῶν ἐρέειν ὁ γεραῖός·
 „φείπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστί,
 μέλιον μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἄτρεϊδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισι φιδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν φοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλέεται στίχας ἀνδρῶν· 196^b cf. Δ 231
 ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γε φείσκω πηγεσιμάλλωι,
 ὅς τ' ὀρίων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

180 δαήρ αὐτ' ἑμὸς ἦσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔεν γε.

173. ὥς μ' ὄφελεν θάνατος φιδέμεν (-εῖν) Monro] ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν. Vitii indicia sunt pronomen loco insolito collocatum (cf. § 329) et verbi φιδεῖν neglectum f.

180. Aut totus hic versus, quod putamus, aut probrosum certe vocabulum κυνώπιδος recentioris est aevi. Nam ab Iliade et Odyssea aliena sunt quae Helenam non insontem fuisse significant. Cf. I' (242?) 404

Z 344, 356 δ 144—146, 260 sq. ψ 220—224. — εἴ] ἡ Curtius (item Δ 762 Ω 426 ο 268 τ 315 ω 289).

187. ἐστρατόντο § 191] -όωντο. Cf. Aesch. Agam. 132. Idem error est Δ 378 Δ 713, cf. etiam E 417 Δ 153 N 675 δ 226 ι 108.

188. ἀλγίμην Strab. 552 et 681] ἀλγίμην. Cf. § 232 et δ 453.

193. κεφαλῇ] -λήν Ar. (cf. Δ 404).

- τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 „οὔτεος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 δς ἔτράφεν ἐν δῆμῳ Ἰθάκῃς κρῆναῖς περ ἐούσης,
 φειδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“
 τὴν δ' αὖτ' Ἀντίκωρ πεπνυμένος ἀντίον κῦδα· 203 cf. A 822
 „ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο φέπος νημερτὲς ἔφειπες. 204 cf. π 69 ψ 183
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς
 σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν Ἀργεῖ φίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισ' ἐφίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φῦλιν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 209 cf. K 180
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 215 οὐδ' ἀφάρμοτρεπήσ, εἰ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 ἑτάσκειν, ὑπαὶ δ' ἐβίβασκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀβίδρι φωτὶ φεφικώς·
 220 φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὖτως.
 ἀλλ' ὅτε δὴ φόπα τε μεγάλῃν ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ φέπεα νιφάδεσσι φεφικότα χειμερίνισι,
 223 οὐ κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.“
 225 τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα φιδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός·

224 οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

201. ἔτράφην § 149¹⁰³] τράφην.
 205. ποτ'] *τότ' ? Vulgata cum temporis ratione habita arguitur (cf. B 184 sq.) tum metri (cf. A 53). Idem est vitium Θ 108 A 139, cf. etiam I 131 et v. l. II 810.
 206. σεῖ' § 92] σεῦ Ar. Ω, σῆς Zen. (cf. T 336).
 — ἀγγέλιον Bentley] ἀγγελίης Ω, quod Zen. alique interpretabantur genitivum (cf. I' 100 x 245 § 70 π 834), Ar. nominativum masculini. Vitium simile est N 252 O 640.
 210. στάντων] στάντες Bentley.

211. ἐξομένῳ] sic Ar., -ων Zen. (cf. v. l. K 224), ἄμφω igitur ratus nomen indeclinabile (ut δύω sive δύο K 253 N 407 x 515; cf. Σ 329).
 212. ὕφαινον] Ἰφαινον Casaubonus (cf. Σ 295 § 499).
 215. εἶ] ἦ Nicanor, ἦ pap. 126¹ A.
 220. Cf. A 53.
 221. εἶη] γὰρ C (cf. N 118), quo recepto in vs. 216 scribendum videtur *ἀνηΐσκειν.
 224. Del. Bentley. Interpolatorem arguit f bis neglectum (εἶδος ἰδόντες).

- „τίς τ' ἄφ' ὅδ' ἄλλος *Ἀχαιὸς ἀνὴρ* ἦύς τε μέγας τε, 226^a = 167
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;“
 τὸν δ' *Ἑλένη* τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν 228 cf. 171
 „οὗτος δ' *Αἴας* ἔστι πελώριος, ἔρκος *Ἀχαιῶν*“
 230 *Ἰδομενεὺς* δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὧς
ἔστιν· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγροὶ ἀγερέθονται.
πολλάκι μιν ἔεινισσεν *Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος*
φοίκωι ἔν ἡμετέρωι, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω *φελίκα*πας *Ἀχαιοὺς*,
 235 οὓς κεν ἐν γούρῃν καὶ τ' οὔνομα μυθησάμεν·
δοιῶ δ' οὐ δύναμαι *φιδέμεν* κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' *ἱπποδάμον* καὶ πύξ ἀγαθὸν *Πολυδεύκεα*, 237 = 1 300
αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ. 238 cf. Γ 293
ἦ οὐχ ἐσπέσθην *Λακεδαιμόνος* ἔξ *ἑρατεινῆς*,
 240 *ἦ δεῦρο* μὲν ἔποντο νέεσς ἐνὶ ποντοπόροισι,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἵσχεα δεδριότες καὶ ὀνειδέα, πόλλ' ἂ μοι ἔστι.“
 ὧς ᾠάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυνσίχοος αἶα 243 cf. 1 301
 ἐν *Λακεδαιμόνι* αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

- 245 *κῆρυκες* δ' ἀνὰ φάστρῃ θεῶν ᾠέρον ὄρκια πιστά,
φάρνε δῶμα καὶ *φοῖνον* ἐύφρονα, *καρπὸν* ἀρούρεα,
ἀσκάδι ἐν αἰγείῳ· ᾠέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν 247^a = ζ 78
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ *χρύσεια* κύπελλα,
ᾠτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος *φειπέσσι*·
 250 „ὄρσεο, *Λαομεδοντιάδην*, καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' *ἱπποδάμων* καὶ *Ἀχαιῶν* χαλκοχιτώνων 251 = 127
εἰς πεδίον καταβήμεν', ἐν ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος 253 = 136

227. ἦδ'] τε καὶ Aristoph. Ar. (ut P 719; cf. § 3).

235. Om. pap 126 (in margine addidit manus alia), del. Knight.

237. Πολυδεύκεα] -κην C (cf. § 73).

240. δεῦρο] δεύρω Herodianus A.

242. Postmodo additus? Cf. vs. 180. Vs. 242—244 del. Köchly, solum 244 Knight.

244. φίλῃ] ἔμῃ Zen. (cf. § 95).

250. καλέουσιν] καλίουσιν σ' Hentze.

252. τάμητε] τάμηαι D, *τάμησθα (cf. vs. 105)?

- μακροῖς ἐγγεῖνισι μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί,
255 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο,
οἷ δ' ἄλλοι φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίομεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἔσ' ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὥς ᾠότο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
260 ἱππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτρυνέως ἐπύθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
πάρ δέ φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βύσσετο δίφρον.
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἱππους.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς,
265 ἐξ ἱππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
εἰς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάοντο.
ὠρυντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ φοῖνον
270 ῥίσιον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ φερυσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἦ φοι πὰρ ξίφος μέγα κουλεὸν αἶν ἄορτο,
φαιρῶν ἐκ κεφαλῆς τάμνε τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' ἠύχετο χεῖρας ἀνασχών·
„Ζεῦ πάτερ, Ἴδμεθεν μεδίον, κύδιστε μέγιστε,
ἠέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
276 sq. cf. 137 sq.
256 = 73
257 cf. 74
258 = 75
259 = 034. 116, 171
261 cf. 311
261^b cf. T 394
262 = 312
263^b cf. A 760
264 = π 335 cf. A 210 o 101
265 cf. A 619
266 = 341
270^b = I 174 a 146 γ 338 φ 270
271 sq. = T 252 sq.
275^b = A 450 [260
276-279 cf. T 258-
276 = 320 H 202 Ω 308
277 cf. 1 109 μ 323

257. νέονται] νέσθων pap. 126¹.
259. ἐταίρους pap. 126] -ροῖς Zen. Ar. A¹ O (cf. § 60).

268. Σκαιῶν] contractio novicia (item Z 307; cf. § 56) et desideratur πυλάων.

270. ἔχευαν A] -ον Ar. (cf. α 146).

272. Om. pap. 126 (in ora superiore addidit alie manus).

— ἄορτο § 256] ἄορτο.

273. φαιρῶν] ἀργίων Zen. (quod adiectivum videri dicitur in schol. B; cf. ἱππείων A 536). Mendi causa fuit accentus circumflexus; similia vitia sunt εἰρεῖσαι pro εἰ-

ρουσαι Hes. Theog. 38, πυρίων χειρῶν πιεῖσα pro πυρῶν, χειρῶν, πιεῖσα Herod. Mimiamb. II 80 VI 11, 90 VII 3.

— *κεφαλῆς] κεφαλῶν. Cf. § 56. Pluralis in locum singularis irrepsit etiam I 441 r 539 χ 245, 444, 471 sq.; praeterea cf. A 495.

274. ἀρίστοις] ἀγοῖς Nauck (cf. § 60).

278. καμόντας] -ντας pap. 126 Heracl. Alleg. Iulius Afr. in pap. Oxyrh. 442 (a manu¹, -ντας²), ut manes dicantur scelestos ulcisci. Vulgata sane molesta, non enim post mortem sed per vitam apud Homerum puniuntur improbi (Nitzsch III 185).

- ἀνθρώπους τίνυσθε, ὃ τίς κ' ἐπιόρκον ὁμόσσει,
 280 ὅμεις μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά!
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνηι,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νειώμεθα ποντοπόροισι·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοισ' ἀποτινέμεν' ἦν τε φέροις, 286^b cf. 459
 ἢ τε καὶ ἰσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 287 = 460
 εἰ δέ κ' ἔμολι τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 τινέμεν' οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς
 αὐθι μένων, ἥος κε τέλος πολέμοιο κινήω·
 ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους φαρῶν τάμε νηλεὲ χαλκῶι· 292 cf. T 266
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένου, ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 295 γοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι
 ἔκχεον ἥδ' ἠϋχοντο θεοῖσ' αἰγιγενέτῃσι.
 ὦδε δέ τις ῥεῖπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 297 = 319
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημάνειαν,
 300 ὦδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὅδε γοῖνος,
 αὐτῶν καὶ τεκίων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμνῇν!“
 ὥς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράεινε Κρονίων. 302 cf. B 419

279. τίνυσθε H² Rhetor. VIII 659, 17 (-σθαι)]
 τίνυσθον Zen. Ar. Ω. Dualem numerum pro
 plurali dictum censebat Zen. (cf. § 52),
 Plutonem vero et Proserpinam intellegebat
 Ar. coll. I 456 sq. et 569; sed imprimis
 Erinyas intellegendas esse apparet collato
 loco parallelo T 260. Quapropter Duentzer
 in versu 278 dubitanter proposuit αἱ (ut
 T 259).

280. μάρτυροι] sic Ar., -ρεσ Zen. pap.
 Hib. 19 (cf. § 63).

288. ποντοπόροισι] κοῦροι Ἀχαιῶν pap. Hib.
 19, in quo dein additus est versus: "Ἄργεος
 ὅς ἐκπορβόλον καὶ Ἀχαιῶν καλλιγύναικα (= vs.
 258), versus autem 284 sic est scriptus:

[εἰ δέ κί τοι Μενέλαος Ἀλέξανδρον κατα-
 πέφνηι].

286. τε Bentley] εἰν'.

292. ἀπὸ] sic Ar., ἐπὶ l. a. ant.

295. ἀφυσσόμενοι] sic Ar., -σσάμενοι Δ¹
 (cf. K 579 ψ 220).

301. δαμνῇν Α] μινεῖν Ο.

302. Pap. Hib. 19: [ὥς ἔφην εὐχόμενοι,
 μέγα δ' ἐκτυπε μετὰ Ζεῦσιν] [δὲ "Ἰδὼς βροντῶν,
 ἐπὶ δὲ στεροπὴν ἐφέηκεν,] [θῆσι μιν γὰρ ἔμελλεν
 εἶ' ἀλγὰ τε στοναχὰς τε] [Τρῶσιν τε καὶ Λατῶσιν
 διὰ κρατερὰς ὕμνιναις.] [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀ] μιν
 τε τελευταίῃν τε τὴν ὄρκον. Cf. B 39 sq.

— ἐπεκράεινε § 267] -κράεινε pap. 136,
 -κράεινε Ω. Cf. B 419.

- τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί· 304 = 86
- 305 ἦ τοι ἐγὼν εἰμι προτὶ Φίλιον ἀνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖς δράσεσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηΐ φίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 308 cf. ξ 119
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπωμένον ἐστί.“
- 310 ἦ ῥα, καὶ εἰς δίφρον γάρνας ἔθετο μισόθεος φῶς,
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτόσ, κατὰ δ' ἁνία ἔεινεν ὀπίσσω· 311 cf. 261
 παρ δέ φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσseto δίφρον. 311^b cf. T 894
 312 = 262
 τὼ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Φίλιον ἀπενέοντο· 313 cf. Ω 330
 Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
- 315 ἥδ' ὦν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ ἑτάλλον ἐλόντες,
 ὀπποτέρῳ δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. 316 = Ψ 861 cf.
 318 sq.^a = H 177
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον· 319 = 297^{sq.}
 ὧδε δὲ τις ἔειπεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
 320 „Ζεὺ πάτερ, Ἰδοκθὲν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ὀπποτέρῳ τάδε φέγγα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὲ ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀΐδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότντα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι!“ 322^b cf. A 263
 ὧς ἄρ' ἔφην, ἑτάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 324 cf. H 181
- 325 ἄψ ὀρέων· Πάριος δὲ Θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσε.
 οἷ μὲν ἔπειθ' ἔχοντο κατὰ στήλας, ἥχι φεκάστωι
 ἔπκοι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὁμοῖσιν ἰδύσseto τεύχεα καλὰ 328^b = ψ 366
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο. 329 = H 355 Θ 82
 cf. A 369, 505 N 766
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 331 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας, 330 sq. = A 17 sq.
 Π 131 sq. T 369 sq.
 331^b = Z 459

303. μετὰ] πρόσ pap. Hib. 19.

304. μοι § 92] μου.

— In pap. Hib. 19 pro καὶ ἐνκνήμιδες
 Ἀχαιοὶ est: καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπικούροι (ut
 vs. 456 al.); dein additur versus: [ἄψ
 εἶπω] τὰ μὲν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνάγει. Cf.
 H 68 al. et I 703.

306. ἄψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' οὐ γὰρ κε
 τλαίην [ποτ'] pap. Hib. 19.

318. θεοῖσι δὲ] θεοῖς, ἰδὲ Nicanor (item
 H 177); cf. § 325¹.

325. ἄψ ὀρέων] εἰσορέων pap. Hib. 19.

326. ἥχι] sic Ar.; cf. A 607.

— φεκάστωι] ἐκάστου Ar.

- 834 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν ἔβαλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 834-837 = Π 135
 835 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, 834sq. = 7372sq.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε 834 = B 45 [sqq.
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε. 836-838^a = O 480
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ φοι παλάμῃν ἀρήρει. 836sq. = X 123sq.
 ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε ἔδυνε. 836 of. A 41
 840 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν φεκάτερον δμίλλου ὄσσην ἔθηκεν, 837 = A 42
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἱσυχάζοντο 838 = q 4 of. A 43
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 838^a = K 135
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 840 = Ψ 813
 καὶ ῥ' ἐγγύς ἑστάνην διαμετρητῶι ἐνὶ χώρῳ 841 sq. of. Ψ 814
 845 σείοντ' ἐγχεῖας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 841 = 266 [sq.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖε δολιχόσκιον ἔγχος, 842^a of. A 87
 καὶ ἔβαλεν Ἀτρεΐδης κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐξίστην· 842sq. = A 79sq.
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνώμφθη δὲ φοι αἰχμῇ 842^b of. Ω 482
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶι
 850 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ·
 „Ζεῦ γάνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος ἀκ' ἔρεξε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφριόνων ἀνθρώπων

832 δεύτερον αὐτὸν ἔθηκεν περὶ στήθεσιν ἰδὺν
 φοῖο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῶι.

832 = A 19 Π 133
 T 371

832 sq. et 858. A prisca poesi alieni, quibus reseotis optime sibi respondent, ut assolet, πρῶτα μὲν... αὐτὰρ ἔπειτα. Loricis non utebantur heroes, neque intellegi possunt quae vs. 357 sqq. narrantur, si lorica indutus fingitur Paris. Of. A 183, 186, 448 sq. Z 322 H 207 A 25, 234, 378, 436 Π 188 sq., 804 Σ 610^b sq.^a T 361, 371 X 415 X 111 Ψ 819.

834 sq. Zen. —, post versum 838 autem addebat: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν ἔβαλετ' ἀσπίδα τερασνέουσαν (*τερμνέουσαν? θυσσανέουσαν Villonson).

838. Pap. Hib. 19 εἴλε[το δ' ἄλκιμα] δοῦρε δύ[ω κεκορυθμένα χαλκῶι]. Of. Γ 18.

— ὃ φοι παλάμῃν ἀρήρει] ἀπαχμίνον δέξιν χαλκῶι l. a. in A (= K 135).

839. Pro verbis Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε ἔδυνε in pap. Hib. 19 haec sunt: [Μεν]έλαος

ἀρήϊα [τεύχε' ἔδυνε,] ἀσπίδα κα[ὶ πῆλη]κα φα-
 ειή[ν καὶ δύο δοῦρε] καὶ καλῆ[σ κνη]μίδα
 ἱπιαφ[υρίασ' ἀραρυίας,] ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν
 ἔβαλετο ξί[φος ἀργυρόηλον]. Cf. α 256 et supra
 vs. 331 (Σ 459) et 334.

845. σείοντ'... κοτέοντε] σείον δ'... κοτέον-
 τε pap. 126.

848. οὐδ' ἔρρηξεν] *οὐδὲ γὰρ ῥῆξεν?

— χαλκός Ar. A] χαλκόν pap. 126 (cf.
 H 259 F 44). Telum, non olivum significare
 solet χαλκός (vs. sq. A 528 E 282 al.);
 cf. tamen H 267.

849. ἀσπίδ' ἐν] ἀσπίδι ἐν pap. 126 A.
 Eadem varietas F 45, cf. etiam H 272.

851. ἔρεξε Bentley] ἔργε neglecto f.
 Propter πρότερος aptius est tempus histo-
 rionum (versu 57 recte habet perfectum).

852. Ar. —

— δάμασσον] δαμῆσαι Ar.

- ξεινοδόκον κατὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότῳ παρὰσχη.“
 355 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ ῥάλε Πριαμίδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐτίσῃν.
 357 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 359 ἀνικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 360 ἔγχος· ὃ δ’ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσάμενος ξίφος ἀργυρόκλον
 ῥπλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῇ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυνὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ’ ὤμωξε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 365 „Ζεὺ πάτερ, οὐ τίς σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἦ τ’ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι ῥάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἄλχθη παλάμῃν ἐτάσιον, οὐδ’ ἔβαλόν μιν.“
 ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος ῥάβην ἱπποδασίην,
 370 εἶλε δ’ ἐπιστρέψας μετ’ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἦγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς φοι ὅπ’ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς ῥέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κέ ῥ’ ἔφρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἔρετο κύδος,
 εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ ῥόγησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἥ φοι ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς φῖφι κταμένοιο·
 κεινὰ δὲ τρυφάλεια ἄμ’ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὰν μὲν ἔπειθ’ ἦρωσ μετ’ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥῖψ’ ἐπιδινήσας, ῥόμισαν δ’ ἐρίφῃρες ἐταῖροι,
 αὐτὰρ ὅς αὖ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

354 cf. o 55
 355 = E 280 H
 244 A 849 etc.
 355b-360 = H 249
 356b-358 = A 434
 356 cf. 347 [sqq.
 360b = A 360 5
 361 = N 610 [462
 361 sq. cf. II 338
 362a = i 71
 364 cf. Φ 272
 364c = H 178, 201
 365 = v 201 cf.
 367 cf. II 801
 373 = 2 165
 374 = E 312
 374a = E 680 9
 91 etc.
 378a = T 268
 379 cf. E 486 r 442
 379a = Φ 38

358 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο·

358 = A 136

354. κεν] τις pap. Hib. 19.
 358. Del. Reichel. Cf. vs. 332 sq.
 361. Pap. Hib. 19 Ἀτρεΐδης δ’ ἄρ’ ὀξὺ
 φερυσάμενος [παρὰ μῆροσ]. Cf. Φ 173.
 362. ἀνασχόμενος] ἐπαΐξας pap. Hib. 19.
 Cf. vs. 369.
 — φάλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῇ] φάλ[ον ἱππο-
 δασείης] χαλκείης, δεινὸν [δὲ κόρυς λάκων
 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῇ] pap. Hib. 19.
 — αὐτῇ Ar.] αὐτῇ Ω.
 364. εὐρύν] sic Ar., αἰπὺν Zen. (item O 192,
 rursus, moensium, Olympi montis epitheton
 aptum et frequens, non casu).

366. τίσεσθαι Gen.] τίσεσθαι Ω (cf. vs. 28).
 — In pap. Hib. 19 additur versus: δῖον
 Ἀλέξανδρον, Ἐλίης πόσιν ἡνέμοιο]. Cf. vs.
 329.
 368. ἔβαλόν μιν] ἰδάμασσα Ammonius (ex
 altera Ar. ed.); sic scripsit qui cum versu
 356 vulgatam non bene concinere putabat.
 373. *κί ῥ’] κεν (item 2 165). Cf. Φ 128.
 — φερυσσέν τε] ἐξείρυσσε (ἐξείρυσσε) Ari-
 stoph., quod hic quidem aptum est, sed in
 versu parall. ἐξ- praepositio molesta foret.
 — ἔρετο § 149⁴⁰] ἔρετο.
 379. ὅς § 15] δ.

- 380 ἔρχετ' χαλκίῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380^b cf. γ 448
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἑέρι πολλῆι, 381 = γ 444
 καὶ δ' εἰς' ἐν θαλάμῳ ἐνώδει κηῶντι. 381^b = Φ 597 cf.
 αὐτὰ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε. 1 752

τὴν δ' εἰλχανε

- πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ, περὶ δὲ Τρώϊαι γάλισ' ἦσαν.
 385 χειρὶ δὲ νεκταρέου γεανοῖ' ἐτίναξε λαβοῦσα,
 γρηῖ δὲ μιν γεφυκῶτα παλαιγενέι προσέειπε
 εἰροκόμῳ, ἥ σοι Λακεδαιμόνι ναιεταοῦσιν
 ἥσκειεν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν 'φιλέσκε· 388^b = η 171
 τῆι μιν φεισαμένην προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη· 389^a cf. B 22, 795
 390 „δεῦρ' ἔθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ φοῖκόνδε νέεσθαι·
 κείνοσ δ' γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέγεσσι,
 κάλλει τε στίλβων καὶ φείμασιν· οὐδὲ κε φαίησ
 ἀνδρὶ μαχессάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ χοροῖο νέον λήγοντα καθίξειν.“ [B 142
 395 ὥς 'φάτο, τῆι δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινε. 395 = ρ 150 cf.
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν 396 sq. cf. h. Ven.
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, 396^a cf. 21 [182sq.
 'θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἡπεροπεύειν;
 400 ἡ πῆ με προτέρῳ πολλῶν ἐν ναιομενῶν
 ἄξις ἡ Φρυγίησ ἡ Μυιονίησ ἐρατεινῆσ, — 401 cf. Σ 291
 εἴ τίς τοι καὶ κειῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων, —
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικῆσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ φοῖκαδ' ἄγασθαι;
 405 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέεσθαι;

382. κηῶντι.] adi. ignotum et propter
 formam suspectum (cf. § 69) redit Z 288
 Ω 191 o 99; cf. κηῶδης Z 488. Fick coniecit
 καῶντι· et καῶδαι.

388. 'φιλέσκε] καλίσκεν pap. 126¹.

389. Om. pap. Hib. 20.

— φεισαμένη § 212¹] ἱεσαμένη.

391. κείνοσ δ' γ'] κείμενοσ (κειμ/ — κειν)
 Nauck. Cf. T 844.

392. φείμασιν] ἀλείφασι Nauck.

396—418. Ar. —

400—495. Interpunctio dubia; Nicanor
 alterum signum interrogandi post vs. 402
 scripsit, post vs. 404 autem virgulam; Lehre
 puncto clausit versum 405, puncto superiore
 versum 404.

404. στυγερὴν ἐμὲ φοῖκαδ' ἄγασθαι] *μο
 πάλιν φοῖκόνδ' ἀνάγασθαι? Cf. supra vs. 180.

405. In paginae ora superiore additum
 habet pap. 126.

- ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόβριπε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζει καὶ γε φύλασσε,
 εἰς δ' κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται ἡ δ' γε δούλην.
- 410 κείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσικτὸν δέ κεν εἶη! — 410^b = Ξ 386 Ω
 468 x 489
 κείνου πορσυνέουσα λέχουσ' Τρωάϊαι δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμῶσονται· ἔγω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶι.“ 412^b = Ω 91
- τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτην·
 „μή μ' ἔρεθε, σχετλὴν, μή χωσαμένη σε μεθήω,
 415 τῷσ δέ σ' ἀπεχθῆρω ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415^b of. E 428
 μέσσωι δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρά,
 416^a = H 277
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.“
- ὥς ἔφατ', ἔδρυσεν δ' Ἑλένη Διδὸς ἐκγεγαυῖα,
 Ἵβη δὲ κατασχομένη γεανθῶι ἀργῇτι φαιινθῶι,
- 420 σιγῇ, πᾶσας δὲ Τρωῖας ἔλαθ'· ἄρχε δὲ δαίμων.
 αἶ δ' ὅτ' Μλεξάνδροιο δόμον περικαλλὲς ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ Φέργ' ἐτράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον ἵκε δῖα γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτην
- 425 ἀντί' Μλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα καθίζ' Ἑλένη, κούρην Διδὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθωι·
 „ἦλυθεσ ἐκ πολέμοι'; ὥς ὤφελεσ αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμεισ κρατερῶι, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
- 430 ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' ἠΰχε' Ἀρηϊ φίλου Μενελάου
 σῆι τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἰφίκερος εἶναι!
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηϊ φίλον Μενέλαον
 ἔκαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶι Μενελάωι

406. ἀπόβριπε κελεύθου] ἀπόβριπε κελεύθου Ar.
 411. κείνου] κείνου Grashof (of. γ 403).
 — πορσυνέουσα] πορσανέουσα A T (sic Ar.?
 of. η 347) ut a praesenti πορσαίνω (h. Cer.
 156 et saepius apud Apoll. Rh.).
 416. ἔχθεα] ἔχθεα Ar. in altera ed., ἔλγασ
 l. a. ant.
 423—426. Pro his Zen. scribebat: αὐτῇ

δ' ἀντίον ἴεν Μλεξάνδροιο ἀνακτοσ, servile
 ministerium dea indignum ratus (of. schol.
 Dion. Thr. 737); contra quem Ar. obser-
 vavit ancillae personam eam induisse. Of.
 ε 38 sq.
 432—436. Ar. —
 434. παύσασθαι] παύσεσθαι Ar. (of. π 278,
 433).

- 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέωσ, μὴ πως τάχ' ὅπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήησις.⁴
τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε
„μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνισσε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
440 κείνον δ' αὐτίς ἐγὼ παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμιν.
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃσι τραπήομεν εὐνηθέεντες.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψε,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακκαδαίμονος ἔξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσι,
445 νήσωι δ' ἐν Κρανάει ἐμίγην φιλότῃσι καὶ εὐνήι,
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.⁵
ἦ ῥα, καὶ ἤρχε λέχουσε κίων' ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
- τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατηύνασθεν λεχέεσσι,
Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὁμίλον ἐφοίταε θηρὶ φεροικῶς,
450 εἴ ποθ' ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα.
ἀλλ' οὐ τις ὀδύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε Ἄρηϊ φίλῳ Μενελάῳ.
οὐ γάρ κεν φιλότῃσι ἐκύνθανον, εἴ μ' ἐξίδοντο.
εἶδον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
455 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι.
νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἄρηϊ φίλου Μενελάου.
ῥυμς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνετε, ἥν τε εἴροικε,
460 ἦ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.⁶
ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦενον ἄλλοι Ἀχαιοί.

436. δαμήησις Δτ.] δαμάσθησι pap. 126 A (cf. § 122).

438. *ἔνισσε] ἔνισπε (pap. 126) vel ἔνιπτε (A) est in Ω. Cf. ω 161 v. l. Ω 768 λ 148 et § 248.

442. ὦδε] ὦδε γ' A.

— ἔρος dubitanter Eust.] ἔρωσ. Cf. § 68.

450. ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα] *Ἀλέξανδρον θεοφειδέα ἀθρήσειε? Cf. § 73 (compositum ἐσαθρ. †).

453. *γάρ κεν] μὲν γὰρ.

— φιλότῃσι pap. 126] -τί γ' Ω.

— ἐκύνθανον Naber] ἐκύνθανον (-ven pap. 126) Ω, quod lingua invita fictum est verbum, ἐκύνθον ἄν Heyne (cf. § 326).

— εἴροικε v[Herwerden] τις ἴδοιτο Ω neglecto ε, molestus autem optativus (cf. P 681).

456. μοι § 92] μιν.

459. ἀποτίνετε Ahrens] -τίνετον Zen. (cf. § 52), -τινίμεν Ar. Ω. Cf. E 606 O 347.

— το Bentley] τιν'.

ὄρκιων σύγχυσις.

- Δ οἷ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀγοράοντο
 χρυσίῳ ἐν δαπιδῶι, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοισι δέπασσι
 'δεοδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράοντες.
 5 αὐτὴν ἐπειράτετο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
 κερτομόιοισι φέπεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 „δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσι θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομεννῆς Ἥθῃν,
 ἀλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράουσαι
 10 τέρεπεσθον· τῶι δ' αὐτῇ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν εἴ ἐξεσάσῃς διόρμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἢ τοι νίκη μὲν Ἀργεῖ φίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα,
 15 ἢ αὐτὶς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὰν
 ὄρσομεν, ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι βάλλωμεν.
 εἰ δ' αὖ τῶς τόδε πᾶσι φίλον καὶ γυνὴ γένοιτο,
 ἢ τοι μὲν φοικέοιτο πόλιν Πριάμοιο γάνακτος,
 αὐτὶς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“
 20 ὥς ἔφαθ', αἷ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναῖν τε καὶ Ἥρην·
 πλυσίαι αἷ γ' ἦσθον, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθον.
 ἢ τοι Ἀθηναῖν ἀκίαν ἔεν οὐδέ τι φεῖπε,
 σκυζομένην Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγχιος ἥρει·
 Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσνύδα·
 25 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θέμεναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 γιδοῖα θ' ὅν γ' εἰδῶσα μόγῳ, καμέτην δὲ μοι ἔππω

1^a = H 448

8 = E 908

11^a cf. Ω 73

[cf 274
 14 = Ξ 61 cf. Ξ 8
 14^b = B 252
 15 cf. 82

17 cf. H 387

20-25 = Θ 157
 sqq.

23^b = Θ 304

25 = A 552

26^b cf. 57

3. ἐφοινοχόει] ἐνοινοχόει l. a. ant.
 — χρυσέοισι δέπασσι § 60] -οις δαπιδῶσι.
 12. "εἴ" addidimus.
 15. ἢ pap. 136] ἢ ῥ' Ω.
 17. αὐ τῶς] sio vel αὐτως (αὐτως) Arg-
 stroph. Ω, αὐ πως Ar.
 — γίνοιτο] γίνοιτο Ar. (?).

18. μὲν] καὶ l.
 — φοικέοιτο] γαίετο Nauck. Cf. § 8 et
 (B 668) Ξ 116 γ 218 (ζ 204) ι 200, 400
 μ 135.
 22. ἀκίαν] ἀκίους' Brandreth, an "μὲν
 ἀκίαν"? Item Θ 459; cf. etiam φ 89.
 27. ἔππω] ἔπποι A O D T.

- λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμωι κακὰ τοιῷ τε παισὶ.
 ἤρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ 29 = Π 443 X 181
- 30 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30 = Δ 517
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις 32^b cf. X 10 α 20
 Φίλιον ἐξαλαπάξει ἐν κτίμενον πτολίεθρον; 33 = Θ 288 cf. Δ 164
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 35 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἤρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοι τοῦτο γε νεῖκος ὀπίσσω 37^a = ν 145 π 67
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. ω 481
 ἄλλο δέ τοι ἤρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 39 = Δ 297
 40 ὀππότῃ κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσσι,
 μὴ τι διατρέβειν τότ' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἔδωκα φρεσὶν ἀγέροντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὅπ' ἡέλωι τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 45 ναιετάουσι πόλεις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τῶν μοι περὶ κῆρι 'τίσκειτο Φίλιος ἱρὸν
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελὴς Πριάμοιο. 47 = 165 Z 449
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἑρίσκος, Θ 552
 λοιπὸς τε κνίσκος τε· τὸ γὰρ 'λάχομεν γέρας ἥμεσ·“ 48 sq. = Ω 69 sq.
 50 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ· 50 = Δ 551
 „ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλεις,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆναι·
 τὰς διαπέρσαι ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
 τῶν οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 55 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐάω διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι. 56^b cf. Δ 169
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον· 57^b cf. 26
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καὶ με πρῆσβυτάτην 'τίκειτο Κρόνος ἀγκυλόμητις,

42. *τότ' ἐν.

47. *εὐμμελίησ] -λίω Ω. Genitivi forma contracta, recentioris igitur aetatis, redit Δ 165 Z 449 Θ 552. Cf. § 55.

53. διαπέρσαι ὅτ' ἂν] *διάπερθ' ὅτε κεν? Cf. § 326.

55 sq. Δγ. — quod τὴν χάριν ἀναλύουσιν.

59. ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -μήτης.

- 60 ἀμφοτέρων γενεῇ τε καὶ οὖνεκα σὺ παρὰ κοιτίσιν
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι φανάσσεις.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποφείζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ Θᾶσσον Ἀθηναίην ἐπιτεῖλαι
65 ἐλθέμεν' εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
πειρᾶν δ' ὣς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξῃσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπειτα πτερόεντα προσκῦδα·
70 „αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ' ὣς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξῃσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“
ὣς φειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανυῖαν Ἀθήνην,
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρκύνων ἄλγασα.
75 οἶον δ' ἄσπερ' ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις,
ἣ ναύτινισι τέρας ἦε στρατῶι εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν, — τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρεσ ἴενται, —
τῷ φεικνυῖ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ δ' ἔθορ' εἰς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας
80 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ὥδε δέ τις 'φείπεσκε φιδὼν εἰς πλῆσιν ἄλλον·
„ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόσ τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται; ἦ φιλότιντα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται;“
85 ὣς ἄρα τις 'φείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἦ δ' ἀνδρὶ φεικλὴ Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντινορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενι, εἴ ποθ' ἐφύροι.
60 sq. = Σ 365 sq.
63^b cf. μ 349
65 cf. E 379 II 256
66 sq. = 71 sq.
66^a cf. Φ 459
68 = II 458
69 = E 713 Φ 419
cf. Θ 351 T 341
70^a = Ω 112
71 sq. = 66 sq.
[ω 487 sq.
78 sq. = X 186 sq.
73 = T 349
74 = B 167
77 cf. h. Ap. 441^b
sq.^a
79^b sq. = Γ 342
sq.
81 = B 271
82 sq. cf. ω 475 sq.
82 cf. 15
84 = T 224
88 cf. E 168
88^b cf. N 760

60 sq. E Σ 365 sq. huc invecos arbi-
tratur. Quibus deletis προσβυτάτην vs. 59
vertatur καὶν maxima. Cf. Δ 787 et Hes.
Theog. 454 (quem locum e nostro versu
male intellecto detortum esse Ar. parum
probabiliter contendit). Similis est contro-
versia v. 142.

69. In pap. Hib. 20 subiungitur versus:

[ὄρσι' Ἀθηναίη κ]υδ[στη Τριτ]ογένεια (cf.
vs. 515).

71. πειρᾶν] πείρα (πείρας) Bentley.

75. ἀσπίρ' ἔθηκε Barnes] ἀσπίρα ἔκε.

— ἀγκυλόμητις § 55 et 88¹⁰] -μήτης.

88. εἴ ποθ' ἐφύροι] εἴρα δὲ τόνδε Zen.
omisso vs. 89, et sic nunc legitur in pap.
Hib. 20.

- ἦδρε Λυκάονος υἷδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ σίγχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ φοι ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο βοάων.
 ἀγχόθι δ' ἰσταμένη γέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦ ῥά κέ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 τλαῖης κεν Μενελάωι ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πᾶμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ' κε γίδνι Μενέλαον ἀρήϊον Ἥτρεος υἷδν
 98^b = 115 of. P 79
 σῶι βέλει δμκθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 101^b-103 = 119
 φαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 102 = ψ 864, 873
 φοῖκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς γάστρῳ Ζελεῖνσ.“
 ὥς 'φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρον' ἔπειθε.
 104^b of. II 842
 105 αὐτίκ' ἐσύλαε τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆϊσι,
 'βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεισε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα' ἐκ κεφαλῆς γεγκαιδεκάδωρ' ἐπεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' ἐν λεικῆνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαῖνι,
 ἀγκλίνας πρόσθεν δὲ σάκεα 'σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱεσ Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλησθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἥτρεος υἷδν.
 115^b = 98
 αὐτὰρ ὃ 'σύλαε πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλειτ' ἰδν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῆι κατεκόσμεε πικρὸν οἰστόν,

92. ἀγχόθι δ'] of. B 172.

93. κί Ναυκ] v. Cf. σ 357 (et Γ' 52 K 204
 x 132, ubi addita est negatio). Abiit ῥά κ
 in ῥ' ἄν, ut passim (cf. § 326), hoc deinde
 in ῥά νυ, item H 48 ε 190 (ubi cf. v. l.)
 O 849.

94. ἐπιπροέμεν] ἐπι προέμεν Δτ.

113. δὲ σάκεα 'σχέθον' δ' Ἰσχον (malum
 δὲ Ἰσχον) σάκε' Fick (cf. § 71).115. Ἥτρεος υἷδν] ἀρχὸν Ἀχαιῶν C (cf.
 vs. 195).117. Ar. —, quod vox ἔρμα hinc sit
 aliena. Praeterea noviciū est μελαινέων
 pro -ἄων (cf. Δ 191 O 394 et § 56).

- ἤϋχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκκγενεὶ κλυτοτόξῳ 119^b-121 = 101
 120 φαρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὸν ἑκατόμβην sqq.
 φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς φάστῳ Ζελεῖκς.
 εἶλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια. 122 cf. φ 419^b
 νευρὸν μὲν μαζῶι 'πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 'λῆγξε βλῶς, νευρὸν δὲ ἐφέφαχεν, ἄλτο δ' οἰστός
 ὀξυβελῆς καθ' ὁμίλον, ἐπιπτεσθαι μενεαίνων.
 οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες 'λειάθοντο
 ἀθάνατοι, πρῶτον δὲ Διδὸς θυγάτηρ ἀγγελική,
 ἥ τοι πρόσθεν σταῖα βέλος ἐχευενκὲς ἄμυνε.
 130 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔφεργεν ἀπὸ χροός, ὥς οὔτε μήτηρ
 131 παιδὸς ἐφέργηι μυῖαν, ὃ γυνδίε λέγεται ὕπνῳι,
 134 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρκρότι πικρὸς οἰστός·
 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο
 137 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ γοι πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ 'είσατο καὶ τῆς, 138 cf. E 538
 ἀρκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός.
 140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μῖκνῃ
 Μνιονίς ἥτε Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἔππων, —
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳι, πολέες τέ μιν ἠρόσαντο
 ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἔππωνι ἐλατῆρί τε κῦδος, —

132 αὐτὴ δ' αὐτ' Ἰθύνει δθι ζωστήρος ὀχῆος 132^b sq. = γ 414
 χροῦσαι σὺντεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ. sq.
 136 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρηστο 136 = γ 358

123. Versui 124 postponebat Zen., del. Naber, ferreis enim telis non uti heroas (cf. v. l. vs. 139 et Σ 34 ψ 30 π 294 = τ 13).

125. ἡ(φ)ί(φ)αχεν Nauck] μίγ' ἰαχεν.

126. ἐπιπτεσθαι] -πτάσθαι? Cf. § 150¹⁴.

129. τοι] sic Ar., cf. Par. 2767.

131. ἡ(φ)ίεργηι Δ T] -γι CD.

— δ Bentley] δθ'.

132 sq. Mentio thoracis non ipsi poetae tribuenda, nam infra (vs. 186 s., 213—216) non commemoratur; quo indutus si fingitur

Menelaus, quae de eius vulnere narrantur intellegi nequeunt.

136. Del. Reichel (cf. γ 332 sq.).

138. 'είσατο § 201] είσατο.

139. ἄρ' οἰστός] ἄρα χαλκός Zen. (cf. vs. 123).

140 et 149. Ar. —, voce ὠτειλῇ sola vulnera quae ἰκνῶ fiant apte significari potuisse ratus.

142. ἔππων] ἔππων Aristoph. (cf. vs. 145), Ar. utrumque.

- τοῖοι τοι, Μενέλαε, 'μῖανθην αἵματι μῆροί
 εὐφυνέες κνημαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένεργθε.
 'ρήγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 148 = Δ 354
 ὥς ἔμιθεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 'ρήγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος.
 ὥς δ' ἔμιθεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄσπορρόν φοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέροθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον — ἐπιστενάχοντο δ' ἑταῖροι —
 155 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι δοκί' ἔταμνον, 155^a = E 359 Φ
 308
 οἷον προστάσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὥς δ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πλῖστ' ἐπάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἔλιον πέλεθ' ὄρκιον αἱμά τε φαρῶν
 σπονδαί τ' ἄρκητοι καὶ δεξιάι, ἥϊσ' ἐπέπιθμεν. 159 = B 341
 160 εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτὴν Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσε,
 ἔκ τε καὶ ὅψι τελεῖ σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσι.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 163-165 = Z 447
 163 = ο. 211 [sqg.
 ἔστ' ἡμᾶρ δετε πέν ποτ' ὀλώλῃ Φέλιος ἱρὴ
 165 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς θυμμελῆς Πριάμοιο, 165 = 47
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίλυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
 τῆσδ' ἀπάτησ κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνηις καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.

146. 'μῖανθην] pro -ῶθεν apud Hom. inauditum (cf. § 116; contrarius quorundam fuit error Θ 74). Fortasse olim μῖανθεν δ' fuit et aliter haec cohaerebant (ex. gr. 140^a 146^b sq.).

148. δ'] sic Ar., r' Gen.

153. τοῖς... μετέφη Α] τὸν G... προσίφη O, quod fortasse recipiendum deleto vs. 154. Cf. § 60.

154. ἔχων] ἐλὼν Nauck (cf. Δ 488).

155. κασίγνητε] -εος Barnes (cf. vs. 189 et § 51).

161. τελεῖ] τελίσσι Zen. legebatne an interpretabatur (cf. ann. sequens)? ὅψι καὶ ἐκτε-

λίσσι eum legisse coniecit Knight, fortasse ὅψι καὶ ἐκτελίσσι (praes.) dedit poeta.

— ἀπέτισαν] τίσουςι Zen.; *gnomici* sunt aoristi ἐτίλισσι et ἀπέτισαν. Similis est structura verborum II 689 (= P 177).

164. *ἔστ' ἡμᾶρ δετε πέν] ἔσσεται ἡμᾶρ δε' ἄν Ω, item Z 448. Cf. § 326; elisam syllabam finalem habet ἔσσεται Δ 235, 271 ω 201 (et ἔσται I 250?).

165. θυμμελῆς] cf. Δ 47.

170. μοῖραν] πότμον Ar. (neque hac sede versus neque hoc sensu alibi reperitur adhibitum πότμος).

— βιότοιο] cf. H 104.

- καί κεν ἐλλέγχιςτος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνῆσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳαὶ λίποιμεν 173 sq.^a cf. B 160
 Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα sq.
 175 κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτάτῳ ἐπὶ φέρῳ. 175^b cf. π 111
 καὶ κέ τις ὥς φείπῃ Τρώων ὑπερνορεόντων
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλλέμοιο·
 ,αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει· Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἔγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 180 καὶ δὴ ἔβη φοῖκόνδε φίλῳ εἰς πατρίδα γαίῃ
 σὺν κενεῖσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον· —
 ὥς ποτὶ τις φερέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 182^b = Θ 150
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσσε, μηδὲ τί πω δεδρίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρῷ δὲξ' ἄγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθε
 ἐρρύατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερθε 186 sq. cf. 215 sq.
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς ἄκμον ἄνδρες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γάρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος δὲ Μενέλαε!
 190 ἔλκος δ' ἱκτὴρ ἐπιμάσσεται ἥδ' ἐπιθήσει
 φάρμακ', ἃ κεν παύσῃ σε μελαινάων ὀδυνάων.“
 ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσκῦδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεισσον,
 194 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἱκτῆρος.“ 194 cf. Φ 546
 196 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα φοι κήρυξ ἀπύθησεν ἀκούσας, 194^b = Δ 518
 198 198 = M 851
 'βῆ δ' ἔμεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 199 cf. K 186

- 195 ἔφαρ φίδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεΐδαν υἱόν, 195 cf. 205
 ὅν τις διστεύσας ἱβάλειν, τόξων ἐν φειδῶς, 196 sq. = 206 sq.
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλίσσ, ἡμὶ δὲ πένθος. 196^b = B 718

171. ἐλλέγχιςτος] sic et -τον Ar.
 — πολυδίψιον] πολὺ (δ') ἔχον mire inter-
 pretabantur quidam (cf. Strab. 870 Apoll.
 lex. δίψιον] βλαβερόν, Soph. fr. 279).
 173. λίποιμεν Δ] λίποιεν C.
 175. κειμένου] -τοι pap. 186. Cf. I 635 sq.
 176. ὥς (ὡς) Grashof] ὡδ'.
 — *φείπῃ] ἱκίει Ω, non recte post κς.
 Videntur confusae esse duae locutiones:
 κέ τις ὥς φείπῃ et ποτὶ τις φερέει.

181. κενεῖσι § 88] κενεῖσι(ν).
 — νέεσσι L] νηυσὶ (ναυσὶ) Ω.
 184. πω] sic Ar., alii olim πω.
 186. *ἐρρύατο] εἰρύσατο. Cf. § 164 et 17.
 Idem vitium O 274.
 191. παύσῃ σε G] παύσῃσι Ω.
 194. -νος ἱκτῆρος] -να -ρα vWilamowitz.
 195—197. Ar. —
 195. Ἀτρεΐδαν υἱόν AT] ἀρῆϊον Ἀχαιῶν Ω
 (ut vs. 205; cf. vs. 115).

- 200 παπταίνων ήρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησε
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστάων 201 sq.^a = 90 sq.
 λαῶν, οἳ φοι ἔποντο Τρῶϊκός τε ἱπποβότοιο.
 ἀγγόθι δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 202 = H 462 F 356
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδην, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων, 203 cf. A 92 q 349
 205 ὄφρα γίδησις Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205 cf. 195
 ὅν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν γειδῶς, 206 sq. = 196 sq.
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἥμι δὲ πένθος.“
 ὃς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρине· 208 = A 804 H 468
 'βᾶν δ' ἔμειναι καθ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. 209^b cf. A 229
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210^a = E 780 cf.
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγκυέραθ' ὄσσοι ἔριστοι Γ 264 K 526 Σ
 κυκλός, δ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο μισόθεος φῶς, 520 • 101
 213 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος εἴλεν οἰστόν.
 215 'λῦσε δέ φοι ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένεργθε 215 sq. cf. 186 sq.
 ζῶμά τε καὶ μέτρην, τὴν χαλκήες 'κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ γίδεν ἔλκος, ὄθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα γειδῶς
 'πάσσε, τά φοι ποτε πατρὶ φίλα φρονέων 'πόρε Χίρων.
 220 ὄφρα τοι ἀμφεπένοντο βοῶν ἀγαθὸν Μενέλαον, 221 = A 412
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων 221^a = P 107
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, 'μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

- ἔνθ' οὗ κε βρίζοντα γίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην εἰς κυδιάνειραν. 225^b = M 325 cf.
 ἱππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ, N 270 F 155
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φουσιάοντας 227^a cf. A 341

214 τοῦ δ' ἐξελομένοιο πάλιν 'φάγεν ὀξείας ὄγκοι.

203. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

205. (F)ίδησις G] ἰδή Ar. A (cf. A 203 et § 117).

212. κυκλός'] κύκλος Ar. h. l. et P 392 (coll. r 166).

214. Versum cum vs. 151 pugnans del. Heyne; videtur simul cum thoracis mentione (cf. vs. 133 et 136) irrepsisse. Nisi vs. 151 sq. sunt recentiores.

219. φοι] φω Bentley.

- Εὐρυμέδων, υἷος Πτολεμαίου Πειραῖδα·*
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν', ὅπποτε κέν μιν 229^a cf. Z 207^b Φ
 230 γυνῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230^b μ 268^b, 273^b
 αὐτὰρ ὃ πεξὸς ἱὼν ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν. 231^b = 250 A 264,
 καὶ ῥ' ὃν μὲν σπεύδοντα φίδοι Δαναῶν ταχυπώλων, 540 cf. Γ 196
 τοὺς μάλ' ἐθαρσύνεσκε παρυστάμενος φεπέεσσι·
 „Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς. 234^b = M 409 N
 116
 235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός,
 ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια ἔδηλῆσαντο, 236 cf. 271
 τῶν ἧ τοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖες ἔδονται,
 ἤμεσ δ' αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπεὶ πτολίεθρον ἔλωμεν.“
 240 ὃν τινα δ' αὐ μεθιέντα φίδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240 cf. Z 330
 τοὺς μάλ' ἐνείκελεσκε χολωτοῖσιν φεπέεσσι· 241 cf. O 210 χ 26,
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὔ νυ σέβessθε; 255
 τίφθ' οὕτως ἔσσητε τεθνηπότες ἤντε νεβροί, 243^a cf. h. Ap. 456
 αἷ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίλοιο θέουσαι, 243^b cf. Φ 29
 244^b cf. Ψ 521
 245 ἔστασ' οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὥς ὅμεσ ἔσσητε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἧ μέντε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν', ἐνθα τε νῆες
 φεφύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 248^b = λ 75
 ὄφρα φίδητ' αἷ χ' ὅμιν ὑπέρσχηι χεῖρα Κρονίων;“
 250 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν· 250^b = 231
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ βουλαμὸν ἀνδρῶν. 251 cf. 273
 οἷ δ' ἀμφ' Ἰδομενεῆα δαΐφρονα ἔθωρῆσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοισ', οὐκ εἰκέλος ἀλκῆν, 258^b cf. P 281
 Μηριόνησ δ' ἄρα φοι πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.

228. *Εὐρυμέδων*] -μέδων A. Cf. Θ 114.
 229. *παρυσχέμεν'* A] *παρυσχέμεν* O (*requiritur durativum*).
 232. *ὃν...* Wakefield] *οὗς* -ντας. Cf. M 268 N 229. *Bedit error* vs. 240.

235. *ψεύδεσσι* Hermappias] *ψευδίσσι* Ar. Ω. Adiectivo *ψευδής* Homerus non utitur alibi (cf. § 73; composita *φιλοψευδής* M 164 et *Ἀψευδής* Z 46 ab hac quaestione sunt aliena).
 238. δ'] om. Ar.

ILIAS, MAJOR.

240. *ὃν τινα δ' αὐ μεθιέντα* Wakefield] *οὗς τινας αὐ μεθιέντας*. Cf. vs. 232.

242. *ἐλέγχεα* Ahrens] *ἐλεγγίος* Idem error Ω 239, similis E 787. Cf. § 73 et B 235 Ω 260.

243 et 246. *ἔσσητε*] sic Ptolemaeus, *ἔστ.* Herodianus, quae nihili est forma, aoristus autem certus est loco simili Y 179; cf. praeterea B 323 x 378.

245. *τίς*] sic Ar., *τί* T.

258. *ὅ* Nauck] *οὐκ*. Cf. § 60.

- 255 τοὺς δὲ φιδῶν ἡγήθησε φάναξ ἀνδρῶν Χαμέμων, 255 cf. Θ 278
αὐτίκα δ' Ἰδομενεῖα προσκύνει μελιχλοῖσι·
,,Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων 257 cf. Θ 161
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ' ἄλλοίω ἐπὶ φέρῳι
ἡδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα φοῖνον 259^b = ν 8
- 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστιν, ὥς περ ἐμοί, πῖμεν ὅτε θυμὸς ἀνώγει. 263 cf. θ 70
ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, οἷος πάρος εὖχεται εἶναι.“ 264^a = τ 139
- 265 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα· 265 = Ν 221, 259
,,Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήφηνος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστιν καὶ κατένευσας·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομάοιτας Ἀχαιοῦς,
ὄφρα τάχιστα μαχόμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκ' ἔχευαν
- 270 Τρῶες τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ἐπίσσω 270^b cf. X 488
ἔσσει', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια ἠθλήσαντο.“ 271 cf. 236
ὅς φησ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώχεται γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ βουλαμὸν ἀνδρῶν· 272 = 326
τὼ δ' ἐκορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν. 273 cf. 251
274^b cf. ψ 133
- 275 ὥς δ' οὔτ' ἀπὸ σκοπιῆς ξιδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο βλαῖσ·
τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἰόντι μελάντερον ἤε τε πῖσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν —
ῥέγγησέν τε φιδῶν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα —
- 280 τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζῶν 280^b = Β 660
δάκρυον εἰς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχρεσι πεφρικυῖαι. 282^b = Η 62
καὶ τοὺς μὲν ἡγήθησε φιδῶν κρείων Χαμέμων, 283 sq. cf. 311 sq.

260. κρητῆρι Ar. L] κρητῆραι Ω.
262 sq. σὸν... ἐμοί] σοὶ... ἐμοὶ aut σὸν...
ἐμὸν Bentley.
263. ἀνώγει Bekker] -γοί.
264. ὄρσο πτόλεμόνδε(ε) Nauck] ὄρσου πόλε-
μόνδε. Cf. § 117.
277. ἰόντι] sic Ar., ἰόντι Zen.; eadem
varietas est Δ 426 Δ 230 M 264 N 415
X 85 Ψ 452 δ 527 η 204 θ 445 λ 58, 159

μ 264, 351, praeterea cf. κίων ὡν ἰών inter
se permixta (Ξ 440 alibi).
— ἦε τε Brandreth] ἦντε. Cf. π 216 et
K 437.
280. Αἰάντεσσι διοτρεφέων] -σιν ἀρηθῶν
H L.
282. κυάνεαι] sic Ar., ἡρώων Zen.
— πεφρικυῖαι] βεβρικυῖαι Ar. in altera ed.;
cf. H 62 (π 474).

- καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 285 „Αἶανί, Ἀργείων ἀγέτορε χαλκοχιτώνων, 285 = M 354
σφῶϊ μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν', οὐ τι κελεύω· 285^a = P 508, 669
αὐτὰ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον Ἴφι μάχεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 288 = B 371
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο!
- 290 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἑάνακτος, 290 sq. = B 373
χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησις φαιδούσῃ τε περδομένη τε“ 89.
ὥς φειπὼν τοὺς μὲν ἔλεπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλους. 292 = 364
ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορευτὴν, 292^a = ρ 254 cf.
ῥ 468
ῥοὺς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἠλέστορά τε Χρομίον τε
Ἀἰμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφι,
πεζαὺς δ' ἐξόπιθε ἑστῆσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' εἰς μέσσον ἔλασσε,
300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαῖνι πολεμίζοι.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἄνωγε
σφοῦς ἱπποὺς ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι δαίλιαι,
„μηδέ τις ἱπποσύνην τε καὶ ἄνορεν πεποιθὸς
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
305 μῆδ' ἀναχωρεῖτω· ἀπαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
ὅς δέ κ' ἀνήρ ἀπὸ ῥῶν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἔκηται,
ἔγχε' ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτως. 307^b cf. A 169
ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τεύχε' ἔπερθον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσις ἔχοντες.“
310 ὥς ὃ γέρων ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν φειδώ.
καὶ τὸν μὲν ἡγήθησε ῥιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὦ γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη! 314 cf. H 157

286 sq. εἰα' et ἴφι] neglecto *φ*, οὐ τι φέροι·
δ. οὐδὲ (Nauock) et ἀνώγετε φῖφι (Bentley)?
296. Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν] Θάωνά τε
Δηϊπυρόν τε (c N 92) Apoll. lex.
299. ἔλασσε] sic Ar., alii olim ἔργα.

301. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.
303. ἱπποσύνην τε] -νησι pap. 136 (plu-
ralis extat II 776 *ψ* 307 ω 40). Cf. B 792.
308. πόλιας] πόλιας Ar. A (cf. § 74).
— ἱπερθον § 191] ἐπερθον (vel -ουν).

- 815 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς γ' ὄφελ' ἐν τῷ
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἐπὶ πότα Νέεστωρ·
 „Ἀτρεΐδην, μάλα κέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν' ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.
 820 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ ἴδουσιν ἀνθρώποισι. 320^a = N 729
 ἦ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἐκάνει. 321^b cf. Θ 103 ψ
 623
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐπαύσαι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων. 323^b = I 422 cf.
 αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσιν νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο 17457 ψ 9 190,
 296
 825 ὁπλότεροι γεγάσιν πεποίθασιν τε βίῃφι.“
 ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶν γηθόσυνος κῆρ. 326 = 272
 ἦρ' υἱὸν Πετεοῖο Μενεσθῆα πλῆξιππον
 ἕσταότ', ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.
 αὐτὰρ ὁ πηλὸν εἰστέκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 830 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχας οὐκ ἀλαπαθναί
 ἕστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἐμποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 835 Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τοὺς δὲ γιγνόμενους ἄναξ ἀνδρῶν Χαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 336 cf. 368
 „ὦ υἱὸς Πετεοῖο, διοτρεφέος βασιλῆος, 338 cf. E 464
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
 840 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 σφῶν μὲν τε γένοιε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντα 341^b eq. = M 315
 ἕσταμεν' ἡδὲ μάχης καυστεῖρης ἀντιβόλῃσαι. eq.

315. *γ' addidimus (= αὐτό, item Δ 437 P 58 r 346 s 349 φ 41, 128; cf. μιν Δ 143 etc.).

318. *κίν τοι μιν κιν (pap. 136) αὐτὸ μιν τοι (A).

319. κατίκταν] sic Ar., -τον C.

320. Ar. — (coll. N 729).

321. ἦ Par. 1095] εἰ Ω.

— ἐκάνει] ὁπάζει Ar. (ut Θ 103). Cf. 1 196 (A 29) et Δ 250—252.

327. ἦρ' υἱὸν vel ἦρ' υἱὸς δ'? Cf. Δ 197 O 239 et § 17.

327 et 338. Πετεοῖο] cf. E 552.

338. Τρώων Ar. T] Τρώων S' Ω.

334 eq. πύργος Ἀχαιῶν ... ἄρξειαν] sic Ar., κιν τοι ἐναντίον ... ἄρξειαν ἢ πολύστιχος".

338. υἱὸς § 51] υἱὸς.

339. κερδαλέοφρον] φαίδιμ' Ὀδυσσεὺς Zen.

341. το γένοιε Knight] εἰ ἐπίοικε.

- πρώτῳ γὰρ καλέοντοσ ἀκουάζεσθον ἐμείο,
 ὀππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 343 ἔνθα φιλ' ὀπταλῖα κρέα' ἔδμεναι ἥδὲ κύπελλα
 φοίνου πινέμεναι μελιγυδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλωσ χ' ὀράοιτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὁμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῶι.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 349sq. = Ξ 82sq.
 350 „Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε φέποσ' ὠύγεν ἔρκος ὀδόντων! 350^b = α 64 γ
 πῶσ δὴ φῆσ πολέμοιο μεθιέμεν! — ὀππότε Ἀχαιοὶ 280 etc.
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρρη, 352 = Τ 287
 ὄψαι, αἷ κ' ἐθέλησθα καὶ αἷ κέν τοι τὰ μεμήληι, 353 = Ι 359
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μίγνεντα 353^a = Θ 471 ω
 355 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“ [χ 371
 τὸν δ' ἐπιμειδίσσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων, 356 cf. Θ 38 Κ 400
 ὥσ' ἔγνῳ χωρόμενοιο, πάλιν δ' ὃ γε ἰάζετο μῦθον· 357^b = ν 254
 „διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω.
 360 φοῖδα γὰρ ὥσ τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 ἥπια δόκεα φοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἔθι· ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν 362^a cf. Ζ 526
 ἔφερηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“
 ὥσ φειπὼν τοὺς μὲν ἴλπειν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλουσ.
 365 ἤρρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365 cf. Ε 376
 ἑσταότ' ἔν θ' ἱπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 366 = Α 198
 πὰρ δέ φοι εἰστέκει Σθένειλος, Καπανήϊος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν ἑλκεσσε φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων, 368 cf. 336
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370 cf. Β 28 Θ 152
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας; 371^b cf. Θ 378, 558
 οὐ μὲν Τυδέι γ' ὤδε φίλον πτωσκαζέμεν' ἦεν, Α 160 γ 427
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆτοισι μάχεσθαι,
 ὥσ' φάσαν οἷς ἔλδοντο πονεύμενον. οὐ γὰρ ἐγὼ γε 374^b sq. = δ 200
 sq.

343. καλέοντοσ Nauck] καὶ δαιτός Ω, quod
 καὶ περὶ δαιτός interpretabantur Ar. alii.

363. μεταμῶνια Δ Τ] -λια Ω. Eadem varietas
 est ceteris locis (β 98 σ 332, 392 τ 143

ω 133); quam varietatem peperit subsimile
 adi. ἀνεμῶλιος (Δ 355 al.).

371. ὀπιπεύεις Α C] -πτεύεις Ω.

374. ƒ(ε) Bentley] μιν.

- 375 κιντησ' οὐδ' ἔριδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμοι' εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέωι Πολυνείκει, λαὸν ἀγέλων·
 οἷ δὲ τότ' ἐστρατόνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης. 378* = Γ 187
 καὶ ῥα μάλα ᾿λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους,
 380 οἷ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπκίνεον ὥς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν ὠιχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῖ' ἐγένοντο,
 Ἰσσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖνον,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγέλλιν ἐπὶ Τυδεί' τεῖλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ δ' ὁ βῆ, πολέας δὲ ᾿κίχησάτο Καδμείωνας
 δαιτυμένονους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλείεω.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 ᾿τάρβει, μόνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισι,
 ἀλλ' ὁ γ' ἀεθλεύειν προκαλλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα 389 sq. cf. E 307
 390 ῥηϊδίως· τοῖν γ' ἐπιτάρροθος ἦεν Ἰθάκην. 390 cf. Φ 289
 οἷ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἱππων,
 ἄψ φοι ἀνερχομένωι πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες, 392 cf. Z 187
 κούρους πεντήκοντα· δῶα δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι,
 395 νόος τ' Αὐτοφρόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφρόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἄφεικέα πότμον ἐφῆκε. 396* = δ 339 ρ
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱεὶ ροϊκόνδε νέεσθαι 130
 Μαίων ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθῆσας. 398* = Z 183
 τοῖος ἔεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ γόν υἱὸν
 400 ᾿γέλνατο γεῖο χέρηα μάχῃ· ἀγορῆι δέ τ' ἀμείνων.“

377. ξείνος] κείνος l. a. in A T.
 — ἀγέλων] sic Ar., -ρας l. a. ant.
 378. Ante 376 collocat Naber (οἷ ῥα
 legends)
 — δι pap. 136 A] ῥα Ω.
 — ἱστρατόνθ' cf. Γ 187.
 379. καὶ ῥα... δόμεν] *καὶ... δόμεναι? Cf.
 vs. 380 et § 126.
 384. Τυδεί (-ει) L] Τυδεῖ A.
 — (᾿)τεῖλαν Brandreth] στεῖλαν Ω; contra-
 rius error est ψ 361. Cf. E 320 A 810.
 390. γ' (ol) ἐπιτάρροθος B¹] ol ἐπιρροθος Ω.
 Cf. E 808 et § 13. Redit error Ψ 770 Hes.

Oper. 560 et passim apud postas recentiores
 (Apollonium Rh., Q. Smyrnaeum, alios);
 nempe syllaba ταρ abundare visa est (cf.
 schol. A 223 A 366 M 180 al.). Adiectivum
 ἐπιρροθος hinc alienum, nam id quod ἐπιρρο-
 γος valet (Aesch. Sept. 368 Soph. Ant 413
 fr 517).

392. ἄψ (φ)οι ἀνερχομένωι Barnes] ἄψ ἐν(α)-
 ερχομένωι Ω, ἄψ ἄρ' ἀνερχομένωι Bentley (cf.
 Z 187), αὐτοσ ἀνερχομένωι Spitzner (cf. α 317).
 395. Πολυφρόντης A] Αὐτοφρόντης Ω.
 399. γόν Brugmann] τόν Ω, τοι Heyne.
 400. ἀμείνων Ar. A] -νω Ω. Cf. § 85 et Γ 11.

- ὡς ᾠφάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, 401 cf. A 511
αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνὶ πᾶν αἰδοίοιο.
τὸν δ' εὐὶδς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
„Ἄτρεϊδην, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα φειπείν.
405 ἤμές τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.
ἤμεσ καὶ Θῆβος ἔδος εἰλομεν ἑπταπύλοιο, 406 cf. λ 263
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο. 409 cf. α 7 x 437
410 τῷ μὴ μοι πατέρασ ποθ' ὁμοίη ἐνθεο τιμῇ.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχασθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
415 τούτῳ μὲν γὰρ κῆδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δειώσωσιν ἔλωσί τε Φίλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δειωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
420 δφεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι γάναντος
ὀρνυμένοιο· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δφείος εἶλε.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυφρηνεῖ κῆμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύροιο ὕπο κινήσαντος· —
πόντωι μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
425 χέρσῳι δηγνύμενον μεγάλη βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρασ
κυρτὸν ἰδὼν κορυφοῦνται, ἀποπτύει δ' ἄλδς ἄχυν· —
ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέωσ πόλεμόνδε. κέλευε δὲ φοῖσι γέκαστος
ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίνο
430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,
σιγῇ δεδριότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι

418 = E 718
418^a = Ω 618
419 = Π 426 cf.
Γ 29

407—409. Ar. —

410 et 412. ὁμοίη ἰσθῶ et σιωπῇ ἦσο] numeri vitiosi (cf. § 14).

412. τέττα] τέττα quidam apud Helladiūm (Phot. Bibl. 531^b, 12; cf. schol.), Bentley τίτταθι σιγῇ θ'.

424. το Α] τὰ Ω.

425. βρέμει] βρέμει Knight (cf. P 739; media huius verbi forma legitur B 210 Ξ 399 O 627).

426. ἰδὼν Ar.] ἰδὼν Ω. Cf. vs. 277.

427. κίνυντο] ὀρνυντο pwp. 136.

- τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ φειμένοι ἐστιχάοντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' οἷεσ πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαι ἐστῆκωσιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀξυχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσai γόπα φαρῶν,
 ὥς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρησ, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δφειμός τ' ἡδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα, 440^b cf. E 518
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἥ σφιν καὶ τότε τεῖχος ὁμολίον ἔμβαλε μέσσωι
 445 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οἷ δ' ὅτε δῆ ρ' εἰς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 446-451 = Θ 60
 447 σὺν ρ' ἔβαλον ρινούσ, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν. 899.
 450 ἔνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλει ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χειμαρῶ ποταμῶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
 εἰς μισγαγκίαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδαρ
 κρουῶν ἔκ μεγάλων, κόλλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 τῶν δὲ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο φραγὴ τε πόνος τε. [396 Π 366
 456^b cf. M 144 O
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστῆν 457^b = Θ 256 Π
 603
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον. 458^a = P 590
 τόν ρ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης, 459-461 = Z9899.
 460 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπνεξε, πέρυσσε δ' αἶρ' ὀστέον εἶσω 459 cf. N 614

448 χαλκιοθωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλίδεσσai
 ἱπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

434. ἐστῆκωσιν pap. 136 T] -κασιν (in -κωσιν mutatum) A. De subiunctivo perfecti cf. Δ 483 Π 633 P 284, 435 δ 400 et § 159.

448 sq. Postmodo insertos patet (item Θ 62 sq.); nam ρινού = ἀσπίδες (cf. Π 636). Adiectivum autem χαλκιοθωρήξ (†) non convenit priusae aetati (cf. I' 332 sq.) et pro ἱπληντο expectabatur ἱπλήατο (§ 119).

450. 'πέλει' § 275] πέλεν.

452. χειμαρῶ ποταμῶ ... ῥέοντε] χειμαρροὶ ποταμοὶ ... ῥέοντες (-ντε C) Ω. Numerum dualem commendavit vOhrst; de termino -ῥῶω cf. § 61.

455. τηλόσε] τηλόθι (Δr.?) L. Cf. K 465 505 μ 249.

456. πόνος Ar. L] φόβος Ω (item locis parall.).

- αίχμη χαλκείν. τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφάνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 465 εἶλε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λειημένους, ὄφρα τάχιστα
 τεύχεα συλῆσειε. μίνυνθα δέ τοι γένεθ' ὀρμή·
 νεκρὸν γὰρ φερόντα φιδὼν μεγάλθυμος Ἀγλάνωρ
 πλευρά, τὰ τοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαίνθη,
 οὕτωςσε ξυστῶι χαλκήρεϊ, ἴδσε δὲ γυνῖα.
 470 ὣς τὸν μὲν ἔλιπε θυμός, ἐπ' αὐτῶι δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοισ' ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζε.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἥϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδῆθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθινισιν Σιμόεντος
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα φιδέσθαι.
 τούνεκά μιν κἄλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ τοι αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δὶ ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὣς,
 ἥ ῥα τ' ἐν εἰαμένῃ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα φίτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ.
 ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθα.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξε
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφὸς αἰολοθώρηξ
 490 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἰσθλὸν ἐτοῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

467. γὰρ] γὰρ ῥ' Δ.

469. οὕτωςσε § 150⁹] οὕτωςε.

470. ἔργον] neglecto f.

478. Θρέπτρα Ag. Δ.] Θρεπτα (Θρεπτὸν) legebat Zen.

483. πεφύκη Hermann] -κει (cf. vs. 434).

490. ὀξείῃ δουρί] ὀξείῃ χαλκῷ D, δουρὶ φασεινῶι (ut vs. 496) Par. 2767 et l. a. in Δ.

492. ἐρύοντα] neglecto f; *φερόνθ' ἐτίρως? Bentley coniecit ἔταρον φερόντα.

- ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ σοι ἔκπεσε χεῖρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένον ἐχολώθη, 494 cf. N 660
 495 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, 495 = E 562, 681
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, 495^a = E 566 P 124
 495^b = Y 117 φ 134
 ἀμφὶ γ' ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες 'κεκάνοντο 495^c = N 805
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκε, 496 = E 611 P 347
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον 'βάλε Δημοκόωντα, 496^a = Δ 429 M
 500 ὃς σοι Ἀβυδὸθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκείων. 496^b-498 = O 573
 τὸν ρ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος 'βάλε δουρὶ 899.
 κόρην, ἧ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοι' ἐπέρησε
 αἶχμῃ χαλκείῃ, τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε 503 = 461
 'δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 504 = E 42, 540
 505 'χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 505 sq. = P 316 sq.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα 'είσαντο, 'φεύσαντο δὲ νεκρούς, 505 = Π 598
 ἴθυσαν δὲ πολλὸν προτέρω.

- 'νεμέσινε δ' Ἀπόλλων
 Περγᾶμου ἑκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ 'κέκλει' ἄσας· 508^a = H 21
 „ὄρνυσθ', ἵπποδάμοι Τρῶες· μὴ φείκετε χάρμης 509^a = M 440
 510 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισι.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνκόμοιο 512^b = Π 860
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγία πέσσει.“ 513 cf. I 565
 ὃς 'φάτ' ἀπὸ πτόλιος δφεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 515 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντα γίδοιτο. 515 cf. γ 378
 516^b cf. N 229
 ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδνησε.
 χερμαδίῳ γὰρ 'βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
 κνήμην δεξιτερὴν· 'βάλε δὲ Θρηϊκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 520 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνιόθεν εἰληλούθει.
 ἀμφοτέρω δὲ τέροντε καὶ ὀστέα λαὸς ἀναιδὴς
 ἄχρισ ἀπνολίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι 522^b sq. = N 548
 522^b sq. = Π 289
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοισ' ἐτάροισι πετάσσας, 522^b = O 434 [sq.]

506. μέγα A²] μίγ' Ω (item P 317).

508. ἑκκατιδῶν] neglecto γ.

509. μὴ Bentley] μὴδ'.

516. μεθιέντα N] -ντας Ω.

520 et 525. Πείροος] Πείρωσ Ω. Cf. B 841.

520. ἄρ'] *ἀπ' (coll. ω 365 Ω 492 al.)?

- Θυμόν άποπνείων. δ δ' επέδραμεν δσ ς' έβαλέν περ,
 525 Πείροος ούτα δέ δουρι παρ' όμφαλόν· έκ δ' άρα πᾶσαι 525^b sq. = Φ 180
 'χύντο χαμαί χολάδες, τόν δέ σκότος δδσ' έκάλυψε. 526^b = 461 sq.
 τόν δέ Θόας Αιτωλός έπεσσυμένος 'βάλε δουρι
 στέρνον ύπέρ μαζοίο, 'πάγη δ' έν πνεύμονι χαλκός. 528^b cf. γ 486
 άγχίμολον δέ ςοι ήλθε Θόας, έκ δ' όβριμον Έγχοσ
 530 έσπάσατο στέρνοιο, 'φερύσσατο δέ ξίφος όξύ,
 τώι δ γε γαστέρ' έτυψε μέσιν, έκ δ' ήινυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' ούκ απέδυσε, περίστισαν γάρ έταιροί
 Θρήίκες άκρόκομοι, δολίχ' Έγχεα χερσίν έχοντες,
 ο' ςε μέγαν περ έόντα και έφθιμον και άγαυόν 534 sq. = Ε 625 [sq.
 535 ώσαν από σφείων· δ δέ χασσάμενος 'πελεμίχθη. 535 = Ν 148
 ώς τώ γ' έν κονίνισι παρ' άλλήλοισ' έτετάσθην,
 ή τοι δ μέγ Θρηίκων, δ δ' 'Επειών χαλκοχιτώνων
 ήγεμόνες· πολλοί δέ περι 'κτείνοντο και άλλοι.
 ένθα κεν ούκέτι ςέργον άνήρ όνόσαιτο μετελθών, 539^b cf. Ν 127
 540 δσ τισ έτ' άβλητος και άνούτατος όξεί χαλκώι
 δινεύοι κατά μέσσον, άγοι δέ ςε Παλλάς Μθήνη
 χειρός έλοϋσ', αϋτάρ βελών άπερύκοι έρωήν· 542^b cf. Ρ 562
 πολλοί γάρ Τρώων και Χαιών ήματι κείνωι
 πρηνέες έν κονίνισι παρ' άλλήλοισ' έτέταντο.

Διομήδους άριστεία.

- Ε ένθ' αϋ Τυδείδην Διομήδει Παλλάς Μθήνη
 'δωκε μένος και θάρσος, έν' εκδέελος μετά πᾶσι
 Άργείοισι γένοιτο ιδέ κλέος έσθλόν άροιτο. 8^b = γ 422 cf. Σ 121
 'δαϊε δέ ς' έκ κόρυθος τε και άσπίδος άκάματων πϋρ,
 5 άστέρ' όπωρινώι ένάλλγκιον, δσ τε μάλιστα 5 sq. cf. Δ 62 sq.
 λαμπρόν παμφαίνησι λελουμέις όκεανοίο· X 26 sq.

524. *επίδραμεν*] όπ. pap. 136.
 — *ς'] ε'. Cf. Ρ 600.
 527. Om. pap. Hib. 20.
 — *επεσσυμένος* (-σσύμενος) Ar. in altera ed.] *επεσσύμενον* (pap. 136 A) vel *άπεσσύμενον* Ω (hoc Ar. in ed. altera; cf. *άπιδόντα* Ν 567 Σ 409 Ν 516, 650 Σ 461).

542. Hic versus vicinis recentior videtur. Nonnisi h. l. in thesi sonum αϋ. habet αϋτάρ (cf. § 18). Bentley del. vs. 543 sq., Knight 540—544.

2. *εκδέελος*] *εκδήλος* Ω. Cf. Κ 466.

4. *δι ς'* (*δι οι*) l. a. apud Eust.] *oi* (om. *δι*) Ω (etiam Ambr.). Cf. § 13.

- τοῖόν γοι πῦρ ἑδαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων, 7^b = P 205
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι ἔκλονόντο. 8^b = Π 285
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων, 9^a = K 314 cf.
 10 ἱρεὺς ἑφαιστοῖο· δύω δέ γοι νῆες ἦστυν, υ 287
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν φειδότε πάσῃς. 11^b = B 823
 τῷ γοι ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὠρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἑπκοῖιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 14 = Γ 15
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖε δολιχόσκιον ἔγχοσ·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ 16 cf. Π 478
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ 17 = Π 479
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, [sq.
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμύξιον, ὥς δ' ἀφ' ἑπκων. 18 sq.^a cf. Π 480
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 18^b = A 376
 οὐδ' ἔτλη περιβήμεν' ἀδελφεόο καταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἑφαιστος ἔρυτο, ἑσάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ γοι μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχημένον εἴη.
 25 ἑπκους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδείδου υἱὸς
 ἑδωκεν ἑταίροισιν κατὰγειν κόλλας ἐπὶ νῆας. 26 cf. Φ 32
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἔλδον νῆε Δάρητος 27 cf. A 459
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχρεσφι, 27^a = N 787
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 29^a = Π 280 Σ 223
 30 χειρὸς ἐλοῦσα ῥέπεσσι προσκῦδα θοῦρον Ἀρηα·
 „Ἀρεσ, Ἀρεσ βροτολογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 31 = 455
 οὐ κεν δὴ Τρῶας μὲν ἐσάσaiμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κύδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.“
 35 ὥς φειποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἀρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἐκκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ῥέκαστος

9. ἦν δέ τις ἐν] Ἰσκα (ἦσκα) δ' ἐν coniect.
 Nauck (ut P 575, ubi cf. v. l.). Item K 314
 υ 287 (et N 663 coll. i 508). Cf. § 302.
 16. Τυδεΐδew δ'] Τυδεΐδα? Cf. § 55.
 17. ἔβαλ' αὐτόν] ἔβαλιν μιν Nauck (cf. § 98).

21. ἀδελφεόο § 59] -φαιού.
 31. τειχεσιπλῆτα] -βλήτα Zen. et l. a. in
 pap. Oxyrh. 223.
 36. ἐπ' ἡϊόνετι] ἐπὶ φιδόντι Brandreth, παθούσ'
 ἐπὶ ποιήοντι Naber.

- ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου· [sqq.
 40 πρῶτοι γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ ᾗῃζε 40^b-42^a = A 447
 41 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 40^bsq. = C 258sq.
 48 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνέκρατο, Μήκιοιός υἱὸν 41 sq.^a = χ 98sq.
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνηος ἐριβώλακος εἰληλούθει. 41 = 57 44 cf. P 350 γ 485
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῶι
 'νύξ' ἔππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων· 46sq.^a = Π 348sq.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε. 47^b = N 672 Π
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες· 607
 υἱὸν δὲ Στροφίῳιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ δ' ἐξυόνει,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· ὀδίαζε γὰρ Ἀρτεμὶς αὐτὴν
 βαλλέμεν' ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ φοι τότε γε 'χραῖσμά' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα
 οὐδὲ φεκηβολαί, ἧσις τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 55 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 56 πρόσθε γέθεν φεύγοντα μετάφρενον οὕτασε δουρὶ. 56 = γ 402
 58 ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι. 58 cf. 294
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνέκρατο, Τέκτονος υἱὸν
 60 Ἀρμονίδα', ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 τευχέμεν'· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳι τεκτάνατο νῆας ἐφίσας
 ἀρχεκάκους, αἷ πᾶσι κακὸν Τρώεσσ' ἐγένοντο
 φοί τ' αὐτῶι, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἔκ θέσφατ' ἐφείδει.
 65 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65^b cf. Π 598
 'βεβλήκει γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἢ δὲ διὰ πρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὕπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή. 67^a = N 652
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε. 68 cf. γ 417
-
- 42 'δούπησεν δὲ πρῶτος, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι. 42 = A 504
 57 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 57 = 41

42. Om. pap. Oxyrh. 223 A C T.

46. ἐπιβησόμενον] ἀποβησόμενον coniect Naber (cf. v. l. E 227 P 480), item loco parall.; sed illic obstat participium κηχίς.

49. αἴμονα] ἰδμόνα Naber. Cf. Hes. Th. 377.

58. 'χραῖσμά' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα] χραῖσμεν θανάτοιο πύλωρα Zen. (cf. B 321).

57. Om. pap. Oxyrh. 223 A C D.

60. πάντα] πολλὰ Ar. in ed. altera.

61. Ar. —

- Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μίγης, Ἀντίνορος υἱόν,
 70 ὅς ῥα νόθος μὲν ἔεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θιανὸν
 ῥῖσα φίλοις τέκεσσι, χαρίζομένη πόσιν ῥῶι.
 τὸν μὲν Φυλεῖδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων 72^b = A 396 E 446
 'βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ γινῖον ὀξείῃ δουρὶ
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν 'τάμε χαλκός.
 75 ἥριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσι. 75^a cf. A 743 X 320
 Εὐρύπυλος δ' 'Ευαιμονίδης 'Τψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμον Δολοπίλονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτένυκτο, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δάμῳι, 76 cf. II 605
 78^b = K 33 N 218
 cf. A 58 E 205
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, 'Ευαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθε ῥέθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλας' ὤμον
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν. 81^a = K 456 X 98
 cf. O 88
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ 'πέσε τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 83 = II 334 Y 477
- ὥς οἱ μὲν 'πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμινυν.
 85 Τυδεῖδην δ' οὗ κε γνοίης ποτέροισι μετείη,
 ἥτε μετὰ Τρώεσσιν ὁμίλει ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 'Θύνη γὰρ ἄμ πεδῖον ποταμῷ πλήθοντι ῥεοικῶς
 χειμαρῶνι, ὅς τ' ὥκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας
 τὸν δ' οὗτ' ἄρ' τι γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανάουσι,
 90 οὗτ' ἄρα ῥ' ἔρκεα ἴσχει ἀλωιῶων ἐριθυλίων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, οὔτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος
 91^b = M 286 cf.
 = 344
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ φέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεῖδιν πυκιναὶ 'κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν 'μῖνον πολέες περ ἔόντες.
 95 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95^a = A 248 O 49
 cf. Γ 21
 θύνοντ' ἄμ πεδῖον, πρὸ ῥέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεῖδιν ἐταίαντο καμπύλα τόξα, 97 cf. A 370

75. Om. pap. Oxyrh. 223 (in margine addidit corrector post vs. 83 inserendum).

— ἐν κονίῃ B O] ἐν κονίῃς Ω, ἐξ ὀχέων l. a. in A.

86. μετ' Ἀχαιοῖς] Λανασίαι Nauck (cf. § 60). Sed versus videtur postmodo esse additus.

88. χειμαρῶνι § 61] χειμάρῳι.

— ἐκέδασσε] ἐκίσασσε Naber (cf. v. l. II 347 η 250; participio quod sequitur ἰερμίνος melius convenit vulgata).

89. ἰερμίναι Δρ.] ἰεργμίναι Ω.

90. ρ'] addidit Brandreth (sed ante ἴσχει; cf. § 329^b).

— ἔρκεα ἴσχει] *ἴσχειν ἔρκε'?

- καὶ 'βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὄμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, 'παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς νῖός·
 „ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ γέ φημι
 δῆδ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 105 ὥρσε γάναξ Διὸς νῖος ἀπορνύμενον Λυκίηνθεν.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὤκν' δάμασσε,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφι
 ἔστη, καὶ Σθένειλον προσέφη, Καπανηΐον νιόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδην, καταβίβασε δίφρου,
 110 ὄφρα μοι ἐξ ὥμοιο φερύσσης πικρὸν οἰστόν.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένειλος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρ δὲ στάς βέλος ὤκν' διαμπερὲς ἐκφέρυσ' ὤμου·
 αἷμα δ' ἀνγκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δῆ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 115 „κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγάνην.
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσθης
 δούλῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Μοῖναι·
 δὸς δέ τέ μ' ἀνέρ' ἐλεῖν καὶ ἱσ δρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησι
 120 δμῶν ἐτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος κελίοιο.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Μοῖνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε,
 ἀγρόθι δ' ἵσταμένη γέπεα περὶόντα προσκνύδα·
 „θαρσῶν νῦν, Διομήδεις, ἐπὶ Τρῳέσσι μάχεσθαι·
 125 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷον ἦκα
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σαρκεσπάλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀγλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἦ πρὶν ἐπῆεν,

98^b = τ 452

99 of. N 587

100^a = A 253 γ

416 of. 4876 τ 453

101 = 283

101^a = Θ 160 of.

E 347

115 = δ 762 ζ 324

115^a = K 278115^b = B 157117^b sq.^a cf. K
280 sq.120^b = A 605

121 sq. = 4771 sq.

121 = γ 385 ζ 328

of. K 295

122 = N 61

122^b = P 541 Φ

453 μ 248 χ 173,

406 of. N 75

123 = A 92

104. δ(ς)ήθ' ἀνσχήσεσθαι] sic Ar., δῆθα·
 σχήσεσθαι pap. Oxyrh. 223 = δ(ς)σχήσεσθαι?
 Cf. II 231 et § 10.

— βίλος] sic Ar., μένος pap. Oxyrh. 223
 et cod. Gen.

118. δός] τόν pap. Oxyrh. 223.

— ἀνέρ' Bentley] ἄνδρα Ω, ἄνδρ' ἐλεῖν
 (ἐλίμειν) coniecit Brandreth, δός δέ μοι ἀντι-
 σσαι Nauck.

123. ἀγρόθι δ'] cf. B 172.

126. Om. Oxyrh. 223 (in margine add.).

127. δ'] om. pap. Oxyrh. 223.

- ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἥδ' καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 μὴ τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖσ' ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃς εἰς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν' ὀξέει χαλκῷ.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἥθῆνη,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι.
 δῆ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀργῶι ἐπ' εἰροπόκοις' ὀίεσαι
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ γ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.
 αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὅς ἐμμεαῶς βαθέος ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι' ἔμγῃ κρατερὸς Διομήδης.
 ἔνθ' ἔλε Φατύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὄμον
 'πληξ', ἀπὸ δ' ἀνύχενος ὄμον ἐξέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ὑβαντα μετώχετο καὶ Πολύριδον,
 148^a = Δ 148, 426
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 150 τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοισ' δ' γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρουσ,
 ἀλλὰ σφας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 'βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῶι,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξήκυντο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ

128. γινώσκῃς] -κοις pap. Oxyrh. 223 A.

— ἥδ' καὶ ἄνδρα] ἥδ' ἄνθρωπον Zen.

132. γ' οὐτάμεν(')] sic et οὐτάμεν Ag., οὐτάσαι Zen.

— χαλκῷ] δουρὶ pap. Oxyrh. 223¹.

136. ἔλεν] ἔχεν Ptolemaeus Oroandae f.

139. *γ' τ'.

140. δ' ἐρῆμα] δὲ μῆλα Naber (coll. K 485), quod in vulgata neutrum rā inter feminina

ὀίεσαι (vs. 137) et αἶ (vs. 141) sit incommo-
dum. Cf. Π 353.

141. κέχυνται] τέτανται pap. Oxyrh. 223.

142. δσ § 15] δ.

— ἐμμεαῶς] ἐμμεαῖως Bentley (coll. vs. 836).

146. τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἐτέρου Zen.

151. σφας] σφε (cf. § 92)?

156. ἀμφοτέρω] -ρων Zen. (cf. vs. 659).

- 'λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 'δέξατο' χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν 'δατέοντο.
 ἔνθ' υἷε Πριάμοιο δύω 'λάβε Λαρδανίδαο
 160 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἰόντε, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λείων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα γάζημι
 πόρτιος ἡδὲ βοός, ξύλοχον κατά βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 'βῆσε κακῶς ἀγέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
 165 ἵππους δ' οἷσ' ἐτάροισι 'δίδου μετὰ νῆας ἱλαύνειν.
 τὸν δ' ἔριδ' Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
 'βῆ δ' ἔμεν' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐαν
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι.
 ἦρε Λυκάονος υἱὸν ἀρύμωνα τε κρατερόν τε,
 170 'στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο γέπος τέ μιν ἀντίον κῦδα'
 „Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες διστοὶ
 καὶ κλέος; ὦ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται ἔμμεν' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷιδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Αἰὶ χεῖρας ἀνασχών,
 175 ὅς τις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ γέφοργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε'
 εἰ μὴ τις θεὸς ἔστι κοτεσσάμενος Τρῶεσσι,
 ἱρῶν μνηΐσας. χαλεπὴ δὲ θεοῖ' ἐπι μῆνισ.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 180 „Αἰνεία, Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα γελίσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων ἀθλῶπιδί τε τρυφαλείῃ
 ἵππους τ' εἰσοράων· σάφα δ' οὐ φοῖδ' εἰ θεὸς ἔστι.
 εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 ἔστηκε ἀθανάτων, νεφέλῃ γεφυμένος ὤμουσ,

157 of. Ω 705
 157^b of. P 207 X
 444
 158 of. Hes. Theog.
 606 sq.
 160^a = 609 A
 103, 127

167 of. P 319
 168 of. A 88
 169 = A 89

171 of. O 440^b sq.^a

[sq.
 175 sq. = II 424
 175^b = Θ 356
 176 of. N 360^b ε
 286

180 = P 485
 180^a = N 463 P 88

159 sq. υἷε... ἰόντε Ahrens] υἷας... ἰόντας.
 Cf. vs. 608 sq.
 162. πόρτιος] βουκόλου Zen.
 — ἡδὲ Bentley] ἡδ. Idem vitium est γ 348
 δ 371; of. v. l. Θ 349 (I 619) N 39 Ω 179
 δ 45 π 198, 278 ρ 37 τ 54, 530.

ILIAD, MAJOR.

165. οἷσ'] neglecto f, ad Heyne.
 178. ἐπι μῆνισ] ἐπιμῆνισ una voce Ar.
 (of. K 19).
 181. μιν] μιν Ar. in altera ed. (of. H 183
 δ 500 λ 545 π 79, 147).
 183. Ar. —

- ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ ς' ἐφέηκα βέλος, καὶ μιν 'βάλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο,
 190 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀχιδωνῆϊ προΐάψειν,
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα. θεὸς νύ τίς ἐστι κοτεῖσει.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃν. 192 cf. E 299
 ἀλλὰ ποθ' ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δῖφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται, παρὰ δέ σφι ςεκάσται δίζυγες ἵπποι 195^b = K 478
 ἐστᾶσι, κρὶ λευκὸν ἱρεπτόμενοι καὶ ὀλύρασ. 196^b = Θ 564
 ἥ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοισ' ἐνὶ ποιητοῖσι·
 ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὁσμῖνας· 200 cf. B 345
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ 'πιθόμην, — ἥ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν! — 201 = X 103, 228
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευόλατο φορβῆς
 ἀνδρῶν ςελλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὃς 'λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα, 204 cf. A 230
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα 'μέλλον δνήσειν. 204^b cf. Φ 81, 168
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστερήσας ἐφέηκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκέδαι μ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγειρα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλον ἀγκύλα τόξα 209^b cf. φ 53
 210 ἡματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Φίλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἡγεύμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρὶδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὕπερφερος μέγα δῶμα,
 αὐτὸν ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς, 214 sq.^a = π 102
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶι ἐν πυρὶ θείην sq.
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον κῦδα·

187. Zen. —

• 188. ς' ἐφέηκα] οἱ ἐφέηκα Ω.

190. προΐάψειν] -ψαι la Roche.

194. Zen. hunc ver-um mutabat, sed periiit eius lectio.

203. ςελλομένων § 265] εἰλλομένων.

— ἄδην Ar.] ἄδδην Ω.

204. Ἴλιον] neglecto ς, Brandreth δὲν εἰς Φίλιον ἦλθον (coll. A 231 A 230).

211. Ἑκτορι δῖῳ] sic Ar., ἐκποδάμειαι olim alii.

215. φαιινῶι ἐν] vitium metricum (§ 14).

- „μὴ δ' οὐτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶϊ τῷ ἀνδρὶ σὺν ἱπποισιν καὶ ὄχεσφι
 220 ἀντιβῖν ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220^b cf. X 881
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσοιο, ὄφρα γένηαι 221-222 = Θ 105
 οἷοι Τρωῖοι ἱπποὶ, ἐπιστάμενοι πεδίοιο sqq.
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν' ἡδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, αἶ κέ περ αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 226 cf. P 479
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα 226^b = ζ 81
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἱππῶν ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 227 = P 480
 ἥ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἱπποί.“ 228^b = K 481
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 230 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥνια καὶ τῷ ἱππῷ
 μᾶλλον ὄφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἶσται, αἶ κέ περ αὐτε φεβώμεθα Τυδείος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δρῶσαντε ματῆσται οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε,
 235 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδείος υἱὸς
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἱππούς. 236 cf. P 496
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἄρματα καὶ τῷ ἱππῷ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.“
 ὃς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
 240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὤκτας ἱππούς.
 τοὺς δ' ἔριδε Σθένειος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην γέπεια πτερόεντα προσκῦδα·
 „Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 243 = 826 K 234
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι, cf. A 608 T 287
 δ 71
 245 γῆν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων ἐν γειδῶς, 245^b = B 718
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὖχεται εἶναι,
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιος [sq.
 εὖχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ γοῖ ἐστ' Ἀφροδίτη. 247 sq. cf. P 208
 247 cf. 468

219. νῶϊ τῷ § 92] νῶ τῷ D, νῶ τῷδ' Ω.

227. Versu molesto deleto in vs. 226 pro
 σιγαλόεντα fortasse scribendum *δέξαι ἐμοί.
 Neque ἀποβήσομαι (sic Ar.) neque ἐπι- (Zen.
 pap. Oxyrh. 228¹ O, cf. vs. 294) satis convenit.

231. εἰωθότι] sic Ar., -τε L.

234. ποθέοντε A] -ντες pap. Oxyrh. 223.

239. φωνήσαντε... βάντε L] -ντες .. -ντες A.

245. ἔχοντε] -ντας Ω.

247. μὲν ἀμύμονος] μεγάλτορος A.

- ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως 249 cf. Ω 356
- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μὴ πῶς φίλον ἦτορ ὀλέσσησι.“ 250^a cf. Α 342 x
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα γιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 412
- „μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν' οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι. 254^b = φ 426
- 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν', ἀλλὰ καὶ αὐτὼς
ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ εἶαι Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσειτον ὥκεις ἵπποι
ἄμφοι ἀφ' ἡμείων, εἴ κ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.
ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσι· 259 = Α 297
- 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὥκεις ἵππους
αὐτόθ' ἐρυκακέμεν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων, 263 cf. 323
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 264 cf. 324
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωῖ περ εὐρύροπα Ζεὺς
'δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὄσσοι ἕασιν ὑπ' ἠόα τ' ἡελιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγχιόης,
λάθρην Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
- 270 τῶν φοι γὰρ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλην·
τούς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ, 271 cf. Ω 280
τῷ δὲ δῶ' Αἰνείας 'δῶκεν, μῆστορι φόβοιο.
εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.“ 273^a = Θ 196
ὥς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
- 275 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὥκεις ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
„καρτερόθυμε, δαῖφρον, ἀγαυοῦ Τυδείος υἱέ,

249 sq. Zen. „δοκεῖ ἡθελημέναι”.

252. οὐδέ σε πεισέμεν' οἶω] *οὐ πείσεσθαι
εἶω? Cf. § 292*.256. τρεῖν μ' οὐκ εἶαι Παλλὰς] τρεῖσιν (τρεῖμεν
Ναυοκ) μ' οὐκ εἶα(·) Ahrens. τρεῖν μ' οὐκ
εἶασεν Brandreth, ἀντίον εἶμι· τρεῖσιν μ' οὐκ εἶαι
(immo εἶας) Παλλὰς Ἀθήνη Menrad. Vulgata
vitiosa, sed correctio incerta; verbi praesens

tempus (ἴσται) contextui unice aptum videtur.

258. x' Heyne] γ' Ω (cf. II 80), sic Ar.
(alii olim x'?).

263 et 323. Αἰνείας] -ω Zen. (cf. § 191).

272. μῆστορι Plato (Lach. 191 b) T] -ρε
Ar. Ω (cf. B 767). Eadem lectionis est va-
rietas Θ 108.

273. γ. Voss] κα Ω.

- ἡ μάλα δ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
νῦν αὖτ' ἐγγεῖναι πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“
- 280 ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 280 = Γ 355
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ παμμένη θώρηκ' ἐπελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός· 283 = 101
„βέβλησαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
- 285 δ' ἔκρηκ' ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' ἐγχος ἔδωκας.“ 285^b cf. Α 288
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Λιομήδης· 286 = Α 384 cf.
„ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχε. ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτ' γ' οἶω X 430
πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν ἢ ἑτερόν γε πεσόντα 288^b sq. = X 266
αἵματος ἄσαι Ἄρρη ταλαύρινον πολεμιστήν.“ 289 = γ 78^{sq.}
- 290 ὃς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 294 = Θ 260 cf.
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρυσεν ὀδόντας. E 58
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρέης, 296 = Θ 123, 315
αἰχμῇ δ' ἐξῆλθεν παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
- 295 αἰόλα παμφανάνοντα, παρέτρεσαν δὲ φοι ἔπποι 299 cf. P 4
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις ἰλύθη ψυχὴ τε μένος τε. 300 sq. = P 7 sq.
Λινείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δρεΐσας μὴ πῶς φοι φερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ ἔβαινε λείων ὧς ἀλκὴ πεποιθὼς, 302 = Θ 321 γ 285
300 πρὸςθε δὲ φοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐγείσκειν, 303 cf. γ 286
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι, [287
σμερδαλέα φεγγάων. ὃ δὲ χερμάδιον ἴλαβε χειρὶ 304 = M 449 γ
Τυδεΐδης, μέγα φέρων, ὃ γ' οὐ κε δὴ ἄνδρ' φέροιεν, 304^a = M 388 cf.
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα ἑάλλε καὶ οἶος. A 272
- 305 τῷ βάλεν Λινείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλῃν δὲ τέ μιν καλέουσι·

279. τύχωμι A] -οιμι Ω.

281. τῆς] ἡ la Roche (coll. E 66 H 260 γ 276).

284. βέβλησαι § 117] βέβληται.

288. πρὶν... πρὶν § 18] πρὶν γ'... πρὶν γ'.
Quater deinceps particula γε adhiberi apte non potuit.

293. ἐξῆλθεν Ahrens] ἐξελύθη (sic Ar.) vel

ἐξεσύθη (sic Zen.) Ω (-συτο T). Lectio ἐξελύθη
e litteris EΞΕΛΥΘΕ sive ἐξελύθη(ν) est nata.
Cf. vs. 658.

301. τοῦ γ'] (f)io Leaf.

303. ὃ γ' οὐ κε δὴ ἄνδρ' φέροιεν] ὃ οὐ δύο γ' Ω, item
γ 286; ὃ δ' οὐ δύο γ' Knight.304. μιν ῥέα] verum videtur ῥεῖα f, cf.
M 381 et § 88¹.

- 'θλάσσε δέ φοι κοτύλιν, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε,
 ὥσε δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἤρωσ
 ἔστι γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 309 cf. A 355
 810 γαῖαν· ἀμφὶ δέ γ' ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310 = A 356
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο γάναξ ἀνδρῶν Λινείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διδὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, 312 = I' 374
 μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσκῃ τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δέ γδὴ φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκά,
 815 πρόσθε δέ φοι πέπλοιο φαεινοῦ πτόγμ' ἐκάλυψε,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων 316^b sq. = 345 sq.
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο. 317 cf. v 62
 ἢ μὲν ἔγδων φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο. 318 cf. 377
 οὐδ' υἱὸς Καπακῆος ἐλκόμετο συνθεσιδίων
 820 τῶν, ἅς γ' ἐπέτειλε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐρὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοι', ἐξ ἄντυγος ἡνία τεῖνας, 322^a cf. K 416
 Λινείας δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους 323 sq. cf. 263 sq.
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 324 = N 401
 825 ὅδῃ δὲ Διὶ πύλωι, ἐτάρωι φίλωι, ὃν περὶ πάσας
 ἵππων δμυκλίνας, ὅτι φοι φρεσὶν ἄρτι' ἐφείδει, 326^b = ε 248
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν'. αὐτὰρ ὃ γ' ἤρωσ 327^a = A 274, 400
 γδὴν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα, O 259
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 830 ἐμμεμαώς. ὃ δὲ Κύπριδ' ἐπώιχετο νηλεὲς χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἐν θεόσ, οὐδὲ θεῶν
 τῶν, αἷ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσι,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίην οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γ' ἐκίχανε πολλὸν καθ' ὁμίλον ὑπάζων, 334^b = F 462
 835 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς

309 sq. ἐρείσατο... γαίῃ] structura sus-
 pecta (cf. Hes. Scut. 362); *ἰδράξατο...
 γαίῃ (ut Theoc. XXV 145) h. l. et A 355?
 Cf. A 425 et N 398 (= II 486).

810. δι γ' Brandreth] δι. Cf. A 356, 417.

817. ἔλοιτο] quod adscriptum habet A
 „ἀρίσταρ' ὄλοιτο" aut e nota ad vs. 811
 fluxit aut alii errori debetur.

820. *γ(οι)] addidimus.

— ἐπίταις Nauck] ἐπίταλλε.

829. Τυδεΐδην μίθεπε] -δη ἔπεχε Nauck
 (ut II 724, 782).

— κρατερώνυχας ἵππους] sic Ar., -νύχας
 (ἵπποις) Zen. (cf. § 60 et 64).

830. Κύπριδ' § 66] Κύπριν.

834. γ' Brandreth] ὅ'.

- ἄρκην οὕτασε χεῖρα μετάλμενος ὅξει δουρί 336^b cf. A 421
 ἀβληχροῖν εἶθαρ δὲ δόρυ χροῖα ἀντετόρησε,
 ἀμβροσίον διὰ πέπλον, ὃν οἱ Χάριτες ἔκμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρ' οὔ. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 340 ἰχώρ, οἶός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι.
 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα φοῖνον·
 τούνεκ' ἀναίμονέσ εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα φράχουσα ἀπὸ Φέο κάββαλεν υἷόν. 343^a = x 323
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ φερούσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων 344^b cf. A 363 r
 345 κυανέην νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπάλων 345^b sq. = 316 sq.
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 347^a cf. 101
 „φεῖκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ δνιοτῆτος·
 οὐ γάρ τις γυναικῆς ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 350 εἰ δὲ σύ γ' εἰς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οἶο
 διγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 ὣς ἔφαθ', ἦ δ' ἄλυσος ἀπεβήσεται, τείρετο δ' αἰνῶς
 τὴν ἄρα Φίρις ἔλοῦσα ποδῶν μοσ ἔξαγ' ὀμίλον
 ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 355 ἦρ' ἐπειτα μάχῃς ἐπ' ἀριστερὰ θυῶρον Ἄρηα
 ἤμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐπέκλιτο καὶ ταχέ' ἔπῳ
 ἦ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἥτεεν ἔπῳ·
 „φίλε κασίγνητε, κόμισαι τέ με δὲσ τέ μοι ἔπῳ, 359^a = A 155
 360 ὅφρ' εἰς Ὀλυμπόν ἵκωμαι, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
 360 cf. e 456
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὕτασεν ἀνὴρ,

336. δουρί] χαλκῷ H.

337. *χροῖα] χροῖος. Cf. K 267 et v. l.
A 437. Inter se iungendae sunt voces χροῖα...
πρυμνόν.338. οἶ] neglecto f, Brandreth ἔρ' (coll.
va. 735). Versum del. Bentley.340—342. Damnantur apud Heynium; qui
si omittantur, vs. 416 vocis ἰχώρ (ἰχθ) is possit
tribui sensus quem habuit postea. Similis
interpolatio est ὁ 365.

340. οἶος] οἶον Bentley.

349. οὐ § 8] ἢ οὐχ.

350. σύ γ'] καὶ l. a. ant.; Hartman con-
iecit οὐ σύ γ' ἔρ'... πωλήσῃαι ἢ κτδ.

353. ἄρα Thiersch] μὲν ἄρ'.

356. ἥρι] aut hoc corruptum aut vicina
(versum om. Leontius Pilatus in versione
latina codicis Z, del. vHerwerden). Verbo
κλίνων celandi sensum tribuebant gramma-
tici (cf. Φ 18); quae opinio facile refellitur
coll. Φ 549, ubi innota sunt κλίνειν et
καλύπτειν.

359. κασίγνητε] cf. A 155.

— τέ μοι C] δέ μοι Ω.

- Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“ 362 cf. 457
- ὦσ' φάτο, τῆι δ' ἄρ' Ἄρης ὄδωκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἢ δ' εἰς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
- 365 πὰρ δέ τε Φῖρις ἔβαινε καὶ ἡνία ἔλάετο χερσὶ,
 ῥάσσιζεν δ' ἐλάειν τὸ δ' οὐκ ἀέκοντ' ἐπετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἐνθ' ἵππους ἔστισε ποδῆνεμος ὠκία Φῖρις
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον ῥάλεν εἶδαρ.
 370 ἢ δ' ἐν γούνας ἔπιπτε Διώνης δὲ Ἄφροδίτη,
 μητρὸς Ἑρῆς ἢ δ' ἀγκὰς ἐλάετο θυγατέρα γῆν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραυνῶνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῆι;“ 372 = A 361 373 sq. = Φ 509 sq.
- 375 τὴν δ' ἡμέριβέτ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστι.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 379 cf. A 65
 380 ἀλλ' ἤδη Λαῖνοι γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“
 τὴν δ' ἡμέριβέτ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεῶων·
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ ἔτλημεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 ἔτλη μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀϊτος κρατερὸς τ' Ἐπιάτης,
 παῖδες Ἀλκίονος, ὄψαν κρατερῶι ἐνὶ δεσμῶι.
 χαλκίῳ ἐν κεράμῳι δέδετο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας.
 καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἅατος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρὸς περικαλλῆς Ἡερίβοια
 390 Ἐρμείῳι ἡγγείλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ γ' ἐδεσμὸς ἐδάμνα.

362. γε καὶ ἂν] καὶ πον Brandreth, item vs. 457. Cf. § 326.

364. ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον] *ἔβαινε θάδ' ἀκαχημένη (ἀκαχημένη T)? Cf. § 240. Adiectivum φίλον in hac locutione omitti solet.

365. τε Heyne] οἱ Ω, γ, Cobet (ut χ 283, sed cf. Γ 262 A 367).

385. Ἐπιάτης pap. mag. Par.] Ἐφ. Ω (cf. λ 308).

387. χαλκίῳ Vind. 49] χαλκίῳ δ' Ω (cf. § 61).

390. Ἐρμείῳι (Δ²) O] -μείῳι Ω. Cf. N 541 et § 8, 58.

— ἡγγείλεν Brandreth] ἐξήγγειλεν (comp. apud poetam non redit).

- 'τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῶι τριγλώχινι 398 cf. A 507
 'βεβλήκει' τότε καὶ μιν ἀνήκεστον 'λάβεν ἄλγος.
 395 'τλῆ δ' Ἥριδ' ἐν τοῖσι πελώριος ὦκ' ὀιστὸν,
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκε. 397^b = ρ 587
 αὐτὰρ ὃ 'βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχων, ὀδύνῃσι πεπαρμένους, αὐτὰρ ὀιστὸς
 400 ὦμῳ ἐνι στιβαρῶι ἡγήλατο, 'κῆδε δὲ θυμόν· 400^b = A 458
 τῷ δ' ἐπὶ Παιῶν ὀδυνήματα φάρμακα πάσσων 401 cf. 900
 402 ἤκεσάτ', οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο. 402 = 901
 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ φοῖδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δῖναιδ' ὅς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι
 ἔλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δνιότητος. 409 cf. H 119, 174
 410 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα κρατερὸς ἐστὶ,
 φραζέσθω μὴ τίς φοι ἀμείνων σείῳ μάχεται,
 μὴ δῖν Ἀργιάεα, περίφρων Ἀθρηστίην,
 415 ἰφθίμην ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 418 ἐξ ὕπνου γόαουσα φίλους φοικῆσ' ἐγείρει,
 414 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν·
 416 ἧ δα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς δμόργων·
 ἦλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόοντο βαρεῖαι.
 αἶ δ' αὖτ' εἰσοράουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίλοισι γέπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420 sq.^a cf. H 445
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κε γείπω; 421 cf. α 158, 389
 421^a = 762

408 σχίσιον, ὁβριμοφρογός, ὅς οὐκ ὄψετ' αἰσίδα ῥέζων, 408^b cf. Φ 214 β 232 + 10
 ὅς τόξοισιν ἐκῆδε θεοῦς αἶ Ὀλυμπον ἔχουσι. 404^b cf. μ 337 ξ 394 σ 180

394. καὶ Ar. in altera editione B C] καὶ
 D T (cf. N 288 Φ 587 X 110, 435 δ 546
 μ 157).

396. αὐτὸς § 9 et 98] αὐτὸς.

403 sq. Del. Bekker, ante vs. 398 collocat
 vChrist (recentes tamen ratus et ipse).

408. ὁβριμοφρογός] αἰσιδολογία Ar.

408. τι] sic et te Ar.

415. Ante vs. 413 coll. Cobet, del. vChrist.

416. ἰχῶρ] ἰχῶ Ambr. (masculinum et apud
 posteros est et supra vs. 340), Barnes -ρησις'
 ἰχῶρ' ἀπὸ.

-- χειρὸς] sic Ar., χειρῶν Zen.

417. κατηπιόοντο § 191] -όοντο. Cf. Γ 187.

- ἧ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνείσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐσπείσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε, 423^b cf. Γ 415
 τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐνπέπλων
 425 πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα φαραιήν.
 ὥς 'φάτ', ἐμείδυσεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 426 = O 47
 καὶ ἅ καλεσσάμενος προσέφη χρυσέῃν Ἀφροδίτην
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα φέργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο φέργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῶι καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430 cf. P 515^a Ψ
 724^b
- ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνείαι δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ φοι αὐτὸς ὑπείρχει χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἦζετο, ᾿ῤῥετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων, 436 cf. Γ 379 Υ 442
 436^a = Π 784 Υ
 445
 τρὶς δέ φοι ἐστυφέλιξε φαιινὸν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φῖσος,
 437 cf. Π 708 sq.
 438 sq.^a = Π 705
 sq. Υ 447 sq.
 438 = Π 786
 438^b = 459, 884
 Φ 227
 440 „φράζεο, Τυδεΐδης, καὶ χάζεο, μὴδὲ θεοῖσι
 φῖς' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φθλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“
 ὥς 'φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, 443 cf. Π 710
 μῆνιν ἀλευάμενος φεκατιβόλου Ἀπόλλωνος. 444 = Π 711
 445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλον ᾿ῤῥηκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ ἔν ἱερῇ, ὅθι φοι νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 ἧ τοι τὸν Ἀντῶ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα 447 cf. h. Ap. 159
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκένοντό τε 'κύδαινον τε.
 αὐτὰρ ὃ φείδωλον ᾿τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 450 αὐτῷ τ' Αἰνείαι φέκλον καὶ τεύχεσι τοῖον,

422. ἀνείσα] ἐνείσα Ambr. (cf. I 700 Ξ 131
 II 691).

423. ἄμ' ἐσπείσθαι Ambr.] ἄμα σπείσθαι Ω.
 Cf. § 247.

424. ἐνπέπλων] βαθυκόπων Plut Mor. 739 c
 (cf. B 484).

425. καταμύξατο Ar. T] καταμύξατο Ω. Cf.
 ἀμύσσω A 243 T 284.

439. φ Brandreth] δ'.

443. τυτθὸν] sic Ar., alii olim πολλόν.

444. ἀλευάμενος] -όμενος Ar. T. Cf. § 180.

446. γ'] del. Heyne.

ἀμφὶ δὲ φειδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

ῥῥήϊον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,

452 sq. = M 425
sq.

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θεῶν Ἄρηα προσκύνδα Φοῖβος Ἀπόλλων

455 ἥ Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

455 = 81

οὐ κεν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης φερούσαιο μετελθάν,

Τυδαΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

457 cf. 362

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

458 sq. = 883 sq.
458^b = F 601 cf.

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι γῆσος.

6328 x 277 = 398

460 ὃς φειπὼν αὐτόσ' μὲν ἐφέζετο Περιγᾶμω ἄκρῳ,

Τρώων δὲ στήλας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθάν,

φειδόμενος Ἀνάμαντι θεῶι ἡγήτορι Θρηικῶν,

νείαςι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσ' ἐκέλευε

ἥ ὦ υἱὲς Πριάμοιο, διοτρεφέας βασιλῆος,

464 cf. A 338

465 εἰς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν ἀγανόν;

εἰς δὲ κεν ἀμφὶ πύλῃσ' ἐν ποιητῆσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ ὃν γῆσον ἐτόμεν Ἑκτορι δῖω,

Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

468 cf. 247

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σάώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.

470 ὃς φειπὼν ὤτρυνε μένος θυμὸν τε φειάστου.

470 = 792 Z 72
etc.

ἔνθ' αὖ Σαρπηθὼν μάλ' ἐνέκλεσεν Ἑκτορα δῖον

ἥ Ἑκτορ, πῆι δὴ τοι μένος οἷχεται, δὲ πρὶν ἔκλεσες;

ῥῥᾱ ποθ' ἄτερ λαὸν πόλιν ἐξέμεν' ἥδ' ἐπικούρων

οἷος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήταισί τε σοῖσι.

475 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ φειδέμεν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὃς ἀμφὶ λείοντα

ἤμεσ δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνιμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἴκω

τηλόθι γὰρ Λυκίῳ Ξάνθῳ ἔπι δινέεντι.

479 cf. B 877

451. δὲ Bentley] δ' ἄρ'.

458. πρῶτον DT] -τα Ω. Cf. vs. 883.

461. Τρῶων T] Τρωῶας Sinop. Cyp. Antimach. O D³ L, Τρῶας Ptolemaeus Ascal. D¹.

462. Θρηικῶν] λαὸν Brandreth (cf. § 17).

464. υἱὲς § 78] υἱῶς.

465. *ἀγανόν] Ἀχαιῶν O, -οῖς Ω. Cf. § 60 et H 386 K 563 II 103 al.; etiam in v. l. β 209 confunduntur ἀγανὸς et Ἀχαιοί. Nauck

μαίνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιῶν (cf. vs. 717).

466. εἰς § 8] ἢ εἰς Ω, ἢ εἰς δ κ' Nauck.

— ποιητῆσι] sic Zen., -τοῖς Δρ.; femininum certum est II 636, sed εὐποίητον πυρ-ἀγρην est traditum γ 434.

467. δν Bentley] δν τ'.

470. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

478. ἴκω Bekker] ἦκω. Cf. v 325 et v. l. β 28 : 10.

- 480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλιν ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν,
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ γέλδεται ὅς τ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὅς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.
- 485 τύνη δ' ἔστνηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι δάρεσσι.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου πανάγροιο γαλόντες,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε, 488^b cf. P 151 γ
 271. 473
 οἷ δὲ τάχ' ἐκπέρσως ἐν ναιομένην πόλιν ὕμν.
- 490 σοὶ δὲ χρηὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἤμαρ, 490^b = X 432. 273
 ἀρχοὺς λισσομένωι τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέωσ' ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.“
 ὅς φάτο Σαρπηδῶν, ὁ δ' ἄγε φρένας ἔκτορι μῦθος, [sqq.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀλέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 494-497 = Z 103
 494 = Γ 29
 495 πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὠιχετο πάντι, 494^b-497 = A 211
 sqq.
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἷ δ' ἐξελέχθησαν καὶ ἐναντιοὶ ἔσταν Ἀχαιῶν 497 = P 348
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀφολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν. 498 cf. O 212
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει λεῖρὰς κατ' ἀλωϊὰς
- 500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Λημκίτηρ
 κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἷ δ' ὑπὸ λευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὅς τότ' Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κονισάλοι, ὅν φα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἔππων 504^a = γ 2
- 505 ἄψ ἐπιμισγομένων, — ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆς, —
 οἷ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα 506^a cf. Π 602^b
 θοῦρος Ἄρησ' ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,

481. τὰ Bekker] τὰ ε'.

— ε' O] ε' Ω. Cf. A 547.

484. Ἀχαιοὶ ἢ] vitium metricum (item v 166; cf. § 14).

486. δάρεσαι] ὄρεσαι Ω. Cf. I 327.

487. πανάγροιο γαλόντες Bentley] ἀλόγος πανάγρου Ω duplici vitio, neque enim dualis numerus neque ἀλ. defendi potest. Minus tamen certam Bentley correctionem reddit

-ἄγε- praeter necessitatem correptum (cf. § 25).

492. κρατερὴν] χαλεπὴν L.

— ἀποθέσθαι] ἐπιθέσθαι Naber (coll. M 409—414), ὑποδέχθαι Nauck.

495. ὀξία δοῦρε] ὀξία δοῦρα Ω (item Z 104 A 212); cf. Γ 18.

497. ἐξελέχθησαν § 41³⁴] ἐξελέχθησαν.

500. ὅτε τε] οὗτ' ἂν Ptolemaeus Aescal.

- πάντοδ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκράαιεν ἐφετμάς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὃς μιν ἄνωγε
 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ᾿ριδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥα ᾿πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ'· Αἰνείαν μάλα πῖονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος ᾿βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 515 ὃς ς' ἔριδον ζωῖόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετᾱλλισάν γε μὲν οὐ τι,
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχειρε
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.
 τοὺς δ' Αἶαντες δύο καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὦτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίᾱς Τρώων ὑπεδέδρισαν οὔτε φεικίας,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι φεροκότες, ὅς τε Κρονίων
 ννεμῖνος ἔστισεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 525 ζαχαρέων ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες.
 ὃς Δαναοὶ Τρῶας ᾿μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 ἤτρεῖδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίταε πολλὰ κελεύων·
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 ἀλλήλους τ' αἰδέσθε κατὰ κρατερὰς ὁσμίνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλείονες σάοι ἢ ἐπέφονται,
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, ᾿βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεία' ἔταρον μεγαθύμου, Διὸς κούοντα
 535 Περργασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 ᾿τίον, ἐπεὶ θοὸς ἦσκε μετὰ πρώτοις μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ ᾿βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

508. ἐκράαιεν L] ἐκράαιεν Ω. Cf. § 267.

509. χρυσάορος § 83¹⁰] χρυσάορου Ω, item
 -ρον pro -ρα O 256, praeterea cf. h. Ap.
 123 Cer. 4 (?) Hes. Oper. 771.

— ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

511. ῥα ᾿πίον Δαναοῖσιν] *᾿πίλετ' Ἀργεῖοι.
 σιν? Cf. § 275.

— ἀρηγῶν] sic Ar., -γός O.

515. ς'] addidit Brandreth.

517. ἄλλος] αἰπὺς coniecit Heyne, αἰνός
 Halbertsma.

530. αἰδέσθε § 289] αἰδέσθε.

— κρατερὰς ὁσμίνας] [-εῖς ὁσμί]ησ pap.
 Hib. 20 (cf. N 383).531. αἰδομένων Ar. L] -ων δ' Ω (item
 O 563).

- ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ᾿ρίσατο χαλκός, 538 sq. = P 518
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε. 538 = ω 524 sq.
 540 ᾿δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 539^a = 616 [A 138
 540 = A 504
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἱε Διοκλέεος, Κρήθωνά τε ᾿Ορσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐν κτιμένῃ ἐνὶ Φορῇ
 ἄφνειος βιότοιο, γένος δ' ἔεν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῖ', ὅς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης
 ὅς τ' ἐκετ' ᾿Ορσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσι φάνακτα,
 ᾿Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλέα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλέεος διδυμάονε παῖδ' ἐγενέσθην,
 Κρήθων ᾿Ορσίλοχός τε, μάχης ἐν φειδότε πάσῃς. 549^b = B 823
 550 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηδὺν
 Φίλιον εἰς ἐπὶ πῶλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπίσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδῃσι Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνυμένων τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε. 552^a = H 373, 470
 555 οἶω τῷ γε λέοντε δύω ὕρεος κορυφῇσι
 555^b = II 502
 555 ἑτραφέτην ὑπὸ μυτρί βαθείης τάρφεισιν ὕλησ, — 555^b = ρ 316 cf.
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ γίφια μῆλα O 606
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραῖζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ, —
 τοῖω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτῃσι φεροικότε ὕψηλῃσι.
 τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος, 561 cf. P 346
 ᾿βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 561^a cf. 610
 σείων ἐγγεῖν' τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης, 562 = A 495
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη. [541 cf. P 653
 565 τὸν δ' ἔριδ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565^b = N 400 4^a
 ᾿βῆ δὲ διὰ προμάχων περὶ γὰρ ᾿δγεί ποιμένι λαῶν, 566^a = A 495
 μή τι πάθοι, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα

538. ᾿ρίσατο § 201] ἔλασσε.
 — χαλκός T] καὶ τῆς Ω. Cf. A 138 P 518.
 542 et 549. ᾿Ορσίλοχον (-σ)] sic Ar., ᾿Ορτ.
 Zen.
 546 sq. ᾿Ορσίλοχον (-σ)] ᾿Ορτ.-Ar.; cf. γ 489.

554. οἶω τῷ γε] verba mire collocata;
 οἶω τ' αὖτε Heyne, οἶω θῆρε Nauck, τῷ οἶω
 τε Foerstemann.
 560. (ρ)ο(φ)οικότε Ar. L] -τες Ω.
 567. πάθοι L] πάθῃ Ω.

ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Δινείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,

571 cf. O 585

ὥς ἔριδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἷ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροῦς ἔφρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

τῷ μὲν ἄρα δριμύτ' ἐβαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,

575 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισ' ἐμάχεσθην.

ἔνθα Πυλαιμένεια ἔλετην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.

τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος

ἔστατό' ἔγχε' ἔνυξε κατὰ κληῖδα τυχήσας,

580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα,

ἔσθλ' Ἀτυμνιάδην, — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους, —

χερμαδίῃ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν

ἠνία λευκὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίεσσι.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ἔλφε' ἤλασε κόρην·

584^b cf. N 576

585 αὐτὰρ δ' γ' ἀσθμαίνων ἐυμεργέος ἔκπεσε δίφρου

585 = N 399

κύμβαχος ἐν κονίεσσι ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὄμους.

585 sq. cf. Π 742
sq.

δριμύτ' ἄλ' εἰστέκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,

ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίεσσι.

τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

590 τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήχας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοὺς

590^b sq. = A 343
sq.

κεκλιγώς, ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες

καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυώ,

ἣ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δνῖοτῆτος,

Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πειλώριον ἔγχος ἐνώμα,

595 'φοίτας δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοι' ὀπισθε.

τὸν δὲ ριζῶν ῥίγησε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.

596 = A 345

ὥς δ' οὔτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,

στήκη ἐπ' ὠκυρόωι ποταμῷ ἄλαδὲ προρέοντι,

ἀφρῶι μορμύροντα ριζῶν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,

599^a cf. Σ 403 Φ
325

579. κατὰ] παρὰ D T L.

587. ψαμάθοιο HL] (δ') ἀμάθοιο Ω. Disorimen, quod h. l. et h. Ap. 439 grammatici statuerunt inter ψάμαθον arenam littoralem et ἵμαθον pulverem, ab ipsis fictum videtur.

594. παλάμῃσι] -μηφι? Cf. I 338, 368 Π 139 q 4 A 238 B 388 et § 46. Etiam Θ 111 Π 74 -μηφι videtur legendum; cf. tamen O 677. Recte habet pluralis O 411, 677 = 234.

- 600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, ῥεῖπέ τε λαῶι·
 „ὦ φίλοι, οἶον δὴ ῥ' θανυμάζομεν Ἴκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν! 602 = Π 493 X ²⁶⁹
 τῷ δ' αἶε πάρα τίς γε θεῶν, ὅς τοι γόν' ἀμύνει· 603 cf. γ 98
 καὶ νῦν φοι πάρα κείνοσ' Ἄρησ, βροτῶι ἀνδρὶ γενοικῶσ.
 605 ἀλλὰ ποτὶ Τρῶας τετραμμένοι αἶν ὀπίσσω
 φαίετε, μὴ δὲ θεῶι μενεαίνετε γίφιν μάχεσθαι.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἴκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε φειδότε χάρμης,
 ἐν ἐνὶ δίφῳ ἰόντε, Μενεσθῆ' Ἀγγιλάον τε. 609 = 160
 610 τὼ δὲ πεσόντ' ἔλεγε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 610 = cf. 561
 ὅστις δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δοῦρ φαιινῶι, 611 = Δ 496
 καὶ ῥάλεν Ἀμφιον, Σελάγοι' υἱόν, ὅς ῥ' ἐν Ἀπαισῶι
 ῥαῖε πολυκτῆμων πολυκλῖος· ἀλλὰ γε μοῖρα
 ἥ γ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἱῶι.
 615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα ῥάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615 cf. Ρ 578
 νειάρεν δ' ἐν γαστρὶ ῥάγη δολιχόσκιον ἔγχος. 616 = 539
 ῥοῦπήσεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλῆσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχυναν
 ὀξέα παμφανάνοντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἐσπάσατ' οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα ῥ' δυνήσατο τεύχεα καλὰ 621 sq. = Ν 510
 ὅμοιον ἀφελέσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι. sq.
 ῥεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
 625 οἳ γε μέγαν περ ἰόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανδὸν 625 sq. = Δ 534
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος ῥελεμήχθη. sq.
- ὥς οἳ μὲν ῥονέοντο κατὰ κρατερὴν ὁσμίνην· 627 = 84
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεῖδην, ἥν τε μέγαν τε, 628 cf. Β 653
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέωι Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

608. τίς Bentley] τίς (item γ 98). Cf. vs. 185.

605. ποτὶ] πρὸς Ω. Cf. § 25 et 315.

606. θεῶι Nauck] θεοῖς. Cf. § 60.

— μενεαίνετε Bentley] μενεαίνετον Cf. Γ 459.

609. Μενεσθῆ' § 76] Μενίσθην Ω, Με-
 νισθῆν ΑΓ., alii olim Μενίστην.

612. ἐν Ἀπαισῶι Heyne] ἐν Παισῶι Hero-
 dian. Steph. Byz. Strab. Et. Μ. Ω. Cf.
 Β 828.

- 630 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „Σαρπηθόν, Λυκίων βουλὴφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτωσόμεν' ἐνθάδ' ἰόντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 ἔμμεν', ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεδυεαι ἀνδρῶν,
 οἷ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶπων.
 ἀλλοῖόν τινά φασι βῆναι Ἡρακλεεῖν
 ἔμμεν', ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα·
 640 ὅς ποτε δεῦρ' ἑλθὼν ἐνεχ' Ἰππων Λαομέδοντος
 ῥέξῃ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροις
 Φίλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, ᾗ ἤρως δ' ἀγνιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀλομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
 645 ἑλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὅπ' ἐμοὶ δμνθέντα πύλας Ἰλίου περῆσιν.“
 τὸν δ' αὖ Σαρπηθὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον κῦδα·
 „Τληπόλεμ', ἦ τοι κείνοσ ἀπώλεσε Φίλιον ἱρὸν
 ἀνέρος ἀφραδίηνιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 650 ὅς ῥά μιν εὖ ῥέξαντα κακῶι ἠνίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' Ἰππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἤλθε.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶι δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳι.“
 655 ὅς ᾿φάτο Σαρπηθὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῆι δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἔϊξαν· ὃ μὲν ᾿βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηθὼν, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἤλθ' ἀλεγεινὴ,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

630 = Γ 15

631^a cf. ω 515632 cf. N 306 π
460 ρ 74637^a cf. ρ 305639^b = λ 267646^b cf. ψ 71

652 = Δ 448

653^bsq. = Δ 444sq.653^bcf. Δ 749 Π 848

654 cf. Π 625

[X 460

659 = N 580 cf.

659^b cf. N 425

630. ἰόντες] ἰόντες Ar. in ed. alt. (cf. Z 121).

638. ἀλλοῖον Tyrannio] ἀλλ' οἷον Aristoph.
Ar. Ω (ut δ 242 λ 519), ἀλλ' οἷον Nicias
Parmeniseus. Cf. π 181.

641. οἷος Fick] οἷος. Cf. § 57 et P 145.

649. ἀφραδίην § 46] -ησιν.

656. ὁμαρτῆι D] ἁμ. Ar. Ω. Cf. § 319.

ILIAS, MAJOR.

657. ἤϊξαν] sic Ar., ἤϊξεν Ambr.

659. *ὀφθαλμῶν] -μῶν Ω, item N 580 X 466.
Cf. Ξ 438 Π 325, 508; erroris causa aut
hiatus fuit aut locutio subsimilis κατ' ὀφ-
θαλμῶν 'πέχυντ' ἀχλύς (vs. 696 alibi). Similia
vitia praebet v. l. E 156 I 503 ρ 64 φ 36
ψ 53, 109.

- 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχεϊ μακρῷ
 'βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμάουσα,
 ὁστέωι ἐγχιμφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνε.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι 668 = 692
 ἐξέφερον πολέμοιο· 'βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὖ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 667 σπευδόντων, τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ 668 cf. H 311
 ἐξέφερον πολέμοιο. 'νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς 669^a = Γ 223 π 5,
 164
 670 τλῆμονα θυμὸν ἔχων, 'μαίμνσε δέ φοι φίλον ἦτορ·
 'μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 671 = δ 117 = 235
 ἢ προτέρω Δῖος υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι, cf. Θ 169 π 151
 ἢ δ γ' ἔτι πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 673 cf. K 506
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖ μεγάλῃτορι μὀρσιμον ἦεν
 675 ἴφθιμον Δῖος υἱὸν ἀποκτάμεν' ὀξεί χαλκῷ·
 τῷ δα κατὰ πληθὺν Λυκίων 'τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὃ γε Κοῖρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 "Ἀλκανδρόν θ' Ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων 'κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς, 679 cf. Φ 211
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ· 680^a = Γ 374
 'βῆ δὲ διὰ προμάχαν κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 δειῖμα φέρων Δαναοῖσι. 'χάρη δ' ἄρα φοι προσιδόντι
 Σαρπηδῶν, Δῖος υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε· 683^b = Ψ 102 π
 362
 „Πριαμῖδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 685 κείσθαι, ἀτάρ μ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 ἐν πόλιν ὕμετέρηι, ἐπεὶ οὐκ ἄρα 'μέλλον ἐγὼ γε
 νοστήσας φοῖκόνδε φίλιν εἰς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλιν καὶ νήπιον υἱόν.“ 688 cf. P 28
 ὧς 'φάτο, τὸν δ' οὖ τι προσέφη κορυθαῖολος Ἔκτωρ, 689 = Z 342 cf.
 A 511
 690 ἀλλὰ παρκίξεν λελημμένος, ὅφρα τάχιστα 690^b = A 465

666 μῆροί· ἐκφερούσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίη.

668. δίοι] *δοθιοι (item vs. 692)? *Militum* enim epitheton inauditum et molestum est δίοι.

666. Del. vHerwerden (coll. § 94, 538).

673. γ' ἔτι Nauck] γε τῶν. Cf. vs. 679 et K 506.

683. ἴπσο] neglecto *f*, Bentley Δῖος υἱός| Σαρπηδῶν προσιδόντι, φίπσο.

685. *ἀτάρ μ'(οι)] ἀλλ' Ω vitio metrico (cf. § 14 et E 848 Θ 126 A 836 O 118, 473 P 300 T 9), Brandreth κείμενον, ἀλλ'. Similis est error ξ 41.

- ᾧσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 691 cf. II 656
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι 692 = 668
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶι·
ἐκ δ' ἔρα Φοῖ μηροῦ δόρυ μείλινον ᾧσε θύραζε
693 Ἰφθίμος Πελάγων, ὅς φοι· φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν 'κέχυτ' ἀχλύς· 696^b = II 844 cf.
αὐτίς δ' ἀμπνύθη, περὶ δὲ πνοὴν Βορέαο γ 821^b, 421^a γ 88^b
'ζῶγρε' ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφητότα θυμόν. 698^b = ε 468
- Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῆσι
700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μαλαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶν ὀπίσσω
'χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν [692
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης; 702 cf. A 299 II
703^a = θ 278
705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλάξιν πον Ὀρέστῃν,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὰν Αἰτωλὸν Φοινόμαόν τε,
Φοινοπίδην δ' Ἑλένον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῃ 'ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένον Κηφισίδι· παρ δέ φοι ἄλλοι
710 'ναῖον Βοιωτοί, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες.
- τούς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 711 cf. Φ 418
Ἀργεῖους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὀσμίνῃ, 711^a = H 17 cf. I'
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 712 = H 18 [21
,,ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 713 sq. = Φ 419
715 ἦ ῥ' ἔλινον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάωι, 714 = B 157
Ἕλινον ἐκπέρσαντ' ἐυτειχέα ἀπονέεσθαι, 716 = B 118
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἀρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“ 718 = A 418

695. Πελάγων] Σελάγων Ptolemaeus Oro-
andae f.

697. ἀμπνύθη A¹] ἀμπνύθη Ω, ἀμπνύθη
Ar., item X 475 ε 458; cf. A 359 Ξ 436
et § 186.

700. προτρέποντο et ἐπὶ] sic Ar., alii olim
προτρέποντο et ἀπὸ.

703. δ' ὕστατον] δεύτερον Naber (item
A 299 II 692).

— ἐξενάριξαν Ar. A] -ξεν pap. Oxyrh. 223.

706. Αἰτωλὸν Bentley] Αἰτώλιον. Cf. B 751.

707. Φοινοπίδην] Φην? Cf. φ 144.

708. Ὑλῃ] sic Ar., Ὑδῃ Zen.; cf. H 221.

716. ἐυτειχία § 88¹⁰] εὐτειχεον.

- ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους
 Ἥρην, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς ἔβαλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα, ὀκτώκνημα, σιδνηρέωι ἄξονι ἀμφί.
 τῶν ἧ τοι χρυσὴν ῥίτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρνηρότα, θαῦμα ριδέσθαι·
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσι περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθε.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσι
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγες εἰσι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ρυμὸς πέλετ'· αὐτὰρ ἐπ' ἄρκωι
 730 ὄρησε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 κάλ' ἔβαλε χρύσει', ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἔγαγεν Ἥρην
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανυ' ἐριδος καὶ ἀντιῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίην, κόρυνη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευε ρεανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶι,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴν ποιήσατο καὶ ἑκάμε χερσὶ·
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον ὀθωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντεσι Φόβος ἰστεφάνωνται,
 740 ἔν δ' Ἑρῖος, ἔν δ' Ἀλλκῆ, ἔν δὲ κρυόεσσα Φωκῆ,
 ἔν δέ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴν τε σμερδνὴν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ὄθετο τετραφάλῃον
 χρυσεῖν, ἑκατὸν πολλῶν περὶλέσας ἀραρυῖαν.
 745 εἰς δ' ὄχεα φλόγεα πόσ' ἐβήσετο, ἑλάξετο δ' ἔγχος
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῶι δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτερη.

719 = B 166 cf.

Θ 381

720sq. = Θ 382sq.

721 cf. Σ 194

733-737 = Θ 384
sqq.

737 cf. Θ 376

738^a = B 45738^b cf. O 229 P

593 Σ 204 Φ 400

739 cf. A 36 sq.

741 cf. I 634

742^b = M 209 π

820

743 = A 41

[sqq.]

745-752 = Θ 389

746sq. = α 100sq.

746^a = Π 141, 802

T 388

722. ὀχέεσσι O] ὀχέεσσι Ω (vitiose pro ὀχέσσι).

723. χάλκεα] χάλκεαι Bentley. Cf. § 15.

— ὀκτώκνημα] ὀκτάκνημα Ω.

— ἀμφί § 316¹] ἀμφί.

725. ἐπίσσωτρα] ὀπ. l. a. ant.; cf. A 537

x 394, 502 ψ 505, 519 et ὠσσωτρος (?) Ω 578.

729. πύλας § 275] πύλον Ω, praesens (πύλει) restituit Bentley; cf. vs. 739.

734-736. Zen. —

734. *οὐδῶι] οὐδαι (item Θ 385 Ω 527).

Cf. § 73.

739. ἰστεφάνωνται A] -το C D T (nt A 77; cf. E 729 x 35 Ω 341 ψ 284).

744. Aperte corruptus.

747. ὀβριμοπάτερη] ὀβριμόπατρα Hoogvliet (item Θ 391 α 101). Cf. ὕπερθε (A 257 M 371).

- Ἦρην δὲ μάλιστα θυῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους 748 cf. P 430
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἔμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραιοί,
 750 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπός τε 750^b cf. A 497
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 751 cf. 2 525
 τῆς ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 ἠῆρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων 753^b sq. = A 498^{sq.}
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 755 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἦρην
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε 756^b = Ω 361
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ Ἄρῃι τάδε καρτερὰ γέγρα, 757 cf. 872
 ὁσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἔμοι δ' ἄχος; οὐ δὲ γένηλοι 759^a = B 214
 760 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντεσ, ὅς οὐ τινα φοῖδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃα 762^a = 421
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξ ἀποδίωμαι;“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεῦς·
 765 „ἄργε μάν, φοι ἔπορσον Ἀθιναῖν ἀγελεῖν,
 ἥ γε μάλιστ' εἴωθε κακῆς δόδυνῃσι πελάζειν.“ [277 O 78
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἦρην, 767 = Θ 381 Ξ
 ἔμυκον δ' ἵππους τῶ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην 768 = K 530 A 519
 μεσσηγὺς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. cf. E 366 Θ 45
 770 ὅσσον δ' ἡεροφειδὲς ἀνὴρ ἔειδ' ὀφθαλμοῖσι
 ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ φοῖνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπὶ θρώισκουσι θεῶν ὑψαύχενος ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔχον ποταμῶ τε ῥέοντε,
 ἔχι ροὰς Σιμόεισ συμβάλλετον ἥδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστῃσε θεὰ λευκώλενος Ἦρην 775^a = 368 Θ 49

750. ἐπιτέτραπται] -φαται Matro Athen. 134 f.

757. Ζεῦ] ὦ Apoll. lex.

— Ἄρῃι] ὀρῶν (ut vs. 872) Apoll. lex. Noviciū est Ἄρῃι (vel Ἄρῃι) disyllabum; cf. § 78.

— καρτερὰ γέγρα] sic (ἔργα) Ar., ἔργ' ἀπὸ θεῶν Apoll. lex. (sic Apolloniū Rhod.? cf. Argon. III 1182). Cf. vs. 872.

764. τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε T L, τὴν δ' αὐτὴ προσείπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε l. a. ant.

772. ὑψαύχενος schol. B T Etym. M. 785, 50] ὑψηλός Ω (item Ψ 27), in qua lectione sensum non praebebat ὑψ (alia est ratio compositorum ὑψαύχης et ὑψηλός) et neglectum est ψ vocis ψηχῆ. Cf. ὑψαύχενος (K 305 alibi) et Z 509 ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχου.

- λύσας' ἐξ ὀλέων, περὶ δ' ἑέρα πολλὸν ἔχευε. 776 cf. Θ 50
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεισ' ἀνέτειλε νέμεσθαι. 776^a = 369
- τῷ δ' ἐβήτην τρήρωσι πελειάσιν Ἰθμαθ' ὁμοίαι, 778 cf. h. Ap. 114
 ἀνδράσιν Ἀργεῖοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
- 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκανον ὄθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780^a = A 210
 ἕστασαν, ἀμφὶ βῆν Διομήδεος ἱπποδάμοιο [sq.
 φελλόμενοι, λίεσσι φεροκότες ὠμοφάγοις 782^b sq. = H 256
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν, 782^b = O 592
 ἔνθα σταῖς' ἔκυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 783^b = σ 373
 784^a = A 10 cf. Σ 217
- 785 Στέντορι φεισαμένη μεγαλήτορι χαλκιοφώνωι,
 ὅς τόνον κῦδῆσαςχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, φειδος ἀγνοί! 787 = Θ 228
 ὄφρα μὲν εἰς πόλεμον ἔπωλεσκετο δῖος Ἀχιλλεύς, 787^a = N 95 O 502
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Λαρδαυιάων cf. Π 422 P 336
- 790 ὠχνησκον· κείνου γὰρ ἐδίδευσαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ φεκάς πόλιος κολλήσις ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“ 791 = N 107
 ὅς φειποῦς ὥτρυνε μένος θυμόν τε φεκάστου. 792 = 470
 Τυδεΐδην δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦδρε δὲ τόν γε φάνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
- 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν ἔβαλε Πάνδαρος ἰῶι.
 φιδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος 796^a cf. Φ 51^b
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ εἰτέρω, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσῃων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππέλου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦψατο φώνησέν τε·
- 800 „ἦ ὀλίγον φοῖ παῖδα φεροκότες γείνατο Τυδεύς!
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔεν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν' οὐκ εἶσκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος εἰς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας, —

776. πολλόν § 88] πο(υ)λόν.

778. τῷ schol. Soph. El. 977 O. O. 1676 Eur. Alc. 902] αἰ Ω.

782. φελλόμενοι § 265] ελλόμενοι.

— λίεσσι Brandreth] λείουσι. Cf. § 74.

786. Olim quidam omittebant διὰ τὴν ὀπερβολήν. Norat Aristoteles (Politic. VII 4).

— κῦδῆσαςχ' ἡύσαςχ' vHerwerden.

787. κάκ' ἐλέγχεα] κακελεγγέας Ar.; cf. A 242.

— ἀγνοί] ἄριστοι Ar. in altera ed. (cf. Γ 89).

791. διὰ φεκάς] sic (ἐκάς) Zen. et Aristoph., δ' ἔκαθεν Ar. HG (cf. N 107).

792. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

794. γε φάνακτα] γ' ἀπάνευθε Naber.

797. εὐκύκλου] [ἀμφιβρότε] pap. Hib. 20.

— (ὁ)τεῖρετο Ar. A] τεῖρετο O D T.

801. μικρὸς] τυτθός Nauok. (cf. § 45^b).

- 805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι γέκκλον, —
αὐτὰρ δ' ὅθ' ἔχων ῥόν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
807 κούρουσ' Καδμείων προκαλλίξετο, πάντα δ' ἐνίκαι. 807 sq. cf. A 389 sq.
809 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
810 καὶ σε προφρονέωσ' κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλὰ σε' ἦ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκε
ἦ νύ σέ που δῖος ἴσχει ἀκέρειον. οὐ σύ γ' ἔπειτα 812 cf. 817 N 224
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
815 „γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέωσ' ἑρέω γέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δῖος ἴσχει ἀκέρειον οὔτε τις ὄκνος, 817 cf. 813 N 224
ἀλλ' ἔτι σὺν μέμνημαι ἑφετμήν, ἣν ἐπέτειλας.
οὐ μ' εἶλας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 819^b-821 = 130 sq.
820 τοῖς' ἄλλοις', ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃς' εἰς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν' ὀξέι χαλκῷ.
τούνευκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργεῖους ἐκέλευσα γαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γινώσκω γὰρ Ἄρην μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“
825 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἥθην·
„Τυδεΐδην Διομήδεα, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, 826 = 243
μήτε σύ γ' Ἄρην τό γε δέδμεθι μήτε τιν' ἄλλον 827 cf. E 342
ἀθανάτων τοῖν τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι. 828 cf. 808
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους, 829^b = 841
830 τύψον δὲ σχεδὶν μῆδ' ἄξει θοῦρον Ἄρην
τοῦτον μαινόμενον, στυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώϊν μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ 'στεῦτ' ἀγορεύων
Τρῶσι μάχεσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“

808 ῥηϊδίῳ, τοίη φοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός ἦα.

808 cf. 828

808. Del. Ar. propter versum 805.
813. Οἰνεΐδαο] neglecto ς; Bentley ἱππο-
δάμοιο (coll. A 370).
814. Alii olim τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε <βοῇν
ἀγαθὸς> Διομήδης.
818. σὴν... ἑφετμήν, ἦν] σὴν... ἑφετμήν ὡς
schol. Z 129, σὴν (σίου Ar.) ἑφετμίαν ὡς Ω.

Cf. § 56 et A 495; accusativus verbo μέ-
μνημαι iunctus est e. g. Z 222 I 527.
831. στυκτὸν vHerwerden] τυκτὸν (ut M
105 d 627 p 169, 206). Redit vitium x 113
l 502; frequens litterarum ς et τ confusio,
similes sunt errores E 908 N 745, cf. etiam
Ar. Plut. 1181.

- 835 ὥς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε, 835^b = A 143, 320
χειρὶ πάλιν φερύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε. cf. P 461 Ω 469
- ἢ δ' εἰς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμανυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνην, δφεινὸν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
- 840 'λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἥνία Παλλὰς Ἥθῃν. 840 cf. P 482
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώται ἐχε μώνυχας ἵππους. 841^b = 829
- ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζε,
Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν υἱόν.
τὸν μὲν Ἀρησ ἐνάριζε μισαιφόνος· αὐτὰρ Ἥθῃν
- 845 'δὺν' Ἀφιδος κυνέην, μή μιν φίδοι ὄβριμος Ἀρησ.
ὥς δ' ἔφιδε βοροτολιγὸς Ἀρησ Διομήδεα δῖον,
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξέκινυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
- 850 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850 = Γ 15
πρόσθεν Ἀρησ ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥνία θ' ἵππων
ἔγχετ' χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλίσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἥθῃν
ᾧσεν ὑπὲρ δίφροιο ἐτάσιον ἀγχιθῆναι.
- 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμαῖο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855 cf. K 288
ἔγχετ' χαλκείῳ, ἐπέφεισε δὲ Παλλὰς Ἥθῃν 856 cf. Φ 396
νεύατον εἰς κενεῶνα, ὅθ' ἐξωννύσκετο μίτρῃ· 857^a = A 381 Π 821
τῇ ῥά μιν οὕτα τυχῶν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψε, 858^b cf. Φ 398
ἐκ δὲ δόρυ σπᾶσεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρησ,
- 860 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐρίφαχον ἢ δεκάχιλοι 860 sq. = Ξ 148
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρησ. sq.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δφείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρησ ἄατος πολέμοιο.
οἷν δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

838 sq. Ar. —

838. φήγινος] πηδῖνος l. a. ant.

839. ε'] δ' Ar.

842 et 844. (ἐξ)ανάριζε Ar. A] -ξ· Ω.

846. Post vs. 841 habent A¹ C.

848. Damnat Leaf (cf. Y 312).

852. ἔλίσθαι Ambr. A] ἔλίσσαι (amittere) Ω.

854. ὑπὲρ A] ὑπ' ἐκ Ω.

857. μίτρῃ Ar.] μίτρην Ω. Cf. σ 67 et K 77 Ξ 181 Ψ 180. In nonnullis commentariis θῆι συλλίσσεται μίτρῃ lectum esse ait Didymus.

860. ε'] δ' T (cf. Ξ 148).

— ἐρί(φ)αχον Bentley] ἐρίαχον.

- 865 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδεΐδης Διομήδῃ γάλκεος Ἴαρος
 φαίνεται δμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἐφρύν.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον, 868^b = 867
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων, 869^a = 906
- 870 'δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 καὶ ς' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξε' ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα; 872 cf. 757
 αἰεὶ τοι δῖγιστα θεοὶ τετιλότες εἰμὲν 873 sq. cf. 383 sq.
 ἀλλήλων μίοντι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
- 875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ ἔτεες ἄφρονα κόρην,
 ὀλομένυν, ἧ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλε.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιτείδονται καὶ δεδμήμεσθα ἑκάστος,
 ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ, 879 cf. h. Cer. 199
- 880 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγέλαιο παῖδ' ἀτθλον
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 883 sq. = 458 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι γῆσος· 884^b = 438
- 885 ἀλλὰ μ' ὑπὴνεικαν ταχέες πόδες· ἧ τέ κε δηρὸν
 886 αὐτόθι πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσι.“
- 888 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα γιδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρῆζόμενος μινύριζε.
- 890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι· 890 cf. A 176
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρισ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 891 = A 177
 μυτρός τοι μένος ἐστὶν ἀνάνσχετον, οὐκ ἐπιχεικτόν, 892^b cf. II 549^a
 Ἴηρος τὰν μὲν ἐγὼ σπουδῆι δάμνημι ἑέπεσι.

887 ἢ κεν ζωὸς ἀμενηνὸς ἢα χαλκοῖο τυπῆσι.

871. ς' Brandroth] ῥ' Ω (item A 815 II 22
 Σ 72 β 382 ρ 40). Cf. καὶ μ' π 265, 324,
 418 λ 154, 472, 616.

874. δ'] sic Ar., om. T.

876. ἀήσυλα] ἀίσυλα Knight, ἀτάσθαλα
 Nauck.

879. ἔπει] neglecto ς, *τὴν δ' οὐτ' ἄρ
 γίνοι (coll. A 115)?

881. ὑπέρθυμον] ὑπερφύλλον Ar.

885 et 895. δηρὸν] neglecto ς (δηρὸν).

887. *Delevimus, interpolatorem vitiosa
 forma ζωὸς (vel ζωῶ) pro ζωῖος prodi rati; ἀμε-
 νηνὸς in Iliade f. Male intellectus versus
 886 (quasi moriturum se fuisse dixisset Mars)
 peperit emblema. Brandroth ἢ ζωῖος. Cf.
 II 445.

892. ἀνάνσχετον vHerwerden] ἀάσχετον
 (item Ω 708).

- τῷ δ' ὅλω κείνῃς τάδε πασχέμεν' ἐνεσίησι.
 895 ἀλλ' οὐ μάν δ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895^a cf. P 41
 ἐν γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε 'γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τέ' ἐξ ἄλλου γε θεῶν 'γένε' ὧδ' αἰδηλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτερος Οὐρανιῶνων."
 ὧς 'φάτο, καὶ Παιήον' ἄνωγέ μιν ἰήσασθαι.
 900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμαχ' ἔπασσε. 900 cf. 401
 902 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπνευε
 ὕγρὸν ἰόν, μάλα δ' ὧκα περιτρέφεται κυκάνοντι,
 ὧς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἴαρη.
 905 τὸν δ' Ἴβην 'λοῦσεν, χαρίεντα δὲ γείματ' ἔρσεσε·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδιε γαίῳν. 905 cf. A 405
 906^a = 869
- αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διδσ μεγάλοι' ἐνέοντο,
 "Ἡρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἥλασκομενκῆς Ἥθῃην,
 παύσασαι βροτολογίῳν Ἴαρη' ἀνδροκτασιάνων.
 Z Τρώων δ' ὠϊώθῃ καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
 μεσσηγὺς Σιμόντοσ ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
 5 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5^a = M 378 cf.
 Τρώων 'ρῆξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκε,
 ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηϊκῆσσ' ἐτέτυκτο,
 υἱὸν 'Ευσσώροϊ, Ἀνάμαντ' ἡὺν τε μέγαν τε.
 τὸν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης, 9-11 = A 459 sqq.

901 ἡκίστα· οὐ μὲν γάρ τι καταθνήσκω γ' ἐτέτυκτο.

901 = 402

896. ἐκ γὰρ ἐμεῦ] *καὶ γὰρ ἐμὸν (coll. Z 180 I 538 al.)?

898. ἐνέριτερος] sic Ar., -τατος Zen.

899. ἄνωγέ μιν Barnes] ἀνώγει(ν). Cf. § 225.

900 sq. Versum 901 habet A, om. C D T. Ferri nequit nisi vs. 900 scribatur πάσων; sic G alii, sed Ar. φαρμακὰ πάσων, versum igitur

901 aut dampnans aut ignorans. Cf. A 514 sq.

903. περιτρέφεται Herodian. Apoll. lex.] περιστρέφεται Ω. Cf. vs. 831 et § 477.

906. Ar. —

909. Ἴαρη(ν) Δ'] Ἴαρην Herodian. Ω.

2. ἐνθ' ἴθυσσε μάχη] *ἐνθα μάχη 'θυσεν? Cf. § 8 et v 85 II 699 al.

4. Sic Ar., certe in ed. altera; „ἐν τοῖς ἀρχαίοις” („ἐν τοῖς Ἀρισταρχαίοις” Lehrs, „ἐν τοῖς ἀρχαίοις” editionibus Leaf) legebatur μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλμνησ, Chaeris μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόντοσ. Vox στομαλμνη vitio nata; στόμα λμνησ habet Apoll. Rh. IV 1572 (item Nonn. XXXIII 214 Coluth. 211 Tryphiod. 326, cf. etiam Theocrit. IV 23 et ἡρόνος στόμα μακρόν Ξ 36).

- 10 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπνευε, 'πέφνε δ' ἄρ' ὁστέον εἶσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε.
"Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὸν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐν κτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἔεν ἀνθρώποισι·
- 15 πάντας γὰρ 'φιλέσκεν ὁδῶι ἐπὶ φοικίᾳ ναίων.
ἀλλὰ σοι οὐ τις τῶν γε τότ' ἔρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον 16^b = r 289 f 292
πρόσθεν ὑπαντίαςας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπέερα, cf. B 873
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόδ' ἔππων
ἦσεν ὑφηνόλοσ· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
- 20 Ἀρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε·
'βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
Νηῖς Ἀβαρβαρέν 'τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίων δ' ἔεν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆι, σκότιον δὲ γε 'γείνατο μήτηρ.
- 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' οἷσι 'μλγῇ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ἦ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε 'γείνατο παιδε. 26^a = l 254
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 28^b cf. H 1220524
Π 782,846 X 368
- Ῥαστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξε
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνέκρατο δουρὶ φαιινῶι
Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
'ναῖε δὲ Σατνιδέοντος ἐνρρεῖται παρ' ὄχθας
- 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Ἀκίτος ἥρωσ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξε.
"Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὸν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζωιδὸν ἔλ'· ἔππω γάρ σοι ἀτυζομένῳ πεδίοιο
ὄζωι ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳι, ἀγκύλον ἄρμα
- 40 γάξαντ' ἐν πρώτῳι θυμῶι, αὐτῶ μὲν ἐβήτην 40^a = II 371
πρὸς πόλιν, ἦι περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι 'φοβέοντο, 41 cf. Φ 4, 554

17. ἀπείρα § 150^b] ἀπηύρα.18. Καλήσιον] Καλίσσιον Fick coll. Αρχαιο-
σιος (§ 755 etc.). Cf. Καλήτωρ.21. Πήδασον] Πήραρον Δτ. (?), Τήραρον olim
alii.

25. οἷσι § 74] ὄσσι.

34. 'ναῖε δὲ] ὃς ναῖε Zen. (item N 172).

— Σατνιδέοντος] Σαφνιδέοντος l. a. apud
Strab. 606.

35. Φύλακον] Σχεδίων Herodian.

- αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυσσέθη 42 = Ψ 394
 περνήσας ἐν κονίεσιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ γοι ἔστι
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
- 45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων 45^b = x 264
 „ζώγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα. 46 = A 131
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται, 46^b cf. Ω 137, 555
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος 47 cf. A 132
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα, 48 sq. = A 133 sq.
 50 εἴ περ ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 48 = K 379 φ 10
 ὧς ᾠάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθε 49 cf. K 380
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 50 = K 381 cf. A
 δώσειν γῶι θεράποντι καταξέμεν', ἀλλ' Ἀγαμέμνων 135
 ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας γέπος κῦδα 51 cf. B 142
- 55 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55^a = P 238
 ἀνδρῶν; ἡ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ γοῖον
 πρὸς Τρώων! τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον 57^b = μ 287 cf. ι
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ 286
 κοῦρον ἔόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
- 60 Φίλιου ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. 61 = H 120 N 788
 ὧς φειπὼν παρῆπαιεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωσ,
 αἵσιμα παρφειπῶν, ὃ δ' ἀπὸ γέθεν ὥσατο χεῖρ
 ἥρω' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην, ὃ δ' ἀνεντράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ 64^a = Ξ 447, 517
- 65 λὰξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσασ·
 „ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀργεῖος, 67 = B 110
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω, ὧς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ γέκνηλοι

46. ζώγρει] ζώγρει μ' Brandreth. Cf. K 378.
 — δέξαι] δέξαι (δέξαι) Nauok non recte,
 id enim significat: sumes sive: probata ex-
 cipies, non: dabitur tibi (λήψαι). Idem valet
 de A 131 Ω 137, 555 h. Ap. 274.

50. *περ] κεν Ω (item K 381, sed abest
 κεν vs. par. A 135). Cf. I 415.

51. ἔπειτα A] ὅρην OT (ut locis par.).

54. ἀντίος] sic Ar., -ον Zen. L. Perpetua
 haec est confusio: item A 94 (N 448) v 226

π 14, 53 φ 257, 529 χ 90, contrarium obtinet
 A 129, 219, 553 M 44 P 662, cf. etiam T 70
 X 113 ξ 278 τ 478 χ 90 ψ 89, πλησίον -ον
 Z 245, 249 Ψ 732 β 149 μ 102.

57. Τρώων] fortasse scribendum erat sig-
 num interrogandi (cf. Ξ 265 sq. O 245
 π 424 sq. φ 376 sq.).

59. φέροι] φέροι A². Cf. Γ 299.

61. παρῆπαιεν A] ἔρεψεν Ω.

— ἀδελφεόο § 59] -φειοῦ.

νεκρούς ἄμ πεδίον συλῆσετε τεθνηῶτας.“

ὃς φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμόν τε φειάστου.

72 = E 470

ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηϊ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

73 sq. = P 819 sq.

ἦλιν εἰσανέβησαν ἀναλκίῃφι δαμέντες,

73^b sq. cf. P 886 sq.

75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείαι τε καὶ Ἑκτορι 'φείπε παραστάς

Πριαμίδης Ἑλένοσ, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος·

76^b = A 69

„Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὄμι μάλιστα

Τρῶων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι

πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,

79^a = δ 484^b

80 στήν' αὖθι, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων

πάντῃ ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν

φεύγοντας πεσέμεν, δηϊοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,

ἡμεσ μὲν Λαναοῖσι μαχεσσόμεθ' αὖθι μένοντες,

85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ, — ἀναγκάην γὰρ ἐπέλγει, —

85^b = ε 73

Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, φειπὲ δ' ἔπειτα

μυτέρῃ σῆι καὶ ἐμῇ· ἢ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς

88 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλιν ἄκρι,

90 πέπλον, ὃ φοι δοκέει χαρίεστατος ἡδὲ μέγιστος

90-92 cf. 271 sqq.

ἔμμεν' ἐνὶ μεγάρῳ καὶ φοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,

92 cf. 308

καὶ φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ

93-97 = 274 sqq.

ἥνις ἡέκστασ ἱερυσέμεν', αἶ κ' ἐλέγησι

98^b = 308

94 cf. 309

89 οἶξας κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

71. Sic Ar., Zen. Τρῶων ἄμ πεδίον συλῆσομεν
ἔνθα νεκρούς.

72. Θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

74. ἀναλκίῃφι § 46] -κ(ε)ίησι.

76. οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος] sic et μάντις
τ' οἰωνοπόλος τε Ar.

87. γεραιὰς] γεραιὰς l. a. ant., item vs. 270
(et 287, 296?).

89. Abundare hic versus (itemque versus
88) dicitur in scholiis; immo molestissimus
est, talia enim non *mandantur*, sed tum
demum cum fiunt *enarrantur* (cf. vs. 298);
loco autem parallelo (vs. 270) non redit
hic versus. Interpolatorem produnt verbi
forma contracta οἶξ. (cf. § 241), vox κληῖς
sive *obex* (Ω 318 al.) *clavem* significans ut
apud posteros, fortasse etiam δόμος; nam

ipsam poetam fanum subdiale, non *aedem*
cogitasse verisimile. Codex autem A quo-
niam versus 26 (non 25, ut assolet) in hac
pagina habet exaratos, apparet eius arche-
typum in margine unum aliquem versum
habuisse additum, in exemplo igitur unde
archetypum illud descriptum fuit omissum;
et quoniam inter versus vicinos suspectus
nullus est aut fuit, satis tuta videtur con-
iectura versum 89 in textu archetypi codicis
A defuisse.

90. δ Bentley] δα.

94. ἥνις] ἥνιδας Knight, item vs. 275, 309,
itaque Sitzler etiam ἥνιδα X 292 (= γ 382),
fortasse recte (cf. § 66). Sed vocem originis
ignotae, obscurae, alibi non obviam prae-
stat non mutare.

- 95 *ῥάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·* 95 = 310
αἷ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχηι Φίλιον ἱρῆς, 95^b = P 223
ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο, 97^b = M 39
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐδέδμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
100 *ὃν πέρ φασι θεᾶς ἔξ ἔμμεναι, ἀλλ' ὅδε λίην*
μαίνεται· οὐ τίς γοι δύνатаι μένος ἰσοφαρίζειν.“
ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπείθησε,
αὐτίκα δ' ἔξ ὀλέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 103-106 = E 494
πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ, 899.
105 *ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.*
οἱ δ' ἐφέλιγθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, ἤϊξαν δὲ φόνοιο,
ῥᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐφέλιγθεν.
110 *Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλευτο μακρὸν ἀύσσας·* 110 = Θ 1720346
„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπικούροι, cf. A 285 O 424,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 485 P 183
ὄφρα κ' ἐγὼ βῆω προτὶ Φίλιον ἠδὲ γέρονσι 111 = I 233 cf. A
ῥέπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέροισ' ἀλόχοισι 564
ῥέπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέροισ' ἀλόχοισι 112 = Θ 174 A
ῥέπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέροισ' ἀλόχοισι 287 O 487 etc.
115 *δαίμοσιν ἀρῆσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“* 112^b cf. δ 527
ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 116 = 369 P 188
ἀμφὶ δὲ μιν σφύρ' ἔτυπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ, ἢ πυμάτην ᾗθεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαύκου καὶ Διομήδους συμβολή.

- Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς* 119^a = H 13
120 *εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.* 120 = P 159 cf.
Ψ 814

96. αἷ] ὡς Ar. (cf. τ 83).
101. οὐ Bentley] οὐδὲ.
— ἰσοφαρίζειν] neglecto *τ* (cf. I 390);
Bentley ἀντιφρίζειν (ut Φ 357, 488 et v. l.
411), item Φ 194.
104. ὀξέε δοῦρε] cf. E 495.
106 et 109. ἐφέλιγθησαν et -θεν § 41²⁴] ἀελ.
111. Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι Ἀργεῖοι
μαχηταί (ut Θ 173 al.) H Gen.

112. Sic Ar., Zen. ἀνδρες ἔστε θοοὶ καὶ
ἀμύνετον (-τε, cf. II 422 et § 52) ἀσπερίδων.
119—236. Olim fuere qui aliorum (quo?)
hoc colloquium transferrent; nempe vs.
128 sq. non coincidunt cum E 827 sq. —
In nostra Iliade nullus ab omni parte aptus
ei est locus.
120. ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρω A (ut Ψ 814; cf.
P 159).

- οἱ δ' ὅτε δὴ σχεθὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 121 = Γ 15
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων; 123^a = O 247 Ω 887
 οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὕπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 125 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125^a = δ 82
 σῶι θράσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας 125^b cf. Ψ 890
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶι μέν' ἀντιάουσι. 127 = Φ 151
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας, 127^b cf. Φ 431
 οὐ κεν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην. 128 cf. η 199
 180 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος νῆος, κρατερὸς Λυκόφοργος,
 δῆλ' ἐν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξε·
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 'σευῆ κατ' ἡγάθειον Νυσήϊον, αἷ δ' ἄμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὅπ' ἀνδροφόνου Λυκοφόργου
 185 θεινόμεναι βουπλήγῃ, Διόνυσος δὲ φοβηθεὶς
 'δύσεθ' ἄλδς κατὰ κῆμα, θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δεξιότῃ· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλήϊ.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶοντες, 188^b = δ 805.122
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆλ' ἐν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι.
 οὐδὲ κ' ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἷ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι, 142^a = ζ 153
 ἄσσον ἔθ', ὅς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἔκηαι.“ 142^b cf. Φ 465
 τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσνύδα φαίδιμος νῆος 143 = γ 429
 145 „Τυδεΐδην μεγάρυμν, τίη γενεὴν ἐρεῖνεις;
 οἷν περ φύλλων γενεή, τοῖν δὲ καὶ ἀνδρῶν. 145 cf. Φ 153
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλην 146-149 cf. Φ 464-466

121. ἰόντες] ἰόντες Zen. Aristoph. Ar. (cf. E 630).

123. σὺ] σὺ γ' Bentley (ut E 237, item loois parall.). Cf. A 787.

124. ποτ' αἰ γ' coniecit vHerwerden (cf. B 184 sq.).

126. θράσει Menrad] θάρασι. Cf. § 71 et § 416. Simile vitium est P 573. Boehl θάρασι σῶι (cf. H 153).

128. οὐρανοῦ] ἰόν. Ar.

130—141. Recentis aetatis esse locum

testatur Dionysi mentio; qui non nisi in versibus item recentibus § 325 et 325 = 74 praeterea commemoratur.

180. Λυκόφοργος] Λυκούργος Vrat., recte si substantivum *φίργον* est altera huius nominis pars (item H 143, 144); sed veri videtur similis a stirpe verbi *arcendi* *φίργω* esse ductum.

134. ἀνδροφόνου Λυκοφόργου (φίργου) Heyne] -νοιο Λυκούργου. Cf. vs. 130.

135. φοβηθεῖς] χολωθεῖς Zen.

- τηλεθάουσα φύει, γέαρσ δ' ἐπιγίγνεται ὄρνι·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύεθ', ἢ δ' ἀπολέγει.
- 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' ἐν φειδῆσι, — 150 = r 218 cf. Φ⁴⁸⁷
 152 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶι Ἀργεὺς ἱπποβότοιο, 152^b = γ 263
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἤσκειν, ὃ κέρδιστος ἔγενετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης δ' ὃ ἄρα Γλαῦκον ἔτεκεθ' υἱόν,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἄνορέν ἐρατεινὰν
 ὥπασαν. αὐτὰρ σοὶ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς γ' ἐκ δῆμου ἔλασεν — ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν — 158^b = H 105
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ σοι ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προῖτοι ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὗ τι
 'πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 ,τεθναίῃς, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 ὅς μ' ἔθειλεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
 ὥς ὤφάτο, τὸν δὲ γάνακτα χόλος ἔλαβεν, οἷον ἄκουσε.
 κτεῖναι μὲν γ' ἄλλεϊνε, ἑβράσσατο γὰρ τό γε θυμῷ, 167^b = 417
 'πέμπε δέ μιν Λυκίνδε, πόρην δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πύλαισι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 170 δεῖξαι δ' ἥνογεν γῶι πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκὶν ἔξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε Γάναξ Λυκὶνς εὐρέϊνσ'
 ἐννῆμαρ ἔξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσσε.
 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175 cf. Ω 785.
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἥϊτε σῆμα φιδέσθαι,

151 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασι.

151 = r 214 cf. v 239

148. τηλεθάουσα] -θάουσα Aristoph.
 — ὥρη Aristoph. pap. Oxyrh. 445 A] -ρη
 Ar. Ω. Cf. B 468.

149. φύει' Brandreth] φύει. Cf. i 109.

151. Del. Bentley (item r 214) propter
 obiectum locutioni ὅφρ' ἐν φειδῆσι insolite
 additum. Interpolatorem prodit γ verbi
 φίσσας neglectum; non legitur hic versus
 loco simili Φ 487 sq.

155. Βελλεροφόντην] Ἐλλεροφόντην Zen.
 (teste Eust. ad B 569).

158 et 167. γ' Brandreth] ῥ'.

159. σοὶ] μιν A.

164. τεθναίῃς] τεθναίῃς Hartman (coll. ψ
 724, mente supplens αὐτῇ).

170. ἥνογεν § 225] ἡνώγει(ν) Ar. Ω.

171. ὑπ'] μετ' Demetrius Ixion.

174. ἔξείνισσε] -ζε Gen., Ar. utrumque.

- ὅτι ῥά σοι γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακτέην ἐκέλευσε
 180 πεφνέμεν'. ἢ δ' ἄρ' ἔεν θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δρεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι 'μαχέσασατο κυδαλλμοισι'
 185 καρτίστῃν δὴ τὴν γε μάχην 'φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Νηλεΐδαν ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε'
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον. τοὶ δ' οὐ τι πάλιν φοῖβόνδ' ἐνόητο'
 190 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ 'γίγνσκει θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, 'δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα γῆν,
 'δῶκε δέ σοι τιμᾶς βασιλεῖδος ἤμισυ πάσης'
 καὶ μὲν σοι Λύκοι τέμενος 'τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Φίσανδρόν τε καὶ 'Ιπτόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελίξατο μητίετα Ζεὺς,
 199 ἢ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν'
 203 Φίσανδρον δέ σοι υἱὸν Ἄρης ἄτασ πολέμοιο
 204 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλλμοισι'.

200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ καίνοσ ἀπὸ χθονὸς πᾶσι θεοῖσι,
 ἢ τοὶ δὲ καὶ πεδίοις τὸ Μῆλιν οἶος ἄλγετο
 γόν' ὅπῃ κατέδωκε, πάντες ἀνθρώπων ἀλείων.

205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνῃς Ἀργεῖμιν ἔκτα.

179. ῥα] s. Brandreth.

187. δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ] sic Ar., δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ olim alii teste Didymo, δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ pap. Oxyrh. 445, δ' ἀνερχομένῳ L (cf. A 392).

— δόλον] λόχον A.

195. πυροφόροιο A] ὅφρα νίμοιτο Ω (ut r 185).

200—202 et 205. Hos versus del. Koeschly,

ILIAD, MAJOR.

Leaf vero versus 200—202 collocat post versus 203—205.

200. ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Aristot. Probl. 30, 1.

201. τὸ Μῆλιν] et hiatus post articulum suspicionem movet (an fait Fal.?) et ipse articulus.

203. Φίσανδρον] Πείσανδρον Strab. 578 et 681 (F littera abiitne in Π? cf. Παράθυρήν Zenodoti lectio pro Faq. B 571).

- 206 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι· 206^a cf. N 452
'πέμπε δέ μ' εἰς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 206^b cf. α 220^a ο
αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, 207^b cf. A 229^a Φ
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν', οἳ μέγ' ἄριστοι 280^b μ 268^b, 273^b
210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρέει. 208 = A 784
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι." 209 cf. α 508
ὥς 'φάτ', ἐγκέθησεν δὲ βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπνευεν ἐνὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μελιχίοισι προσκνύδα ποιμένα λαῶν
215 „ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός!
Φοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
'ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐζέκασιν ἥματ' ἐρύξας.
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι 'πόρον ξεινήϊα καλὰ
Φοινεὺς μὲν ζωστήρα 'δίδου φοίνικι φαεινόν,
219^b = H 805
220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
221 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἴων ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
222 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσωι
223 εἰμή, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
ἔγχος δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι 227^b = Z 229
κτεινέμεν', ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κινήσῃ,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν', ὃν κε δύνῃαι.
230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ' ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
γνώωσ' ὃ ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι." 231 cf. α 187
ὥς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἕκαστον ἀΐξαντε,
χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ ἐπιστάσαντο. 233 cf. Φ 286
ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 234 cf. I 877 Z 311
235 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε T 137
χρύσεια χαλκίων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβόλων.

222 Τυδεία δ' οὐ μέμνημαι, ἵπαι μ' ἐτι τυτθὸν ἰόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

213. δι Bekker] δι Ω. Idem vitium est
Ψ 876; cf. H 441 A 378 et A 55.

222 sq. In scholio T ἄποιοι dicuntur;
del. Knight. Qui versus hos interpolavit
pronomen μιν non ad δέπας sed ad Φοινεὺς
restituisset videtur.

225. τῶν] τὸν T. Cf. ο 228.

226. ἔγχος δ' ἀλλήλων Ar. A C] ἔγχος δ'
ἀλλήλων Ω, (ἔγχος δ') ἀλλήλους Zen.

229. κε δύνῃαι] *κεν ἴκηται?

231. γνώωσ' δ Brandreth] γνώωσιν δε. Cf.
§ 122.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης διμιλία.

- Ἑκτωρ δ' ὥς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἔκανε, 237 cf. I 354 A 170
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι 'θίον ἡδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παιδᾶς τε κασιγνήτους τε γέτας τε 239^b cf. II 456,
 240 καὶ πόσιας δ' ὁ ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἄνωγε 674 o 278
 πάσας ἐξείκω. πολλῆσι δὲ κἀδ' ἐφῆπτο.
 ἀλλ' οὔτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἔκανε,
 ξεστῆσι' αἰθοσύησι τετυγμένον, — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 243^a cf. r 11
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, 244-246 cf. 248
 245 πλυσίων ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ παῖδες sqq.
 'κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆσι' ἄλόχοισι,
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, 248-250 cf. 244
 πλυσίων ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ sqq.
 250 'κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίησι' ἄλόχοισι· —
 251 ἐνθα φοι ἡπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 252 ἐν τ' ἄρα φοι 'φθ' χειρὶ γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 252 = 406 E 282
 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας; ± 384 etc.
 255 ἡ μάλα δὴ τείρουσι δυσάνθυμοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 μαρναμένους περὶ γάστρῃ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκε
 ἔλθόντ' ἐξ ἄρκου πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιγυδάε φοῖνον ἐνείκω,
 ὅς σπεισῆς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις' ἀθανάτοισι 259 cf. N 818

252 Λαοδίκην ἰσάγουσα, θυγατρὴν γείδος ἀρίστην.

252 cf. Γ 124

237. φηγόν] πύργον A D. Vulgatum vocabulum in rarioris locum irrepsisse veri est simillius quam hoc in illius, vix autem satis aptam iuncturam efflorent verba: *porta et turris*. Mulieres ante portam circumfusas esse Hectori redeunti fert ratio. Cf. I 354 A 170.

240. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

241. πάσας] πάσι μάλ' l. a. ant.

244. ἔνεσαν Ar. A] ἔσαν (i. e. ἦσαν) O T.

245 et 249. πλυσίων (A) et -αι (l. a. in A) Ω. Cf. vs. 54.

246. παρὰ μνηστῆσι' A] παρ' αἰδοίησι' T.

250. παρ' αἰδοίησι' sic Ar., παρὰ μνηστῆσι' l. a. ant.

252. Del. Koechly utpote e Γ 124 confictum.

— ἰσάγουσα] ἰσάγουσα (Laodicea visens) Ar. intellegebat, sed ἔγειν ita adhibitum non invenitur, *foras* autem progrediens Hecuba cogitanda est potius. Naber καίλουσα, sed ut de *praesenti* usurpentur verba γείδος ἀρίστην fert ratio. Fortasse ferri posset *ἔμ' ἔγουσα.

256. μαρναμένους vHerwerden] μαρναμένα. Cf. I 327.

- 260 *πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνέαι, αἶ κε πίηισθα.*
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα φοῖνος ἀέξει,
ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι γέτνισι.^α
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖόλος Ἔκτωρ 263 = 359
„μή μοι φοῖνον ἔειπε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
265 *μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.* 265^b of. X 282
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν' αἵθροπα φοῖνον
ἔζομαι· οὐδέ πνι ἔστι κελαινεφεῖ Κρονίωνι
αἶματι καὶ λύθῳ πεπαλαγμένον ἐθχετάεσθαι. 268^a = X 402 ψ 48
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νκὸν Ἀθηναῖος ἀγελείης 269 = 279
270 *ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀρολλίσσασα γεραίᾶς·*
πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος 271-275 of. 90 aq.
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆι,
τὸν θὲς Ἀθηναῖος ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
καὶ φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νκῷ 274-278 = 93 aq.
275 *ἦνις ἠκέστας ἱερυσέμεν', αἶ κ' ἐλεήσῃ*
γᾶστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·
αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Φίλλου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νκὸν Ἀθηναῖος ἀγελείης 279 = 269
280 *ἔρχε', ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,*
αἶ κ' ἐθέλῃ μειπόντος ἀκουέμεν'. ὥς δὲ φοι αὐθι
γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖδ' τε παισὶ.
εἰ κτεῖνόν γε φίδοιμι κατελθόντ' Ἀχιδὸς εἴσω,
285 *φαίην κεν φίλον ἦτορ οἰζύος ἐκλεαθέσθαι.*^α
ὥς ἔφαθ', ἦ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι

260. κ' αὐτὸς Ptolem. Asoal.] καὐτὸς Herodian.

— *ὀνέαι] ὀνήσαι. Cf. § 122. Similes errores sunt X 835 d 163.

262. Del. vHerwerden.

265. δ' L] om. Plat. Cratyl. 415 a Ar. (of. Eust. 641, 28) Ω. Cf. X 282.

266. ἀνίπτοισιν] sic Ar., -τησιν Zen.

270. γεραίᾶς] cf. vs. 87.

275. ἦνις] cf. vs. 94.

281. ἐθίλη Bentley] ἐθίλησ'.

— δὲ Bekker] κ.

285. φίλον ἦτορ Zen.] φρονεταρεπου Ω, quas litteras φρίν' ἄτερ που interpretabatur Ar., sic A T, φρίν' ἀτέρπου Ω: illud intellegi nequit, hoc vitiosum pro ἀτερπίος. Aut igitur Zenodoti lectio genuina est — sed coniecturae est similis — aut verum latet. Nauck coniecit ἄφαρ που, Naber φρίν' ἀφίρετου (adi. tragicum), Platt φρίν' ἀτερπί' (sed alia huius adiectivi ceteris locis est via), Peppmueller καμάτου καὶ (coll. O 365 Hes. Oper. 177).

- ἔκλειτο· ταὶ δ' ἄρ' ἀβόλλισσαν κατὰ γαστρί γεραιάς.
 αὐτὰ δ' εἰς θάλαμον κατεβήκετο κηῶντα, 288 cf. Ω 191 ο 99
 ἔνθα γ' ἔσαν πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν 289 cf. ο 105
- 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλοῦς εὐρέα πόντον
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν ἡνυπάτειραν.
 τῶν ἔν' ἀειραμένην Γεκάβη ἔφερε δῶρον Ἀθήνῃ, 293 cf. ο 106
 ὅς κ' ἀλλιστος ἔνν ποικίλμασιν ἤδ' ἐμείριστος, 294sq. = ο 107sq.
 295 ἀστήρ δ' ὅς κ' ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεώτερος ἄλλων. 295^a cf. Γ 881^b
 ἔβη δ' ἱμεναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἶ δ' ὅτε νηὸν ἱκανὸν Ἀθήνησ ἐν πόλιν ἄκρῃ,
 τῆισι θύρας ὥϊξε Θεανὴ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐδα, ἄλοχος Ἀντίνορος ἐκποδάμοιο·
- 300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθνηκαν Ἀθηναίησ ἱέρειαν.
 αἶ δ' ὅλολυγῆι πᾶσαι Ἀθήνῃ χειρας ἀνέσχον.
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὴ καλλιπάρῃος
 ἔθνηκεν Ἀθηναίησ ἐπὶ γούνασιν ἡνυκόμοιο, 303 cf. 92
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρῃ μεγάλῃο· 304 cf. ζ 323
- 305 „πότνι' Ἀθηναίη, θυσιέτολι, δῖα θεάων,
 γᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἥδ' ἐκαὶ αὐτὸν
 κρηνέα δὸς πεσέμεν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηδί 308^b = 93
 ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃς 309 cf. 94
- 310 γαστρί τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·“ 310 = 95
 ὅς κ' ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

288. ἡ δ' εἰς οἶκον ἰούσα παρίστατο φωριαμοῖσι Ambr. et l. a. apud Ar.; cf. Ω 228 ο 104 et v. l. α 360.

— κηῶντα] cf. Γ' 882.

289. ἔνθα γ' ἔσαν vGent] ἔνθ' ἔσαν oi Ar. Ω. Cf. ο 556; vitium redit (ο 106) ο 208.

— ἔργα] neglecto γ, παμποίκιλα Bentley (sic M; cf. E 429 I 128, 228), sed vulgatae magis favent γ 96 sq. et praesertim ο 105. Et quoniam etiam versus 290 habet dictionis novitiae indicium Σιδονίων pro -άων (§ 56), suspicamur olim versus 289 finem fuisse οὐς ἱκανὴ αὐτῇ (ut ο 105), postmodo autem

additos esse vs. 289^b—292. Versus 290—292 del. Fick.

290. τὰς] τοὺς (περίως) Welcker.

291. ἐπιπλοῦς § 185] ἐπιπλώσ.

292. ἡνυπάτειραν L Meyer] εὐνυπάτειραν Ω, item λ 285 χ 227; cf. Menandr. fr. 616.

305. θυσιέτολι schol.] ἱερυσίτολι Ω. Cf. Aesch. Sept. 129.

307. Σκαιῶν προπάροιθε] Σκαιῶν πρόσθ' Fick (cf. M 145, 446 Φ 567 ε 524); novitium est -άων (cf. § 56 et Γ 263).

309. ἦνις] cf. vs. 94.

311. Ar. —

- ὃς αὖ μὲν ῥ' ἤϋχοντο Διὸς κούρην μεγάλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροι' ἐβεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 815 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες
 οἳ φοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν 816^a cf. x 494
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ 818^b-320 = 6493
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν πάροιθε δὲ ἴλαμπετο δουρὸς sq.
 820 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος ὅτε πόρκης.
 821 τὸν δ' ἦρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 828 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμωῖσιν γυναιξὶ
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ γέργ' ἐκέλευε.
 825 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε φιδῶν αἰσχροῖσι γέπῃσι 825 = Γ 38
 „δαιμόνι, σὺ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ. 826^b cf. λ 102 v
 342 = 248
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος 827^b cf. Δ 181-472
 μαρναμένοι, σέο δ' εἵνεκ' αὐτὰ τε πτόλεμός τε 828^b = II 68 cf.
 Δ 492
 γάστρῳ τόδ' ἀμφιδέδνε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλωι,
 830 εἴ τινα που μεθιέντα γέλοις στυγεροῦ πολέμοιο. 830 cf. Δ 240
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα γάστρῳ πυρὸς δηϊόιο θέρηται.“ 831^a = σ 18
 831^b cf. Δ 667
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής 832 sq. = Γ 58 sq.
 833 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν —
 835 οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμεσσῶν
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθειλον δ' ἄχελ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρρηπιούσ' ἄλοχος μαλακοῖσι γέπῃσι
 ὄρμῃς εἰς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῶι
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

822 ἀσπίδα καὶ θώρακα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφάοντα.

834 τούνεκά τοι φερίω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ' ἄκουσον·

834 = σ 129 cf. Δ 76

ο 318 π 259 = 265

834^a = υ 229

816. Del. vHerwerden.

819. [x' ἐνδεκάπηχυν] ἔχον δεκάπηχυν quidam interpretabantur olim. Of. O 678; similes sunt controversiae I 130 K 561 (II 850) T 246 β 106 sq. γ 391 μ 105.

821. περικαλλία] περὶ κάλλιμα Bekker (coll. O 555), περὶ κάλ' ἔφα vHerwerden, quod 3πιν simplex nonnisi h. l. (et v. l. μ 209) inveniat.

822. *Delevimus ut postmodo insertum.

Pro θώρακα Robert coni. πύληκα (cf. Γ 382 sq.), sed interpolatorem prodit etiam molesta iunctura *εἰρεῖ* et *arcus*. Simplex ἀφάων †.

829. σὺ δ' ἂν] σὺ κε v Brandreth (cf. § 326); an *ἦ κε v?

830. ε] 3 v Ar.

834. Del. Bekker; cf. Γ 59 γ 103 δ 236 N 68.

835. νεμεσσῶν vHerwerden] νεμίσει (cf. § 36 et 74).

- 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ μέινον, ἀρήϊα τεύχεα δύνῃ
 ἦ ἔθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κινήσεσθαι δέ σ' οἶω."
 ὣς ᾿φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ. 342 = E 689
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσκνύδα μελιχίοισι·
 „δᾶερ ἔμεϊο, κυνὸς κακομηχάνου κρυοέσσης,
 345 ὣς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον ἔτεκε μήτηρ, 345^b cf. ε 355
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὰ ἀνέμοιο θύελλα 346 sq. cf. υ 63 sq.
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 347^b = B 209
 ἔνθα με κῦμ' ἀπέφερσε, πάρος τάδε γέργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ ἑκμήραντο,
 350 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφειλον ἀμείνονος ἔμμεν' ἄκοιτις, 351 cf. I 480
 ὅς ᾿γείδει νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρῶπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἐξέο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε 355^b cf. θ 541
 εἵνεκ' ἔμεϊο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς, 356 cf. Γ 100
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς ὅτῃκε κακὸν μόνον, ὥς καὶ ὀπίσσω 357 sq. cf. θ 579
 ἀνθρῶποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.“ sq.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ 359 = 263
 360 „μή με κάθειξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις. 360^b = Z 126
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῳάσδ', οἷ μὲγ' ἔμεϊο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσι.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὣς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
 365 καὶ γὰρ ἐγὼ φοῖκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα γίδωμαι
 φοικῆας ἄλογόν τε φίλκν καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ φοῖδ' ἦ ἔτι σφιν ὑπότεροπος ἔξομαι αὐτίς

343. μελιχίοισι] δια γυναικῶν l. a. in A.

344. Versus molestus; cf. Γ 180.

— κακομηχάνου κρυοέσσης Knight] -ου ἀκρυοέσσης (quae nihili est vox); cf. I 64 et § 59. Ita ut h. l. adhibitum adiectivum κρυόεις extat E 740 I 2, cf. etiam ῥιγεδανή Ἑλίη T 325.

348. ἀπέφερσε] cf. Φ 283.

350. ὤφειλον L] ὤφειλον Ω (cf. § 273).

352. ἄρα Christ] ἀρ.

353. τῷ] τοῦ vHerwerden (cf. O 16 A 410 N 733).

356. ἔμεϊο κυνὸς] verba molesta (cf. Γ 180); ἡμῆς ἱριδοῦ vHerwerden (ut Γ 100), quo facilius intellegatur ἀρχῆς quod sequitur.

— ἀρχῆς (Zen.)] ἀρχῆς Ω. Cf. Γ 100 Ω 28.

365. (φ)οῖκόνδε(ς) ἐλεύσομαι T] -νδ' ἐλεύσομαι Ω. Cf. α 88 (ζ 296 o 504) ρ 52.

367. φοῖδ' Bentley] ε' (vel εε') οἶδ'.

— ἦ § 327] αἰ.

- ἡ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάουσιν Ἀχαιῶν.“ 368 cf. II 438
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ, 369 = 116
 370 αἴψα δ' ἔπειθ' ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντας. 370=497 cf. p 28.
 οὐδ' ἦδρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισι, 85, 178 = 362
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλῳι 370^b=1769p275.
 πύργῳι ἐφειστίκει γοάουσά τε μυρομένη τε. 324 p 242 cf. v371
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα 'τέτμεν ἄκοιτιν, 371 cf. 377
 375 ἔστι ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δρωιδίσιςιν ἔειπε· 375^a cf. v 128 p
 „εἰ δ' ἄγε μοι, δρωιδί, νημερτέα μυθήσασθε· 124, 149 = 178,
 πῆν ἔβη Ἀνδρομάχην λευκώλενος ἐκ μεγάροιο; 493
 ἥέ πιν εἰς γαλῶν ἥ' ἐνατέρων ἐνπέπλων; 377 cf. 371
 ἡ ἔς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι 378 sq. cf. 383 sq.
 380 Τρῶιαι ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 378 cf. X 473
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὼν ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπε· 378^b = Ω 769
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγασ ἀληθέα μυθήσασθαι, 380 = 385
 οὔτε πιν εἰς γαλῶν οὐτ' ἐνατέρων ἐνπέπλων 383 sq. cf. 378 sq.
 οὐτ' ἔς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῶιαι ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385 = 380
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσε
 τεύρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κρᾶτος ἔμμεν' Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένην φεφυκῖα· φέρε δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“
 390 ἡ δα γυνὴ ταμῆν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐν κτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 εὔτε πύλας ἔκανε διερχόμενος μέγα φάστν
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντὶν ἤλθε θέουσα 394^b = O 88
 395 Ἀνδρομάχην, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395 = Θ 187
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὀλνέσσῃ, 396 cf. X 479
 Θήβῃσι Τροπλανίῃσι, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσὶ φανάσσων· 396^b = 425
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἢ φοι ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος 'κλιν αὐτῇ 399^b cf. X 461

376. αἰ δ' cf. A 302.

386. Ἰλίου] neglecto *f*, *Πίλου μέγαν* Brandreth, *ἐπὶ τείχος ἱρὴ μέγα Πίλου* Naber (cf. vs. 388 M 333), nos tentavimus **μέγα νηπίη*, ipsum urbis nomen hinc alienum rati (cf.II 46 : 44 et X 462), vHerwerden *μέγαν ἡ γ' ἱμεν*·396. Ἡετίων δα] spuria aut corrupta testatur anacoluthon, debuit autem dici *μορίων* iam esse Eetionem.

- 400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἑκτορίδην ἀγαπκτόν, ἀλλήκιον ἀστέρι καλῶι,
 τόν ρ' Ἑκτωρ καλέσκει Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 402 sq. cf. X 506
 Φαστυγάναντ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Φίλιον Ἑκτωρ. sq.
 ἦ τοι ὃ μὲν μείδῃσι φιδῶν εἰς παῖδα σιωπῇ·
 405 Ἄνδρομάχῃ δέ φει ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἐν τ' ἄρα φει ὦφ' χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 406 = 253
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τεδὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεισ
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῖ' ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 410 πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410^b = β 74
 σεῖ' ἀφάρμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι, οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλῃ
 ἔσται θαλαπῳρή, εἴ κεν σύ γε πότμον ἐπίσπησι,
 ἀλλ' ἄχ'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἡμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν ἔπερσεν Κιλίκων ἐν ναιετάουσας,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡτερίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, ἑβήσασατο γὰρ τό γε θυμῶι, 417^b = 167
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκνε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοις
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πετέλας ἐφύτευσας
 420 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισι,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶι ἦλον ἡματι Ἀγιδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκῃς δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννήσ' ὀίσσι.
 425 μητέρα δ', ἢ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὀλνέσσει, 425 = 896
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοις κτεάτεσσι,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμισ λοχέαιρα. 428^b = ο 478
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

400. ἀταλόφρονα] ἀταλόφρονα Ω.

407. τειδν] cf. A 185.

408. ἔμ' ἄμμορον] sic Ar., alii olim ἐμὸν μόρον. Cf. Ω 778.

409. κατακτενέουσιν § 269] -κτανέουσιν.

412. εἴ κεν § 326] ἐπει δν.

414. γάρ] μὲν Strab. 619.

417—420. Postmodo inserti videntur, sunt enim ab argumento alieni; de arboribus autem quod dicitur ut intellegatur, invito prisco poeta sumamus oportet iam per annos complures bellatum esse (cf. B 134 sq.). Et sensim hunc locum auctum esse credibile (Knight del. vs. 413—439).

- 430 ἥδ' ἐκασίγητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 ἀλλ' ἔγε νῦν ἑλάττει καὶ αὐτόθι μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναιῖκα.
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεύ, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατόσ' ἐστὶ πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
- 435 τρεῖς γὰρ τῆι γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
 ἄμφ' Αἴαντε δ' οὗ καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἥδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδαν καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἣ ποθὶ τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίαν ἐν φειδώ,
 ἣ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει." 439^b = O 43
- 440 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440 = X 232 cf.
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς H 233
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους, 441^b = K 38 T 23
 αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο. X 454
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ ῥά μ' ἔμεναι ἐσθλὸς 442 = X 105
- 445 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἥδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 447-449 = A 163
 ἔστ' ἤμαρ ὅτε κέν ποτ' ὁλόλῃ Εἰλιος ἱρὴ sqq.
 καὶ Πριάμοσ καὶ λαὸς ἐυμμελὴς Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἔλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' αὐτῆς Φεκάβης οὔτε Πριάμοιο γάνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίεσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμετέσσι,
 ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 δακρυόεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀποφράσ. 455^b = Π 831 γ
 καὶ κεν ἐν Ἀργεῖ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνῃς, 193

438—439. Ar. —, in mulieris ore molestus ratus, neque verum esse (quod demonstrandum!) ab hac parte facilius conscendi potuisse moenia, neque tam prope ad urbem accessisse hostes. Ultimum fortasse concedendum, in nostram igitur Iliadem minus bene quadrare hos versus, sed antiquissimos esse inde efficitur potius quam recentes.

434. ἀμβατόσ] Sic Ar., ἀμβατή Callistratus.

437. Ἀτρεΐδαν] -δα Demetrius Ixion (cf. A 16).

438. θεοπροπίαν A] -πίαν D, -πίας O; cf. A 85. Nauck -πίων, an -πίης (cf. § 56)?

439. αὐτῶν] αὐτοῦς l. s. ant.

— ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει] ἐπώτρυνεν καὶ ἄνωγει Ernesti. Cf. § 225.

447. γὰρ] μὲν L.

448. *ἔστ' ἤμαρ ὅτε κεν] cf. A 164.

449. ἐυμμελὴς] cf. A 47.

455. ἀποφράς] § 150^b ἀπουρά.

456 sq. ὑφαίνῃς ... φορέῃς L] ὑφαίνῃς ... φορέῃς Ω.

- καὶ κεν ὕδωρ φορέησιν Μεσσηνίδος ἢ Ἰπερείου
 πόλλ' ἀρεκαζομένην, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη. 458^a cf. v 277
 καὶ ποτὲ τις φείπησι φιδὼν κατὰ δάκρυ χέουσιν. 459^a = H 87 cf.
 460 Ἔκτορος ἦδε γυνή, δὲ ἀριστεύεσκε μάχεσθαι Z 479
 Τρώων ἱπποδάμων, δτε Φίλιον ἀμφεμάχοντο. 460^b = A 746 II
 292
 ὅς ποτὲ τις φέρει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἔλγος
 χήτει τοιοῦθ' ἀνδρός, ἀμύνειν δοῦλιον ἤμαρ. 463^a cf. T 324
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει, 464^b cf. S 114
 465 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυνθέσθαι. "
 ὅς φειπὼν σοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαιδιμος Ἔκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη φεράων, πατὴρ φίλου ὕψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
 470 δφεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαιδιμος Ἔκτωρ, 472^b = 494
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανάουσαν·
 αὐτὰρ ὁ φόν φίλον υἱὸν ἐπεὶ ἔκυσε ἑπὶ τὴν χερσὶν,
 475 φεῖπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν. 475^b = 6526d 472
 3 482
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παιδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεία Τρώεσσι,
 477 cf. h. Ven. 103
 ὅδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Φίλιον ἴφι φανάσσειν·
 καὶ ποτὲ τις φείποι, πατὴρ γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων· 479^a cf. 459
 480 ἐκ πολέμοι' ἀνιόντα, φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτείνας δάκρυον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ. "
 ὅς φειπὼν ἀλόχοιο φίλος ἐν χερσὶν ἔθηκε
 παιδ' ἐξόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδες δέξατο κόλπῳ 483^b cf. h. Cer. 281
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τὴν μιν κατέρεξε φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 485 = A 361

465. τι σῆς] τῆς? Cf. v 336 et A 185.

474. δ Bentley] δ γ'.

475. φεῖπεν] εἴπει δ' Ar.

478. ἴφι] neglecto φ, λαοῦ φίφι Bentley, φάσται φίφι Brandreth („ad nomen φαστυ-φάσας adludit").

479. (φ)εἴποι Nicanor A² B O] εἴπησι Ω, quem errorem peperere loci subsimiles (Z 459 H 87 ζ 275), arguit syllaba prior

vois πατὴρς correpta (cf. § 25 et A 182 II 554). Optativum flagitat grammatica (utinam dicat aliquis), in parallelis vero versibus subiunctivo sunt est locus, non de optabili re dictus sed de verisimili (dicet opinor aliquis).

— γ' ὅδε Ar.] δ' δ γε Ω.

483. κηῶδες] cf. I' 382.

484. ἐλέησε Δ] ἐλάειρε D.

- „δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαλῆζο θυμῷ,
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προδάψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται. 489 cf. 553
489^a = x 415
490 sq. = α 356
sq. φ 350 sq.
- 490 ἀλλ' εἰς φοῖκον ἰοῦσα τέ' αὐτῆς φέρεα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἡλακάνην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
φέργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Φιλίῳ ἐγγεγάσι.“ 492 cf. α 358 φ 352
492^b = γ 137 cf.
1 352 h. VI 27
493^a = α 359 1
353 φ 353 ψ 61
494^b = 472
- ὥς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἑκτωρ
495 ἱππουρίν· ἄλοχος δὲ φίλῃ φοῖκόνδ' ἐβεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἐπειθ' ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντας 498 = 370
Ἑκτορος ἀνδροφόνου, κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσινισιν ἐνῶρσε.
- 500 αἶ μὲν ἔτι ζωῖον γόνον Ἑκτορα φῶι ἐνὶ φοίκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπὸ τροπον ἐκ πολέμοιο
ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν. 501 cf. x 35
502^b = N 105 cf.
H 309 M 166 N
318 P 638 1 502
N 287 5 73
- οὐδὲ Πάρις δ' ἄθουνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι,
ἀλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶι, 504 cf. μ 228
- 505 'σεύατ' ἐπειτ' ἀνὰ φάστν ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθῶς.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἱππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, 505^b = x 138
506-511 = o 263
sq. q.
- δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίλοιο κροαίνων,
508 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρεῖος ποταμοῖο, —
- 511 ῥίμφα φε γούνα φέρει μετὰ γήθεα καὶ νομὸν ἱππων
- 509 κυδιάονδ', ὕψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται 509^b sq. cf. h. Cer.
177
- 510 ὦμοισ' αἵσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃσι πέποιθε, —

487. προδάψει] προίαψει pap. Oxyrh. 445 (cf. Ω 110).

489. ἐπεὶ § 326] ἐπὶ.

490. τέ' αὐτῆς] τὰ αὐτῆς Ω. Cf. A 185.

493. πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί pap. Oxyrh. 445, Epictet. Diss. III 22, 108] πᾶσιν, ἐμοί δι' μάλιστα Ω. Integer verborum ordo servatus est locis parallelis, qui hinc sunt deducti, α 359 1 353 φ 353, cf. etiam ψ 61; restituit Hoffmann, cuius sententia egregie iam confirmata est reperta papyro illa vetusta.

494. φαίδιμος Ἑκτωρ] χεῖρὶ παχείῃ pap.

Oxyrh. 445, superscripto φαί[διμος Ἑκτωρ]. Cf. Φ 403.

500. Fortasse postmodo additus, del. Knight (cum vs. 501 sq.); vox γόνον e vs. proximo videtur irrepisse; στένον Nauok.

511. Ante vs. 509 collocavit Agar; pro ῥίμφα φε Zenodotus legebat ῥίμφ' ἐκ, iure improbante Ar. (cf. N 405 Z 514).

— μετὰ Bentley] μετὰ τ'.

509 sq. κυδιάονδ' ... πίποιθε Agar] κυδίων ... πεποιθῶς Ω. Pro πεποιθῶς Naber concessit γεγηθῶς.

- 513 ὥς υἷος Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρῃς
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἁλέκτωρ ἰβεβήκει 518^a = T 398
καγχαλάων, ταχέος δὲ πόδες ἔφειρον. αἴψα δ' ἔπειτα
- 515 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι γῆι ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
„ἦθεῖ", ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσυμένον κατερούκω 518^a = X 229
δηθύνων οὐδ' ἤλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευε!" 518^b cf. II 9. 78
- 520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„δαιμόνι", οὐ κέν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναίσιμος εἶη, 521^b = x 388
φέρων ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ φρεσὶν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
- 525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κ' ἐποθὶ Ζεὺς 526^a cf. A 362
δῶκε ἱπουρανίοισι θεοῖς αἰετιγενέτεσσι 526^b = A 128
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.“
- H ὥς φειβὼν πυλίων ἐξέσσντο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος 'κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι· μέμασαν πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτισις ἐξελδομένοισιν ἔδωκε
- 5 οὐδ' ὅν, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐν ξεστῆσι' ἐλάτνισι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυνὴ λέλυνται, 6^b cf. W 85
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐξελδομένοις ἐφάνητην.

ἐνθ' ἐλέτην δ' μὲν υἷδ' Ἀρηϊθόοιο γάνακτος,
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, δὲ κορυνήκην
10 γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἔκτωρ δ' ἠΐονῃα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐυχάλκου, ἔλυσεν δὲ γυνῆα.

522. ἀτιμάσσειε § 144] -μήσειε.
523. ἀλλὰ φρεσὶν] ἀλλακτῶ[v] pap. Oxyrh. 445
(cf. β § 311).
1. πυλίων] πόλιος Bentley (cf. § 56).
5. ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. A C] ἐπὶν κε κάμωσιν
vel ἐπὶν πεκάμωσιν Dionysius Sidonius D T.

Similis est controversia A 168; cf. § 326.
6. ἐλαύνοντες] ἐρίσσοντες l. a. ant.
7. τῷ] sic Ar., τοι Ammonius.
12. ἐυχάλκου] ἐυκύκλου D.
— ἔλυσεν] λύντο Ar. (ad vs. 16 refert vHer-
werden).

- Γλαυκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 13 = P 140
 Φιφίνουον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὁσμίνην 14 cf. P 15
 15 Δεισιάδην, ἔκπων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
 ὄμον· ὃ δ' ἐξ ἔκπων χαμάδις πέσσε, λύντο δὲ γυῖα. 16^b = O 435

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

- τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἥθῃην 17^a = E 711
 Ἀργεῖδους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὁσμίνῃ, 18 = E 712
 ὅβῃ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα 19 cf. B 167
 20 Ἐλλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην. 21 cf. N 347
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συνηκνέσθην παρὰ φηγῶι. 21^a = A 508
 τὴν πρότερος προσέειπε γάναξ Διδσ νίδς Ἀπόλλων· 21^b = II 121
 „τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διδσ θυγάτερ μεγάλοιο,
 25 ἤλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχῃς ἑτεραλκεία νίκην
 δώῃς; οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις;
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴῃ·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δῆϊοτῆτα 28 = v 881
 28^b = X 108 cf. P 417 1358 v 316
 30 σήμερον, ὅστερον αὐτε μαχέσονται, εἰς ὃ κε τέκμων
 Ἐλλιον εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῶι
 ὁμῖν γ' ἀθανάτισι, διαπραθήμεν τόδε γάστρῳ.“
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἥθῃην·
 „ὦδ' ἔστω, ρεκάφεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ ἀντὶ
 35 ἤλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανέμεν' ἀνδρῶν;“
 τὴν δ' αὐτε προσέειπε γάναξ Διδσ νίδς Ἀπόλλων· 37 = r 103
 „Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἷος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῆϊοτῆτι· 40 = I' 20

21. ἐκκατιδῶν] neglecto ρ.

27. δῶις; Brandreth] δῶις; inel. Cf. § 122.

32. γ' add. Fick (cf. § 92).

— ἀθανάτισι] ἀθανάτοις Zen., ἀμφοτε-
 ρησι Aristoph.

38. αὐτε προσέειπε] ἡμῖν βετ' ἔπειτα l. a. ant.

34. ὦδ'] *ὦς? Ad id quod *αἰνῇ* dixit
 nonnisi h. l. refertur ὦδῃ.

36. *καταπανέμεν'] -σίμεν. Cf. B 544.

39. ἦν τινά που Δαναῶν] *ὄφρα τιν' Ἀρ-
 γεῖων? In dei ore id videtur aptius, et cf.
 § 326.

- οἷ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἐκτορι δῖωι.“
- ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἥθῃην. 48 = B 166
- τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
45 βουλῇν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφάνθανε μητιόουσι·
'στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 46 cf. Θ 280
- „Ἐκτορ, οὗτις Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἧ ῥά κέ μοι τι πῖθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι. 47 = A 200
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοῖς, 48 = A 98
49 = Γ 68
- 50 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δυλοτῆτι· 51 = Γ 20
οὐ γάρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. 52^b cf. δ 562 + 308
ὣς γὰρ ἐγὼ γόπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετάων.“ 1 389 μ 342 ξ
274 = 22
- ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 54-56 = Γ 76 sqq.
- 55 καὶ ῥ' εἰς μέσσων ἰὼν Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσω δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρῦθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐκκνήμιδας Ἀχαιοῖς.
κὰδ δ' ἄρ' Ἄθκναῖν τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέσθην, ὄρνισι γειροκότε αἰγυπιοῖσι,
- 60 φηγῶν ἔφ' ὕψηλῃ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι. τῶν δὲ στίχες ἦτο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 62 cf. N 339
οἷν δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρεῖ 62^b = A 282
ὄρνυμένιοι νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὕπ' αὐτῆς, 64^b cf. μ 406 ξ 304
- 65 τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
ἐν πεδίωι. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 66^b sq. = Γ 85 sq.
- „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 68 = 349, 369 Θ
6 etc.

41. ἀγασσάμενοι] ἀγασσόμενοι Ar. (?).

45. ἐφάνθανε Bentley] ἐφάνθανε.

48. πῖ] νύ Ω. Cf. A 98.

49. κάθισον § 220³] κάθισον.

53. Ar. —

56. ἰδρῦθησαν Δ] ἰδρύθησαν Ω; cf. Γ 78.

59. γειροκότε Ahrens] λοικότες.

62. πεφρικυῖαι] βεβρικυῖαι olim quidam (cf. A 282).

64. μελάνει δέ τε πόντος ὕπ' αὐτῆς] αὐτοῦ

Aristot. Probl. 28, 28, πόντον ὕπ' αὐτῆς Ar. O. Graecum non est μελάνει, neque Homero μελάνει, quo verbo saepius uti sunt Alexandrini (Apoll. Rh. IV 1574 Callim. epigr. 56 Arat. Phaen. 817, 836, 877 sq.), tribuendum est, qui alibi utus est verbo μελαινομαι (E 354 Σ 548); *ἤχλυσε δὲ πόντος ὕπ' αὐτῆς (cf. μ 406 = ξ 304)?

67. μοι § 92] μεν.

68. ἴσπω § 246] εἴπω.

- ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσε,
 70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμποτέροισι,
 εἰς δ' κεν ἦ ὅμως Τροίην ἐύπυργον ἔλῃτε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισι.
 ὅμιν δ', — ἔν γὰρ ἔασιν ἀριστεῖς Παναχαιῶν, —
 τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάγῃ,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίδωι.
 ὦδε δὲ μυθήομαι, Ζεὺς δ' ἡμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω· 76^b cf. α 273
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναάκει χαλκῶι,
 τεύχεα συλκίσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρόσ με 79^{eq.} = X 342^{eq.}
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δάῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλκίσας οἶσω προτὶ Πήλιον ἱρὸν 81^{cf.} Π 725 φ 338
 καὶ κρεμάω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ρεκάτοιο, 81^b cf. χ 7
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐνσείλμους ἀποδώσω,
 85 ὅφρα γε ταρχύσωσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 85^a cf. Π 456, 674
 σῆμά τέ σοι χεύωσιν ἐπὶ πλατέ' Ἑλληςπόντῃ. 86^b = α 82 cf. P 432
 καὶ ποτέ τις φείψῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων 87^a = Z 459
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον· 88^b = α 183 δ 474^b
 , ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος, 89 cf. ψ 331
 90 ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ὅς ποτέ τις φερέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.“ 91^b cf. B 325
 ὅς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 92 = Γ' 95
 ἥιδεσθεν μὲν ἀνκνᾶσθαι, ὀφείσαν δ' ὀποδέχθαι.
 ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέφειπε
 95 νείκε' ὀνειδίζων, μέγα δ' ἐστοναχίζετο θυμῶι·
 „ὦ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσι.
 ἀλλ' ὅμως μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἡμενοὶ αὖθι γέκαστος ἀκήριοι, ἀκλεῖς αὖτως·

73. ὅμιν) *ὅμιν (ut in parenthesi collocata
 sint verba ἴν — Παναχαιῶν)? An deleto
 hoc versu in sequenti pro τῶν scribendum
 *τεσ(ι)?

— δ' ἴν Δτ.] μὲν Ω.

74. νῦν ὅν] εἰ καὶ l. a. ant.

— ἀνάγῃ la Roche] ἀνάγῃ Ω, item ο 395.

100. γέκαστος Cauer] ἴκαστος. Duces spec-
 tantur. Idem error est ψ 55, contrarius au-
 tem I 88.

τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι. αὐτὰρ ὕπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.“

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλὰ.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, ῥάνη βίοτοιο τελευτῇ

104^b = II 787

105 Ἔκτορος ἐν καλᾶμμισιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

105^a = Ω 788

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,

105^b = Z 158

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,

δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα ἔπεος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

„ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφέες, οὐδέ τί σε χρὴ

110 ταῦτις ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ στέο, κηδόμενός περ,

110^b cf. A 586

μηδ' ἔθαλ' ἐξ ἔριδος σέ' ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδει, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

112^b = O 167, 183

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέειναι

ἔργῳ· ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

114^b = Φ 107 cf.

115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔξ' ἰὼν μετὰ ἑέθνος ἐταίρων,

II 709

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἀταρβής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, αἶ κε φύγησι

118 sq. cf. T 72 sq.

δηλοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δολιότητος.“

119 = 174 cf. E

120 ὥς φειπὼν παρῆειπεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωος,

120 sq. = Z 61 sq.

αἰσίμα παρῆειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γυθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

122^b = II 782, 846

Νέστορ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέφειπε·

cf. Z 28

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

124 = A 254

125 ἦ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον ἐκπηλάτα Πηλεὺς,

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἡδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγκήθεε γῶι ἐνὶ γοίκῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεάν τε τόκον τε·

128 cf. O 141

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὄφ' Ἔκτορι πάντα ἀκούσαι,

128^b cf. o 175

104. βίοτοιο] θανάτοιο l. a. in A T (*mortis metae* Verg. Aen. XII 546), sic Nauck (item *versu* parall. et A 170), *contrarium errorem* Eur. Hero. 1351 *irrepsisse* observans.

108. δεξιτερὴν... χεῖρα Bentley] δεξιτερῆς... χερσός. Cf. E 187 Ω 671 α 121 σ 258.

110. δὲ στέο] sic Ar., δ' ἰσχυρο C.

113. τούτῳ] τοῦτον l. a. in A.

114. ἀμείνων] -νω Zen. (cf. A 80).

ILIAS, MAJOR.

117. *ἀταρβής] ἀδειήs Ω (υ-- pro -υ-). Cf. N 299 et v. l. γ 111; *glossema videtur* ἀδε(ι)ήs, vHerwerden ἀτειρήs (cf. O 697 I' 60 λ 270), Pallis ἀναιδήs (cf. E 593).

118. ἀσπασίως] cf. Σ 270.

120. ἀδελφεόο § 59] -φειοῦ.

127. μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγκήθεε] μειρόμενος μεγάλη ἰσχυρὴν Zen. (μειρόμενος interpretatus στερρόμενος).

- 180 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄλφειος εἶσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 182 = B 371
 ἡβῶιμ' ὥς δέ' ἐπ' ὠκυρόωι Κελάδοντ' ἐμάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοι τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσίμωροι,
 135 Φειᾶς παρ' εἰχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135^b = γ 292
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἴστατο, μισθόεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὅμοισιν Ἀρηϊθόοιο γάνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες ἐκκληῖσκον καλλίζωνοί τε γυναικες, 139^b cf. Ω 698 ψ 147
 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι 'μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδνεῖν κορύνηι 'ρήγνυσκε φάλαγγας.]
 τὸν Λυκόβορρος ἔπεφνε δόλωι, οὗ τι κρατεῖ γε, 142^b cf. ψ 515^a
 στεινωπῶι ἐν δόδωι, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη φοι ὄλεθρον 143^a = ψ 416
 'χρηστὶ με σιδνεῖν· πρὶν γὰρ Λυκόβορρος ὑποφθᾶς
 145 δουρὶ μέσον 'περόνησεν, δ' δ' ὕπτιος οὐδὲ' ἐρείσθη· 145^a = N 397
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά φοι 'πόρε χάλκεος Ἀρησ. 145^b = A 144 cf. M 192
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα 'φόρει μετὰ μῶλον Ἀρησ. 146^a cf. N 619 P 537 φ 183
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόβορρος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, 147^b = Π 245
 'δῶκεν Ἐρευνθαλίωι, φίλῳι θεράποντι, φορῆναι
 150 τοῖ' δ' γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἷ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδέδμεσαν, οὐδέ τις ἔτλην. 151 cf. h. Ap. 47
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει γῶι, γενεῇ δὲ νεώτατος ἦσκον ἀπάντων·
 καὶ 'μαχόμεν φοι ἐγώ, 'δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθάνη. 154^b cf. ι 317
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον 'κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρόρορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὥς ἡβάοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη· 157 = A 670 ψ 629
 τῶι κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ. ξ 468 cf. A 314
 ὕμων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστεῖες Παναχαϊδων,

130. φίλας ἀνὰ] βαρβάρως Ar. L (cf. A 89).

133. Κελάδοντ(ς)] Αἰκίδοντι l. a. apud Strab. 348.

135. Φειᾶς] sic Ar., Χάας l. a. apud Strab. 348 (cf. Paus. V 5, Φηρᾶς (Φήρης?) Didym., „οὕτως γὰρ καὶ Φερεκύδης ἱστορεῖ.” Quam coniecturam (cf. Lehrs Aristarch. 2 p. 242) strenue defendit Berard.

144. ὑποφθᾶς] ἀναστὰς l. a. ant.

146. δ' Ar. A] ε' OD.

149. 'δῶκεν H L] δῶκε δ' Ar. Ω.

151. In G Z additur versus: ἀντιβίον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι (ut legitur H 40, 51 I' 20).

153. γῶι] ἰμῶι Zen.

157. τί Nauok] δέ. Cf. vss. par.

- 160 οὐδ' οἷ προφρονέωσ μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἔλθειν.⁶
 ὅσ' νείκεσσ' ὁ γέγων, οἷ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. 161^b = 9 258
 ὥρτο πολὺ πρῶτιστα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃσ' ὥρτο κρατερὸς Διομήδης, 162 cf. 4 288
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιφειμένοι ἀλκῇν, 163 = 4 290
 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 164-167 = 6 262
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ, 164^b = Σ157 [sq.
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγαδὸς υἱός, 165^b sq. = P 258
 ἀν δὲ Θάας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς· 166 cf. B 651
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἔκτορι δῖῳ.
 170 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γεγῆνις ἵπποτα Νέστωρ· 170^a = K241 φ 130
 „κλήρωι νῦν πεπάλεσθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσι·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ δ' αὖτὸς γόν θυμὸν ὀνήσεται, ἅλ' κε φύγῃσι
 δῆλον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δνίοτῃτος.“ 174 = 119
 175 ὅς ἔφαθ', οἷ δὲ κλῆρον ἐσηκάναντο γέκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέηι Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον· 177 sq.^a = Γ 318
 ὥδε δὲ τις ῥέπεισκε γιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 178 = 201
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἦ Τυδέος υἱὸν 178^b = Γ 364
 180 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.“ 180 cf. A 46
 ὅς ἄρ' ἔφαν, ῥάλλεν δὲ γεγῆνις ἵπποτα Νέστωρ· 181 cf. Γ 324
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος. κάρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντῃ 182^a = x 207
 ῥεῖξ ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν. 183^b = 186
 185 οἷ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπκνήναντο γέκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἔκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντῃ, 186^b = 183
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέηι βάλε, παίδιμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 ῥγνῶ δὲ κλήρου σῆμα γιδῶν, ῥγθήσε δὲ θυμῷ.

162. πρῶτιστα Bentley] πρῶτος (-ον) μὲν Ω, item 4 288. Cf. A 105 al.

166. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)ιφόντῃ.

170. τοῖς δ' αὖτις] τοῖσιν δ' αὖ Christ (item K 241; cf. § 60).

171. πεπάλεσθε Doederlein (sic Harl. 1771)] πεπάλεσθε (Ar. A O T) aut πεπάλαχθε (D) Ω;

illud Graecum non est, hoc (polluti este, a verbo παλάσσειν) hinc alienum, neque prodest collatum παλάσσειν = πλέκειν (?) Herodot. VII 85. Redit error i 331.

177. Θεοῖσι δὲ Alexio Heraclio D] Θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Asoc. A O T (cf. Γ 318).

186. τόν] ῥ' A, Ar. utrumque.

- 190 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐξὸν χαμάδις ἔβαλε, ὦννησέν τε
 „ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρα κ' ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὕμεις εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι γάνακτι
- 195 σιγῇ ἐφ' ὕμειων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται
 ἢ καὶ ἀμφοδίνην, ἐπεὶ οὐ τίνα δέδριμεν ἔμπης. 196^b = β 199
 οὐ γάρ τίς με βίβη γε φεκὼν ἀρέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι φιδρίκη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆριδ' ἄ γ' οὐτως
 φέλλομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“ 199^b = Σ 436 γ 28
- 200 ὦς ἔφαθ', οἳ δ' ἠῦχοντο Διὶ Κρονίωνι γάνακτι
 ὦδε δὲ τίς ἑλίπεσκε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδμεθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὴν εὐχὴν ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἔκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
- 205 φίσκην ἀμφοτέροισι βίβην καὶ κύδος ὅπασσον.“
 ὦς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ ἑορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 206 cf. II 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἑρέσσατο τεύχη, 207 cf. Σ 187
 ἑσέατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἰσὶν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὗς τε Κρονίων
- 210 θυμοβόροι ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν, [452 u 352
 μειδιάων βλοσυροῖσι προσώπασσι, νέρθε δὲ ποσσὶ 212^b = N 78 of. X
 ἦτε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος. 213^b = ε 438
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγκέθεον εἰσοράοντες,
- 215 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνὴ φέκαστον, 215 = γ 44 [370
 Ἔκτορ' ἑ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἑπάτασσε· 216^b cf. N 282 γ
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι 217^a = P 354

193. δύω] δύω Ar.

195—199. Zen. Aristoph. Ar. — utpote heroes indignos.

197. φεκὼν] ἔλκων Ar.

198. τε φιδρίκη (ἰδρίκη) Ar.] τ' διδρίκη Δ., μὲν ἰδρίκη Aristoph.

— οὕτως] αὐτὸς H.

207. τεύχη] χαλκόν Fick (coll. Σ 388). An *τεύχε' ἔφεστο (cf. M 464 γ 67 q 203 al.)? Sed totus versus recentioris videtur

aetatis; nam vix apta sunt πάντα et περὶ χροῖ (ut vs. parall.), nisi Ajax praeter scutum et ensem, quae sola ei tribuit poeta, etiam loricae munus (cf. Γ 382 sq.).

213. βιβάς] sic Ar. (alii olim βιβῶν? Cf. Γ 22).

214. μέγ' μὲν Ar.

217. ἔτι εἶχεν] ἔτι φέκαστον Brandreth, item P 354 (cf. Σ 520 X 321). Hiatus post ἔτι in textu tradito est etiam Σ 358.

ἄψ λαῶν ἐς θμίλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμιν.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥτε πύργον, 219=Α 485 F 128

220 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ φοι Τυχλὸς ἑκάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὃν ἄριστος, Ἵλνι ἐνι φοικία ναίων·
ὃς φοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας

225 'στῆ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσκνύδα·

„Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα φείσεται οἰόθεν οἷος,
οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστήεις μετέασι,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα θεξάνορα θυμολέοντα.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι 229 sq. = B 771 sq.

230 κεῖτ' ἀπομνησίνας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.

ἤμεσ δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρξω μάχης ἥδὲ πτολέμοιο.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαἰόλος Ἔκτωρ· 233 = 287 cf. Z [440

„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 234 = Γ 644 Α 485

235 μὴ τί με ἥτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε
ἥ ἐ γυναικίος, ἢ οὐ φοῖδεν πολεμήϊα φέργα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐν φοῖδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε· 237^b cf. Ω 548

φοῖδ' ἐπὶ δεξιᾷ, φοῖδ' ἐπ' ἀριστερὰ νομῆσαι βοῦν
ἄχαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμήζειν,

240 φοῖδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων,

φοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηῖται μέλπεσθαι Ἀργεῖ.

ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέμεν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφοδόν, αἶ κε τύχωμι.“

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος, 244 = Γ 855

245 καὶ ἔβαλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245 cf. 266

ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

221. Ὑλη] Ὑλη l. a. apud Strab. 408 et 626 (cf. Zen. E 708).

228—231. Postmodo inserti videntur. In vs. 231 novicius est δ' (§ 826) et 3^a potius quam 1^a persona requiritur propter καὶ πολίης quod sequitur.

230. ἀπομνησίνας] ἱμν. Αρ. (cf. T 62); ἀπο- est etiam loco par. B 772.

238. βοῦν Aristoph.] βῶν Αρ. Ω (pro βόην, Hom. βοῖην), βῶ (pro βῶα) Rhianus. Error, quem peperit vetusta litteratura (BON), redit h. Αρ. 54 (εὐβων pro εὐβουν).

239. Spuriusne an corruptus? Molesta sunt τό et ταλαύρινος bellatoris epitheton (K 289 etc.).

241. δηῖται] δηῖται Αρ.

ξεῖ δὲ διὰ πτόχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρήσ,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ρινῶι ὄσχετο.

δεύτερος αὖτε

- Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 249^b-254 = 1355
sq.
250 καὶ ῥάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐτίσιν.
251 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
252 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρὴν διάμνησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
255 τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσίν ἄμ' ἄμφω 255^b sq.^a cf. Ψ 686
sq.
σύν ῥ' ἔπesson, λίσσσι φροϊκότες ὠμοφάγοισι 256^b sq. = E 782
sq.
ἦ συοὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὖτασε δουρὶ 258 cf. N 646 O
528
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ φοι αἰχμή. 259 = Γ 348
260 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἐνυξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διὰ πρὸ 260 cf. M 404
ἦλυθεν ἔγχεϊν, ὄστρυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα, 261 = M 405
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἴκτωρ, 263^a = A 255
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παγίῃ 264 cf. Φ 403
265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε 265 = Φ 404
τῶι ῥάλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπταβόειον 266 cf. 245
μέσσον ἐπομφάλιον, περιγῆχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας 268^b sq. = ε 537
sq.
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρισε δὲ γῆν' ἀπέλεθρον,
270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔφαξε βαλὼν μυλοφειδεὶ πέτρῳ,
ῥάλαψε δὲ φοι φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείσ. τὸν δ' αἰψ' ὤρθησεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο, 273^a = P 580
εἰ μὴ κάρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἀνδρῶν, 274^b = A 334
275 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

252 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήριστο·

252. Del. Reichel; cf. Γ 332 sq.

255—257. Zen. et alii om.

256. λίσσσι Brandreth] λίσουσιν. Cf. § 74.

259. χαλκός Ar. T] -κόν Ω (cf. Γ 348).

260. ἐνυξεν ἐπάλμενος] ἐνυξ' ἐπιδάλμενος (item M 404)? Cf. vs. 15 et Θ 85.

272. ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείσ Ar.] ἀσπίδι ἐγ-
χει(μ)φθείσ Ω. Cf. Γ 349.

— αἰψ'] sic Ar., ἀψ olim alii. Quae par-
ticipulae confusae sunt etiam P 729 Φ 33
β 292 γ 307 δ 283 ε 349, 352 ς 92 ε 485
κ 244, 263, 395, 405 μ 199 σ 110.

- Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω· 276 cf. I' 148
 μέσσωι δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρ' ἔσχεθον, εἶπέ τε μῦθον 277^a = I' 416
 κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα φειδώσ· 278 cf. ρ 38
 „μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 280 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280 = K 552
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ λίδμεν ἔπαντες.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“ 282 = 293 cf. Θ 502
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ“, Ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι,
 285 αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧι κέ περ οὔτος.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ· 287 = 283
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι ἔδωκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχρ' Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δικιοῦντος,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχессόμεθ', εἰς δ' κε δαίμων 291 cf. 80
 ἡμε διακρίνηι, δῶνι δ' ἐτέροισί γε νίκην. 291^b sq. = 377 sq., 396 sq.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι, 293 = 282
 ὥς σύ τ' ἐυφρόνηις πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῖς,
 295 σοὺς τε μάλιστα γέτας καὶ ἐταίρους οἳ τοι ἔασι,
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ γάστρῳ μέγα Πριάμοιο γάνακτος 296^b = F 160 Φ 309 γ 107
 Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳαῖδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσσονται ἀγῶνα. 298 cf. Σ 376
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώσωμεν ἄμφω,
 300 δῶρα τις ὧς φείπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, 301^b = Π 476 γ 258
 ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀφθμήσαντε.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ὄδωκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῶι τε φέρον καὶ ἐν τμητῶι τελαμῶνι· 304 = Ψ 825

277. εἶπε] neglecto f.

280. ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ] *ἄμφω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ (item K 552)? Cf. § 191.

285. αὐτὸς] οὗτος l. a. in A.

286. καὶ περ § 326] περ ἄν.

290. νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοῖται T (= vs. 29).

293 et 295. Ar. —, vs. 291—293 del. vHerwerden, vs. 293—298 Duentzer; sed

praestat nihil e textu tradito recidere, quoniam ipsa haec pugna in Iliadis nostrae contextum non satis quadrat nec nisi per se spectata placere potest.

298. δύσσονται] alii olim θύονται (θύ-? Heyne).

300. ὧς Bentley] ὧδ'.

— τε Τρώων τε] χαλκοχιτώνων D.

304. ἐν τμητῶι] ἐκμητῶι Ar.

- 805 Αἶας δὲ ζώσθηρα ὀδίδου φοίνικι φαεινόν. 305^b = Z 219
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὃ δ' εἰς Τρώων θμαδον ἔκλε. τοὶ δ' ἐχάρησαν, 307^b sq. = E 514
 ὥς ς' ἔριδον ζωῖόν τε καὶ ἄρτεμέα προσιόντα, sq.
 Αἶαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτουσ' 309^b = M 166 N
 310 καὶ ς' ἦγον προτὶ φάστῳ, ἀφελπτόντες σάον εἶναι. 318 P 6381 502
 Αἶαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ cf. Z 502
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ. 311 of. E 668
 312^a = Ψ 36

νεκρῶν ἀναίρεσις.

- οὐ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἔν Ἀτρεΐδῳ ἐγένοντο, 313 = I 669
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 314 sq. of. B 402
 815 ἄρσενά πεντεφέτηρον ὑπερμενέει Κρονίῳ. sq.
 τὸν ὄρεον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα, 316-318^a = ε 421
 ἔμιστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσι, sqq.
 ὥπτικσάν τε περιφραδέως, φερύσαντό τε πάντα. 317 sq. = Ω 623
 317 of. A 465 [sq. 318-320 = A 466
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα, sqq.
 820 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃς
 νῶτοισιν δ' Αἶαντα διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε 321 of. ε 437
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων. 322 = A 102
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 323-326 = I 92
 τοῖσ' δ' γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἥρχετο μῆτιν, 323 = A 469 [sq.
 825 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325 sq. = ω 52 sq.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 325^b = B 5
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 327 = 325 Ψ 236
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 830 ἐσκέδασ' ὀξύς Ἀρης, ψυχὰς δ' Ἀφιδόσδε κατῆλθον
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἔμ' ἰοί παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶ γέκαστος

308. ς'] add. Brandreth.

310. ς' Brandreth] ῥ'.

315. πεντεφέτηρον] πενταίτηρον Ω.

327. Ἀτρεΐδῃ] -σαι O.

333. αὐτοῦς] αὐθι Hoogvliet (cf. § 98).

334 sq. Ar. —, quod sing. πυρή (vs. 336),
 adi. ἀκριτος vs. 337 et 436, ἰνῆσον vs. 481
 doceant de discernendis singulis corporibus

- 335 φοίκαδ' ἄγχι, ὅτε κ' αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
 τύμβον δ' ἀμφι πυρὸν ἕνα χεύομεν ἑξαγαγόντες 336-341 of. 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμόμεν ὄκα sqq.
 πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν, 338 of. 56, 68
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 ὄφρα δι' αὐτῶν ἐκπηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἔππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἰούσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπύνευσαν βασιλῆες. 344 = I 710
- 345 Τρώων δ' αὐτ' ἀγορῇ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλιν ἄκρι 345^a of. Θ 489
 δφεινή, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 347 of. 2249 x 461
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι, 348 sq. = 368 sq.
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 348 = Γ 456
 349 = 68
 350 δευτ' ἄγετ', Ἀργεῖνν Ἑλένῃ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350^b = Γ 458
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὅρνια πιστὰ 351^a of. X 117
 352 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἤμιν.“
 354 ἦ τοι ὃ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 354 = A 68
 355 δῖος Μιξάνδρος, Ἑλένης πόσις ἡνυκόμοιο, 355 = Γ 329
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ρέπεα πτερόεντα προσηύδα· [sqq.
 „Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 357^b-360 = M 231
 357^b = Σ 285
 ροῖσθαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι.
 εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 360 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοῖ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μέθ' ἐκποδάμοισ' ἀγορεύσω. 361^b = Θ 525

353 φίλομαι ἐκτελέσθαι, ἵνα μὴ ῥέζομεν ὥδε.

poetam non cogitasse (praeterea of. A 174
 Σ 332 γ 108 sqq.). Notos tamen habuisse
 videtur Aeschylus (of. Agam. 436—445),
 omitti autem nequeunt nisi mutato vs. 333.
 336. δ'] ε' Ar.
 — ἀμφι πυρὸν] ἀμφιβόλον l. a. in T.
 337. ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph.
 339. οἳ] ἔπει l. a. ant. (item vs. 438).
 340. εἴη GHer mann] εἴη. Of. § 302.
 342. ἔππους L] ἔππον Ω (collectivum a
 dictione epica alienum).

— ἰούσα] ἰχουσα l. a. in T.
 344. ἐπύνευσαν § 295] -νησαν.
 345. Ἰλίου] neglecto f.
 346. δφεινή] δεινὸν Nauck.
 347. ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡῶδα A.
 348. μοι § 92] μεν.
 349 et 369. ἔσπω § 246] εἴπω.
 353. Ar. —, pro ἵνα enim requiri deb.
 Quod in marg. A ei tribuitur ἵν' ἂν, id
 errori excerptantis videtur deberi.
 359. δ'] olim om. quidam.

- ἀντικρὺ δ' ἀπόφνημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ', ὅσ' ἀγόμενν ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“ 364 = 391
- 365 ἦ τοι ὃ γ' ὧς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365 = A 68
 Λαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 366^b = P 477 γ 110,
 367 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 409 cf. E 318
- 370 „νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370^a = Σ 298
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε γέλαστος· 371 = Σ 299
 ἥδ' ὅθεν δ' Ἰδαῖος Ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας 372 cf. 381
 φειπόμεν' Ἀτρεΐδην· Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάωι 373^b = E 552
 μῦθον Ἀλέξανδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε, 374 = Γ 87
- 375 καὶ δὲ τὸ φειπόμεναι πυκινὸν γέπος, αἶ κ' ἐθέλωσι 375 cf. 394
 παύσασθαι· πολέμοιο δυσηγίος, εἰς ὃ κε νεκρούς 376-378 = 395
 κόμεν' ὕστερον αὐτὲ μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε θαίμων sq.
 ἤμε διακρίνημι, δῶν δ' ἐτέροισι γε νίκην.“ 377^b sq. = 291 sq.
- 379 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο· 379 = I 79 Σ 133
 381 ἥδ' ὅθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. etc. cf. ζ 247 υ 157
 381 cf. 372
- τοὺς δ' ἡδ' ἐν ἀγορῇ· Λαναούς, θεράποντας Ἄργεος,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἅπύτα κήρυξ·
- 385 „Ἀτρεΐδην τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν, 385 = 327
 ἕνωγε Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ 386^b = K 563
 φειπόμεν', αἶ κέ περ ὅμι φίλον καὶ γυνδὺ γένηται, 387 cf. A 17
 μῦθον Ἀλέξανδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε. 388 = Γ 87
- κτήματα μὲν, ὅς' Ἀλέξανδρος κολλῆνισ' ἐνὶ νηυσὶ 389 sq.^a cf. X 115
 390 ἀγάγετο Τροίηνδ' — ὥς πρὶν ὥφειλ' ἀπολέσθαι! — 390^b cf. Ω 764^{sq.}
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι, 391 = 364

368 κίκλυτί μοι, Τρῶες καὶ Λάρδανοι ἡδ' ἐπικούροι, 368 sq. = 348 sq.

ὄφρ' ἵστω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.

380 δόρπον ἱππῶν εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν ταλίσσῃ. 380 cf. A 780 Σ 298, 314

364. καὶ Eust. 1385, 50] καὶ V.
 368 sq. Om. A (in margine add. m. rec.).
 368. μοι § 92] μιν.
 370. πτόλιν A D] στρατὸν (e vs. 380?) C T.
 371. E libro Σ huc invectum (ut 380)
 censet Leaf.

375. τὸ Heyne] τόδ' Ω, Knight καὶ τόδε.

376 et 395. πολέμοιο δυσηγίος] cf. B 686.

380. Versum e Σ insertum om. A D L.

385. Om. A (in marg. add. m. rec.).

— ἀριστῆες Παναχαϊῶν] δυνάμειδος Ἀχαιοὶ D.

386. ἦνωγε § 225] ἠνώγει.

387. γίνηται Naber] γίνονται. Of. vs. 394
 et B 123.

390. ὥφειλ' § 273] ὥφειλλ'.

391. καὶ Heyne] καὶ V'. Of. vs. 364.

- κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὗ φησιν θάσειν. ἥ μὴν Τρῶές γε κίλονται!
 καὶ δὲ τόδ' ἥνωγον φειπεῖν γέποσ, αἶ κ' ἐθέλητε
 896 παύσασθαι πολέμοιο δυσνηέος, εἰς δ' κε νεκροῦσ
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχεσσόμεθ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἤμε διακρίνηι, δῶνι· δ' ἐτέροισί γε νίκην.“
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὅψε δὲ δὴ μετέφειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 400 „μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ' Ἐλένκν' γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
 ὥς ἤδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐρίεαχον υἱὸς Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 405 καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ἰδαῖ', ἥ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιφανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαϊέμεν' οὗ τι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδὼ νεκῶν κατατεθνηῶτων
 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν' ὄκα.
 ὅρκια δὲ Ζεὺς γίστω, ἐρίλδουπος πόσις Ἥρως.“
 ὡς φειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσι,
 ἄφορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 οἳ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Λαρδανῶνες,
 415 πάντες δμυγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἄρ' ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέφειπε
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλκν·
 419 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσετέλμων ἀπὸ νηῶν.
 421 ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρασ
 ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἥνταον ἀλλήλοισι.
 ἔνθα διαγνώναι χαλεπῶς ἔεν ἄνδρα γέκαστον·

420 ὠτρύνοντο νίκυς ε' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλκν.

420 cf. 418

398. μῆν] εἰς Ar., μιν D (cf. E 181).

394. ἥνωγον § 225] ἥνωγον Ω (i. e. ἥνωγον?).

408. ἐρίεαχον Bentley] ἐπίαχον.

420. Del. vHerwerden (coll. A 56 Y 3).

— ὠτρύνοντο νίκυς Ar. L] -νον νίκυας Ω.

424. χαλεπῶς] -πὸν C (adv. redit Y 186).

- 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν. 426^a cf. II 3 Σ 17,
 οὐδ' εἷα κλαῖειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ 235 δ 523 = 46
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήκεον ἀχνύμενοι κῆρ, 428 = 431
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 430 ὧς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 432 ἥμος δ' οὐκ ἄρα πῶ ἥως, ἔτι δ' ἀμφιλόκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὸν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν, 434 cf. Ω 789
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὸν ἔν' ἐποίεον ἐξαγαγόντες 435-440 cf. 336
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν sq.
 πύργους θ' ὕψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη
 440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἔν δὲ σκόλοπας κατέπνξαν. 441 cf. I 350
 ὧς οἱ μὲν ἔπονέοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί· 442^a = E 84
 οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ 443^a = A 1
 ἔθνευντο μέγα γέρον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445 sq.^a cf. E 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, sq.
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνέψει;
 οὐχ ὀρέεαις οἱ δ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 449^b sq. = M 5 sq.
 450 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι ὀδύσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἥ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἥως· 451 cf. 458
 τοῦ δ' ἐπιλέσσονται τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

431 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήκεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

431 = 428

427. σὶ δὲ] ἀλλὰ l. a. in A.
 428. πυρκαϊῆς] sic Ar., -ῆς Zen.
 — et 431. ἐπενήκεον (-νάκειον) Knight] ἐπε-
 νήκεον Ω. Cf. Ψ 139, 163 Ω 276; error redit
 α 147 π 51.
 431 sq. Del. Leaf (cf. vs. 420).
 433. οὐκ Nauck] οὐτ'.
 — ἄρα Nauck] ἄρ.
 434. ἤγρετο Duentzer] ἤγρετο Ω, redit error
 Ω 789, ubi quod sequitur: αὐτὰρ ἐπεὶ δ'
 ἤγρετον omnem eximit dubitationem; cf.

etiam Ψ 287 υ 100, 123. Vitiorum, quae
 peperit vetusta litteratura, insigne hoc est
 exemplum.

436. ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph. L.

— ποτὶ] περὶ Aristoph. A. Cf. H 337 M 64.

443—464. Zen. Aristoph. Ar. —, quod
 eadem narrentur initio libri M; cf. etiam
 Φ 446.

451 et 458. ὅσον Zen. Ω] ὅσην Ar. Ambr.
 A. Cf. I' 12 O 358 al.

452. τό τ'] τό Ar. L.

ἥρωϊ Λαομίδοντι 'πολλίσσαμεν ἀθλήσαντε."

- τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 455 „ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενέες, οἷον ἔφειπες!
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δρῆσαι νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρὰς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίθναται ἥως.
 ἄργεε μάν, ὅτε κ' αὐτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν,
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦται,
 αὐτίς δ' ἄλωνα μεγάλῃν ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὃς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."
 ὃς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
- 465 'δύσετό τ' ἑλίσσας 'τετίλειτό τε γέργον Ἀχαιῶν,
 'βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο,
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν φοῖνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέτηκεν 'Ἰησονίδης 'Εὐννοος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' 'Τησιπύλῃ ὅπ' 'Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάωι
 'δῶκεν 'Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθ' ἄρ' ἐφοινίζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῶι, ἄλλοι δ' αἰῶνι σιδέρεωι,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσι,
 475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοισι· 'τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 'θαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κάκ' ἐμήδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δφέος ἦιρει·
 480 φοῖνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις 'χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὶν πιέμεν, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενέι Κρονίωνι.
 'κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

454 cf. A 517
 454^a = Π 48 P 18
 T 419 X 14 J 80,
 882 cf. o 325
 455 = v 140
 455^a = θ 201
 458 cf. 451
 460 = o 499 cf.
 B 140
 462 cf. M 31
 465^a = β 888 ζ 321
 η 289 θ 417
 470 cf. E 552
 476^a = Σ 354
 479^b = μ 248 cf. θ
 77 P 67 λ 43, 638
 χ 42 ω 450
 482 cf. I 713 π 481
 τ 427

453. ἥρωϊ A.] -δονθ' ἥρωϊ Agar (item 9 488).
 455. εὐρυσθενέες] (-γαιε) εἰρισθενέες Nauck (ut
 Hes. Oper. 416); item θ 201 v 140. Cf.
 εὐρύφραπα, εὐρυφύξαι al.
 465. το] δὲ Ω. Cf. β 388 al.
 467. παρίσταν Bentley] παρίστασαν.

472. ἦθ' D] ἦθ' ον Ω.
 475. Zen. Aristoph. Ar. —
 — ἀνδραπόδοισι Ar.] -δεσσι.
 481. πρὶν πιέμεν] πιέμεναι Ar. (cf. Π 825
 π 143 σ 3).
 482. Zen. om.

κόλος μάχη.

- Θ ἴτως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὰν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο,
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 5 „κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι·
 7 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειρατέω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνέειν, ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε φέγγα.
 10 ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Λαυαοῖσι,
 πλῆγεις οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω εἰς Τάρταρον ἡρόντα,
 τῇλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 15 ἔνθα σιδάρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 τόσσον ἐνερθ' Ἀΐδα' ὅσον οὐρανός ἐστι ἀπὸ γαίης·
 γνώσετ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων·
 εἰ δ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα φείδετε πάντες·
 σερῶν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 20 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι·
 ἀλλ' οὐ κεν φερούσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδιονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι φερούσαι,
 24 αὐτῇ κεν γαίῃ φερούσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·

1 = Ω 695 cf. Ψ
 1^a = T 1 [227

3 = A 499

5 sq. = T 101 sq.
 5 = h. Ap. 311
 5^b = 20 S 341

10 cf. A 549 B 391
 O 348
 11 cf. N 9

12 sq. cf. h. Merc.
 255 sqq.
 13^b = Hes. Theog.
 721

15 cf. Hes. Theog.
 732 sq., 811
 16 cf. Hes. Theog.
 720

18 cf. A 302

20^b = 5

22^a cf. P 339

ὁ δὲ σφ' ἴστω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

6 = H 68

25 σερῶν μὲν κεν ἵπαιτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο

δησαίμην, τὰ δὲ κ' αὐτὴ μετῆρα πάντα γένοιτο.

1. Zen. ante vs. 53 collocabat.
 4. ὑπὸ] ἅμα Z, ἐπὶ vHerwerden.
 5. μοι § 92] μιν.
 6. Om. pap. Goodspeed Ambr. A D.
 — ἴστω § 246] ἴστω.
 7. θεῶν] θεῶν Ar.
 10. ἀπάνευθε] μετόπισθε Zen., ἀπάρουθε
 Aristoph.
 18. εἰ δ'] cf. A 302.
 — ἵνα φείδετε πάντες] πᾶσα[ι τε θείναι]
 pap. Hib. 21 (ut vs. 20).

20. ε' O] δ' Ω, item Nicanor scribebat,
 versum 18 virgula claudens et versum 19
 semicolon.

22. μήστωρ'] πάντων Aristot. de an. mot. 4.

23. δὴ... ἰθαίλοιμι] κεν Aristid. II 506
 Pseudoplat. Hom. 94, ἰθαίλωμι Ar.

— πρόφρων] πρόσσω Ptolemaeus Oroan-
 dae f.

25 sq. Zen. —, verbis ῥίον Οὐλύμποιο
 in hoc contextu offensus. Omitit Aristi-
 des l. 1.

27 τόσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.

30 ὃψέ δὲ δὴ μετέβριπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς φίδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιφεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἷ' κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλωνται·

35 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ' Ἀργεῖοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὀλωνται ὀδυσσαμένοιο τετιῶ.“

τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ

40 πρόφρονι μυθόμαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι“

ὥς φειπὼν ὑπ' ὄχρεσφι 'τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴππω,
ὠκυπέτα, χρυσέησι φεθείρῃσιν κομάοντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖν ἐτύκτον, ἐξοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου.

45 'μάστιξεν δ' ἐλάειν· τῷ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην

μεσσηγὺς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μκτέρα θηρῶν,
Γάρφαρον, ἔνθα τέ σοι τέμενος βωμός τε θυεῖσι.

ἐνθ' Ἴππους ἔστρεψε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πολλὸν ἔχευε.

αὐτὸς δ' ἐν κορυφαῖσι καθέζετο κύδευ γαίῳν,

εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

28 = Γ 95
28 sq. = I 693 sq.
28-30 cf. I 430 sqq.
29^a cf. H 404
30 sq. = α 44 sq.
31 = ω 478 [80 sq.

32 cf. 463 τ 493
32^a = Σ 197
33 sq. = 464 sq.
34 = 354

35 cf. 466
36 sq. = 467 sq.

38 cf. Δ 356
38^b-40 = X 182
sqq.

40^b = h. Merc. 466

41^b-44 = N 28
sqq.

45 = E 366 cf. E
768

46 = E 769

47 = h. Ven. 68
cf. Ξ 283 O 151

48 cf. ϑ 363

48^b = ψ 148

49^a = E 368, 775

50 cf. E 776

50^a = N 35 cf. E
369

51^b sq. = Δ 81 sq.

51^b = Δ 405

28—40. Ar. —, versum 37 Zen. om.

29. ἀγασσάμενοι | φρασσάμενοι l. a. ant.

32. ἐπιφεικτόν | ἀλαπαδνόν (cf. vs. 468) Bek-
ker, sic aut μέγας οὐκ ἐπιφεικτόν (ut E 892)
vHörwerden.

35. ὦς Ar. A T] ei D (ut vs. 466), ἦ C.

37. τοῖο Heyne] τοῖο Ω (item vs. 467),
de qua forma manifeste vitiosa cf. § 98.

38. Pap. Hib. 21: [ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, | [χαρὶ τί μιν κατέ-]
ριζεν ἱππὸς τ' ἴφασ' ἔκ τ' ὀνόμαζε [cf. vs. 49).

48. ἐνθα τι C] ἐνθα δὲ Ω (ut Z 245 Ψ 680).

Of. N 21 Ξ 215 X 147 ϑ 363 ρ 331 φ 9, 51
χ 469 h Ven. 59.

49. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] [Κρόνου πάσι
ἀγκυλομ]ήτεω pap. Hib. 21.

50. κατὰ A C T] περὶ D (ut vs. parall.).

— πολλὸν § 88] πο(υ)λόν.

51—55. Pro his in pap. Hib. 21 fuere ver-
sus septendecim[!]. Quorum novem priores
tantum non toti perierunt, ceteri hi fuere:
[— — μετὰ δὲ κρείων] Ἀγαμέμνων | [δῆματα
καὶ κεφαλὴν ἔκλειος δι' τερ] πικρ[αύ]νωι, | [Ἄρει]
δὲ ζ[ώνην, στήρην δὲ Ποσειδάωνι. | Τρώες δ'

- οἳ δ' ἄρα δαῖπνον ἔλοντο κάρη κομόοντες Ἀχαιοί
 δίμψα κατὰ κλισίᾳς, ἀπὸ δ' αὐτοῦ ῥωρήσσοντο.
- 55 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55^a = A 56 Σ 243
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὕσμινι μάχεσθαι, r 3
 χρηδ' ἀναγκαίη, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὤϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός, 58 sq. = B 809 sq.
 παῖδες θ' ἐππῆες τε· πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 59^b = 63
- 60 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' εἰς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60-65 = A 446
 61 σὺν ῥ' ἔβαλον δινούσας, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν. sq.
 64 ἔνθα δ' αἶμ' οἴμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλει' ἀνδρῶν
 65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
- ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ, 66 sq. = A 84 sq.
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός 66 = ε 56
 ἥμος δ' ἥλειος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, 67 = O 319 Π 778
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα, 68 cf. Π 777 δ 400
 70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέας θανάτοιο, 69 sq. = X 209 sq.
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 70^b = β 100 γ 238
 72 εἴλε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἵσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν. 171, 398 ε 145
 75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιδόμενον δὲ = 135
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ γιδόντες 71 = Γ 127
 ῥάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δρέος εἴλε. 72 cf. X 212
 77^b = χ 42 cf. H 479

62 χαλκοσφωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδας ὀμφαλόδεσσαι
 ἱπλυντ' ἀλλήλησι, πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

63^b = 59

73 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ἐΐσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄεθρον.

[αὐθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο | Ἐκτορά
 τ' ἀμφὶ μάγαν καὶ ἀμύμονα Που[λυ]δάμαντα |
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶας θὰς ὧς τίετο δῆμους, |
 εἰσὶν τ' Ἀ[ντι]πολλείδης, Πόλυβος καὶ Ἀγένορας
 δῖον,] | ἡΐθεόν τ' Ἀκά[μαν]τ' ἐπισείκελον ἀθανά-
 τοισιν]. Cf. B 477—479 et A 57—60.

53. ἄρα δαῖπνον] *ἄριστον?

54. ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοι δ' αὐτόθι l. a. ant.

58. ὠϊγνυντο] ὠϊγο[ντο] pap. Hib. 21.

62 sq. Cf. A 448 sq.

64. 'πέλει' § 275] πείλει.

65. Post hunc in pap. Hib. 21 accedunt
 versus tres: ἐν δ' Ἐρις κτά. = Σ 535—537,
 et sex praeterea versus olim accessisse
 videntur, qui nunc perierunt.

66. ἦν καὶ ἀέξετο] ἦεν ἀέξετό θ' LMeyer
 (item A 84 : 56). Cf. § 302.

70. ταυηλεγέας] ἀνηλεγέας Bechtel, item locis
 parall. et ἀνηλεγείας I 309 a 373 h. Mero.
 362 (coll. Herodiano schol. Apoll. Rh. Argon.
 I 785, ἀνηλεγείστας ibidem II 17).

73 sq. Ar. — propter verbi dualem
 ἐΐσθην pro plurali adhibitum (cf. vs. 185)
 et nominis pluralem κῆρες hinc alienum, cum
 de una sorte sit sermo. Qui fecit, κῆρας
 intellegebat τὰς ψυχὰς (ut in Aeschylī Ψυ-
 χοστασίαι). Pro ἐΐσθην olim quidam legebant
 ἔκασθην, duali molesto substituentes passi-
 vum omnino vitiosum.

77. εἴλε] ἦρε L (ut H 479).

- ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μιμνέμεν' οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὐτ' Αἴαντε δ' ὅω μ' ἐνέτην, θεράποντες Ἀρηος]
- 80 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε, γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν,
οὐ τι γκεῶν, ἀλλ' ἔππος ἐτείρετο, τὸν ἔβαλεν ἰῶι
δῖος Ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,
ἄκρην κακ' κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἔππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι. 80^a cf. A 840 O 370,
659 γ 411
- 85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, — βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον ἔδῃ, —
σὺν δ' ἔππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶι.]
ῥφρ' ὁ γέρων ἔπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ ἄλσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἔπποι 82 = Γ 329
ἦλθον ἂν ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
- 90 Ἐκτορα καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ ἔνῳσε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῆι φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὀμίλῳ;
95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξι.
ἀλλὰ μὲν, ῥφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.“
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἔων προμάχοισιν ἐμίσθη, 96 cf. X 283
- 100 ἔσπῃ δὲ πρόσθ' ἔππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὑπάζει,
ἥπεθανός δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἔπποι. 103^b cf. A 321
- 105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ῥφρα ἔλδῃαι
οἷοι Τρώϊοι ἔπποι, ἐπιστάμενοι πεδλοιο 105-107 = E 221
sqq.
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν' ἡδὲ φέβεσθαι,
οὐς τότε ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο.

79. Αἴαντε δ' ὅω O] οὕτω (οὐδὲ) δὴ Αἴαν-
τε(σ) Ω.

81. ἐτείρετο] ἐδάμνατο Ar. in commentariis.

85. ἀνέπαλτο] ἀνείαλτο vGent coniecit pro-
babiliter. Cf. γ 424 ψ 692, 694 T 351
A 94, nec non A 532 et participium ἐπι-
ILLAS, MAJOR.

ἀλμενος H 15 ω 320 (H 260 M 404 N 362).

103. ὑπάζει] sic Ar., ἐπείγει Demetrius
Ixion, ἐκάνει T. Cf. A 321.

108. Ar. —, quod res Aeneae sit nota et
uno die intermisso gesta (E 323 sqq.).

— τότε Axt] ποτ'. Cf. Γ' 205 et E 134 sq.

- τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισ' ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ [sq.
 Φείσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσι.] 110^b sq. cf. II 242
 111 111 cf. II 74 sq.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε γεγρήνιος ἱππότης Νέστωρ 112 = A 516
 Νεστορέας μὲν ἔπειδ' ἵππους θεράποντ' ἐκομείτην,
 ἰφθίμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματ' ἐβήτην
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι 'λάβ' ἁνία σιγαλόεντα, 117^b cf. Ψ 447
 'μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἔργ' ἐγένοντο. 118^a cf. A 95 r 386
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός· 119^a = Φ 171 cf.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἁνίοχον θεράποντα, Θ 303
 120 υἱὸν ὑπερφύμου Θηβαίου 'Ἰνιοπῆα,
 ἵππων ἅν' ἔχοντα 'βάλε στήθος παρὰ μαζόν. 121^a = II 739
 ἥριπε δ' ἐξ ὀλέων, ὑπερώησαν δέ τοι ἵπποι 121^b-125 = 313
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι' λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 121^b = A 480
 Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος 'πύκασε φρένας ἁνίοχοιο. 122 = O 452
 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου,
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἁνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δρῶν 123 = E 296
 ἵππῳ ἐδευέσθην σμᾶντορος, αἶψα γὰρ ἦδρε 124 cf. P 83
 Φιφίτιδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, 'δίδου δέ τοι ἁνία χερσί.
 130 ἔνθα κε λοιγὸς ἔεν καὶ ἀμύχανα γέργ' ἐγένοντο, 130 sq.^a = A 310
 καὶ νύ κ' ἐσάκασθεν κατὰ Φίλιον ἥτε φάρνεσ,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 132^a = Γ 374
 βροντήσας δὲ δρῶνδον ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

— μῆστορα Plato Laoh. 191 δ L] -ρε (Ar.)
 Ω (cf. E 272).

109. κομείτων] sic Ar., κομείτην Zen. pap.
 Bodl. (κομῖτην) O. Forma suspecta (cf. § 116).

111. *φείσεται*] *φειδέη* vHerwerden. Non nisi
 in hoc versu (= II 243) futurum particulae
 ὄφρα additur; nam alieni hinc sunt ρ 7
 α 419, et δ 163 facile potest corrigi.

— *παλάμῃσι*] cf. E 594.

114. *ἰφθίμος* A D] -οι Ω. Cf. Ψ 511.

— *Εὐρυμέδων*] *Εὐρυμίδων* A (item A 620);
 fuerunt igitur qui -μίδων legerent (non Ar.),
 ut ab Agamemnonis ministro hunc virum
 nomine distinguerent. Cf. A 228.

116. *σιγαλόεντα*] *φονιπόεντα* A, item vs. 187
 (cf. A 141 ψ 201).

117. Ἑκτορος] *-ρι? Cf. Ψ 447.

128. *Ἀρχεπτόλεμον*] sic Ar., Ἑρασιπτόλεμον
 Zen. (non vero vs. 313).

131. Olim addebant quidam versus ieiun-
 nos: Τρώες ὑπ' Ἀργείων, Ἕλιον δὲ κεν Ἑκτορα
 δίον | χαλκῷ δηόοντα (δηωδίντα? la Roche),
 δάμασσε δὲ μιν Διομήδης. Vix minus moles-
 tus — ut nunc habet Ilias — est vs. 131.
 Quod notatu dignum videtur, pagina co-
 dicis A, in qua hic versus legitur, est
 versuum 26.

133. δὲ Knight] δ' ἄρα.

- καὶ δὲ πρόσθ' ἔππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 135 δρεινὰ δὲ φλόξ ὄρωτο Θεῖου καιομένοιο,
 τῷ δ' ἔππω δρεῖσαντε κατεπτήκην ὅπ' ὄχρεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα· 137^b = A 128
 'δρεῖσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 „Τυδεῖδην, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 140 ἥ οὐ γιγνώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπετ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τοῦτ' αἰ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάξει, 141 cf. Φ 570
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσι, 141^b cf. P 566 + 161
 δώσει. ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἰφθιμοσ' ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι.“] 144^b = 211 X 40
 145 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες· 146 = A 286
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει. 147 = O 208 Π 52
 „Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων· σ 274 cf. X 43
 ,Τυδεῖδης ὅπ' ἐμείο φοβούμενος ἔκετο νῆας·
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150^b = A 182
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γεγῆνιος ἱππότης Νίστωρ·
 „ὦ μοι Τυδεῖς νῆε δαΐφρονος, οἷον ἔειπες! 152 cf. A 370
 εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ κε κακὸν καὶ ἀνάγκη φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Λαρδανίωνες
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τῶων ἐν κονίῃσι βάλεις θαλεροῦς παρακοίτας.“
 ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους 157 cf. 432
 αὐτίς ἂν ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ 158^b sq. = O 589
 ρηχῇ θεσπεσίῃσι βέλεα στονόεντ' ἔχοντο.“] sq.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε μέγας κορυθαῖόλος Ἐκτωρ· 160^a = E 101
 „Τυδεῖδην, περὶ μὲν σε 'τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι 161 cf. A 257
 ἔδρμη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι· 162 = M 811
 νῦν δέ σ' ἀτιμάσσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντ' ἐτέτυξο.
 Ἐέρρε, κακὴ γλῆκην, ἐπεὶ οὐ φείξαντοσ' ἐμείο

137. (') φύγον] sic Ar., -ον l. a. ant. (cf. A 128 ψ 465).

— σιγαλόεντα] cf. vs. 116.

139. δ' αὐτε] ὡς Zen. (pro dativo igitur id habens; cf. § 92).

142. ἡμῖν] ἡμῖν (cf. § 93)? An recentis

aetatis indicium (vs. 142—144 del. Knight)?

153. φῆσι] φῆσι (φῆμι) Cobet. Cf. α 168 et § 122.

162. -οἱσι δέπασσι § 60] -οἱσι δέπασσι.

163. ἀτιμάσσουσι § 144] ἀτιμήσουσι.

164—166. Aristoph. Ar. —

- 165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβῆσαι οὐδὲ γυναικᾶς
ἄξις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“
ὥς ᾠάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα ἑμερμήριξε, 167^b = A 189
ἵππους τε στρέφει καὶ ἐναντίβιον μαχίσσασθαι.
τρίς μὲν ἑμερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 169 cf. E 671
170 τρίς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐπέκλετο μακρὸν ἄσασ· 171^b = H 26
„Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνῆσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. 172 = Z 110 cf. A
285 O 424, 485
172^b-174 = F 183
175 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῆδος, ἀτὰρ Λαναοῖσι γε πῆμα. 173 sq. = A 286^a
sq. O 486 sq.
νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέλεια ἑμχανάοντο 174 = N 150 etc
ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα! τὰ δ' οὐ μένος ἡμὸν ἐρύξει,
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.]
180 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηλοῖο γενέσθω,
182 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.“ 182 cf. N 629 E
184 ὥς φειπὼν ἵπποισιν ἐπέκλετο ᾠώνησέν τε· 184 = Ψ 442
186 „νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχην, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἰητιάωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίσφρονα πυρὸν ἔθηκε
φοῖνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
190 ἦ ἐμοί, ὅς περ φοι θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.]
ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν 191^a = Ψ 414 cf.
M 412

183 Ἡγεῖνους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.

183 cf. I 243

185 Ἐάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,

166. δαίμονα δώσω] sic Aristoph. Ar., πότμον ἐφῆσεν Zen., quae coniectura videtur ut apta sic nimis audax; cautius Axt δαίμον' ἐπόρσω, Naber λαιμόν ἀμήσω (coll. Σ 84 et Apoll. Rh. IV 374). Vulgata manifeste vitiosa.

168. Olim quidam addebant versum insulsum: ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχίσσασθαι. Cf. A 192.

170. ἀπ'] ἀπ' l. a. in A.

177. οἳ] sic Ar. (ut O 104 a 8), οἳ' Dionysius Sid.

188. Add. pap. Hib. 21 G Eust. alii.

— ὑπὸ καπνοῦ] περὶ καπνοῦ l. a. apud Eust.

184. ᾠώνησέν τε] [φαίδιμος] Ἔκτωρ pap. Hib. 21.

185. Ar. —, de duobus enim equis loqui Hectorem (cf. vs. 73 sq.). Equorum nomina desumpta sunt ex II 149 Ψ 295 ψ 246. — Inepte defenditur versus in schol. Ar. Pac. 7.

186. ἦν μάλα πολλήν] *ἦ μάλα πολλή?

189. Aristoph. Ar. —, ne cum hero convivari dicantur equi; sed si deleatur, heros dicatur cum iumentis granis frumenti vesci.

191. ὅφρα] sic Ar., αἶνε T.

- ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔχει,
 πᾶσαν χρυσεῖν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῶν,
 αὐτὰρ ἅπ' ὤμοισιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 195 δαίδαλεον θώρηκα, τὸν ἠφαιστος ἵκάμε τεύχων.
 εἰ τοῦτω γε λάβοιμεν, ἐξελοίμην κεν Ἀχαιοὺς 196^a = E 273
 αὐτονυχὶ νηὶν ἐπιβησέμεν ὤκειάων.
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσῃσιν δὲ πότνια Ἥρην,
 ἴσεισάτο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐξέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον, 199^a cf. O 150
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον κῦδα 199^b cf. A 530
 „ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενέες, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἷ δέ τοι εἰς Φαίηκον τε καὶ Αἰγῶς δῶρ' ἀνάγουσι
 πολλὰ τε καὶ χαλκόντα· σὺ δέ σφισι βούλει νίκην. 201^a = H 455
 201^b sq. cf. O 558
 εἰ περ γὰρ τ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγός,
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύβοπα Ζῆν, 204^a = I 599
 205 αὐτόθι κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἷος ἐν Ἰδῶν· 205^a = B 123
 205^b cf. O 371, 428
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίγαιων· 208 cf. O 184
 208^a = A 517
 „Ἥρην ἀπτορκεπέας, ποῖόν τὸν μῦθον ἔφειπες;
 210 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι 210 sq. cf. Y 184
 ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι.“ 211^b = 144
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηὶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔφεργε,
 ἔπληθεν ὁμῶς ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 γειλλομένων· γέλλεν δὲ Θοῶι ἀτάλαντος Ἄρηϊ 216 = A 300 T 204
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε φοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας ἑτίσας,

196. γε Thiersch] κα.
 199. εἰνὶ θρόνῳ] *ἐν θρόνῳ (item O 150)?
 Cf. § 315^a et Θ 439 β 14 = 3 l. a. Ar.
 Ran. 1515.
 — ἐξέλιξε § 41²⁴] ἐξέλιξε.
 201. εὐρυσθενέας] cf. H 455.
 205. *ε'] κ'. Cf. B 123.
 206. Ζῆν § 80] Ζῆ | ν' Ar. Nicanor Ω.
 207. ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθεται
 ἀκαχήμενος Zen. (cf. vs. 526).
 209. ἀπτορκεπέας] sic (ἀπτορκεπέας) Ar., ἀπτο-
 olim alii. Vox ignota, quae si sana, sor. φαπτε.
 (cf. § 14). Wackernagel ἀπτορκεπέας sive ἀπτο-
 ρκεπέας (coll. adi. ἀπτος A 567), Peppmuel-

ler ἀμαρτορκεπέας (ut N 824), Nauck ἀμετρορκεπέας.
 213. ἀπὸ] sic Ar., καὶ Zen.
 — ἀπὸ πύργου τάφρος] sic Zen. Ar., ἀπὸ
 τάφρου πύργου l. a. ant., ἐπὶ πύργῳ τάφρος
 Monro, ἐπὶ πύργου τάφρος Pallis, an *ἀπὸ
 κύμβρου τάφρος? Cf. H 337.
 — ἔφεργε] sic (ἔφεργε) et ἔφρηκε Ar.
 215. γειλλομένων· γέλλεν § 265] αλλομένων·
 αἰλει.
 216. In pap. 689 a (= Hib. 21) sequitur
 versus: [ἐνθα καὶ λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα
 γέγοντο (cf. vs. 180).
 217. ἑτίσας] [Ἀχαιῶν] pap. 689 a (= Hib. 21).

- εἰ μὴ ἐνὶ φρεσὶ ἔθῃκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.
- 220 ῥῆ δ' ἔμειναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείνι,
ῥεῖ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
222 ἢ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσθε,
227 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς
ἡ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, φειδῶς ἀγκυτοί!
πῆς ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ ῥάμεν ἔμμεν' ἄριστοι,
230 ὀππότε' ἐνὶ Λήμνῳ κενεανχέες ἡγοράεσθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφείας φοῖνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἐκατόν τε δικοσίων τε ἑκάστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνδὸς ἄξιοί εἰμεν
- 235 Ἔκτορος, ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέωι.
Ζεὺ πάτερ, ἥ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῆιδ' ἀάτνι ἄσασαί μιν μέγα κῦδος ἀπέφρασ;
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμόν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν' ἐνθάδε φέρων,
240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρ' ἔκκα,
φύμενος Τροίην ἱτυεῖχα ἐξαλαπάξαι.
ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήκνον ἐφέλδωρ
αὐτοῦς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέμεν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

224 ἡμῖν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τυλαμωνιάδας
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλέως, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας ἐκίσσας
εἴρυσαν, ἡγορήη πύσυναι καὶ κάρτεϊ χειρῶν

224-226 = A 7 sqq.

218. ἐν] cf. A 55.
219. Ἀχαιούσ] [ε]αίρους pap. 689 a (= Hib. 21).
224-226. Add. H.
229. ῥάμεν] *ῥάτε?
230. *ὀππότε' ἐν] ὅς ὀπότε' ἐν Ω, ἄσασα ποτ' ἐν Bentley, ὅς ποτ' ἐν Heyne. Cf. A 399 l' 173 al.; subsimili errore Thuc. IV 37 in oodices irrepsit δεῖ (γνοῦσ... δεῖ, εἰ καὶ ὅποσον οὐδ' μᾶλλον ἐνδῶσσοι, διαφθαρησομένου), quod in fragm. papyr. deest. Cf. etiam Q 722.
— ἡγοράεσθε] εὐχετάεσθε l. a. in A.

231. Ar. —, una cum sequenti ferri non posse arbitratum, illum autem aptiorem esse (cf. Ariston., idem et Eust. ad Y 84, Athen. 89 d).
233. ἄνθ'] sic Demetrius et Herodianus (= ἄντα), Ar. ἄνθ' (= ἀντι). Cf. P 29, 167.
234. δ'] om. A.
235. Aristoph. Ar. —, Ἔκτορος δὲ δὴ κῦδος Ὀδύμπιος αὐτὸς ὀπάξει l. a. ant.
237. ἀπέφρασ § 150⁶] ἀπηύρασ.
240. ἔκκα] ἔκατον Ambr., ἔκκον A.
241. ἱτυεῖχα § 83¹⁰] -χεον.
244. Om. Ambr.

- 245 ὥς 'φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245 = P 648
'νευσε δέ τοι λαὸν σάον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολίσθαι. 246 cf. A 117
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετευνῶν, 246^b cf. I 290
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχέϊσ· 247 = Ω 815
παρ δὲ Διδσ βωμῶι περικαλλέι κάββαλε νεβρόν,
250 ἔνθα πανομφαίωι Ζήν' ἐρρέξεσκον Ἀχαιοί.
οἷ δ' ὥς οὖν ἐξίδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διδσ ἤλυθεν ὄρνις, 251^a = Γ 154
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, 'μνήσαντο δὲ χάρις. 252 = Ξ 441 cf.
ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἰόντων, O 880
ἠϋξάτο Τυδείδαο πάρος σχέμεν' ὠκέας ἔππουσ
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν, 256^b = Δ 457
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἔππουσ [sq.
τῶι δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ 'πῆξε 258 sq. = Δ 447
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 258^b sq. = E 40
260 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι. X sq.
τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος 260 = E 294
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιχειμένοι ἀλκὴν 262-265 = H 164
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενεῖος, sqq.
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίωι ἀνδροφόντῃ·
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς νείος·
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
'στῆ δ' ἄρ' ὕπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
παπτήκνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' διστεύσας ἐν ὀμίλῳι
270 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὐτῶι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
αὐτὰρ ὃς αὐτὶς ἰὼν, πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρ', ἔδυσκε
εἰς Αἴανθ'· ὃ δὲ μιν σάκει' ἐκρύψασκε φαιρινῶι.

245. ὀλοφύρατο] -ρετο A¹ O.
246. ἀπολίσθαι] ἀπολίσθαι Ar. Ambr.¹;
cf. I 280 : 496 et B 486.
249. κάββαλε] θήκατο l. a. in A.
251. ἐξίδονθ' — ὄρνις] εἶδοντο Διδσ τέρας
[αἰγιόχοιο] pap. 689 a (= Hib. 21), ut
E 742.
252. Sequuntur in pap. 689 a (= Hib. 21)
haec: Ζεὺς δὲ πατὴρ ὤτρυνε φ[άλαγγας, κύδοι γαί-

ων?]]|εἶξαν δὲ Τρῶες τευθὸν Δα[ναοῖσιν ὀπίσσω?].
260. ἀράβησε—αὐτῶι] υπαρώησαν δὲ οἱ ἔπποι
l. a. in A (ut vs. 314).
264. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ.
267. δ' ἄρ' ὕπ'] δὲ παρ' A.
270. βεβλήκοι Ar. O] -και Ω. Cf. § 159
et Φ 609.
271. ὃς § 15] δ.
272. (ι)κρύψασκε § 146] κρύπτασκε.

- ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων; 273^a = E 703
 Ὅρσιλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἢδ' Ὅφελίστην
 275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
 276 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 278 τὸν δὲ φιδῶν γέθησε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 278 cf. A 255
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας· 279^b = T 152
 280 ὅστις δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 280 cf. H 46
 „Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνει, κοίρανε λαῶν, [Π 39
 βάλλ' οὐτως, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι 282^b = A 797 cf.
 πατρί τε σῶι Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔόντα, 283^b = L 67 cf. X
 καὶ σε νόθον περ ἔόντα κομίσσατο γῶι ἐνὶ φοίκῳ. 480 a 485 ψ 325
 285 τὸν καὶ τηλόθ' ἔόντα ἐνκλείης ἐπίβησον.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐκφερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται· 286 cf. A 212
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίλοχος καὶ Ἀθήνη
 Φίλιου ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πτολίεθρον, 288 = A 33
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρὸςβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 290 ἢ τρίποδ' ἢ ἐδύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφι 290^b cf. A 699
 ἢ ἐ γυναιχ', ἢ κέν τοι δμῶν λέχος εἰσαναβαίνοι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 „Ἄτρεϊδῃ κύνιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεσσι,
 295 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Φίλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένους ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας διστοῦς,
 πάντες δ' ἐν χρό' ἔπυχθεν Ἀργεῖ θυῶν αἰζηῶν· 298 cf. O 315
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέμεν κύνᾳ λυσσεντήρα.“
 300 ἢ ῥα, καὶ ἄλλον διστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλε 300^b sq. = 309 sq.
 Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέμεν δέ γε ῥέετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίῳνα, 302^a cf. 119
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶι· 303^b = N 586 cf.
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμνηθεν ὀπυιομένην τέκε μήτηρ, A 108 N 186 O 420

277 πάντας ἱπασσούρους πύλας χθονὶ πολυβοτείρη.

277 = M 194 Π 418

277. Add. H.

283. δ σ' A C T] δ σ Ω.

284. Zen. om., Aristoph. Ar. —

290. ἵππους] -πω Zen. Aristoph. T. Cf. K 305.

296. δεδεγμένους] sic Ar., -χμένους Herodian.
(cf. I 191 ψ 273).304. Αἰσύμνηθεν] Αἰσύμνηθεν Zen. Ari-
stoph. Ar.

- 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας φερικυῖα θεῆισι.
μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη 'βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήποι, 306^a cf. Ψ 697^b
καρπῶι βριθομένη νοτίκισι τε φεαρινῆσι
ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλε 309^a = O 458
310 "Εκτορος ἀντικρὺ, βαλέμεν δέ με 'ρίετο θυμός. 309^b sq. = 800sq.
ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε, παρίσφηνεν γὰρ Ἀπόλλων· 311^a cf. N 518
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, Θρασύν "Εκτορος ἡνιοχῆα,
φιέμενον πόλεμόνδε 'βάλε στήθος παρὰ μαζόν. 313^b-317 = 121
ἤριτε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ φοι ἵπποι sqq.
315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι 'λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
"Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος 'πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἰόντα
ἵππων ἡνὶ εἰλεῖν, — ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας, — 319^b = o 98
320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ 'θόρε παμφανόοντος 320 = Ψ 509
σμερδαλέα φιάων, ὃ δὲ χερμάδιον 'λάβε χεῖρ, 321 = E 302
'βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέμεν δέ με θυμὸς ἄνωγε. 326^b = 84
ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἔξ εἴλετο πικρὸν οἰστόν, 327^a cf. X 326
'θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆι· τὸν δ' αὖ κορυθαῖόλος "Εκτωρ 328^b cf. E 458
325 ἀφφερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κλῆῖς ἀποτρέγει 329^a = A 355
αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι, 329^b = O 465
τῆι δ' ἐπὶ φοι μεμαῶτα 'βάλεν λίθωι ὀκρίονεντι,
'ρῆξε δέ φοι νευρῆν· 'νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶι.
'στῆ δὲ γυνὴ ξριπών, τόξον δέ φοι ἔκπασε χερσός.
330 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 331-334 = N 420
ἀλλὰ θέων περιβη καὶ φοι σάκος ἀμφεκάλυψε. sqq.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶμα ἐρίτρησε ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς 'Εχλῖοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς 'φερέτην βαρέα στενάχοντα.
335 ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσιν 'Ολύμπιος ἐν μένος ὥρσε·
οἷ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοῦς· 337^b = Y 36 cf. I
"Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι 'κίε σθένει βλεμεαίνων. 237 M 42 P 22,
135

311. καὶ τόθ'] sic et τοῦ μὲν Δτ.

322. ἄνωγε D] ἀνώγει Ω (cf. § 225).

328. χεῖρ] sic Ptolemaeus Δso., alii χεῖρ'.

337. δ' ἐν] δὲ Aristarchus; cf. Σ 202, 308

II 775 Σ 568, 579 ζ 8 ι 247 κ 497 π 106

ω 39.

- ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,
 340 ἰσχία τε γλουτούς τε, φελισσόμενόν τε δοκεύη,
 ὥς Ἐκτωρ ὤπαζε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῖς,
 αἶν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφίβροντο.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβυσαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χειρσί,
 345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νκυσὶν ἐρκτύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠύχετάοντο φέκαστος·
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρόφαιεν καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργόος ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολοιγοῦ Ἀρηός.
 350 τοὺς δὲ φιδούσ' ἔλεησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην φέπια πτερόεντα προσκνύα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκ ἐτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαθησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 ἀνδρὸς ἐνὸς ριπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκ ἐν' ἀνεκτῶς
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέρογυ·“
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 ἀλλὰ πατήρ ἡμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι,
 σκέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ φοι μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον ἑσάεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ἦ τοι ὃ μὲν ἑκλείσκετο πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 τῶι ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλε.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδ' ἐξείδε' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμνισι,
 εὐνέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προέπεμψε

339^b cf. X 8, 173,
230

342 = A 178

343 = O 1

344 sq. cf. O 2 sq.

345^b-347 = O 367
399.

[431

350^a cf. O 12 II351 = T 341 cf.
A 69352 cf. B 157 O
427

354 = 34

355^b cf. i 350356^b = E 175358^a cf. α 462 181
o 155 π 37359^a = N 763 Ω
168363^b = T 133 cf.
O 639366^b cf. E 165.

367 cf. i 277

339. πεποιθώς] διώκων A T.

340. φελισσόμενον] sic (ελισσόμενον) Ar.,
ελισσόμενος O.

— δοκεύη Thiersch] .αι (cf. B 148).

347. μεγάλ'] μέγα δ' Nicanor. Vulgata in
schol. defenditur coll. Γ 80.

349. Γοργόος] γόνος Zen.

— ὄμματ'] sic Zen., οἷματ' Ar. (ut II 752
Φ 252).

— ἢ Zen.] ἢδὲ Ω (cf. E 162).

360. ἡμὸς (αμοος) Brandreth] οὐμὸς. Simile
vitium est Ψ 585. Cf. Z 414 A 185 § 9.

- ἐξ Ἑρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῖ' Ἀΐδαο,
 οὗ κεν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ δέεθρα.]
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήκυνσε βουλάσ,
 ἢ φοι γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμᾶσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.] 372 = O 77
 ἔσται μὰν ὅτε κ' αὖτε φίλῃν γλαυκώπιδα φείπηι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρα κ' ἐγὼ καταδύσα Διδὸς δόμον αἰγίοχοιο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα φίδωμαι 376 cf. E 737
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 γνηθήσει προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας, 378 = 6553.1160
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἡδ' οἰωνοῖς 379 cf. N 831 P
 380 δημῶι καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 241
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπῆλθε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 381 = E 767 cf.
 382 ἢ μὲν ἐποιοχόμην χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους, 382 = E 720
 384 αὐτὰρ Ἀθηναίην, κόρυν Διδὸς αἰγίοχοιο, 384-388 = E 733
 385 ἐπείλον μὲν κατέχευε φεινὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶι, 384-388 = E 733
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὰ ἵποιήσατο καὶ ἅμα χερσὶ, 384-388 = E 733
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διδὸς νεφεληγερέταο 384-388 = E 733
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον ἑθωρήσσετο δακρυόεντα. 384-388 = E 733
 εἰς δ' ὄχεα φλόγεα πόσ' ἐβήσσετο, ἴλζετο δ' ἔγχος 389-396 = E 745
 390 βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῶι δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 389-396 = E 745
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρην. 389-396 = E 745
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἴμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραι,
 τῆισ' ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπόσ τε,

383 Ἥρη, πρίσρα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλιο Κρόνοις

383 = E 721

368. ἐξ Ἑρέβευς ἄξοντα] ἐξάξοντ' Ἑρέβευς
 Menrad (of. § 71 et I 572 h. Cer. 350
 Hes. Theog. 669).

369. αἰπὰ] αἰπὰ Nanck (item, ubi redit
 locutio, Φ 9).

371 sq. Zen. om., Ar. —

373. ἔσται μὰν] ἔσσειται ἡμαρ G (ut A 164).

376. φίδωμαι] ἰδωμαι l. a. in A.

377. νῶϊν Zen. D T.

378. προφανέντε Ar. A] -νείσας Zen., sic
 aut -σα Ω. Cf. vs. 455.

— ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας] ἰδὼν ἐς δεῦπον
 ἀπόντων Zenodotus (ut A 364 Y 451, cf.
 II 361).

383. Om. B O D T, habet A, in margine
 habuit eius archetypum.

385—387. Zen. om., Aristoph. Ar. —

385. οὐδῶι] cf. E 734.

389. ἴλζετο] λάζετο (ut h. Merc. 316 et
 apud Euripidem) Ptolemaeus Oroandae f.

390 sq. Ar. —

394. ἐπιτέτραπται] cf. E 750.

- 395 ἤμην ἀνακλίνει πικρινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 τῆι φά δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἔππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδμεθεν ἐπεὶ ῥίδη, ῥώσας ἄρ' αἰνῶς,
 Εἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν. 898 sq. = A 185
 ἢ βάσκι' ἔθι, Εἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα' ἄντην 899^a = O 158 Ω
 400 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.] 144 cf. B 8
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τεταλεσμένον ἔσται· 401 = A 212
 γυνώσω μὲν σφῶϊν ὅφ' ἔρμασιν ὠκέας ἔππους, 402 sq. cf. 416 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἔρματα φάξω. 403^b cf. Ψ 341
 οὐδὲ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐναιαυτοῦς 404 sq. = 418 sq.
 405 ἔλκε' ἀπαλθήσεισθον, ἃ κεν μάρπητισι κεραυνόσ' 404^b cf. B 551
 ὄφρ' εἶδῃ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν φῶι πατρὶ μάχῃται. 406-408 cf. 420
 "Ἢρην δ' οὐ τι τόσον νημεσίξομαι οὐδὲ χολοῦμαι sqq.
 αἰεὶ γάρ μ' εἴωθεν ἐνικλᾶν ὅττι νοήσω." 409
 409 ὅς ἔφατ', ὥρτο δὲ Εἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα, 409 = Ω 77, 159
 411 πρῶτκισιν δὲ πύλκισι πολύπτυχος Οὐλύμποιο
 ἄντομένη κατέρυκε, Διδς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 ἦ πῆι μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔάει Κρονίδης ἐπαμυνέμεν' Ἀργεῖοις.
 415 ὧδε γὰρ ἀπέλλησε Κρόνου πάϊς, ἦι τελεί περ,
 γυνώσκειν μὲν σφῶϊν ὅφ' ἔρμασιν ὠκέας ἔππους, 416 sq. cf. 402 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἔρματα φάξειν.
 οὐδὲ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐναιαυτοῦς 418 sq. = 404 sq.

410 ῥῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὁρίων εἰς μακρὸν Ὀλύμπον.

410 = O 79

410^a cf. A 196 O
169, 237 II 677

401. τὸ δὲ καὶ] ὥς καὶ A, καὶ μὴν L.
 404 sq. et 418 sq. Spuriine (damnat vHerwerden) an graviter corrupti? Vitiosa sunt κεν + fut. et δεκάτους pro δικά (aut δικάτον... ἐναιαυτόν) dictum, egregie autem suspectum, certe inauditum est ἔλκεα obiectum verbis ἀπάλθωσθαι et μάρπητιν additum. Pro ἀπαλθήσεισθον Ar. in altera ed. habebat -σονται, quo recepto legendumne *ἀπαλθήσονται αἱ κεν (ut ἔλκεα sit subjectum, cf. E 417) non facile sanabuntur earum vulnera, si fulmine percussae fuerint?

406 et 420. εἴδη(σ)] neglectum est ς;

Ἰδη(σ) (ςιδ.) Tryphon Rhet. III 204 Spengel.

408 et 422. μ' et ς' εἴωθεν § 18] μοι et οἱ ἔωθεν.

— ἐνικλᾶν] ἐνισσόμεν Nauck.

— νοήσω et -σηισ] κεν εἴπω et -πηισ Ar. (vix satis apte, nisi recipiatur Nauckii coniectura).

410. Om. A¹ B¹ C¹ L.

— δὲ κατ'] δ' ἐξ Ariston. (Ar. loco par.).

— εἰς] ἐπὶ Aristoniceus.

411. πολύπτυχος § 83¹⁰] πολυπύχου.

415. ἦ Ar.] εἰ. Errorem peperit litteratura vetusta.

- 419 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητισι κεραυνός.“ [Ω 188
 425 ἢ μὲν ἄρ' ὃς φειποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425 = A 210 Σ 202
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρην πρὸς μῦθον ἔφειπε· 426 sq. cf. B 166 sq.
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Δίδος τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε 427 cf. 352
 νῶ' ἰάω Δίδος ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 430 ὃς κε τύχη· κείνος δὲ ἔξ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικάζέτω, ὥς ἐπιφεικτός.“
 ὃς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἔτραπε μώνυχας ἵππους. 432 cf. 157
 τῆισιν δ' Ὁραιοὶ μὲν ἔλυσαν καλλίτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπνισι, 434 cf. δ 40
 435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανάοντα· 435 = δ 42 [121
 αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον 435^b = N 261 γ
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἤτορ. 436^b = A 623 ρ 90
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδμεθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξέκετο θάκος·
 440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν ἔλυσε κλυτὰς ἐνοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖς' ἐτίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύροπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας ἔπελεμίζετ' Ὀλύμπος.
 αἶ δ' οἶαι Δίδος ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρην
 445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο. 445^b sq. = A 332
 αὐτὰρ ὃς ἔγνω φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, ὦν ησέν τε·
 „τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρην;
 οὐ μὲν θῆν' ἀμέτεόν γε μάχῃ ἔνι κυδιδανείρῃ

420 ὅφρ' εἶδησι, γλαυκῶπι, δ' ἂν σῶι πατρὶ μάχηαι.

420-422 cf. 406

Ἦρην δ' οὐ τι τόσον νυμφοῖσσι οὐδὲ χολοῦται·

sqq.

αἰεὶ γὰρ εἰσὶν ἐνὶ κλῆνι δαίμων νοήσῃ.

ἀλλὰ σύ γ' αἰνότητι, κύον ἀδελφεῖς, εἰ τίς ἂν γε

τολμήσῃσι Δίδος ἄντα πελώριον ἔγχος ἀείρει.

420-424. Ar. —

428. νῶ' ἰάω] νῶι ἰάω Ar. Ω, sic aut νῶιν
 ἰάω Ω (νῶιν Zen.? cf. vs. 377).

430. ἔφ' Knight] τὰ δ Ω, item M 280
 O 58 P 193 Σ 451 Φ 805 X 459 ι 250,
 310, 343 ι 515 ξ 153 h. Ap. 444. Praeterea
 cf. A 185.

432. (')τράπε C] τράπε Ω.

435. ἔκλιναν] ἐκλιναν Trypho Rhet. III
 203 Spengel. Cf. A 112.

441. ἄμ βωμοῖς] sic (-σι τίθει) Ar., ἀμψω-
 μοῖσι Chrysippus Ω, ἀμβώνεσσι Diogenes,
 ἀναβαθμοῖσι interpretati. Cf. η 100.

446. ὃς § 15] δ.

448. θῆν] τον Heraclides (cf. Eust. h. l.
 et ad μ 362 Oram. Anecd. Par. III 42),

- ὀλλύντε Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐθέσθην.
- 450 πάντωσ, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἅπτοι, 450 cf. v 237 φ 202
οὐ κεν ἐμὲ τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυνῆ,
πρὶν πόλεμόν τε γιδοῖν πολέμοιό τε μέμερα γέργα.
ᾧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν 454 cf. A 312
- 455 οὐ κεν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶι, 456 cf. E 360
ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθε, ἐν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
ὅς ἔφαθ', αἶ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναῖν τε καὶ Ἥρην 457-462 = A 20
πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσ' ἐμεδέσθην. sqq.
ἦ τοι Ἀθηναῖν ἀκέων ἔεν οὐδέ τι ἔειπε,
460 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δὲ μιν ἄγχιος ἥκει
Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στηθεὸς χόλον, ἀλλὰ προσκῦδα]
„αἰνόντατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 462 = A 552
εὖ νυ καὶ ἤμεσ γίμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν 463 cf. 32
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεσθ' αἰχμητῶν, 463^a = Σ 197
464 sq. = 33 sq.
- 465 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.“
- 469 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς]
- 470 „ἰοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρην, 471^a = A 353
ὀλλύντ' Ἀργείων πολλὸν στρατὸν αἰχμητῶν
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοι' ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἐκτωρ,

466 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεσθ', εἰ σὺ καλεύεις,
βουλὴν δ' Ἀργείοισ' ὑποθησόμεσθ', ἣ τις δνήσαι,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τειέο.

466 cf. 35

467 sq. = 36 sq.

„particula enclitica in dialectis Argivis et Creticis id quod τοι valentem“(1). Quas nugas peperere verba male intellecta priscaorum grammaticorum dubitantium essetne (κάμ)ετον scribendum (sic Ar. Ω) an καμέτην (sic Zen.). Cf. § 115.

449. ὀλλύντε Pallis] ὀλλύσαι. Cf. vs. 378 et 455.

— τοῖσιν] τοῖον Ar.

— ἰδίεσθην] ἰδίεσθαι Ω.

450 sq. Post vs. 453 collocat Naber.

451. ἐμὲ Bothe] μ.

453. τε (φ)ιδεῖν Eust.] τ' ἰδίειν Ω, γιδοῖν (γιδόμεν § 126) Heyne (ut δ 475).

454. κεν ... ἦεν A] καὶ ... ἵσταται Ω.

456. ἵκεσθε (-αι) Z Cant.] ἵκεσθαι Ω. Cf. § 115.

459. ἀκίων] cf. A 22.

463. ἀλαπαδνόν A] ἐπιεικτόν Ω (quod omnes habent vs. 32).

466—468. Habent GH; G praemittit etiam ἀνδρῶς — ἀνεκτῶς (= vs. 355).

468. τειέο] cf. vs. 37.

470. ἰοῦς] sic Ar., ἴας Zen. (quod Boeoticum = εἰς αὐτόν vocat Hesychius), ἰώσαν (ἰωόσαν) καὶ Brandreth. Cf. vs. 525 et § 77.

471. βοῶπις G] -πι Ω. Cf. § 51.

472. πολλὸν § 83] πο(υ)λόν.

- πρὶν δοθαι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα 474^b = Π 281
- 475 ἤματι τῷι ὅτε ἡ' οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται, 475^a cf. X 359
στεινέ' ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 477^b = A 180
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἔκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἐν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
- 480 ἤμενοι οὐτ' ἀνγῆις' Ἰπερίονος ἠελίοιο 480^b = α 8 μ 263
τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφί.
οὐδ' εἴ κ' ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σέ' ἐγὼ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρην. 484 cf. A 511
- 485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485^b = A 605 E
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν. 120
Τρῳσὶν μὲν ῥ' ἀφίκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς 486^b = γ 226 γ 3
ἀσπασίην τριλλιστοσ ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή. 7332 μ 386 τ 593
488^b = I 474
- Τρώων δ' αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ, 489^a cf. H 345
- 490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινῆεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος. 491 = K 199
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον, 491^a cf. γ 61
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ 493^b-495 = Z 818
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπῃχυν, πάροιθε δὲ 'λάμπετο δουρὸς sqq.
- 495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος ἑέ πόρκης.
τῷι δ' γ' ἐρεϊσάμενος Γέπεια Τρῳέσσι μετινύδα· 496 cf. B 109
„κέκλυτέ μοι, Τρῳῆες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι. 497 = Γ 456
νῦν ἐφάμην νῆας ἰ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἑλίου ἠνεμόεσσαν· 499 = M 115
- 500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης.

474. δοθαι A T] ὡρθαι Ω.

475 sq. Ar. —

476. θανόντος A] πεισόντος O.

481. βαθὺς A] πολὺς O.

— ἀμφὶ § 316¹] ἀμφίς.487. *Ἀχαιοὺς] -οῖς. Cf. § 60 et δ 793 x 31
v 282 (versum I 474 h. Oer. 51 alia ratio).

489. δ' A O] om. T.

493—496. Zen. —

496. Τρῳέσσι μετινύδα A C G] περὶόντα
προσηνύδα vel περὶόντ' ἀγόρευε Ω.

497. μοι § 92] μιν.

501. ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης] ἐπὶ Διδσ τερά-
πετο φρήν Zen. (ut K 45).

	ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ	502 = Γ 65 μ 291 cf. H 282
	δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους	503 ^a = Γ 66 cf. μ 292
	λύσαθ' ὅπ' ἐξ ὀρέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·	
505	ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ γέφρια μῆλα	505-507 cf. 545 sq.
	καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα φοινίξεσθε,	
	σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,	
	ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἥοος ἡριγενεῖης	
	καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκηι,	
510	μῆ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ	510 ^a = K 101
	φρευγέμεν' ὀρμίσσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.]	511 ^b = B 159
	μῆ μὲν ἀσπουδελί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκλοι,	512 ^a = O 476 X 304
	ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ φοίκοιτο πέσσηι,	
	βλήμενος ἢ ἰῶι ἢ ἔγχει ὀξυόεντι	
515	νῆος ἐπιθρώσικων, ἵνα τις <u>στευγέησι</u> καὶ ἄλλος	
	Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις φέρειν πολύδακρυον Ἄρηα.	516 = T 318
	κάρυκες δ' ἀνὰ γάστρῳ Διὶ φίλοι <u>ἀγγελλόντων</u>	
	παῖδας πρωθήβας πολιορκοτάφους τε γέροντας	
	<u>λέξασθαι</u> περὶ γάστρῳ Θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·	
520	θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι γεκᾶσται	
	πῦρ μέγα καίωντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,	
	μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαὸν ἀπερόντων.	
	ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·	
	μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὀγυῖς, γεφρημένους ἔστω,	
525	τόν δ' ἥοος Τρώεσσι μὲθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω.	525 ^b = H 361
	γέλομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι	526 ^b = Z 475 δ 472 ὁ 482
527	ἐξελάειν ἐνθ' ἐνδε <u>κύνας κήρεσσι φορητοῦς</u> .	
529	ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,	
530	πρῶτ' δ' ὀπινόοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες	530 sq. = Σ 303 sq. 530 = Σ 277 [M 77 530 ^b = A 49, 725 531 cf. O 603
	νῆυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα·	

528 οὗς κῆρεσ φορέουσι μελαινάνων ἐπὶ νηῶν.

503. ἐφοπλισόμεσθα] sic Ar., ἐφοπλίζεσθον Zenodotus (debebat ἐφοπλίζεσθαι, § 52). Cf. B 436.

505. ἄξεσθε L] ἄξασθε Ω (cf. § 152).

512. ἔκκλοι] neglecto γ.

513. τούτων] κείνων Ar.

— πέσσηι] πίσσοι Ar.

515. ἐπιθρώ(ι)σκων Ambr. A] ἀποθρ. C.

524 sq. Ar. —

526. (γ)ίλομαι εὐχόμενος Zen. L] εὐχομαι ἐλπόμενος Ar. Ω (εὐχομ' ἐλπόμενος Hoffmann). Cf. vs. 207.

528. Zen. om., Ar. —

529. νυκτὶ] νύκτα l. a. in A.

<p>φείσομαι ἢ κέ με Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης παρ νηὸν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν χαλκῷ δειψάσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.</p>		534 ^b of. X 245
535	<p>αὔριον ἦν ἀρετὴν διαφείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὅλω, κείσεται οὐκ ἐθέλεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι, ? <u>ἡέλλοι' ἀνιόντος</u> ἐς αὔριον) εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,</p>	537 ^b = B 417 538 ^a = X 135 ^b 539 of. s 136 η 94
540	<p>τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, ὥς νῦν ἡμέρην ἴδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι.⁴ ὥς Ἴκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες 'κеляδθησαν. οἷ δ' Ἴππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντασ, 'δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι φοῖσι γέκαστος·</p>	540 = N 827 541 = N 828 542 = Z 310 543 = s 39 544 ^b = B 775
545	<p>ἐκ πόλιος δ' ἤξοντο βόας καὶ φίφια μῆλα καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα 'φοινίζοντο</p>	545-547 of. 505 sqq.
547	<p>σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πόλλ' ἐλέγοντο.</p>	
549	<p>κνίσκην δ' ἐκ πεδίοι' ἄνεμοι 'φέρων οὐρανὸν εἶσω.</p>	
553	<p>οἷ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι 'καίετο πολλά.</p>	
555	<p>ὥς δ' δὲ ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαεινὸν ἀμφὶ σελήνην φαίνειτ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' <u>ἐπλετο</u> νήνεμος αἰθήρ, ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ <u>πρώονες</u> ἄκροι</p>	557sq. = Π 299sq. 557 of. h. Ap. 22, 144 557 ^b of. M 282
<p>548 'φίφρον δ' ἀθανάτοισι <u>τελειίσσας</u> ἑκατόμβας. 550 φηδεῖαν' εἴς δ' οἷ τι θεοὶ μάκαρος 'δατίοντο, οὐδ' Ἴθελον μάλα γάρ σφιν <u>ἀπῆχθετο</u> Φίλιος ἱρή καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς θυμολίης Πριάμοιο.</p>		548 of. A 315 551 ^b sq. = Ω 27sq. 552 = A 47
<p>532—534. Zen. om., Ar. s, vs. 535—537 Ar. („falso A versibus 535—537 antisigma, 538—540 stigmata adscripsit" Ludwig). 532. ἢ § 327] <i>et</i> vel <i>al</i>. — <i>me</i> L] <i>μ'</i> δ Ω. 535. ἢν] neglecto <i>f</i>. 536. ἐπερχόμενον] -<i>von</i> Nauck. 538. αὔριον] οὐρανόν Nauck. 543. ἰδρώοντασ] sine <i>f</i>. 545. ἤξοντο § 152] ἤξαντο Ω (cf. vs. 505). 548 et 550—552. Affort [Plat.] Aloib. II 149 d, textui inseruit Barnes. 549. Del. Wolf. 550. 'δατίοντο] *'νατίοντο (§ 206)? 552. θυμολίης] cf. A 47.</p>		553. ἀνὰ schol. T ad I 88] ἐπὶ Ω. Cf. vs. 378. — γεφύρας A D] -ρηι Ω. 555. φαεινὴν] φάει νήν = νήν, luce novam (!) interpretabantur quidam. 557 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —, utpote e libro II male repetitos. Duae imagines sunt permixtae: 1) tam crebri erant ignes quam sunt sidera caeli (ἄστρο . . . τόσσα), 2) ignes per placidam noctem ardentes tam claro lumine perfundebant planitiem quam est lunae caelo aperto splendentis (ὥς . . τοῖον). Hinc factum ut bis legerent r voces οὐρανός, ἄστρο, αἰθήρ. Quae ita in unum concreverunt imagines ut discerni iam nequeant.

- καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δὲ γείδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν· 559^b cf. N 493
 560 τόσσα μεσγνὺν νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
 Τρώων καίωντων πύρ' ἐφαίνετο Φιλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πύρ' ἐκαίετο, πὰρ δὲ γεκάστωι
 ἦατο πεντήκοντα σίλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἔπποι δὲ κῆρ' λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας 564^a = E 196
 565 ἑσταάτες παρ' ὅχεσφιν ἐύθρονον ἔτ' ἔμμινον.

πρεσβεία.

- I ὧς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβον κρυόεντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ· βεβολήκατο πάντες ἄριστοι.
 ὧς δ' ἀνέμῳ δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
 5 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηϊκῆθεν ἄητον,
 ἑλθόντ' ἐξαπίνης, ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
 κορυφύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἐξ ἅλα φῦκος ἔχευε,
 ὧς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. [808 Σ 40, 890
 8 = O 629 cf. N
 9 cf. x 247
 10 ῥοίεται κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10 cf. B 50
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικληισκέμεν ἄνδρα γέκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισ' ἐπονείετο.
 ἔξον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες ἄνδ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο δάκρυ χέων ὧς τε κρήνη μελάνυδρος, 14^b sq. = II 3 sq.
 15 ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 ὧς ὃ βαρὺ στενάχων γέπε' Ἀργείοισι μετνύδα·

559. δι' Ar. D G] δι' ε' Ω.

— ἄστρα] ἄπρα Bothe, sed tertium comparationis huic voci inest.

560. τόσσα] sic Ar., quidam olim ὧς τὰ vel τοῖα.

562. χίλι' μύρι' Zen.

563. σίλαι πυρὸς] πυρὸς σίλα' Roehl (item φ 246). Cf. § 71.

3. (')βεβολήκατο] sic Ar., βεβλήκατο Zen.; redit -βολ- vs. 9 et x 247.

4. ἀνέμῳ Aristoph.] μοι Ω

5. Spurius videtur; propria nomina hic molesta, interpolatorem prodit contractum Βορρῆς (Βορίης Ω metro invito) nonnisi h. l. et Ψ 195 obviunt (ceteris locis est ουε). Cf. § 22 et 58.

7. ἰχθυε(ν) Ambr. Δ] ἰχθυαν Ω (cf. Theocr. VII 58), Ar. utrumque.

14—16. Pro his Zen. habebat unum verbum: ἵστατο δακρυχίων, μετ' αὐτῷ Ἀργείοισιν ἵειπεν.

16. ὃ βαρὺ στενάχων] ὃ γε δακρυχίων l. a. ant.

- „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 17 = B 79
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτνι ἐνέδθησε βαρεῖνι, 18-25 = B 111
 σκέτλιος, ὅς πρην μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε sqq.
 20 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτνι βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλεῖς Ἀργος ἐκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλὰν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 25 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὅς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες· 26-28 = B 189
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν, sqq.
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.“
 ὅς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 29 = Γ 95
 30 δρὴν δ' ἄνω ἦσαν τετιηότες υἱὸς Ἀχαιῶν· 30 sq. = 695 sq.
 ὅπρ' δὲ δὴ μετέπειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 31 = H 399
 32 „Μτρεῖδν, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,
 34 ἀλλήν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 φῶς ἔμεν' ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 γέσσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 36 cf. 258
 36^b = B 789
 σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμῃτις·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλλήν δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 39^b = N 484 cf.
 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα γέλλεται υἱὸς Ἀχαιῶν B 118
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται ὥς τε νέεσθαι,
 43 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης!

33 ἢ θίμια ἐστί, φάναξ, ἀγορή· σὺ δὲ μὴ τι χολώσῃς.

44 ἰστέα', αἷ τοι ἵποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλὰ.

18. μέγας] cf. B 111.

19. πρην] τότε Ar.

20. ἐντειχέα § 83¹⁰] -χεον.

23—31. Pro his Zen. habebat duos versus:
 ἦτοι δ' γ' ὅς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔτετο (καθίστατο
 ut A 68)? Συμὸν ἀχούων, | τοῖσι δ' ἀνιστά-
 μενος μετῴφῃ κρατερὰς Διομήδης. Versus 23-25
 Aristoph. Ar. —

33. Postmodo insertum arguit χολώσῃς
 dictum pro χολώσῃς (cf. § 122) aut χό-
 λωσαι (cf. A 410). Blanda verba iratum

Diomedem parum decent; simile emblemata
 est vs. 59.

36. ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες] sic Ar., ἡγήτορες
 ἡδὲ μέδοντες Zen.

37. ἀγκυλόμῃτις § 55 et 83¹⁰] -τω.

42. ὥς τε νέεσθαι] ἀπονέεσθαι Lehrs (cf.
 § 21). Non nisi h. l. q 21 h. Ap. 530 in-
 finitivus finalis particulis ὥς τε in dictione
 epica est innotus.

43. ἄγχι θαλάσσης] ἀμφιέλισσαι l. a. ant.

44. Ar. —, om. T.

- 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
εἰς δ' κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φρυγόντων σὺν νηυσὶ φίλκην εἰς πατρίδα γαῖαν! 47 cf. B 140
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ' εἰς δ' κε τέκμων 48 sq. cf. H 30 sq.
Φίλιου εὐρωμεν· σὺν γὰρ Θεῶι εἰλήλυθμεν.“
- 50 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐλίζαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50 sq. = H 403 sq.
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
„Τυδεΐδην, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
καὶ βουλῇ κατὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε' ἄριστος.
- 55 οὗ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν φερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἔκεο μῦθων.
ἧ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴησ
- 58 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις. 58^b cf. δ 206
- 60 ἀλλ' ἅγ' ἐγών, ὅς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
ἐκφείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδὲ κέ τίς μοι
- 62 μῦθον ἀτιμάσσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
- 65 ἀλλ' ἧ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65 sq. = Θ 502 sq.
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ γέεσσι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός. 67^b = γ 49
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἔπειτα, 68^a = δ 40
ἤτριΐδην, σὺ μὲν ἄρχε — σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι —
- 70 δαίνυ δαῖτα γέρουσι. γέροικέ τοι, οὗ τοι ἀρεϊκέσ.
πλεῖαί τοι φοῖνον κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν 71^a cf. B 226

59 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔφαιπε.

59^b cf. A 286

63 ἀφρήτωρ ἀδμήστως ἀνίστιός ἐστιν ἰκέινος
ὅς πολέμοι' ἔραται ἐπιδημίου κρυόντος.

49. εἰλήλυθμεν § 160⁴] -λουθμεν.

50. ἐλίζαχον Bentley] ἐπίαχον.

52. δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν] δὲ καὶ μετέειπε
γεργήνιος l. a. in A.

54. κατὰ Nauck] μετὰ. Cf. A 424.

58. ὀπλότατος A] -τερος O D T.

59. Del. Heyne (Knight etiam vs. 57 sq.).
Duplicem accusativum non tuetur versus
Π 207.

62. ἀτιμάσσει § 122 et 144] ἀτιμήσει Ω,
ἀτιμήσει Bentley.

63 sq. Del. Friedlaender. Similia emble-
mata sunt (A 218?) I 320 Ω 45 β 276 sq.

(δ 353?) δ 692 ξ 84 (ξ 228?) ο 74 (72—74?),
345 (343—345?) (ρ 218?) φ 85. Huius loci
originem recentem testatur ἰκέινος pro κείνιος
dictum (cf. § 97), ipsa autem sententia hinc
aliena; quae in ore Troiani alicuius (Ante-
noris e. c.) apta foret, certe tum erat
cum repetebatur Helena, non est nunc in
Nestoris. — Affert hos versus Aristophanes
Pac. 1097 sq.

64. ἐπιδημίου κρυόντος Knight] -μίου ἐκρυό-
ντος. Cf. Z 344 et § 59.

66. φυλακτῆρες] -ρας Ar. (cf. Θ 519).

70. δαίνυ] δαίνυθι vHerwerden.

- ἡμάτιαι Θρηϊκνηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξιήν, πολέσιν δὲ ἡανάσσεισ.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι, ὅς κεν ἀρίστην
 76 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δίκιοι ἐγγύθει νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσειε!
 νῦν δ' ἦδ' ἡ διαρραίσει στρατὸν ἡ σαώσῃ.
 ὅς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 79 = H 379
 80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρηνος, 82 sq. cf. N 478
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Διῖπυρόν τε 82 cf. B 512
 ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
 86 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκαστάσι
 κοῦροι ἄμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τεύχεος ἔζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κῆαντο, ἔτιθεντο δὲ δόρυπα ἑκάστοι.
 Ἄτρεϊδης δὲ γέροντας ἀφολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 90 εἰς κλισίην, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα· [Ω 627 sq. etc.
 οἷ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 91 sq. = 221 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 91 = δ 218 . 200
 τοῖσ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν, v 256
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ· 92-95 = H 323
 93 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε sqq.
 „Ἄτρεϊδν κύδιστε, ἡάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 96 = B 434
 ἐν σοὶ μὲν λῆξω, σέο δ' ἄρξομαι, οἴνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἡάναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἡγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσῃθα. 99 cf. B 206
 100 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἑέπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100 = ε 584

73. πολέσιν δὲ Bentley] πολέσιν γὰρ Ar., πολέσιν δ' Ω

75. χρῶν] χρῆ Knight, an * χρῶν Παναχαιοὺς (ut vs. 301)? Cf § 8.

76. 82] sic Ar., 82 L.

88. δόρυπα Ar. L] δόρυπον Ω, δαίτα Zen.

— (f)ῖκαστοι L (Ar.?)] ἱκαστοι Ω, θαλεῖαν Zen.; plurali δόρυπα apte iungi nequit singularis (f)ῖκαστοι, neque δόρυπον ἱκαστοι legi

potest nisi neglecto sono f. Cf. vs. 66 et H 100.

89. ἀφολλέας] „Ar. ἀριστήας” A (ut est B 404); at metrum id non admittit (ἀριστίας non est dictionis epicæ; cf. § 76).

100. ἦδ' ἐπακοῦσαι] ἦδ' ὑποθίσθαι O³ Gen.² (ut A 788), ἦδ' ἐπανύσσαι vHerwerden (coll. s. 243 π 373 Hes. Sout. 311), ἦδ' νοῆσαι Christ (coll. Hes. Oper. 293), οὐδ' ἀπινύσσειν Naber.

- κρηῖναναι δὲ καὶ ἄλλωι ὃ κέν τινα θυμὸς ἀνώγει
 φειπέμεν' εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρχῃ. 102^a cf. *A* 789^b *ψ*
 305^a
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα· 103 = 314 *N* 735
 cf. *M* 215^a 154
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 105 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν,
 ἐξ ἔτι τοῖ' ὅτε, διογενέες, Βρισηΐδα κούρην
 χωομένοι' Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀποφράς, —
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον! μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῶι μεγαλήτορι θυμῷ
 110 φείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἠτίμασσας ἔλδον γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 111 cf. *A* 356
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπλήθωμεν
 δώροισιν ἔ' ἀγανοῖσι φέπεσσί τε μειλιχίοισι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμάς ἀτάς κατέλεξας.
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, 'δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας, 119^a = *T* 137
 120 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα. 120 cf. *T* 138
 ὅμι δέ κ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω· 121^b cf. *Σ* 449
 122-125 = 264
 122^b = 129 [εἰσφ.]
 123 = *T* 244
 ἔπ' ἀπύρουσ τριπόδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἵθωνας δὲ λέβητας ἐφέλοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 125 οὐ κεν ἀλκίος εἴη ἀνὴρ, ὃι τόσσα γένοιτο
 127 ὅσσα μοι ἡνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι. 127-132 cf. 269
 εἰσφ.]

126 οὐδέ κεν ἀπτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

126 = 268

101. ὃ κεν Brandreth] δ' ἔν Ω (vel potius δ' ἔ' ἔν, quiescens). Cf. § 326.

103. δοκεῖ] *δίατ(α)? (item locis parall.; cf. ζ 242 en § 191).

104. ἄλλος A] ἄλλον C.

106. διογενέες C] διογενεὺς Ω (cf § 73).

107. ἀποφράς § 150^b] ἀπούρας.

109. ἀπεμυθεόμην] sio Ar., ἐπ- olim alii (utrumvis †).

111. ἠτίμασσας § 144] -μῆσας.

112. πεπλήθωμεν] sio Ar., -οιμεν Ω.

118. 'δάμασσε] δλσσε Α.

119. Versum ἢ οἶμαι μεθύων ἢ μ' ἔβλησαν θεοὶ αὐτοὶ subiungebat Dioscurides Isocratis discipulus (Athen. 11 a; cf. *A* 225).

121. *ὅμι δέ κ' ὅμιν δ'. Cf. vs. 262 et § 108. Similis error Ω 551 (et μ 383).

126. Versum, quo male divelluntur correlativa ὅσσα...τόσσα, del. Bentley (item vs. 268).

- δῶσω δ' ἐπὶ γυναικῶν ἀμύμονα φέρω γυνίχας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένῃν ἔλεν αὐτόσ,
 130 ἐξελόμην, αἳ κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν φοι δῶσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἢν τότ' ἀπέφραν,
 κούρη Βρισηῶσ' καὶ ἐπὶ μέγαν δοκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἢ θέμισ ἀνθρώπων πέλετ', ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν. 133 = 275 T 176
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε 134 cf. 276 T 177
 γάστρῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δῶσω' ἀλαπάξει,
 νῆα γάλισ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νκησάσθω, 135 sq. = 277 sq.
 εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα λιτὸν Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικῶν ἐφέκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω, 137 cf. 279
 140 αἷ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. 138 = 280
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκόμεθ' Ἀχαιοὶν, οὐθαρ ἀρουρήσ,
 γαμβρός κέν μοι ἔη· τίσω δέ γε γῆσον Ὀρέστει, 139 cf. 281
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 140 sq. = 282 sq.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐνὶ πικτῶι,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιγίανασσα· 142-144 cf. 284
 τῶν ἢν κ' ἐθέλῃσι φίλῃν ἀνέμενον ἀγέσθω 146 sq. cf. 288 sq.
 πρὸς φοῖβον Πηλεῖος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελίῃ δῶσω 146^a = σ 47 cf.
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἔφθι ἐπέδωκε θυγατρὶ. I 397
 148 = 290
 ἐπὶ δέ φοι δῶσω ἐν ναιόμενα πτολίεθρα, 149 cf. 291
 150 Καρδαμύλῃν Ἑνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν 150-154 = 292
 Φηρέας τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθεῖαν βαθύλειμον sqq.
 καλὴν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

128. ἀμύμονα] sic Ar. teste Aristonico; -ας (sic L alii codd.) Aristarcho tribuit Didymus (h. l. et ad vs. 270), Zenodoto scholion T. Nihil valet ἔργα ἰδυίας nisi addito adiectivo.

130. ἐξελόμην] sic Ar., ἔξ ἐλόμην Zen., septimam mulierem ratus Briseidem. Cf. T 246 et Z 319.

— φῦλα γυναικῶν] πᾶσαν ἐν' αἶαν D.

131. ἀπέφραν § 150^b] ἀπηύρα.

132. κούρη Ar. C] -ρην Ω.

— καὶ ἐπὶ] ἐπὶ δὲ Ar.

133. τῆς] φῆς Brandreth (etiam vs. 275 et T 176), item Bentley β 206. Cf. § 95.

134. πέλετ' § 275] πέλε.

140. Olim quidam addebant versum ielunum: τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ δῶσω ξανθὰ Μεγαλάει.

141. ἰκόμεθ' Naber] ἰκοίμεθ'.

142. ἔη] τοι Ω.

— γε Bentley] μιν. Cf. vs. 155 et 284.

146. ἀνέμενον Bentley] ἀνάμενον Ω, item N 368. Similibus erroribus debentur ἀνάεπτα (leg. ἀνέεπτα) Hes. Theog. 660 et ἀνάπνευστος Theog. 797 (leg. ἄμ' ἀπνευστος coll. σ 456). Cf. § 41³.

147. ἐπὶ μελίῃ] sic Alexio Apollodorus, ἐπιμελία Ar.

- πᾶσαι δ' ἔγγυς ἁλόσ, νέεται Πύλου Ἀμαθόεντος | 153^b cf. A 712
 ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 155 οἷ τέ γε δωτίνιυσι θεὸν ὡς τιμήσουσι [sqq.
 καὶ φοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας. 155-157 cf. 297
 ταῦτά κ' ἐοίκασι μεταλλάξαντι χόλοιο. 155 cf. A 36
 δμκηθήτω! — Ἀγρίδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων —
 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι
 ἦδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 162 sq. = K 102
 „Ἀτρεΐδην κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, sq.
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλλεῖ γάνακτι 163 = B 433
 165 ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἷ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' εἰς κλισίην Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἷ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ ἐυφημῆσαι τε κέλευσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρυσόμεθ', αἷ κ' ἐλεήσει.“
 ὅσ' ὅφρα, τοῖσι δὲ πᾶσι γεγραδὸτα μῦθον ἔρειπε. 173 = σ 422
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 174 cf. α 146
 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 174^b-176 = γ 338
 'νώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. sqq. φ 270 sqq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'σπείσαν τε 'πίον θ' ὅσπον ἥθελε θυμός, 174^b = Γ 270
 ὠρμώντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο. 175 = α 148 cf. A 470
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, 176 = A 471 cf. η 183
 180 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 177 = γ 342, 395
 περὶ αὖν, ὡς πεπείθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. η 184, 228 α 427 cf. φ 273

153. νέεται] sic Ar. (mire interpretatus vaionται), κίεται Apollonius.

155. *τε] καὶ Ω, item vs. 297.

— τιμήσουσι] -σονται Ar.

158. δμκηθήτω] καμψθήτω Zen. Aristoph.

159. Olim quidam addebant versum: οὐνεκ' ἐπὶ καὶ λάβησιν ἔλωρ (sic Nauck pro -σι πῶλωρ) ἔχει οὐδ' ἀνίησιν.

167. εἰ δ'] cf. A 302.

— *μὲν] ἄν. Of. § 152⁷.

— ἐγὼν ἐπιόψομαι] ἐγὼ γε ἐπιόψομαι vHerwerden (item β 294). Idem est hiatus in ἐπιόσσομαι P 381, προτιόσσομαι X 356 η 31.

170. ἐπίσθων] sic Ar., -σθω D.

180. ἕκαστον] neglecto f. Fortasse spurius est versus.

- τὼ δ' ἐβάνην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 182 cf. A 34
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαινόχῳ ἐνοσιγαίῳ
ῥηϊδίῳσ πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο·
185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185 = A 328
τὸν δ' ἦδρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείνι,
καλῆι δαιδαλένι, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ξυγὸν ἦεν· 187 cf. Z 390, 612
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν ἑτερίωνος ὀλέσασα·
τῆι δ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέε' ἀνδρῶν. 189^b cf. ε 73
190 Πάτροκλος δέ μοι οἷος ἐναντίος ἦστο σιωπῆι,
δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
| τὼ δ' ἐβάνην προτέρω, ἤγειτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 192^a = K 469
'στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 198^b = A 777 ψ
αὐτῆι σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἐνθ' ἐθάασσε· 194^b cf. O 124¹⁰¹
195 ὥς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ᾿ῤῥιδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 196^a = δ 59
„χαίρετον· ἦ φίλῳ ἄνδρε ἰκάνετον· ἦ τι μάλα χρεῶ,
ὦ μοι σκυζομένωι περ Χαιῶν φιλότατ' ἐστὼν.“
ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
200 εἶσε δ' ἐνὶ κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισι,
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἰόντα· 201 cf. A 346
„μείλιονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνε μεκάστωι·
οἷ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶι ὑπείασι μελάθρῳι.“
205 ὥς ᾿φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳι. 205 = A 345
αὐτὰρ ὁ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἷος καὶ πλονος αἰγός,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆν.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, ᾿τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
210 καὶ τὰ μὲν εὖ ᾿μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 cf. A 465

185. ἰκέσθην] O T.

191. δέγμενος] δέχμενος l. a. antiquitus (cf. 296).

193. πρόσθ'] *πάρῳθ' A 360, 500 Γ 162 π 166 al.)?

196. τῶ] τοὺς olim alii.

— δεικνύμενος] δεικνύμενος Barnes.

197. φίλῳ ἄνδρε] φίλῳ ἄνδρεσ Ω.

— ἦ τι μάλα χρεῶ] ἡμέτερον δέ (δῶ?) Parmeniscous.

— χρεῶ] χρεή Knight (cf. § 8).

198. ὦ] οἷ Ω.

— φιλότατ' Α] -τοι Ar. Ω.

200. εἶσε δ' ἐνι] εἶσαν δ' ἐν Ω. Cf ζ 8.

208. κέραιε Ar. A T] κέραιε C.

— ἐντυνε Bentley] ἐντυνον.

- πῦρ δὲ Μενoitιάδης 'δαῖεν μέγα, μισόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἔμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε' ἐτάνυσσε,
 'πάσσε δ' ἄλδς θείοιο, κρατευτάων ἐπαιέρας.
 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπνεσε καὶ ἐν ἑλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἔλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ 216^b sq. = Ω 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, αὐτὰρ κρέα 'νεῖμεν Ἀχιλλεύς. sq.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύς θείοιο 218=π53 cf. π98
 τοίχου τει' ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε 218=ξ79 cf. ρ96
 220 Πάτροκλον, ῥὼν ἐταῖρον ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλῃς θυηλάς. 219^a cf. Ω 598 ψ90
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 221 sq. = 91 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 'νεῦς Αἴας Φοῖνικι. 'νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 223^b = E 669
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας 'δέδρεκε' Ἀχιλλῆα.
 225 [„χαῖρ', Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐρίσας οὐκ ἐπίδουσις,
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθε'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμλε, ἀλλὰ
 λίνην μέγα πῆμα, διοτρεφέας, εἰσοράοντες
 230 δέδρεμεν' ἐν δοίῃ δὲ σάας ἔμεν' ἢ ἀπολίσσθαι 230^b cf. Α 117 Θ
 νῆας ἐυσσέλιμον, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἄλκην. 246
 231^b cf. T 36
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλίδ' ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, 233 = Z 111
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
 235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέεσθαι. 235 = M 107, 126
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων P 639 cf. Α 824
 ἀστράπτει, Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων 236^b cf. B 363
 237^b cf. Θ 337

212. Sic Ar., alii olim αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς
 ἄνθος ἀπίπτατο, παύσατο δὲ φλόξ (sic Plut.
 Mor. 934 b, schol. Aesch. Prom. 7), alii
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἔμαράνθη, παύσατο δὲ
 φλόξ (cf. ψ 228).

214. ἐπαιέρας] ἀπαιέρας Ar.; legendumne
 est *δ' ἐπαιέρας?

215. ἔχευε] ἔθηκε L, Ar. utrumque.

219. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

222. ἐξ ἔρον εἶντο] ἄψ ἐπάσαντο malebat
 Ar. (cf. Ω 628 et v. l. ψ 48), quam certam
 coniecturam ducit Didymus.

224. οἴνοιο] neglecto f.

225. ἐπίδουσις Naber] ἐπίδουσις (-ης A) Ω.
 ἐπίδουσι (aut -ης) Ar.; utrumque novicium
 (cf. § 73 et 117) et molestum. Nova vox
 est ἐπίδουσις, sed cf. ὑπόσχεσις, ἀνάβλησις
 al.; Fick ἐπίδουσις (coll. T 180).

226. ἡμὲν] quidam olim ἡμεν vel εἰμὲν.

228. ἐπήρατα Bentley] ἐπήρατου. Cf. E 429
 et Z 289.

230. σάας (σάας) ἔμεν(') Bekker] σασσόμεν.
 Cf. Α 117 Θ 246.

232. αὐλίδ' § 66] αὐλιν. Cf. χ 470.

- μαίνεται ἐκπάγλωσ, πίσυνοσ Διί, οὐδέ τι τίει
 άνέρασ οὐδέ Θεούσ, κρατερή δέ γε λύσσα δέδυκε.
- 240 ἀράεται δέ τάχιστα φανήμεναι ἴδία δῖαν·
 στεῦται γάρ νηῶν ἀποκοψέμεν' ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάσ τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺσ
 δνιώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένουσ ὑπὸ καπνοῦ. 243 cf. Θ 183
- 245 ἐκτελέσωσι θεοί, ἥμιν δέ δὴ αἵσιμον εἶη
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, γεκάσ Ἄργεοσ ἐμποβότοιο. 246 cf. T 329 sq.^a
 246^b = δ 99
 ἀλλ' ἄνα! εἰ μέμονάσ γε καὶ ὀψέ περ νῆασ Ἀχαιῶν
 τειρομένουσ ῥύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῶι τοι μετόπισθ' ἔχουσ ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχουσ 249^a = x 345
- 250 ρεχθέντοσ κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν'. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζε' ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ. 251^b cf. γ 315 Φ
 374
 ὦ πέπον, ἡ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺσ
 ἥματι τῶι, ὅτε σ' ἐκ Φθίνσ Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε· 252 cf. Α 765
 253 = 439 Α 766
 , τέκνον ἐμόν, κάρτοσ μὲν Ἀθηνάῃ τε καὶ Ἥρῃ 254^a cf. Α 766 T 8
- 255 δώσωσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 256 ἰσχήμεν' ἐν στήθεσσι, φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
 259 ὥσ ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 259 = Α 790
- 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μὲ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπι' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, 264-267 = 122
 265 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐρείκοσι, δῶδεκα δ' ἔππουσ sqq.
 πηγούσ ἀθλοφόρουσ, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 267 οὐ κεν ἀλκίωσ εἶη ἀνὴρ, ὧι τόσσα γένοιτο,
 269 ὅσ' Ἀγαμέμνονοσ ἔπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 269-274 cf. 127
 270 δώσει δ' ἐπτά γυναικάσ, ἀμύμονα γέργα Φιδυίασ, sqq.

257 ληγέμεναι δ' ἱριδας κακομηχάνου, ὅφρα σε μάλλον

τίωσ' Ἀργείων ἡμὶν νίωι ἢ δὲ γίγοντες.

258 cf. 36

268 οὐδὲ κεν ἀπτήμων ἱριτίμοιο χρυσοῖο,

268 = 126

242. ἐμπρήσειν] ἐμπλήσειν Ar.; cf. B 415
 γ 471.

243. ὀρινομένους] ἀνυχομένους L (ut legitur
 Θ 183).

245. εἶη Hermann] εἶη (cf. § 302).

248. ῥύεσθαι Heyne] ἱρύεσθαι (cf. § 164).

257 sq. Del. Heyne.

262. εἰ δὲ] cf. Α 302.

268—295. Cf. quae ad vs. 126—153 sunt
 annotata.

- Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένῃν ἔλεσ αὐτός,*
ἔξέλεθ', αἷ τότε κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἢν τότ' ἀπέφρα,
κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 275 *μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι,* 275 sq. = T 176 sq.
ἢ θέμις ἐστὶ, φάναξ, ἥ τ' ἄνδρῶν ἥ τε γυναικῶν. 275 = 133
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρῆσσεται· εἰ δέ κεν αὕτε 276 cf. 134
φάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι, 277 sq. = 135 sq.
νῆα φάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι, 279 cf. 137
 280 *εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,* 280 = 138
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἑξείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι, 281 cf. 139
αἷ κε μετ' Ἀργεῖνν' Ἑλένῃν κάλλισται ἔωσι. 282 sq. = 140 sq.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαιικόν, οὔθαρ ἀρούρησ,
γαμβρόσ κέν φοι ἔησ' τίσει δέ σε φῖσον Ὀρέστει, 284-286 cf. 142 sqq.
 285 *ὅς φοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.*
τρεῖς δέ φοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πικτῶι,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκῃ καὶ Φιφιδάνασσα· 287 = 145
τάων ἢν κ' ἐθέλῃσθα φίλῃν ἀνέγεδνον ἄγεσθαι 288 sq. cf. 146 sq.
πρὸς φοῖκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μέλῃα δώσει
 290 *πολλὰ μάλ', ὅσος οὔ πώ τις ἐφῆι ἐπέδωκε θυγατρὶ.* 290 = 148
ἐπὶ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα, 291 cf. 149
Καρδαμύλῃν Ἐνόπῃν τε καὶ Ἴρῃν ποιήεσσαν 292-296 = 150 sqq.
Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 295 *πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·*
ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
οἷ τέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι 297-299 cf. 155 sqq.
καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσεις μεταλλάξαντι χόλοιο.
 300 *εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,*
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένονους ἐλάειρε κατὰ στρατόν, οἷ σε θεὸν ὥς
τίσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισθα, ἐπεὶ μάλα τοι σχεδὸν ἤλθε,

304. *ἔλοισθα, ἐπει... ἡλθε]* *ἔλοισ, ἐπει ἄρ... ἡλθε*.
ἐλθοι vel -ηι Ω; idem fere quod dedimus | *suaserat Brandreth (ἔλοισ, ἐπει ἄρ... ἡλθε).*
 Cf. § 326.

- 305 λύσσαν ἔχων ὁλοκύν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
 φοῖ ἔμεναι Δαναῶν, οὐδ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“ |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρητὴν μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηνεγέως ἀποφειπεῖν, 309^b cf. α 373 h.
 310 ἤϊ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, Merc. 362
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 311^b = σ 231
 ἐχθρὸς γάρ μοι κτεῖνος ὁμῶς Ἀλκίδοο πύλινισι, 312 = ξ 156
 ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ φείπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 314 = 108
 315 οὐτ' ἐμὲ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν' οἶω
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν 316^b sq. = P 147
 μάρνασθαι δηλοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμέσσι αἰεὶ.
 εἶσιν μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει,
 319 ἐν δὲ μίῃ τιμῇ ἥμῃν κακὸς ἦδ' ἐσθλός·
 321 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἶν' ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. 321^b = Π 55
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτήσῃ νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, — κακῶς δ' ἄρα φοιπέετ' αὐτῆι, —
 325 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνέπνοος νύκτας ἱανον, 325^b = τ 340
 ἥματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίων
 ἀνδράσι μαρναμένοισ' ὁράων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

320 κάτθαν' ὁμῶς δ' ε' ἀφεργὸς ἀνὴρ δ' τε πολλὰ φεργόσ.

310. ἤϊ sic Ar., alii olim ὥς et εἰ.
 — φρονέω Ar. L H] κρανέω Ω.
 — τετελεσμένον ἔσται] τελείσθαι δίω Plat.
 Hipp. min. 364 e. Cf. A 204.
 314. μοι δοκεῖ ἔμμεν' (εἶναι) ἄριστα A D]
 καὶ τετελεσμένον ἔσται O T.
 315. Ἀγαμέμνονα πεισέμεν' οἶω] *πεισέειν
 Ἀγαμέμνον' δίω? Cf. § 292*.
 317. δηλοῖσιν ἐπ' Ar.] -σι μετ' A.
 318 πολεμίζου] -ζη(ι) A¹.
 319. μιῇ Heyne] ἰμῇ Ω, ε' ἰμῇ malebat
 Brandreth (cf. A 174). Redit error Φ 569.
 320. Gnomium versum hinc alienum

damnavit Koeppen (Bekker simul eiecit vs.
 318 sq.). Cf. I 63 sq.
 322. αἰν'] cf. A 520.
 — πολεμίζου] sic Ar., -ζων l. a. ant.
 324. δ' ἄρα Ar. T] δέ τε A O D.
 — πείλει § 275] πείλει.
 327. μαρναμένοισ' (') ed. Ald.² Heyne] μαρ-
 νάμενος. In vulgata vocabulum ἀνδράσι caret
 epitheto et pronominis σφετεράων negligitur
 vis reflexiva (cf. § 95 et Σ 210 Z 256
 Σ 265 I 403).
 — ὁράων] sic Ar., ὁρίων olim alii. Cf.
 E 486.

- 830 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλά καὶ ἐσθλὰ 830^b=Ω381•159
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῶνισι
 δεξάμενος διὰ παῦρα ἑδασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε.
 ἄσσα δ' ἀριστήεσσι ὀρίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι,
 835 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ'. ἔχει δ' ἄλογον θυμαρῆα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω! τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρῶεσσι
 Ἀργεῖουσ; τί δὲ λαὸν ἀνάγαγεν ἐνθάδ' ἀγέλας
 Ἀτρεΐδης; ἥ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠνυκόμοιο;
 840 ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἄλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 γὰρ αὐτοῦ φίλει καὶ κήδεται· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρὶ κτεκὴν περ ἔοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτναι,
 845 μὴ μοι πειρατέω ἐν φειδέτοσ' οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δίκιον πῦρ. 847^b = 674
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ἵκοντο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 850 εὐρεῖαν μεγάλην, ἣν δὲ σκόλοπας κατέπνυξε!
 850 cf. H 441
 ἀλλ' οὐδ' ὅς δύναιται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνουιο
 ἰσχύμεν'. ὅφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν ἠπολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον εἰς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἔκανε. 854 cf. Z 237
 855 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ με' ἐξέφυγ' ὀρμῆν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν' Ἑκτορι δίκαι,
 αὖριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηῆσω ἐν νῆας, ἔπει χ' ἄλλαδε προφερώσω.

830. ἐκ πασέων] πασάν Fick (cf. § 56).

834. ἄσσα Bekker] ἄλλα.

835. ἐμεῦ δ' ἀπὸ] *ἐμεῖο δὲ? Cf. § 92.

836. εἴλετ'. ἔχει δ'] εἴλετ' ἔχειν l. a. apud Herodian. (quasi ἄλοχος non *Clytemnestra* sit sed *Brieteis*).

837. δὲ σοὶ] χρὴ vHerwerden, δίκαι Menrad (coll. Φ 360). Impersonale ὁ.

842. (φ) ἠν αὐτοῦ Monro] τῇ αὐτοῦ (αὐτοῦ Ptolemaeus Asso.).

849. ἥλασε—αὐτῷ] ἥλασεν ἑκτορεὶ τάφρον Ar.

350. ἐν] περὶ Ar.

351. ἀνδροφόνουιο A] ἰκποδάμοιο OD.

358. *νηῆσω] νηῆσας. In fine versus clausimus sententiam, quae cum verbis sequentibus coaluerat.

- ὄψαι, αἳ κ' ἐθέλησθαι καὶ αἳ κέν τοι τὰ μεμήληι, 359 = A 353.
- 360 ἦρι μάλ' Ἑλλάσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἔν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κ' ἐνπλοῖν δῶηι κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
ἡματί κε τριτάτῳ Φθίῳ ἐρίβωλον ἰκοίμην. 363 cf. ε 34
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε φέρων·
- 365 ἄλλον δ' ἐνθ' ἔνδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν
ἥδ' ἑταῖρας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον 366 = ψ 261
ἄξομαι, ἅσ' ἑλαχόν γε γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκε,
αὐτίς ἐρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἰφιδῆος. τῷ πάντ' ἀγορευμέν' ὥς ἐπιτέλλω, 369^b = B 10
- 370 ἀμφοδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι φέλλεται ἑξαπατάσειν,
αἶν ἀναιδεῖν ἐπιχειμένους. οὐ κεν ἐμοί γε 372^a cf. A 149
τετλαίη, κύνες περ ἐόν, εἰς ὧπα φιδέσθαι.
οὐδ' ἔτι φοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι φέρων·
- 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἥλιτεν. οὐ κεν ἔτ' αὐτίς
ἑξαπάφοιτο φέπτεσσι· φάτις δέ φοι. ἀλλὰ φέκκλος
φερρέτω· ἐκ γὰρ φοι φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεῦο. 377 cf. Z 234
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴσῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ καὶ ἑρικοσάκισ τόσα δόλη, 379 cf. X 349
- 380 ὅσσα τέ φοι νῦν ἔστι καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380 cf. x 62
- 381 οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας,

382 Αἰγυπείας, 391 πλείστα δόμοις· ἐν κτήματα καίται, 382 cf. δ 127
αἳ 9' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
ἀνέρας ἐξοιχνοῦσι σὺν ἱπποσίν καὶ ὄχοισι.

367. ἅσ' ἑλαχόν γε] ἅσσα λίλογχα l. a. in A.
— 3σ A] ὅσ O D T.
368. ἐρυβρίζων] sic et ἐνυβρίζων Ar. (utrum-
vis †).
372. οὐ L] οὐδ' (δ) Ω.
374. εἰ Knight] μιν.
377. (φ) αἰ A] οὐ O D T. Eadem varietas
Ω 293, 311; cf. Z 234 et § 92.
378. μιν ἐν καρδῇ] φε Καρδὸς (*κηρδὸς? cf.
Hes. Scut. 85) ἐν Bentley.
379. καὶ ἑρικοσάκισ Bentley] εἰ καὶ εἰκ.
380—384. Versus 383 sq. damnavit Heyne,
etiam versum 382 Verrall; adiecit qui recor-

daretur Boeoticam urbem Thebas iam iacere
expugnatam (cf. A 406). Aegypti in Iliade
alibi non fit mentio. Sed etiam vs. 380 sq.
suspicionem movent; quorum prior moles-
tus est potius quam utilis, alter multo ap-
tiores haberet locum ante vs. 404.
381. οὐδ'... οὐδ'] ἡδ'... ἡδ' A, οὐδ'...
ἡδ' L (cf. O 409).
— Ὀρχομενὸν] 'Epx. l. a. in A (ut ab ipsis
incolis urbs vocabatur). Cf. B 511.
382. 391] ἡλ. a. in A.
383. ἐκάστας] sic Ar., -ην l. a. ant., -η D.
Neglectum est φ.

- 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δολή ὅσα ψάμαθός τε κόνισ τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι,
οὐδ' εἰ χρυσέειμι Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίξοι,
390 φέργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ρισοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὥς γαμέω. ὃ δ' Ἀχαιῶν ἕλλον ἐλέσθω,
ὅς τίς φοί τε φέροικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστι.
αἶ γάρ κεν σάωσι θεοὶ καὶ φοίκαδ' ἴκωμαι,
Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μάσσεται αὐτόσ·
395 πολλοὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίῳν τε, 395^b = 1 496
κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πολλέθρα ῥύονται·
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φιλὴν ποιήσομ' ἄκοιτιν. 397^a cf. 146
ἔνθα δέ μοι μάλα πόλλόν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγάνωρ
γῆμαντι μνηστῆν ἄλοχον, φερικυῖαν ἄκοιτιν,
400 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτίσαστο Πηλεὺς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶ
402 Φίλιον ἐκτίσθαι, ἐν ναιόμενον πολλέθρον, 402 cf. A 164
404 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐφέργει
405 Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρνεόσση.
λκίστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ῥίφια μῆλα,
κνητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν' οὔτε λκίστῃ
οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων·
409^b = x 328
410 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. 411^b = N 602

408 τὸ πρίν ἔπ' εἰρήνησ, πρίν ἐλθόμεν' ὕλας Ἀχαιῶν,

408 = X 156

386. πείσει' Barnes] πείσει. Cf. χ 63 et § 113. Eadem res est γ 102.

392. τε φέροικε Heyne] τ' ἐπίοικε.

398. *αἶ γάρ κεν σάωσι] ἦν γὰρ δὴ με σάωσι (σάωσι Apio, σωσι Tyrannio). Cf. § 326 et 191.

394. γε μάσσεται Ar.] γαμίσεται Ω. Cf. § 3.

397. ἐθέλωμι Ar.] -οίμι Ω.

398. πολλόν] πολλὰ Ahrens.

399. γῆμαντι] sic Ar., -ντα l. a. ant.

401. ἐμοὶ] sic Ar., ἐμῃς G L.

408. Delevimus ex X petítum. Absurdum dicere: „*etiam mihi dentur quae . . . dari non iam possint*“, arguit autem fraudem perfectum ἐκτίσθαι vs. 402. Inseruisse videtur is cui debentur versus 382—384, chronologiae nunc quoque intempestive studiosus (cf. B 134 sq.) Fortasse loco huius versus olim collocatus fuit versus 381.

405. Φοίβου] νηοῦ Zen.

— Πυθοῖ Πυθῶν' Bekker (cf. B 519 1 581 et § 77).

- εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε φοίκαδ' ἔωμι φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν,
415 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δῆμῳ δέ μοι αἰών.
417 καὶ δέ κε τοῖσ' ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην 417 cf. 684
φοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆκετε τέκμων 418-420 = 685
Φίλλου αἰπεινῆς· μάλα γάρ γεθεν εὐρύροπα Ζεὺς sq.
420 χεῖρα ἔφην ὑπερέσχε, τεθαρσύνεσσι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὅμως μὲν λόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγεῖλιν ἀπόφασθε, — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων, — 422^b = Δ 328
ὄφρ' ἄλλῃν φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἢ κέ σφιν νῆας σαόηι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν 424 cf. 681
425 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆϊσ'· ἐπεὶ οὗ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμῃ,
ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἔμει' ἀπομνησάντος. 426^b = Τ 62
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἡμὶ μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλῃν εἰς πατρίδ' ἔπηται 428 sq. cf. 691 sq.
αὐρίον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὗ τί μιν ἄξω.“
430 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 430-432 cf. Θ 28
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέφειπε. sq.
ὅψε δὲ δὴ μετέφειπε γέρων ἐκπηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας, περὶ γὰρ ὄψε νηυσὶν Ἀχαιῶν 433^a = ρ 81
433^b = Δ 557
ἢ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεοῖσι
πῦρ ἐθέλεις ἀλδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ, 436^b = Σ 207, 306
πῶς κεν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμιν cf. Π 206
οἴσοι σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἐκπηλάτα Πηλεΐδης 437 cf. 444
ἡματι τῷι ὅτε σ' ἐκ Φωίδος Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε 439 = 258

416 ἴσεται, οὐδέ κί μ' ὅκα τέλος θανάτοιο κιχῆη.

416^b cf. ρ 476

414. ἔωμι Nauck] ἔωμαι Ω, quo servato pro φάλην Bentley coniecit ἐμὴν, Heyne ἰὼν (coll. ξ 153), Brugmann ἰήν (meam id interpretatus).

416. Zen. om., Ar. —

— κιχῆη] κιχάη(ι) Ω; cf. § 122.

420. ἐφην] ε' ἰήν (et mox τε λαοί) Bentley, item vs. 687. Cf. § 44.

424. σαόηι Nauck] τε σόηι Ω (quae nihili forma pro σαόη vel σοί); cf. σόηισ vs. 681.

ILLIUS, MAJOR.

433. δάκρυ] sic, non δάκρυ scribendum; nam singularem numerum poeta eodem quidem sensu quo pluralem adhibuit (Δ 357 B 269 al.), sed hiatus post δάκρυ admit- tendus non videtur. Eadem res est Σ 124 ρ 81 1 530.

438. ἔπεμπε] ὅπαζε vHerwerden (cf. Ω 461 al.), an *σοὶ δέ μ' ὀπάον' ἔπεμπε (deleto οἴσοι)? Cf. ψ 360.

- 440 νήπιον, οὗ πω φειδότης δμοίλοο πολέμοιο 440 sq. cf. δ 818
οὐδ' ἀγορήσ, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
τούνεκά με προέθηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε βήτηρ ἔμεναι πρηνετῆρά τε φέργων.
[ὥς ἄρ' ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὗ κ' ἐθέλοιμι 444 cf. 437
445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ πέρ μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτόσ
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβρόντα, 446^a cf. h. Ven. 225
οἶον οὐτε πρῶτον ἄλιπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φειγῶν νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος πέρι ἠχόσατο καλλικόμοιο,
450 τὴν αὐτόσ φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μυκτὲρ ἔμην ἢ δ' αἶν ἔμ' ἔλλισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγήμεν', ἐν ἑχθήρειε γέροντα.
τῆς πεθόμην καὶ ἔρεξα πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
πολλὰ κατηράετο, στυγεράσ δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινύς,
455 μὴ ποτε γούνασ' ἐμοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455 cf. π 443
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράσ,
457 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηια. 457^b cf. 569
462 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι ἀάμπαν ἐρνύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462^a cf. N 280
458 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ 458^a = i 299
ἀλλὰ τις ἀθανάτων ἔρψε φρίνας, ὅς δ' ἐνὶ θυμῷ
460 δῆμου Ἰθῆκε φάτιν καὶ οὐκ οἶδα πόλλ' ἀνδρώπων, 460 cf. Z 351
ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

440. δμοίλοο πολέμοιο § 59] -λου π(τ)ολέμοιο.
441. *ἀγορήσ] ἀγορίαν (vel ράων). Cf. § 56
et ad Γ 273. Singulari aptius opponitur
singularis (cf. A 490 B 370 A 400 I 33
O 283 Σ 106); plurali adverbium ἴνα alibi
apud Hom. non iungitur.

444. *ὥς ἄρ' ... οὐ κ'] ὥς ἄν ... οὐκ. Cf.
§ 326.

445. πέρ Nauck] κίεν. Cf. Z 50.

447. οἶον] τοῖον Zen.

— Ἑλλάδα καλλιγύναικα] Ὀρμενιον πολύμηλον
Demetrius Scopsius, Ὀρμενιον πολύπυρον l. a.
apud Eust. ad B 734.

452. γέροντα] -ντι l. a. in T (cf. δ 105).

453. *πεθόμην καὶ ἔρεξα] οὐ πεθόμην οὐδ'
ἔρεξα Aristodemus Nysaensis, bonorum mo-
rum maiorem curam habens videlicet quam
metri aut contextus; cui praeiverat quadam-
tenus Euripides insontem fingens Phoenixem.
Cf. (vs. 537 et) N 658; sed (ἔ)ρεξα fortasse
proba est verbi forma (cf. ε 224²).

455. γούνασ' ἐμοῖσιν l. a. ant.] γούνασιν
οἷσιν Ω.

— ἐφέσσεσθαι] sic Ar., ἐφίσσασθαι D, ἐφίε-
σθαι C.

457. ἐπαινή] ἐπ' αὐτῷ l. a. in T.

458—461. Om. Ω, affert Plutarchus Mor.
26 f, vs. 459 sq.^b etiam Coriolan 229 δ,
vs. 461 Mor. 72 δ; qui ab Aristarcho per-
hibet electos esse ne quid detrimenti inde
caperent mores iuventutis. Immo Ar. in
quibusdam libris olim inventos non rece-
pisse censendus est (cf. Ludwig Arist. I
73 II 479). Colorem sane habent Homer-
icum, per se autem non esse vituperandos
suo iure ait Plutarchus; hoc tamen loco
molesti sunt potius quam necessarii.

459. *ἐρψε φρίνας] παῖσαν χόλον Plut. Mor.
26 f.

— δ' Plut. Cor. 229 δ] γ' idem Mor. 26 f;
an *μ'(οι)? Cf. § 13.

462. ἔνθ' ἐμοὶ A D] ἔνθα μοι O T.

- πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στροφάεσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ γέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἰόντες
 465 αὐτόθι λισσόμενοι κατερχέτουν ἐν μεγάροις,
 πολλὰ δὲ γέφια μῆλα καὶ εἰλίποδας γέλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἱεφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱαυον·
 οἷ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃσι ἐνερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 475 καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξῆλθον καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ρεῖα λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμωιάς τε γυναικῶν.
 ὄφρα γονεῖται ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μυτέρῃ μῆλων,
 480 εἰς Πηλῆα γάναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καὶ μ' ἐφίλησ' ὥς εἴτε πατήρ γόνυ παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν,
 ὕατον δ' ἔσχατιν Φθίης, Δολόπτεσσι γανάσσων.
 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖσ' ἐπιφέρειλ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φίλων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλωι
 οὔτ' εἰς δαῖτ' ἵμεναι οὔτ' ἐν μεγάροις πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθέσσας
 488 sq. cf. π 443
 ὄφρα γ' ἄσαιμι προταμὼν καὶ φοῖνον ἐπισχών.
 490 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 φοῖνου ἀποβλύζων ἐν νηπίνῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 492 cf. ψ 607
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 492^b = α 223 + 155
 493^b cf. δ 7
 ἐξ ἐμῆ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖσ' ἐπιφέρειλ' Ἀχιλλεῦ,
 495 ὅπως μοι ποτ' ἀφεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 495^b = π 32

464. ἀμφὶς ἰόντες] sic Ar., ἀντιδόντες Dionysius Thrax, ἰγγὺς ἰόντες l. a. in A. Cf. Ω 488 γ 486.

472. ὑπ'] in Ar.

486. ἐθέλεσκες] -σκον Duentzer (obstat ἰγὼ vs. 488).

488. γούνεσσι Ar. A T] γούνα(σ)ι Ω — καθέσσας § 220³] καθί(σ)ουσα.

- ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μελίων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆϊσ' ἀγανῆϊσι
 500 λοιβῆι τε κνίσῃ τε παρατροπάουσ' ἄνθρωποι·
 502 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διδὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 505 ἢ δ' Ἀάτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἷ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διδὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνεσαν καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
 510 ὅς δέ κ' ἀνάνηται καὶ τε στερεῶς ἀπορρίπῃ,
 λίσσονται δ' ἔρα τὰ γέ Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀάτην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διδὸς κούρῃσιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν
 515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶν ἐπιξαφέλως χαλεπαίνου,
 οὐ κεν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελόμην
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἷ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἠλέγξῃς
 μηδὲ πόδας! πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσκτὸν κεχολῶσθαι. 523^b = χ 59
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέε' ἀνδρῶν

17 cf. Ω 297

501 λίσσόμενοι, ὅτε κιν εἰς ὑπερβήῃ καὶ ἀμάρετη.

498. Om. Plat. Rep. 864 d.

499. μὲν τοὺς θυέεσσι] τοὺς μὲν θυοίαισι
Plat. l. l.

500. λοιβῆι... κνίσῃ] -βῆσ... -σῃ l. a. in A.

501. Eieci mus versus, cuius ratio in versu
sequenti non habetur (nam vs. 502 respicitur
497). Deos λίσσεσθαι non nisi h. l. dicuntur
homines (cf. § 220¹). Duentzer damnaverat
vs. 498—501.503. ὀφθαλμῶ O³] -μῶν A O¹ D T (cf.
E 659).506. φθάνει] φθανίαι Zen. (item Φ 262).
Of. B 436.509. εὐξαμένοιο] εὐχομένοιο Ar. H L. Of
A 381, 453 Π 236, 531 (T 257) φ 211.514. ἢ... ἐπιγνάμπτει] αἷ... ἐπιγναμψαν
vChrist.

523. Postmodo additus videtur.

- 525 ἡρώων, ὅτε πέρ τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἔκοι·
 ὠρητοί τ' ἐπέλοντο παραρρητοί τε γέπεσσι.
 μέμνημαι τόδε φέρον ἐγὼ πάλαι, οὗ τι νέον γε,
 ὥς ἔεν· ἐν δ' ὅμιν φέρτω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρητές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρητές δὲ διαπραθέμεν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσε,
 χωσαμένη ὅ σφι οὗ τι θαλύσια γουνῶι ἀλωϊῆς
 535 Φοινεὺς ἔφρξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ ὀδύνουνθ' ἐκατόμβας,
 οἷνε δ' οὐκ ἔφρξε Διὸς κόρυι μέγαλοιο,
 ἣ ἴαθ' ἣ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῶι. 537^b = A 840
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχταίρα
 ὥρσεν ἔπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔφρξεν ἔθων Φοινῆος ἀλωϊήν· 540^a cf. X 380 h.
 πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμα χαμαὶ ἔβαλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσι ῥίξινσι καὶ αὐτοῖσ' ἄνθεσι μήλων. Ap. 355
 τὸν δ' υἷος Φοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολλῶν θηρότορας ἄνδρας ἀγέλας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι!
 τόσσος ἔεν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.]
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῶι ἔθηκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτάν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνέεντι,
 Κουρήτων τε μεσυχὸν καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἄρηϊ φίλος ἠολέμιζε,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἔεν, οὐδ' ἐδύναντο
 τεύχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων

525. *πέρ] κίν Ω, καὶ Doederlein.

533—549 et 557—572. Ab argumento alieni postmodo videntur additi; fortasse e carmine quod erat de Meleagri fati sunt desumpti.

537. ἣ ἴαθ' ἣ οὐκ] ἐκλάθ' οὐδ' Zen., ἣ λάθ' ἣ Brandreth (sive imprudens sive consilio; cf. supra vs. 453). Vulgata oppositionem satis aptam vix praebet, synizesis

autem (ἣ οὐκ) a dictione epica est aliena (cf. § 8).

539. ὥρσεν] ὄρεσεν Aristot. Hist. an. VI 28.

— ἀργιόδοντα] οὐδὲ δάκει | θηρί γε σιτοφάγαι, ἀλλὰ ῥίται ὀλέοντι Aristot. l. l. (cf. i 191 sq.).

540. ἔφρξε(ν) (aut -ξεν) Ammonius (Ar. apud Amm.?)] ἔρδεσκον Ω neglecto ς (item h. Ap. 303, 355). Cf. v. l. X 380.

551. ἐδύναντο] ἐδύλεσκον Aristoph.

- οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων, 554^b = Σ 217
- 555 ἦ τοι ὃ μνητὶ φίλῃ Μιθραίνι χωόμενος κῆρ
 'κεῖτο παρὰ μνηστῆι ἀλόχοι, καλῆι Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐφηνίης
 "Ἰδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων 'γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα γάνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοῖβον Απόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην 'καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 'κλαῖ', ὅτε μιν γεκάφεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.]
- 565 τῆι ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πύσσω, 565^b cf. A 513
 ἐξ ἄρτων μνητὸς κεχολωμένος, ἦ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἥρᾳτο κασιγμήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα *
 κικλήσκουσ' Ἀγρίδην καὶ ἑπαινὴν Περσεφόνειαν, 569^b cf. 457 = 534
 570 πρόχην καθεζομένην, 'δεύοντὸ δὲ δάκρυσι κόλποι, 1 47
 παιδὶ δόμεν θάνατον' τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρίβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας θυαδὸς καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων, τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 574^b = Σ 448
- 575 Αἰτωλῶν, 'πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἱεραννῆς,
 ἐνθα μιν ἥνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντάγνιον, τὸ μὲν ἡμῖν φοινοπέδιοιο,
 580 ἡμῖν δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.]
 πολλὰ δὲ μιν 'λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Φοινεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνώμενος υἱόν,
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ φοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων
 ἀλλ' οὐδ' ὅς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον, 587 cf. η 258 + 33
 ψ 337

564. ('κλαῖ' δε] sic Zen., κλαῖν δ Ar. L.

572. Ἐρίβεσφιν] -ρευσφιν Ω (cf. Θ 368).

579. πεντηκοντάγνιον] -ντόγνιον Ω.

580. ψιλῇ] ψιλῆς Ar. (mente supplens γῆς).

583. γουνώμενος § 144] -γούμενος.

584. κασίγνηται] sic Ar., -τοι L.

- πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 'βαῖνον Κουρητες καὶ ἐνέπρηθον μέγα φάστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις
 'λίσσει' ὀδυρομένη, καὶ φοι κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅς' ἀνθρώποισι πέλονθ' ὦν φάστν φαλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας. 594^b = γ 154
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ φέργα, 595^a = υ 9 = 318
 'βῆ δ' ἔμεναι, χρὸς δ' ἔντε' ἐθύσετο παμφανάοντα. 596^a = ο 120
 ὥς δ' μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 φείλας φῶι θυμῶι· τῶι δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 πολλὰ τε καὶ χαλεπὰ, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτῶς. 598^a cf. ε 126
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων 599^a = θ 204
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος, — χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένεσσιν ἀμυνέμεν'! — ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· γῖσον γάρ σε θεῶι τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύησι,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἄττα γεραίέ, διοτρεφέες, οὐ τί με ταῦτις 607^a = ρ 561
 χρεὼ τιμῆς. φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ,
 ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς δ' κ' αὐτμῆ 609^bsq. = κ 89 sq.
 610 ἐν στήθεσσι μένηι καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρηι. 610^b = x 388 cf. 477
 ἄλλο δέ τοι φέρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῷσι·
 μὴ μοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, 611 = λ 297
 Ἀτρεΐδην ἥρωϊ φέρων χάριν. οὐδέ τί σε χρὴ 612^b = Ω 128 β
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι. 23 δ 100 ξ 40
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν' ὅς κ' ἐμὲ κήδηι.
 617 οὔτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνων
 εὐνῆι ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἰοὶ φαινομένηφι 618^b = Ω 600 μ 24
 ο 396 cf. I 682

616 γῖσον ἐμοὶ βασιλευε καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς.

592. κήδε' ὅς'] ὅσα κἀκ' Aristot. Rhet. I 7.
 — πύλονθ' ὦν § 275] πύλου τῶν.
 593. ἄνδρας μὲν κτείνουσι] λαοὶ μὲν φθινύ-
 θουσι Aristot. l. l. (cf. Z 327).
 594. τ' ἄλλοι] sic Ar., δῆλοι Zen.
 601. χαλεπὸν A D] κάκιον Ω.

602. δώροισι] δώρων Ar. A (cf. α 278), δώρων
 Cobet (cf. I 576 K 304 et § 60).
 608. χρὸς] χρὴ Knight. Cf. § 8.
 612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] ἐνὶ στήθεσιν
 ἀχεύων Ar., ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.
 616. Del. Heyne.

- φρασσόμεθ', ἥ κα νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἥτ' μένωμεν.
 620 ἦ, καὶ Πατρόκλῳ δ' γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχρος, ὄφρα τάχιστα 621 cf. 659
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδολάτο. τοῖσι δ' ἔρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔφειπε
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 625 ἴομεν, οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδε γ' ὁδῶι κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔδοντα,
 οἳ ποθὶ νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγχιον ἐν στήθεσσι· τί τοι μεγαλήτορα θυμόν,
 630 σχέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων
 τῆς ἡμιν παρὰ νηυσὶν ἔτιομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλήσ. καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποινὴν ἢ σοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτόθι, πόλλ' ἀποτίσας,
 635 τῷ δέ τ' ἐκτύπεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγάνωρ 635^b = K 220, 244
 ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε 819 d 548 σ 61
 θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ· τίς σ' εἵνεκα κούρης
 οἴησ. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλασον ἐνθεο θυμόν,
 640 αἰδέεσσαι δὲ μέλαθρον· ὀπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν
 πληθύνος ἔκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κῆδοςτοὶ τ' ἔμμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 644 = H 284
 645 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐφείσας μνηστῆσασθαι·
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳι, ὅππότε κείνων
 μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρεξε
 Ἀτρεΐδης, ὅς εἴ τιν' ἀτίμκτον μετανάστην. 648 = Π 59
 ἀλλ' ὄμμεσ ἐρχεσθε καὶ ἀγγελὴν ἀπόφασθε·

619. ἡ A T] ἡ ^x CD (in A scriptum est ἡ. i. i. e. ἡ cum l. a. ἡ ^{ss}. Littera erasa videtur fuisse δ, saepe enim inter se permutatae sunt particulae ἡ et ἡδὲ (cf. Θ 349 al.).

627. In G additur: εἰπόμενος Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ (= H 373).

632. τ₁] γ₁ Ar.

— φονῆος Ar. A T] φόνος Ω.

635 sq. τῷ... δεξαμένῳ] τοῦ... δεξαμένῳ (A C D T) vel τοῦ... δεξαμένου Ω. Cf. ψ 205 sq. (A 175 K 188 Ξ 141 Π 481 P 414 ρ 555 et ad ζ 157).

641. πληθύω] sic Ar., ἀφρόω Zen.

- 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματόεντος,
πρὶν γ' υἷδν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον, 651^b = A 197
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἐκέσθαι 652 cf. A 328
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῆι ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
655 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δῖω. 655^b = N 747
ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ γέκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳοῖσις ἐκέλευσε 658^b = Ω 648
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα. 659 cf. 621
660 αἶ δ' ἐπιπειθόμεναι ὁτόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
κῶεα τε βῆγός τε λῖνοίς τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἥτοα δῖαν ἔμιμνε. 662 cf. ε 50
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἠδὲ μυχθὶ κλισίῃς ἐνυπύκτου,
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τὴν Λεσβόθεν ἤγε, 663 sq. cf. δ 804 sq.
665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδην καλλιπάρηϊος. 668 = Ω 675
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο, παρ δ' ἄρα καὶ τῷ 664 cf. Ω 676
Ἔφισ ἐύζωνος, τὴν φοι ἴορε δῖος Ἀχιλλεὺς
Σκῦρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυηὸς πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδᾳ ἐγένοντο, 669 = H 318
670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
'δεδῆχται' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἐκ τ' ἐρέοντο.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 672^a = K 543
ἠ γαίῃ ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 673 = K 544
ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δόκτον πῦρ, 673^b = μ 184
675 ἦ ἀπέφειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
ἠ Ἀτρεΐδην κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 674^b = 347
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μέγας, σὲ δ' ἀναινεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγε

653. σμῦξαι] φλίσαι Plat. Hipp. min. 371 c
et l. a. in A (cf. X 512).

654. τοι] μιν Plat. l. l.

657. σπείσαντες] λείπαντες Ar. in altera
ed. et multi veterum. Eadem varietas est
σ 426.

660. ὥς ἐκέλευσε] ἐγκοινοῦσαι Zen.

664. τῷ δὲ γυνὴ παρίελετο Κάειρ', ἢν Λεσβό-
θεν ἦγε Zen.

674. ἀλεξέμεναι] ἀμυνέμεναι l. a. in A.

679. πιμπλάνεται] πῖμπλασθαι Dindorf, oldā-
vetat μόνει Nauck.

	ὅπως κεν νῆας σάοῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·	681 of. 424
	αὐτὸς δ' ἀπείλησεν ἄμ' ἰότ' φαινομένηφι	682 ^b = A 685 etc. of. I 618
	νῆας ἐυσσέλιμους ἄλαδ' ἐλξέμεν' ἀμφιγελίσσας.	683 ^a of. E 97, 106
	καὶ δέ κε τοῖς ἄλλοισιν ἔφκ παραμυθήσασθαι	684 of. 417
685	φοῖκαδ' ἀποπλείειν, ἔπει οὐκέτι δέκετε τέκμωνρ Φιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ γεθεν εὐρύροπα Ζεὺς χεῖρα ἔχον ὑπερέσχε, τεθαρσῆκαςι δὲ λαοί. ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οὔδε τὰ φειπέμεν', οἷ μοι ἔποντο, Αἴας καὶ κάρυκε δύνω, πεπνυμένω ἄμφω.	685-687 = 418 sqq.
690	Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὧς γὰρ ἄνωγε, ὄφρα φοι ἐν νήεσσι φίλῃν εἰς πατρίδ' ἔπηται αὔριον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν ἀνάγκῃ δ' οὐ τί μιν ἄξει. ^a	689 ^b = Γ 148 691 sq. of. 428 sq.
693	ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῆι·	692 = Θ 28
695	δρῆν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱεσ Αἰαχίδων. ὁπὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· „Ἄτρεῖδῃ κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα, μυρία δῶρα διδοῦς· ὃ δ' ἀγνῶρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.	695 sq. = 30 sq.
700	νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνωρορίφιν ἐνῆκας. ἀλλ' ἦ τοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἦ κεν ἔησι ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχέσεται, ὅπποτε κέν μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει καὶ θεὸς ὄρησι. ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ φείπω, περθώμεθα πάντες.	701 of. ξ 183 704 = B 139
705	νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ σίτου καὶ φοῖνοιο, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή· αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὰ ροδοδάκτυλος Ἥώς, καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐγέμεν λαόν τε καὶ ἵππους ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι. ^a	706 = T 161 709 .. M 324
710	ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπῆνεσσαν βασιλῆες,	710 = H 344
	694 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε,	694 = Θ 29

681. σάοῃς Ναυοκ] τε σόησι Ω, τε σαώσι
et τε σοώσι Ar. (of. vs. 424).

683. ἐλξέμεν(') L] ἐλπίμεν Ω. Of. B 436.

687. ἔφκ] of. vs. 420.

688—692. Aristoph. Ar. —, vs. 692 etiam
Zen.

688. τὰ Heyne] τὰδ'.

690. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

694. Zen. om., Aristoph. Ar. —

— ἀγασσάμενοι] φρασσάμενοι olim quidam.

— ἀγόρευσε] ἀπίειπε l. a. in A.

698. μηδ' Ar. C] μὴ A D T (of. P 686 ± 19
X 481).

699. ἄλλως] αὐτως l. a. in A.

700. ἀγνωρορίφιν § 46] -ησι.

— ἐνῆκας] ἀνῆκας l. a. in Aristarchi com-
mentariis commemorata. Cf. II 691 E 422.

710. ἐπῆνεσσαν § 295] -νησαν vel -νεσαν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε γέκαστος,
ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

711 = H 404

713 cf. H 482

νυκτεγερσία.

- Κ** ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
ἠδὸν παννύχιοι, μαλακῶι δεδμημένοι ὕπνωι·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτε κ' ἀστράπτει πόσις Ἥρην ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν δμβρον ἀθέσφατον ἢ ἡ χάλαζαν
ἢ νικητόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκνὴ ἐν στήθεσσι ἀνιστονάχῃς Ἀγαμέμνων
νείθευ ἐκ κραδίης, ἔρομένοιο δέ τοι φρένες ἐντός.
ἦ τοι ὅτ' εἰς πεδῖον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσει,
ἔσθ' αὖμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καί τοι Φηλεΐθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων ἔ' ἱνοπὴν θυμῶν ἔ' ἀνθρώπων·
αὐτὰρ ὅτ' εἰς νῆας τε γῆδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθυλεύμονους εἵλετο χαίτας
ὄψοθ' ἔοντι Διί, μέγα δ' ἔστανε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ τοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλὴ,
Νέστορ' ἔπει πρῶτον Νηλεΐδην ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά τοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκνέαιτο,
ἦ τίς ἀλεξίλακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθείς δ' ἐνέθυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐξέσαστο δέσμα λέντοσ
αἶθωνος μεγάλοιο ποδηνεκός· εἵλετο δ' ἔγχος.
ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶι
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις· ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ γέθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὄγρην
ἤλυθον εἰς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.

1-4 cf. B 1 sq.

2 = Ω 678

2^b cf. ο 6

16^b = φ 247 cf.

Σ 33

17 = B 5

21 cf. B 42

21^b sq. = 131 sq.

22 = B 44

23^b sq. = 177 sq.

27^b cf. δ 709

28 cf. δ 146

1. ἄλλοι] ἄλλοι Zen.; cf. B 1 et § 9.

7. ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ schol. Ar. Nub. 261.

10. ἔρομένοιο] φορέοντο Zen.

19. σὺν μῆτιν A] συμμῆτιν una voce C D T
(cf. F 178).

25. αὐτῶι] αὐ τῶι Ptolemaeus Asc. A G.

- παρδαλένι μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρύ 'κάλυψε
 30 ποικίλνι, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάννῃν κεφαλῆφιν αἰέρας
 'θήκατο χαλκείνῃ, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείνῃ.]
 'βῆ δ' ἱμεν' ἀνστήκων γόν ἀδελφεόν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἐξάνασσε, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δῆμῳ. 33^b = E 78
 τὸν δ' ἠδ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 35 νκὶ πάρα πρυμνῆι τῷ δ' ἀσπασίος 'γένετ' ἐλθὼν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος
 „τίφθ' οὐτως, ἥθειε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 38^b sq.^a = T 23
 δέδρια μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε φέρων, sq. X 454 sq.
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν' ὅλος ἐπελθὼν 38^b = Z 441
 νύκτα δὲ ἀμβροσίην μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“ [1404 o 8
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων. 41^a = 142 Ω 363
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὺς δὲ Μενέλαε, 41^b of. N 348
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 'Ἐκτορέϊος' ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα 'θήχ' ἱεροῖσι.
 οὐ γὰρ πῶ 'φιδόμην οὐδ' ἐκλυον αὐδῆσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέγρε' ἐν ἥματι μητίσασθαι
 ὅσος 'Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱὸς Ἀχαιῶν,
 50 αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
 φέρον δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν' Ἀργείοισι
 δρυθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ 'μήσας' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 55 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἶ κ' ἐθέλησι
 ἐλθέμεν' εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.

38. ὀτρυνέεις Ar.] ὀτρύνεις Ω. Cf. Φ 530 et B 436.

— ἐπίσκοπον] sic Ar., ἐπι σκοπόν Nicias. Simplex est vs. 324, comp. X 255 etc.; controversia est eadem vs. 342.

39. δέδρια § 168] διῖδα.

41. ἔσται] ἐστὶ Demetrius Ixion.

43. χρεὼ] χρῆ Knight (cf. § 8).

44. ἐρύσσεται] requiritur (sed non admittunt numeri) ῥύσσεται. Cf. O 290 § 279 γ 372 et § 164, 293.

— σαώσῃ § 122] -σει.

46. 'ῥήχ' οἶχ' Ar. in comment. (cum ἐπι-τιθήμι tum ἐπὶ χω†).

48. ἔν' Schrevelius] ἐν (Ar. T) vel ἐπ' (A O D) Ω. Cf. Z 422 (et § 13). Redit error β 284, bene vero habet ἐπ' ἥματι T 229 μ 105 § 105.

51 sq. Aristoph. Ar. —

53. Αἴαντα] -τε Ar. (secundum Didymum, sed obloquente Telepho). Cf. M 342 O 301 P 626.

54. παρὰ Ar. DL] ἐπὶ Ω.

55. κ' ἐθέλησι] καὶ πείθεται A.

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθόλατο, τοῖο γάρ υἷος

σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενεὺς ὅπλων

Μηριόνησ· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

- 60 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „πῶς τ' ἄρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένων μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἡὲ θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπιτελλῶ;”]

61^b of. T 192

τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

- 65 „αὐθι μένειν, μή πως ἄβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἤι κεν ἵησθα, καὶ ἐγρηγόρθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα γέκαστον,
 πάντας κυδαίνων. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,

68^b = X 415

- 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ προθ' ἔμιν
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἔει κακότητα βαρεῖαν.“

ὧς φειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ γ' ἐπιτέλλας.

72^a cf. x 76

αὐτὰρ δ' ὅβῃ δ' ἔμναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν,

73 cf. γ 484 φ

τὸν δ' ἡδρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νῆϊ μελαίνῃ

205
74 cf. A 829 N 267

- 75 εὐνῆι ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὰ τε τρυφάλεια.

παρ δὲ ζωστήρ· κείτο παναίολος, ὧι δ' ὁ γεραιὸς
 'ζώννυθ', ὅτ' εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγροῖ.

- 80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὰν ἐπαείρας
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐνετο μύθῳ·]

81^b cf. ρ 305

„τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος

82 cf. 141, 385

νύκτα δι' ὀρφναῖνον, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

83 = 886 cf. Ω 368

ἡὲ τιν' οὐρήων διζήμενος; ἢ τιν' ἐταίρων;

83^a = 276 , 148

- 85 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτει δέ σε χρεώ;“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

87 = 555 A 511

γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων

Σ 42 γ 79, 202

57. κείνῳ H G] -νου A O D T (genitīvus
 verbo πείθεσθαι iunctus est Herodot. I 126
 V 29, 33 VI 12 Thucyd. VII 73 § 2 Eas.
 Iph. A. 726; cf. v. l. α 414).

61. ε' δρ Gen.] γάρ Ω (item vs. 424).
 Of. Σ 182.

72. *f'(oi)] adiecimus.

77. ὧι] δν Gen. (cf. E 857).

79. ἐπέτρεπε Ar. CT] -τραπε A D.

84. Ar. —

85. χρεώ] χρή Knight (cf. § 8).

88. γνώσσαι] εἶσαι L.

- Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτὸν
 90 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι γήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δέδρυα, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτεμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 στήθεος ἐκθρώϊσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι δρᾶνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' εἰς τοὺς φύλακας καταβήμεν, ὄφρα φίδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνωι 98 cf. ζ 2^a μ 281
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦται, οὐδέ τι φίδμεν
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.“ 101^a = θ 510
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 102 sq. = ι 162
 „Ἄτρεϊδῃ κῦδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' Ἔκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ἐέλπεται· ἀλλὰ ς ὁἶω
 κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 ἐκ χόλου ἀργαλίοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 110 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειε,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα γάνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἔασι φεκαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.] 111 cf. Ω 74
 ἀλλὰ φίλον περ ἔδοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσῆσαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς εὖδεις, σοὶ δ' οἴω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρητὴ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. } 118 cf. Α 610
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάεσθαι ἔνωγα·

91. γήδυμος § 41^a) γήδυμος.

95. στήθεος vChrist] στήθων. Et contextui aptior est singularis (cf. Γ 221 Α 24 al. et B 388) et numeris (cf. § 71).

98. ἦδὲ καὶ] ἦδὲ Zen.

100. Post φίδμεν semicolon scripsit Leaf.

105. (ς)ἐέλπεται H¹] ἐέλπεται Ω; *νὸν ποθ' ἐφίλπεται? Encliticum νῦν (cf. Ψ 485), quod hortantis est, hinc est alienum.— *ς δῶ] μιν ὁῶ. Cf. § 292^a.

115. πείρ] sic Ar., καὶ olim alii.

120. σε] s Doederlein.

	πολλάκι γὰρ μεθισί τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι, οὐτ' ὄκνωι φείκων οὐτ' ἀφραδίῃφι νόοιο, ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσοράων καὶ ἐμὴν ποτιδέγγμενος ὀρμήν. νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπήγγετο καὶ μοι ἐπέστη·	
125	τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐδ' σὺ μεταλλάϊς. ἀλλ' ἔομεν· κείνους δὲ κίχηςόμεθα πρὸ πυλάων ἐν φυλάκασσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.“ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ· „οὐτως οὐ τίς σοι νημασθήσεται οὐδ' ἀπιθήσει 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἐνώγῃ.“ ὥς φειπὼν ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα, ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν 'περονήσατο φοινικόεσσαν δίπλακα, ἐκταδίνην, φύλῃ δ' ἐπανήνοθε λάχνη.	181 ^b sq. = 21 sq.
135	εἴλετο δ' ἄλκιμόν ἔγχρος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 'βῆ δ' ἔμναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.] πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἐξ ὕπνου! ἀνέγειρε γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ φθεγξάμενος· τὸν δ' αἴψα περὶ φρένας ἤλθε φιωή, 140 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφε πρὸς μῦθον ἔειπε· „τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε νύκτα δι' ἀμβροσίην; τί δὲ δὴ χρηρὸ τόσον ἵκει;“ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ· „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 145 μὴ νευέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 146 ἀλλ' ἐπέ', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τε φέροιμε.“	134 ^b = B 219 135 = F 12 O 482 a 99 o 561 v 127 135 ^a = Γ 388 136 cf. A 199 137 ^b = B 169 138 cf. 157 139 ^b cf. p 261 h. Merc. 421
	147 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγίμεν' ἢ μάχεσθαι.	147 = 327

122. ἀφραδίῃφι § 46] -ησι.
124. μάλ'] μίγ' Ixion, quae an et Aristarchi fuerit lectio dubitat Didymus.
127. ἵνα γάρ] ἵνα τ' ἄρ Bentley, φυλάκισσιν, ἵνα Barnes, ἵνα περ Hermann, ἵν' ἄρα Peppmueller (coll. ζ 322), an *ἵν' ἄφαρ (coll. vs. 54 et A 349)? Cf. § 101.
— σφιν] μιν Zenodotus (αὐτοῖς id interpretatus).
— ἡγερέθεσθαι Ar.] ἡγερέεσθαι Ω (cf. ad B 544).
129. (ς)οι Ar. AD] σοι CT (σς pro σ, hinc τοι L, quod paradiorthoma est).
133. φοινικόεσσαν] φοινίεσσαν Brandreth

(ut M 202), σιγαλόεσσαν Nauck (cf. v. l. θ 116, 137 et § 18).
134. *δίπλακα] διπλήν (item τ 226). Cf. Γ 126 τ 241 et § 58.
— *ἐπανήνοθε] ἐπενήνοθε. Cf. B 219.
136. κατὰ] παρὰ Naber (coll. I 182, 657 θ 220 K 54 al. et praesertim A 806 sq.).
139. ἤλθε Bentley] ἤλυθ'.
140. σφε § 92] σφασα.
141. οὔτω κατὰ] οὔτως ἐπὶ A D.
142. ἀμβροσίην] ὀρεφραίην l. a. in A (cf. vs. 83).
— *τί δὲ δὴ] δεῖ (δ τι) δὴ.
146. τε φέροιμε Heyne] τ' ἐπίοικε.
147. Del. Heyne.

- 148 ὦς 'φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἄμφ' ὥμοισι σάκος 'θέτο, 'βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
- 150 'βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχονον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν, ἄμφι δ' ἑταῖροι
ἠῦδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφι
ῥεθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
'λάμφ' ὥς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διός. } αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ 154^a = A 66
- 155 ἠῦδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ξινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπησ' τετάνυστο φαινός.
τὸν παρστάς ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, 157 of. 138
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε 'νείκεσέ τ' ἄντην· 158^a = o 45
,, ὄρσο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; 159 of. π 548
- 160 οὐκ αἶψα ὥς Τρῶες ἐπὶ Θρωισμῶδι πεδίοιο
ῆται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει,“
ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
,,σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις! 164^a of. μ 279
- 165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱὲς Ἀχαιῶν,
οἳ κεν ἔπειτα ἔταστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντεκι ἐποχόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραιέ.“ 167^b of. H 726^a
- τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
,,ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔρειπες. 169 of. A 286
- 170 εἰδὼν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποχόμενος καλέσειε·
ἀλλὰ μάλα μεγάλην χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιοὺς· 172^b of. 145
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς Ὀλεθρος Ἀχαιοῖς· ἢ βιῶναι.
- 175 ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, — εἴ μ' ἐλεείρεις.“
ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐξέσσωτο δέρμα λένοντος 177^b sq. = 23 sq.

153. σαυρωτῆρος] -ras Aristoph.

154. τ' ἀστεροπὴ D T] τε στεροπὴ A C.
Eadem est controversia A 66, 83, 184 (ubi
of. lectio Aristarchi) T 363 d 72 ε 268 q 437;
praeterea of. II 298 X 328.159. ὄρσο A D] ἔγρσο C T, Ar. utrumque.
— Versum μὴ τίς τοι εὔδοντι μεταφράσκει
ἐν δόρῳ πῆξιν iocans addebat Diogenes cyni-
cus, poetae verba (Θ 95 X 388) suum inusum convertens (Diog. Laert. VI 53); quem
versum Eust. ad E 40 (p. 519, 32) perperam
affert ut hoc loco apud ipsum Homerum
lectum.

161. δ' ἔτι] δέ τε Ar. T L.

— ἔτι... ἐρύκει] ἀπὸ... ἔργου l. a. in A.

162. κραιπνῶς] σφοδρῶς C (of. μ 124).

168. αὐτὴν προσέειπε] ἡμῖν βεῖ ἵππετα l. a. in A.

169. φίλος] τέκος l. a. ant.

- αἰθωνος μεγάλοιο ποδηγεκίς, εἴλετο δ' ἔγχος.
 'βῆ δ' ἵμεναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστάσας ἄγεν ἦρωσ.
 180 οἷ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180 cf. Γ' 209
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἀγήτορας ἠῦρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτί σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 185 ἔρχεται δὲ ὄρεσφι πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλε·
 ὥς τῶν φίδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 'τετράφατ', ὀππότε ἐπὶ Τρώων αἰοιεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρων 'γῆθησε φιδῶν 'θάρσυνέ τε μύθωι·
 192 „οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
 αἰρεῖται, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσι.“¹⁸⁷
 ὥς φειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι 'κεκλήατο βουλῇν.
 τοῖς δ' ἔμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ 'κάλεον συμμητιάεσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἡδριάοντο
 ἐν καθαρώϊ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χῶρος 199 = Θ 491
 200 πεπετεότων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπει' ὄβριμος Ἔκτωρ 200 cf. Α' 758
 ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νῦξ ἐκάλυψε.
 ἔνθα καθεζόμενοι φέπε' ἀλλήλοισ' ἐπίφανσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐξῶι αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμᾷεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
 ἐλθέμεν', εἴ τινά που δυνῶν ἔλοι ἐσχατάοντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάασι 208-210 = 409
 αὐθι μένειν παρὰ νκυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ ἐ πόλινδε 209
 211

191 καὶ σφας φωνήσας φέπει πτερόεντα προσηύδα·

180. -σιν ἐν ἀγρομένοισιν] -σαι συναγρομέ-
 νοις Bentley (ut A 687). Abundat ἐν (cf.
 E 134 K 365 al.).

— ἔμιχθεν] γίνοντο O.

188. δυσωρήσωσιν Apoll. lex.] -σονται Ω.

187. φίδυμος § 41²) νήδυμος.

ΙΛΙΑΣ, ΜΑΓΝΟΝ.

189. ὀππότε] el ποτ' Brandreth. Cf. B 794.

191. Om. A D T L (cf. N 218 P 585).

196. τοῖς δ'] τοῖς Nauck (cf. § 60).

200. πεπετεότων νChrist] πιπτόντων. Cf. Φ
 508 x 384.

203. μύθων ἦρχε] καὶ μετέπειτα l. a. in A.

- 210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ ἑδαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;
ταῦτ' εἰ πάντα πύθοιοτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς, μέγα κέν μοι ὑπουράνιον κλέος εἴη 212^b cf. ι 264
- 215 πάντασ' ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ μοι δόσις ἔσσεται ἐσθλὴ.“
- 218 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἔρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 218 sq.^a = Γ 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης sq.
- 220 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220 cf. 319 σ 61
ἀνδρῶν δυσμενέων δῶναι στρατὸν ἐγγὺς ἰόντων, 220^b = Γ 635
Τρώων· ἄλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἔμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δ' ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ δ' τοῖ' ἐνόησε,
- 225 ὅππως κέρδος ἔη· μοῖνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 226 cf. ψ 590
ἀλλὰ τέ μοι βράσσων τε νόος λεπτιὰ δέ τε μῆτις. }
ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἔθειλον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
- ἤθειλέτην Ἄλαντε δύω, θεράποντες Ἄρης,
ἤθειλε Μηριόνησ, μάλα δ' ἤθειλε Νέστορος νείδς,
- 230 ἤθειλε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
ἤθειλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύμεν' ὁμίλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα. 232 cf. P 68
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- [„Τυδείδην Διομήδεσ, ἐμῶι κεχαρισμένε θυμῶι, 234 = E 243
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, δν κ' ἐθέλησθαι,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάσσι γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆισι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεῖω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῦν' εἰκων,
εἰς γενεὴν ὀράων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστι.“
- 240 ὥς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ περὶ ξανθῶι Μενελάωι.

214 ὅσοι γὰρ νῆεσσιν ἔπι κρατῖουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων μοι ἔκαστος δὴν δάσσοι μίλαιναν,
θῆλυν ὑπόρρητον· τῇ μὲν κτίρας οὐ τι ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ ἀλλαντίησι παρίσται.

214 cf. α 245

211. ταῦτ' εἰ Duentzer] ταῦτά τε (Ambr.
A T) vel κα (O D) Ω, εἰ τὰ κα Brandreth.

214—217. Damnavit Heyne (dubitante
tamen). Vs. 215 ἔκαστος caret littera ς, pro
δάσσοι requiritur δάσει (cf. tamen 392 sq.);
vs. 216 ovīs ridicule dicitur κτίρας longe
praestantissimum; vs. 217 quod promittitur
nihil est, nam qui adsunt exceptis Merione

et Thrasymacho epulis τῶν γερόντων vel sic
suo iure uti solent.

216. οὐ τι § 100] οὐδὲν.

221. ἰόντων A C D] ἰόντα T.

224. ἐρχομένα] sic Ar., -ων L Gen. (cf. Γ 211).

225. τῇ] sic Ar., τι G.

239. ἴσι] εἰη L.

240. Zen. om., Ar. —

- τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 241^a = H 170
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλίσθαι,
 πῶς κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 242 = a 65
 οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 244^b = I 635
 245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φίλει δέ γε Παλλὰς Ἀθήνη. 245^a = 279 + 301
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο cf. v 48
 ἄμφω νοστήσασιν, ἔπει περὶ φοῖβε νοῆσαι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδην, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
 250 φειδόμενός γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργεῖοις ἀγορεύεις. 250 cf. ψ 787^a
 251 ἀλλ' ἴομεν μάλα γὰρ νύξ' ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἰώσ.“
 254 ὅς φαιπρόνθ' ὀπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἰδύτην. 254^b = 272
 255 Τυδεΐδην μὲν ἰδῶκε μινεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσαντον ἄμφω — τὸ δ' ἐξὸν παρὰ νῆ' ἐλέλειπτο —
 καὶ σάκος· ἄμφω δέ τοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε 257^b = 261
 ταυρεῖν, ἄφαιλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταΐνυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσσῆϊ δίδου βιδὸν ἥδ' ἐφαρέτρην
 καὶ ἔλφος· ἄμφω δέ τοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε, 261^b = 257
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσι
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως μέσσηι δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265^a = v 161 ψ 197
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ' Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορῆσας, 267^b cf. h. Merc.
 Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἰδῶκε Κυθηρίωι Ἀμφιδάμαντι, 178
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλωι ἔδωκε ξεινήϊον εἶναι, 269^b = A 20
 270 αὐτὰρ δὲ Μηριόνηι ἔδωκεν ἑὸν παιδί φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς ἔπυκασεν κάρη ἀμφοτεθεῖσα.

252 ἔστρα δὲ δὴ προβίβηκε, παρώχην δὲ πλίων νύξ
 τῶν δύο μοιρῶν, τρίτη δ' εἰ μοῖρα ἰλλεῖπται.

241. τοῖς δ' αὖτις] cf. H 170.
 246. *χ'] γ' Ar. Ω (γε σπομένοιο Ptolemaeus Ascalonita). Cf. v. l. γ 231; idem error K 556 γ 319.
 252 sq. Del. Knight, versum 253 Zen. om., Aristoph. Ar. —. Expediri nequit structura versuum horum molestorum, qui-

buscum cf. μ 312. Novicium est τῶν (§ 56).
 252. παρώχην] παροίχων Ar. (παρώχων cod., correxit Ludwig) alii grammatici.
 — πλίων D] πλίον A C T (cf. A 80).
 264. ἔχον] τρίχον Bentley, θίον Nauck.
 268. Σκάνδειαν δ'] Σκάνδειανδ' Ar. (cf. o 367 H 79).

- τὸ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐθύτην, 272^b = 254
 'βάν ρ' ἔμεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωιδιδὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ γίδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα δι' ὀρφναῖον, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν. 276^a = 83
 'χῆρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη·
 „κλυθί μοι, ἀλγίοχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἶε
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ποτὶ νῆας ἐνκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα φέρον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.“
 δεύτερος αὖτ' ἥρᾳτο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 283 cf. E 855
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν·
 285 ἐσπέο μ', ὥς δτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείδι δίωι
 εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦε.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἄσωπιδι ἔλπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοῦς,
 αὐτὰρ ὃ μευλίχιον μῦθον ἔφερε Καδμείοισι
 κειῶ· ἀτὰρ ἄψ ἀπιδὼν μάλα μέγμερα ἔμελλε
 290 σὺν σοί, διὰ θεά, δτε γοι πρόφρασσα παρέστις. 290 cf. v 391
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦριν, εὐρυμέτωπον, 292-294 = γ 382
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πῶ ὅπδ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“ 294^b cf. γ 426
 295 ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295 cf. E 121
 οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κοῦρον μεγάλοιο,
 'βάν ρ' ἔμεν' ὥς τε λέοντε δῶμα διὰ νύκτα μέλαιναν, 297 cf. M 299 ζ [130
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. 298^b = 469 ψ 806

Δολώννεια.

- οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγάνορας εἶαεν Ἔκτωρ 299 cf. σ 346 υ 284
 300 εὐδέμεν', ἀλλ' ἔμυδις ἑκκλήσκοντο πάντας ἀρίστους,

275. Παλλὰς] πολλὸν (fussum) Zopyrus.
 281. ποτὶ Oobet] incl. Of. vs. 336 et 347.
 285. *ἰσπίο μ'] σπεῖό μοι Ω, ἰσπί' ἄμ' coniecerat Curtius. Of. § 247 et 18.
 286. πρὸ] παρ' Barnes, πρὸς Bentley.
 — ἦε § 308] ἦι vel ἦιδε.
 291. παρίστασο] -τας Zen. Ar.

— με φύλασσε] πόρε κύδος Zen.
 292. ἦριν] cf. Z 94.
 299. εἶαεν Knight] εἶασεν Ω (cf. φ 233 et l. a. γ 151) cum vitio metrico (εἶασ' Ω, cf. § 2). Knightii emendationem tuetur versus σ 346: μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγάνορας εἶα' Ἀθήνη.

- ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἀγήτορες ἡδὲ μέδοντες] 301^b = Σ 144
 τοὺς δ γε συγκαλέσας πυκινὸν ἡρτύνετο βουλὴν 302 = B 55
 „τίς κέν μοι τόδῃ φέρον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δῶρμι ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ μοι ἄρκιος ἔσται. 304^b of σ 358 Hes.
 Oper. 370
 305 δῶσω γὰρ δῖφρον τε δῶμα τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοοὶς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τις κε τλήῃ, μοι τ' αὐτῷ κῦδος ἄρῃται,
 νηὸν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι, 308 = 320
 308^b 312 = 395
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὕφ' ἡμετέρησιν δαμέντας
 φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νόκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηνότες αἰνῶι.“
 [ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 313 = Γ 95
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐυμήδεος υἱὸς 314^a = E 9
 315 κάρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος 315^b of. Σ 289
 ὅς δῃ τοι φεῖδος μὲν ἔεν κακός, ἀλλὰ ποδώκης
 αὐτὰρ δ μοῦνος ἔεν μετὰ πέντε κασιγνήτησι.
 ὅς ῥα τότε Τρώσιν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπε·
 „Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγάνωρ 319 of. 220
 319^b = I 635
 320 νηὸν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι. 320 = 308
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνασχεῖ, καὶ μοι ὁμοσσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δασέμεν', οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 323 of. B 770
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης· 324 of. I 344
 325 τόφρα γὰρ εἰς στρατὸν εἶμι διαμπερές, τόφρα χ' ἵκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“ 327 = 147
 ὅς 'φάθ', ὅ δ' ἐν χειρὶ σκῆπτρον ἔλαβε καὶ μοι ὁμοσσε·
 „ῥίστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐσσεσθαι.“
 ὅς 'φάτο καὶ ῥ' ἐπὶ οἶκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνε.

306. Sic Ar., οἳ κεν ἀριστεύωσι κτέ. Ω, αὐτοὺς (καλοὺς Aristoph.) οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zen. Aristoph. (cf. vs. 323).

307. εἴη... ἄρῃται Nauck] εἰαίη(ι)... ἄρῃται.

314. ἦν δέ τις ἐν] of. E 9.

317. κασιγνήτησι] sic Ar., -τοῖσιν Zen.

323. ἀμύμονα] ποδώκεια l. a. in A.

328. χεῖρι] χερσὶ Ω. Cf. Ψ 568 et A 585.

332. ἐπώμοσε Ar. A] ἀπ- Ω (ut Ar. Nub. 1232 al.). Etiam o 437 σ 58 Ar. legebat ἰπ.; praeterea of. β 377 x 345, 381 μ 303.

- αὐτίκα δ' ἄμφ' ὅμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 'ῥέσσατο δ' ἔκτοσθε ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,
 'βῆ δ' ἔμναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 ἔλθων ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀπολσεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 'βῆ ῥ' ἄν' ὁδὸν μεμαῶς. τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα
 340 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 „οὐτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐ φοῖδ' ἢ νήεσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησι
 ἢ τινα συλῆσων νεκύων κατατεθνηκότων. 343 = 387
 ἀλλά ρ' ἔωμεν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 τυτθόν, ἔπειτα δέ κ' αὐτοὶ ἐπαῖξαντες ἔλωμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἔμε παραφθόγησι πόδεςσι,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιφέλλειν
 ἔγχε' ἐπαῖσσω, μή πως προτὶ ῥάστῃ ἀλύξῃ.“
 ὥς ἄρα φωνήσαντε παρ' ἐξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 350 'κλινθήτην' ὃ δ' ἄρ' ὅκα παρέθραμεν ἀφραδίῃφι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπῆεν ὄσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται 351^a cf. 357
 ἡμιόνων, — αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσι 351^b sq.^a cf. § 124
 ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πυκτὸν ἄροτρον, — 351^b cf. Ψ 481
 τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστι δοῦπον ἀκούσας 353 cf. N 708 v 32
 355 'ῥέλειπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
 ἐκ Τρώων ἔμναι, πάλιν Ἐκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπασαν δουρηνεὲς ἦ καὶ ἔλασσαν, 357^a cf. 351
 'γνώ ῥ' ἄνδρας δειλοῦς, λαιψηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα 358^b = X 144 cf.
 φευγόμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκόμεν' ὠρμήθησαν. O 269
 360 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνας, ρεῖδότε θήρηας,

335. ἐπὶ κτιδέην A C D] ἐπ' ἐκιδέην T. Cf. vs. 458.

336. ποτὶ] ἐπὶ A (cf. vs. 281 et 347).

341. τις Ar.] τοι Ω (ut vs. 477).

342. ἐπίσκοπος] cf. vs. 38.

344. ἀλλὰ ρ' ἔωμεν Brandreth] ἀλλ' ἔωμιν μιν Ω, ἀλλὰ ἔωμεν Knight, sed praestare videtur pronomen additum. Vitium cum synizesis arguit (cf. § 8) tum μιν loco alieno collocatum (cf. § 329).

345. κ' αὐτοὶ Axt] κ' αὐτόν. An *κέν μιν?

— ἔωμεν A²] ἔωμεν Ω. Cf. A 205.

346. παραφθόγησι Thiersch] -φθαι(ι)σι Ar. Ω, -φθάνησι L (cf. I 506 Φ 262), παραφθαίη τι Knight. Cf. Π 861.

347. ποτὶ] ἐπὶ Ar. (cf. vs. 281 et 336).

— προτιφέλλειν § 265] π(ρ)οτιελείν.

349. ἄρα φωνήσαντε] sic Ar., ἔρατ' οὐδ' ἀπείθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης | ἀλθόντες δ' [ρ]εκάτερθ· Aristoph. et olim alii.

350. ἀφραδίῃφι § 46] -ησι.

359. αἶψα] ὅκα l. a. in A.

- ἦ καμάδ' ἦε λαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὀλέκοντα, ὃ τε προθέησι μεμνηκῶς 362^a = ξ 2
 ὥς τὸν Τυδεΐδης τε ἰδὲ πολλόπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀπατμήξαντα διώκαθον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγῆσεσθαι φυλάκεσσι 365^a = δ 514 cf.
 φεύγων εἰς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη 181 4778: 378
 Τυδεΐδην, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέμεν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι 368^b = X 207
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης 369 = Δ 361
 370 „ἦέ μὲν ἦέ σε δουρὶ κηγήσομαι, οὐδέ σε φημι
 δμηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὀλεθρον.“
 ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, γεκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὕπερ ὅμιον ἐυξέου δουρὸς ἀκωνὴ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστι τάρβησέν τε
 375 βαμβαίνων, — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, — 375^b cf. N 283
 χλωρὸς ὕπὸ δφέος. τῷ δ' ἀσθμαίνοντ' ἐκικήτην, 376^a cf. O 4
 χειρὼν δ' ἠψάσθην· ὃ δὲ θαρρύσας γέπος κῦδα·
 „ζωγρέετ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον 378 cf. Z 46
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηνος, 379 = Z 48
 380 τῶν χ' ὅμιν χαρίζαιτο πατὴρ ἀπεραίσι' ἄποινα, 380 cf. Z 49
 εἴ περ ἐμὲ ζωῖον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 381 = Z 50
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσσε, μηδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. [152, 181
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φρεσὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 383 cf. P 201 Ω
 385 πῆλ' δ' οὐτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἷος 384 = 405 Ω 380,
 386 νύκτα δὲ δρφναίνων, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 656 α 169 etc.
 388 ἦ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιῖσθαι ἔκαστα 385 cf. 82
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;“ 386 = 83
 387 cf. P 252

387 ἦ τίνα συλήσων νεκρῶν καταπεπνυμένων;

387 = 348

362. ὀλέκοντα, ὃ τε Paech] ὀλέκοντα, ὃ δὲ Ar.,
 ὀλέκοντ', ὃ δὲ τε Ω. Cf. N 64 q 519 et § 122.

363. τοῖσι Bzach] ἡδ' δ (ἡδὲ L) Ω. Cf. vs. 536.

364. (')διώκαθον Naber] διώκατον Ω (quam
 praesentis formam habebat Ar. coll. η 104),
 διώσαν vHerwerden. Cf. § 115.

365. μιγῆσεσθαι] *μιγάσσεσθαι? Cf. § 104
 et § 271.

372. ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε] sic Ar., καὶ
 βάλλον οὐδ' ἀφάρμακτον (ut Δ 350) quidam

olim („θίλοντας ζήτημα ποιεῖν“ Aristonious;
 cf. Y 269—272).

373. ἐυξέου] ἐυξέου Herodian. A (cf. Ari-
 stoph. Pac. 447, 549, 1213, 1260). Epicum
 est ἐυξέου (α 128 B 390 etc.); h. l. recte
 haberet e. g. ἐυξέου ἔγχος αἰχμή (cf. § 61).

381. *περ] κε. Cf. Z 50.

387. Aristoph. Ar. —

388. ἔκαστα] neglecto s, ἅπαντα Heyne
 (cf. P 252 et contrarium vitium s 262).

- 390 τὸν δ' ἡμέλβει' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 „πολλῆισιν μ' ἄατμισαι παρ' ἐκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·]
 ἦνωγεν δέ μ' ἰόντα θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἐκ τε πυθέσθαι,
 395^b-399 = 308
 399^a
 ἥ ἐ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἥ ἤδη χεῖρεσσιν ὕψ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάται ἀδηκότες αἰνῶι.“
 400 τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400 = x 371 of.
 „ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαλετο θυμός,
 Δ 356
 ἔκπων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 402 of. F 76
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι ἥδ' ὀχέεσθαι,
 403 sq. = F 77 sq.
 ἄλλωι γ' ἣ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φρεσὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405 = 384
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν ἄλπεσ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ γοι ἔντεα κεῖται ἀρρήϊα, ποῦ δέ γοι ἔπποι;
 408 πῶς δ' αὖ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;“
 412 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Ἑυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 412 of. 427 a 179
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλνφόροι εἰσὶ,
 ξ 192 a 303
 415 βουλάς βουλεύει θεῖον παρὰ σέματι Ἑλλίου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἂς εἴρῃ, ἦρωσ, 416^a of. E 322
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει·]
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθεσι φυλασσέμεναι τε κέλονται
 420 ἀλλήλοισ'· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπικούροι
 εὐδουσι, Τρωσὶν γὰρ ἐπιτροπάουσι φυλάσσειν,

409 ἔσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἣ μεμάσαι
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδ·
 ἢν ἀναχωρήσουσιν, ἢ καὶ ὁμασσαντό γ' Ἀχαιοῦς.

409-411 = 208 sqq.

391. ἤγαγεν] ἤπαφεν Aristoph.
 394. ἤγαγεν § 225] ἠνάγει.
 397-399. Aristoph. et Ar.², in Ar.¹ dubi-
 tationis signum (.) erat adscriptum.
 397. ἦ] εἰ Ar. (?).
 398. βουλεύουσιν... ἐθέλουσι Ar.] -οῖτε...
 -οῖτε Ω. Neque optativus contextui est aptus

neque σφίσι pro ὑμιν recte dici potuit.
 408. δ' αὖ Bothe] δαί Ar. Ω. Cf. a 225 = 299.
 409-411. Ar. —
 413. καταλέξω] sic Ar., ἀγορεύσω D T (cf.
 vs. 427).
 418. μὲν A O] γὰρ D T.
 421. ἐπιτροπάουσι § 251] -τραπίουσι.

- οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦται οὐδὲ γυναῖκες.⁴²⁴
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς τ' ἄρ νῦν, Τρώεσσι μειγυμένοι ἱπποδάμοιςι
 425 εὐδους' ἢ ἀπάνευθε; δίδειπέ μοι, ὄφρα δαήω.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐνμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 427 cf. 413
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι 428^b cf. B 848
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διόι τε Πελασγοί. 429^b = τ 177
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόμενοι καὶ Μήκιοις ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε; *beginnen*
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύμεν' ὄμιλον,
 Θρήκικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δέ σφι Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς ἑτὶ νῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἔλιδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνοσ, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ σφι χρυσῶι τε καὶ ἀργύρῳι εὖ ἥσκηται.
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα φιδέσθαι, 439^b = Σ 83
 440 ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ἔειποι
 ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσαντον ὠκυπόροισι,
 ἥ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῶι,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 445 ἥ κατ' αἴσαν ἔφειπον ἐν ὕμιν ἥ καὶ οὐκί.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶι,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἔκειο χεῖρας ἔσ ἡμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἥ μεθῶμεν,
 450 ἥ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἥ δὲ διοπτεύσων ἥ ἐναντίβιον πολεμίζων· 451^b cf. O 179 γ
 εἰ δέ κ' ἐμῆϊς ὑπὸ χερσὶ δαμῆϊς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης, 85 Φ 477

424. τ' ἄρ Lips.] γὰρ Ω. Cf. Σ 188.

— νῦν] δὴ Α.

425. δίδειπε] neglecto f (cf. δ 215).

427. καὶ Ar. D L] τοι Ω.

— καταλέξω] ἀγορεύσω D T (cf. vs. 413).

428. Κᾶρες] cf. B 867.

431. ἱππόμενοι Ar. L]; -δαμοί Ω.

442. πελάσσαντον § 152] -σαστον Ω.

444. πειρηθῇτον] -σησθον Brandreth (cf. § 122).

445. ἥ κατ' Ar. L] ἥ ῥα κατ' Ω.

— ὕμιν] ὕμῖν; Cf. § 93.

449. ἥ μεθῶμεν] ἥ μεθίσταμεν? Cf. § 122.

451. ἐναντίβιον] ἀντίβιον Eust. (cf. § 16).

452. δαμῆϊς] τυπῆϊς T.

— ὀλέσσης] -σασται Ar.

- οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισι·
 ἦ, καὶ ὃ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παρῆναι
 455 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ ἄλξας, ἀπὸ δ' ἄμφω ῥέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίουσιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
 καὶ λυκένῃ καὶ τόξῳ παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναῖαι λυγίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ῥέπος κῦδα·
 „χαῖρε, θεά, τοισίνδε· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίσ
 πέμψον ἐπὶ Θρηϊκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς·“
 465 ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ῥέθεν ὑψόσ' ἀέλασ
 'ῥῆκεν ἀνὰ μυρῖκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρῖκῃς τ' ἐριθνήλας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτίσ ἰόντε θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν.]
 τῷ δ' ἐβράτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηϊκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες.
 οἷ δ' ἠῦδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφι
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθὸν' ἐκέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ῥεκάστω δίλζυγες ἵπποι.
 'Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ ἠῦδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι·
 475 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσ' ἐδέδεντο.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθε φιδῶν Διομήδε ἔδειξε
 „οὐτόσ τοι, Διομήδης, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν ἐπίφραυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφραγε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους.
 ἦε σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

453. Caesura abest (cf. A 53) et locum insolitum obtinet particula ποτε (cf. § 329').

457. φθεγγομένου] φθεγγομένη l. a. apud Aristotelem Part. anim. III 10 (cf. Verg. Georg. IV 523 sqq.); ferri nequit adiectivum fem. substantivo κάρη adiunctum.

461. χειρὶ] χερσὶ? Cf. A 585.

462. τοισίνδε § 97] τοῖσδεσσι Ω (item CIG 2888').

463. ἐπιβασόμεθ' A D T] ἐπιβασόμεθ' Ar.

(δάρους τιμήσομεν interpretatus) O, ἐπιβασόμεθ' Ribbeck. Cf. X 254 et § 192.

464. ἵππους] ἄγυριν l. a. in A.

465. ὑψόσ'] sic et ὑψοῦ Ar., item vs. 505, cf. etiam A 455 μ 249.

466. μυρῖκην] sic Ar., alii -κη (cf. Θ 441).

— δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε] δέ τε σῆμα ἐπέθηκε Bentley.

472. (ἐ)κέκλιτο] κελίαν Bentley (cf. II 68 et § 119).

- ὥς ᾿φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη· 482 cf. ω 520
 ᾿κτείνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀφεικῆς 483 sq. cf. Φ 20 sq.
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα. 483 cf. χ 308 ω 184
- 485 ὥς δὲ λείων μήλοισιν ἀσκηάντοισιν ἐπειθῶν,
 αἴγας' ἢ ὀλέσσει, κακὰ φρονέων ἐνορούση, 486^b cf. π 783
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώιχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα θυώδεκ' ἐπεφνε. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλῆξειε παραστάς,
- 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκφερούσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομοίατο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀγῆθεσκον γὰρ ἔ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα ᾿κίχησατο Τυδέος υἱός,
- 495 τὸν τρισκαίδέκατον μελιγυδέα θυμὸν ἀπέγχε 495^b = 2 208
 496 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.] *ἐπεστή*
 498 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς ᾿λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
- 500 τόξωι ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο ᾿νοήσατο χερσὶν εἰλίσθαι·
 ᾿ροίχησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖω.]
 αὐτὰρ δ' ᾿μερμήριξε μένων δ τι κύντατον ἔρδοι·
 ἢ δ γε δίφρον ἐλῶν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
- 505 ῥυμοῖ' ἐκφερούσι ἢ ἐκφεροὶ ὕψος' αἰέρας,
 ἢ δ γ' ἔτι πλεόνων Θρηϊκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 506 cf. E 678
 ἥος δ ταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη 507^a = A 198
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 „νόστου δὴ μνήσσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 510 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένους ἔλθῃς,
 μὴ ποθὶ τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“
 ὥς ᾿φάθ', δ δὲ ξυνέηκε θεῶς γόπα φωνησάσῃς, 512 = B 182

497 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάτο, διὰ μῆτιν Ἀθήνησ.

484. ἐρυθαίνεται] φοινίσσεται schol. Ar. Pac.
 303 (item Suid.).

486. αἴγας' § 64] αἴγ(σ)αιν.

489. πλῆξει] sio Ar., alif olim πλῆξασκε.
 Cf. B 188, 198.

493. ἐμβαίνοντες L] ἀμγ. Ω. Cf. Z 65 x 164.

— ἀγῆθεσκον] ἀγῆθεσκον Hesychius, ἀγῆθεσ-
 σον vel -σαν Ω.

— ἔ' αὐτῶν] ἀνέησ Hoogvliet (cf. § 98).

495. ἀπέγχε § 150^b] ἀπηύρα.

497. Zen. Aristoph. om., Ar. —

— Οἰνείδαο] neglecto f. (cf. E 813).

503. ἔρδοι] neglecto f.

505. ὕψος'] sio et ὕψος Ar. (cf. vs. 465).

506. δ γ' ἔτι Nauck] δ γε τῶν C, ἔτι τῶν
 Ω. Cf. E 678.

- καρπαλίμως δ' ἔππων ἐπεβήσето· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Χαιῶν.
- 515 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὥς 'είδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσето πολλὸν δμῖλον,
ᾧρσεν δὲ Θρηϊκῶν βουλυφόρον Ἴπποκόωντα,
'Ρήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνοι' ἀνορούσας
520 ὥς 'είδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκίεσ ἔπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλένισι φονῆισι,
ὧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμνηεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· ἠθέοντο δὲ μέγμερα φέργα,
525 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κόλλας ἐπὶ νῆας.]
- οἱ δ' ὅτε δὴ δ' ἔκτανον βῆσι σκοπὸν Ἐκτορος ἔκταν, 526^a = 2 520 cf.
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκίεσ ἔππους, A 210
Τυδείδης δὲ χαμάζε θυρῶν ἔναρα βροτόντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆ' ἐτίθει, ἐπεβήσето δ' ἔππων,
530 'μάστιξεν δ' ἔππους, τὼ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην. 530 = E 768 A 519
532 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε 'φώνησέν τε·
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον φέρεω; κέλεται δέ με θυμός.
535 ἔππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.] 535 cf. h. Ap. 265
αἷ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε ἰδὲ κρατερὸς Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίλατο μώνυχας ἔππους!
ἀλλ' αἰνῶς δέδδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσι 538^a cf. A 555
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“
540 οὐ πᾶν 'φέφρητο φέπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυνθον αὐτοί. 540^a = π 11 cf.
π 351
- 531 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 531 = A 520

515. ἀλασκοπιήν] ἀλάσ σκοπιήν lemma
scholii A (item A³ in textu), quod redditur
ibi: „οὐ τυφλὰ σκοπίαςεν (sic, non ἰσ σκο-
πιάσ), ἀλλὰ τοῦναντίον διδορκώσ“, Zen. autem
ἀλάσ σκοπιήν scripsisse dicitur ibidem. Vide-
tur igitur Ar. legisse ἀλάσ σκοπιήν. Nauck
coniecit ἄλιον σκοπιήν (coll. vs. 324), Oauer
ἀλαοῦ σκοπιήν. Redit locutio N 10 5 135
9 285 Hes. Theog. 466.

517. πολλὸν § 83] πολλὸν.

522. Ante vs. 520 collocabat Zen.

529. (3)ει9α] διδου l. a. in A.

530. ἔππους A C] Ὀδυσσεὺς DT, ἔλδαν (ἔλδαν)
Bentley (ut E 366 al.; cf. v. l. A 519).

531. Om. A O T.

534. Om. Zen.

536. [δὲ Nauck] καὶ δ (cf. vs. 363).

538. κατὰ φρένα] μετὰ φρεσὶ Ar. T. Cf.
A 555 I 244 ω 353.

539. οἱ ἄριστοι] ᾧριστοι Ar. (cf. A 288).

- καί δ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇσι ἰσπάζοντο γέπεσσι τε μελιχλοῖσι. 542 cf. ε 415
- πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 543^a = I 672
- „φείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 544 = I 673
- 545 ὅππως τοῦσδ' ἱπποὺς ἄβητον καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε' ἴσθρεν θεὸς ἀντιβολήσας,
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι φεροῖκότε κελίοιο;
 αἶετ' μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μινάξειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἔων πολεμιστής· 549^a = B 392
- 550 ἀλλ' οὐ πῶ τοιοὺς ἱπποὺς ἴδδον οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ὄμ' ὄλω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς 552 = H 280
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἥθῃν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 555 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555 = 87
 ρεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤε περ οἶδε 556^a = γ 281
 ἱπποὺς δωρεῇσιν, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός εἰσι. 557^b = x 368 π 89
 ἱπποὶ δ' οἶδε, γεραιή, νεήλυδες, οἷς ἐρεεῖνεις, x 289 cf. A 169
 Θρηῖκοι· τὸν δὲ σφί γάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
- 560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δύο καὶ δέκα πάντας ἀρίστους. 560^b cf. π 251
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν δ' αὖ διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.” 563^b = H 386
- ὧς φειπὼν τάφοιο διήλασε μώνυχας ἱπποὺς
- 565 παγγαλάων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 567^b = Φ 80
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδῃ κλισίῃν ἐτύκτον ἱκόντο,
 ἱπποὺς μὲν κατέδησαν ἐν τμητοῖσιν ἱμάσι
 φάτνῃ ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἱπποὶ
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιγμῆδα πυρὸν ἔδοντες·
- 570 νῆϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 ἔθηκ' Ὀδυσσεύς, ὃφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι Ἥθῃν.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶα πολλὸν ἀπεννίζοντο θαλάσσει

545. ἄβητον] λαβίτην Zen. (cf. § 115).

546. σφωε] sic Ar., σφῶι Zen. (pro dativo id habens).

547. *φεροῖκότε] φοικότες Ω, quod ferri nequit, quoniam aut accusativus requiritur aut verbum finitum (φεροῖκατον).

548. ἐπιμίσσομαι] ἀναμ. Demetrius Ixion.

552. ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ] cf. H 280.

— σφῶϊ] σφῶς Demetrius Ixion T (cf. § 92).

556. κ' γ' Ω (cf. vs. 246).

561. τρισκαίδεκατον] τετρακαίδ. l. a. ant (cf. Z 319).

- εἰσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ριδρόα πολλὸν
 576 ἴψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575^b cf. N 84
 578 δαίπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητηρός Μθάνῃ
 † πλείου ἀφυσσόμενοι ἑλπίβον μελιγυδά φοῖνον.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

- Α ἥδ' ὅς ἐκ λεγέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο 1 sq. = ε 1 sq.
 ὄρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἥδ' ἐ βροτοῖσι 2 = T 2
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 5 'στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῳ μεγακήτει νῆϊ μελαίνῃ, 5-9 = Θ 222 sqq.
 ἢ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσθε,
 ἦμ' ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἥδ' ἐπ' Ἀχιλλέως, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας ἐξίσας
 εἵρυσαν, ἄνορένι πύλονοι καὶ κάρτεϊ χερσῶν.
 10 ἔνθα στᾶς ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε 10^a = E 784
 ὄρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὄρσε ρεκάστωι 11 cf. B 451
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐ μάχεσθαι. 11^b sq. = Σ 151 sq.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἔγνετ' ἥ ἐ νέεσθαι 12 = B 452
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν. 13 sq. = B 453 sq.
 15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγε 16^b = B 578
 Ἀργεῖους· ἔν δ' αὐτὸς ἐδύσσετο νώροπα χαλκόν. 17-19 = Γ 330
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε 17-19 = Γ 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας. sqq.
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε,
 20 τὸν ποτὲ γοι Κινύρης ὄδωκε ξεινήϊον εἶναι, — 20^b = K 269
 'πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, — οὐδεν' Ἀχαιοὶ
 εἰς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τούνεκά γοι τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.

576 εἰς ῥ' ἀσπίνδους βάντες ἰὺ ξιστὰς ἰούσαντο.
 τῷ δὲ λουσασμένῳ καὶ ἀλειψασμένῳ λῖπ' ἡλαίῳ

576 = δ 48 cf. ρ 87
 577 cf. ζ 96

576 sq. Versus ex Odyssea desumptos del. Bergk; balnea in castris non fuisse cum per se intellegitur tum versus proximi docent.
 579. ἀφυσσόμενοι Ar. A] -σάμενοι Ω (cf. Γ 295).

11. ὄρσε Bentley] ἔμβαλ' (item Σ 151).
 Cf. B 451 E 139 et ad O 827.
 13 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —
 15. ἐβόησεν] ἐνόησεν Naber (ut legitur E 669 alibi).

- τοῦ δ' ἦ τοι δέκα τ' οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δώδεκά τε χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχματο προτὶ δειρὸν
 τρεῖς φεκάτερθ', ἱρίσσι φεικότες, ἄς τε Κρονίων 27^a = E 522
 ἐν νέφει ἐστήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ἔβαλετο ξίφος· ἐν δέ τοι ἥλοι 29^a = B 45
 30 χρύσειοι ἰάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρκυρόσ.
 ἄν δ' ἔλπε' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοοῦριν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ τοι ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐφείκοσι κασσιτέριοι
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισ' ἔεν εἷς μέλανος κυάνοιο.
 τῆς δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἰσπεφάνωτο 36 sq. cf. E 789
 δεινὸν δεκρομένη, περὶ δὲ Δφειμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἔεν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ 37^a cf. Γ 842
 κυάνεος ἔφειλκτο δράκων, κεφαλὰ δέ τοι ἦσαν 37^b cf. O 119
 40 τρεῖς ἀμφιστεφείς, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ἔθετο τετραφάληρον 41 = E 743 cf. Γ 386
 ἔκπουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔενυε.
 42 = Γ 387
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω, κεκορυθμένα χαλκῶι, 43 = χ 125 cf. Γ 18, 388
 ὀξέα· τῆς δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 ἰάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τίουσai βασιλῆα πολυχρύσειο Μυκῆννσ.
 46 cf. H 180
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφωι ἐπέτελλε φέκαστος 47 sq. = M 84 sq.
 ἔππουσ εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν' αὐθ' ἐπὶ τάφρῳι,

24 sq. δέκα τ' ... τε Heyne] δέκα ... δὲ vitio metrico, δέκα ἔσαν οἶμοι Brandreth (dein servans d).

25. εἴκοσι] neglecto *ς*, χρυσοῦ καὶ φεικότες Bentley, sed recentis aetatis hic est locus (vs. 17—28; cf. Γ 382 sq.).

26. κυάνεοι ... ὀρωρέχματο] σμαρδαλίοι ... ἀλχημῶντο Aristoph. (cf. Aristoph. com. Vesp. 1033 Pac. 756).

27. ἱρίσσι] neglecto *ς*; Ἐρίδουσι Zen.

28. ἦσαν] ἦσαν l. a. ant.

35. λευκοί olim quidam] λευκοί Herodianus 52 metro invito (cf. § 14 et 59).

— μέσοισ' ἔεν εἷς (εἷς ἦν) vHerwerden] μέσοισιν ἦν Ω. An *ἦν δ' ἦσαν λευκοὶ ἐφείκοσι

κασσιτέριοι (κύκλοι), ὀμφαλὸς ἐν μέσοισιν ἔεν μέλανος κυάνοιο, ut clipei similis atque thoracis (cf. vs. 25) fuerit ornatus? Locus sic fiat Gorgoni Terrori Metui; umbones autem plures unus clipeus non recipit. Nam bullae quibus clipei ornabantur (Helbig Epos¹p. 226) umbilici apte dici vix potuerunt; cuius nominis ea est vis ut unus tantum, ut in ventre, sic in clipeo esse possit ὀμφαλός.

36. τῆς] τῶι Leaf.

38. αὐτοῦ Ar. A D] αὐτῶι C T.

39. ἔφειλκτο § 41²⁴] ἐφείλκτο.

40. ἀμφιστεφείς Ar. A] -σπεφίς Ω.

43. δοῦρα] δοῦρα Ω (cf. Γ 18).

46. τίουσai § 165] τιμῶσαι (cf. χ 425).

- αὐτοὶ δὲ περὶ ἑσὶν τένχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥῶνόντ' ἄσβεστοσ δὲ βοῶν ῥένετ' ἠῶθι πρό.
 ῥῥῶν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆσ δ' ὀλίγον μετεκλάθον. ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑτέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 55 πολλὰς ἱφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐαψεν.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωισμῷ πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πολυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσι θεὸς ὥς ἔτετο δῆμοι,
 τρεῖς τ' Ἀντινορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγνόορα δῖον
 60 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιεικέλον ἀθανάτοισι.
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι ῥέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστη.
 οἷος δ' ἐκ νεφελῶν ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυν νέφεα σκυόεντα,
 ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισ' ἐφάνεσκε,
 65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων πᾶσ δ' ἄρα χαλκῷ
 ἰάμφ' ὥς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἷ δ', ὥς τ' ἀμκτῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν, — τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει, —
 70 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 ῥῥῖον, οὐδ' ἕτεροι ῥῥῶνόντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἑλῖσας δ' ὁσμίνην κεφαλὰς ἔχεν, οἷ δὲ λύκοι ὥς
 ῥῥῶν. Ἐρῖς δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσοράουσα
 οἷν γὰρ ῥῥῥῶν παρετύγχανε μαρναμένοισι,
 75 οἷ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ γέκνηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἥχι γέκαστοι
 δῶματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

49 = M 77
 49^b = Θ 530

55 cf. Α 3
 56 = γ 3
 56^a = Θ 55
 56^b = Κ 160
 58^b = ξ205cf. E78

62 sq. cf. E 5 sq.
 X 26 sq.

66^a = Κ 154

70 sq. = Π770sq.

51. μέγ' Α D] μεθ' C T. Utrumvis cum
 vs. 52 pugnat, genitivum autem neque ver-
 bum φῥῶνιν admittit neque praepositio μετὰ
 (cf. § 316⁴). Versum damnabat Heyne (cum
 vs. 52), vHerwerden coniecit φῥῶν δ' οἷ γ'
 (ἱππῆας?). An *φῥῶν δὲ μάλ' ἱππῆας?

56. αὐθ' ἐτέρωθεν] αὐτὸς κοσμηθέν Friedlaen-
 der, an *αὐτ' ἡγεροθεν? Nisi aliter iuncta
 haec fuerunt olim, ita ut e vs. proximis

verbum posset repeti (ut H 419 γ 3).
 Ceterum cf. Θ 261 sqq.

62. οὐλῖος] sic Ar., αὐλῖος alii (Hesperum
 interpretati), in his Ap. Rhodius (IV 1630).

66. τ' ἀστεροπὴ G] τε στεροπὴ Ω (cf. Κ 154).

69. δράγματα] δάργματα vHartel (cf. § 25).

72. ὁσμίνην Ar.] -νη Α C T.

— ἔχεν Ar. Α] ἔχον Ω.

76. ἥχι Ar.] ἥχι Α (cf. Α 607).

- πάντες δ' ἡτιμάοντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
79 cf. δ 275
79^b = M1740596
- 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ, ὃ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
81^b sq. = Θ 51 sq.
εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
[363 ξ 268 ρ 437
83^a = δ 72 cf. T
χαλκοῦ τ' ἀστεροπῆν, ὀλλόντας τ' ὀλλυμένους τε.
[ὄφρα μὲν ἴσως ἦν καὶ ἀτέχετο ἱερὸν ἤμαρ,
84 sq. = Θ 66 sq.
85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, 'πίπτε δὲ λαός·
ἤμος δὲ δορυτόμος περ ἀνὴρ ὀπλίσασατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βόσκησιιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσασατο χεῖρας
87^a cf. Γ 34
τάμνων δένδρεα μακρά, ἔδος τέ μιν ἔκετο θυμόν,
οἶτον τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ,
89 cf. h. Ap. 461
90 τῆμος σφῆι ἀρετῆι Δαναοὶ 'ρήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας. ἔν δ' Ἀγαμέμνων
91^a cf. O 353
91^b sq. = 216 sq.
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον 'Οἰλήα πλῆξιππον.
ἦ τοι δ γ' ἐξ ἔππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσται']
95 τὸν δ' ἰθύς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρὶ
95^a = x 386 cf. Θ
95^b cf. II 789
'νύξ, οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ φοι 'σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δὲ αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
97^b sq. = M 185
sq. x 399 sq.
ἔνδον ἔπασ 'πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν ἔλπεν αὐθι γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
100 σιγήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
αὐτὰρ δ' ὅβῃ Φίσον τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρξίζων,

78—83. Zen. om., Aristoph. Ar. — „δτι ψεύδου“, non enim omnes deos vituperasse Iovis consilium, neque ante vs. 183 Iovem proelium adspicere. In nostrae igitur Iliadis contextum non quadrant, sed neque vs. 75—77 cum vs. 45 sq. congruunt; quapropter Knight del. vs. 75—83, Lachmann vs. 72—83. Per se non sunt vituperandi; nam Troiani postquam inducias violarunt, non est quod miremur cunctis deis eos ultima poena dignos esse visos utpote periiros.

83. τ' ἀστεροπῆν L.] τε σ. Ω (cf. K 154).

86. δόλπον] sic Ar., δόρπον Zen. G. Of. v. l. A 780 β 20 η 166, 215 ι 311, 344 κ 116 et δ 61 μ 439.

89. αἰρεῖ] εἰλε Nauck (ut Γ 35 al.).

91. ἔν G.] ἐν A, ἐκ Ω (cf. vs. 216).

ILIAD, MAJOR.

92. Βιήνορα] Βιάνορα Ar. (cf. § 5).

94. κατεπάλμενος] καταάλμενος vGent (cf. Θ 85), κατα-πάλμενος Ahrens (cf. T 351).

— ἀντίος] -ον Zen. Aristoph. (cf. Z 54).

97 sq. ἐγκέφαλος δὲ — μεμαῶτα] ἐγκέφαλόν δε (om. vs. 98) Apollonius Rh.

100. περιδύσε χιτῶνας] sic Ar., κλυτὰ τεύχε' ἀπὸ νύκτα (ἀπὸ νύκτα) olim alii. In vulgata ferri nequit περιδύσαι (†) sive induere (haec enim verbi δύνει ceteris locis cunctis est vis); Bothe περὶ λῦσε (coll. II 804), sed solvendi verbum hinc alienum, etiamsi (coll. N 440, sed poeta invito) χιτῶνας interpretetur ἱλο- rakes. Aptum foret δάδαξε (ut B 416) vel ἱερήξε (ut N 439).

101. (')βῃ (F)ισον Zen.] βῃ δ' ἴσον Ar. Ω, Βήρισον (... ἐξενάρξεν?) Posidippus. Nomen aliunde ignotum, sed particula ῥα molesta.

- υἷε δ'ὡς Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω 102^a = M 95
 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε. ὃ μὲν νόθος ἀνιόχευε, 103^a = E 160
 Ἄντιφος αὖ παρῆβασκε περικλυτός· ὃ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 105 Ἴδης ἐν κνημοῖσι· ὀδίδει μόσχοισι λύγοισι, 105^a = B 821
 ποιμαίνοντ' ἐπ' οἷσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιώνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεος ἔβαλε δουρὶ, 108 of. E 145
 Ἄντιφον αὖτ' οὐδ' ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἔκπῳ. 108^b = N 186 O
 420 of. Θ 303
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλαε τεύχεα καλὰ
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θεοῖσι
 εἶδεν· ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχέως νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέβραξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῖσι, 114^b = 175 P 63
 115 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπέβρα, —
 ἢ δ' εἴ περ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
 χραϊσμένον, αὐτὰν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει,
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὄλην 118^b = x 150, 197
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς, —
 120 ὃς ἄρα τοῖς οὐ τις ἰδύνατο χραϊσμησαὶ ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοιο ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ δὲ Πείσανδρον τε καὶ Ἰπτόλοχον μενεχάρμην,
 νείας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένους, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 οὐκ εἶσ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάωι,
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε ἔλαβε κρείων Ἀγαμέμνων
 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους. 127^a = E 160
 ἐκ γάρ σφας χειρῶν ὄφυγον ἄντ' αἰγαλόεντα, 128^b = Θ 137
 τῷ δ' ἐκνυκθήμεν, ὃ δ' ἐναντίον ὄρωτο λέων ὃς 129^b = r 164

108. ἔοντε Aristoph. L] -ντας Ω (cf. E 609).

104. ὦ] 3v Zen. Apoll. lex.; quam lectionem refelli versu 111, errorem autem e vetera litteratura natum videri, observat Aristonius (et ipse Aristarchus?).

105. ὀδίδει § 198] διδῃ.

106. οἷσσι § 74] δασαι.

108. κατὰ στήθεος ἔβαλε] βάλεν χαλκήρεϊ D.

109. αὐτ' οὐδ' Nauck] αὐτὰ παρὰ οὐς Ω, αὐτὰ παρ' οὐς Heyne, αὐτὰ παρ' οὐς Knight. Cf. § 72 et r 473.

112. εἶδεν] neglecto f. Quod recentis

aetatis videtur indicium (Isid' Brandreth); nam de Achille quae vs. 104—112 narrantur a prisco carmine quod est de Agamemnonis virtute sunt alieni.

115. ἀπέβρα § 150^a] ἀπήρα.

119. ἰδρώουσα] neglecto f.

128. δαΐφρονος] κακόφρονος Zen., item vs. 138.

127. ἔοντε I²] -ντας Ω. Cf. vs. 103.

— ὠκίαις ἵππους] ὠκίαις ἵπποι Hartman.

128. (') ὄφυγον] sic Ar., -γεν T (cf. Θ 137).

129. ἐναντίον] sic Ar., -ος olim alii (cf. Z 54).

- 130 Ἀτρεΐδης. τὸ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου ὀγυναξέσθην·
 „ζῶγρε, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμῳ κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκηκτός τε σίδηνος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωιδὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“
 ὥς τῷ γε κλαίοντε προσκυδῆκτον βασιλῆα
 μελιχίοισι φέπεσσιν, ἀμειλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστέον,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγε
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῇ
 αὖθι κατακτεῖναι μὴδ' ἐξέμεν' ἄψ ἐς Ἀχαιοῦς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀφεικέα τίσετε λῶβην.“
 ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἱππων ὥσε χαμᾶζε
 δοῦρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδ' ἐρείσθη.
 Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε τὸν αὖ χαμὰ ἐξενάρξισε,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ῥόλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἕας· ὃ δ' ὄθι πλειῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆς ῥ' ἐνόρουσ', ἕμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἱππῆες δ' ἱππῆας, — ὑπὸ σφίσι δ' ὄρωτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἱππων, —
 χαλκῷ δνιδόντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἶν ἀποκτείνων ἔπειτ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσθη ὕλνι· —
 πάντῃ φειλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοιο

181 = Z 46

182 cf. Z 47

183 sq. = Z 48sq.

185 cf. Z 50

186 = X 90

187 cf. Φ 98

143 cf. 320

143^b = E 835

144^b = H 145

147^a cf. Ξ 418

148^a = E 148

148^b = O 448

130. δίφρου] δίφρου Ω. Cf. § 2, 59.
 132. Ἀντιμάχοιο δόμῳ] Ἀντιμάχου πατρὸς
 Zen., ἀφνειὸς πατρὸς D (ut Z 47; nominari
 debet pater teste vs. 188).
 — δόμῳ § 60] δόμοις.
 135. ζω(ι)δὸν Aristoph.] ζωοῦς.
 137. ὅπ' neglecto f. Cf. § 41³⁶.
 138. δὴ Ἀντιμάχοιο] legendumne est *δὴ
 ἀνδρὸς γε (κακὸφρονος)? ἄρ' Ἀντ. Brandreth.
 Cf. § 8.
 — δαΐφρονος] κακὸφρονος Zenodotus (cf.
 vs. 128).
 139. ποτ'] *τότ'; Cf. Γ 205 et B 184 sq.

142. τοῦ] sic Ar., οὐ Zen., σφοδ. l. a. ant.
 (cf. § 95).
 144. οὐδ' ἐρείσθη] οὐδὰς ἱρισε Ar. L (cui
 lectioni non favet N 181 = Π 215). Redit
 v. l. M 192 (non H 145).
 146. τμήξας] πλῆξας Ar. (cf. Σ 84 Ψ 120
 9 507 x 440).
 147. ἔσσευε] f' ἔσσευε Brandreth.
 151. ἱππῆας D] ἱππῆας A O T (cf. § 76).
 — σφίσι δ' Lehrs] δέ σφισιν.
 152. δνιδόντες G] -δωντες Ω. Cf. § 191 Γ 187.
 156. πάντῃ Knight] πάντῃ τ' Ω, πάντῃ
 δ' Heyne (cf. B 148).

- πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς δρμῆι —
 ὧς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι 'πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχε' ἐκροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἷ δ' ἐπὶ γαίῃ
 'κείατο γύπεσσι πολὺ φλότεροι ἢ ἀλόχοισι.
 [Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ.
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο σφεδανὸν Λαναοῖσι κελεύων.
 οἷ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Λαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδλόν, παρ' ἐρινεδν ἐσσεύοντο
 γέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ 'παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.]
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 ἔνθ' ἄφα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἷ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδλόν 'φοβέοντο βόες ὧς,
 ὧς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶι
 πάσας, τῆι δὲ τ' ἰῆι ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔραξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
 ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφειπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 178 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἷ δ' ἐφέροντο.
 181 ἀλλ' ὅτε δὴ τὰχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἔξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πίδακοέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χειρὶ.
 185 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορὶ μῦθον ἐνίσπε.
 ἦος μὲν χ' ὀράῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 187 cf. 202

179 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδᾳ ὑπὸ χειρὶ παρὶ πρό γὰρ ἔγχε' ἔθυσιν.

180^b = II 699

166. Ἴλου] neglecto *ς*; Bentley οἱ παρὰ
 Ἰλου, Fick οἱ δ' ἐπὶ *F*. (sed cf. Z 483 A 372
 X 145).

179 sq. Zen. om., Ar. —, vs. 180 etiam
 Aristoph.; recentis aetatis indicium est
 adiectivi forma contracta πρηγεῖς (cf. § 73).

180. (ἰ)θυσ *§* 286¹⁰ θυσ (cf. vs. par.).

181. ἔμελλεν AD] -ον OT.

183. πίδακοῖσιν *§* 69] πιδήσιν. Cf. Eur.
 Andr. 116.

184. δ' ἀστεροπὴν Ar. A² T] δὲ στεροπὴν Ω.
 Cf. K 154.

186. τὸν] καὶ Nauck.

-- ἐνίσπε] ἐνίσπεσ A (cf. § 149⁹²).

187 et 202. ἦος (elos) Brandreth] ἄφρ' ἄν.
 Vitium idem est s. 361 ζ 259; cf. etiam

- θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν, 188 = 208
τόφρ' ἀναχωρεῖται, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω 189 of. 204
- 190 μάρνασθαι διήλοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 190 sq. = 205 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλάμενος ἰδὼι
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε φοι κράτος ἐγγυαλίξω 192 sq. cf. 207 sq.
κτεινέμεν', εἰς δ' κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται 193 of. P 454
δύηι τ' ἥλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 194 = 209 P 455
- 195 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθῃσε ποδάνεμος ὠκέα Φῖρις, 195 sq. = O 168 sq.
'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳν ὀρέων εἰς Φῖλιον ἱρὴν. 196^a = O 237 II
ἡδρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον, 677 of. Θ 410
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 197 = O 239
ἀγχόθι δ' ἰσταμένην προσέφη πόδας ὠκέα Φῖρις· 197^b = I 651
198 = A 366
199 = B 790
- 200 ἥ'Εκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200 = H 47
Ζεὺς με πατὴρ προέθηκε τεινὴ τάδε μυθήσασθαι· 201^b = δ 829
ἥος μὲν χ' ὀράησις Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 202 of. 187
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν, 203 = 188
τόφρ' ὑπόβρισκε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι 204 of. 189
- 205 μάρνασθαι διήλοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 205 sq. = 190 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλάμενος ἰδὼι
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει 207 sq. cf. 192 sq.
κτεινέμεν', εἰς δ' κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύηι τ' ἥλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 209 = 194
- 210 ἦ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φῖρις, 210 = Θ 425
Ἐκτορ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε, 211^b-214 = E 494
πάλλων δ' ὀξέε' δοῦρε κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη, sq.
ὄτρυνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
οἳ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντιοὶ ἕσταν Ἀχαιῶν, [II 568
215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215 = M 415 of.
ἡρτύνθη δὲ μάχη, ἵσταν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων 215^a = H 419
πρωτοσ ὕρουσ', ἔθειλεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων. 216^b sq.^a = 91 sq.

N 127 P 658 Ω 437 et § 326. Alia est ratio versus δ 733.

194 et 209. Falsa promittit Iuppiter, ut nunc habet Ilias; nam hoc ipso die Patroclus Troianos est profligaturus. Itaque aut ex P hos versus postmodo insertos esse apparet aut superesse ex aetate quae Patrocleam (nostram certe Patrocleam) non nosset.

197. ἡδρ' of. A 327.

199. ἀγχόθι δ' of. B 172.

210. ἀπέβη — Φῖρις] ἀπεβήσατο μακρὸν Ὀλύμπου G.

212. ὀξέε' δοῦρε] of. E 495.

214. ἐφελίχθησαν § 41²⁴] ἐφελίχθησαν.

215. δ' ἐτέρωθεν] δὲ καὶ αὐτοὶ l. a. ant.

216. ἐν (ἐν) A] ἐκ O D T (cf. vs. 91).

- ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 218 sq. = Ξ 508
 ὅς τις δὴ πρῶτος Χαμέμνονος ἀντίος ἦλθε 218 = B 484 [sq.]
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.
 [Φιφιδάμας Ἀντινοορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
 ὅς τ' ἐράφ' ἐνὶ Θρηϊκῇ ἐριβόλακι, μυτέρῃ μήλων. 222^b of. I 479
 Κισσεὺς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα 223^b = N 466
 μυτροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανόα καλλιπάρμιον·
 225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβησ' ἐρικυδέος ἔκτο μέτρον, 225^b of. I 317
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, ἴδιον δ' ὃ γε θυγατέρα γέν'
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἔκτε' Ἀχαιῶν 226 = Z 192
 σὺν δύο καὶ δέκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ φοι ἔποντο.]
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκῶντι ἔλιπε νῆας ἐρίσας,
 230 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἕλιον εἰληλούθει. 230 of. E 204
 ὃς ῥα τότε' Ἀτρεΐδαν Χαμέμνονος ἀντίος ἦλθε.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 232 sq. = N 604
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ φοι ἐτράπετ' ἔγχος, 232 = Γ 15 [sq.]
 Φιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
 235 'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖναι χειρὶ πιθήσας· 235 = P 48
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀκτομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Χαμέμνων
 εἶλκ' ἐπὶ φοὶ μεμαῶς ὥς τε λίσ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 'σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι 'πλήξ' αὐχένα, ἔλυσε δὲ γυνῖα.
 ὥς δ' μὲν αὖθι πεσὼν 'κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρόσ, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, φαστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἥς οὐ τι χάριν ἔλιδε, πολλὰ δ' ἔδωκε —
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς ἔδωκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 245 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ φοι ἄσπετα 'ποιμαίνοντο· —
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Χαμέμνων ἐξενάριξε,
 'βῆ δὲ φέρων ἄν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν, 248^a = E 95
 πρεσβυγενὴς Ἀντινοορίδης, κρατερόν ῥά γε πένθος
 250 ὀφθαλμοῦς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.

219. ἀντίος] sic Zen. Aristoph., -ον Ar. (of. Z 54).

222. 'εράφ' ἐνὶ § 149¹⁰³ ἐράφη ἐν Ω, ἐράφην ἐν vChrist (of. Γ 201).

— μήλων] Θρηϊκῇ Zen. (of. Θ 47).

223. Κισσεὺς Z] Κισσεὺς Ω.

230. ἴων] sic et ἴων Ar.; of. Δ 277.

246. γ' Brandreth] γ'.

- ἄσπετος δ' εὐράξῃ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον, 251^a = O 541
 ἄνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ. 253 of. τ 453
 ἄνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε, 253^a = E 100
 ἄνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε, 253^b of. ψ 821
 ἄνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε, 254 = A 148
 ἄνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε, 255^b = H 263
 255 ἄλλ' οὐδ' ὅς ἀπέλυνε μάχης ἡδὲ πολέμοιο,
 ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦ τοι ὃ Φριδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον 257^b of. M 371
 εἶλε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτὸς πάντας ἀρίστους
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὁμίλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσας
 260 οὐτασσε ξυστῇ χαλκῆρεϊ, ἄλυσε δὲ γυνῆα, 260 = A 469
 τοῦ δ' ἐπὶ Φριδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντίνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀφιδος εἴσω. 263^b of. Γ 322
 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπαλῆετο στήθεσσι ἀνδρῶν
 265 ἔγχετ' ἑὸν τε μέγιστοισι τε χερμαδίοισι,
 ὄφρα φοι αἶμα' ἔτι θερμὸν ἀνάνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα, 267^b = 848
 ὁξεῖα δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο,
 ὥς οὔτε κ' ὠδίνουσιν ἔχη βέλος ὁξὺ γυναικῆα,
 270 δριμύ, τό τε προΐεσι μογοστόχοι Εἰλεΐθυναι, 270 of. Π 187 T 108
 271 Ἥρῃ θυγατέρεσσι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσιναι. h. Ap. 97, 115
 273 εἰς δῖον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε 273 sq. = 399 sq.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 274^a = E 327
 275 ἦσαν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς 275 sq. = 586 sq.
 ὃ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, P 247 sq.
 ὅμῃ μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι 275 = Θ 227
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς 276 = B 79
 εἶπας Τρώεσσι παννυμέριον πολέμιζεν.“ 279^b of. T 168
 280 ὃς ἔφαθ', ἠνιόχῳ δ' ἔμασεν καλλίτριχας ἔκπους 280 sq. of. P 624
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῷ δ' οὐκ ἀζέκοντ' ἐπετέσθην 281^b = E 366^{sq.}
 στήθεα δ' ἠφρίζον, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίει,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

272 ὃς ὁξεῖ δύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.

254. δ' A²]. ε' Ω. Cf. A 148.

260. οὐτασσε § 150⁹] οὐτησε.

261. τοῦ δ' ἐπὶ Bentley] τοῖο δ' ἐπ'.

263. ἔδυν A D] ἔβαν C T.

269. ὡς Cobet] ὡς δ' (of. vs. 272).

272. Del. Cobet; elidi non potuit di-

phthongus -αι (vel -αι) in exitu nominativi;
 ὁξεῖ δύναι δύνον Bentley (ut vs. 398), sed
 cf. vs. 268.

282. *στήθεα δ' ἠφρίζον] ἠφρίζον δὲ στήθεα
 Ω, στήθεα δ' ἀφρίζον coniecerat Nauck, στήθεα
 δ' ἀφρίζον Christ. Cf. Soph. El. 719.

- Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμήμενονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσασ·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἄλκῃς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὃχ' ἄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 290 ἰφθίμων Λαναῶν, ἔν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.“
 ὧς φρεσὶν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε φρεσὶν.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη· ἐπ' ἀγροτέρῳ συτ' καπρίῳ ἢ ἑλόντι,
 ὧς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν ἔσθ' Τρῶας μεγαθύμους
 295 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῃ φῖσος Ἄρῃ.
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἰβέβηκε,
 ἐν δ' ἔπειδ' ὁσμίνῃ ὑπεραίει φῖσος ἄλλῃ,
 ἢ τε καθάλλομένη φροσινεῖα πόντον ὀρίνηι.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξεῆριξε
 300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε φρεσὶ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε;
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Λαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 πληθύν. ὥς δ' ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στρυφελίξει
 ἀργεστιάο Νότιοι, βαθεῖνι λαίλαπι τύπτων, —
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὕψος δ' ἄγην
 σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο φρεσὶς, —
 ὧς ἄρα πυκνὰ καρχαδ' ὕφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμύχανα φέρῃ ἐγένοντο,
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσ' ἔπεσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 „Τυδείδη, τί παθόντε λειάσμεθα θούριδος ἄλκῃς;

284cf. 5440 [sqq.]

285-287 = O 485

285 sq. = O 244sq.

285 cf. Θ 172

286 sq. = Θ 173sq.

287 = Z 112

288^b cf. E 285

291 = E 470

295^b = N 802 3

115cf. M130r46

296^b = N 156 X21

299 cf. E 703

300 = Θ 216

310 sq. = Θ 180

sq.

288. ὃχ' ἄριστος Knight] ἄριστος Ω (item N 154, 433 Π 521 P 689 T 413 Ψ 536 Ω 384 ρ 416; cf. etiam K 539 et P 80). Cf. § 9.

290. ὑπέρτερον] -ροι Ar.

291. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

297. ὑπεραίει] ὑπὲρ οὐραίου l. a. ant.

298. ὀρίνηι] -νει Ω.

300. ὅτε — ἰδμεν] βροτολογίῃ ἴσος Ἄρῃ A (= vs. 295).

303. Ἰππόνοον] nomen inter Achivos inso-

litum.

305. ὥς δ' Gen.] ὥς.

— νέφεα Ζέφυρος] Ζέφ. νέφεα L Strab. 29.

306. βαθεῖνι λαίλαπι τύπτων] βαθείνι l

306. βαθείνι Nauck.

- ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος 314^a = P 179 χ
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ 233
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μένω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμῶν ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δόμεναι κράτος ἢ περ ἡμῖν.“
 320 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320 cf. 143
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντιθεὸν θεράποντα Μολλίονα τοῖο γένακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμοι' ἀπέπασσαν·
 τὼ δ' ἄν' ὁμίλον ἰόντες 'κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντες πείσῃτον.
 ὥς ὅλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἔλειπν' ὀφρον τε καὶ ἀνέρε δάμου ἀρίστω, 328^b = M 447
 νῆε δ' ὧν Μέροπος Περικασίου, ὃς περὶ πάντων 329-332 = B 331
 330 'ρεῖδεε μαντοσύνας, οὐδὲ γούς παιδᾶς ἔασκε 332^b
 στειχέμεν' εἰς πόλεμον φθισκόνορα· τὼ δέ φοι οὐ τι
 'πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα·
 335 Ἴπποδάμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Τπείροχον ἐξενάριξε.
 ἔνθα σφιν κατὰ γῆσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδείος υἱὸς Ἀγαστροφον οὕτωςε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχύον· οὐδέ φοι ἵπποι
 340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340^b = I 537
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζὸς 341^a cf. A 227
 'θύνε διὰ προμάχων, ἥος φίλον ὤλεσε θυμόν. 342 = Y 412
 Ἔκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στήχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς 342^a cf. E 250
 , κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρῶων εἵποντο φάλαγγες. 343^b sq. = E 590
 sq.

314. ἴστασο] ἴσταο Zen. Ar.? Cf. K 291.
 315. νῆας — Ἔκτωρ] Τρῶας <ἀγαυοὶ Lud-
 wich> νῆας Ἰλίου l. a. ant.
 318. ἦδος] sine ς (cf. § 41³ et A 576).
 319. βόλεται A] βούλεται Ω, Τρωσὶ κράτος
 δ. πολὺ βούλεται Brandreth. Cf. § 259 et
 (α 234) π 387.

328. ἔλῃσαν... ἀπέπασσαν] -σεν...-σεν DL.
 325. θηρευτῆσι] sic et θηρευτῆροι (ut E 51
 al.) Ar.; cf. M 41 et Θηροῦ τ 465.
 327. ἀσπασίως] cf. Σ 270.
 334. ἀπέφρα § 150^b] ἀπηύρα.
 339. οὐδὲ (ς) οἱ H] οὐ γὰρ οἱ Ω, οὐδὲ γὰρ
 l. a. in A.

- 845 τὸν δὲ γιδὼν ῥίγησε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἰόντα
„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ.
ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
850 καὶ ῥάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφι,
ἄκρην κὰκ κόρυθα. ἠπάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλὸν ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν γοι ἴορε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, ῥίμκτο δ' ὀμίλῳι,
855 ὅτῃ δὲ γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαῖαν ἀμφὶ δέ γ' ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωὼν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι γοι κατερίσατο γαῖαν,
τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ εἰς δίφρον δρούσας
860 ἐξέλασ' εἰς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν! νῦν αὖτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὦι μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν εἰς δοῦπον ἀκόντων.
865 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ ποθί τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιρίσσομαι, ὅν κε κινήω.“
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξε.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
870 Τυδεΐδην ἐπὶ τόξα ἵταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στάλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλλου Λαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
ἦενυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
875 καὶ κόρυθα βριαρὴν, ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλεκε

345. (')ρίγησε A] ῥόγησε CDT (cf. vs. 599).
348. στάομεν § 122] in odd. est στάομεν
vel στίομεν.
— μένοντες] -ντε Zen. (cf. P 720 sq.).
354. ὦκ' ἀπέλεθρον] ὦκα πύλεθρον L Gen.
355. ἐρείσατο] *ἰδράσατο? Cf. E 309.
356. Zen. om., Aristoph. Ar. —

— γ' add. Brandreth (cf. E 310).
358. κατερίσατο § 201] καταρίσατο.
— γαῖαν] -η O L.
366. ἰσσι] ἰη l. a. in A.
367. ἐπιρίσσομαι § 201] ἐπειρίσσομαι.
368. ἐξενάριξε(v) Ar. A T] -ξεν Zen. Ω. Cf.
vs. 374.

- καὶ 'βάλεν, οὐδ' ἄρα φοι ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς, 376^b = E 18 II
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδὸς· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὸς 480
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα γυνὴν γελάσασα
ἐκ λόχου ἀμπήκῃσιν καὶ εὐχόμενος γέπος κῦδα·
380 [ἡβέβλησ', οὐδ' ἄλιον βέλος ἔξέφυγ'· ὥς ὄφελόν τοι
νεύατον εἰς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλίσσθαι! 381^a = E 857
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἷ τέ σε πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μνηκάδες αἰγῆς·
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 384 = E 286
385 ἡτοξότα, λωβητὴρ, κέρα' ἀγλαέ, παρθενονοῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐ κέν τοι χραίσμησι βιδὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεται αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκηδος οὐτιδανοῖο]
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρηι,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκέραιον αἶψα τίθῃσι·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες τ' ὀρφανικοί, ὃ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦσθων
395 πύθεται, οἶωνοί δὲ περὶ πλέεσ ἥδ' ἐγναῖκες·
ἄσ' φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν 396^b = E 72
ἔστι πρόσθ'. ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς εἰλκ', ὀδύνῃ δὲ διὰ χρόος ἦλθ' ἀλεγεινὴ·
εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἁνιόχῳ ἐπέτελλε 399 sq. = 278 sq.
400 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν', ἥχθετο γὰρ κῆρ.
ὠιώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργεῖων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔρειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 408 = F 90 Σ 5
408^a = P 343 etc.
408^b = V 148 φ 248

376. φοι Bentley] μιν. Of. Σ 407 (= X 292).
380. βέβλησ' § 117] βίβλη H, βίβληαι Ω.
385. κέρα' (s) § 72] κέρα Ar. Alexio A H,
κίρα (plur.) Ω.
— παρθενονοῖπα] παρθενονοῖα (immo -ονοῖα)
l. a. ant.
386. δὴ ἀντίβιον] ἀντιβίον? Of. § 8 et
vs. 138.
388. ταρσόν] ταρσῶ Apoll. lex.
391. ἐπαύρη] sic Ar., -ρε l. a. ant.
392. αἶψα] ἄνδρα Ar.

397. ἀκὺ] ὀξὺ l. a. apud Eust. (of. vs. 392).
400. ἥχθετο γὰρ κῆρ] ὠκίας ἵππου l. a. in A.
401. οὐδέ τις αὐτῷ] οὐδ' ἔτι φοι τις (melius
τίς φοι) Hoogvliet.
402. φόβος] τρώμος Duentzer (of. v. l. Σ 247
T 14 et ad O 327).
403. π(ρ)οτι Brandreth] πρὸς δν Ω, ἐφὸν
Bentley (coll. M 60, 210 al.), ἴφη πρὸς φόν
Heyne, an *'φείπε δ' ἄρ' ὀχθήσας προτι φόν
(coll. P 200, 442 = 285, 376)? Redit vitium
locis parall.

- „ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβομαι
 405 πληθὺν ταρβήσας. τὸ δὲ βίγιον, αἶ κε φαλώω
 μούνοσ' τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 407 = P 97 Φ 562
 X 122, 885
 φοῖδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀπολχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥ τ' ἐβλητ' ἥ τ' ἐβαλ' ἄλλον.“
 [sq.
 411 sq. = P 106
 411 = A 198
 412 = A 221
 ἥος ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίγες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 'φέλσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάρπιον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 415 σεύωνται, — ὃ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 415 = Φ 573
 θάγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήισι γένυσι,
 ἀμφὶ δέ γ' αἰσσονται, ὅπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων
 417 = M 149
 γίγνεται, οἷ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δφεινόν περ ἰόντα, —
 ὅς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 420 Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Ληϊοπίτην
 οὔτασεν ὤμον ὑπερθεὶν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 421 = cf. E 336
 αὐτὰρ ἔπειτα Θῶωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰσσοντα
 423 = cf. γ 401
 δουρί κατὰ πρότμησιν ὅπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 'νύξεν, ὃ δ' ἐν κονίεσσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι.
 425 = N 508, 520
 Σ 452 P 315
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 426 = E 148
 αὐτοκασίγνητον ἐυφενέος Σώκοιο.
 τῶι δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος 'κίε, φισόθεος φῶς,
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἴων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε
 429 = A 496
 430 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅατ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἦ δοιοῖσιν ἐπέύξαι Ἰππασίδησι,

409. χρῶ] χρῆ Knight (cf. § 8).
 413. μετὰ] μέγα vHerwerden (ut Γ 60 Z 282
 I 229 P 99 X 288 β 163 φ 305).
 — τιθέντες] διέκταν Zen.
 417. διέ γ' Brandreth] διέ τ', τε, ε' Ω (cf.
 E 310).
 421. ὑπερθεὶν ἐπάλμενος A O D] ὑπερθε μετ-
 ἄλμενος T; ὑπερθ' ἐπάλμενος (cf. Θ 85)?
 — δουρί] χαλκῶι l. a. in A.
 422. Ἐννομον] Ὀρμενον B C.
 423. αἰσσόντα] αἰζάντα A D (ut A 423).
 427. ἐυφενεία] ἐυφενεία Ω. Bedit error

Ψ 81, ubi sinceram lectionem habebant
 Rhianus et Aristophanes, hoc quoque loco
 eos habuisse statuit Nauck (Aristoph. Byz.
 50). Adiectivum ἐυφενεία, quod ex ἐυ- et
 φενος formatum esse docuit Clearchus, extat
 etiam in titulo Thasio (nomen proprium,
 Collitz 5484). Cf. κατηφενὸς ἐπὶ φενος al.
 (§ 21). Vitiosam lectionem γενεία imitati
 sunt poeta h. Ven. 94, 230 (cf. Eur. Ion. 242
 Hel. 136) et Pseudothocritus XXVII 41.
 431. Ἰππασίδησι] Ἰππασιδῆν (sic) l. a. in
 A (cf. § 52).

- τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνεας καὶ τεύχε' ἀποφράσ,
 ἧ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσηις.“ [861 ± 92
 438 cf. M 250 Π
 ὅς φειπὼν γ' οὐτάσσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσιν. 434 = P 43 cf. Φ
 400
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαιινῆς ὕβριμον ἔγχοσ, 434^b-436 = Γ 356
 437 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖ ἐξεργαθεν, οὐδέ γ' ἔασε sq.
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς δ' φοι οὐ τι τέλοσ κατὰ καίριον ἤλθε,
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπε
 „ἄ δειλ', ἧ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθροσ.
 ἧ τοι μὴν ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι!
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν 443 = E 652
 ἡματι τῷιδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα 444^b sq. = E 653
 445 εὖχοσ ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳι.“ sq.
 ἧ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίσ ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένωι ἐν δόρῳ πῆξε 447sq. = Θ 258sq.
 447^b-449^a = E 40
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. sq.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
 450 „ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσον νῆ δαΐφρονοσ ἱπποδάμοιο, 449 cf. N 373 γ
 388
 φθῆ σε τέλοσ θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας. 450 cf. B 23
 ἄ δειλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὤμεσται φεύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντεσ. 454^a = X 67
 455 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτερίσουσί με δῖοι Ἀχαιοί.“ 455^b cf. X 336
 ὅς φειπὼν Σῶκοιο δαΐφρονοσ ὕβριμον ἔγχοσ
 ἔξω τε χροὸσ εἶλε καὶ ἀσπίδοσ ὀμφαλοέσσης.
 αἶμα δὲ φοι σπασθέντοσ ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν. 458^b = E 400
 Τρῶεσ δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ γέρον αἶμ' Ὀδυσῆοσ, 459 cf. E 27

436 καὶ διὰ θῶρηκοσ πολυδαίδαλου ἡγήρειστο,

432. „ἀκαίρως προσέριπται τὸ ἡμιστίχιον“
 Aristonicus. Versumne damnabat Ar.? Non
 obelum tamen habet in A, sed diplen.

— ἀποφράσ § 150⁶] ἀπούρας.

434. *P] addidimus (item P 43 Φ 400).
 Cf. Φ 402 ± 452.

— οὐτάσσε § 150⁹] οὐτήσε.

436. Del. Reichel; postmodo additum
 apparet coll. vs. 457. Cf. Γ 332 sq.

437. χροῖ(α) Zen. Ω] sic et χροὸσ Ar.
 (cf. E 337).

— γ'] add. Brandreth. Cf. A 815.

439. τέλος Ar. A Gen.] βίλοσ Zen. Ω.
 Cf. vs. 451 et Aesch. Pers. 269.

442. μὴν § 18] μὲν vel μὴν δ' (D) Ω.

451. τέλος] sic Ar., βίλοσ Zen. (cf. vs. 439).

454. ὤμεσται Wackernagel] -ησ- Ω, item
 X 67 Ω 82, 207; idem ἀλφαστ- pro ἀλφηστ-
 scripsit α 349 ζ 8 v 261.

455. ἐπει] ἰμ' εἰ Ar. (ἰμ' εἰ... γε Spitzner).

458. φοι] sic (oi) Ar., οὐ (τοῦ? Heyne) Zen.

459. ἐπει C] δπως A D T, quam lectio-
 nem peperit odium hiatus. Cf. M 208
 γ 373 χ 22.

- 460 κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460 = N 382
 αὐτὰρ δ' γ' ἐξοπλίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους. 461 of. P 108
 461^b = N 477
 τρις μὲν ἔπειτ' ἔκυσεν ὅσον νεφελὴν ἡγάδε φωτός,
 τρις δ' αἶεν φειδόμενος Ἀργεῖ φίλος Μενέλαος,
 αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα 464 of. 346
- 465 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἔκει' ἀντή,
 τῷ φιλῆν ὥς εἴ γε βιώατο μοῦνον ἔοντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὁμίλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἔμμενον. 465 = H 234
- 470 δέδρα μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470^a = F 242^b
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλην δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“ 471^b of. P 690, 740
 ὧς φειπὼν δ' μὲν ἄρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο φειδόμενος φῶς. 472 = O 559 P 632
 ἡδρὸν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν 473^b-475 of. P 156
 Τρῶες ἔπον, ὥς εἴ τε δαφνοῖνοι θῶες ὄρεσφι 899.
- 475 ἀμφ' Ἐλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 ἰδίᾳ ἀπὸ νευρῆος. τὸν μὲν τ' ἔκλυε πόδεςσι
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρηι 477^b of. I 610
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὖρεσι δαρδάρουσι
- 480 ἐν νέμει σκιερῷ. ἐπὶ τε λῖν ἡγάγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ δ' ὀάπτει.
 ὧς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμηνιν 482 of. X 115, 281
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ δ' γ' ἦρων
 αἰσῶν ἐξῶι ἔρχε' ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ 484^b = N 514 of.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον, 485^b P 511, 615
 'στῆ δὲ παρ' ἔξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 485 = H 219
 486^b of. P 729
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλον
 χειρὸς ἔχων, ἥος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἱππους.

463. τρις] *τοῖς?

466. ἔκει' ἀντή Ar. L.] ἔκειτο φωνή Ω.

470 sq. Postmodo additi videntur, recentis autem aetatis indicium esse μονωθεῖς dictum pro μουν- (o 386 π 117).

470. δέδρα § 168] δαίδω.

— πάθῃσιν ἐνὶ A D] -σι μετὰ C T.

474. ἔπον (Heyne) Knight] ἔπονθ'. Cf. A 483 γ 118.

480. σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen.

482. ποικιλόμηνιν Gen.] ποικιλομήτην Ω (cf. § 83¹⁰).

483. ἔπον] ἔποντο D T metro invito (cf. vs. 474).

484. ἐξῶι Knight] εἰ (cf. § 14).

486. παρ' ἔξ] *παρα(ι)?

488. ἔχων] ἔλκων T (ut vs. 646 et passim). Sustentantis est ἔχων (ut A 154).

- [*Αἶας δὲ Τρῳέσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον*
 490 *Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,*
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἥδ' Πυλάρτην.
ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίωνδε κάτεισι
χειμάρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διδὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας 494 cf. Hes. Scut. 376
 495 *εἰσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,*
ὥς ἔφρεπε κλονέων πεδίον κάτω φαίδιμος Αἶας 496^a cf. X 188
δαΐζων ἔκπους τε καὶ ἀνέρας.

οὐδέ πω Ἔκτωρ

- 'πεύθετ', ἐπεὶ ἔα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,*
ῥηθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆι ἔα μάλιστα
 500 *ἀνδρῶν ἔπιπτε κάρηνα, βοῶν δ' ἄσβεστος ὀρώρει* 500^b = N 169, 540
Νέστορα τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἰδομενῆα. II 267 cf. A 530
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων 48
ἔγχετ' ὅτ' ἔκποσύνημι τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας 503^a = II 809
οὐδέ κέ πω ῥάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί, 504 cf. M 262
 505 *εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,* 505 cf. Γ 329
'παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῶι τριγλῶχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον. 507 cf. E 393
τῶι ἔα περιδρυσαν μένεια πνείοντες Ἀχαιοί, 508^b = Γ 8
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 510 *αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον*
„ὦ Νέστορ Νηληιάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 511 = K 87
ἄγρεις, σῶν ὀχέων ἐπιβύσσει, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, εἰς νῆας δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἔκπους
 514 *ἱερὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων.“*

489. Τρῳέσσιν ἐπάλμενος] -εσσ' ἐπάλμενος? (cf. 85).

492. κάτεισι] διήται Zen.

493. χειμάρους § 61] χειμάρουος.

— ὀπαζόμενος] ἐπιηγόμενος l. a. in C, ἀεζόμενος Nauck.

496. κάτω Barnes] τότε. Cf. vs. 714.

497. δαΐζων] δηϊών Brandreth. Cf. § 22.

503. νέων] νέων Ar. Alexio Ptolemaeus Ascalonita („τάς πρό τῶν νέων τάξεις“ con-torte interpretati), νέον Leaf (coll. A 332 O 240).

504. In pap. Dublin. sequitur versus in vo. pe. desinens.

509. μετακλινθέντος] -τος pap. Dublin. A².

— In pap. Dublin. sequitur versus aliunde ignoti exitus χηλοιντο, i. e. τεύχη sive τεύχε' ἔλοιτο (Menrad); fuitne [Τρῳῆς ὑπέρθυμοι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχη] λαινο (Robert)? Recen-tis aetatis est -οιντο pro -οίατο (cf. § 119).

514 sq. In pap. Dublin. quatuor sunt versus in avoio, λων, ἀλλουα, καπασσων (cf. v. l. E 900) desinentes. Videtur igitur haec fere habuisse liber: [καὶ μιν ἀπὸ πολέμοιο θάως ἄγε πνευθε]

- 516 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε γερήνιος ἱππότα Νέστορ. 516 = Θ 112
 αὐτίκα γῶν ὀρέων ἐπεβήσεται, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱκτῆρος 518^b = A 194
 μάστιξεν δ' ἱππους, τῷ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην 519 sq. = K 530 sq.
 520 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησε
 Ἔκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε
 „Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέμεν Δαναοῖσι
 ἰσχυαῖν πολέμοιο δυσχερές· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶας ὀρίνονται, ἐπιμῖξ ἱπποὶ τε καὶ αὐτοί. 525^b cf. Φ 16 ψ
 242
 Ἄσας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω,
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἤμεσ
 κείσ' ἱππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες 529^b cf. Γ 7
 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρε.“ 530^b cf. 500
 ὡς ἔρα φωνήσας ἱμασεν καλλίτριχας ἱππους 531 = ε 880 cf.
 531^b 316 ο 215
 μάστιγι λιγυρῇ, τοὶ δὲ πλὴν ἄλκοντες 533 = P 458
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς, 534^b 537^a = x
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἔξων 499 sqq.
 535 νέρθεν ἄπας πεπάλαντο καὶ ἄντυγες, αἶ περὶ δίφρον,
 ὡς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον 536^a = ψ 502
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐρίετο δύμεν δμίλον
 ἀνδρόμεον ρήξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 540 sq. = 264 sq.
 ἔγχετ' ἄορι τε μεγάλαισι τε χειμαδίαισι,

515 ἰούσ τ' ἐκτάμνουν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσουσιν.

ανοῖτο. | [ἰηρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἔλ]-
 λων. | [οἷς γὰρ ἐπιστάμενος πολλοὺς ἐσάσσει καὶ]
 ἄλλους | [ἰούσ τ' ἐκτάμνουν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα]
 πάσσων. Primum versum explevit Leaf.

515. Zen. om., Aristoph. Ar. —

517. αὐτίκα Heyne] αὐτίκα δ'.

519. ἱππους A D] ἰλάαν O T (cf. K 530).

520. In pap. Dublin. incipit a litteris ωσσ
 aut ωσο. Videtur pericopen clausisse versus
 519, dein nova pericope coepisse a verbis
 ὡς οἳ μὲν μάραντο δῆμος πυρὸς αἰδομένοιο·]
 Κεβριόνης δὲ κτθ. (cf. vs. 596).

524. πολέμοιο δυσχερές] cf. B 686.

528. κατ'] κατ' Zen. pap. Dublin. (?) Lips.;
 eadem discrepantia M 368 ψ 461.

529 sq. Pro his pap. Dublin. habet unum
 versum κουροι τ[ε] ἱππῆας τε κακὴν ἔριδα προ-
 φέρονται?].

529. προβαλόντες] προφέροντες Nauck (coll.
 Γ 7).

530. ὄρωρε A O] ὀρώρει D T.

536. ἱππέων ὀπλέων] *ὀπλέων ἱππῶν (item
 γ 501)? Cf. § 56.

537. ἐπισσώτρων] sic Ar., δπ. T (cf. E 726).

539. δουρός] δουρὶ Ar. L, utrumvis obsou-
 rum (cf. Γ 736); *λαός? Cf. A 497.

- 543 Ἀλαντος δ' ἄλεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 544 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἀλανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὥρσε·
 545 'στῆ δὲ ταφών, ὅπιθεν δὲ σάκος 'βάλεν ἐπταβόειον,
 'τρέσσε δὲ παπτήκασ ἐφ' ὀμίλου, θηροὶ γεροικῶς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖσθαι,
 550 οἳ τέ μιν οὐκ ἐάουσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλίσθαι
 πάννυχτοι ἐργήσσοντες, ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὗ τι πρῆσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσυμένους περ,
 555 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦε, πόλλ' ἀγέκων, περὶ γὰρ 'δ' ἔλε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίβαστο παιῖδας
 νωθήσας, ὧι δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφιγεγᾶγχι,
 560 κίρρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λῆϊον, οἷ δέ γε παῖδες
 τύπτουσι ῥοπάλοισι, — βίη δέ τε νηπίη αὐτῶς, —
 σπουδαίει δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσαστο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπικούροι
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν 'μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὀποστρεφθεῖς, καὶ ἐρκτύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱποδάμων, ὅτε δ' ἐτροπαέσκετο φεύγειν,
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν 'θῦνε μεσηγὺ
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλοι· πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροὰ λευκὸν ἐπαυρεῖν,

545^a = II 806 of.

Ω 360

546^a = P 603

546^b of. Γ 449

548 of. P 657

548^b of. P 112

549 = O 272

550-555 = P 659

sqq.

551^a of. υ 58

551^b of. h. Mero.

64, 287

553^b = 571 N 134

O 314 471 4434

557^a = P 666

557^b = I 438

564 of. Z 111

[sq.

571 sq. of. O 314

571^b = 553

[sq.

573 sq. = O 316

543 Ζεὺς γὰρ φοι' νημίασ, ὃ τ' ἀμείνονι φασὶ μάχοιτο.

543. Om. Ω, addunt Aristot. Rhet. II 9
 Plut. Mor. 24 e, 36 a Pseudoplut. vit. Hom.
 132. Pro νημίασ (sic Plut.) apud Pseudoplut.
 est νημεσᾶθ', apud Aristot. νημίασθ'.

546. ἐφ' δ' Aristoph.; of. I' 5.

549. ἐσσεύαντο Ar. O 272] -οντο Ω.

ILIAD, MAJOR.

553. ἀντίον] sic Ar., -οι Ω. Cf. Z 54.

559. ἀμφιγεγᾶγχι Ahrens] ἀμφὶς ἐγᾶγχι (ᾶ) Ω.

560. *σε] τε.

561. αὐτῶς Hoogvliet] αὐτῶν Ω. Cf. Z 400.

562. δ' L] τ' Ω.

564. πολυηγερέας Ar.] τηλεκλειτοί (vel -ι-τοί) Ω.

- ἐν γαίῃ ἕσταντο, λιλαϊόμενα χρὸς ἄσαι. 574 cf. Φ 168
- 575 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575^a cf. Γ 21
- Ἐδρύπυλος πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 'στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, 577 cf. Α 496 P
 καὶ 'βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν, 578^b sq. = N 411
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε. sq. P 348 sq.
- 580 Ἐδρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ ἦενυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580^b = N 550
- τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεορσειδῆς
 τεύχε' ἀπαινόμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 εἴλκετ' ἐπ' Ἐδρυπύλῳ, καὶ μιν 'βάλε μηρὸν διστῶι
 δεξιὸν ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν. 581 = Γ 30
- 585 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Λαναοῖσι γεγωνῶς. 585 = Γ 32
- „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἀγήτορες ἡδὲ μέθοντες,
 στῆτε φειχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἤμαρ 588^b = P 511 cf.
 Αἴανθ', ὅς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ γέ φημι Α 484
- 590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσκχεῖος. ἀλλὰ μάλ' ἔντην 590 cf. Σ 307
- ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
 ὅς ἔφατ' Ἐδρύπυλος βεβλημένους· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλυσίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες, 593 = N 488
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας, 593^b = X 4
 595 'στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο γέθνος ἐταίρων. 594^a = O 298 P
 595 = O 591 P 114

ὁμιλία Νέστορος καὶ Πατρόκλου.

- ὅς οἱ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο. 596 = N 673 Σ 1
- Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο 'φέρον Νηληϊῶ ἥπῳ 596^a = P 366
- φιδρώντ'· ἦγεν δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ φιδῶν ἐνόησε ποδάρκησ διὸς Ἀχιλλεύς, 599 cf. Π 5 Ψ 534
- 600 εἰστέκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηϊ,
 εἰσοράων πόνον αἰπὺν ἰδὼκά τε δακρυόεσσαν.

588. στήτε φειχθέντες § 41³⁴] στήτ' ἀλεειχ-
 θέντες.

589. Αἴανθ', ὅς] Αἴαντος Zen.

590. πολέμοιο δυσκχεῖος] cf. B 686.

592. αὐτόν] αὐτῷ D.

594. δ' ἀντίος] δὲ σχεδὸν l. a. in A.

597. Νηληϊῶ ἥπῳ] Νηληϊοὶ ἥπῳ Ambr.

T¹, Νηληϊαὶ ἥπῳι Ω, Νηληϊὸν ἥπῳι l. a.
 ant.

598. *φιδρώντ'] ἰδρῶσαι Ω, ἰδρῶσαι, ἔγον
 Brandreth. Cf. Θ 378.

— *ἦγεν] ἦγον. Cf. vs. 612.

601. ἰδὼκά τε] neglecto γ, ἰδὼ πάτα olim
 scribebant quidam.

- αἶψα δ' ἐταῖρον ἐξὸν Πατροκλέα προσέειπε,
φθιγξάμενος παρὰ νῆος· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας
ἔκμολε γῆσος Ἀργηί, κακοῦ δ' ἄρα φοι' πέλει· ἀρχή.
605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
„τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμειο;“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„οἷε Μενoitιάδην, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοῦς
610 λισσομένων· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα γέροικε
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ γ' ἴδον ὄμματα φωτός,
615 ἔπποι γάρ με παρήλξαν πρόσσῳ μεμανῦναι.“
ὅς ῥα φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
ἔβη δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
ὃ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληιάδᾳ ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
620 ἔππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων ἴλυε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχλῶν. τοὶ δ' ἰδρὸν ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
στάντε ποτὶ πνοιῶν παρὰ θῖν' ἁλός, αὐτὰρ ἔπειτα
εἰς κλισίῃν ἑλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
625 τοῖσι δ' ἔτευχε κυκνῶ ἐνπλόκαμος Γεκαμήδης,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε ἔπερσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγάλῃτορος, ἣν φοι Ἀχαιοὶ
ἔξελον, ὅσυνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
ἦ σφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηκε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
630 χάλκειον κάνειον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶι ὄψον,
ἥδ' ἐ μίλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
παρὰ δὲ δέπας περικαλλέας, ὃ γούκοθεν ἦν ὁ γεραιός,
632^a cf. Ω 284

606. χρεὼ] χρῆ Knight (cf. § 8).
608. Μενoitιάδην, τῷ] *Μενoitίου υἱέ, ἔμοι
(ut T 287)? Cf. δ 71 et A 185.
610. ἀνεκτός] sic Ar., -τή C.
611. ἥροις] ἥροις legitur apud Ammon.
Valcken. 57, ἱεῖσθαι coniecit Brandreth,

nos *καὶ εἶρα Νέστορα διον (collato vs. 510).
617. δὲ θέειν] δ' ἵνα i. a. in A.
— Ἀχαιῶν] ἔσας C.
622. στάντε Ar. A] στάν (στάν) δὲ C T.
631. ἥδ' ἐ] παρ δὲ Apoll. lex.
632. ἦν] sic et εἶχ' Ar.

- χρυσείοισ' ἄλλοισι πεπαρμένον· οὕατα δ' αὐτοῦ 638^a = Α 246
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ φέκαστον
 635 χρύσειαι 'νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀπεκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἰόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἔειρε.
 ἐν τῷ ῥά σφ' ἐκύκλισε γυνὴ φεικυῖα θεῆσι 638^b = Γ 286
 φοῖνωι Πραμνέωι, ἐπὶ δ' αἴγειον 'κνέε τυρόν
 640 κνήστῃ χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφειτα λεύκ' ἐπάλυνε,
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὠπλίσσε κυκλῶ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαρκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες, 648 cf. ψ 301
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, φισόθεος φῶς.
 645 τὸν δὲ φιδῶν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὄρτο φαινοῦθ,
 εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἔνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο 'ρεῖπτε τε μῦθον· 646 = 778
 „οὐχ' ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφέες, οὐδέ με πείσεις. 646^b cf. γ 35
 647^b sq.^a = Ψ 204 sq.
 αἰδοῖσσι νεμεσκόσθ' ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 650 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτόσθ
 γιγνώσκω, ὁράω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ φέπος φερέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὔθ' ἐπεὶ σὺ φοῖσθα, γεραῖε διοτρεφέες, οἷος ἐκείνοσ·
 δφεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιάοιτο.“ 654^b cf. Ν 775 v 135
 655 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι φοῖδε
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἷ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. [sqg. 659-661 = Π 24
 659 = 826
 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης,
 661 οὕτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 662 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἥγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶι ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μῆρόν δισσι.

662 = Π 27

636. ἄλλοι] ἀλλ' ὅς quidam apud Athen. 493 a (cf. Ψ 819).

639. (') κνέε „κινέει τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων“] κνή Ω. Cf. § 2.

651. τάχα κεν... αἰτιάοιτο] οἷος... αἰτιάσας.

3a: Plat. Mor. 67 a (qui Homericus non est uetus adiectivi οἷος).

660. ὁ] om. Aristoph. vs. par.

662. E Π ductum om. A O D H L. Eury-pyli sortem Nestor ignorat (cf. vs. 809 sqq.).

- 666 ἐσθλὸς ἔων Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλαίρει.
 ἥ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀρέκκτι πυρὸς δηλοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὲ γλῆς
 ἔσθ' οἷον πάρος ἦσκεν ἐνὶ γυμνοῖσι μέλεσσι.
 670 εἴθ' ὥς ἡβίοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότε ἔλαιοισι καὶ ἡμιν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπείροχίδην, ὃς ἐν ἡλιδι ναιετάεσκε,
 ῥύσι ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων γῆσι βόεσσι
 676 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρέσαν ἀγροῖῳται.
 λιπὶδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα μήλων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 680 ἱππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊόν εἶσω
 ἐννύχοιο προτὶ γᾶστυ γεγῆθε δὲ φρένα Νηλεΐος,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέμει πόλεμόνδε κιόντι.
 686 κάρυκες δ' ἐλγαινον ἄμ' ἑοὶ φαινομένηφι
 τοὺς ἔμεν οἷσιν χρῆος ὀφείλετο ἡλιδι δῖνι·
 οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον, πόλεσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεσ παῖδοι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 690 ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε βίην Ἡρακλεεῖν
 τῶν προτέρων γατέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηληϊος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν
 τῶν οἷος λιπόμην, οἳ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερφηφάνοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,

667^b cf. Z 331

669 = h. Ven. 239

cf. 2 394 φ 283

669^b = Ω 359 γ

398, 430

670 = H 157

675 cf. M 306

678^b sq. = ξ 100

-sq.

685^b = I 682

670. εἰ A D] δέ O T (cf. H 157).

672. βοηλασίῃ Ar. A] -η(ι)ς D T.

678. μήλων L] οἷων Ω, quod propter contractionem suspectum est vocabulum (cf. § 74), propter hiatum ne ferendum quidem. Cf. ξ 100. Leaf πῶε δῖων (et vs. 696 πῶυ δῖων cum Plattio).

686 χρῆος (χρεῖος) Aristoph. C] χρεῖος Ar. A T (cf. γ 367).

— *ὀφείλετο] ὀφείλετ' ἐν Aristoph. C, ὀφείλετ' ἐν Ar. A D T; cf. § 3, 48 et l. a. γ 367. Vitiū metricū redit vs. 698.

689. Πύλῳ] sic Ar., πόλει l. a. ant. (cf. v. l. Ar. Pac. 219).

690. γὰρ] γὰρ δ' A, an *γὰρ γ' ? Cf. B 39.

691. ἔκταθεν] ἔκτανεν T.

694. Ἐπειοὶ] sic Ar., Ἀχαιοὶ l. a. ant., item vs. 737.

- 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα 'μυχανάοντο. 695 cf. γ 207 p 588
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλκν τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶδν 696^b cf. O 823 μ
 εἴλετο, κρινάμενος τρικῆσσι' ἡδὲ νομῆας. 697^b = φ 19
 καὶ γὰρ τῷ χρῆσσι μέγ' ὀφείλετο ἥτις διδὶ δίνι, 699^b cf. Θ 290
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφι,
 700 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἐμείλλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθις γάναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχημένον ἵππων.
 τῶν δ' γέρων γεπέων κεχολωμένους ἡδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλειτ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' εἰς δῆμον ἔδωκε
 705 δαιτρεύειν, μή τίς σοι ἀτεμβόμενος κίοι αἴσας. 705 cf. ι 42, 549
 ἡμεσ μὲν τὰ γέναστα διειπομεν, ἀμφὶ δὲ γάστρῳ 706^a = μ 16
 'φέρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οὐ δὲ τρίτωι ἡματι πάντες
 ἦλθον δμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ, μετὰ δέ σοι Μόλλονε 'θωρήσσοντο
 710 παῖδ' ἔξ' ἐόντ', οὐ πῶ μάλα φειδότε θούριδος ἀλκῆς. 710^b cf. O 527
 ἔστι δέ τις Θυρούεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, 711 cf. B 811
 τηλόθ' ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος· 712^b cf. I 163
 τὴν ἀμφεστρατόοντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. 713^b = B 478
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκλίσθον, ἡμεῖς δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715 = Σ 167
 ἔννυχος, οὐδ' ἀξέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρε,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν'. οὐδὲ με Νηλεὺς
 εἶλε θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη φρίδμεν πολεμῆϊα γέργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 καὶ πεζόσσι περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀργήνης, ὅθ' ἐμείναμεν ἠτόα διᾶν 723^b = ι 151, 306,
 436 μ 7

697. τρικῆσσι] vitium metricum (τρῆ-), κρι-
 νας μῆλα τρικῆσσι Bentley (cf. φ 18 sq.).

698. *ὀφείλετο] -λετ' ἐν. Cf. vs. 686.

702. τὸν ... ἀκαχημένον] τῷ ... ἀκαχημένῳ
 Naber, bigas binas cum Ar. intellegens (cf.
 E 271 sq.).

703. ἔργων] neglecto γ.

705. Zen. om., Ar. —

— αἴσας Bentley] ἰσῆς Ω, item ι 42, 549.
 Cf. ν 138.

706. δὲ A D] τε Ω.

708. τε πολεῖσσι] πολίσις vChrist. Cf. § 83.

713. ἀμφεστρατόοντο § 191] -τόωντο. Cf.
 Γ' 187.

714. ἀλλ' ὅτε] ἔλλο τε Bentley cum priore
 versu iungens et post μετεκλίσθον enuntiatum
 claudens.

715^b. Friedlaender θίουσα ἀπ' Ὀλύμπου
 καρήνην.

719. μ' ἔφη φρίδμεν] *με φρίδμεν' ἔφη? Cf. § 126.

- Ἰππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρειε γέθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725^b = Θ 530
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὕπερμενέ' ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῶι, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοθρὸν ἀγελαῖν,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι 730 cf. H 380
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ροῖσι γέκαστος
 ἀμφὶ ῥοῶσ ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ 732^b = 744 cf. Ψ 694
 γάστρῳ δὴ ἀμφίσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε ὦάνη μέγα φέρον Ἄρηος· 734 cf. M 416
 735 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαῖαν,
 συμπεφόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν γαμβρὸς δ' ἔεν Λυγείας, 739^b cf. N 428
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἴχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 ἥ τόσα φάρμακ' ἐφείδε δσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ, 742 cf. ν 267
 ἥριπε δ' ἐν κονίευσιν· ἐγὼ δ' εἰς δίφρον ὀρούσας 743^a cf. E 75
 ὅσῃν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ 744^b = 732
 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἔλιδον ἄνδρα πεσόντα 745^b = χ 22
 ἡγεμόν' ἱππῶν, δσ ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ρῖσος, 746 cf. II 292
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ γέκαστον 746^b = Z 460
 φῶτες δὸδ' ἔλον οὐδ' αὖ ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 749^b = II 848 cf. E 653
 750 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ, εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων,
 ἐκ πολέμοι' ἐσάωσε, καλύψας ἥρι πολλῇ.
 752^b cf. Γ 381
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἡγγυάλιξε· 753^b = P 613 cf. P 206
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,

724. ἐπέρρει(ν) A C T] ἐπέρρειον D. Cf. N 28.

730. δόρπον] δείπνον Zen.; cf. vs. 86.

733. γάστρῳ δὴ ἀμφίσταντο Brandreth] ἀμφίσταντο δὴ ἄστρῳ.

— διαρραῖσαι A D] διαρραδίειν O T.

737. Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν l. a. ant. (cf. vs. 694).

739. Μούλιον] Μάλιον Nauck (item II 696 Y 472 σ 423).

747. ἐνόρουσα A³ D T] ἐπύρουσα A¹ O; cf. vs. 91, 149, 216 et A 55.

754. διὰ σπιδέος] sic aut δὲ ἀσπιδέος grammatici et Ω. Ignota est vox, cf. autem § 78 et Ω 351; *ὕπασπιδιοι (coll. N 158, 807 II 609)?

- 753 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου ἔβασαμεν ἔκπους
 πέτρης τ' Ὠλείνης, καὶ Ἀλκίου ἐνθα κολώνη 757^a cf. B 617
 κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη. 758 cf. K 200
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον ἔλιπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἔκπους,
 πάντες δ' ἠὲ γυμνάοντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔα, εἴ ποτ' ἔα γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 οἷος ἔφθασ ἀρετῆς ἀπονέσεται ἢ τέ ς' ὅλω
 πολλὰ μετακλῦσσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄλγαι.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενότιος ὧδ' ἐπέτελλε 765 cf. I 252
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπαμπε, 766 = I 253
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντε, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροισ' ἀκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηληϊὸς δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας, 769^b = Z 370
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πολυβότειραν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἤρωα Μενότιον ἠδρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ' δ' Ἀχιλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πῖονα μῆρ' ἔκαστε βοὸς Διὶ τερπικεραύνωι
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλυσον, 774^a cf. Ω 640
 775 σπένδων αἰθοῖα φοῖνον ἐπ' αἰδομένοισ' ἱεροῖσι. 774^b cf. γ 50, 53
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα 775^b = μ 362 [ο 85
 'στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, 777 cf. π 12
 εἰς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε 777^b = I 193
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστί. 778 = 646
 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 779^b cf. ι 288
 ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὅμ' ἄμ' ἔπεσθαι 780 cf. α 201
 σφῶϊ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ςῶι παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ.
 αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων 784 = Z 208

757. Ἀλκίου] Ἀλ(κ)ίου Ar. Ω. Cf. B 617.
 762. ἔα... ἔα § 302] ἔον... ἔην (ἔον L).
 763. (4)φθσ Bentley] τῆσ. Cf. P 25.
 — ς' ὅλω § 292*] μιν ὅλω Ω, ἢ μιν ὅλω
 Nauck.
 767—785. Aristoph. Ar. —
 767. δέ τ' T] δέ Ω, γὰρ Nauck.
 — ἰόντε] ἰόντες Ω.

770. πολυβότειραν] καλλιγύναικα T.
 773. μῆρ' ἔκαστε L] μῆρτα καὶ Ar., μῆρ' ἔκαστε Ω.
 779. -μεν, ἃ τε ξείνοισι] *-χ', ἢ τε ξείνων (ut ι 268)? Cf. § 60.
 782. σφῶϊ δὲ μάλ'] *σφῶϊ μάλ' ? Brandreth
 σφῶϊ μὲν. Cf. § 92.
 — ἠθέλετον] -την Zen. (cf. § 115).

- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενoitιος, Ἄκτορος υἱός
 , τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς, 786^a cf. I 254
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐν φοι φάσθαι πυκινὸν γέπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ φοι σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.⁴ 789^b cf. I 102^a
 790 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 = I 259
 ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται
 τίς φοῖδ' εἴ κέν φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις 792 cf. O 403
 παρφειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου. 793 = O 404
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶ γῆϊσι θεοπροπίην ἀλεείναι 794-799 cf. II 86
 795 καὶ τινά φοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795 cf. II 51^{sq.}
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπίσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι. 797^b = O 282
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ γίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο 799 cf. II 41 Σ 199
 800 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὶς Ἀχαιῶν 799^b sq.^a cf. Σ 78
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. 800 sq. = Σ 200 sq.
 800-802 = II 52
 ρεῖα δὲ κ' ἀμῆκτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῆι
 ὤσαισθε προτὶ γάστρῳ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.⁴ [45, 376
 803 of. Σ 146 II
 803^a cf. II 655
 804 = A 208
 805^a cf. Σ 354 Σ
 501
 ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρινε,
 805 'βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805^a cf. Σ 354 Σ
 501
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς θείοιο
 ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορῇ τε θέμις τε

791. αἰποις] neglecto f, Bentley φείποις
 ταῦτ', vHerwerden παρφείποις Ἀχιλῆα δαΐ-
 φρονα (cf. vs. 793).

— In pap. Gen. versus finis est son,
 Nicole [εἰπὼν... δεῦρο κάλει] son.

792. τίς Bentley] τίς δ'.

— ὀρίναις] -νησι Hermann (cf. O 403 § 120).

794 sq. Zen. —

795. In pap. Gen. sequuntur duo versus:
 [ἀργυρόπαις Θεῖσι, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος,
 [αὐτὸς μὲν νῆων μενέτω ἐν ἀγ]ῶνι θοάων (suppl.
 Nicole coll. A 538, 556 al. et II 239 A 421).

796. ἄλλος λαὸς ἐπίσθω] pap. Gen. [ἄλλον
 λαὸν ἀνέχθω (ut vs. 189).

797. αἶ κεν] ἦν που l. a. in A. Eadem est
 l. a. II 39, et cunctos invasit codices a 94
 (= p 360 γ 83). Cf. O 282 et § 326.

798. Pap. Gen. [καὶ δότω ὤμωιν τὰ δ τεύχεα

θ]ωρηχθῆναι (supplevit Nicole coll. II 40).

799. γίσκοντες] sic (σκοίντες) Zen., σκοίντες
 Ar., item II 41 δ 279 (contractione inaudita).
 Cf. § 242.

801. ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις] ὀλίγη γε ἀνά-
 πνευσιν vHerwerden (item II 43).

802 sq. Ar. —

804. In pap. Gen. sequitur versus: [σεῖρε
 γὰρ αἰνὸν ἔχου κραδίην, ἀ]πάχῃς δὲ θυμόν
 (suppl. Nicole coll. II 52).

805. In pap. Gen. sequitur versus: [τόν
 δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν δ[ρ]δοκρ]α[ι]ά[ων]
 (sic Nicole coll. Σ 3) vel [ἀγγελλῖν ἐρεῶν,
 αὐτίς τ'] ἔν[δυ]νε φ[ά]λα[γγ]α[σ] (sic Diels).

807. In pap. Gen. sequitur versus: [καὶ
 κλισίαι προπάροιθε νεῶν δρδ]οκραιράων (suppl.
 Nicole, versus 808 initium fuisse ἦσαν arbi-
 tratus).

- ἦεν, τῆι δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχματο βωμοί,
 ἐνθα φοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
 810 διογενὴς Ἐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστάει,
 σκάζων ἐκ πολέμου, κατὰ δὲ νότιος ῥέε χειρὸς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλίοιο 811^b = Ψ 715
 αἷμα μέλαν κελάρυξε νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν. 812^b sq. cf. Π 528
 τὸν δὲ χειρὶν ὠκτιρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός, 814^a = Π 5 Ψ 534
 815 καὶ ς' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἂ δειλοὶ Λαναῶν ἀγῆτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὧς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 816^b = I 526
 ἀσέμεν' ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶι;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 820 ἥ ς' ἔτι που σήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἣ ἥδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον κῆδα· 822 cf. Γ 208
 „οὐκέντι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνιουσιν πεσέονται. 824 cf. I 235
 825 οἷ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε 825 sq. = Π 23 sq.
 826 χειρὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὀρνυται αἰεὶ. 826^b cf. ς 36
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν, 827^a = Σ 11
 828 μηροῦ δ' ἔκταμ' διστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 829^b sq.^a cf. 845
 830 νίξ' ὕδατι λιαρῶι, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδάσθαι,
 ὃν Χίρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
 ἱκτροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱκτῆρος,

811. κατὰ] ἀπὸ pap. Gen.
 814. ὠκτιρε] -τιρ- Ω, item Π 5 Ψ 534,
 548 Ω 516 h. Cer. 137. Cf. CIA. 463^a (Meisterhans Gr. d. a. Inschr.² p. 142).
 — ἄλκιμος] ἀγλαός pap. Gen.
 815. Pap. Gen. ἔν τ' ἔρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος
 τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν (= Z 253 al.).
 — ς' Brandreth] ς'. Cf. E 871.
 822. πεπνυμένος pap. Gen. OT] βεβλημένος
 A D.
 827. τῶν δὲ σθένος ὀρνυται αἰεὶ] τοῦ δὲ
 σθένος ἀνὲν ὄρωρε pap. Gen. additis versibus

tribus: Ἑκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνπλήσαι (-ειση
 pap.) πυρὶ κηλίω, ἡ δὴ ὥσας Λαναὸς παρὰ θῖν'
 ἄλσος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς | δεθλὸς ἰὼν Λαναῶν οὐ
 κήδεσται οὐδ' ἄλλοισιν.

— αἰεὶ] αἰὲν (an pap. Gen.) Ω (cf. A 520).

828. νῆα μέλαιναν] νῆας Ἀχαιῶν D.

830. πάσσε] πάσων pap. Gen.

831. δεδάσθαι] δεδάσσαι Zen., δεδιδάσθαι
 Ω. Cf. λ 316 § 191, 203.

835 sq. In pap. Gen. est spatium sex
 versuum capax, videntur igitur quatuor
 versus aliunde ignoti fuisse subiecti.

- κείσθαι· δ' δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρην.^α
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' ἔη τάδε γέγρα; τί βέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε, γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν. 840 cf. Θ 80
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θεράπων δὲ γιδὼν ὑπέχενε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845^b sq.^a cf. 829
 'νλξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ βίξαν 'βάλε πικρὴν sq.
 χερσὶ διατρέψας, ὀδυνήφατον, ἥ φοι ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, 'παύσατο δ' αἶμα. 848^b = 267

τετχομαχία.

- Μ ὥς δ' μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰάει· Εὐρύπυλον βεβλήμενον· οἷ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχῆσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθε
 5 εὐρύ, τὸ 'ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5^b sq. = H 449 sq.
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι 'δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ λυῖδα πολλὰν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀγέκνι 'τέτυκτο
 ἀθανάτων. τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωῖος ἔεν καὶ ἐμῇν' Ἀχιλλεὺς
 καὶ Πριάμοιο γάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων 'θάνον ὄσσοι ἄριστοι,
 14 πολλοὶ δ' Ἀργεῖων οἷ μὲν 'δάμεν, οἷ δ' ἐλίποντο, 14 cf. δ 495
 16 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φλόην εἰς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε ἔμνητιόοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

15 'πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δικάτω ἰναιυθί,

838. In Duentzer] Ιοι Ω, Ιην Zen.
 — Post hunc versum in pap. Gen. alium
 subinnotum fuisse testatur spatium.

841. σεῖο μεθήσω] Zen. (σεῖ) ἀμελήσω (cf.
 N 419 al.).

848. Ισχ'] Ισχ' pap. Gen.

11. Ιπλξ] sic Zen. Ar., Ιπλεν D G, ἦεν L;

videntur permixtae esse lectiones -θωσ πόλις
 ἦεν et *-θον 'πλίζω γάστν. Cf. § 275.

15. Secluseimus, vicinis recentiore rati
 (cf. B 134 sq.); interpolatorem arguit im-
 perfectum hinc alienum.

17. (δ)μνητιόοντο] δηριόωντο Etym. M. -. v.
 δηρισ (266, 40).

- τειχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 20 Ῥησός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20-22^b of. Hes.
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος Theog. 340-345
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 ἐννήμαρ δ' εἰς τείχος ἔει ῥόον· ὃε δ' ἄρα Ζεὺς 25^b = ξ 457
 συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη
 αὐτὸς δ' ἐνοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρῖαιναν
 ἡγέετ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασ' ἔπαμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ ἔθεσαν μογέοντες Ἀχαιοί, 29^a = Φ 314
 30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλάσποντον,
 αὐτίς δ' ἡῖονα μεγάλην ψαμάθοισ' ἐκάλυψε, 31 of. H 462
 τείχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἔεν καλλίρροον ὕδωρ.
 ὃς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι. τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τ' ἐδεδῆκε
 τείχος ἐν δμητόν, ἠανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν', Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες 37 of. N 812
 νκυσὶν ἐπι γλαφυρῆισι φεφελέμενοι ἰσχανάοντο,
 Ἔκτορα δεδριότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο· 39^b = Z 97
 40 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο γῆσος ἀέλλῃ.
 ὃς δ' ὅτ' ἔναντα κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆῖσι
 κάπριος ἦε λίων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων, 42^b of. Θ 337
 οἷ δέ τε πυργηγδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες 43^b = 86 N 152
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας 44^b of. Ξ 422
 45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· — τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνοοῖν δέ μιν ἔκτα· 46^a = Φ 575

23. κονίῃσι] δίνῃσι Bentley.

— ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν] *ἡθίων γένος
 ἰοθίων? Cf. A 474. Bentley ἰοθίων μίνε'
 ἀνδρῶν.

25. ἐννήμαρ] ἐν δ' ἡμαρ Callistratus, ἐν ἡμαρ
 δ' Crates Mallotes.

26. συνεχίς A] συνεχίς Aristoph. Ar. Ω.
 Adv. rediv. 74, vHerwerden πωλεῖα (ut
 I 317 Ξ 58 al.).

— ὅφρα κε] *ὅφρ' ἐτι?

28. κύμασ' ἔπαμπε] χεῖς θύραζε Cornut.
 23 (cf. Φ 287).

30. ἰποίησεν] sic Ar., -σαν l. a. ant.

33. ἔν] ἦ A, ἔι (ut vs. 25) „ἦ κοίην”
 teste Herodiano.

34. ἄρ' ἔμελλον] ἡμελλον Zen. (cf. § 132).

38. φεφελέμενοι] φεργμένοι CH G.

40. πρόσθεν] πρότερον O (cf. N 502).

— ἐμάρνατο] ἐμαίνετο Aristoph.

41. ἔναντα Monro] ἀν ἐν το Ω. Cf. § 122
 et Y 67.

— θηρευτῆῖσι] -ρητηρῆσι l. a. ant. (cf. A 325).

44. ἀντίοι] -ον Ar. T (cf. Z 54).

46. ἀγνοοῖν] sic Ar., -γι l. a. ant.

- ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 47^b = O 615
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ φείκουσι στίχας ἀνδρῶν —
 ὧς Ἐκτωρ ἄν' ὁμιλον ἰὼν ἐφείλασσεθ', ἐταίρους
 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν'. οὐδέ τοι ἵπποι
 'τόλμαον ὠκύποδες, μάλα δ' ἐχρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλ' ἐφρεσταότες ἀπὸ γὰρ 'δεδρίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέμεν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ρυϊδίῃ. κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 55 ἴστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
 ὀξέσιν ἡράρει, τοὺς ἴστασαν υἷος Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δαῖτων ἀνδρῶν ἄλωρῃν. 57^b = O 533
 ἔνθ' οὗ κεν ῥεῖ' ἵππος ἐύτροχον ἄρμα τιταίνων 58^b cf. B 390
 εἰσβαίῃ, πεζοὶ δὲ 'μενοίναον, εἰ τελέουσι.
 60 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἐκτορα 'ρεῖπε παραστάς 60=210 cf. N 725
 „Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων, 61 = P 335
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέην περάειν, σκόλοπος γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσι, ποτὶ δ' αὐτοὺς τείχεος Ἀχαιῶν.
 65 ἔνθ' οὗ πῶς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἱππεύσι· στείνοσ γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ φίλ' ἀρήγειν,
 ἧ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς 70 = N 227 = 70
 εἰ δὲ χ' ὕποστρέψωσι, παλίνωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῇ, 72 cf. O 344

48. τῇ Bentley] τῇ τ'.
 49. ἐφείλασσεθ' (ἐλλίλασσεθ') Aelian. Nat. An. VI 6] ἐλλίλασσεθ' H, ἐ(λ)λίλασσεθ' Ω (cf. B 491) et dubitanter Nicanor. Cf. M 467.
 — ἐταίρους] ἐταίρων Gerhard, post hoc vocabulum virgulam scribens.
 50. διαβαινέμεν] διαβήμεναι T et Aelianus l. l.
 — *τοι] ol Ω, Weil ται (vel potius τιν', cf. § 99).
 52. χεῖλ' ἐφρεσταότες] χεῖλ' ἐφρεσταότες L.
 54. περὶ] διὰ Aristoph.
 56. ἴστασαν Knight] ἴστασαν Ar. Ω. Cf. § 196 et B 525 Σ 346 γ 182 Σ 435 σ 307. Fick υἷος στήσαν.

58. κεν ῥεῖ' Bentley] κεν ῥεῖα Ω, ῥεῖα κεν Brandreth.
 59. εἰσβαίῃ] καββαίῃ Zen. Aristoph.
 — 'μενοίναον § 191] μενοίναον.
 — τελέουσι] τελέοιεν Platt.
 62. διὰ] περὶ l. a. in A, ἐπὶ Hartman.
 — ἐλαύνομεν ὠκέας] ἐλαύνετε μώνυχας l. a. apud Eust.
 63. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ C, ἐπ' αὐτῇ vHerwerden.
 64. π(ρ)οτὶ A D] περὶ C. Cf. H 337 et 436.
 — αὐτοῦς] αὐτῇ Platt (coll. H 436, 440).
 66. ἱππεύσι] ἱππῆας Zen. Aristoph.
 67. τοὺς Aristoph.] δὴ Ω.
 68. φίλ' (ῥετ') Ar.] βούλετ' Ω.

- οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄπορρον προτὶ φάστῳ φειχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν. 74^a = Π 876
- 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὣς κεν ἐγὼ φείπω, πειθόμεθα πάντες. 75 = Β 139
 ἵππους μὲν θαράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ περὶ ἑσὶν τούχεσσι θαρρηθέντες 77 = Α 49
 "Ἐκτορι πάντες ἐπόμεθ' ἀπολλέεσ' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται. 79^b = Η 402
- 80 ὥς φάτο Πολυδάμας, 'φάδε δ' "Ἐκτορι μῦθος ἀμύμων, 80 sq. = Ν 748 sq.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 81 = Γ 29
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἄγρεθόντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ 'ρίδον "Ἐκτορα δῖον.
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφῶι ἐπέτελλε φέαστος 84 sq. = Α 47 sq.
- 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν' αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοῦς ἀρτύναντες, 86^a = 48
 πένταρχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' "Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πολυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, 'μέμασαν δὲ μάλιστα 89 = 197
- 90 τεῖχος φηξάμενοι κολλησ' ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι,
 καὶ σφιν Κεβριόνησ τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφι
 ἄλλον Κεβριόναο χειρίονα κάλλιπεν "Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγκήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Διτφοβος Θεοφειδής,
- 95 νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἔεν "Ἀσιος ἥρωσ, 95^a = Α 102
 "Ἀσιος 'Τρακιδῆος, δὴν Ἀρίσβηθεν 'φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ' ἄπο Σειλλήεντος. 96 sq. = Β 838 sq.
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχιόας,
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δὴν Ἀντήνορος νῆε, 99^b sq. = Β 822 sq.
- 100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀνάμας τε, μάχης ἐν φειδότε πάσης.
 Σαρπηδὼν δ' ἡγεῖτο ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ φει 'φείσαντο διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστοι 103^b cf. ο 108
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν, ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
- 105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄφαρον τυκτῆϊσι βόεσαι,

75. ἄγεθ' ὥς] ἄγε τῶς Zen.

79. πείρατ'] πείρατ Zen. Aristoph. (cf. 289).

80. ἀμύμων Barnes] ἀπῆμων Ω (item Ν 748).

Of. v. l. 5 566 μ 167 ν 174 et Κ 19 al.

85. αἰθ'] αἰθ' (e) T H.

86 sq. ἀρτύναντες ... ἔποντο] sic Ar., -ντο...
 ἔκαστοι L (cf. Γ 1), ἔκαστος l. a. ant.90. τεῖχος τε φηξέειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας
 G (ut vs. 198).

101. ἡγεῖτο L] ἡγήσατ' Ω.

- 'βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληκμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο 106 of. II 552
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 107 = I 235
ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πολυδάμαντος ἀμωμήτοί ἐπίθοντο.
110 ἀλλ' οὐχ Ἰφτακίδης ἔθει' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110 of. B 837
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἄνιόχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν ἴελασεν νήεσσι θεῶσιν,
νῆπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
115 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν 115 = Θ 499
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψε
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανού Δευκαλίδας.
ῥίσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου ἴσσαντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
120 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλινισι
ἠδρ' ἐπιτεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνθρωποι, εἴ τιν' ἐταίρων 122 sq. of. Φ 531
ἐκ πολέμου φεύγοντα σάσσειαν μετὰ νῆας. sq.
τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
125 ὀξεία κεκληγότες ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125^a of. B 222
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι, 126 = I 235
νῆπιοι, ἐν δὲ πύλινισι δὴ ἄνθρωποι ἠδρὸν ἀρίστου,
οὐδ' ὑπερθύμω Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
τὸν μὲν Περιθόοι' υἷα, κρατερὸν Πολυπόλεμν,
130 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολογίῳ γῆσον Ἀρηλ. 130^b = Y 46 of.
τὸ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν A 295
ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρούς οὖρεσιν ὑψικάρηνιοι,
αἷ τ' ἄνεμον μέμνουσι καὶ δετὸν κῆματα πάντα,
βίβλινισιν μεγάλινισι διηνεκέσας ἀφαρυῖαι.
135 ὅς ἄρα τὸ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίβλιν 135^c = 153
ῥέμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.

118. ῥίσατο § 201] ῥίσατο.

121. μακρὸν ὄχημα] *μακρὸν ὄχημα (item M 291 N 124)? Cf. M 455, 460 Φ 537 Ω 446 (Φ 47 = 166).

125. κεκληγότες T] κεκληγόντες A C D; of. § 159 of II 430 P 756, 759 μ 256 ξ 30.

127 sq. ἄνθρωποι... ἀρίστου, | οὐδ' (οὐδ', cf. B 518)

ὑπερθύμω Zen. Aristoph.] ἄνθρωποι... ἀρίστου, | οὐδ' ὑπερθύμω Ω.

130. In schol. T additur versus: οὐδ' ὑπερθύμω Κορώνου Κανειδῶς (= B 746).

131—140. Aut hos aut vs. 141—153 delendos censebat Hephaestio.

131. πυλάων] θυράων A.

- οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐν δμητόν, βόας αἶας
 ὑψὸς' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλοι ἀλαλητῶι 138^a cf. X 34
 Ἄσιον ἀμφὶ γάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 139^b = 193
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Φοινόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνυον ἔνδον ἰόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἔνόησαν 143 cf. O 395
 Τρῶας, ἀτὰρ Λαναῶν γένετο φριγὰ τε φόβος τε, 144 = O 396
 145 ἐκ δὲ τῷ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθ' ἐμαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσι φροικότε, τῷ τ' ἐν ὕρσσι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτόν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἵσσοντε περὶ σφίσι γάγνυτον ὕλκην,
 πυρυνὴν ἐκτάμνοντε, ὅπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων 144^b = Π 366 cf. A 456
 150 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλγεται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαιινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφι. 149^b = A 417
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐν δμητῶν ἀπὸ πύργων
 155 'βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς 'πίπτον ἔραζε,
 ἅς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφέας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἡμὲν Ἀχαιῶν
 160 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων, κόρυθες δ' ἀμφ' αἶον ἀντέυν
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότ' ὤμιωξεν καὶ ἔξω 'πεπλήγετο μηρὼν 162 = O 397·198
 Ἄσιος Ἰρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας γέπος κῦδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 165 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε 'φάμην ἦρως Ἀχαιοὺς
 σχησέμεν' ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀπτόουσ. 166^b = H 309
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκας μέσον αἰόλοι ἡὲ μέλισσαι

138. ἔκιοι] κίτην Zen. Aristoph.

141. τῆος (ταῖος) Brandreth] αἶωσ. Idem error est N 143 O 277 P 727, 730 β 148 γ 196, item ὄφρα pro τόφρα O 547 (et βτε vel δτι pro τότε A 568 Π 690 P 178?). Cf. § 823.

142. ἰόντες] sic Ar., -τας Ambr. T.

147. δέχεται] sic Ar., δέχεται Ambr.; expectatur dualis (δέχθον vel μένενον, ut N 472). Cf. § 227.

149. ἐκτάμνοντε CH] -τες Ω.

151. στήθεσσι] -σφι D (cf. B 388).

153. λαοῖσιν] λάεσσιν (lapidibus) Zen. (ιδούσιν legisse Zenodotum suspicatur Lehrs).

160. ἀντέυν] ἀνόν Fick (cf. N 441 et § 7, 191).

161. βαλλόμεναι] sic Zen., βαλλομένων Ar. („αι πῦσαι" T).

162. καὶ ἔ(ρ)ω Bentley] τε καὶ δ.

- φοικία ποιήσωνται δόδοι ἐπι παιπαλοέσσῃ,
οὐδ' ἀπολείκουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
- 170 ἄνδρας θηρητήρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὃς οἷ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ' ἐόντες
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν' ἢ ἐσθλῶναι.“ 172 cf. O 557
- ὃς ἔφατ', οὐδὲ Διδὸς πεῖθε φρένα τάυτ' ἀγορεύων
- 174 Ἔκτορι γάρ φει θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. 174 = O 596
174^b = A 79
- 182 ἔνθ' αὖ Περιθόοι νῆος, κρατερὸς Πολυποίτης,
δούρ' ἔβαλεν Δάμασον κυνέος διὰ χαλκοπαρήϊον 183^b = F 294 Y
897
- οὐδ' ἄρα χαλκίῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ 184 cf. Y 398
- 185 αἰχμὴ φρεσὶν ῥῆξ' ὄσπερ, ἐγκέφαλος δὲ 185 sq. = F 899 sq.
185^b sq. = A 97 sq.
- ἔνδον ἅπασ' πεπαλάκτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλων καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξε.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅς τις Ἄρηος,
Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
- 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο φερυσσάμενος ἔλφος ὀξὺ [284 Φ 116
190^b = F 496 Y
- Ἀντιφάτῃ μὲν πρῶτον, ἐπαῖξας δὲ ὁμίλῳ, 191^b sq. = F 293
- 'πληξ' αὐτοσχεδίν' ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲ' ἐρείσθη. 192^b cf. H 145^{sq.}
- αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστῃν 193^b = 189
- πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. 194 = Θ 277
- 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντα μαρμαίροντα, 195^a = O 348
- τόφρ', οἱ Πολυδάμαντι καὶ Ἔκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ κλειστοὶ καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα 197 = 89
- τειχὸς τε ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
οἱ ῥ' ἔτ' ἐμερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

- 175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι, 175 cf. O 414
ἀργαλίῳ δὲ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τειχὸς ὀρέσσει θεσπιδάος πύρ
δήϊον Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηὸν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχῆατο θυμὸν 178^b cf. O 138
- 180 πάντες, ὅσοι Λατοῖσι μάχῃσι ἐπιτάρροδοι ἦσαν.
σὺν δ' ἱβαλον Λαπίσαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

171. αἷ γ' οὐδ' Ar. D L.
— ἰόντες D T] -τες A C.
175—180. Zen. om., Aristoph. Ar. —
(fortasse etiam versum 181).
178. δήϊον Bentley] λάϊον Ω, quod adi. a
voce τειχὸς nimis longe est remotum neque
cum voce πύρ potest iungi; natum est e
δάϊον (quae lyrica est adiectivi forma).

ΙΙΛΙΑΣ, ΜΑΓΝΟΝ.

179. θυμὸν] -μῶι T.
185. (φ)ιαιμένη T] χαλκίῃ Ω (cf. vs. 184 et
Y 399).
192. οὐδὲ' ἐρείσθη] οὐδὰς ἔρεισε (Ar.) L;
cf. A 144.
198. ῥῆξαι... ἐνιπρῆσαι D T] -ξιν... -σειν
Ω. Cf. B 544.
199. τάφρῳ] -ον D T.

- 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περυσέμεναι μεμαῶσι, 200^b-202 = 218
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων, 899.
φοινῆεντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον 220^b = o 161
ζωιόν, ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ ἴκθετο χάρμης,
'νόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὸν
205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ φέθεν ἦκε χαμάζε 205^a = s 375
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας 'πέτετο πνοιῆις' ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο. 209^b = E 742
210 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἔκτορα 'ρεῖπε παραστάς· 210 = 60
,, Ἔκτορ, αἶε μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσι
ἑσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ φέροικε 212^b = φ 319
δῆμον ἔοντα παρ' ἔξ ἀγορευμέν', οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶδν ἄξειν·
215 νῦν αὖτ' ἐκφερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 215 cf. I 103
μὴ ἴωμεν Ἀναοῖσι μαχεσσόμενοι περὶ νηδῶν.
ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀλομαι, εἰ ἔτεόν γε
218 Τρῳσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περυσέμεναι μεμαῶσι, 218^b = 200
220 φοινῆεντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον 220 = 202
ζωιόν, ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα φοιτ' ἱέεσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐφοῖσι·
ὥς ἤμεσ, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, φείξωσι δ' Ἀχαιοί,
225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὗς κεν Ἀχαιοὶ

219 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων,

219 = 201

200 et 218. *περυσέμεναι*] cf. B 544.208. *ἐπεὶ* l. a. ant.] *ὅπως* Ω. Cf. A 459.

— *ὄφιν*] **ἔγχι* (Att. *ἔχιν*, cf. *ἔγχαλιν* et *αγκυρί*)? ὄφρον Brandreth (ut B 723). Alia est ratio adiectivi ὀφιοείσης Antimach. fr. 78 cum voce ἡνιοέσσαι simm. (§ 21) componendi. Hipponacti (fr. 49) ὄφρις tribuit Tzetzes, sed et *κακῶμήχανοι*: nihil igitur valet eius testimonium. Hipponactem autem l. l. οὄφρις (ὁ ὄφρις) scripsisse credibile. Veteres grammatici *μοῖουρον* appellabant versum (cf. schol. Eust. Athen. 632 et § 22), et Demetrius de Elocutione (Rhet. Spengel III 317) hanc *κακοφωρίαν* consulto quaesitam putat, postea

enim dicere licuisse *ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον* (obstabat tamen *φ*); nunc multi putant sonum ὁ- vi adspiratae produci, conferentes voces σκύ(π)φους Panyas. apud Athen. 498 α, σκύ(π)φον Hesiod. fr. 193, *φρέ(π)χον* Theogn. 1099.

211. "Ἔκτορ, αἶε μὲν] *Ἔκτωρ. αἶε? Cf. § 324¹⁰.

— *ἐπιπλήσσεις*] sic Ar., *ἐπιπλ.* T (cf. A 55).

213. *δῆμον*] *δήμου* Bentley (cf. B 198 A 328 M 447). Vulgatam sequitur Hor. Ep. I 1, 59.

214. *κράτος*] *κλίος* l. a. in A.

218. ἦλθε Ar.] *ἐπῆλθε* Ω. Cf. Ω 219.

219. Om. A¹ C D¹.

- χαλκῷ δυνώσασιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ γ' ὑποκρίναιτο θεοκρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 φειδείη τεράων, καὶ φοι πειθόλατο λαοί.“ 229^b = E 93
- 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 230 sq. = F 284 sq.
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 231^b-234 = H 857
 φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. sqq.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 235 ὃς κίλειαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθίσθαι
 βουλάων, ἃς μ' αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε· 236 cf. B 112
 τύνη δ' οἰωνοῖσι ταυνπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὗ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω, 238 cf. A 160
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἰόα τ' ἡέλιόν τε, 239^b = I 26 + 240
 240 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γι ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240^b = v 241
 ἤμεσ δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. 243^b cf. O 496 Ω
 τίπτε σὺ δέδρῳικας πόλεμον καὶ δνῖοτῆτα; 500
- 245 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γι περὶ κτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολλίσθαι·
 σὺ γάρ τοι κραδίη μενεδικίος οὐδὲ μαχέμων.
 εἰ δὲ σὺ δνῖοτῆτος ἀφίξειαι ἢ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος φεπέσσειν ἀποτρέψεις πολέμοιο, 249^a = β 189
 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεαι.“ 250 cf. A 433
 ὃς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο 251 sq.^a = N 833
 φηγῇ θεσπεσίη. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος sq.
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίου ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν, 251 = β 413 S 46,
 104
 ἢ δ' ἰθὺς νηῶν κονίην ἔφερ' αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 ὁθέλγῃ νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζε. 255^b = O 827 Π
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι 780
 ξήγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν περικτιζόν.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔφερον καὶ ἔρειπον ἐπάλεξας
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.

230. ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη] sic (ιδῶν)
 Δρ., ἡμῖβει' ἱππῆα μίγας Zen. (ut O 471
 F 715).

231. Πολυδάμαν (Πουλ.) Zen. Chamaeleo]
 Πουλδάμα Δρ. Ω. Cf. A 86.

236. *βουλῶν ἃς μ' (οἱ)] βουλῶν ἃς τί μοι.
 Cf. § 56 et 13.

246. ἔπ' sic (ἐπ') Δρ., ὑπ' Zen. T.

249. ἀποτρέψεις T] -στρέψεις Ω. Cf. γ 256
 et A 758.

- τάς οἱ γ' ἄφ' ἑρουν, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξέμεν'. οὐδὲ νῦ πω Δαναοὶ ἔχοντο κελεύθου, 262 cf. A 504
 ἀλλ' οἷ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
 ἔβαλλον ἀπ' αὐτάων δαῖτους ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 265 ἀμφοτέρω δ' Ἀλάντε κελευτιάοντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσ' ἐφοιτῆκν, μένος δ' ἐρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μελιχλοῖσ', ἄλλον στερεοῖσι ἔπεσσι
 ἔνεικεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἔλδοιεν
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔσχορος ὅς τε μεσῆις
 270 ὅς τε χειρότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πον γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλήτηρος ἀκούων, 272^b cf. Ψ 452
 ἀλλὰ πρόσω ἔλσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλσθε,
 275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
 νεῖκος ἀπωσαμένους δαῖτους προτὶ γάστρῳ δέσθαι.“
 ὅς τῳ γε προβιβάντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὅς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
 ἥματι χειμερῶι, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 280 νιφέμεν', ἀνθρώποισι πιφανυσκόμενος ἐξ ἄ κῆλα' — 280^b = h. Ap. 444
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶιονας ἄκρους 282^b cf. Θ 557
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλδς πολιῆς κέχυνται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῆι.
 285 κῦμα δὲ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα δὲ πάντα
 ἑρλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος' — 288^b = E 91
 ὅς τῶν ἀμφοτέρωσιν λίθοι ἔποτάντο θαμεῖαι,
 αἶ μὲν αἶ εἰς Τρῶας, αἶ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιοῦς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
 290 οὐδὲ κὲ πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
 τεύχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα, 291 cf. N 124

264. ἰόντας] ἰόντας O (cf. A 277).

269. μεσῆις] μεσηγύς Goebel.

277. προβιβάντε Nauck] προβόοντε Ω, sic et
 προβόοντε Ar.; cf. βιβῶντα pro βιβάντα tradi-
 tum Γ 22 al. et v. 1. O 307.

280. ἐξ ἄ] cf. Θ 430.

281. ἔμπεδον] sic Ar., ἔσπετον Mass.

283. λωτεῦντα] sic Mass., λωτεῦντα Ar.
 (= λωτῶντα). Cf. § 69.

284. ἀκτῆι vChrist] ἀκταῖς. Cf. § 57.

285. ἐρύκεται] *ἐρύκαται? Med. pro act. †.

286. ἑρλύαται OT] εἰλύεται A D.

289. βαλλομένων] βαλλόντων Brandreth.

291. μακρὸν ὄχῃα] cf. γs. 121.

- εἰ μὴ ἄρ' υἷδ' ἐξὸν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἔπ' Ἀργεῖοισι, λείονθ' ὥς βουσί γέλιξι.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐφίσκην, 294^a = Φ 581
- 295 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἦν ἄρα χαλκεὺς
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψει θαμείας
 χρυσείησι ῥάβδοις διηνεκείην περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 'βῆ δ' ἔμεν' ὥς τε λέων ὀρρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευήσῃ 299 cf. K 297 P 61
 300 δ-κυρὸν ἐξη κρεάων, κίεταί δέ γε θυμὸς ἀγάνωρ 299^a = ζ 130
 μήλων πειράσσοντα καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἔλθειν· 300^b cf. ζ 133
 εἴ περ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντασ περὶ μῆλα,
 οὗ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίσσθαι,
 305 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος ἥ καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι· τοῖσ' ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι. 306 cf. A 675
 ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκε
 τεῖχος ἐπαΐξει διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξι.
 αὐτίκα δὲ Γλαυκὸν προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·
 310 „Γλαυκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα
 ἔδρην τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι 311 = Θ 162
 ἐν Λυκίῳ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσοράουσι;
 312^b cf. ε 173 ο
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας, 520
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 314 = Z 195
- 315 τῷ νῦν χρηὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔντασ
 ἐστάμεν' ἥδ' ἐμάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 315^b sq. = A 341
 ὄφρα τις ὥς γέλοιμι Λυκίων πύκα θωρηκτάων· sq.
 ,οὐ μὰν ἀκλείεας Λυκίην κάτα κοιρανέουσι
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πύονα μῆλα
 320 γοῖνόν τ' ἔξαιτον μελιμῆδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ εἰς
 ἐσθλά, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὃ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρᾶ ἀθανάτω τε 317^b = O 689,739

[B 447

323^a = P 444 cf.

295. ἐξήλατον] sic Zen. Nicanor, ἐξήλατον
 Ar., ἐνήλατον Naupok.

296. ἤλασεν] ἐξήλασ' Zen.

297. χρυσείῃσι] -οισ D T, utrumque novi-
 oium; *ῥάβδοις χρυσαίησι? Cf. § 57, 18, 61.

302. αὐτόθι Par.] αὐτόφθι Ω. Cf. N 42 T 255
 r 140 ψ 147, 640. Similes controversiae

sunt § 852 (θύρηφι-θι) q 221 (φλίψεται-φλίψ).

311. πλείοισι δέπασσι § 60] -οισ δεπάσσει.

317. ὥς (ὥς) Bentley] ὥδ'.

318. ἀκλείεας Ambr. I 181 Par. 1805 Vat.
 26] ἀκλήεας (vel -οιέας) Ω, Ar. „ἀκλαιο” (leg.
 ἀκλείεας?). Cf. § 73.

323. ἀγῆρᾶ § 62] ἀγῆρᾶ τ'. Cf. B 447.

- ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην 324 cf. I 709
- 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην εἰς κυδιάνειραν 325^a = A 225
- νῦν δ' — ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφ' ἐστᾶσιν θανάτοιο
 μυρία, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἴομεν, ἥε τιν' εὐχος ὀρέξομεν ἥε τις ἤμιν.“ 328 cf. N 327
- ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
 330 τῷ δ' ἰθὺς ἔβηκν Λυκίων μέγα φέθνος ἄγοντε. 330^a = P 492
- τοὺς δὲ φειδὼν ῥίγησεν νιδὸς Πετεοῖο Μενεσθενεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 ἡπάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον, Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅς τις φοι ἄρην ἐτάροισιν ἀμύναι· 334^b cf. Π 512
- 335 εἰς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῶα, πολέμοι' ἀκορήτω,
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν. ἀλλ' οὐ πάς φοι ἔεν βώσαντι γεγωνεῖν,
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὰ δ' οὐρανὸν ἴκε 338^b = B 153
- βαλλομένων σακίων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
 340 καὶ πυλίων· πάσας γὰρ ἐπώιχετο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 ἱστάμενοι πειρῶντο βίηι βήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντε προῖε κήρυκα Θωάτην·
 „ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θείων Αἴαντε κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 344 = 357
- 345 εἴη, ἐπεὶ τάχα τιῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345 cf. 358
- ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγού, οἳ τὸ πάρος περ 346 sq. = 359 sq.
- ζαχαῖες τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὁσμύνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κειθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρε, 348 cf. 361
- ἀλλὰ περ εἶος ἦτο Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἶας, 349 sq. = 362 sq.
- 350 καὶ φοι Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν φειδώ.“ 350^b = B 718
- ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα φοι κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας, 351 = A 198

325. εἰς] ἀνὰ O (ut N 270 = 155).
 328. Olim addebant quidam: δώσει ἀπο-
 κείμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν.
 331. (')ρίγησεν C'] ῥίγησ' Ω. Cf. § 17.
 — Πετεοῖο] cf. B 552.
 333. πύργον] τείχος Bekker (ut vs. 352),
 an *μίσσον?
 — ἴδοιτο] neglecto f.
 334. ἀμύναι] ἀλάλκοι Nauck (coll. Φ 519),
 item O 736. Cf. § 113.
 337. βώσαντι] βοδόντι Knight. Cf. e 400
 et § 192.
 — γεγωνεῖν] sic Ar., γεγώνεν Ptolemaeus
 Asc.; cf. § 260.

339. τρυφαλειῶν] *κυνηῶν? Cf. § 56.
 340. πάσας γὰρ ἐπώιχετο] sic Zen., πᾶσαι
 γὰρ ἐπώιχετο A Ar. (interpretatus ἐπείκειντο:
 tota porta clausa erat, cf. B 809). Apoll. lex.
 ἐπώιχετο (cf. συνοικισίαι B 218, συναχθέν
 Hes. Theog. 690). — Postmodo inserti vi-
 dentur vs. 340 sq. (del. Duentzer).
 342 sq. Αἴαντε Zen. Syr.] — τα Ω (cf. K 58).
 347 et 360. ζαχαῖες § 73] ζαχρηῖες.
 348. καὶ κειθι] sic Ar., κάκεισι Zen. (ὥδε
 vs. 348 interpretatus δεῦρο, cf. § 49).
 350. Aristoph. Ar. —, item vs. 363 Ar.
 350 et 363. ἄμ' ἰσπίσθω] ἄμα σπίσθω
 Syr. A² H.

- 'βῆ δὲ θέιν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
'στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσκύνδα' 353 cf. P 707
„Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχιτώνων, 354 = A 285
355 ἦνωγεν Πεισοῖο διοτρεφέος φίλος υἷος
κεῖδ' ἔμεν', ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 357 = 344
εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 358 cf. 345
ὅδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγροί, οἳ τὸ πάρος περ 359 sq. = 346 sq.
360 ζαχαρεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεικος ὄρωρε, 361 cf. 348
ἀλλὰ περ οἷος ἔω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας, 362 sq. = 349 sq.
καὶ ροι Τεῦκρος ἔμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν φειδώ.“
ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
365 αὐτίκ' Ὀϊεῖδην ἔπειτα περὶόντα προσκύνδα'
„Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἐσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ρίπῃ μάχεσθαι
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖδ' εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο. 368 = N 752
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπαμύνω.“ 369 cf. N 753
370 ὅς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καὶ ροι Τεῦκρος ἔμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος· 371^b cf. A 257
τοῖς δ' ἔμα Πανδίων Τεύκρον ὄφερε καμπύλα τόξα.
εἴτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἔκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, — ἐπειγομένοισι δ' ἔκοντο, —
375 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξις βραῖνον ἐρεμνῆι λαίλαπι ρῖσοι, 375^b cf. Y 51
ἰφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἥδ' ἐμέδοντες
σὺν δ' ἐβράλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὅρτο δ' αὐτῆ.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
380 μαρμάρῳι ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τεῖχεος ἐντὸς 378 cf. N 170
'κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· οὗ κέ γε ρεῖα 378^a = Z 5
II 785

352. παρὰ A] κατὰ Ω.
355. ἦνωγεν § 225] ἠνώγει.
— Πεισοῖο] of. B 552.
359. ὅδε] sic Ar., καίς Zen. (of. vs. 348).
365. Ὀϊεῖδην Knight] Ὀϊεῖδην Ω, ἔρ' Ὀϊεῖδην
Zen. (item N 203, 712 ψ 759; of. B 527).
Error redivit N 203, 712 Ξ 446 Π 380 ψ 759.
366. σφῶϊ] σφῶς Zen. (of. § 92).
367. ὀτρύνετε Bentley] -τον.
368. καίς'] καίς(ι) Zen.; of. A 528.

372. Ar. —
— τοῖς δ' ἔμα] τοῖς δὲ Nauck, an *τοῖς
ἔμα? Cf. § 60.
374. ἐπειγομένοισι] ἐκδομένοισι T (nt H 7).
379. Ἐπικλῆα] Ὀικλῆα Apoll. lex.
381. οὗ κέ γε ρεῖα Menrad] οὐδέ κέ μιν
ρεῖα (H ρεῖα, D om. κε). Cf. Y 101 et § 8, 81¹.
Brandreth οὐδέ κε ρεῖα | χεῖρῃ γε τῇ ἐτέρῃ
φέρει ἀνὴρ (Nauck χεῖρῃ μιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ
ἔχει).

- χείρεσσ' ἀμφοτέρημισ' ἔχει ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἥβων,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
 'Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι γεφυρῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, 'λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰῶι ἐπεσσυμένον 'βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἦι 'ρίδε γυμνωθέντα βραχίονα, 'παῦσε δὲ χάρμης.
 390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετάοιτο φέπεσι.
 Σαρπηθῶντι δ' ἄχος 'γένετο Γλαῦκοι' ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὄμωσ δ' οὐ 'λάθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 395 'νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος, ὃ δ' ἐσπόμενος 'πέσε δουρὶ
 πρηνήσας, ἀμφὶ δέ τοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι.
 Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἐπαλεῖν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆισι
 εἰλχ'· ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τείχεος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ 'θῆκε κέλευθον.
 400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶι
 'βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότῃσ' — ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐξοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν δαμείη —
 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἐνυξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ
 405 ἤλυθεν ἐγγεῖν, 'στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 'χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξις, οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 'χάζετ', ἐπεὶ τοι θυμὸς ἐφέλδετο κῦδος ἀρέσθαι.
 'κέκλετο δ' ἀντιθέοισι φειζάμενος Λυκίοισι·
 'ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμωι περ ἰόντι,
 μούνοισι φηξαμένωσι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.

382. χείρεσσ' ἀμφοτέρημισ' ἔχει] sic Ar., χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ φέροι A.

383. ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας] ὃ δὲ μιν ῥία πόλλε καὶ οἷος l. a. in A (ut vs. 449). — δ' ἄρ'] δι' f' Brandreth.

385. δ' ἄρ' ἀρνευτήρι] ἄρ' om. TL, ἀρνευτήρι Syr., δὲ φαρνευτήρι Knight.

386. ἀφ' ὑψηλοῦ] ἀπ' εὐρυγίος l. a. in A (ut II 743).

389. ἦ. Bentley] ἦ. f'.

393. ὄμωσ] *ἰμωσ? δ' ὅδ' ὡς Lehre, ἀλλ' οὐδ' ὡς Duentzer (propter δ γε quod sequitur probabilis). Cf. § 319 et l 565. Sententiam aperit ἰμωσ E 191 τ 302.

401. στήθεσφι A D T] -σαι C (cf. B 388).

404. ἐνυξεν ἐπάλμενος] cf. H 260.

— οὐδὲ Ar. D] ἦ δὲ A C T.

406. 'χωρησεν] -σαν A C¹ D.

407. ἰ(φ)θίμωι Syr.] ἰφθίμωι Ar. A D, ἰφθίμωι T. Cf. δ 162.

- ἀλλ' ἐφομαρτέετε· πλεόνων τοι φέργον ἄμεινον.“ 412^a cf. Θ 191
- ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ γάνακτος ὑποδρείσαντες ὁμοκλῶν 413 = Ψ 417, 146
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουλευφόρον ἀμφὶ γάνακτα. cf. Ω 265
- 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἱκαρτύναντο φάλαγγας 415 = A 215
- τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφισι 'φαίνεται φέργον· 416 cf. A 734
οὔτε γὰρ ἔφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο 416^b cf. X 149
- τείχος βηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον, 418 cf. 411
- οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
- 420 τείχεος ἂψ ὥσασθαί, ἔπει τὰ πρῶτ' ἐπέλασθεν. 420 cf. O 418
- ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ' ἀνέρε θεριάεσθον, 424^b = Hes. Scut.
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντε, ἐπιξύνωι ἐν ἀρούρη, 237
- ὣ τ' ὀλίγωι ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ κρίσιν, 425^a = E 452 sq.
- 425 ὅκισον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσφι βοείας, 425^a = E 452 sq.
- ἀσπίδας ἐκύνκλους λαισθήϊα τε πετρώοντα.
- πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
ἡμὲν ὅττι στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
- 430 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
- ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀλκυστή,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον ἀμφὶς ἀνέλκει
- 435 κρίσας, ἵνα παισὶν ἀφεικέα μισθὸν ἄρῃται·
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ κρίσῃ μάχῃ 'τέτατο πτόλεμός τε, 436 = O 413
- πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορ' ἔδωκε
Πριαμίδει, ὃς πρῶτος ἐσκάλετο τείχος Ἀχαιῶν. 438 cf. Π 558
- ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς· 439 = N 149 cf.
440 „ὄρνυσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες, δῆγνυσθε δὲ τείχος Θ 227
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.“ 440^a = A 509
- ὥς 'φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον, 442^a = P 364, 373

412. ἐφομαρτέετε] -τέετε vel -τέιτον (ut Θ 191; cf. § 52) Ω, ἐφμααρτέετε ΑΓ. (cf. § 819).
— τοι Hoffmann] δι τοι (τι, τ') Ω, δι το Bentley.

422. ἔχοντε] -ντες Ω.

423. ὀλίγωι... χώρῳ] -γη... -ρη Zen. (ut P 394).

— κρίσῃ] νίκῃ Apoll. lex.

424. αὐτῶν] αὐτῶν D L (cf. § 56).

— In G L subiungitur versus: βᾶλλον ἀμυ-

νόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν (cf. Σ 534 i 55).

425. στήθεσφι T] -σσι Ω. Cf. vs. 401.

428. ὅττι] ὅττω Zen.; *ὅτε? Cf. § 102.

433. ἀλκυστή] ἀλκυσ (mendica) Apoll. lex.

435. ἀφεικέα] sic (ἀεικέα et ἀναικέα = ἀνευ

νείκου) et ἀμεμφία ΑΓ.

437. ὑπέρτερον] -τάτον Ambr.

442. 'φάτ' ἱφατ' A T] (ἱφατ' ἐπὶ τῶν? cf.

O 270 al.; quod tamen alibi non invenitur)

- ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀπολλέεισ. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες, 444^b = P 412
 445 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν ἔφερεν, ὅς ῥα πυλάων
 εἰστέκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθε
 δέξοι ξέν· τὸν δ' οὐ κε δού' ἀνέρε δάμου ἀρίστῳ 447^b = A 328
 ῥηϊδίῳ ἐφ' ἑμάξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν, 448^b = 242
 449 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰδ'· ὃ δέ μιν ῥέα ἄλλε καὶ οἶος. 449 = E 304
 450 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέροι πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπιείγει,
 ὅς ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων ἔφερε λαῶν ἀίρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες
 εἶχον ἐπικμοιβοί, μίαι δὲ κλιῖς ἐπαρήρει.
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἔρυσάμενος βάλε μέσσας, 457^a = A 496
 εὖ διαβάς, ἵνα μή γοι ἀφανυρότερον βέλος εἴη·
 'ρῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς, πέσσε δὲ λίθος εἴσω
 460 βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι ἔμυκον, οὐδ' ἄρ' ὄχῃε
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαῶς ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' εἰσθορε φαίδιμος Ἔκτωρ 462^a = D 192
 νυκτὶ θοῆι ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶι
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔρυστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 465 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας, πυρὶ δ' ὄσφ' ἔδεδῆκε.
 'κέκλετο δὲ Τρώεσσι γυλιζάμενος καθ' Ὀμίλον
 τείχος ὑπερβαίνειν, τοὶ δ' ὀτρύνοντ' ἐπὶ λόντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, δμαδος δ' ἀλλαστος ἐτύχθη. 471 = II 296

450 τὸν γοι ἀφανυρόν ἰθὺς Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις.

450 cf. B 319

444. ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες] ἐπεὶ θεοὶ
 ἔκλυον αὐτὸν (ut O 270) Zen., ἦσαν igitur
 vs. 439 de Iove dictum ratus (item Ar.).

448. ὀχλίσσειαν] ὀχλίσσειαν D; eadem variat-
 tas Ω 567 i 242 ψ 188. Cf. Φ 261 et § 144.

449. μιν ῥεῖα] ῥεῖα γοι Cf. M 381 et § 88¹.

450. Zen. om., Aristoph. Ar. — Versus
 proximo parum apte subiunctus.

— ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰ -μήτεω.

451. φέροι] sic Ar., φέροι T (cf. vs. 465).

454. εἴρυντο] ἐρύκοντο Knight (cf. § 164).

457. δὲ μάλ' ἐγγὺς] δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν l. a. in A.

459. ἀπ' A] ἐπ' Syr. O, om. D.

460. ὀχῆε] ὀχῆεσ Ω.

465. ἐρύκακεν Ar.] ἐρυπάκει Ω (ut E 311,
 388 P 70). Cf. Γ (216, 221) 458 v 138.

468. ὀτρύνοντ'] sic (-νοντι) Ar., olim alii
 -ναντι (cf. β 422).

Tabula I.

<p>I.</p> <p> </p>	<p>II.</p> <p> </p>
<p>III.</p> <p> </p>	<p>III.</p> <p> </p>

- I. Iliadis fragmentum Dublinense (A 502—537).
- II. Papyrus Iliadis CXXVIII Mus. Brit. (P 446—454).
- III. Papyri Iliadis Oxoniensis verba nonnulla.

ΤΩ ΚΕΝ ΕΠΙΣΧΥΪΑΣΙ ΠΑΡΟΥΣ
 ΗΡΗΤΙ ΡΕΣΒΑΘΕΛΟΥΓΑΤΕΡ ΚΙΕΓ
 ΑΛΛΟΝ ΜΕΝ ΚΕ
 ΡΕΪΑ ΚΑΤ
 Ω ΚΕ ΑΝΟΥ
 ΖΗΝΟΣΑ
 ΟΥΑΕΚΑ

IV. **Π**ΙΣΤΑΝΤΟΙΣ ΒΕΒΕCΙΝΕΤΟΙΧΙCΙ ΕΝΟCΚΑΤΑΠΕΡΛΗ·
 ΩCΕΦΑΤΟΚΛΑΟΥCΑΥΤΟCΝΑΛΑCΤΟΝΕΤΕΙΕ·
 ΤΗC ΔΕ ΕΤΕΡΟC ΕΛΕΝΗΤΡΙΑΤΗCΗΤ· ΧΕΤΟΙΟ·
 ΕΚΤΟΙΕΩΘΡΩCΑCΤΩΝ ΠΟΛΥCΤΑΤΕΡΑΝΤΩΝ·
 ΗΜΕΝΗΜΟΠΤΟCΙCΕΠΙΝΑΛΕΞΑΝΤΟCΘΕΟCΑΥC·
 ΟΥΔ' ΕCΤΑΝΤΡΟΙΗΝ Δ' ΟΥCΤΡΙΝΩΦΕΛΟΝΔΕΟCΑΙ·
 ΠΑΗΤΑΝΤΩΝΟΠΔΕΕΙΚΟCΤΟΝΕΤΟCΕCΤΙΝ·
 ΕΞΟΥΚΕΘΕΝΕΡΙΝΑΥCΗCΤΕΝΑΥΑΤΑΤΗC·
 ΑΛΟΥΠΩCΕΥΑΚΟΥCΑΚΟΝΕΤΟCΟΥΑΥΤΗΛΑΝ·

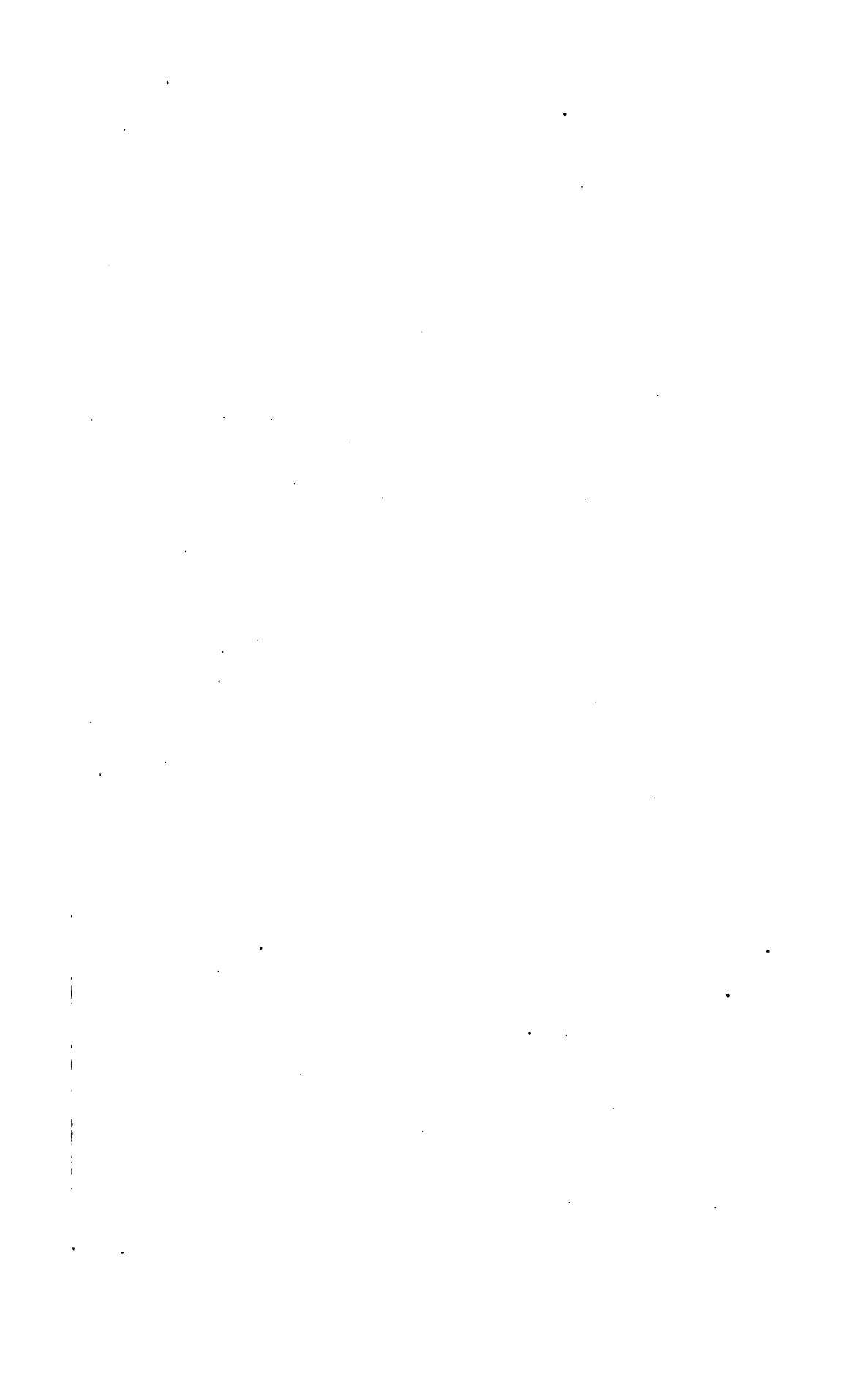
[illegible]

IV. Papyrus CXIV Mus. Brit. (Ω 759—767).

V. Iliadis codex rescriptus Syriacus (= 241—248).

VI. Iliadis codex A (κ 343—351, omissis scholiis marginalibus).

11 ο υ β ρ ο ρ η
χ ο ρ α ι β ρ
α λ λ ο ο δ ι α ι
η γ α ρ ο η το
ω ο υ το π
ω ο ρ β ρ η
α ι τ ι κ ο ρ
ω ο δ ι ο ρ
ρ η γ δ ι ο ρ
α ρ α ο α ρ
ω ο α ρ α ρ
δ ο ρ ρ η
η δ ι ο κ α
μ η α ρ ο
σ ρ α ο ρ
μ θ η α ρ
ο τ ι ρ α ο ι
α λ β ο δ
μ ρ ο ο
κ ρ α ο ο
το ρ ο δ ι
α ι τ ο θ ρ
ο ρ τ α π τ
ρ ο ρ τ η
ρ ο ο χ α

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt :

Codices Graeci et Latini photographice depicti duce SCATONE DE VRIES Bibliothecae Universitatis Leidensis Praefecto.

Tom. I. Vetus Testamentum Graece. Codicis Sarraviani-Collertini quae supersunt in Bibliothecis Leidensi, Parisiensi, Petropolitana phototypice edita. Praefatus est HENRICUS OMONT.....	ligat. f 96.—
„ II. Codex Bernensis 363. Horatii carmina, Ovidii Met., fragm. Servii et aliorum opera grammatica, S. Augustini de dial. et de rhetor., Bedae Hist. Brit. I, cet. cet. continens. Praefatus est HERMANUS HAGEN.....	ligat. „ 120.—
„ III—IV. PLATO. Codex Oxoniensis Clarkianus 39. Praefatus est THOM. W. ALLKEN. Partes II.....	ligat. „ 240.—
„ V. PLAUTUS. Codex Heidelbergensis 1613 Palatinus C. Praefatus est CAROLUS ZANGEMEISTER.....	ligat. „ 135.—
„ VI. HOMERI ILIAS. Codex Venetus A, Marcianus 454. Praefatus est DOM. COMPARETTI.....	ligat. „ 186.—
„ VII. TACITUS. Codex Laurentianus Mediceus 68 I 68 II. Praefatus est ENRICO ROSTAGNO. Partes II.....	ligat. „ 180.—
„ VIII. TERENCEIUS. Codex Ambrosianus H. 75 inf. Praefatus est E. BETHR.....	ligat. „ 120.—
„ IX. ARISTOPHANES. Codex Ravennas 137, 4, A. Praefatus est J. VAN LEEUWEN J.f.....	ligat. „ 135.—
„ X. DIOSCURIDES. Codex Vindobonensis Med. Gr. I. Praefati sunt A. DE PREMERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI. Partes II.....	ligat. „ 366.—
„ XI. LIVIUS. Codex Vindobonensis Lat. 15. Praefatus est C. WESSELY.....	„ 135.—
„ XII. LUCRETIVS. Codex Vossianus Oblongus. Praefatus est AEM. CHATELAIN.....	„ 135.—
De codicis Dioscuridei Vind. Med. Gr. I historia etc. scripserunt A. DE PREMERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI (accedunt tabulae III)....	„ 10.—
Supplementum I. Hieronymi Chronicorum codicis Floriacensis fragmenta. Praefatus est L. TRAUBE.....	„ 13.20
Supplementum II. Les Miniatures du Psautier de Saint Louis. Avec une préface de H. OMONT.....	„ 9.60
Supplementum III. Der illustrierte Lateinische Aesop. Mit Einleitung und Beschreibung von G. THIELE.....	„ 19.80
Supplementum IV. Taciti Germania et Dialogus de Oratoribus, Suetonii de viris illustribus fragmentum. Praefatus est G. WISSOWA.....	„ 25.20
Supplementum V. Alpertus Mettensis de Diversitate Temporum und de Theoderico I, Episcopo Mettensi. Einleitung von Dr. C. PIJNACKER HORDIJK.....	„ 7.20
Prof. J. van Leeuwen J.f. et Dr. M. B. Mendes da Costa, Homeri Carmina cum prolegomenis et annotatione critica.	
Iliadis Pars I. (Accedunt tabulae quinque). Editio tertia.....	„ 1.60
Pars II. Editio tertia.....	„ 1.60
Odysseae Pars I. Editio tertia.....	„ 1.60
Pars II. Editio secunda.....	„ 1.50
Iliadis editio minor. Pars I.....	„ 1.30
Pars II.....	„ 1.30
Odysseae editio minor. Pars I.....	„ 1.30
——— Het taaleigen der Homerische Gedichten. 4e druk.....	„ 1.80
——— Attische Vormleer. 7e druk.....	„ 2.20
Dr. M. B. Mendes da Costa, Index etymologicus dictionis Homericæ.....	„ 5.90

Typ. A. W. SWTHOFF'S UITG.-Mij., LEIDEN.

1. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

2. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

3. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

4. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

5. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

6. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

7. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

8. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

9. $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

$\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n$

PA
4019
A 2
1906
v. 1

<p>CECIL H. GREEN LIBRARY STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004 (650) 723-1493 grncirc@sulmail.stanford.edu All books are subject to recall.</p>	
<p>JUN 30 2004</p>	<p>DATE DUE</p>

